हिन्दी कन्नड कोष

ಹಿಂದೀ ಕನಡ ಕೋಷ್

बकाराक दक्षिण भारत हिन्दुस्तानी प्रचार सभा, मदास

DONATED TO TTD CENTRAL LIBRARY

प्रकाशक की आर सं

हिन्दी कलड़ कोष का यह परिवर्धित संस्करण प्रस्तुत करने हुए हमें बड़ी प्रसन्नता होती है। हमने इस कोप में उन सभी शब्दों का संग्रह क्रूरने का प्रयत्न किया है जो आम तौर पर वर्तमान खड़ी बोली में प्रयुक्त होते हैं। उर्दू में आनेवाले शब्दों का भी समावेश किया गया है।

पिछले महायुद्ध के बाद और रेडियों के द्वारा जब से हिन्दी का प्रचार ग्रुरू हुआ तब से राष्ट्रभाषा की शब्दावली में भी वृद्धि हो गर्यी है। जहाँ तक हो सका हमने इन नये शब्दों कम भी संग्रह किया है।

इस कोष का संपादन-कार्य कर्नाटक प्रान्तीय हिन्दी प्रचार सभा के मंत्री श्री पं. सिद्धनाथ पंत ने कई बरस के पहले किया था। अब इस नये संस्करण की छपाई शुरू करने के महले. फिर एक बार श्री पंतजी ने तथा साहित्य विभाग के व्यवस्थापक श्री पी. वेंकटाचल शर्मा ने आवश्यक संशोधन किया। एक और विशेषता इस संस्करण की यह है कि इसमें भारतीय विधान में प्रयुक्त पारिभाषिक शब्दावली अंग्रेजी अर्थ के साथे परिशिष्ट में दी गयी है। हमारा विश्वास है कि यह परिवर्धित संस्करण पहले की अपेक्षा अधिक उपयोगी सिद्ध होगा।

10-5-250

कृतज्ञता

इस कोष में करीब २१ हुनार शब्द हैं। शब्द-चयन में । प्रश्निकित कोषों से सहायता ठी गयी है। इनके प्रकाशकों के हम आभारी हैं।

हिन्दी शब्द सागर	काशी नागरी प्रचारिणी सभा द्वास प्रकाशित
भार्गव आदर्श हिन्दी कोष	(पी. एन. भागव, बनारस)
संक्षिप्त हिन्दी शब्द सागर	(नया संस्करण)
प्रान्तीय भाषा के कोष	(सभा द्वारा प्रकाशित)
हिन्दी उर्दू कोष	(श्री रामचन्द्र वर्मा)
विधान शब्दावली	(भारत सरकार द्वारा प्रकाशित)
प्रामाणिक हिन्दी कोष	(श्री रामचन्द्र वर्मा)
भाषा राब्द कोष	(रामनासयन लाल)

संकेत-सूची

पु०

स्त्री॰ स्त्रीलिंग

किं किया विशेषण

वि॰ विशेषण स॰ संकर्मक किया

अ० अक्सेक क्रिया

अन्यय सर्वे क्

अत्य० अत्यय

हिन्दी कन्नड़ कोष

अंक, पु॰ ಗುರುತು; ಸಂಖ್ಯೆ; ನಾಟ ಕದ ಅಂಕ; ಬರಹ; ಸೊಂಟ. **अंकरा, पु॰** ಕಲ್ಲಿ ನಚೂರು; ಹರಳು. अंकड़ी, स्त्री॰ ಕೊಕ್ಕೆ; ದೋಟ ಗೋಲು; ಬಳ್ಳಿ. अंकन, पु॰ ಗುರುತುಹಾಕುವುದು. अंकपाली, स्त्री॰ व्यव्ये; डींग्रङ्ग्रे. अंकमाल, पु॰ ಆಲಿಂಗನ; ಭೆಟ್ರ. अंकरा, पु॰ खंगुल्खाळाड्या; संरी. अंकरोरी, स्त्री॰ कैंंग्धेत्रसंग्ठित. अंकवार, खो॰ उत्तुर्पं ; ಮंखेण. अंकाई, स्ना॰ ಅಂದಾಜು; ಕಂದಾಯ. अंकाना, स॰ धैं छैं है धूँ। रंग. अंकुड़ा, पु॰ २ ढींंग्लंड प्रधारें; अंकुड़ी, स्नी॰ ∫ ड ह्नु विయముళ్ళు. अंकुर, पु॰ ಮೊಳಕೆ; ಚಿಗುರು. अंकुरना, अ० ಮೊಳಕೆ ಬರು. अंखमीचनी, स्त्री० दे० ऑखमिचीली. अंखुआ, पु० दे० अंकुर. अंग, पु॰ दौरळ; अंड आंड; का अंगड्-खंगड्, वि॰ धीर च्छा; ६ वैठ. अंगभंगी, स्त्री॰ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾವಭಾವ; ಆಂಗ ಚೀಷ್ಟೆಗಳು.

अंगड़ाई $\left. \left. \right\} \right.$ स्त्री॰ $\left. \left. \right\}$ त्याराई $\left. \right\}$

अंगरखा, पु॰ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ. अंगराग, पु॰ ಮೈ ಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದನಾದಿ ವಸ್ತ್ರುಗಳು. अंगरेज़, पु० ಆಂಗ್ಲ देश्वर्ष्ट्र. अंगरेज़ी, स्त्री॰ ಆಂಗ್ಲ देश्वद स्त्री॰ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ. अंगा, पु० दे० अंगरखा. अंगार, पु॰ धैं०है; चैं०ढ़;—उगलना ಅತಿಕಠೋರ ಮಾತಾಡು; अंगाराँ पर लोटना चैंगि धैर्मा; ಅಸೂಯ ಪಡು. अंगारी, स्त्री॰ ಕಬ್ಬಿ ನಸೋಗೆ; ಕಬ್ಬಿ ನ ತುಂಡು; ಕೆಂಡ. अंगीठी, स्त्री० अंग्रे के, हैं. अंगुली, स्रो॰ ಬೆರಳು: ಸೊಂಡಲಿಸ ತುದಿ. अंगुस्त, पु॰ धैंटका; ಹै घैं्टिका. **अंगुस्तनुमाई, स्त्री०** हंद० हॅं. अंगुस्तरी, स्त्री॰ ಉಂಗುರ. अंगुस्ताना, पुं॰ माळाड्यू ; ಉಂ अंगुसी, स्त्रो॰ ನೇಗಲಿನ (ರೆಂಟಿಯ) ್ಬೈಣದ ತುದಿ ಸಕ್ಷಸಾಲಿಗನೆ ಉಾದುಗೊಳವೆ. अंग्रा, पु॰ हुं का कैंगी परा ;— चूमना ಮುಖಸ್ತು ತಿಮಾಡು ;— दिखाना ಅಲ್ಲಗಳಿ.

अंगृही, स्त्री॰ ಉಂಗುರ. अंगृह्स, पु॰ टागु हुँ; ಗಾಯವು ಮಾ ಯುವಾಗ ಕಾಣಿಸುವ ಕೆಂಪು. अंगोजना, स॰ ಸಹಿಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು. अंगोछना, अ॰ ಒದ್ದೆಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈ ಒರೆಸು.

अंगोछा, पु॰ ಅಂಗವಸ್ತ್; ಉತ್ತ ರೀಯ.

त्रेतांता, पु॰ र्रावर्ष्ट्र; गावनाव्याः अवदा, पु॰ काष्ट्रावर्षाः अविषा, स्ना॰ జరడి: गावितीते. अवता रेष्ट्रावर्षाः स्वराधिताः अवता रेष्ट्रावर्षाः स्वराधिताः ग्रव्स चुद्याव्याः

अं**जर-पंजर, पु॰** ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ; ಪಕ್ರೆ' ಲಬು.

अजाम, पु॰ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ.
अजीर, पु॰ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣು.
अजीर, पु॰ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣು.
अजीर, पु॰ थैಳಕು.
अज्ञा, पु॰ थैಳಕು.
अज्ञा, पु॰ ठः : ಅನಧ್ಯಯನ.
अटना, अ॰ ತುಂಬು : ಸಾಕಾಗು.
अटा, पु॰ त्या, राज्य ಉಂಡೆ; ಕವಡೆ.
अटा-गुढ़गुढ़, वि॰ ನು ಮರೆತ.
अटिया, स्नो॰ ಹುಲ್ಲು : ಕಪ್ಪಿಗೆ ಮುಂ

अर्हा, स्त्री० धैंग्रंग्रंग्या: ನೊಂ ಟಿಕ್ಕೆಸುತ್ತುವ ಧೋತರದ ತುದಿ.। अर्हात्म्य, पु॰ गालवीडेंडु ಅಥನಾ ಕುದುರಿಯ ಕಣು ಕಪ್ಪಡಿ.

ತಾದುವುಗಳ ನಿಂಡಿ.

अंतर्हे, सो॰ ಉಣ್ಣೆ ; ತಿಂಣಚಿ. अंतरे, सो॰ थे धि इं इंटलें. अंडबंड, सो॰ डिएंटिटिंसे, అग०थातू ಪुಲಾಪ; ಬೆಂಗಳಿಕೆ. अंडस, सो॰ ग०इंधे; ಅನಾನು ಕೂಲತಿ.

क्लण्डे.
अंडा पु॰ जीवधी ; डंडे ; ३०० द.
अंडा पु॰ जीवधी ; डंडे ; ३०० द.
अंडो, खी॰ ळेटचंशित ; त्राच्ये ,
अंडुवा, पु॰ ळीविट ; ताविट ,
अंतरी, खी॰ चंटाचे ,
अंतरी, पु॰ तिहुन दें हैं है ,
अंतरी, पु॰ तिहुन दें हैं है ,
अंतरी, वि॰ एवंडे चार्टी ,
अंदर्ग, कि॰ धंडी ,
अंदर्ग, कि॰ धंडी ,
अंदर्ग, कि॰ दें हैं ,
अंदर्ग, कि॰ कैंडी ,
अंदर्ग, कि॰ कैंडी ,
अंदर्ग, कि॰ कैंडी ,
अंदर्ग, पु॰ ए॰ टि॰ दें तिहुन ,
अंदर्ग, पु॰ दें तिहुन ,
अंदर्ग ,
अंद

अंदोह, पु॰ कैंश्हर; क्रंदा; ज्ञां के एडें. अंदोहगी, वि॰ ट्यां क्षेट्र कैंश्हर कंए. अंद्रखोपड़ी, खो॰ ट्यां क्षेट्र, ठा. क्रेट्र, अंद्रड़, पु॰ धीं गाण है; ड्यां क्रंट्र, अंद्रा, पु॰ (खो॰ अंद्री) राज्य है. अंद्रापुंद्र, खो॰ हैं उठिल्य ह्यां द्रुड़े, अंद्रापुंद्र, खो॰ हैं उठिल्य ह्यां द्रुड़े, अंद्रापुंद्र, खो॰ हैं उठिल्य ह्यां द्रुड़े,

अंदेशा, पु॰ मं॰ दौरळ ; భయ.

अधियाना, अ॰ (ಕಣ್ಣು) ಮೊಬ್ಬು ಮೊಬ್ಬಾ ಗುವುದು. अधियारा, पु॰ दे॰ अंधेरा. अंधियारी, स्त्री० ಕಣ್ಣು ಪಟ್ಟೆ. अंधेर, पु॰ ಆತ್ಯಾಚಾರ; ಆಕ್ರಮ. अंधेर-खाता, पु॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ. अंबेरा, पु॰ काय्भुः ; इंड्रं ७०. **अंबेरिया, स्त्री॰** कार्यकाड़ी, क्रुद्ध ಪಕ್ಷದ ಕತ್ತಲು. अंधेरो, स्त्रो॰ चंडु र्टं ; चंक्क्रू हार्धे ; —डालना या देना चळ्ळू चधू ಪೀಡಿಸುವುದು. अंबराई, स्नी॰ ಮಾವಿನ ತೋವು. अंबाड़ा, स्त्री॰ ವಾಟೀಕಾಯಿ. अंबापोली, स्त्री॰ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿ ನರ ಸದ ಒಣಹೋಳಿಗೆ. अंबार, पु॰ रुಮೂಹ ; टाहे. अंबार-ख़ाना, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. अंविया, स्त्री॰ ಮಾವಿನಮಿಡಿ. अंसुआना, अ० ಕಂಬನಿದುಂಬು. अंहड़ा, पु॰ ತೊಕದ ಕಲ್ಲು; ಕನ್ನ. अकड़, स्त्री॰ ದರ್ಪ; ಹಟ್ಟ अकड़ना, अ॰ मैधौर्ताब्युः; छ ತೋರು. अकड़बाई, स्त्री॰ तंत्रतः र्रंडंड. अकड़बाज़, वि॰ ಆಹೆಂಕಾರಿ. अकड्बाज़ी, स्त्री० भेखः संस्वरं अकड़ैत, वि॰ ಜಂಬವುಳ್ಳ.

अकना, अ॰ धैः प्रवेद्यं छं.

अक़ब, स्त्री॰ ಕಿನ್; ಹಿಂಬದಿ.

अकवक, स्त्री॰ ಆಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ. अकबर, वि॰ ಮಹಾನ್. अकबाल, पु॰ दे॰ इकबाल. अकरकरा, पु॰ ಪಟಕಾರ. अक्तरव, पु॰ ಚೇಳು; ವೃಶ್ಚಿಕರಾಶಿ. अकलखुरा, वि॰ रुगुक्टि. अकवन, पु॰ ಎ सू त त त. अकस, पु॰ ವೈठ; ಮತ್ನರ. अकसर, कि॰ ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಬಹಳ. अकसीर, स्त्री॰ यगु, वह ; ರೋಗ ನಿವಾರಿಣಿ. अकांडतांडव, पु० धर्मातांड; ಅಡ्यू ತಿಡ್ಡಿ. अकाज, पु॰ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ; ತೊಡಕು. अकारज, पु॰ ಕಾರ್ಯಹಾನಿ; ನಷ್ಟ. अकारथ, वि॰ ನಿಷ್ಪ್ರ ಬೋಜಕ. अकाल, पु॰ ಕ್ರ್ಯಾಮ; ಬರಗಾಲ. अकाली, पु॰ ಗುರುನಾನಕರ ಅನು ಯಾಯಿ; ಸಿಖ್ಖರಲ್ಲಿಯಗುಂಪು. अकासबेल, स्नी॰ एकार्रथणु. अक़िरवा, पु॰ रुँ०धः; ಆಪ್ತ. अक्रिलदाइ, पु॰ ಹದಿನೆಂಟನೆ ವಯ ಸ್ಟಾದನಂತರ ಹುಟ್ಟುವ ಹಲ್ಲು. अक्रीक, पु॰ ಮೊಹರಿಗಾಗಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು. अर्ज्ञाका, पु॰ ಆರುದಿನದ ಮುಸ ಲ್ಮಾನ ಮಗುನಿನ ಮುಂಡನ. अकुळाना, अ० ಪ್ಯಾಕುಲಪಡು: ಕಾತರಿಸು. अकृत, वि॰ ಅಪರಿಚಿತ; ಅಳೆಯ

ಲಾರದಷ್ಟು; ಅಪರಿಮಿತ.

अकूबत, स्त्री॰ टल्डं; वैह्रें. अकेला, वि॰ ఏकार्ड पु॰ ఏका०डं; अकेला-दुकेला ಒಬ್ಬಿ ಬ್ಬ ರು. अक्लुड, वि॰ ळवंस्विदं; धरधी. अक्ला, पु॰ काशंग्रहि डंग्या इ ಇಮ್ಮ ಗ್ಗ ಲು ಚೀಲ; ಹೆಸಿಬಿ. अङ्गद्, पु॰ ಮಿಲನ; ವಿವಾಹ; ಮಾರಾಟ; ಕರಾರು. अक्दनामा; पु॰ चं ठा ८० छ छु; ನಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಪತ್ರ. अङ्गल, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು;— दोड़ाना थाते व्यंत्र्यू ६ विमाज ದು ;—पर पर्दा पड़ जाना ತೋಚ ದಂತಾಗಿ ಮೂರ್ಖನಾಗುವುದು; **—मारी जाना** ಮಂಕುತನ ಬರು ವುದು;—का दुश्मन ಮೂರ್ಖ. अक्लमंद, पु॰ ಬುದ್ಧಿ ವಂತ; ಚತುರ. अक्षुणा, वि॰ ಪೂರ್ಣವಾದ. ं अक्से, पु॰ تلق ਹੈ ಬಿಂಬ; ಚಿತ್ರ. अक्सर, क्रि॰ ಬಹಳವಾಗಿ. अक्सा, वि॰ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ; अक्सी-तस्वीर ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ. अक्सीर, वि॰ प्रेनिकार्त; ಅತ್ಯಂತ ಗುಣಕಾರಿ.

. अख्नार, पु॰ चैखै. अखन, वि॰ ತಿನ ಬಾರದ; ಕೆಟ್ಟ. अखदेत, पु॰ ಜಟ್ಟ; ಮಲ್ಲ. अखतेज, स्नी॰ ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯಾ. अखनी, स्नो॰ ಮಾಂಸದ ರಸ. अञ्जवार, पु॰ संकालकार सक्षेत्रे; — नवीस पु॰ संक्षेत्रक संवक्ष संवर्ष

अखारना, अ॰ ಕಿಡುಕಿನಿಸು; ಕಷ್ಟ ವೆನಿಸು.

अस्तरोट, पु॰ ७६०, ७ ई.७. अम्बराक, पु॰ है१७, १९६०, १९७७, अस्त्रान, पु॰ मळीश्वरं

अखाड़ा, पु॰ ಗರಡೀಮನೆ; ರಂಗ ಭೂಮಿ.

अखेट, पु॰ धैं(धै.

अस्त्रोर, वि० रिक्राहिक्ष ; मस्टूर. अस्त्रोह, पु० ಎತ್ತು ತಗ್ಗಾ ದ್ಮ ಭೂಮಿ. अस्त्रोर, अस्त्रोटा, पु० ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟ ; ಅಚ್ಛು; ಇರುಸು.

अस्ताह, अस्य ० ७ कं कं ; ६ कं ति ! अस्तार, पु॰ क्ंरु व डाउँ ; फ़ार्कार. अगरना, अ॰ धैउँ कं कं व्यं व कं व कं व्यं वें कं

अगड़बगड़, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ. पु॰ ಅರಣ್ಯರೋದನ. अगड़ा, पु॰ ಕಣಿಕ; ಸೂಡಿ.

अगमानी, पु॰ ನಾಯಕ; ಮುಂ ದಾಳು.

ರತೆ.

भारी, स्त्री॰ ಆಗಣಿ; ಮನಬಂದ ಮಾತು.

अग़लब, कि॰ धळंडंकाढ़े. अग़लबाल, कि॰ ७९ वर्डु, ७र्डु, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.

अराला, वि॰ ముందిన; టందిన. अरावाई, खो॰ ఇదిరుగూళ్య్యణ. अरावाइ, पु॰ మనిముంభాగ. अरावान, पु॰ ఎదురుగూళ్ళువవ. अरावानी, खो॰ నాంగితే. अरावारी, पु॰ మీందినాలు; ಕೋ రువాలు. अरावासी, खो॰ ठैंगिలిన ಕುಳ.

अगहन, पु॰ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸ.
अगहनी, स्नी॰ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ
ಕೊಯ್ಯುವ ಬೆಳೆ.
अगाज, वि॰ ಮುಂಗಡ.
अगाड़ी, क्नि॰ ಮುಂದೆ; ಎದುರಿಗೆ
पु॰ ಮುಂಭಾಗ;—मारना ಶತ್ರು
ಸೇನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟು.
अगाड्स, क्नि॰ दे॰ अगाड़ी.

अगार, पु॰ प्रकाशक कि॰ ಮುಂದೆ. अगाह, वि॰ ಆಗಾಧ; ಗಂಭೀರ. अगाह, खि॰ ಆಗ್ತಿ.

ाता, श्वाप ार्ट्स. अगिन-बोट, पु० ಉಗಿಹೆಡಗು. अगियार, अगियारी, स्नी० ಧೂಪಾರತಿ;

आगयार, आगयारा, सा॰ ಧೂಪಾಂತ; ಧೂಪಸಾಮಗ್ರಿ. अगुआ, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ವಿವಾಹೆ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡುವವ.

अगुआई, स्त्री॰ ಮುಂದಾಳುತನ.

अगुआना, स॰ ಮುಂದಾಳು ನಿಯಮಿ ಸುವುದು.

अगुवा, पु॰ दे॰ अगुवा. अगोरना, स॰ ఇదిరు నూండు; దారి ಕಾయు.

अगोरिया, पु॰ ಹೊಲಕಾಯುವವ. अग्रसर, वि॰ ಮುಂದಾಳು. अग्रट. वि॰ ಆಗಲಾರದ: ಕಿ ಮ

अवर, वि॰ ಆಗಲಾರದ; ಕ್ಲಿಷ್ಟ; ಆಸಂಭವ.

अधवाना, स॰ वृ है है इंदिरा.
अधार, पु॰ कंद्मै पूर्व ध्वारा.
अधाना, स॰ भारती वृ है के किलती.
अधाना, पु॰ सिलक्षितं; सर्वुद्धाः.
अध्यक्त, पु॰ रिधार्यनी.

अचपली, सी॰ है। वै ; ವಿನೋದ. अचरज, पु॰ ಅಜ್ಜಾರಿ; ಆಶ್ಚರ್ಯ. अचवन, पु॰ ಆಚಮನ; ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸುವಿಕೆ.

अचानक, कि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ. अचार, पु० ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. अचारी, ಫो० ಮಾ ನಿನಕಾಯಿ

ಬಾಳಕೆ. अचिर, कि ಿ ಶೀಘ್ರ); ಬೇಗನೆ.

अचूक, वि॰ ಗುರಿತಪ್ಪದ. अचेत, वि॰ ಚೈತನ್ಯ ವಿಲ್ಲದ. अच्छ, वि॰ मु.धू.

अच्छत, पु॰ डूं, डे ಯಿ ಲ್ಲದ. अच्छर, पु॰ ध हुं रे.

🥫 ಆತಾ, ಡಿ. ಚಿನ್ನಾದ.

अजया, स्त्री॰ భంగి.

अच्छाबिच्छा, वि० ಆರಿಸಿದ. अच्छाई, खी' } ಒಳ್ಳೆಯತನ. अच्छापन, पु॰ } अछताना-पद्यताना, अ० ಪದೇ ಪದೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾ ಪಗೊಳ್ಳುವುದು. अल्लोटी, स्री॰ जलन्कार्ध. अछवाना, स० ಸರಿಪಡಿಸು. अछवानी, खो॰ धाका० है धिद्राद्र. अळूत, पु॰ ७ गूर्ुं, यूर् असूता, वि॰ ಮುಟ್ಟದಿರುವ; ಶುದ್ಧ. अछेह, वि॰ डಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅಖಂಡ ವಾದ. सज्ञ, प्र० ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ; ಇಂದ. अज़खुद, किं॰ ग्रुडः ङार्तैः. अजगर, पु॰ कँघा, र्ज. अजगरी, स्त्री॰ ಸುಖಜೀವನ. अज़रीब, पु॰ ठठीः हूं. अज़रीवी, वि॰ ಗುಪ್ತವಾದ. ् अजज़ा, पु॰ ತುಂಡು; ಭಾಗ. अज़दहा, पु॰ दे॰ अजगर. अज़दहाम, पु॰ ८ रुमः विषे. अज़दाद, पु॰ ङाङ ಮುङ्का इ. अजनवी, वि॰ ಅಪರಿಚಿತ್ರ. अजनाम, पु॰ ॢ्रीहरू पंपा. (जिस्स का बहु०) अजव, वि॰ ನಿಚಿತ್ರ; ಆದ್ರುತ. . अज़बर, कि॰ "ಬಾಯಿಂದ; है ने र्जा ಸ್ಮ ರಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ. अज़बस, अ० धळई. अज़मत, स्त्री॰ ದೊಡ್ಡತನ; ಚಮ ತ್ಕಾರ; ಮಹತ್ವ.

अजराम, पु॰ डंी ठंतरंग ; ಪಿ॰ छं. अजरूपु, कि॰ ಅನುಸಾರವಾಗಿ. अजल, स्रो॰ ಮರಣ; ಸಾವು. अज़ल, स्त्री॰ ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಮೂಲ. अज़ली, बि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ. अजस, पु॰ ಆಪಕೀರ್ತಿ. अज़हद, ऋ ಎಲ್ಲಿ ಮೀರಿ; ಅತ್ಯಂತೆ: अज्ञहर, वि॰ ह्यु हिंधे; ಬಹಿರಂಗ. अज्ञान, स्त्री॰ तंज्रागक्षेत्र स्वापः. अज्ञाब, पु॰ ದುಃಖ; ದುಷ್ತರ್ಮ. अजायबद्धाना, पु॰ ఏ क्षेड्र बर्फ् 🛪० ಗೃಹಾಲಯ; ಖಾಸ್ಬಾಂಗಲಿ. अजी, अव्य॰ ಅಯ್ಯಾ ! ಸ್ವಾಮೀ ! अज़ीज़, वि॰ ಸ್ಪಿಯ; ಆದರಣೀಯ go ಬಂಧು; ಮಿತ್ಸ. अज़ीज़ उल कदर, पु॰ प्रंटथ०की : ಸಹೃದಯ. अज़ीज़दारी, स्त्री॰ ಬಾಂಧವ್ಯ; ಸಂ ಬಂಧ. अजीब, वि॰ ವಿಚಿತ್ರ; ಆಶ್ವರ್ಯಕರ: —ओ गरीब ವಿಸ್ಥಯವನ್ನುಂಟು ಮೂಡುವ. अज़ीम, वि॰ ಪೂಜನೀಯ. अजीमुक्सान, वि॰ इन्तर्डेकारु, ह अज्ञीयत, स्त्री॰ ಆತ್ಯಾಚಾರ; ಓೀಡೆ. अन्मा, पु॰ क्षेत्रर्जेल्याका. अजूबा, वि॰ ३४४७,. अज़ो, पु॰ ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಟೆ; ಶರೀರದ ಆಂಗ.

अज़म, दु॰ त्रु दिरुष्ट्रे की. अस्त्र, पु॰ ಬಹುನಾನೆ. अटंबर, पु॰ ठाउै. अट, खी॰ झुंडिया दर्त. अटक, खी॰ ठेइंगू; मंग्नेशियं. अरकना, अ॰ डडँदार्कांश तां उतां. अटकल, ಫೊಂ ಅಂದಾಜು;--पच्च, ರು ಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆ; ಊಹೆ. -अदकाना, स॰ डढं का का जी द्याः ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು. अरपर, वि॰ ಗೂಢ; ವಿಕಟ. अटब्बर, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಗುಂಪು. अरवारी-खरवारी, स्त्री॰ ಮಂಚ. अदा, स्त्री॰ ७६८ पु॰ ८०० है. अटाइट, क्रि॰ ಬಿಲ್ ಕುಲ್. अटारी, स्त्री॰ ठाउँ थेतें; शास्त्री हैतें. अदाल, पु॰ ಬುರುಜು; ಗೋಪುರ. अट्टर, वि॰ ७३०० छः; कै(४४. अद्वालिका, स्नी॰ शह्यु ठैती. अही, स्त्री॰ ದಾರದ ಉಂಡೆ. अट्टा, पु॰ ಎಂಟು ಬಂದಿನ ಇಸ್ತೀಟಿನ ಎಲೆ. अठखेळी, स्त्री॰ ನಿನೋದ हे,१७%. अठन्ती, स्त्री॰ ಎಂधानले राज्यः. अठमासी, स्त्री॰ ಎಂಟು ಗುಂಡುಮಣಿ ಗಳ ತೂಕ. अस्त्राना, अ॰ ६०००, ठडे०१००. अखना, अ॰ हैं चैं हैं हैं हैं। अठवांसा, वि॰ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ

ಹುಟ್ಕುವ.

अठवारा, पु॰ ६००००० इ. <mark>ಅಭಿನಕ್ಕೆ ಹೊಳಿ</mark> ಸೂರೆಂಟು ಮಣ್ಣೆಗಳ ಜಪವಾಲೆ. अडंगा, पु॰ ठीरु ; ५७ खे ; ५५४७. अइ, पु॰ ८६३; %दर् अड़गड़ा, यु० हैथ्या छ: दह ಜಾತ್ರೆ. अङ्चन, ജി॰ ತೊಂದರೆ. अइतल, पु॰ ಆಶ್ರಯ; हंड. अड़ना, अ॰ ಹಟಹಿಡಿಯುವುದು. अड़ाड़, पु॰ ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ಹಕ್ಕೆ. अड़ाना, स॰ डंढिक्याज्ञाटा. g॰ ಒತ್ತು ಗಂಬ. अड़ार, पु॰ ರಾಶಿ; ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿ. अड़ियल, वि॰ र्इं तप्. अडूसा, पु॰ ಆಡುಮುಟ್ಟದ ಸೊಪು े अड़ोसपड़ोस, पु० ७ ह्यु टह्यु. अड्डा, पुಂ ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಳ; ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮೆಗ್ಗಪ ಕುಳಿ. अइतिया, पु॰ ದಳ್ಳಾಳಿ. चिदाई, वि॰ ಎರಡೂವರೆ. अदिया, स्त्री॰ ಮರಿಗೆ; ಕಲ್ಲುಗಡಿಗೆ. अतः । क्रि॰ ಅದುದರಿಂದಲೇ. পু अतर, पु॰ গুরু চেই, হ্যার্ডিচ: —-दान ಪನ್ನೀರುದಾನಿ. अतरसों, कि॰ ಆಡಿನಾಡದು; ಆಡೆ ನೊನ್ನೆ. अत्तकाल, ಡು ಮಕ,ಳುಮರಿ.

अतालस, स्वी॰ ತೆಳುವಾದ ರೇಶೈ. अता, स्वी॰ ದಾನ; ಅನುಗ್ರಹ; —नामा ದಾನಪತ್ರ.

अताई, वि॰ ಪ್ರವೀಣ; ಉಪಾಯ ವರಿತ.

अतालीक, पु॰ ಗುರು; ಶಿಕ್ಷಕ. अतिस्वा, पु॰ ವೈದ್ಯ. (तबीब का बहु॰) अतिरिक्त, कि॰ ಹೊರತು. अतीब, वि॰ ಹೆಚ್ರಾಗಿ; ಅಧಿಕ.

अताव, वि॰ कॅथनु ते; ಅद्गिर. अत्तार, पु॰ ७ड्डे ठांगं ठानु हाउटे. अथना, अ॰ మार्डांगं; ७४ जारं. अथाई, स्त्री॰ कंटिनांगंड

अथान, पु॰ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. अथाह, वि॰ ಹೆಚ್ಭು ಆಳವಾದ;

ಅವಾರ. अद्ग, वि॰ ಪವಿತ್ರ; ನಿಷ್ಕಲಂಕ.

अदद, स्त्री॰ राज्युं, ७०ई.

भदन, **೮**೦ ಸ್ವರ್ಗದ ಉಪವನ. भदनी, वि० ತುಚ್ಛ; ನೀಚವಾದ.

अदब, पु॰ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ; ನಿಧೇಯತೆ. अदबदाकर, कि॰ ಬಹಳ ಮೋಜಿ ಸಿಂದ.

अदम, **पु**ಂ ಅಭಾವ; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ;

— फेरवी ಆಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮ ನಡೆ ಯಿಸದಿರುನಿಕೆ ;—हाज़िरी ಗೈರು ಪಾಜರು.

अदम्य, वि॰ ಕುಂದಲಾರದ; ಪ್ರಬಲ. अदरक, पु॰ ಹಸಿಶುಂಠಿ.

अदल, पु॰ ನ್ಯಾಯ:—बदल पु॰ ಬದಲಾವಣೆ. भंदवान, स्वी॰ ಮಂಚದ ಕಾಲುಗಳ ನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹುರಿ. अदहन, पु॰ ಎಸರು. अदा, स्वी॰ ಹಾವಭಾವ;—करना

अदा, स्ना॰ कार्यकाय ;—करना म्रीम्यः

अदाई, खो॰ ಸಾಲತೀರಿಸುವಿಕೆ. अदाबन्दी, खो॰ ಸಾಲದ ಅವಧಿ. अदाबपी, खो॰ ಸಾಲ ಸಂದಾಯ² (ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ)

अदालत, स्त्री॰ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. अदावत, स्त्री॰ ಹಗೆತನ.

अदाह, स्त्री॰ धीं हिंता.

अदीव, पु॰ ಪಂಡಿತ; ಸಾಹಿತಿ.

अवीम, वि॰ तंब्धु ವಾದ ; ಶೂನ್ಯ. अबू, पु॰ ವೈंंे ; ಶತ್ರು.

अदोरी, स्रो॰ ६ छात्रेभेट ಉದ್ದಿನೊಡೆ; ಸಂಡಿಗೆ.

अद्धा, पु॰ ಅರ್ಧ.

अदी, स्नी॰ ಕಾಸಿನ ಅರ್ಧ; ನಾ ಜೂಕು ಬಟ್ಟಿ.

अध, वि॰ ಅರ್ಧ अस्य ॰ ईं ईं हैं.

अधकपारी, स्नो० ಅರೆತಲೆನೋವು. अधकरी, स्नो० ಕಂದಾಯದ ಅರ್ಧ

ಕಂತು.

अथड़ा, वि॰ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ. अथड़ी, खी॰ ಅರ್ಧಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ. अथपई, खी॰ ಅರೆಪಾವು. अयसेरा, पु॰ ಆಚ್ಛೇರಿನ ತೂಕ.

अधिकाना, अ॰ ವೈದ್ಧಿ ಹೊಂದು. अधिकृत, वि॰ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ.

अनबन, पु॰ ವೈಮನಸ್ಸ.

अधिमास, पु॰ ಅಧಿಕಮಾಸ. अधिया, स्त्री॰ ಆರ್ಥವಾಲು. अधियार, पु॰ ಅರ್ಧಪಾಲಿನ ಹಕ್ತು ದಾರ. अधियारी, स्त्री॰ ಆರ್ಥ ಪಾಲುಗಾರನ ಹಕ್ಕು. अधिष्ठाता, पु॰ राज्यां ह अधीर, वि॰ ಧೈರ್ಯಹೀನವಾದ. अधुना, कि॰ संत; स्ना० छ। ड. अधूरा, वि॰ ಪೂರ್ಣವಾಗದ. अधेड़, वि॰ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ. अभेला, पु॰ २० त्वा वर्षे सामित ನಾಣ್ಯ; ದಮಡಿ. अध्यवसाय, पु॰ মंडड ईंश्प्रद्यात्रात्र ವಿಕೆ. अन, उप० ठेरा, कौरडा. अनकना, स॰ वैठ्यां किंधाः वें एपः ; ಆಲಿಸು. अनक़रीब, कि॰ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ; ಸುಮಾರಾಗಿ. अनख, पु॰ दौुः छः ; ಕೋಪ. अनखना, अ० ನಿಟ್ಟಾಗು. अनस्ताना, स० ಸಿಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. अनगढ़, वि॰ ವಿಲಕ್ಷಣ; ಉದ್ದಂಡ. अनगिनत, वि॰ ಲೆಕ್ತ ನಿಲ್ಲದ. अन्नच, वि॰ ಪಾಪರಹಿತ. अनजान, वि॰ ७ జ్ల్లాని. अनन्त्रास, पु॰ ಅतार्त्रमः ಹಣ्ला. अनन्य, वि॰ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ.

अनमोरी, स्त्री॰ इंग्रंध : ಮೋಸ. अनमन वि॰ ಉದಾಸೀನತೆ; ಸಿರು ತ್ಸಾ ಹೆ. अनमिल } वि० ಸರಿಹೊಂದದ. भनमोल, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ. अनरीत, खो॰ रेध्, रुढ़ है. अनर्गल, वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ವ್ಯರ್ಥ. अनशन, पु॰ ಉಪವಾಸ. अनसस्तरी, स्त्री॰ ತುಪ್ಪದಿಂದಮಾಡಿದ ಆಡಿಗೆ. अनसुना, वि॰ ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿಸದ. अनहोनी, वि॰ ಆಗಬಾರದ. अनाकानी, स्त्री॰ ಅನಾದರಣೆ. अनाज, धु॰ कार्रुः. अनाड़ी, वि॰ डै थे गैर दि. अनापशनाप, पु॰ ಆಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ. अनार, पु॰ ट्वा ५०८. अनासिर, पु॰ ಮೂಲತತ್ವೆ. अनावृत, वि॰ ಹೊದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ತೆರೆದೆ. अनाह, पु॰ कॅंगिधी केंग्रिया है. अनिमेष, वि॰ ठैडी घडिळात. अनियंत्रित, वि॰ ನಿರಂಕುಶವಾದ. अनियारा, वि॰ ಮೊನಚಾದ. अनिवार्य, वि॰ ಒತ್ತಾಯದ. अनी, स्त्री॰ डांदी; र्ह्युंहरू, अनीक, पु॰ म्हुँ तुः, प्रें प्रमूट.

अनीठ, वि॰ चैंधू; ভঠরু.

अनीस, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಆಪ್ತೆ. अनुगामी, वि॰ ಆನುಯಾಯಿ.

अनुनय, पु॰ ठेरळा; धारिके हैं.

अनुपस्थित, वि॰ क्रा॰ ८०० है. अनुभूति, स्नी॰ ७ ठां ध्रं ठां. अनुमान, पु॰ ९०० ळै. अनुराग, पु॰ हीं, का ; ಒಲವು. अनुरोध, दु॰ हीं, एहं ; ಒತ್ತಾಯ. असुशासन, पु॰ धर्द्ध, ; धर्दैः इ. अनुहार, वि॰ मित्रू हैं; मक्कार. अनुसा, वि॰ धर्मा ड : ఏ क्षेड्र). अनूप, वि॰ मंग्वंद; हैराह्या. अनेरा, वि॰ ಸುಳ್ಳು. अनोखा, वि॰ ವಿಲಕ್ಷಣ; ಸುಂದರ. अन्ना, स्त्री॰ ದಾದಿ. अन्यत्र, वि॰ धीर वै हिंती. अन्यया, वि॰ धीर वैरी द्वाचार अन्य॰ ಅಲ್ಲವಾದರೆ. अन्यसनस्क्र, वि॰ ಉದಾಸೀನ: ಮನ ಸ್ಸಿಲ್ಲದ. अन्वेक्प, पु॰ धरुं। ग्रंक्करं. अन्सर, वि॰ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ. अपंग, वि॰ छातिकार. अपकर्ष, पु॰ हडह. अपकाजी, वि॰ स्टुइन्हर्ट. अपच, पु॰ ७४१:१६. अपद्, वि॰ ఓ ಮ ಬ ರ ಹ ಬಾ ರದ ;

ಮೂರ್ಖ.

अपना, सर्व० डत्रु. पु० डाहरा.

अंपनाना, स॰ ತನ್ನ ದಾಗಿ ಮೂಡಿಕೊ ಳ್ಳುವುದು. अपरंच, अव्य॰ १३ रजू ; ಮತ್ತೂ. अपरस, वि॰ ಯಾರೂಮುಟ್ಪದ. अपसर, वि॰ 'बङ्गा राज्या. अपाहिज, वि॰ ಅಂಗಹೀನವಾದ. अपिनु, अ॰ ಆದರೆ; ಪರಂತು. **अपूत, वि॰** ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ. अपेक्षा, अव्य॰ ते०ड ; ಕै०ड. अप्राप्य, वि॰ ದುರ್ಲಭ. अफ़र्इ, पु॰ कार्यस्टर. अफ़गन, वि॰ ವಿಜಯಶಾಲಿ. अफ़ज़ल, वि॰ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಟ್ರ. अफ्रज़ाइश, स्त्री॰ ವೈದ್ಧಿ ; ಹೆಚ್ಚ್ ಳ. अफ़र्ज्, वि॰ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ. अफ्रयून, स्त्री॰ ಆಫೀಮು. अफरना, अ० ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬ ರವಾಗು ವಂತೆ ಇರುವ. अफ़रा, दु॰ कॅंबिंधूी क्याया ठ. अफराज़, वि॰ ಸೌಂದರ್ಯಮಯ ವಾದ. अफ़लात्न, पु॰ ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಣ : ಪ್ಲೆ ಟೋನ ಹೆಸರು. अफ़वाह, स्त्रो॰ ಗಾಳಿಸುದಿ. अफ़शा, वि॰ ವೃಕ್ತವಾದ. अफ़शाँ, स्त्री॰ रे॰०ैर ळहे. अक्रसर, पु॰ ध्वैक्टि. अक्रसाना, पु॰ ह्र इं.

अफ़सुरदा, वि॰ ಬಾಡಿದ; ಖಿನ್ನ.

अफ़स्, पु॰ ಮಂತ್ರ ; ಮಾಟ.

अफ़सोस, पु॰ हर हु डु हु है. अफ्रीफ, वि॰ ಸದಾಚಾರಿ. अफ़्रीम, स्त्री॰ ६५१३००—ची पु॰ ಅಫೀಮು ಸೇವಿ. अष्टू, षु॰ ಕ್ಷಮಿಸುವಿಕೆ. अपूनत, स्त्री॰ ताड; कार्मान्द्र. अब, कि॰ सत; सम्मार्काळा. अबख़रा, पु॰ ಉಗಿ. अबतर, वि॰ का इन्जर्ज. अवतरी, स्नी॰ र्हें का राः; ಅವ್ಯ ವಸ್ಥೆ. अबद्) ಅನಂइ. अबद्न ∫ वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ. अक्यात, ख़ी॰ रिंडिंग्संत्र्तं, र्ट. अबरक, पु॰ ಅభ्, ह. अक्स, पु॰ ಮೇಲಿನ ಹೊದಿಕೆಬಟ್ಟಿ. अबलक, वि॰ ಎರಡುಬಣ್ಣ ದ ; ಹಂಡ ಬಂಡ. अववाद, पु॰ ಆಧ್ಯಾಯ; ಮುಸಲ್ಮಾ ನರಕಾಲದ ವಿಶೇಷ ತೆರಿಗೆ. अबस्, क्रि॰ ಅನಾವಶ್ಯ ಕ. अबहारु, पु॰ ಸಮುದ್ರ ; ನದಿ. अबादान, वि॰ डा०धिट. अबादानी, स्त्री० ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ: ಸಿ ವಾಸ. अबाबील, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಕರೀ ಹಕ್ತಿ. अबीर, पु॰ ಓಕು ः; ಗುಲಾಲು. अबे, अव्य**० ಎ**ಲ್ಫೋ; ಏ;—तबे

ನಾಡುವುದು.

अबोब, पु॰ ভ జాুু ঠ; ಆಜ್ಞಾ ಸಿ. अब्द, पु॰ ದಾಸ; ಸೇವಕ; ಮೇಘ. अब्बा, पु॰ ತಂದೆ. अब्र, स्त्री॰ जीवार्ख. अब, स्त्री॰ क्राथ्यू. अभिज्ञ, वि॰ रुद्युं छ. अभिजात, वि॰ ಉತ್ತಮಕುಲದ. अभिनव, वि॰ ಹೊಸದಾದ. अभिनेता, पु॰ ಅಭಿನಯಗಾರ. अभिनेत्री, ಹೊಂ ಅಭಿನಯಗಾತಿ. अभिभावक, वि॰ कारागळंडह. अभिमान, पु॰ ಅळ० कार. अभियुक्त, पु॰ ಅಪರಾಧಿ. अभियोग पु॰ ನೊಕಪ್ಪಮೆ ; ಕಟ್ಟಲೆ. अभिवादन, पु॰ ನಮಸ್ಪಾರ. अभी, क्रि॰ सहस्त अमीर, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಪಾಲಕ. अभुवाना, अ॰ ಜಿವ್ರಹಿಡಿ. अभूतपृर्व, वि॰ ಅದ್ಭು ತವಾವ. अमचूर, यु॰ ಮಾವಿನ ಹುಳಿ. अमड़ा, पु॰ ಅನುಟೀಕಾಯಿ. अमज़द्द, विं॰ ಪೂಜನೀಯ. अमन, यु॰ ಶಾಂತಿ; ಅರಾಮ. अमर, वि॰ ಸಾವಿಲ್ಲದ पु॰ ದೇವತೆ. अमराई, स्नो॰ ಮಾವಿನ ತೋಪು. अमरूद, पु॰ ಚೇನಹಣ್ಣು; ಪೇರಲ ಹಣ್ಣು. ಗೌರವನಿಲ್ಲದೆ ಮಾತ अमर्ष, पु॰ केंगुःदः; ಅमळर्तं. .] अमल, यु॰ ವ್ಯವಪಾರ, ಆಚರಣೆ.

अमला, पु॰ ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮ ಚಾರಿ.

अमली, वि॰ ಮಾದಕಸಂಬಂಧವಾದ; ಕಾರ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ.

अमान, यु॰ ಶಾಂತಿ; ಶರಣು; ಕಷ್ಟ ದಿಂದ ಪಾರಾಗುನಿಕೆ.

अमानत, स्त्री॰ ಅಡವು; ಒತ್ತೆ. अमानी, स्त्री॰ ಸರಕಾರದಭೂಮಿ; ಸ್ವಂತದಭೂಮಿ.

अमामा, पु॰ ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ. अमारी, स्त्री॰ ಅಂಬಾರಿ. अमार, पु॰ ಅಧಿಕಾರಿ.

अमाल, पु॰ ಕಾರ್ಯವಿವರಣೆ. अमावर, पु॰ ಮಾವಿ ನರಸದಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಒಂದುಪದಾರ್ಥ.

अमिट, वि॰ ನಾಶರಹಿತವಾದ. अमिताभ, पु॰ ಬುದ್ಧ.

अमी, पु॰ ಅಮೃತ. अमीक, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ. अमीक, पु॰ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಮಾ ಡುವ ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮಚಾರಿ.

अमीर, पु॰ ಶ್ರೀಮಂತ; ಅಧಿಕಾರಿ. अमीराना, वि॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆಯ. अमुक, वि॰ विंडळ; ಅಮುಕ.

अ**म्द, पु॰** ನೇರವಾದ ಗೆರೆ. .अमेजना, स॰ चंधಸು; ಬೆರಸು.

अमेजना, स॰ ಕ್ಲಸು ; ಬೆರಸು. अमेठना, स॰ ಹುರಿಯಿಡುವುದು.

अमोला, पु॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿ ರುವ ಮಾವಿನಗಿಡ.

अम्दन, क्रि॰ डै॰ैदा डै॰ैदा.

क्षेम्मू, पु॰ ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ. अम्होरी, स्नो॰ धिप्तैಲा कायत ಹುಣ್ಣು ಗಳು.

अयन, पु॰ ಮನೆ; ಖಜಾನೆ; ಗತಿ. अयादत, स्त्री॰ ರೋಗಿಯನ್ನು ವಿಚಾ ರಿಸುವಿಕೆ.

अयान, पु॰ ಸ್ಪಭಾವ ಸ್ಥಿ ರತಿ. अयानत, स्त्रो॰ ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಪೆ. अयाना, पु॰ ಅಜ್ಞಾನಿ.

अयाल, पु॰ ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಸಿಂ ಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ವೇಲಿನ ಕೂ ದಲು; ಪರಿವಾರದವರು.

अस्याम, पु॰ ಕಾಲ; ಮುಟ್ಟಿನಕಾಲ. अरंड, पु॰ ಹರಳುಗಿಡ; ः विष्ठध्यं उठे. अरगना, पु॰ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ; ಅರ ಗಜ.

अरगनी, ജിಂ ಬಟ್ಟಿತೂಗು ಹಾಕುವ ದಾರ ಅಥವಾ ತಂತಿ.

अरज़, स्त्री• ನಿನಂತಿ; ನಿಜ್ಞಾ ಪನೆ; ಪನ್ನ.

ುलू. अरजॉ, वि॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ. अरथी, स्त्री॰ ಚಟ್ಟ ; ಸಿದಿಗಿ.

अरदली, पु॰ धागीण मैं जर्स. अरदाना, पु॰ ಕುಟ್ಟಿದ ಧಾನ್ಯ. अरना, पु॰ ಕಾಡುಕೋಣ.

अरब, पु॰ ನೂರುಕೋಟ.

अरबराना, अ॰ ताग्धाठेळातां. अरबाब, पु॰ ५,ढेळा.

अरबी, वि॰ ಅರಬೀದೇಶದ.

अरमान, पु॰ ಬಯಕैं ; ಇಫ್ಪಿ.

अस्वा, पु॰ क्रमैं छैतुः धैल डेतुः. अस्वो, पु॰ चैम्मे और तिर्द्धुः चैम्मे छो. अस्सप्रस, पु॰ चल्ला आम्रे ले चै. अस्हर, स्त्री॰ डेंगिरे. अस्त्रों, स्त्री॰ मार्गे ध्व ध्वा धि. अस्त्रों, स्त्री॰ मार्गे ध्व ध्वा धि. अस्त्रें, वि॰ चंड्रा च्वा ध्वा धि.

अस्विन, पु॰ ळातू त का कि है. अस्ति, वि॰ धळंड अतू का त. अस्माई, खी॰ कैंग्डोजकार. असील १ पु॰ अति १ अर्जे का त्र् असीला १ कि का क्षा कर कर है. असीला १ कि का का का कि का का त्र

पु॰ ಜನೀನು; ಅಗಲ. अज़ीं, स्नि॰ ಅರ್ಜ; ವಿನಂತಿ ಪತ್ರ. अज़ीं-वावा, पु॰ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಜಿ.

अर्ज़ी-नवीस, पु॰ वडिंटे ७४८ निर्म ನ್ನು ಬರಿಯುವವೆ.

अर्देशी, पु० दे० अरदेशी.
अस्तां, पु० के० : अरदेशी.
अस्तां, पु० के० : अर्चे : उद्धं.
अस्त्वां, पु० कार्यां हुं : धार्यं.
अस्त्वां, पु० कार्यां हुं : धार्यं.
अस्त्वां, चि० कार्यां : धतुं हुं.
अस्त्वां, ची० दे० अर्गानी.
अस्त्वां हि० संद्वां हुं डैथीं। धूदं :
अस्त्वां हि० संद्वां दिवां स्वां स्वां स्वां स्वां स्वां स्वां हुं स्वं स्वां स

अलकात, पु॰ घंधू प्रदेशकार.
अलबता, अन्य॰ रिप्तूंं ह्यां ज्ञाते.
अलबेला, वि॰ फंट्रंटरं द्वां हिते.
अलम, पु॰ टेंग्लंडरं, धार्चे धें: इंड्रंटरं.
अलमस्त, वि॰ क्रंटिंगे हिते.
अलमारी, स्ति॰ चंड्राधें: अलमारा, पु॰ वंड्राधें: अलमारा, पु॰ वंड्राधें: अलस्त्रास, पु॰ वंड्राधें: अलस्त्रास, पु॰ वंड्राधें: अलल्द्रस्त्राम्, कि॰ डांग्रें डांग्रु डांग्रें:

अल्वान, पु॰ ಧಾವಳಿ. अल्-विदा, पु॰ ರಮಜಾನ್ ತಿಂಗಳಿನ ಕೊನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ; अल्य॰ ಆಸ್ಪಣೆ ಹೊಂದುವಿಕೆ.

अळसी, स्रो० ಆಗಸೆಗಡ अळसीर, स्रो० ಬಿಗಿತಪ್ಪಿರುವಿಕೆ; ವಿ ಳಂಬ.

अलह्दा, वि० ಬಿಂದಿ; ವೃಥಕ್. अलान, पु० ಆನಿಕಟ್ಟುವ ಗೂಟ; ಕೊಂಳ; ಸರವಳ. अलानिया, कि० ಬಹಿರಂಗವಾಗ. अलापना, स० ಆಲಾಹಿಸು. अलामन, सो० एಕ್ಷಣ; ಗು ುತು.

अळामात, ജി೦ ಲಕ್ಷಣ; ಗು ೧ತು. अळाळ, वि೦ ಸೋಪಭಾರಿ. अळाळात, ജो೦ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲಿ. अळाव, पु೦ ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕಿ.

अलावा, कि॰ ಹೊರತಾಗಿ. अलि, स्त्रो॰ ದುಂಬಿ.

अली, स्रो॰ तैंं डै ; इं० है. अलीक, वि॰ मंड्युत; మిథ్య. अलीम, वि॰ धारी ठें ठें ड ह है. अलील, वि॰ कार्की वैका; दैनिती. अह्यामा, पु॰ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸ. अल्लाह, पु॰ सरकार्डू; तैश्वराः; —ताला মঠে ঠুং জু; अल्लाहो-अक्बर देश्वरा देशबू व. अवगत, वि**॰** ತಿಳಿದಿರುವ. अवगुंठन, पु॰ ಮಸುಕು; ಬುರುಕೆ. अवघर, वि॰ ದುರ್ಗಮ; ಕಠಿನ. अवज्ञा, स्त्री॰ ಅವಮಾನ; ತಿರಸ್ಕಾರ. अवदेर, पु॰ ध हा; हा० वेदा त. अवहेरा, वि॰ संडिंक धर्मा तर्रे ಳೃ; ವಿಲಕ್ಷಣ. अवध, पु॰ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರ. अवनत्त, वि॰ ಬಿದ್ದು ಹೊ॰ ದ; ಪತಿತ. अवरेब, पु॰ डी०ढ है तर्राटिश. अवरोहण, पु॰ चैंंंध्री थे ಸುುವಿಕೆ. अवलोकन, पु॰ ನೋಡುವಿಕೆ. अवलोकिन, स्रो॰ ಕಣ್ಣು ;ಿದೃಷ್ಟಿ. अवश, वि॰ है एडडा केंग्रज्जिती. अवसर, पु॰ मंद्राकाः; ಅदकारं. अवसार, पु॰ मन्ज्रे. अवस्था, स्त्री॰ ವಯಸ್ಸು ; ಸ್ಥಿತಿ. अवांतर, वि॰ तद्धे उत्त. अवाई, ജിಂ ಆಗಸುನ; ಬರುವಿಕೆ. अवार, पु॰ तित्रे कं भी का वित्र

अलिक, पु॰ ಉರ್ದೂ, ಫಾರಸಿ, ಅರ

ಬೀಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರ.

अवारजा, पु॰ ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ಜಮಾಖ ರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತುಕ. भवाम, पु॰ माञ्जात्र, धर्त. अविकल, वि॰ ಬದಲಾಯಿಸದ. अविगत, वि॰ ७९०० ट. अविच्छिन्न, वि॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ. अविरत, वि॰ है ठं० डंठ ; ಯಾ ञ ಗಲೂ. अविरांम, कि॰ ಯಾವಾಗಲೂ. अवैतिनिक, वि॰ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಗೌರ ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ. अच्याहत, वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ. अव्वल, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ. अर्शक, वि॰ रिधन्ळाजाते. अशआर, **पु॰ 🕏 ১** डैंगईं। (शेर का बहु०) अशालास, पु॰ ಜನಸಮೂಹ. (शालस का बहु०) अशद, वि॰ ಆತಿಯಾಗಿ. असर, पु॰ ಹತ್ತನೆಯ ಭಾಗ; ಶತಾಂ ಶ; ಅಲ್ಪ. अशारक, पु॰ ಮಹನೀಯ. अशरकी, ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ; ಒಂದುಹೂವು. अशराक, पु॰ मंधू तं; मंधू तंडै. अशराक्रत स्त्री॰ दे॰ शराक्रत. अस्क } पु॰ ಕಣ್ಣೀರು. अश्रु अश्रुत, वि॰ ಕೇಳದ. अञ्लोल, वि॰ चैधी; चैन्धिं ह

असकताना, अ॰ ಸೋಮಾರಿಯಾಗು.• असोज, पु॰ ಅಶ್ವಯಜ. असगुन, पु॰ ಅಪಶಕುನ. असद, पु॰ भै०ळ; भै०ळठाई. असवाब, पु॰ ('सबाब 'का वहु॰) ಸಾಮಾನುಗಳು.

असर, पु॰ ಪ್ರಭಾವ; ಪರಿಣಾಮ. असरार, पु॰ ठळ रू ; तार्थांगू. असल, पु॰ ಮೂಲ: ವಾಸ್ತವ; ನಿಜ್ಪ ವಾಗಿ.

असलह, यु॰ ಆಯುಥ; इर्ड्र. असलियत, स्रो॰ व्यक्तक्र. असली, स्त्री॰ रुधकार्व. असामियक, वि॰ ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಆನೇಲೆ ಸಂಭ

ವಿಸತಕ್ಕ. असामी, पु॰ र्युं है, इंडिजिटी ; ಆಪರಾಧಿ; ಮಿತ್ಯ; ಸಾಲಗಾರ. अमामी, स्नी॰ ಪುರ್ದೆ: ಸಾಲಗಾರ; ಒಕ್ತಲಿಗ.

असावयानी, स्त्री॰ ಅಚಾಗರೂ ಕತೆ. असावरी, स्रो॰ ६०काणात. असि, स्रों॰ 📆.

असित, वि॰ च्छ्रीह: बहु; ಕುಟಿಲ; ದುಷ್ಟ. असीम, वि॰ ಅकारकात.

असीर पु॰ हैं। है. असील, वि॰ शाख्री चंटिया ;

ತೀಲ.

असीस, स्रो॰ एई(कार्ट. असुविधा, स्त्री॰ चंद्रः; ತೊಂದರೆ. असींघ, यु॰ क्यांतरव्य. अस्तबल, पु॰ ಕುದುರೆಲಾಯ. अस्तरकारी, स्त्री० ಗಾರೆಗಿಲಾವ ಕೆಲಸ.

अस्तु, अस्य॰ ಇರಲಿ. अस्पताल, पु॰ ಆಸ् हैं). अस्पुट, वि॰ ७ र् ब्रु तावत. अस्मत, स्त्री॰ कार्बेड, इं.

अहकाम, पु॰ (हुकुम का बहु॰) ಅಪ್ಪಣೆಗಳು.

अहद्, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಸ**ಮ**ಯ ;

अदह-नामा, पु॰ अुॐट्राञ्च अंडु, अहर्-शिकन, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಲೊಲ್ಲಂಘನ. अहदियत, स्त्री॰ ಒಂದಾಗುವಿಕೆ. अहदी, पु॰ ಅತ्ः०ड ಆಲಸೀ.

अहबाव, पु॰ (हबीव का वह॰) ನಿ: ತ್ಯರು.

अहमक, यु॰ ಮೂರ್ಖ. अहरन, स्नी॰ ಅಡಿಗಲ್ಲು; ಪಟ್ಟಿ ಜಿ. अहरा, यु॰ ಸರೋವರ: ಗೊಬ್ಬರದ

अहरार, वि॰ ಉದಾರಿ; ಸೃತಂತ್ರ. अहल, वि॰ ಯೋಗ್ತ್; ಕುಟುಂಬ ಗಳು; ಯಜಮಾನ.

अहमान, पु॰ ಉಪಕಾರ; ಕ ಪೆ. अहाता, पु॰ ಪರ್ಟಾಗಣ; ಬೈಲು: ಮಂಡಲ.

अहाली, पु॰ ಪರಿನಾರದವರು; ನೆಂಟರು.

अहिवात, पु॰ ಸೌಭಾಗೄ; ಮುತ್ತೈ ದೆತನ. अहीर, पु॰ ಗೊಲ್ಲ. अहेर, पु॰ ಬೇಟಿ; ಬೇಟಿಪ್ರಾಣಿ.

अहेरी, पु॰ ಬೇಟಿಗಾರ. अह, वि॰ ಸುಶೀಲ पु॰ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಒಡೆಯ; ಬಂಧುಬಳಗದವರು.

ಒಡೆಯ; ಬಂಧುಬಳಗದವೆರು. अह्नमर, पु॰ ಕೆಲಸಗಾರ. अह्नमर, पु॰ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ

ಕೆಲಸಗಾರ. ಆಹ್ಞಾಇಗಾ, ಆಂ ತನ್ನ ದೇಶದವ.

आ

ऑएबॉए, स्नी॰ ತುಚ್ಛವಾದ ಮಾತು; ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತು. भौक, पु॰ ಗುರುತು; ಅಕ್ಷರ; ಸಂಖ್ಯೆ; ಮಡಿಲು. ऑकना, स॰ ಗುರುತು ಹಿಡಿ; ಬೆಲಿ ಕಟು. ऑकुस, पु॰ ಅः क्तंर्य. ऑब, स्त्री॰ ಕಣ್ಣು; ಲಕ್ಷ್ಯ;—आना ಕಣ್ಣು ಮುದಡುಬೀಳು;—का तारा ಮುದ್ದುಸಂತಾನ ;—चुराना ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು ;—दिखाना ಬೆದ ರಿಸು:-- ಇವಾಗ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಕದಿಯು; ತಲೆತಪ್ಪಿಸು;—मूँद के ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ; ಮನಬಂದಂತೆ; —लगना ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿ ಸಲ್ಪಡು; ऑसं चार होना ದೃಷ್ಟಿ

ಮಿಲನ; ಪ್ರೇಮದ ಉಗಮ;

आँख नीली पीली करना ಬಹಳ ಕೋಪಿಸುವುದು; आँखों पर वैदाना ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು; ಬಹಳ ಗೌರವಿಸುವುದು. ऑखिमचौली, स्नी॰ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಛಾ ಲಿ. ऑखिमचौनी. ऑग, पु॰ ७०त ; छठिए छ. .ऑगन, पु॰ **७**० तर्र. आंच, स्त्री॰ गॅर्ने; ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಆಪತ್ತು ;—वाना ಬಿಸಿ ಹತ್ತು : ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂದು ಹೋಗು. आंचर) पु॰ ಸೆರಗು; ಮೇಖಲೆ. आंचल ऑजन, पु॰ ಅಂಜನ; ಕಾೆಡಿಗೆ. ऑट, स्रो॰ कैंथीं धीः; ತೋರುಬೆರ ಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಗಂಟು. ऑटी, स्त्री॰ ಹುಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕಹೊರೆ; ಕು ಸ್ತಿಯಾ ಟ ದ ಪ ಟ್ಟು ;—कारना ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸುವುದು. ऑठी, स्त्री॰ ಓधै; धैश्टर. ऑत, स्रो॰ हं ठाईं। आँधी, स्त्री॰ ಬಿರುಗಾಳಿ. आँव, पु॰ ಅಮ; ಅಮಶಂಕೆ. ऑक्ला, पु॰ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ. ऑवा, पु॰ ಆನಿಗೆ ; ಭಟ್ಟಿ. ऑस्, पु॰ ಕಣ್ಣೀರು;—पी जाना ఆ ತಿ ದುಃಖಪಡುವುದು;—गोलना ಥೈರ್ಯಹೇಳುವುದು**.** आइन्दा, वि॰ ಮುಂದಿನ. पु॰ ಭವಿ ಷ್ಯಕಾಲ. ಹಿಂ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ.

आइना, पु॰ चंतु वै. आईन,पु॰ ರಾಜನಿಯವು; ಕಾನೂನು. आईना पु॰ दे॰ आइना. आईनी - वि॰ ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧ. आक, पु॰ २ हुं ट रे दि. आक्रबत, स्त्री॰ ಪರಲೋಕ. आक्रबत-अंदेश, पु॰ ದೂರದರ್ಶಿ. आँकर, पु॰ ति ; धीन सूत्र. आकलन, पु॰ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. आकरकरहा, पु॰ ವನಸ್ಪತಿ. आक्रा, पु॰ ६ ढेळा ; इर्रा इर्जे इर्जे आक़िल, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. आकुल, वि९ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. आक्रांत, वि॰ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. आख़िज, वि॰ ಗ್ರಹಿಸುವವ; ರಿಸುವವ. आख़िर, वि॰ ಕೊನೆಯ.

आख़र, विक क्यात्रकार, किंक क्यां क्षेत्रकार, किंक क्यां क्षेत्रकार, क्यां क्य

भागत, वि॰ ಬಂದಿರುವ; ಹಾಜರಿ ರುವ पु॰ ಅತಿಥಿ.

—बब्रूला होना బಹಳಸಿಟ್ಟಾಗು

आगर पु॰ तिलै; तिंग्जु; स्टेडंग्डं, श्रिष्ठेत कार्यकारी. आगा, पु॰ खल्लः ; स्टेबंका. आगाज, पु॰ मंग्जिज्ञं; स्टेवंक्टं. आगापिन्जा, पु॰ मंग्जिज्ञं; स्टेवंक्टं. आगापिन्जा, पु॰ केंग्लाक्जिक्टं, स्टेवंडं. आगापि, वि॰ क्षिण्यंज्ञंद्रं हैं. आगाही, क्षि॰ क्षिण्यंज्ञंद्रं हैं. आगाही, क्षि॰ क्षिण्यंज्ञंद्रं हैं. आगोही, क्षि॰ क्षिण्यंज्ञंद्रं क्षेण्यं. आगोही, क्षि॰ स्टिश्वंकिंटं क्षेण्यं.

आजन, किं कि किंतर, किंतरा, किंवरा, किंवरा, किंवरा, किंवरा, किंतरा हुं. आज़म, वि॰ धळेषं दीवढू. आज़माइश, खो॰ धुं दीवरा, आज़माना, स॰ डिंग्ट्रे, राजुदा, वि॰ डिंग्ट्रे, राजुदा, अाज़मूदा, वि॰ डिंग्ट्रे, राजुदा, अाज़मूदा, वि॰ डिंग्ट्रे, धुं अंज स्टा, वि॰ डिंग्ट्रे, धुं डिंग्टर, अज़मूदा, वि॰ डिंग्टर, धं

आजा, पु॰ डं॰वें था डं॰वें; ಆಜ್ಜ. आज़ाद, वि॰ सूंडं॰ड़ें. आज़ादी, खो॰ स्टुडं॰डुंं, आज़ार, पु॰ దుঃಖ; ಕಾಯಿಲೆ. आजिज़, वि॰ ದೀर; పిధೇయ. आजिज़ो, खो॰ దೀरडंं; ಬೈರೈ. आज़िस, वि॰ యೋಚಿಸುವವ. आजी, खो॰ ತಂದೆಯತಾಯಿ.

ವದು.

्र आजीविका स्त्री॰ జిఁవన్యೋవాయ. आज़ुर्देगी, स्त्री॰ ఆసంత్యೋవ. आज़ुर्दो, वि॰ బిఁదగ్యండ. आटा, पु॰ బీట్స్, ;—गीला होना

आरा, पु॰ ಹಿಟ್ಟು ;—गीला होना ಕಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚು ವುದು.

आइ, ख़ी॰ ७ढ़ू ; ठाउँ. आइा, पु॰ ७ढ़ू जाटांगैंठ ; ಪಡಗಿನ ಪುರ वि॰ ढिं०का.

आड़ी, स्त्री॰ ठंसू. आडत, स्त्री॰ टंधारी; टंड्यू है. आड़ितया, पु॰ टंड्यू इंड्यू अंततायी, पु॰ अड्यू इंड्यू टंड्यू आतत्त, पु॰ धेंम्थ्य. आत्त्रा, स्त्री॰ धंं॰है; स्तृह्य है.

आतशक, पु॰ ಭಿರಂಗಿರೋಗ; ಉಪ ದಂಶ আনহারাজী ജി॰ ಬಿರಸುಬಾಣ

आतश्वाजी, स्त्री॰ धैर्पर्यध्याक. आतशी, वि॰ ভুগু মৃত্যতের্ব্যার ; — স্বীয়া ধ্যুত্ত বরু ব্রি.

आत्मज, पु॰ ठात. आतिश, स्त्री॰ दे॰ आतश. आदल, स्त्री॰ सूध्याच ; स्रिधे. आदलन, ऋि॰ কাটি ইঅসম: सूध्या ব্যাম.

आदम, पु॰ ಮಾನವಜಾತಿಯ ಮೂ ಲಪುರುಷ ;—मार ದಯೆಯುಳ್ಳ; —ज़ाद ಮಾನವಜಾತಿ.

आदमी, षु॰ ಮನುಷ್ಯ. आदमीयत, स्त्री॰ ಮನುಷ್ಯ ತ್ವ. 'आदान-प्रदान, पु॰ ಕೊಟ್ಟು ಪಡ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

आहाब, पु॰ ನವು ಸ್ಕ್ರಾರ;—अर्ज़ करना ಆದರ ಪೂರ್ವಕ ವಂದಿಸು ವುದು.

आदिम, वि॰ ಪ್ರಾರಂಭದ.

सादिल, वि॰ तज्जुಯಪ್ರಿಯ. सादां, वि॰ ಅಭ್ಯಸ್ತ; ವಾಡಿः ಯಾದ स्ना॰ ಹಶಿಶುಂಠಿ.

आचंत ो कि॰ ಮೊದಲಿ ನಿಂದ आचोपांत े ಕೊನೆಯವರಿಗೆ.

आध } वि• ಅರ್ಧ.

্ সাস্থানিক, বি॰ বৰ্ডন বাঁচ ব্ৰচণ ব্ৰ. সান, ক্সা॰ বেজ্য ; স্বব্য সা; ব্য স্ফোন ব্ৰাং বিব্ৰু ই ং ং ই ;— ক্সা সান ম কি ক্ষাৰ্ড ই ;— আন কং ই ; কং প্ৰ.

आननफानन, क्रि॰ ಅತಿಶೀಘ್ರ. आनना, स॰ ತರುವಿಕೆ.

आनाकानी, स्त्री॰ ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಪಿಸು ಮಾತು.

आप, सर्वे॰ ತಾವು;—आप करना ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವುದು;— काजी ಸ್ವಾರ್ಥಿ;—वीती ನಿಜಸು ಖದುಃಖವಾರ್ತೆ;—से आप ಸ್ವತಃ; ತನಗೆತಾನೇ.

आपस, स्नो॰ घटारुट ಸಂಬಂಧ ;— का ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ;—में छ ರಸ್ತರದಲ್ಲಿ. आपा, पु॰ डत् धर्मुड्युः ಅकं॰ कारः प्राच्यात् श्रुक्त्यात् अञ्चल्ते अञ्चल्ते अवत्यात् पु॰ ग्रंडतः शिष्धे भेनै. आपा-वापी, स्त्री॰ डच्यु डच्यु क्षेड्याः अरैयाधी.

आफ़त, स्वी॰ गंवां गंवा

आफ़ताब, पु॰ ಸೂರ್ಯ; ಬಿಸಿಲು. आफ़ताबा, पु॰ ಹಿಡಿಯಿರುವಜಲ ್ಗಪಾತ್ರೆ..

आफ़रीन, अ॰ ४एँ ; दर्हु. आफ़ाक, पु॰ हुँ,डैथ.

आब, स्त्रीः धैं पंचाः; राष्ट्राः राष्ट्राः स्त्रुः; ಮಹಿಮೆ;—कारी ಹೆಂಡ ದಂಗಡಿ;—इ है बात ಜೀವನಶಕ್ತಿ; —ह्वा का डा व र छः;—दस्त राष्ट्राः का ध्राः ते हैं ;—वाना ಅನ್ನ राष्ट्राः ಜೀವನೋ ಪಾಯः; । —पाक्षी राष्ट्राव्य घण्टाः स्थरित स्व ; —जोक्षा व स्व व गु हुँ ಯ ಪಟ್ಟು; ಮಾಂಸದ ರಸ.

आव-ख़ाना, पु॰ टाज्या टाज्ये. आव-ख़ोर, पु॰ टाउंदे; डिंधे; डेएंट. आबख़ोरद, पु॰ खत् हैरिका; थ्रींका स्त ठार्मु, पु॰ .

भा**बज़ोरा, पु॰** क़ारी; ಬಟ್ಟಲು; ಲೋಟ.

आपा, पु॰ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿತ್ವ; ಅಹಂ आबदान, पु॰ ತಂಬಿಗೆ; ಬಿಂದಿಗೆ; ಕಾರ: ಸಾಮಾನ, ಜ್ಞಾನ. ಕೆರೆ.

आबदीदा, वि॰ ಅಶ್ರುಪೂರ್ಣ.

आवन्स, पु॰ टी॰ व्हि शव्हि.

आबरवा, पु॰ ಹರಿಯುವನೀರು ह्वा॰ ತೆಳುವಾದ ಮಖಮಲ್ ಬಟ್ಟೆ.

आबदोज़-किस्ती, स्ना॰ ಸಬ್ಮಾರ್ನ್ಟ; ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುವ ಹಡಗು. आबरू, स्ना॰ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ;

ದೊಡ್ಡ<u>ಸ್ತ</u>ನ. आ**बला, स्नो**ಂ ಗುಳ್ಳೆ.

आबशार, पु॰ ಝंै; ಜಲಪ್ರವಾತ; ತಡಸಲು.

आबाद, वि॰ ಉಳಕೊಂಡ; ಕುಶಲ ಪೂರ್ವಕ.

आबादानी, स्त्री॰ মে এ মনু त ; নুধুন.

आबादी, स्त्री॰ ಜನವಸತಿ; ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ; ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ.

आबिद, पु॰ ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ. आबी, वि॰ ಜಲಚರ

आमा, स्रो॰ क्षंचंः; का०ंडे.

आभार, पु॰ श्रहकार. आभारी, वि॰ श्रहकार मंहर मही

आभास, पु॰ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ; ಮಿಥ್ಯಾ ಜ್ಞಾನ.

आभीर, पु॰ गैंग्यू अहीर. आमंत्रण, पु॰ टिंडल.

आम, पु॰ ಮಾವು; ಸಾಧಾರಣ ುನತಿ; वि॰ ಸಾಧಾರಣ. आमर, स्त्री॰ ಆಗಮನ; ಬರುವಿಕೆ; —सर्चे ಆಯವ್ಯಯ;—रफ़त ಆಯಾತನಿರ್ಯಾತ.

आमदनी, स्नी॰ ಆದಾಯ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. आमने-सामने, क्नि॰ ಎದಿರುಬದಿರಾಗಿ. आमफ्रहम, वि॰ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾದ; ಸರಳವಾದ.

आमादा, वि॰ डर्डु ರ; ಸಿದ್ಧ. आमाल, पु॰ ಕರ್ಮ; ನಡುವಳಿಕೆ. आमास, पु॰ ಅವಯವದ ಊದು ವಿಕೆ; ಬಾಯುವಿಕೆ.

आमिल, पु॰ ಕರ್ತವೃ ಪರಾಯಣ; ಭೂಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

आमिष, पु॰ ಮಾಂಸ. आमी, स्त्री॰ ಮಾವಿನಮಿಡಿ.

आमीन, अ॰ ತಥಾಸ್ತು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ.

आम्द्रा, वि॰ ಅಲಂಕರಿಸಿದೆ. आमेज़, वि॰ ಸೇರಿದ; ಬೆರೆತ. आमोन्-प्रमोद, पु॰ ಭೋಗವಿಲಾಸ; ಸುಖಸಂತೋಷ.

आय, ಟಾಂ ಆದಾಯ.

आयत, स्त्री॰ काठारीत काकु.

आयतन, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನ.

आयद, वि॰ ಹೊಂದಿಸಿದ; ಉಪ ಯೋಗಾರ್ಹ.

आया, स्त्री॰ ದಾದಿ.

आयात, पु॰ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಮಾಲು.

आयाम, पु॰ रुरु ुरं.

भायोजन, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ಸಿದ್ಧತಿ. भार, पु॰ राजिः से हैं; ಲೋ कें टा ಆದರು.

आरज़ा, पु॰ फैंश्तां; क्विथि छै. आरज़्, स्त्रों॰ व्याद्धें; ठीतं॰ थे. आरत, ति॰ आतं काःश्वेडत्वद आर-पार, पु॰ संधे ध्ये वद. आरसी, स्रों॰ स्त्रुबे.

आस, पु॰ पंरित्र हैं : क्य :

आरा**इश, జി॰ ಅ**ಲಂಕಾರಗಳು. आराज़, वि॰ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ; पु॰ ಕಿನೈ.

आराज़ी, स्त्री**॰** ळॅं००.

आराति, पु॰ ಶತ್ರು ; ವೈರಿ.

आराम, पु॰ ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ;— तलब ಸುಖವನ್ನು ಕೋರುವವ.

आरास्तगी, स्त्री॰ ಅಲಂಕಾರ.

आरास्ता, वि॰ ಅಲಂಕೃತವಾದ. आरिफ्र, वि॰ ಪರಿಚಿತ.

आरी, वि॰ तत् ; ० हु ; ದಣಿದ ; ದೀನ.

आरूढ़, वि॰ ఏర్ద.

आरोप, पु॰ राज्ञ कैरा करें.

आरोहण, पु॰ ಏರುವಿಕೆ.

आಗೆ, ಡಾಂ ಮುಖತ. आಸ್, ಡಾಂ ತೊಯ್ಸ; ಹಸಿಯಾದ.

आर्ष, वि॰ ವೇದ ಸಮ್ಮತವಾದ.

आल, स्त्री॰ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು; ವಂಶ पु॰ ಡೇರೆ; ಒಂದುವಿಧನಾದ

ಹೆಂಡ.

आलमगीर, पु॰ % तठा हुई. आलमारी, स्त्री० दे० अलमारी. भालवाल, पु॰ ದುಂಡಗಿನ ಪಾತ್ರೆ. आला, वि॰ ಸರ್ಪ್ರೇತ್ತ್ರಮವಾದ; ಉನ್ನ ತವಾದ 攻 ವ್ಯಾಕರಣ. आलान, पु॰ ಆನೆಕಟ್ಟುವ ಗೂಟ ಅಥವಾ ಸರಪಳಿ. औालाप, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಆಲಾ. ಪನೆ. आलापना, स॰ काढाञ्चाठा. आलि, स्त्री॰ মঞ ; చంಕ್ತಿ. आलिम, वि॰ ವಿದ್ಯಾಂಸ. आलिमाना, वि॰ ವಿದ್ಯ ತ್ರೂರ್ಣವಾದ. आली, वि॰ दीवद्धः; ग्रैशब्दः;—शान ಉನ್ನತವಾದ. आलू, पु॰ ಬಟಾಟಿ, ಉರಳಗಡ್ಡೆ. आलुदुर्गी, स्त्री॰ ಅटाय जात. आल्द्रा, वि॰ चैत्रकार्य; डैश्ट्रिक्र् आल्रबुलारा, पु॰ ಹುಳಿಸಿಹಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಹೆಣ್ಣು ; ಅಲಬ್ ಕಾರಿಹೆಣ್ಣು. आलेखाः पु॰ ಬರವಣಿಗೆ; ಲಿಪಿ. भाले**पन, पु**॰ ಪಟ್ಟುಹಾಕುವ ಔಷಧಿ. आलोक, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ. आलोचक, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಕ; ವಿಮ आलोचन, पु॰ } ಗುಣದೋಷ आलोचना, ജो॰ } ನಿನುರ್ಶೆ. आलोड्ना, स॰ काक्रकाकाकाक्राकाः; ಕಡೆಯುವುದು.

आवभगत, पु॰ ಆದರಸತ್ತಾರ.

आवॉ, पु॰ ಆಪೆ; ಭಟ್ಟ. आवाई, स्नो॰ ಸಮಾಚಾರಗಳು. आवाज़, खी॰ दंुरु; মুర. आवाज़ा, पु॰ ವೈಂಗ್ಬ್ ; ವದಂತಿ. आवाजाहो, स्वी॰ ಆವಾಗಮನ. आवारगी, स्त्री॰ ಆಲೆದಾಟ; ಸ್ರೋಕರಿ ತನ; ಪುಂಡಾಟ. आवारजा, पु॰ 🛭 क्रांग अधिहर ಪುಸ್ತುಕ; ಡೈರಿ. आवारा } वि॰ ವೈರ್ಥ ಅಲಿದಾಡು आवारागर्दे } ವವ ; ಪುಂಡ. आविर्माव, पु॰ ಉड<u>ু </u> ; ಆವೇ ह. आविष्कार, पु॰ ಕೊಧನೆ; ಸಿದ್ದಿ. आवेज़, वि॰ तें डाटां डां. आवेदक, पु॰ ಅರ್ಜೀದಾರೆ. आवेदन रेपु॰ ಅರ್ಜ; ವಿನಂತಿ आवेदनपत्र ∮ रुड्). आशंका, स्त्री॰ धळा ; मं॰ एळा. आशना, स्त्री॰ ಮಿತ್ರ; ಪ್ರೇಮೀ. आशनाई, स्त्री॰ क्षेत्र है; र्रं हुई ; ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂಧ. आशिक, पु॰ ಆಸಕ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ. आशिक-मिज़ांज, वि॰ ಉಲ್ಲಾಸ ಭರಿ ತವಾದ. आशिकाना, वि॰ ಪ್ರೇಮಿಯಂತಹ. आशियाँ } पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳಗೂಡು. आशिष, स्त्री॰ ಆಶೀರ್ವಾದ. आञ्ज, कि॰ क्षानां डै. आशुस्त्रगी, स्नो॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

आञ्चल्का, वि॰ ताथि ति० वि. आस्कार, वि॰ ग्रंड, हुं; सूर्खुः आसकत, पु॰ कैंगरें बारिया आसकती, वि॰ ಸೋಮಾರಿ. 🗸 आसन, पु॰ ಪೀಠ; ಕೂಡುವರೀತಿ आसनी, स्त्री॰ धेर्नु ಆಸನ. आसन्न, वि॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ. आसपास, क्रि॰ ७ ह्रं इंह्रं. आसमान, पु॰ एकार्य. आसमानी, वि॰ ಆಕಾಶದ. आसरा, पु॰ ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ —्टूटना ನಿರಾಶಿಯಾಗು. आसव, पु॰ ಮದೃ; ಅರ್ಕ. आसाइश, पु॰ मंग्री; ವಿಶ್ಯಾಂತಿ. आसान, वि॰ मंध्यं ; मंदर्य. आसानी, खी॰ मंभ्यं हैं; मंप्रहें. आसामी, पु॰ दे॰ असामी. आसायश, स्त्री॰ ಆನಂದ; ಸುಖ. . आसार, पु॰ ಲಕ್ಷಣ; ಚಿನ್ಲೆ: ಗೋ ಡೆಯಗಲ. आसिम, वि॰ प्रकाउना ; ಭಾ ರ್ಮಿಕ. आसिया, स्त्री॰ धैररावे ह्या: ಗಿರಣೆ. आसी, वि॰ ಅವರಾಧಿ; ಪಾಪಿ. आसीन, वि॰ कां ९३० इं. आसीस, पु॰ ಆಶೀರ್ವಾದ. आसूदगी, स्त्री॰ ड्रं हैं, प्रंटिंग्डर. आसूदा, वि॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ. आसेव, पु॰ ध्वाडडी, डांगरा.

आस्तान, पु॰ ಹೊಸ್ತಿಲು; ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ. आस्तीन, स्त्री॰ ಅಂಗಿಯ ತೋಳು: —का साँप మిక్సనాగిద్దు ಶತ್ರು ವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. आस्था, स्त्री॰ ಪೂಜ್ಯಬುದ್ದಿ; ವಿಶ್ವಾಸ; ಆಸ್ಥೆ; ಆಸಕ್ತಿ. आस्मान, पु॰ ಆಕಾಶ;—टूट पड्ना ವಿಪತ್ತುಂಟಾಗುವುದು. आस्त्रादन, पु॰ ರುಚಿನೋಡುವಿಕೆ. साह, अम्य॰ एका! ७००%, स्त्री॰ ನರಳುವಿಕೆ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು; ಸಾಹಸ; ಶಕ್ತಿ;—भरना ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು ವುದು. आहट, स्त्री॰ द्रुरे; प्रश्रुं हं. आहत, वि॰ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ. आहन, पु॰ ಕಬ್ಬಿಣ;—स्वा मा क्ष ಗಲ್ಲು. आहा, अञ्च० ळळाट मा ध क दूरी: आहित, वि॰ व० प्रथ् ध्रु. आहिस्तगी, स्त्री॰ स्वर्जे केंग्रं ; उद्यं. आहिस्ता, कि॰ तार्वनार्वकारी. आहू, पु॰ क्षेल्में; ळठेला. आहुत, वि॰ ಆಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. आह्वान, पु॰ ಕರಿವು. इंगलिस्तान, पु॰ ಆಂಗ್ಲ ದೇಶ. इंगित, पु॰ मंत्रूँ; कार्ताशनबंबर्त्रा

ತಿಳಿಸಲುಮಾಡುವ ಸಂಜೆ.

इंगुदी, स्त्री॰ ಹೊಂಗೆಯಮರ. इंगुर, पु॰ वां निश्ह. इंगुरी, स्नी॰ ಇಂಗುಳದ ಹಣ್ಣು इंगुरोटी, स्त्री॰ कांश्कार विथ्रे. इंजील, स्नो॰ ಬೈಬಲ್. इंडुवा, पु॰ २००थी. इंतकाल, पु॰ ಸಾವು; ಮರಣ; ಸ್ಥಾನ • ಪರಿವರ್ತನೆ; ಪರಭಾರೆ. इंतज़ाम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಏರ್ಪಾಡು. इंतज़ामकार, पु॰ जुं चम्रू हर स इंतज़ार, पु॰ ಪ್ರತೀಕ್ಷ; रै०१ हूं. इंतशार, पु॰ ಹರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸಾರ. इंतहा, पु॰ ಅಂತ್ಯ ; ಮುಕ್ತಾಯ. इंतिखाब, पु॰ ಆಯ್ಕ್ರೆ; ಚುನಾವಣೆ. **इंद्रधनुष, पु॰** ಕಾಮನಬಲ್ಲು. इंघन, पु॰ ಸೌದै; ಕಟ್ಟಿಗೆ. इंसाफ़, पु॰ रुक्रुಯ. इआनत, स्त्री॰ ದಯ; ಸಹಾಯ. इक, वि॰ ಒಂದು. इकटक, ए० तैध्, तैंश्हि. इकट्टा, वि॰ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದೆ; ಗುಂ ಪಾದೆ. इकतार, वि॰ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ; ಸಮರಸವಾದ ಹೊಂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ; ಎಡಬಿಡದೆ. इकतारा, पु॰ ಒಂದು ತಂತಿಯ ವಾದ್ಯ ; ಏಕನಾದ. इकबारगी, कि॰ ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಅಕಸ್ಮಾ

ತ್ತಾಗಿ.

इक्रबाल, पु॰ र्रों का मृत्; ಐಶ್ವರ್ಯ;

ಸ್ರೀಕಾರ;—मंद् वि॰ ಶಾಲಿ; ಸಂಪನ್ನ. इक्सम, पु॰ ಬಹುಮಾನ : ಗೌರವ. इक्सार, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ: ಒಸ್ಪಿಗೆ. इक्सरनामा, पु॰ ಒಪ್ಪಂದ. इक्लोता, पु॰ ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ). इकला, वि॰ ಒಂದು ಪದರಿನ. इकसर, वि॰ ಒಂಟಿಯಾಗಿ. इकहरा, वि० दे० एकहरा. इकाई, स्नी॰ ಒಂದು; ಏಕ. इका, पु॰ ಎಕ್ರಾಗಾಡಿ. इकादुका, वि॰ ಒಂಟಸಂಟ. इख़राज़, पु॰ थळैळ्यू ट. इख़लाक, पु॰ दे॰ अख़लाक. इख़लास, पु॰ ಗೆಳೆತನ; ನೈಜಪ್ರೇಮ: ప్రికితి. इफ़्तसार, पु॰ ग्रंट्र्इंग्रं; ಕ್ತಾಯ. इक्टितयार, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ರ: ಶಕ್ತಿ. इक़्तिलात, पु॰ ಅನುರಾಗ ; ಮೈತ್ರಿ. इक्तिलाफ़, पु॰ ಕೇಡು; ವಿರೋಧ. इस्त्रितसास, पु॰ ವಿഗೇಷತೆ. इच्छा, स्त्री॰ ಆರ; ಬಯಕೆ. इच्छुक, वि॰ ಇಚ್ಛಿಸುವವ. इज़तराब, पु॰ ಅವಿಶ್ರಾ०ತಿ. इज़ितनाब, पु॰ ಸಂಯಮ. इज़िद्हाम, पु॰ ಜನಸಂದಣಿ. इजमाल, पु॰ ಒಟ್ಟು; ಅವಿಭಕ್ತವಾದ ಹಕ್ಕು; ಸಾರಾಂಶ.

इज़रा, स्कि॰ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು; ॄइतिवृत्त, पु॰ ಇತಿಹಾಸ. ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಚಾರ. इज़राईल, पु॰ ಯಮದೂड. इजलास, पु॰ ನ್ಯಾಯಾಲಯ; ಕಚೇ ರಿಯ ಕೆಲಸ್ಕ

इज़हार, पु॰ गुं हिंधली; मा हुं,. इजाज़त, स्त्री॰ ಆಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆ. इजाफ़त, स्त्री॰ मंग्यें के खेल खंही. इज़ाफ़ा, पु॰ ವೈದ್ವಿ; ಮಿಗಿಲು. इज़ार, स्त्री॰ वक्षारं; संधूतः; -बन्द एन है त्रज्ञिक. इजारा, पु॰ तंं श्रे तै; अमे कार्र. इजारेदार, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ; ಬಾಡಿ ಗೆದಾರ.

इज़त, स्नी॰ ಮರ್ಯಾದೆ;—दार वि॰ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ; ಮಾನ್ಯ. इठलाना, अ॰ ती कि रा र ति धी रा र ಜಂಭಮಾಡು.

इतना, वि॰ वळ्यू. इतबार, पु॰ ठ०थि है : र्रंक्षे है. इतमाम, पु॰ ಮುಕ್ತಾದು. इतमीनान, पु॰ ವಿಶ್ವಾಸ. इतराना, अ० ಸೆಟಿಗೊಳ್ಳು; ವೈಯ್ಯಾ ರತೋರು.

इतराफ, स्नी॰ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತ ಲು. इतवार, पु॰ भारा कारा. इतस्ततः, कि॰ ७ ঙ ुं डुं, इताअत, स्त्री॰ ಆಜ್ಞಾ ಪಾಲನೆ. इताब, पु॰ चील क ; थीं तरिने. इति, स्त्री॰ ಸಮಾಸ್ತ್ರಿ.

इतिहास, पु॰ धंठेडी; व्रडेकार्स. इत्तफ़ाक, पु॰ ಐಕ್ಯ ; ಸಂಯೋಗ. इत्तफ्राकिया, वि॰ ಆಕಸ್ಮಿ ಕವಾಗಿ. इत्तला, स्त्री॰ माध्ये हैं :—नामा मा ಚನಾಪತ್ರ.

इत्तहाद, पु॰ र्यं क्षः अस्रु. इत्तिहादी, पु॰ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳು इत्तिहाम, पु॰ ದೋಷಾರೋಪಣೆ. इत्र, पु॰ ಅತ್ತ್ರರು ; ಪನ್ನೀರು ;—दान ಪನ್ನೀರುಪಾತ್ರೆ. इह्आ पु॰ ದಾವಾ ಮಾಡುವಿಕೆ. इधर, क्रि॰ वर्ट्र; वर्ड्र. इनकार, पु॰ ಅಸ್ಸೀ कार्ट. इनकिलाब, पु॰ 📆 ० ७. इनसान, पु॰ ठाराब, इनसानियत, स्त्री॰ ಮನುಷ್ಪತ್ತ; ಸೌಜನ್ಯ.

इनसाफ़, पु॰ २९७; त्रुळा. इनाद, पु॰ ळीतंडत ; र्जुं ठ. इनान, स्त्री॰ ಲಗಾಮು. इनाम, पु॰ धळा जात. इनामदार, पु॰ ಭೂಮಿ ಇನಾಮಾಗಿ ಪಡೆದವ.

इनायत, स्त्री॰ ಕೃಪೆ; ಉಪಕಾರ. इनेगिने, वि॰ ಪಲ ಕೆಲವು. इन्कसार, पु॰ ನಮ್ರ ತೆ; ದೀನತೆ इन्किसाम, पु॰ क्राच्छा; क्रात. इन्तक्राम, पु॰ ಅಪಕಾರದ ಸೇಡು. इन्तक्राल, पु॰ दे॰ इंतकाल.

इन्तलाब, पु॰ ಆಯ್ತೆ; ಚುನಾ ವಣೆ. इन्तज़ाम, पु॰ ठ्रं ठर्र्हें. इन्तज़ार, पु॰ क्रुं श है. इन्तशार, पु॰ ळंठविर्नं ; ದುರ್ದಶೆ. इन्तहा, ಫಾಂ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ. इन्सा, स्त्री॰ धैरश्रतशृंधे; धर ವಣಿಗೆ. इन्शा-अल्लाह, क्रि॰ ದೇವರದಯೆಯಿ ದ್ದಲ್ಲಿ. इक्ररात, स्त्री॰ ಆಧಿಕ್ಷ; ಹೆಚ್ಚಾಗು. इफ़लास, पु॰ धढंडर. इफ़लाह, पु॰ ಹಿತ; ಉಪಕಾರ. इफ़्तख़ार, पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುನಿಕೆ. इफ्फत, स्त्री॰ प्रकाधनार: ಚಾರಮಾಡದಿರುವಿಕೆ.

हफ्कत, स्त्री॰ प्रकाधकार;
ज्ञावदीय प्री॰ ज्ञाठ विवाद प्री॰ ज्ञाठ विवाद विवाद

इमदाद, स्त्री॰ ಸಹಾಯ; ನೆರವು. इमरती, स्नो॰ ಜಿಲೇಜಿ. इमरोज़, कि॰ ಈ ದಿವಸ. इमला, पु॰ ಉಕ್ತ್ರಲೇಖನ. इमली, स्त्री॰ कालग्रै केलाू. इमसाल, अन्य॰ स ವರ್ಷ. इमाम, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ಮುಸ ಲ್ಡಾನರ ಪುರೋಹಿತ;—इस्ता ಕಲ್ಪತ್ತು; ಒರಳು. इमामबाड़ा, पु॰ ವುಬಸಲ್ಮಾನಸಾಧು ಗಳ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಳ. इमारत, स्त्री॰ कैनद्धं हमा है।, द इमि, कि॰ ಈ स् का कार्यकारी. इम्तहान, पु० ಪರೀ है. इम्दाद, पु॰ दे॰ इमदाद. इम्तियाज्ञ, षु॰ ತಾರತಮ್ಯ; ಗುರುತಿ ಸುವಿಕೆ. इयत्ता, स्त्री॰ ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ. इस्शाद, पु॰ ब्राग्ति ग्रन्थः ;

इस्ताल, पु॰ हर्भक्षिमं शहे. इसदतन, कि॰ कार्त्रझाज्यहर . इसदा, पु॰ मंग्हें कार्यें कुर्यां , कि॰ मंग्हें कार्यें कुर्यां , इस्वाम, पु॰ कीर्यं तरं. इस्तिया, पु॰ भेर्यों तरं. पु॰ मंगिर ; श्रां क्रियं , श्रां क्रियं , इस्वामं , पु॰ मंगिर ; श्रां क्रियं क्रियं , इस्वामं , पु॰ मंगिर क्रियं , इस्वामं , पु॰ मंगिर क्रियं क्रियं , इस्वामं , पु॰ मंगिर क्रियं क

इलाक्रा, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನಸಂಬಂಧ; ಹಾರ್ದಿಕಪ್ರೇಮ; ಇಲಾಖೆ. इलाज, पु॰ व्येब्ध् दं से हैं हैं. इलायची, स्नी॰ ಏಲಕ್ಸಿ. इलावा, कि॰ दे॰ अलावा. इलाही, पु॰ ಪರಮೇಶ್ವರ. इस्तिजा, स्त्री॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. इल्तिमास, पु॰ ಯಾಚನೆ; ಬೇಡಿಕೆ. इत्स, पु॰ ठिर्दे, ; छार्ट्यु ;—ए अदब ಸಾಹಿತ್ಯ. इिस्मियत, स्त्री॰ २००७ डु. इल्मे-अख़लाक, पु॰ २९७ का हुं. इल्लत, स्नी॰ ದುರ್ನಡತೆ. इव, अन्य॰ ಅಂತै; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ. इशरत, ಹಾಂ ಸುಖಭೋಗ. इशाअत, स्त्रो॰ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಸುವಿಕೆ. इशारा, पु॰ मंर्ह्यू; मंग्लेख; मंग् ಕ್ಷಿಪ್ತಕಥನ; ಗುಪ್ಪಪ್ಪೇರಣೆ. • इसक, ಆಂ ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ. इक्कबाज़, वि॰ ಪ್ರೇಮನಿಲಾಸಿ. इस्तयालाक, स्त्री॰ ಉತ್ತೇಜನ. इक्तिदाद, पु॰ ಪುಷ್ಟೀಕರಣ. इक्तियाक, पु॰ ळॅळंू केंगरिकें: ಅನುರಾಗ. इंदितहार, पु॰ ಪ್ರಕಟಣೆ; ಜಾಹೀ

ರಾತು. इसपात, पु॰ ಉಕ್ಕಿ ನಲೋಹ. इसराफ़, पु॰ ಹಣದ ಅಪವ್ಯಯ. इसरार, पु॰ ಹಟ ; ಆಗ್ರಹ. इससार, पु॰ ಸುಧಾರಣೆ. इस्तिमं, अ॰ ಆದ್ದರಿಂದ.
इस्तभदाद, खी॰ ವಿದ್ವತ್ತು.
इस्तभवास, पु॰ मृत्रुगंड.
इस्तभतार, पु॰ मृत्रुगंड.
इस्तभासा, पु॰ क्यानंतुर्के.
इस्तदुआ, खी॰ విठ०डे; धाँ किनं.
इस्तमगरी, वि॰ शश्रुंडकाट.
इस्तिरी, खी॰ बधु.
इस्तिसा, पु॰ లಘाಶं नेव्यंत्रें हस्तिमा, पु॰ లಘाಶं नेव्यंत्रें हस्तिमा, पु॰ एक्या हम्मा हम

इस्तेमाल, यु॰ शाउँकाता. इस्माल, यु॰ व्यायकाता. इस्मा, यु॰ व्यायकाता. इस्मानवीसी, स्नी॰ क्षत्रेठ क्षेत्रंठ धरे क्षाचीसा, यु॰ राजकाता. इस्मारीसा, यु॰ राजकाता. इस्लाह, स्नी॰ बैद्धां क्षता. इहतिमाल, यु॰ राजकाता.

इहतिमाम, पु० अञ्चाहर्षः. इहतियाज, स्त्री० ध अ ध्रु च ७. (एहतियाज़) इहतियात, स्त्री० अध्नु ८६; ठ हूं हं. (एहतियात)

इहाता, g• ನಿರ್ಧಾರಿತ ಆವರಣ . ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಪಟಾಂಗಣ; (अहाता)

ಲಾಭಪಡೆವುದು ತೆಗಡು पकड़ते

इंगुर, पु॰ वः तथि है. ईचना, स॰ २५००० ज्ञाता. इंट, स्नी॰ वधीुतं; वधीु०ते;—से **ಕೆट बजाना** ನಾಶಮಾಡುವುದು. इँटा, पु॰ दे॰ ईँट. इंधन, पु॰ स्गितै : हिंधू, तै. ईखं, स्त्री० चथ्यु. ईज़ा, खो॰ ದುಃಖ; ನೋವು. ईजाद, पु॰ तं शत ग्रेश्य गरी. ईजाब, पु॰ గೊತ್ತು ವ೪ प्रार्थना. ईद, स्त्री॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ; ಶುಭದಿನ; -- का चांद होना ಅಪ ರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು. ईदगाह, पु॰ ಹಬ್ಬದ ದಿನದ ನಮಾ ಜಿನಸ್ಥಳ. ईमान, पु॰ ਨਂ०ಬಿಕೆ. ईमानदार, पु॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ईमानदारी, स्त्री॰ ठेटनु मञ्जू इं. **ई्रान, पु॰** इञ्चरिक्टें ईषांलु, व्रि॰ कॅंगधी, है भी, तं. ईसवी, वि॰ ಕ್ರಿಸ್ತ್ರ ಶಕ. **ईसा, पु॰** ಕ್ರೈಸ್ತ್ರಮತದ ಸಂಸ್ಥಾ ಪಕ. ईसाई, वि॰ ಕ್ರಿಸ್ತಮತಾವಲಂಬಿ. , ಫಾಂ ಪೃಬಲ ಇಚ್ಛೆ.

उँगली, జ్మీం బోరళు;—उठाना కెప్పై గారరేనిందు జోళు पाँचों उंग-लियाँ वी में होना ఎల్లవిధదల్లೂ

पहुँचा पकड़ना ग्रुथ् ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಯನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿ ಸುವುದು. उँघाई, स्रो॰ डाइसीर्ड. उँचाई, स्त्री॰ ಎತ್ತರ. उचना, सಂ ಮಂಚದ ಹೆಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು. उदेलना, स॰ राध डीलका: ಬಗ್ಗಿ ಸು; ಹೊಯ್ಯು. उऋण, वि॰ ಋಣಮುಕ್ಸ. उकराना, स॰ ಮುಚ್ಛಿಟ್ಟಮಾತನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೇಳು. उकटापुरान, पु॰ चं॰ बैं छो ठाकः. ತಹಾರಗಾ, ಆಂಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಾಗು. **उक्ठा, वि॰** ಒಣಗಿದ. उकडूँ, पु॰ ಕುಕ್ತರಿಸಿ ಕೂಡುವಿಕೆ. उकताना, अ॰ ಬೇಜಾರುಪಡುವುದು: ಸಾಕೆನ್ನಿಸು. उक्लाई, स्रो० ವಾಂತಿ : ವಾಕರಿಕೆ. उक्लाना, अ॰ का॰बैकाट्य. उकसाना, स॰ ಉಬ್ಬಿಸು. उकाब, पु॰ ಗರುಡಪ್ಪಿ. उकेलना, स॰ ತಿರುವಿಹಾಕು. उकौना, पु॰ ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಬಯಕೆ. उक्त, वि॰ ಹೇಳಿದ. उझ्दा, पु॰ ಗಂಟು: ಗೂಢವಿಷಯ. उखड्ना, अ० ಕಿತ್ತು ಹೋಗು. उखली, स्त्री॰ दे॰ ओखली. उखाइना, स॰ ಕೀಳುವುದು.

उगना, अ॰ ಉದಯವಾಗು; ಅಂಕು -उङ्गलकूद, पु॰ ಕುಣಿತ; ಆಟ; ಹಾ ರಿಸು; ನೊಳಕೆಬರು. उगलना, स॰ कार्णाञ्चाता. उगाना. स॰ की इन की ठिल का : ಹುಟ್ಟಿಸು. उगार हु॰ ಉಗುಳು; ಎಂಜಲು. उगालदान, पु॰ कै(ह्याहरी, उगाहना, स॰ अरंगि धारा का. उगाही, स्त्री॰ ವಸೂಲಿ; ವಸೂಲಾದ ದೃವ್ಯ. उघटना, स॰ ईंठ९रा. डघड्ना, अ॰ धैंडु एँ जाताः; डैंरी ಯು. उवाइना) स॰ डैंठै; तांधाः, ठिंधाः, डघारना ∫ ಮಾಡು. डचकन, पु० ಒತ್ತು ಗಲ್ಲು ; ಬೋಕಿ. उचकना, अ॰ ಮುಂಗಾಲುಮೇಲೆ ್ಗ ನಿಲ್ಲು; ಹಾರು; ಕುಪ್ಪಳಿಸು. डचकाना, स० ಎತ್ತು; ಏರಿಸು. उचका, पु॰ हंधू; हंहू. उचरना, अ॰ ठैर है का धार् डचार, पु॰ ಮನಸ್ಸಿ ಲ್ಲದಿರು ನಿಕೆ. उचारना, स•• ಉಚ್ಚಾ ಟನೆಮಾಡು ; ನಿರಕ್ತಿಹುಟ್ಟ ಸು. उचारू, वि॰ ವಿರಕ್ತಿಹುಟ್ಟಿಸುವ. उचाड्ना, स० क्षेड्रिं उच्छंखल, वि० है **ठ**० का छ. उक्रंग, पु॰ ಮಡಿಲು; ತೊಡೆ. उक्कना, अ॰ धैः**ड**० ಸು; ಮದವಿಳಿ.

ರಾಟ: ಜಿಗಿದಾಟ. उछलना, अ॰ कार्य. ತಪಾಡ್ಕ ಇಂ ಹಾರಾಟ; ವಮನ. उछालना, स॰ ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆ. उछाह, पु॰ शाब्तु ळं; शाब्दु धीर खेर्ी. उजड़ना, अ० काण्याधारण. उजडु, वि॰ ಅಸಭ್ಯ; ಮೂರ್ಖ. उजबक, पु॰ ಮೂರ್ಖ. उजरत, स्त्री॰ ಕೂಲಿ; ಬಾಡಿಗೆ. उजलत, स्नो॰ धीरत. उजला, वि॰ ಬಿಳಿಯ; है ಮ ह थ. उजागर, वि॰ ಉಜ್ವಲವಾದ. उजाइ, पु॰ ಹಾಳುಕೊಂಪೆ. उजाड्ना, स॰ तग्र ठाग्र ठाः. उजालना, स॰ ಹೊಳ ಪುಗೊಡು; ಬೆಳಗಿಸು. उजाला, पु॰ धैं ई रंं. उजास, पु॰ ठ, च्वर्ष. उजियार) उजियारा } उजेला, पु॰ दे॰ उजाला. डब्र, पु॰ ನಿರೋಧ; ಬಾಫೆ; ಅಡ್ಡಿ. उज्रदारी, स्त्री॰ ಆ ಕ್ಷೇ ಏಣೆ. डझकना, अ० ಹಾರು; ಎಗುರು. डझलना, स॰ ಸುರಿಯುವುದು. उझाँकना, स॰ वक्ष है रीश खंश. उटंग, वि॰ ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಿರುವ ಬಟ್ಟಿ.

उरकना, स॰ ಅಂದಾಜುಕಟ್ಟು.

उटन, पु॰ तंध विष्यः. उठंगाना, अ० ಆನಿಸು. उठना, अ० ఏళు. **उ**ड-बैंड, स्नी॰ ಎದ್ದು ಕೂತುಮಾಡುವ ವ್ಯಾಯಾನು. ತಕ್ಷಾ, वि॰ ಅಸ್ಥಿ ರವಾದ. उठाईगिरा, पु॰ ಕंಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕದಿ ೆಯುವ ಜೇಬುಕಳ್ಳ. उरान, स्नी॰ ಏಳುವಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ. उठाना, कि॰ ఎబ్బి गंश. उद्देक, वि॰ कार्णतः; अगर्णतः. उड़र, पु॰ ಉದ್ದು. उड्नखरोला, पु॰ ಹಾರಬಲ್ಲವನು ವಿಮಾನ. उड़नफ्राकता, वि॰ ಮೂರ್ಖ. उड़ना, अ॰ ಹಾರುವುದು. उड़ाऊ, वि॰ कार्यशू ಬಹಳ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ.

उड़ाका } वि॰ क्रमण्ड.
उड़ाक् कि॰ क्रमण्ड.
उड़ाना, सा॰ क्रमण्ड.
उड़ाना, सा॰ क्रमण्डे.
उत्ता, वि॰ क्रमण्डे.

उतना, वि॰ ಅಷ್ಟು. उतरन, दु॰ ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಬಟ್ಟೆ. उतरना, अ॰ वर्धे का क्री का. उतरहा, वि॰ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ. उतराई, स्नो॰ ಇಳಿಯುವಿಕೆ: ದಾಟಿಸಿದ ಕೂಲಿ. उतराना, स॰ ಇಳಿಸುವುದು. उत्तलाना, अ० ತ್ರರಿಪಡಿಸು. उतराव, पु॰ वर्धक्षार्थः. उतान, वि॰ ಅಂगाञ्ड. उतार, पु॰ वश्क्षाटां. उतारना, स॰ ಇಳಿಸುವುದು. उतारू, वि॰ ಸನ್ನದ್ದ; ತತ್ಪರ. उतावला, वि॰ धं॰ँधंथ. उतावली, स्त्री॰ तिथिधि. उत्कंठा, स्त्री॰ ಪ್ರಬಲ ಆಕಾಂಕ್ಷ್ಮೆ. उल्कर्ष, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ. उत्कोण, वि॰ ಕೆತ್ತಿದ. उत्कोच, पु॰ ७० छ. उत्तरदाता, पु॰ कॅंगलें गाउँ. उत्तरदायित्व, पु॰ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. उत्तरीय, पु॰ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ. उत्ताप, पु॰ ಉಷ್ಣ ತೆ; ವೇದನೆ. उत्पाटन, पु॰ वैर्डिंग ఏर्डे. उत्तेजना, ജി॰ ಫ್ರೇರೇಪಣೆ; ಹುರಿ ದುಂಬಿಸುನಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ. उत्तेजित, वि॰ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ. उत्पात, पु॰ ಉಪದ್ರವ; ಉತ್ಸಾತ. उत्फुल्ल, वि॰ ವಿಕಸಿಸಿದ. उत्सर्ग, पु॰ ತ್ಯಾಗ; ಅರ್ಪಣೆ.

उःसुक, वि॰ क्षांडिक छैठित विषाद. डथलपुथल, पु॰ ಅಸ್ತ್ರವ್ಯಸ್ತ್ರ. उथला, वि॰ ಆಳವಿಲ್ಲದೆ. उदार, वि॰ ಉದಾರ ; ಧಾರಾಳ. उदारना, स॰ धैः थैरां. उदास, वि॰ ಖಿನ್ನ; ವೃಸನಪಡುವ. उदासी, स्त्री॰ ವ್ಯಸನ ; ह्रैं ९४. उद्लहुक्मी, पु॰ ಆಜ್ಞೆ ಮೀರುವಿಕೆ. उदोत, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ. द्भगम, पु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಉದಯ. उद्गार, पु॰ हिंधां वस्त ; का ह ರಿಕೆ; ಉಕ್ಪಿಬರುವಿಕೆ. उद्घारन, पु॰ ತೆರೆಯುನಿಕೆ; ಆರಂಭ. उद्दाम, वि॰ तं०क्षे॰रं. उद्दो**पन, पु॰** ಉತ್ತೇಜಕ. उद्दत, वि॰ ಒರಟ; ಮೂರ್ಖ; ಉದ್ದ ರಿಸಿದ. उद्यत, वि॰ भेळू रुव्य; सर्तू ळू. उचीम, पु॰ ह, टाइं, नि, तार है. उद्योगी, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ. उद्भर, वि॰ ಪ್ರಬಲ; ಅದ್ವಿತೀಯ. उद्भांत, वि॰ భ్రాంతిగೊಂಡ; ಆಶ್ವ ರ್ಭಚಕಿತ; ಅಲೆದಾಡುವ. उद्देक, पु॰ जुत्तू. उधर, कि॰ ७० ; ए इंदें. डधार, पु॰ ਨਾਹ; ಉದ್ದರಿ. उधेड़ना, स॰ ಬಿಚ್ಚುವುದು. उन्नेइवुन, पु० ಚಿಂತೆ; ಊಹಾಪೋಹ; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು. उनमना, वि० दे० अनमना.

ं उनम्खना, स० क्षेड्रैकु गैळा. उनवान, पु॰ गंदिक. उनहार, वि॰ गंदी ग्रं, गंद्राग्त. उनींदा, वि॰ डंक्डिकेंग्रंत. उन्नावी, वि॰ डंक्डिकेंग्रंत. उन्माद, पु॰ कांक्यु. उन्वान, पु॰ कांक्यु.

उन्स, पु॰ ಪ್ರೇಮ ; ಸ್ನೇಹ.

उपकरण, पु॰ मध हर्रा है. उपकृत्न, पु॰ तखः; त० वः; ३ १ ८. उपज, पु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ. उपजना, अ० ನೊಳೆ; ಬೆಳೆ. उपजाऊ, वि॰ ಘಲವತ್ತಾದ, उपजाना, स॰ धैं धैं औरं. उपटन, पु॰ ಬಾಸುಂಡೆ; ಗಾದರಿ. उपटना, अ॰ ಗುರುತಾಗುವಿಕೆ: ಬಾಸುಂಡೆಯಾಗುವಿಕೆ. उपड़ना, अ० ಕಿತ್ತುಹೋಗು. उपत्यका, स्त्री॰ ಪರ್ವತದ ಬುಡದ ಭೂಮಿ. उपदेश, पु॰ ಪಿರಂಗಿರೋಗ. उपनिवेश, पु॰ ಆಶ್ರಿತ ನಿವಾಸ; ವಸಾಹತು. उपन्यास, पु॰ ಕಾದಂಬರಿ. उपभोग, पु॰ ग्रंश्यद्यंज्ञ. उपरना, पु॰ कौतूर्या की क्या है।; ದುಪ ಟ್ಲ उपरांत, कि॰ ಅನಂತರ; ಆಮೇಲೆ. उपराचदी, स्त्री० मू दौर ; मौ ही ही है.

उपरोक्त कि यूं देंह ; र्रांश्याधी. उपरोक्त कि र्रांश्य व्हेंश्वर . उपराक्त कि र्रांश्य व्हेंश्वर . उपराक्त पुर्व क्षेत्र च्ला पुर्व के क्षेत्र . उपराक्त क्षेत्र के कि व्हेंश्वर . उपराह्म , पुर्व कार्य के ; धळाजात .

उपास्यान, पु॰ ळप्टैकारवी; शाह्य हिंदी.

उपादना } स॰ ಕೀಳುವುದು. उपाइना े स॰ करिका

उपादेय, वि॰ ಸ್ಪೀ ಕರಿಸಲು ಯೋಗೈ ವಾದ.

उपाधि, स्त्री॰ ಕಪಟ; ಉಪದ್ರವ; ಬಿರುದು.

उपारुंभ, पु॰ ದೂರು; ನಿಂದೆ. उपासना, चो॰ ಆರಾಧನೆ; अ॰ ಉಪ ವಾಸಮಾಡು.

उपासा, वि॰ ಹಸಿದ; ಉಪವಾಸ । ವಿರುವ.

उपासी, बि॰ धठावं : धड़. उक्क, अ॰ कार्या! धर्थां,! उक्क उफ़क} पु॰ हुँ,

उफनना) अ० ಕುದಿ; ಕಾಯು; उफनाना) ಮರಳು.

ತುಳುಗ, पु॰ ನೊರಿಸಹಿತ ಉಕ್ಕಿ ಬರು ಏಕಿ.

उक्तारा, वि॰ काಳುಬಿದ್ದ; ಸಾಗು ನಳಿಯಾಗದ; ಬಂಜರು. उवकना, अ॰ कार्णज्ञेता; ವಾಂತಿ ಮಾಡುವುದು.

उत्रका, पु॰ ನೀರು ಸೇದುವ ಹಗ್ಗದ ಉರಿಲು.

उक्काई, स्रो॰ ವಾಂತಿ उक्टन, यु॰ ಅಭ್ಯಂಗ; ಸ್ಪಾನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಲೀಪನ. उक्सना, अ॰ ಉದ್ಘಾ ರವಾಗು; ಬಿಡು ಗಡೆ ಹೊಂದು.

उबरा, वि॰ ಉಳಿದಿರುವ ; ಧಾರಾಳ. उबलना, अ॰ ಉಕ್ಕುವುದು.

उबहन, पु॰ ಹಗ್ಗೆ ; ನೀರೆಳೆಯುವ ಮಿಣಿ.

डवार, पु॰ ಉದ್ಘಾರ. डवारना, स॰ ಉದ್ಘಾರಮಾಡು. डवाल, पु॰ ಉಕ್ಕುವಿಕೆ; ಕುದಿ. डवालना, स॰ ಕುದಿಸು.

उभरना } अ॰ ಉಬ್ಬು ; ಅರಳು. उभरना } अ॰ ಉಬ್ಬು ; धर्णका.

उमाइना, स॰ र्ह्युं है (है क्षेत्र्यः ; ಉಬ್ಬಿ ಸು.

डमंग, स्त्री० ಉಲ್ಲಾಸ. डमक, पु० ಆಳ : ಗಂಭೀರತೆ.

डमगना, अ॰ ಉಬ್ಬ; ಹಿಗ್ಗು. डमचना, अ॰ डा॰; ಮೆಟ್ಟು; ಎಚ ರಗೊಳ್ಳು.

उमड़, स्त्री॰ ಪೂರ; ನೆರೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ. उमड़ना, पु॰ ಉಕ್ಟು; ತುಳುಕು. उमदगी, स्त्री॰ टुं, खूंडैं; ಉತ್ತಮ. उसदा, वि० शार्डु को जात उद्भार.

उसर, स्थी० विकास प्राप्त का बहुउसराव है वचन) स्थार अंदे , स्थार क्षेत्र , स्थार के वचन) स्थार के वचन) स्थार के वचन के स्थार के वचन के स्थार के स्था

उम्मीद् क्वि॰ धर्मः ध्रिटवर्मः उम्मेद् पु॰ ध्रु ट व में क्कि क्या उम्मोदवार विकास क्रिक्ट उम्मोदवार विकास में क्या में क्या में क्या में क्या क्या क्या क्या में क्य

डम्न, खी॰ दे॰ डमर. डर, पु॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. डरा, पु॰ काञो; ಸರ್ಪ. डरा, पु॰ ಸ್ತನ; ಮೊಲೆ. डरा, पु॰ ಸ್ತನ; ಮೆಲೆ. डरा, पु॰ ಉದ್ದು ಅಥವಾ ಉದ್ದಿನ

उरस, पु॰ २वं ; ह्यू तं कं. उराव, पु॰ शंडेगु ळं ; धरध शहें . उराहना, पु॰ ता कं. उर, वि॰ रिकाध रा पु॰ डैंग वं. उरुत, पु॰ शर्तु डैं; श्रेथ गें; श्रेश वं. उरुस, स्त्री॰ कं का का का मंग्रे उरेब, वि॰ ढैंग कं हैं । केंग्रिं . उरेब, वि॰ कंड़, हंं . उरेहना, स॰ **ಚಿ**ತ್ರಿಸು. उद्दे, स्नी॰ ಭಾವಣಿಯ ಪೇಟೆ; ಅರ ಬೀಮಿಶ್ರಿತ ಹಿಂದೀಭಾಷೆ; ಶಿಬಿರ. उर्दू-ए-मुअल्ला, स्त्री० ರಾಜದರ್ಬಾರಿನ ಭಾಷೆ; ಉಚ್ಛ ಉರ್ದಾಭಾಷೆ. ತಾಹ, ಇಂ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು; ಯಾನೆ. उर्वरा, पु॰ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ. ತನೆ, ತಂ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧುಗಳ ನಿರ್ವಾಣ ತಿಥಿ; ವಿವಾಹ ಭೋ ಜನ. उलझन, पु॰ डीवर्ड ; भैक्यू ; ತೊಡರು ; ಒಗಟು ; ಸಮಸ್ಯೆ. उलझना, अ० डीवर्ष राथी (र्थ); भेरी ಕೊಳ್ಳು ; ಪೇಚಾಟವಾಗು. डलझाव, पु॰ ਮੈಕ್ತು; ಪೇಚಾಟ. उल्हरना, अ॰ वैर्णतं कारणाता ; ಬುಡಮೇಲಾಗು ಈ ಬೋರ

ಬುಡಮೇಲಾಗು स० ಬೋರ ಲಿಸು; ಸುರಿ; ಹೊಯ್ಯು. उल्लयस्वर] पु० ಅದಲುಬದಲು: उल्लयस्त } ಮಾರ್ಪಾಡು. .. उल्लया, वि० ಬುಡಮೇಲಾದ. उल्लयाना, स० ತಲಿಕೆಳಕುಮಾಡಿಸು; ಬೋರಲಿಸು. उल्लयस्वरी, खो० ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ. उल्लय, खो० ಎಾಂತಿ; ವಮನ.

ತಹಾತ, ಹೊಂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ; ವಿಪರೀತ

उलथा, पु॰ दे॰ उल्था. उलफ़त, स्त्री॰ दे॰ उल्फ़त.

ವಾಗಿ.

उलमा, पु॰ रा० विडंका. उल्हना, अ॰ ಉಕ್ತು; ಅರಳು; ನಿಂದೆ. उलाहना, पु॰ ದೂರು; ನಿಂದೆ. उलार, वि॰ ಹಿಂಬಾರಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದ. उलीचना, स॰ राजधार हुए; राज्य ಹಾಯಿಸು.

उल्लंक, पु॰ तातते. उल्ला, पु॰ मं०धर ; कि. उल्लम, पु॰ ठेवैं, तंदा. (इल्म का बहु०)

ತಹೆಹ, ಕಾಂ ಪ್ರವಾಹ. उल्फ्रत, स्रो॰ ಪ್ರೇಮ. उल्था, पु॰ धनञ्जन्डें ह ವಾದ.

ತನ್ನಾ, ರು ಗೂಬೆ; ಮೂರ್ಖ. उइशाक्त, पु॰ ಪ್ರೇಮಿಗಳು. (आशिक का बहु०) उशीर, पु॰ ಲಾವಂಚದಬೇರು.

उषा, स्त्री॰ तंग्रासा. उसकन, पु॰ ಮುಸುರೆತಿಕ್ಚಲು ಉಪ ಯ್ಪೊಗಿಸುವ ಗುಂಜುನಾರು.

उसकाना, स॰ दे॰ उकसाना. उसनना, स॰ धीर थीर गंरी. उसाना, स॰ ईंटिं ; गाधिरां. उसारना, स० है१६०; क्षती. उसारा, पु॰ ಪಡಸಾಲೆ; ಕೈಸಾಲೆ. उसास, स्त्री॰ शक्ष्याः प्रस నిట్క

ಸಿರು. उसीर, पु॰ दे॰ उशीर.

उसीसा, पु॰ डंंरडैंहैं.

उस्ल, पु॰ ಸಿದ್ಧಾಂತ. उस्तरा, पु॰ हें ूर्वि स्थु. उस्तवार, वि॰ धुः छः इंड इंट उस्तवारी, स्त्री॰ ट्राइडै. उस्ताद, पु॰ गंधिः क्रिडः. उहदा, पु॰ दे॰ ओहदा. उहाँ, क्रि॰ वहाँ. उहार, पु॰ ಪರದೆ ओहार.

ऊ

कंबना, अ॰ डा॰ हिरा. कँचा, वि॰ ಎತ್ತರವಾದ:- पुनना ಕಿವಿ ಮಂದವಾಗು; ಕಿವುಡು. कॅचाई, स्नी॰ ಎತ್ತರ ; तन्ठित. कॅंडना, अ॰ डंग्रैयाक्से. **फॅट, पु॰** ಒಂಟಿ. उत्त, पु॰ च्यूः, **ऊखड़, पु॰ (ऊसर) ಬೆ**ಟ್ಟದ ತನ್ನ ಲಿನ ಬಂಜರುಭೂಮಿ. **ऊखल, पु॰** ಒರಳು. क्जइ, वि॰ कार्धियदू. **ऊटपटांग, वि॰** ತಲೆಬು ಡವಿಲ್ಲದ: ಯದ್ವಾತದ್ವಾ; ನಿರರ್ಥಕ.

दर, पु॰ ಅಗರುಮರದಿ ಚೂರು. कदबत्ती, स्त्री॰ आधित हिंदू. कद-सोज़, पु॰ ಧೂಪದಬಟ್ಟಲು. **बद्बिलाव, पु॰** ಪುನಗುಬೆಕ್ಕು. क्रथम, पु॰ ಉಪದ್ರ.

ऊधमी, वि॰ ಉಪದ್ರವಿ. **उ.न, पु॰** ्र्ह ; ४ वि. कै. ಹना, पु॰ ದುಃಖ; ವ್ಯಸನ.
ಹಾಗೆ, वि॰ ಕಡಿಮೆಯಾದ; ವ್ಯಸನ.
ಹಾಗು, कि॰ ಮೇಲಿ.
ಹಾಗು, वि॰ ಮೇಲಿನ.
ಹಾಡ, पु॰ ಬೇಜಾರು.
ಹಾಡ, पु॰ ಕಠಿಣಮಾರ್ಗ.
ಹಾಡಣಾಣ, वि॰ ಎತ್ತು ತಗ್ಗಿನ.
ಹಾಡಗು, ತಾಂ ಬೇಜಾರಾಗು; ವ್ಯಾಕುಲಪಡು.

किंम, स्त्री० ७एँ; डैरी. जलजारुख, वि० एम०थातू. कसर, पु० थ०क्षण थ्रा०३०. जहापोह, पु० उर्चन्दी नर्डेन.

来

स्स्स, पु॰ कंटिकै; तं सूर्हु. स्त्वा, स्त्री॰ वैंदिक्केंश्वें, स्त्या, पु॰ स्वर्थः; शादी, स्त्या, पु॰ स्वर्थः शादी, मुळक्षें, द्वांगुराव, पु॰ वेंस्वं स्त्राव, पु॰ वेंस्वं क्षेत्रं स्त्राव, पु॰ वेंस्वं दें, वृंदे. स्त्राव, पु॰ वेंस्वं, द्वांगुरे.

ए

উন্দ্ৰি, দুও ভঁগেৰেচা; ভাৰতভূ, ট্ৰা-ৰিৱা, বিও আল্যুখলানু, ট্ৰা, ৰিজি বৈও দ্ৰি. দ্ৰভাৰ, বিভ ইটেডাট ভামন্ত্ৰ, দ্ৰজাৰ্য, বিভ মাণিঙো

प्कटकी, स्त्री० तैंधी तैश्ध. एकट्टा, पु॰ दे॰ इकट्टा. एकड़, पु॰ २ हंटै. एकतरका, वि॰ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ. एकता, स्त्री॰ ಐಕ್ಯ. एकतारा, स्त्री॰ ಏಕನಾದ; ಒಂದೇ ತಂತಿಯ ತಂಬೂರಿ. एकत्रित, वि॰ ಒಂದೇಕಡೆ ಕೂಡಿ ಸಿದ. एकन्नी, स्नी॰ ಒಂದಾಣೆ. एकप्रसला, वि॰ ವರ್ಷಕ್ತೆ ಒಂದೇ ಬೆಳೆಕೊಡುವ ಹೊಲ. **एक-ब-एक, क्रि॰** ಒಂದೇಸಾರಿ; उध ಕ್ಕನೆ; ಒಮ್ಮ ಲೆ. एकबारगी, कि॰ अहं स्वाहु उन्हु त ಒಂದೇಸಲ. एकबाल, पु० दे० इकबाल. एकमुस्त, वि॰ ಒಂದೇಸಲ. एकरंग, वि॰ रुद्ध् द्रध ಹೃ तळात. एकरार, पु॰ भुः(कार्य; स्, अर्थ्धू. एकलाना, वि॰ ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ). एक्सफ़, पु॰ अधाः विकास संभित्र ಪ್ರಾಣಿ. एकमर, वि॰ ಒಂಟಿಯಾದ; ಒಂದು ಪಕ್ಷದ. एकसाँ, वि॰ स्ट्राज्यात्रकात. पुकहरा, वि॰ ಒಂದೇ ಪದರುಳೃ. एकहत्या, वि. ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದಾ ಗುವ ಕೆಲಸ; ಸುಲಭ ಕೆಲಸ. एका, पु॰ ञह्रु.

प्काई, कोಂ ಒಂದೇ ಎಂಬಭಾವೆ. प्काप्की, किಂ ಏಕಾಂತ. प्काप्क, किಂ ಅಕಸ್ಯಾತ್ತಾಗಿ. प्काको, विಂ ಒಬ್ಬಂಟೆಗನಾಗಿ. प्का, पुಂ ಒಂಟಿತ್ತಿನ ಅಥವಾ ಕುದು ರೆಯ ಗಾಡಿ.

एड, स्कि॰ घाउँचिल्छा. एड़ी, स्कि॰ कैक्यू कि. एतकाद, पु॰ छालान्चेणारूम. एतनाई, स्कि॰ मंजा ता झाल के डिल्टा.

प्तबार, पु॰ तिश्ये हैं; क्षेत्रज्ञुत्रं. प्तमाद, पु॰ किज्जुत्रं हैं प्रवेत्रं. प्तराज्ञ, पु॰ क्षड्लिक्षं हैं क्षित्वे. प्तराज्ञ, पु॰ क्षड्लिक्षं हैं क्षित्वे. प्रवेत, पु॰ क्षेत्रं क्षेत्र

एहतमाम, **५०** ಪ್ರಿಯುತ್ನ; ವ್ಯ**ಎ**ಸ್ಥೆ: ಅಧಿಕಾರಕ್ಷೇತ್ರ. एहतियात, स्त्री० ರಕ್ಷಣೆ; ನಾನ

प्हतियात, स्नो० ರಕ್ಷಣೆ; ನಾಸ ವಿಮೋಚನೆ.

प्हसान, पु॰ श्लाडकार. प्हसान-फ्रामोश, पु॰ ,चूं ड्रेस्ट्र. प्हसानमंद, वि॰ चूं ड्रस्ट्र; ಆಭಾರಿ. प्हसास, पु॰ ಆरोध्यीर्थिकीर एंबना, स॰ ಎಳೆ; ಆನ್ವಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳು. ऐंबाताना, वि॰ ಮೆಳ್ಳಗಣ್ಣ.

ট্ৰানাৰী, ৰাত ಎಳೆದಾಟಿ. ট্ৰ, yত ಗರ್ವ; ជួ; ವ. ট্ৰেন, ৰাত এডাহা; ಹುರ; ಬাಗ. ট্ৰেনা, ৰাত এডাহা; ಹುರಿಗೊಡು; ಮೆಂ.ಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳು

ವುದು.

पृंद्रमा, अ० ಮೈ ಮುರಿ; ಗರ್ವಪಡು.

पृंद्रमेंद्र, वि० ಡೊಂಕಾದ.

पृंद्रमेंद्र, वि० ಆದೇ; ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ.

पृंद्रमा, पु० ಸಾಮ್ಮಾನ: ಆದರ.

पृंद्राम, पु० ತೊಂದರೆಪಡಿಸು.

पृंद्रिहासिक, वि० ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂ
ಬಂಧಿಸಿದ.

দ্ব, বি॰ ಸರಿಯಾದ; ಪೂರ್ಣ.
দ্বৈদ্ধ, দ্বাি॰ ಕನ್ನಡಕ.
দ্বৈ, বৢ৽ ದೋಷ: ಆವಗುಣ; ಕೆಡು
ಕು:—पोश ತಪ್ಪು ಗಳನ್ನು ಮರೆ
ಮಾಚುವವ.

ऐवक, पु॰ ಬ್ರಿಯೆ: ಸೇವಕ; ದೂತ. ऐव-गो, वि॰ ಪರನಿಂದಕ. ऐव-जो, वि॰ अडिंग डंग्रु तर्रस्य ಹುಡುಕುವವ.

ऐवां, वि॰ ದೋಷ: ಕೆಟ್ಟ. ऐयाम, पु॰ ದಿನ; ಕಾಲ; ಋತು. ऐयार, पु॰ ಕಪಟಿ; ಧೂರ್ತ. ऐयारी, स्नी॰ మाल मं; ड०ंडु.
ऐयारा, वि॰ १० व धे ता तः;
चार्यारा, स्नो॰ ఏమయా मंदुे.
ऐरागेरा, वि॰ १ শুशाना । १ मार्थे । स्वारं । स्वारं ।
ऐरान, पु॰ ति॰ औं, ता तः ।
ऐरान, पु॰ ति॰ औं, ति॰ मार्थे ।
ऐरा, पु॰ भीला ते शामाः ।
ऐसा, पु॰ भीला ते शामाः ।
ऐसा, पु॰ भीला ते शामाः ।
ऐसा, वि॰ संस्कु ना । पु॰ वि॰ सं

ओ

ऑंड, पु॰ ತುಟ; ಓಷ್ಠ. ओक, पु॰ ಮನೆ; ಆಶ್ರಯ; ನಿವಾಸ. ओकना, अ० ఓ ఓ ಎಂದು ಕೂಗು ವುದು; ಕಾರುವುದು. ओकाई, स्त्रो॰ ವಮನ; ಕಾರಿಕೆ. ओखल } स्त्री॰ ८०५०. ओखली ओग, पु॰ ಚಂದಾ; ವರ್ಗಣಿ. ओघ, पु॰ गु, ವಾಹ. ओळा, वि॰ डांध्युः; ಆ ९८०० टा. ओळापन, पु॰ •ನೀಚತನ; ತುಚ್ಛತೆ. ओज, पु॰ ಪ್ರತಾಪ; ಬಲ; ತೇಜ್ಸ್ನು. ओजस्वी, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುತ. ओझल, पु॰ ಆದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ. ओझा, पु॰ ಮೈಥಿಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಸಜಾತಿ. ओझाई, ణोం తంత్ర; మంత్ర.

' ओट, स्त्री॰ ಮರೆ; ಅಡ್ಡ ; ಶರಣು. ओरना, स॰ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಜು ವುದು; ಪದೇಪದೇ ಹೇಳು. ओटनी, स्नो॰ ಹಿಂಜುವ ಯಂತ್ರ. ओटा, पु॰ ಪರದೆಯಗೋಡೆ; ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ಆಳ್ಮು ओठंगना, अ० ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ओह, पु॰ डाधी; ಅಧರ. ओड़ना, स॰ डंढेंळ्ळ (रोकना) ವೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು; ಕೈನೀಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ओढ़ना, स॰ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳು; ಭಾರ ಹೊರು ತುಂದು ಸ್ಪಟ್ಟ ओड़नी, पु॰ ಹೊದಿಕೆ; ದುಪ್ಪಟಿ. ओढ़ाना, स॰ ಮುಚ್ಭುವುದು; ಹೊ ದಿಸುವುದು; ಹೊರಿಸುವುದು. ओतप्रोत, वि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂ ಡಿರುವ; ಅಂಬಕೊಂಡಿರುವ; ಹಾಸುಹೊಕ್ಚಿ ನಂತಹ. ओद, पु॰ ವದ್ದೆ. **ओदन, पु॰** ಅನ್ನ; ಕೂಳು. ओदरना, अ॰ ಛಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗು. ओदा, पु॰ दे॰ ओद. ओदारना, स॰ ಹರಿದುಹಾಕು; ನಾಶ ಮಾಡು. ओनचन, स्त्री० ಮಂಚದ ಹೆಣಿಗೆ ಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ. ओनचना, सಂ ಮಂಚದಹೆಣಿಗೆ ಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.

ओप, स्त्री॰ क्टांट है; ಒಪ್ಪ. ओफ़, अच्य॰ ಖೇದ ಅಥವಾ ಆಶ್ನ ರ್ಯ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

ओर, स्त्री॰ यहुं; हवं; तैकाः; -- छोर ತುದಿ; ಅಂಚು; ಆರಂಭ.

ओरहा, पु॰ ಕಡಲಿಗಿಡ.

आरो, खो॰ ಸೂರು. (ओलती) ओल, पु॰ ಸೂರಣಗಡ್ಡೆ खो॰ ತೊಡೆ; | आँचना) अ० ತೂಕಡಿಸು. ओरी, स्त्री॰ মে০টে. (ओलती) ಶರಣು; ಮರೆ; ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು.

ओलचा, पु॰ ನೀರುಹಾಯಿಸುವ ನೊಗೆ.

ओखती, स्त्री॰ मंग्रिंग. ओलना, स॰ धर्भु, दंश.

ओला, पु॰ ಅನೆಕಲ್ಲು ಮಳೆ; ಗುಟ್ಟಿನ अो, अन्य॰ ಮತ್ತು; महः. (और) ಮಾತು.

ओष्ट, पु॰ डांधी. (हींह)

ओस, ಫಾಂ ಹಿಮ; ಮಂಜು; ಇಬ್ಬ ನಿ.

ओसना, अ॰ ची पै ಯುವುದು. ओसर, स्त्रो॰ ಇನ್ನೂ ಗಬ್ಬವಿಲ್ಲದ ಎನ್ಮೆ ಪಡ್ಡೈ; ಕಡಸು.

ओसाना, स॰ डंकिंछ ; हैं हैं छे. ओसार, पु॰ ಪ್ರಚಾರ; ವಿಸ್ತಾರ. ओसारा, पु॰ ಜಗುಲಿ; ಮೊಗಸಾಲೆ.

(बरामदा)

ओह, अन्य॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಥವಾ ದುಃಖಸೂಚಕಶಬ್ದ; ಅರ್ಯೋ! ओहदा, पु॰ ಸ್ಥಾನ; ಹುದ್ದೆ.

ओहदेदार, पु॰ ಆಧಿಕಾರಿ; ಕಾರ್ಯ

ओहार, पु॰ ठक ಪಲ್ಲಕ್ಕ್ ಗಳಮೇಲೆ ಹಾಸುವಬಟ್ಟಿ; ಪರದೆ.

औंघाई, स्त्री॰ उक्टिकें. औंडा, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ

औंधना, अ० ಕವಚಿಬೀಳು.

औंधाना, स॰ ಮಗಚು; ಬೋರ ಲಿಸು; ತಿರುವಿಹಾಕು.

औक्रात, स्त्री॰ ಸಮಯ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ೋಗ್ಯತೆ. (हैसियत)

औगुन, पु॰ ಅವಗುಣ.

औघर, वि॰ ಸುಗಮವಲ್ಲದ. भोघड़, पु॰ ಅಘೋರಮತಸ್ಥ; ದುಡು ಕುವವನು ಡಿಂ ಅಸಂಬದ್ಧ ವಾದ.

ओचक, कि॰ ಓಮ್ಮೆಲೆ. औचट, स्त्री॰ ಸಂಕಟ; ತೊಂದರೆ क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

भोचित्य, पु॰ ನ್ಯಾಯವಾದುದು. औज, पु॰ ದೊಡ್ಡಪದವ; ಉನ್ನತಿ.

ಎತ್ತ್ರರ.

औज़ार, पु॰ ಕಮ್ಮಾರಬಡಗಿ ಮುಂ ತಾದವರ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿ.

औराना, स॰ काथा ಮುಂತಾದು किंगन, पु॰ चं चंका. ವನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡು; ಔಟಾಯಿಸು. ओंड्र, वि॰ ಮನಸ್ತಿ. ओना-पोना, वि॰ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ; ಅಲ್ಪಸ್ಟಲ್ಪ ; ಕೊಂಚ. ऑपनिवेशिक, वि॰ ठराज्ञ ॐ र. ओपन्यासिक, वि॰ ಕಾದಂಬರಿಯ. औरंग, पु॰ ३०ळात्रतं; थाते. औरत, स्त्रो॰ हुः ; कॅंटनस्ं ; संबू. औरस, पु॰ ನಿಜಪುತ್ರ. औला, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಣ. औलाद, स्त्री॰ ವಂಶ : ಸಂತತಿ. औलिया. पु॰ ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ. औवल, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ. औसत, पु॰ मंठामंठ; माद्यार्था. ओसर, पु॰ मन्दर्भः मन्द्रीतार ओसान, पु॰ ಪರಿಣಾಮ ; ಧೈರ್ಯ. औसाफ़, स्त्रो॰ ಉತ್ತಮಗುಣಗಳು.

ಫ. ' इ**, पु**ಂ ಹರಳು; ಕಲ್ಲು; ಜೀ

(वस्प्र का बहु०) ओसेर, ह्यो० ಚಿಂತೆ; ತಡ; ಭಯ.

ন্ধী, দ্বী০ মজু ৼথ্যুজ্বর্টথ্য ককর্মালা, বি০ ৼখুবংশ্রুত্তা; ক্রেটথ্য ১১ শুভ্রুত্তান ককান্ত, বু০ ভ্রুদ্ধ রুত্তম্ব ক্রান্টানী, দ্বী০ বত্তবর্ধপুর্থেয়বর্ষ্য ক্রেট্ড

कंगना, पु॰ चं॰चंक चंध्युञात ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ. कंगनी, स्रो॰ ಸಣ್ಣ ಬಳೆ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನದಾರೆ; ಕಾರ್ನಿಸ್. कंगाल, वि॰ ದರಿದ್ದ; ಬಡತನವುಳೃ. (गरीब) कंगालो, स्रो॰ धढंडरु. (गरीबी) कंगुरा } यु॰ वैश्वरं; थाठासा. कंघी, स्त्री॰ ध्वाध्वली हैं; स्वली हैं; -चोटी करना ಬಾಚಿಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು. कंचन, पु॰ ಸುವರ್ಣ; ಬಂಗಾರ; ಉಮ್ಮ ತ್ತ್ರಿಗಿಡ. कंचनी, स्त्रो॰ ವೇಶೈ; ದೇವದಾಸಿ. केंचुक, पु॰ ಕುಪ್ಪಸ; ಕವಚ. कंचुकी, स्त्री० ಕುಪ್ಪಸ पु० ಅಂडः ಪುರವನ್ನು ಕಾಯುವವ; ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ; ಹಾವು. कॅदेरा, पु॰ चं॰क्षातावर. कंज, पु॰ ತಾವರೆ; ತಲೆಗ್ಗೂದಲು. कंजई, वि॰ ಗಜ್ಜು ಗದ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ; ಹೊಗೆಬಣ್ಣ ದ; ಖಾಕೀಬಣ್ಣ . कंजाड़, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯಜನೆ. कंजा, पु॰ ಗಜ್ಜು ಗದಗಿಡ; ಕಲಂಜ; **वि॰** ಬೆಕ್ಟಿ ನಂಥ ಕಣ್ಣು ಕ್ಷ. कंज्स, पु॰ क्षेद्याः हः एकः थै. कंज्सी, स्नो॰, क्षेश्वाधावहर. कंटक, पु॰ ಮುಳ್ಳು; ನೊನೆ; ವಿಘ್ನ: ಕ್ಷುದ್ರಶತ್ರು.

कंडा, पु॰ ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸಿ ಮಣಿ ಮಾಲ್ಕೆ कंडान्र, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ; ಬಾಯಿಪಾಠ. (ज़बानी) केरी, स्वी॰ ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸೀಮಣೆ; —बॉधना ಶಿಷ್ಯಸ್ತೀಕಾರ. कंडा, पु॰ धीठली; काँका. कंडील, स्त्री॰ ಅಭ್ರಕ, ಕಾಗದ ಅಥ ವಾ ಮಣ್ಣಿ ನ ದೀಪದಗೂಡು. कंडेरा, पु॰ పి॰ळाठे. कंड़ोरा, पु॰ थें पेल ಅಥವಾ ಕುಳ್ಳು ತಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ; ಕುಳ್ಳಿನ ರಾಶಿ. कंत, पु॰ रांडे; स्त्रु మ. कंथा, स्त्री॰ ಹರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ. कंद, **g**ಂಗೆಡ್ಡೆ; ಕಂದ ಮೂಲ; ಮೇಘ; ಕಲ್ಲು ಗಟ್ಟಿ ವಸಕ್ತಕಿ. कंदर, पु॰ } कंदरा, स्त्री॰ } ಗವಿ; ಗುಹೆ; ಕಂದರ.

कंदर्ष, पु॰ ಮನ್ಮಥ; ಈರುಳ್ಳ.

ದಿಂಬು; ಅಡಿಕೆ.

कंदूरी, എಂ ತೊಂಡೆಯಬಳ್ಳ.

ಸಹಾಯಕನಾಗು.

कंघनी, स्त्री॰ खाया ; जखा, ल.

कंप, पु॰ ನಡುಕ; ಕಂಪಿಸುವಿಕೆ.

कंघा, पु॰ ध्राध्य: कैंगधा:—देना

कंत्रील, स्त्री॰ ಲಾಂದ್ರ; ಕಂದೀಲು. कंद्रक, पु॰ ಚಿಂಡು; ದುಂಡುಗಿನ

कंटिया, स्रो॰ ಮುಳ್ಳು ; ಗಾಳ.

कंटीला, वि॰ ಮುಳ್ಳು ಗಳಿರುವ.

कंटमाला, स्त्री॰ तंबस्वकार्टं.

• कंपकंपी, स्त्री॰ तढाउं ; रं० छत. कंपना, अ॰ तंकाता; केंतरा. कंपा, पु॰ ಬೇಡರು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ್ಡಿಯಲು ಅಂಟನ್ನು ಸವೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೋಲು. कंपाना, स॰ ಆಲ್ಲಾಡಿಸು; ನಡು ಗಿಸು; ಹೆದರಿಸು. कंपू, पु॰ ಸೈನ್ಯಶಿಬಿರ. कंबखत, वि॰ दे॰ कम्बद्रत. कंबल, पु॰ ಕಂಬಳಿ. कंबु, पु॰ ಶಂಬ. कॅंबल, पु॰ ಕಮಲ; ತಾವರೆ. कॅंबलगहा, पु॰ ತಾವರೆಯ ಬೀಜ. कई, वि॰ ಆನೇಕ; ಕೆಲವು. ककड़ी, स्त्री॰ ಸೌತೆಕಾಯಿ. ककना, पु॰ } ಬಳೆ: ಕಂಕಣ. ककनी, स्त्री॰ } ककरेज़ी, स्त्री० शुध्याळू. ककहरा, दुः ವರ್ಣಮಾಲೆ; ಬಳ್ಳಿ. ककुद, पु॰ ಎತ್ತಿನ ಬೆಸ್ನಿನಮೇ ೨ ನ ಗೋಪುರ: ರಾಜಚಿಹ್ರೆ. कक्का, पु॰ दे॰ काका. **ಹಾಕ್ಸ್, ೮೦ ೆ** ಬೆಂಕಿಹೊತ್ತಿಸಿ ಕುಡಿ ಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೊಗೆ ಸೊಫ್ಪು. कक्ष, पु॰ ಕಂಕಳು; ಕೋಣೆ: ಶ್ರೇಣಿ. कक्सा, स्त्रो॰ डिंग्रेस हैं; ठी हैं; ठी हैं; ಪರಿಧಿ. क्लौरी, स्ना॰ ಕಂಕುಳಲ್ಲೇಳುವ ಕುರು ಅಥವಾ ಬೊಕ್ಟೆ.

कगर } दुः अडं रेज्ञत तंतिः शैरे. कगार कच, पु॰ ಕೇಶ; ಕೂದಲು. कचक, स्त्री॰ ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾ ದ ಘಾಯ.

कचकच, पु॰ ಹರಟಿ; ವಾಗ್ಯುದ್ದ. कचकचाना, अ॰ ळ्यां हिः, रिक्ष ಕಚ ಶಬ್ದಮಾಡು.

कचकड़, पु॰ ಆಮೆಚಿಪ್ಪ.

कचकना, अ० ಅವುಕಿ ಹೋಗು ವುದು ; ಒತ್ತುವುದು.

कचिंदला, वि॰ ಕಷ್ಟಪಡಲು ಹೆದರು ವವ; ಪುಕ್ಚಲ.

कचनार, पु॰ रॅं०क्षेकार्ष. कचपच, पु॰ ಜನಸಂದಣಿ.

कचरकूर, पु॰ खैलराग कैंगबैड. कचरा, पु॰ इंग्रं; इंट था अर् ಕಾಯಿ; ಹಸರು ಸೌತೆಕಾಯಿ.

कचरी, स्त्री॰ ಹೊಟ್ಟಿರುವ ಬೇಳೆ. · कचहरी, स्त्री॰ उटिंट; तिल्लू; ರಾಜಸಭೆ; ಕಾರ್ಯಾಲಯ.

कचाई, ಹೊಂ ಅಪಕ್ತ; ಆನುಭವನಿಲ್ಲ ದಿರುವಿಕೆ.

क्चाना, अ॰ कंतरा ; के की की की , कचारना, स॰ धधी धरीकाः. कचालू, पु॰ ಒಂದುತರದ ಕೆಸವಿನ ಗಡ್ಡೆ ; ಬಟಾಟಿ ; ಸೌತೇಕಾಯಿ. क्रवियाना, अ० ಎದೆಗುಂದು.

कचूमर, पु॰ ಒಂದು ತರದ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ;—निकालना ಚಿನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆಯುವುದು.

•ಹಕ್ಷಾ, ಇಂ ಅರಸಿನಮುಂಡಿಗೆ : ಗಂಧ ಕಚೋರ.

कचौड़ी) स्त्री॰ शाह्ने के छिंदू कचौरी ∫ ಮತ್ತು ಮಸಾಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪೂರಿ; ಭಕ್ಷ್ಯ. कचा, वि॰ क्री ; ಅಪಕ್ವವಾದ.

कचा-चिट्टा, पु॰ ताध्युः; ठळग्रुः. कचा-बचा, पु॰ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ.

कचा-माल, पु॰ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹೆಸಿ ಪದಾರ್ಥ.

कची-बही, स्त्री॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರೆ ಯುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗುರುತು ಹಾಕಲು ಇರಿಸುವ ಲೆಕ್ಕ್ ದ ಪುಸ್ತ್ರಕ.

कची-रसोई, स्त्री• ಬೇಯಿಸಿಮಾಡಿ ರುವ ಅಡಿಗೆ (ಅನ್ನ ದಂತೆ). कची-सड़क, स्त्री॰ ಮಣ್ಣು ರಸ್ತೆ. कच्चू, स्त्रो॰ ಕೆಸವಿನಗಡ್ಡಿ. ಇತ್ತಾ, ಇಂ ನದಿಯತಟ; ಕಚಿ कच्छप, स्त्रो॰ ಆಮೆ. (कछुआ) ಇವಾर, ರೂಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ನದಿ ದಂಡೆಯ ಜವುಗು ಜನಿೂನು. कछारना, स॰ ತೊಳೆಯು.

कछु, वि॰ दे॰ कुछ. कळुआ, पु॰ ಆಮೆ.

ಕಾಶोही, स्रो॰ ಲಂಗೋಟ; ದಟ್ಟಿ. कज़, पु॰ ಡೊಂಕು; ದೋಹ;

—अदायों ಕುಟಿಲಸ್ವ ಭಾವ; — वुल्क वि॰ ಕಠೋರಸ್ಪ್ರಭಾವದ.

पु॰ ಆನೆಯ ಅಂಕುಶ. कज़दुम, पु॰ खै९ಳು. कज़फ़ह्म, वि॰ ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ಕುಟೆಲ ಅರ್ಥಮಾಡುವ.

कज़बहस, वि॰ ವಿತಂಡಾವಾದಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾದಿಸುವ.

कज़बीं, वि॰ ಭಿದ್ರಾನೈ ಾಷಿ, ಪೋ ಕರಿ.

कज़-रफ़्तार, वि॰ ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ ಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವ; ವಕ್ರಗತಿ.

कजरारा, वि॰ ಕಾಡಿಗೆಯಂತಿರುವ; ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ. कजरी) स्नो॰ ಕಾಡಿಗೆ; ಮಳೆಗಾ कजसी) ಲದ ಒಂದು ಗೀತೆ.

कजलोटा, पु॰) का बेर्गिक संज्ञ कजलोटी, खी॰ (खंधे .

कजलोटी, स्त्री∘ ∫ खधीु. कज़ा, स्त्री॰ राग्जी; यगत्रु.

कज़ा-ए-नाग़हानी, स्त्री॰ ಪಠಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಸಾವು.

क्र**ज़ाक, पु॰ ಕೊ**ಳ್ಳೆಗಾರ; ದರೋಡೆ ಗಾರ; **ಲೂಟಹೊ**ಡೆಯುವವ.

क्रजाकार, कि॰ ಸಂಯೋಗದಿಂದ; ಅಕಸ್ಥಾತ್.

कज़ाकी, खो॰ ಕೊಳ್ಳೆ: ದರೋಡೆ; ಲೂಟಿ.

कज़ात, स्त्रो॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಪುರೋ ಹಿತನ ಕೆಲಸ; ಜಗಳ.

कज़ारा, कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್; ಸಂಯೋ ಗದಿಂದ.

कज़ा-व-क़द्र, स्त्री॰ ಭಾಗ್ಯ; ದೈವ.

करना, अ॰ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗು: ಕಳೆ ಮಹೋಗು.

करनी, स्त्री॰ ಬೆಳೆಕೊಯ್ಲು; ಕತ್ತರಿ ಸುವ ಆಯುಧ.

कटरा, पु॰ ಅಂಗಡಿ; ಬೀದಿ; ಸಂತೆ ಪೇಟಿ.

कटहरा, पु॰ दे॰ कटघरा. कटहरा, पु॰ ऊटघरा. कटहा, पु॰ उटधी, పराजी.

್ ಕಾಂ ಕಪ್ಪುಹೀಂಯು. ಕಾಂ ಕಪ್ಪರಿಸುವಿಕೆ; ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ದ ಕೂಲಿ.

कटाकरी, स्त्री॰ ಏಟು; ಹೊಡತ. कटाक्ष, स्त्री॰ ಓರೆಗಣ್ಣಿಕ್ಸ ನೋಟ. कटाना, स॰ ಕತ್ತರಿಸಿಸು.

करार, पु॰ ಗೇಣುಜ್ಞವಿರುವ ಕಠಾರಿ. कराव, पु॰ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ; ಕಸೂತಿಕೆಲಸ.

करावदार, वि॰ ಕೆತ್ತನೆಯ ಅಥವಾ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ. क्टास, पु॰ काढा धीका, कटाह, पु॰ कैंगडा ठिती; एडो थीडाू. काटे, खी॰ धींग्य हैं; रौग्य थी. कटिबद्ध, वि॰ भेट्य तगद.

क्टीला, वि॰ ಚುರುಕಾದ; ಮುಳ್ಳು ಗಳಿರುವ; ಮೊನಚು.

बद्ध, वि० थे हुं घुठात ; ಕ್ರೂರ. बद्धता, खी० थे हुं ू डै. बद्धेरा, पु० ಬಾಯಗಲದಬಟ್ಟಲು. क्येरी, खी० थे हुं ಬಟ್ಟಲು.

करोती, स्त्री॰ ದಾನಧರ್ಮದ ಸಲು ವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಹಣ. ब्ह्म. वि॰ ಕಚ್ಚುವ: ಮಹಾಂದ

क्ट्स, वि॰ ಕಚ್ಚುವ; ಮತಾಂಧ ನಾಜ; ಛಲವಾದಿ.

कझ, वि॰ ಧೃಢವಾದ ; ಬಲಶಾಲಿ. (हझ-कहा)

बहुः, go ಲೋಹ ಕರಗಿಸುವ ಭಟ್ಟ; ಐದುಬಾರು ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ •ಅಳತೆ.

कट, पु॰ ಸೌವೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ನಿಕೃಷ್ಟ. कटचरा, पु॰ दे॰ कटचरा.

काइ, पु॰ ಮರದಗೂಡು; ಪಂಜರ. क्टपुनकी, स्नी॰ ಮರದಗೊಂಬೆ: ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ.

ब्दफोड्वा) पु॰ ಮರಕುಟಿಗನ ಹಕ್ಕಿ; ब्दफोड़ा) ಬಡಗಿ ಹಕ್ಕಿ.

क्टराइ।) थढ़िंग ಹಕ್ಕಿ. क्टराप, पु॰ ಮಲತಂದ, ಬಲತಂದೆ. क्टरमल्या, पु॰ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಣಿಗಳ ಜಪಮಾಲಿ ಧರಿಸುವ ಬೂಟಾ ಟಿಕೆ ಸಾಧು; ಆನಾಥಭೂತಿ.

कड़कड़ाना } अ० భయంಕರ ಶಬ್ದ कड़कना } जागः; ಹಲ್ಲು ಕಡಿ. कड़कड़ाहर, स्नी० ಗರ್ಜನೆ.

ಗದರಿಸಿಹೇಳು.

कड़का) पु॰ రణగೀತ; ಕಾಳಗದ कड़का) ಕಹಳೆ. कड़का, पु॰ ಸೈನಿಕರನು, ಹುರಿದುಂ

कड़्**षेत, पु॰** ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂ ಬಿಸಲು ಗೀತಹಾಡುವವ.

कड़वा, वि॰ दे॰ कड़ुआ. कड़ा, पु॰ चं॰चछ ; धधै वि॰ चটछ

ಬಿರುಸಾದ. **कड़ाई, ಫೊಂ** ಕತೋರತನ.

कड़ाका, पु॰ ಕಡಕಡಶಬ್ದ ; ಮುರಿ ಯುವ ಶಬ್ದ ; ಉಪವಾಸ.

कड़ाहा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬಾಣಲೆ. कड़ाही, स्त्रो॰ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಣಲೆ.

कड़ी, खी॰ ಸರಪ್ಡಿಯ ಕೊಂಡಿ; ಜಂತೆ; ಹಾಡಿನ ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ಚರಣ. कडुआ, वि० ४०; ಕಟು.

कड्आ-तेल, पु० ಸಾಸಿಪೆ ಎಣ್ಣೆ. कडुआना) अ॰ ಕಹಿಯಾಗು: कडुवाना ∫ ಕಂಡರೆ ಆಗದಿರು. कृतना, अ॰ ಹೊರಬರು; ಸಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗು.

कड़ाई, स्नी० ಚಿಕ್ತಬಾಣಲೆ. कहाना, स॰ कॅंबरकेंबरिकरें. कहाव, स्त्री० हर्माठे. कही, स्त्री॰ ಹುಳಿಸಾರು; ಪೆಳಿದ್ದ.

कण) पु० र्टा छ: ಚೂರ: क**णिक** ∫ ಆಣು.

ಹಾಗ, ಇಂ ಲೇಖಣಿಯ ನೊನೆ; ಕಾಗ ದದ ಮಡಿಕೆ. ಫಾಂ ತುಂಡು ಕತ್ತರಿಸುನಿಕೆ.

क़तअ, वि॰ दे॰ क़ता. क्रतई, वि॰ ಸುತರಾಂ; ಎಂದಿಗೂ. कत्तब, पु॰ ಲೇಖನ. कतरन, स्रो० ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೂರು.

कतरना, स॰ ಕತ್ತರಿಸು.

कतरनी, स्त्री॰ इंड्रंट. कतरन्योंत, स्त्री० ಬಟ್ಟಿ ಕತ್ತರಿಸುವು ದು; ಚಿಂತಾನುಗೃತೆ; ಯುಕ್ತಿ. कत्तरा, पु॰ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡು; ಹನಿ. क्नाराना, स्त्री॰ ಕತ್ತರಿಸುವುದು:

ಗುವುದು. **ಾಗಾಹ, ಇಂ ನ**ಧೆ; ಹತ್ಯೆ; ಕೊ<u>ಲ್ಲು</u>ನಿಕೆ.

ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಓರೆಯಾಗಿ ಹೋ

क्रतल-आम, पु॰ ಸರ್ವಸಂಹಾರ.

ಅಪ್ಪಿಯ; • क्रनला, पु॰ ತುಂಡು: ಅಲಗು. कतवार, पु॰ चंध्रे हर्स.

कता, स्री० एका ;--कलाम उद् ಮಾತಾಡುವುದು.

कताई, स्त्री॰ ನೂಲುನಿಕೆ:

कतान, पु॰ ८०टा धरीको अड. ನು ವಸ್ತ್ರ.

क्रतार, स्त्री॰ ಸಾಲು; ಶೈೇಣಿ; ಪಂಕ್ತಿ. कतारा, पु॰ काः कार हथ्यू. कतिपय, वि॰ ಪಲವು; ಕೆಲವು. कतील, वि॰ ಕೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟ. कत्ता, पु॰ ಕತ್ತಿ; ಕಡಗೋಲು. कत्थई, वि॰ ಕಾಚುಬಣ್ಣದ. कत्था, पु॰ ಕಾಚಿನ ತೊಗಟಿಯರಸ. कथक, पु॰ ಕತೆಗಾರ; ಪುರಾಣೀಕ. कथक्कड, पु॰ ಪರಟಿಮಲ್ಲ. कथन, पु॰ ಹೇಳಿಕೆ; ಮಾತು. कथनी, स्रो॰ ಮಾತು : ಹರಟಿ.

कथरी, स्रो॰ ಹಳೆಯ ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹಾಸಿಗೆ : ಬೊಂತೆ. कथानक, पु॰ क्षेत्र्चिह्नै: हडै.

कथावस्तु, स्त्री० ಕಾವಂಬರಿ ಆಫರ್ಮ ಕಥೆಗಳ ರಚನಾಕ್ಸಮ.

कथित, वि॰ क्रैं(५७ है). कथीर, पु॰ डंडर.

कथोपकथन, पु॰ ಮಾತುಕತೆ. कदंब, पु॰ ಕದಂಬ ವೈಕ್ಷ.

<u> ಇತ್ಯ ತೃಂ ಎತ್ತರ: ಶರೀರದನಿಲವು:</u> ಒಳ್ಳೆಯ ---आवर ಆಸಾಮಿ.

कद्खुदा, पु॰ कारीका काधकारा; कद्र, पु॰ दे॰ कद्र.

कर्खुदाई, स्त्री॰ ವಿವಾಹ. कदम, पु॰ ಕದಂಬವೃಕ್ಷ. करम, पु॰ ಹೆಜ್ಜೆ ; ಅಡಿ ;—बहाना ಮುಂದುವರಿಯು.

कदमचा, ಡಂ ಕಕ್ಕಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪಾದ ಪೀಠ.

कदमबोसी, स्त्री॰ कैटिकार ज्ञात स्त्रीं किटकार ग्री जै. कदर, स्त्रीं॰ कार ; इटिकाल. कदरदान, पु॰ गंगलागुके. कदराई, स्त्रीं॰ ७०स्थाथारा पंचेत. कदराना, स॰ ७०साथारा पंचेतां. कदाचित, सि॰ क्यांचारा पंचेतां.

यळ्ळाडः.
कदापि, कि० ಎ०ळे०ळेगा.
कदमत, खी० इजुध्येत्रडं.
कदावर, वि० अड्रुट; शाळू उज्ञळ.
कदीम हेवि० उर्ष्ट्रं अरु उज्ज्ञळ.
कद्मेमो हेवि० उर्ष्ट्रं अरु उज्ज्ञळ.
कद्द्रं स्व० कं कुं अरु इस्तु उज्ज्ञळ.
कद्द्रं स्व० शाळ्य उज्ज्ञळ.
कद्द्रं स्व० शाळ्य उज्ज्ञळ.
कद्द्रं स्व० शाळ्य उज्ज्ञळ.
कद्द्रं स्व० रू.
क्रं स्व० रू.

कह्दाना, पु॰ ಮಲದೊಡನೆ ಬೀಳುವ

ಸಣ್ಣ ಕ್ರಿಮಿಗಳು; ಜಂತುಹುಳ.

कत, पु॰ द॰ कदर. कत, पु॰ क्ला; ग्रांस्त्रता; भी हूं. कत्तक,पु॰ संग्रेजला; भी तूं; शाक्तां, जुं. कत्तकरा, वि॰ कैंग्रेळे वर्च. कत्तकराना, अ॰ तस्त्रसंध्यानाः; सर्वार्थनेविकाताः

कनकी, खो॰ ಕಡಿಯಕ್ಕಿ; ನುಚ್ಚು. कनकृत, पु॰ ಬೆಳೆಯ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವ

. ಪದ್ಧತಿ; ಆಣೇವಾರಿ.

कनकेया, स्रो॰ } ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿಪಟ.

कनकोवा, पु॰ }

कनखत्रा, पु॰ ಒಂದುಹುಳ; ಜರಿ.

कनखियाना, स॰ ಓರೆಣ್ಣಿ ನಿಂದ

ನೊಡುವುದು; ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ

ಮಾಡುವುದು.

कनखी, स्नी० ಓರೆನೊಟ. कनगुरिया, स्नी० ಕಿರುಬೆರಳು. कनछेदन, पु० ಕಿವಿಚುಚ್ಚು ವುದು. कनटोप, पु० ಕಿವಿಮುಚ್ಚು ವ ಟೋಪಿ: ಕುಲಾವಿ.

कनपटी, स्री॰ ಕಣ್ತಲೆ. कनफुंकवा, वि॰ ಕಿವಿಯೂದುವ; ದೀಕ್ಷೆಕೊಡುವ.

कनफुसकी, खी॰ दे॰ कानाफूसी. कनवा, पु॰ धंधा का. कनस्तर, पु॰ खंधा. कनहा, पु॰ दं०या आर्थ ಅद्भिकारे. कनाअत, खी॰ गं०डेंश खं. कनात, खी॰ यंड्य धंधी, आंड ठंथे. किनका, खी॰ ಚೂರು; ಕಣ. किनष्ट, वि॰ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಜಾದ. किनपा, खी॰ ಮಡಿಲು. किन, खी॰ ಚಿಕ್ಕ ಚೂರು; ವಜ್ರದ

ठंडों. कनीज़, खी॰ वाग्ये; ग्रेंदं वेंचे.

कनीनिका, स्त्रीः स्त्राः स्त्राः स्त्रीः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्राः स्त्र

कनेठा, खु॰ कौ हुं, तांबूं, तठा; अका हूं. कनेठी, खो॰ चैठेकै० काठ डे हुँ. कनेर } खो॰ चंबी मध्य तेव.

कनेल) कनोजिया, वि॰ च तौल क्ष दौर ड रुज्जभे; कार्त्रु क्षेत्रध्य यानु स्तृहः. कनोड़ा, वि॰ धनिक्षतः; रुक्षः.

कनौती, स्त्री॰ ಪಶುಗಳ ಕಿನಿಯ ಕೊನೆ.

कन्नास, पु॰ धैंग्य है.
कन्नासा, खी॰ मन्निम्रः; ७०.
कन्नासा, खी॰ मन्निम्रः; ७०.
कन्नास, पु॰ स्टिश्यः; धाटा ७० छा.
कन्नाहे पु॰ श्रीस्तुद्धः; श्रीराध्यः
कन्नाहे पु॰ श्रीस्तुद्धः; श्रीराध्यः
कन्नाहे पु॰ श्रीस्तुद्धः; श्रीराध्यः
कपदः, पु॰ संबद्धः; दीग्यः
कपदः, पु॰ संबद्धः; दीग्यः
कपदः, पु॰ धर्धः। व्याद्धः, श्रीराधः
कपदः, पु॰ धर्धः। व्यादः, श्रीदः
कपारः, पु॰ स्वाधः। स्वादः, स्वादः, स्वादः, पु॰ स्वादः, स्वादः

े कपास, की॰ संडे : एउई.

किपिस, पु॰ धाँ एटा संस्था (केया).

किपिस) कि॰ ह र श्री संस्था किया।

कप्ता, पु॰ हां संहित्य संस्था किया।

कप्ता, पु॰ हां सहित्य संस्था संस्था किया।

कप्ता, पु॰ हां सहित्य संस्था संस्था

कफ्तनाना, स॰ ಶವಸಂಸ್ಕ್ರಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಟ್ಟಿ ಹೊದಿಸು. कफ्रन-खसोट, पु॰ ಬಹಳ ಜಿವುಣ. कफ्रनी, स्त्री॰ ಶವದಕೊರಳಿಗೆ ವಾ

—सर से बांघॅना **ಸಾಯಲು** भेंदू

ಕುವ ಬಟ್ಟಿ. कफ्रस, पु॰ ಫಂಜರ; ಶರೀರ. कफ्रील, पु॰ ಹೊಣೆ; ಜಾಮಿನು. कफ्रसारा, पु॰ ಪ್ರಾಯ್ಶ್ವಿತ್ತ. कफ्रसा, सो॰ ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಚಪ್ತಲಿ. कक्षेत्र, पु॰ ರುಂಡವಿಲ್ಲದ ದೇಹ; ಪೀಪಾಯಿ; ಹೊಟ್ಟಿ.

कब, कि॰ ಯಾವಾಗ; ಎಂದು. ची॰ ಬಲಗುಡು ಆಟ; ಡೂಡೂ ಆಟ. कबर, बु॰ दे॰ कब्र. कवरा, वि॰ ಜಾಲಿ; ವಿವಿಧಬಣ್ಣದ. ज्ञबल, अ० ಮೊದಲು. क्रबरिस्तान, पु॰ 'म्रू इव्ह. क्रबा, पु॰ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ. क्तबाड़, पु॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತು. कबाड़ा, पु॰ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತು. कबाड़िया) पु॰ ಮುರಿದ, ಒಣಗಿದ; कबाड़ी) ಹಳೇಹರಕಲು ಸದಾ ರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವವ.

क्याब, पु॰ काठित ಮा०म. कवार, पु॰ ವೃತ್ತಿ; ಕಸಬು. कबाला, पु॰ ದಸ್ತ್ರಾವೇಜು. क्वाहत, सी॰ ईंढरा; डै०ढरा. कबीर, वि॰ ईः ह्युः, ದೊಡ್ಡ. कवीरा, पु॰ थळंप तीव बू कार्य. **इबील, पु**ಂ ಜಾತಿ; ವರ್ಗ. রুबीला, पु॰ মঠ্যুক্ত ; గుంపు ; ್ ಹೆಂಡತಿ. क्रबीह, वि॰ ಕೆಟ್ಟ; ನಿಕೃಷ್ಟ. कवृतर, पु॰ ಪಾರಿವಾಳ.

কৰুত, वि॰ స్ట్రికాంర: ఆంగింకాంర. ऋबूलना, म॰ ಅಂಗಿ° ಕೆರಿಸು. कब्लियत, स्री० चं०धान, चंनु. क्रवूली, खी॰ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸ; ಕಡಲೆ ಬೇಳೆಯ ಹುಗ್ನಿ. क्राञ्ज, पु॰ ಮಲಬಗ್ನ ತೆ; ಅಧಿಕಾರ. ऋज़ा, पु॰ ಓಡಿ; ಅಧಿಕಾರ. क्रिक्सित, स्री॰ ಮಲಬದ್ಧತೆ.

ಕಾಡ, ಕಾರ್ಡಿ ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ;— 🛱

पैर लटकाना माळ्या वरहा ವನ್ನು ಸವಿಣಪಿಸು;—के सर्दे **उखाड्ना** ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಗಳ**ನ್ನು** ಕೆವರುವುದು.

क्रबगाह है पु॰ ಸಮಾಧಿಭೂಮಿ: कभी, कि॰ ಎಂದಾದರೂ. कमंगर, पु॰ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ತಯಾರಿ ಸುವವ ; ಆಸ್ತಿ ವೈದ್ಯ ; ಚಿತ್ರಗಾರ वि॰ त<u>ह</u>् ; रेडां छ.

कमंडली, वि॰ ध्रीठाते; ಸನ್ಯಾಸಿ.

कम, वि॰ ग्रुधु; ಕೊಂಚ. कमअङ्गल, वि॰ ಬುದ್ದಿ ಹೀನ. कमअस्ल, वि॰ ವರ್ಣ ಸಂಕರ. कमख़र्च, वि॰ ಮಿತವೃಯಿ; ಜೆಪುಣ. कमख़ाब 🤰 पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು ಕಸೂತಿ कमख़्वाब ∫ ಯುಳೈ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟಿ. कमची, स्रो॰ थैवैठा तथीं. कमज़र्फ, वि॰ डाध्युः; रु॰धः. कमज़ात, वि॰ ಕುಲ್ಪೀನ. कमज़ोर. वि॰ ಅಶಕ್ತ; ಬಲ್ಸೀನ कमर, पु॰ ಆವೆ; ಆಮೆ. कमरा, पु॰ दहराः : थेष्टाः कमतर, वि॰ ಕಮ್ಮಿಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿ. कमतरीन, पु॰ डाउधू; प्रंदिन. कमती, खी॰ ಕಡಿಮೆ; ಕಮ್ಮಿ.

कमनसीब, वि॰ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ. कमन्द, स्त्री० ಕಾಡು ಮೈಗಗಳನ್ನು

ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ; ನೂಲೇಣಿ.

क्रमनीय, वि॰ ಮನೋಹರ. कमनैत, पु॰ थैणू ९७. कमऋहम, वि॰ दे॰ कमअङ्गल. कमबद्भत, वि॰ ಅದೃ ಮೃಹೀನ. कमबद्भती, स्त्री॰ टाउद्युद्धु, कमयाब, वि॰ ಅಪ ರಾಪ್ ವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ; ದೊರೆಯಲಾರದ. क्रमर, स्त्री॰ ನಡು; ಸೊಂಟ; ಕಟ; -कसना या बांधना ಸಿದ್ದ ನಾಗು; —हृदना है ठाउँ ಯಾಗು. क्रमर, पु॰ धं०त्, कमरबन्द, पु॰ कैं।धित हिंह. कमरबस्ता, वि॰ यत्रू टू. कमरा, पु॰ चैंशः है; है फाँ कारी. कमलगहा, पु॰ ತಾವರೆ ಬೀಜ. कमवाना, स॰ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾ ಡಿಸು; ನಿಕ್ಷಷ್ಟವಾದ ಸೇವೆಮಾ ಡಿಸು. क्रमसंखुन, पु॰ మैडंधारु है. क्रमसमझी, स्त्री॰ ಮುಾರ್ಖಕನ. क्मिसिन, वि॰ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ; ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದ; ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸುಳ್ಳ. कमाई, स्त्री॰ ಆದಾಯ. कमाङ, चि॰ दंतरंग्ज्यादर्वेद्राव्यं ವಂಥ; ಉದ್ಯೋಗನಿರತನಾದ. क्सान, स्त्री॰ थेथूं, डै॰ ग्रु. कमानचा, पु॰ ಸಣ್ಣ ಬಿಲ್ಲು. कमानगर,पु॰ ಬಿಲ್ಲು ತಯಾರಿಸುವವ. कमाना, स॰ ति एका ; मंग्या है से स्व ಕಡಿಮೆಮಾಡು.

कमानिया, पु॰ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರ. कमानी, स्त्री॰ हंथे, छठ डं॰डे. कमाल, पु॰ ಪರಿಸ್ರಾರ್ಣತೆ; ನಿಫು ಣತೆ; ಸರ್ವೋತ್ತಮ;--करना ಆದ್ಯು ತ ಕೆಲಸಮಾಡು. कमालिया, स्त्री॰ संक्ष्या है. कमासुत, नि॰ ಉದ್ಯಮಶೀಲ. कमी, स्त्री॰ ಕುಂದು; ನಷ್ಟ. कमीज़, स्त्री॰ ध्वी; द्वर्धिः. कमीना, वि॰ ನೀಚ; ಕ್ಷುದ್ರ; ಕೀಳು. कमी-बेशी, स्नी॰ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ. कमेरा, पु॰ ईंधरतार्ट, दंशितार्ट. कमोरी, स्नो॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಚಿಕ್ಚಗಡಿಗೆ. क्रयाका, पु॰ ಅಕೃತಿ; ಮೂರ್ತಿ;— शनास वि॰ तैंशि है कि कि कि ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬಲ್ಲ. क्याम, पु॰ डंंगां रूप हुं डंग्लं : ನಿಶ್ವಯ. क्रयामत, स्त्री॰ ಪ್ರಳಯಕಾಲ. क्रयास, पु॰ ಆಂಪಾಜು ; ಊಹೆ: क्यासी, वि॰ हं है डं ; कि छैं औ. करंजा, पु॰ धैर्रुत स्लू त्रत्र. ಡಿಂ ಕಾಕಿ ಬಣ **ದ**. कर, पु॰ हैं; हैं कि वार्का. करकच, पु॰ च्हां छाउँ। करकट, पु॰ 📆; डैहीं. करकराहट, खी॰ हिल्लै त्रेष्ट्रै कार्या. ಬಿದ್ದಾಗಿನ ಬಾಧೆ. करप्रत, वि॰ उठिछ. करगह) पु॰ तैळाते; कातू व करवा है तालै; कातू; हैं कातूं.

करछा } पु॰ মೌಟು; মಟ್ಟುಗ. करछुल क्राज़ा, पु॰ माध; शार्त्र है. करणचार, पु॰ कंदांग तेंदीरंग्वं : ಮುಖ್ಯ ಸಂಚಾಲಕ. करतव, वि॰ ಕಾರ್ಯ; ಚಮತ್ತಾರ. करतवी, पु॰ ಮಾಯಾಮಂತ್ರ ಮಾಡಿತೋರಿಸುವವ; ಸಮರ್ಥ. करतार, पु॰ मुं क्षेत्र संब्रहः; सर्वसाब्रू. क्सताल, पु॰ 🕽 खंडानु है; हं ठंडा करताली, बी० 🛭 ढठ. करतूत, स्त्री॰ ಚಮತ್ತಾರ; ಗುಣ. क्तंद, वि॰ रं वार्ण सै छ। ್ಲ ವಂಥ; ಅಧೀನ; ಪ್ರೀ; ಕತ್ತಿ. कर्षनी, स्त्री॰ खाधाः; इधि,. करनपूल, पु॰ धी०विश्णे. करनवेध, पु॰ ಚೌಲ ಸಂಸ್ಕಾರ. करनाल, स्त्री॰ डाड्यु ै; ಕೊಂಬು. करनी, स्त्री॰ सैंधम; मंग्राहर; ಕರ್ಮ; ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ. करबला, पु॰ ಮುಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂ ಬರನ ಮೊಸ್ಮುಗ ಹುಸೇನನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಹುಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳ. करम, पु॰ ७० तुँ ಯ त ಹಿಂಭಾಗ; ಒಂಟಿಯ ಅಥವಾ ಆನೆಯ ಮರಿ. करम, पु॰ चैंधर; धाना, ; चूं है; ಅನುಗ್ರಹ; ಉದಾರತೆ. क्समक्ला, पु॰ कैंश का पढ़े; ್ ಕ್ಯಾಬೀಜಿ.

करमठ, वि॰ ಕರ್ಮನಿಷ್ಯ. करवट, स्त्री॰ का पूछा; बर्हु: -बद्लना ಮಗ ಲುತಿರುಗು. करवत, प्र॰ तंरतंत्र. करवा, पु॰ भेर्नु का विरे; राविरे. करवाल, पु॰ हंडे ; शांतार्थ. करवीर, पु॰ ಅठ४; ಕತ್ತಿ; ಸ್ಮಶಾನ. करञ्मा, पु॰ क्षेठाडमू र ; ಒಯ್ಯಾर; ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ . करण, पु॰ जी कार्रम्, ; क्रीशक. करवना, स॰ अर्थ ; उन्हेक्ष्रहरूं. करसायर } पु॰ चठेळा क्षे॰चँ. करसी, स्त्री॰ धैरक्षे; धैरक्षेक ಚೂರು; ಕುಳ್ಳು. कराँत, यु॰ तर्रतंत्र. करांती, पु॰ तर्रतम्य चैथमतार्य. कराना, स॰ काविकाञ्चिता. कराबत, स्त्री॰ री॰धेंडर; धा॰द्रेयुः. करामत) स्त्री॰ ಅದ್ಭು ತಕಾರ್ಯ: क्रामात 🕽 धं ठाडा ु र. क्रामाती, वि॰ ಮಾಟಗಾರ. क्ररार, यु॰ भू ठंडै ; ಕರಾರು. क्ररारनामा, पु॰ ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು. करारा, पु॰ त्रतीळा अड्डू वंजात ದಡ; ದಿಣ್ಣೆ; ಕಾಗೆ; वि• ದೃಢಚಿತ್ತೆ. कराल, वि॰ ्रं कार्यः; भ्री चंठकार्यः कराह, पु॰ त्रवंशाधि. कराइना, अ॰ धीर तैಯಿं व तंबरी.

कराहियत, स्त्री० ಅಪ್ರಸನ್ನತೆ; कर्क) ಆರುಚಿ; ತಿರಸ್ಕಾರ. कराहो, स्त्री० दे० कड़ाही. करि, पु॰ ಆ है. करिया, पु॰ ದೋಣಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ; ನಾವಿಕ; ಆಂಬಿಗ. करिस्ता, पु० दे० करस्मा. क्ररीन, वि॰ ಹೆತ್ತಿರ; ಸಮಿಶಪ; क्रज़ेदार, पु॰ ಸಾಲಗಾರ. ಆನುಗುಣವಾಗಿ. क़रीना, पु॰ हुळा; रि.बे. क़रीब, वि॰ ಪತ್ತಿರ; ಸಮಿಸಪ: ಸುಮಾರು करीम, वि॰ ೯ಯಾಳು पु॰ ಈಶ್ವರ. करीर $\left. \left. \left. \right\} \right.$ पु॰ $\left. t \right.$ हुळा ते छ. करुआ, वि॰ दे॰ कडुवा. करआई, स्त्री० रहे. करवार, पु॰ तारीहर ದಂಡ; ಚುಕಾಣೆ. करेजी, स्रो॰ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಮಾಂಸ. करेर, वि॰ चंछिछ ; ಒರಟು. करेला, पु॰ का मधकाळी. करेत, पु॰ ಕರಿನಾಗ ರಹಾವು; ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ. करेल, खो॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕರಿಮಣ್ಣು. करेला, पु० दे० करेला. करोड़, वि॰ चैंश्टी. करोदना, स॰ डाठ ; तिः छा. करोंदा, पु॰ चंधंर्रळकारू. कर्ौत, पु॰) ಗರಗಸ. करौती, स्त्री॰ ∫

ಆಂ ನಳ್ಳಿ; ಎಡಿ; ಕಟಕರಾತಿ. कर्कर, पु॰ हुंधळठका. ककेश, वि॰ ಕಶೋರ; ಉಗ್ಯ कर्कशा, स्त्रो॰ ಜಗಳಗಂಟಿ. कर्ज़ा है पु॰ रूग्धः; शाह्ये. कणे, पु॰ दें रे. कर्णधार, पु० दे० करणधार. कर्तन, पु॰ ಕತ್ತರಿಸುವುದು. कर्तनी, स्त्री० इंडु. ै. कर्तार, यु॰ ఏథాड ; सु क्षु, संडट. कर्तन्यमूह, वि॰ ఏ हाँ का क्र ದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಹೋದವ. कर्त्ता, पु॰ ಮಾಡುವವ ; ಈಶ್ಯರ. कर्त्ता-धर्ता, पु॰ ಕಾರಣಕರ್ತ; ಆಡ ಳಿತ ನಡೆಸುವವ್ಯ कर्दम, पु॰ हैंग्रंटी. कपुर, पु॰ इंग्लाटर. कर्न्चर, पु॰ ಚಿನ್ನ; ಉಮ್ಮತ್ತಿಗಿಡ; ಸಾನಾಬಣ್ಣ ಗಳ. कम, पु॰ ಕರ್ನು; ಕಾರ್ಯ: ಕರ್ತ ವ್ಯ ; ಉದ್ಯೋಗ ; ವಿಧಿ. कमकार, पु॰ चैंश्रातार; एडा. कमंचारी, पु॰ ಉದ್ಸೋಗಸ್ತ ; ಅಧಿ ಕಾರಿ; ಕಾರ್ಯಕರ್ತ. कर्मरेख } स्त्री॰ ळंलंधरळ. कर्मेंड, वि॰ ಕರ್ಮನಿಸ್ಪ; ಕಾರ್ಯ

ಕುಶಲ.

कर्मणा, कि॰ चर्ञानितत. कर्महोन, पु॰ ताधानामु, क्षे, पु॰ वर्षेयावी है; वर्षेड. क्षेक, पु॰ धस्टु धैम; शुंड. क्षेण, पु॰ शश्चित्त हैं; वर्षेया.

कळंदर, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನೆ ಬೈರಾಗಿ; ಕರಡಿ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸು ವವ.

ಕಾಹ, ಹಾ ಂ ನಿನ್ನೆ; ನಾಳೆ ಆಂ ಯಂತ್ರ; ಸುಖಸಂತೋಷ.

कलई, स्त्री॰ ತವರ; ಕಲಾಯಿ; —खुलना ನಿಜತ್ವ ಹೊರಬೀಳು ವುದು;—न लगना ಯುಕ್ತಿ, ತಂತ್ರ ಫಲಿಸದಿ ಹೋಗುವುದು.

कलईगर, पु॰ ಕಲಾಯವನ್ನು ಮಾಡು ವವ.

कलक, दुः ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ದುಃಖ. कलंगी, सीः ಶಹಾಮೃಗ ಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕೆ ಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಗರಿ; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಕಟ್ಟಡದ ಶಿಖರ.

कल्छा, पु॰ हे ज्ञिधः; प्रध्यातः; कल्छी, स्रो॰ टी.व्हू स्वयःसै. कल्खुल, पु॰ टी.व्हू स्वयःसै. कल्खान्या हि॰ च स्ट्रैं तुन्धतं कल्जीहा है ಯುध्यः; ಕೆಟ್ಟ तुन्धतं ಯುध्यः.

कलन्न, पु॰ ಪತ್ನಿ; ಹೆಂಡತಿ. कलदार, पु॰ ರೂಪಾಯಿ. •कल्प्त, पु॰ ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತ. कल्प्योत, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಬೆಳ್ಳಿ. कल्प, पु॰ ಇಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು. कल्पना, अ॰ ವಿಲಾಪಿಸುವುದು.

कालफा, पु॰ ತಿಳುವಾದ ಗಂಜಿ; ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಕೆಂಪು ಕಲೆ.

कलवल, पु॰ ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ; ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.

कल्ब्स्, पु॰ ಅಚ್ಚು; ಟೋಪಿ ಹೊ ಲಿಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಬೂಟ್ಗು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಕೊರಡಚು.

कलम, स्नी॰ ಲೆಕ್ಕ್ ಡೆಕೆ; ಕಶಿಗಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ರೆಂಬೆ;—करना ಕತ್ತ ರಿಸುವುದು; ಕಶಿಮಾಡುವುದು.

कलम-अन्दाज्ञ, वि॰ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು.

कलम-कारी, स्नी॰ चैंडु ನೆಯ ಕೆಲಸ. कलम-दान, पु॰ ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ದೌತಿಯಿಡುವ ಡಬ್ಸಿ.

कलम-बन्द, वि॰ ಲಿಖಿತ; ಪೂರ್ತಿ. कलमा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ 'ಧರ್ಮದ ಮೂಲಮಂತ್ರ;¦ನಾಕ್ಯ; ಮಾತು. कलमी, वि॰ ಕಶಿಮಾಡಿದ.

क्लमा, वि॰ च्हेळावत. कलमुहाँ, वि॰ दीशस्त्रज्ञपू; ज्ञाधे. कलवार, पु॰ संवित; चर्चाुहै॰०के डळाठिमांज साडे.

कलसा, पु॰ चंध्यः; २९०५ ता विने. कलसी, स्नो॰ धेष्टु तविते. कलाँ, वि॰ दीवद्वः; १७०००ः. कला, स्नो॰ ಶಂತ್ರ; ಚಮತ್ಕಾರ. • कलाई, स्नो॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು; ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

कलाकन्द, पु॰ ಹಾಲಿನಕೆನೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ಬರ್ಸಿ.

कलाप, पु॰ प्रज्ञातक ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ; ಡಾಬು ; ಚಂದ್ರ ; ಬಾಣ.

कलापी, वि॰ ಬತ್ತಳಿಕೆಯವ; ತೂ ಣೀರಧಾರಿ; ನವಿಲು.

कलावत्त, पु॰ ಜ೦; ಜರತಾರಿ. कलावाज़, वि॰ धार्ग काकांट्र.

कलाबाज़ी, खी॰ डंछैं हैं इस्ता ಮೊ तथ था स्थाप्त करें, स्थाप्त

कलाम, पु॰ का ह्यु; छा ७ ह्यूं. कलार)

कलार } पु॰ दे॰ कलवार.

कलावंत, go ಸಂಗೀತಕಲಾನಿಪುಣ; ಗವಾಯಿ; ಅಭಿನಯಕಾರ.

कलावा, पु॰ तंकिंटेत शावती. कलिंद्रजा, स्त्री॰ व्यव्यव्यक्ति. कलिंका, स्त्री॰ व्यक्तिकां, भूगत.

कित, वि॰ मांवर्ट.

कलिमल, पु॰ ब्राग्ध.

कलिया, पु॰ ಹುರಿದಮಾಂಸ. कलियाना, अ॰ ಮೊಗ್ಗೆ ಯಾಗು;

ಮುಗುಳುಬರು.

करी, की॰ ಮೊಗ್ಗು ; ಮುಗುಳು ; ಕನೈ; ಸುಣ್ಣ ದಕಲ್ಲು.

कलीम, वि॰ धृत्रवहरूठ; उन्हु. कलील, वि॰ गूुधु; सै०० छ. क़लीसा, पु॰ ಕ್ರಿಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಯಹೂ ದೈರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರ. कख्टा, वि॰ ಕರೀಬಣ್ಣದ.

कलेख, पु॰ धैरीत डै०वि डे॰क्ट.

कलेजा, पु॰ ಹೃದಯ; ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ; ಸಾಹಸ ;—कारना ಹೃದಯವು ಚೂರುಚೂರಾಗುವಷ್ಟು ದುಃಖ ವಾಗು ;—काढ़ना ಅತಿ ಕಷ್ಟವ

ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು; ಪ್ರಿಯ

कर बैठ जाना या रह जाना ಉहु,

ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದು

ಸುಮ್ಮ ನಾಗು;—मुँह को या मुँह तक भाना ದುಃಖವಾಗುವುದು;

कलेने पर साँप लोटना ನೆನೆಸಿ ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೇ ದುಃಖ

कलेजी, स्त्री॰ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ.ಯ ಮಾಂಸ.

कलेवर, पु॰ ದೇಹ; ಶರೀರ;—बद्-लना ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿ ಸುವುದು.

कलेवा, पु० दे० कलेस.

ವಾಗು.

कलोल, पु॰ है, खैं; सध.

कल्ब, पु॰ ಹೈದಯ; ಸೈನ್ಯದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗ; ಬುದ್ಧಿ; ಖೋಟಾಬೆಳೈ; ಖೋಟಾ ಬಂಗಾರ.

क्ल्बसाज़, पु॰ ಖೀ धा रा छा हा ತಯಾರಿಸುವವೆ. किल्बी, वि॰ ळावीहर्म; त्रस्थै. किल्लॉच, पु॰ ದಿಂದಿतु; ಬಡವ; ಪೋ ಕರಿ.

कल्ला, पु॰ ದವಡೆ; ಕಂಠಸ್ಥಾನ; ಸ್ವರ; ಪಶುಗಳ ತಲೆ. कल्ला-तोइ, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ. कल्ला-दराज़, वि॰ ಬಹಳ ಚೀರುವವ. कल्लोल, पु॰ ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು; ಆಟ; ಆಮೋದಪ್ರಮೋದ.

क्रवी, वि॰ ಬಲಿಸ್ಥೆ; ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. क्सा, यु॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೇದುವಿಕೆ. क्सामक्सा, स्त्री॰ ಧಕ್ಕಾಮುಕ್ಕೆ: ಎಳೆ ದಾಟ; ಅಸಮಂಜಸ.

कशा, खी॰ ಚಾವಟಿ. कशिश, खी॰ ಆಕರ್ಷಣ; ವೈಮ ನಸ್ಯ.

कशोदमी, स्नी॰ त्जी ठात्रम् ; त्युं स्व. कशीदमी, स्नि॰ त्जी ठात्रम् ; त्युं स्व. कशीदा, पु॰ स्वान्यक्षेत्रं एष्टमं. कशीदा-स्नित्ति, वि॰ एक्यं मृत्युं. क्षित् , वि॰ एक्यं मृत्युं. क्षित् , स्वि॰ रू॰ हैं, रुग्वे, त्यां क्षित् , स्वि॰ रू॰ हैं, रुग्वे, त्यां हैं हैं , मुक्ता करं ; वर्षं हैं स्वार्थित ; वर्षं हैं , मुक्ता करं , म

कसक, स्त्री॰ भैदिर्तरा ; मैंईड.

कसकना, अ॰ ಬಾಧೆಯಾಗು. कसकुर, पु॰ ಕಂಚು. कसना, स॰ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು. कसनी, सो॰ ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗ; ಒರೆ ಗಲ್ಲು.

कस्तव, यु॰ श्रिक्ष सहिते; चर्ची; श्रिक्ष स्त्रीत स्त्रीत सुद्ध सु

कसर, स्त्री॰ ಕುಂದು; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ;ದೋಷ;ವೈರ;ನಷ್ಟ; —निकालना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

कसरत, स्री॰ ನ್ಯಾಯಾಮ; ಕಸ ರತ್ತು; ಪರಿಶ್ರಮ: ಹೇರಳ. कसरती, वि॰ ಬಲಿಸ್ಥ; ನ್ಯಾಯಾಮ

ಶೀಲ. कसरहरा, पु॰ चं॰ಚುಗಾರರ ಅ॰ಗಡಿ ಸಾಲು.

क्रसाई, पु॰ ಕಟುಕ; ನಿರ್ದಯ. क्साना, अ॰ ಒಗರು ರುಚಿಯುः ಟಾಗು; ಕಿಲುಬುಹಿಡಿ; स॰ ಬಿಗಿಸು.

कसाफ़त, स्त्रीं॰ ದಪ್ಪ; ಕೊಳೆ; ಕು**ರೂ**ಪ. कसार, पु० ७६ है थैं थूँ त १०० थैं. कसाला, पु० चर्यु; इठ गुंठी के. कसाल, पु० था पेठा; वेथा था. कसीता, पु० च्या वेथा वेथा था. कसीता, पु० च्या वेथा था. २००० व्या वेथा वेथा था. कसीर, पु० च्या वेथा था.

कसोरी, स्त्री॰ ಒರೆಗಲ್ಲು; ಶೋಧನೆ. कस्तरी, स्त्री॰ ಹಾಲು ಕಾಯಿಸುವ ಆ ಗ ಲ ಬಾ ಯು ॄ ಮಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರೆ.

कस्त्र हु॰ इस्कृष्ट क्या त. कस्त्र हु॰ इस्कृष्ट क्या त. कस्त्र हु॰ स्टब्स्ट क्या त. कस्त्र हु॰ सल्दर, हु॰ सल्दर, हु॰ सल्दर, हि॰ डे॰स्त डे॰स्त. कस्त्र, हु॰ सल्दर, ह

कहन, स्त्रीः ಕಥನ; ಮಾತು; ಗಾದೆ; ಕವಿತೆ. कहना, सः ಹೇಳು; ಉಚ್ಚರಿಸು: ವರ್ಣಿಸು.

कहनी, स्त्री॰ काग्डंग्डंडै. कहनावत, स्त्री॰ दे॰ कहावत. कहर, पु॰ वैद्यंड्यं: रंग्डंडि. कहरना, अ॰ ठंग्डंग्डं कहलान हे स॰ कंश्डंरंग्डं रंग्वंडंड

कहवाना ∮ रुंध्येक्रस्य. कहवाना ∮ रुंध्येक्षस्य.

कहवा, यु॰ कर्क, क्ष्यकार क्षरक. कहवेया, यु॰ क्षर्रकां इंट

कहाँ, कि॰ ಎಲ್ಲಿ ; ಎತ್ತ ;—का कहाँ ಬಹುದೂರ.

कहा, पु॰ हिंदर; ಮಾತು; ಉನ ದೇಶ.

कहाकहीं, स्त्री॰ ಮಾತಿನ ಜಗಳ. कहानी, स्त्री॰ ಕಥೆ; ಕತೆ; राम कहानी ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾತು; ಪಾಡು; ಗೋಳು.

कहार, पु० ಅಡ್ಡಿ ಹೊಸುವವನು. कहालत, स्त्री० ಆಲಸ್ತ್ಯ; ಸೋಮಾರಿ ತನ.

कहावत, स्वी० ಗಾದೆ; ಲೋಕೋಕ್ತಿ. कहासुना, पु० ಅನು ಚಿತವಾದ ಮಾತು; ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ.

कहासुनी, स्नो॰ ವಾದವಿವಾದ; ಜಗಳ; ತಕರಾರು.

कहीं, कि॰ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ;—कहीं ಡಲ ವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ•

काँइयाँ, वि॰ द्राडः ; स्ट्राधः काँकर, पु॰ हंूं छूं. कॉकरी, स्त्री॰ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು. काँख, स्त्री॰ रं०र्र्छ ; हर्स. कॉलना, अ० डैल रंग. काँच, पु॰ गाः थः; स्त्रा॰ ७० गैः शिः काँचन, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಸಂಪಿಗೆ कॉंचली, स्रो॰ ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. कांची, स्त्रो॰ ಉಡಿದಾರ; ನಡುಪಟ್ಟಿ. कॉजी, स्त्री॰ ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಗಂಜೆ ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿರಸ್ಕ कॉजी-हाउस, पु॰ तर्रहिंग्से त्रु ಕೂಡುವ ಸರಕಾರಿ ದೊಡ್ಡಿ. काँटा, पु॰ ಮುಳ್ಳು; ಗಾಳ; ಸೂಜಿ; ತಕ್ಷಡಿ;—बोना ಕೇಡುಮಾಡು; —होना मः क्षु गानाः; हु इजानः; काटों में घसीटना, पु॰ ಉಚಿ ವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳು; जीभ में कॉंटे पड़ना ದಾಹದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಒರಟಾಗುವುದು. काँटी, स्त्री॰ प्रल्लु ಮುಳ್ಳು; क्षे क् ತಕ್ಕಡಿ; ಕೊಕ್ಕೆ. काँठा, पु॰ ಗಿಣಿ; ಪಕ್ಷಿ ಗಳಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಗೆರೆಗಳು; ಕೊರಳು. काँड, पु॰ ಅಧ್ಯಾಯ; ಶಾಖೆ. कॉंडी, स्त्री॰ ಜಂತೆ; ಮರದತೊಲೆ. कांत, पु॰ ಪತಿ; ಚಂದ್ರ. कांता, स्त्री॰ ಪತ್ನಿ; ಭಾರ್ಯೆ. कांद्ना, अ० ಅಳು; ರೋದಿಸು.

कांदा, पु॰ ಈ राष्ट्री; शाष्ट्री तदूै. कांदो, पु॰ चैगठा; धतः; केंग्सें. कांध, पु॰ दे॰ कंधा. कांपना, अ॰ तलांगः ; रु० कैरां. काँय काँय } स्त्री॰ कार्गे कांव कांव } कांवर, पु॰ क्वाबि; ಅಡ್ಡಿ. कांवरिया, पु॰ ಕಾವಡಿ ಹೊರುವವ. कावला, वि॰ ಎಳೆಯ कांस, पु॰ धी०ाढाळाडूा. कांसा, पु॰ रु०ध्धः. कांसागर, पु॰ चं॰क्षानावर. कांसी, वि॰ रुं धेरु. काई, स्त्री॰ ಪಾಚಿ; ಹಾವಸೆ; ತೆಗೆ;—साफट जाना ದಿಕ್ಕಾ ಪಾಲು ಅಥವಾ ಚಿಲ್ಲಾ ಸಿಲ್ಲಿ ಯಾಗು.

काक, पु॰ काती.

काक-पश्च, पु॰ क्रांग क्रांग पु॰ क्रांग क्रांग पु॰ क्रांग क्रांग पु॰ क्रांग पु॰ काती; धार्म क्रांग पु॰ काती; धार्ग क्रांग पु॰ काती; धार्म क्रांग पु॰ काती; धार्म क्रांग पु॰ काती; धार्म क्रांग क्रां

ಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬರಿಯು;—की नाव ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ವಸ್ತು. काग़ज़ात, पु॰ ಕಾಗದಪತ್ರೆ. काग़ज़ी, वि॰ ಕಾಗದದ; ತೆಳ್ಳಗಿ

काग़जी, वि॰ कार्गतितः; बैधुरी ठातः;—घोड़े दोड़ाना समु जुज कार्व तिसंग्जीताः.

कागद पु॰ दे॰ काग़ज़. कागारोल, पु॰ ॐॐॐुं; तटाःधै. काच, पु॰ दे॰ काँच.

काछ, पु॰ ಕಚ್ಚೆ ಯಕೊನೆ. काछना, स॰ ಕಚ್ಚೆ ಕಟ್ಟು; ತೊಡು; ಬಳದು ತೆಗೆ.

काछनी, स्नी० े वधीः; ಹನುಮಾನ್ काछा, पु० े धिवः ; ಲಂಗೋಟಿ. काछो, पु० डेटिकारी थैंपैಯುವವನು ಮತ್ತು ಮಾರುವವನು.

ಯಾಧೀಶ. ಹಾವ್ನ, ಆಂ ಗೋಡಂಬಿ; ಗೇರು

ಬೀಜ; ಗೇರುಬೀಜದಮರ. ಹಾಜ, ಫೊಂ ಕಡಿತ; ಕತ್ತರಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ; ದಂಶನ;—ಫಾಜ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸರಿಮಾಡುವುದು; ಹೊಡೆದಾಟ. कारना, स० ಕತ್ತರಿಸು; ಕೊಯ್ಯು; ಗಾಯಮಾಡು; कारो तो खून नहीं ಭಯಂಕರ ಸಮಾಚಾರ ವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನಿಸ್ತಬ್ಧ ನಾಗು.

कार, पु॰ ಕಟ್ಟಗೆ; ಮರದಕೊರಡು;
ದೊಣ್ಣೆ;—कवाद ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾ
ರದ ಮುರುಕುಸಾಮಾನು;—का
उल्लू ಮುರ್ಾಟ್; ವಜ್ರಶುಂಠ;
—की हाँदी ಮಾಸಗೋಳಿಸುವ
ವಸ್ತು;—मारना ಆ ಪ ರಾಧಿಗೆ
ಕೋಳ ಮರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು
ವಿಧಿಸು;—होना ಕೈಕಾಲುಗಳು
ಮರದಂತಾಗುವುದು.

कारी, स्नी॰ ಕುದುರಿಯ ಜೀನು; ಒಂಟೆಯ ಬೆನ್ನವೇಲಿನ ಗದ್ದಿಗೆ; ವೈಕಟ್ಟು; ಕತ್ತಿಯಚೀಲ. काइना स॰ ತೆಗೆ; ತೆರೆದುತೋರಿಸು; ಕೆತ್ತು; ಸಾಲತೆಗೆ.

कारा, पु॰ ಕಷಾಯ. कातना, स॰ ನೂಲುವುದು. कातर, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ; ಹೆದರಿದ. कातरता, स्त्री॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ದುಃಖ. ಅಂಜು ಬುರುಕತನ.

काता, पु॰ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿದ ನೂಲು; ದಾರ; ಬಿದಿರು ಸೀಳುವ ಕತ್ತಿ. कातिक, पु॰ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸ. कातिब, पु॰ ಬರೆಯುವವನು. कातिल, पु॰ ಕೊಲೆಗಾರ; ಘಾತಕ. काती, स्रो॰ ಕತ್ತರ; ಚಾಕು. ক্লাব্ব, বি॰ ভি॰ প্লাফার্চ. ক্লাব্বি, বু॰ শত্যাক্ত; ফণ্টার্কু. ক্লাব্বি, ক্লা॰ আমহাত্দু ব দ্রুংআ্ট ভি৽ম.

कानड़ा, वि॰ ಒಕ್ಕಣ್ಣ; ಒಂದು ರಾಗ.

काना, वि॰ धर्मुः हुः इंग्रंभे शैलते. कानाकानी हे बी॰ शैर्मा अग्रंभे शिक्षा कानामूसी हे चैश्राच्या स्विधित्तः कानि, बी॰ ध्यार्म्भ स्वार्भ होत् ध्यार्थः, राज्येश्यः, स्वार्भ होत् कानी, वि॰ धर्मु ह्यं. कानी-वंग्यी, बी॰ चैधार्येट्सं.

कानी-कोड़ी, स्नी॰ ಕುರುಡುಕಾಸು. कानी-हाउस, पु॰ ದನಗಳಕೊಟ್ಟಿಗೆ. कान्न, पु॰ ಶಾಸನ; ವಿಧಿ; ——छांटना ಕುತರ್ಕ ಮಾಡು. कान्नो,पु॰ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

कान्तवां, पु॰ চনকান ১ ৪খন এ.
কান্যকুলা, पु॰ চনী ম ঘানুচ্ছাল.
কান্য, पु॰ ঠাং বা মানুচ্ছাল
কাথানী, पु॰ ঠাং ১ ১০ ১১ মানুচ্ছাল
কাপ্তক্য, ক্লা॰ কাঁং ৪.
কাদিযা, पु॰ ৩০ ভাঙ্গু ক্ম ফানুষ্

ಪ್ರಾಸ;— तंग करना प्रवाधिकार.

काफ्तियांबंदी, सी॰ ಪ್ರಾಸಕೂಡಿಸು

ವುದು; ಪ್ರಾಸದ ಜೋಡಣೆ.

काफ्तिर, वि॰ तार्मुं ಕೆ; ನಿರ್ದಯ.

काफ्तिला, पु॰ ಪ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಥವಾ

ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಕರ ಗುಂಪು.

काफ्तो, वि॰ ಸಾಕಾದಷ್ಟು.

काफ्तर, पु॰ ಕರ್ಪು ರ;—होना

काब, स्रो० ಬೊಡ್ಡ ತಟ್ಟಿ. काबक, पु० दे० काबुक. काबल्यित, स्रो० दे० काबिल्यित. काबा, पु० ಮಕ್ಕಾದ ಪನಿತ್ರಮಂ ದಿರ. ಶಾಡಿಕ ಡಿಂ ಅಧಿಕಾರವಳುವನು.

ಮಾಯವಾಗು.

ದರ. इतिब्रन, वि॰ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು. इतिबल, वि॰ ಯೋಗ್ಯ; ಅರ್ಹ. इतिबिल्यत, स्त्री॰ ಅರ್ಹತೆ; ಪಾಂ ಡಿತ್ಯ.

काबुक, स्त्री॰ ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮರದಗೂಡು.

काबू, पु॰ ವಶ; ಅಧಿಕಾರ; ಬಲ; —में करना वंधवाविनीवध्य. काम, पु॰ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಪ್ರಯೋಜನ; —आना ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರು; —तमाम करना ಕೊಂದುಬಿಡು: --- निकलना ಉದ್ದೇಶ್ಯಫಲಿಸು. कामकाज, पु॰ चैथमं कर्जू. कामकाजी, वि॰ ಉದ್ಯೊಗಶೀಲ; ಬಹಳ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ. कामगार, पु॰ ಕೂಲಿಗಾರ. काम-चलाऊ, वि॰ ಕೆಲಸಸಾಗಿಸಲು ಬೇಕಾದಮ್ಮ. कामचोर, पु॰ ಮೈಗಳ್ಳ; ಮೈಬಗ್ಗದ. कामदानी, ಹೊಂ ಹೊಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾದ. कामदार, पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು ಹೊ ಚಿತ್ರ ಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರುವ ವಸ್ತು; ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ. कामधाम, पु॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ. कामना, खी॰ चैंशरी हैं; वर्ध् . कामयाव, वि॰ ಸಫಲ. कामयाबी, स्त्री॰ रइंं छंडै. कामरी, खां० रं०थ थे. कामिल, वि॰ ಸಂಪೂರ್ಣ; ಯೋಗ್ಯ ವಾದ; ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ; ಜ್ಞಾನಿ. कामिला, पु॰ ಕಾಮಾಲೇರೋಗ. इामी, वि॰ ಕಾಮುಕ; ಅಭಿಲಾಷಿ. काम्य वि॰ चैंशरी चैं क्या हुं; धका ಕೆಯ; ಬಯಸಬಹುದಾದ.

काय, स्त्री॰ ಮೈ; ದೇಹ; ಶರೀರ. क्रायज्ञा, पु॰ ಕುದುರಿಯ ಬಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟ. क्रायदा, पु॰ रीळाळा; ठीवी; ज्ञानू ಕರಣ; ಪದ್ಧತಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ. क्रायनात, स्त्री॰ ह्युं हुं हुं हुं हुं. क्रायम, वि॰ भू ठंकात. क्रायम-मुक्राम, वि॰ ಬದಲಿಗೆ ನೇಮ ಕವಾದ ; ಸ್ಥಾ ನಾಪನ್ನವಾದ. कायर, वि॰ करें हैं; ७० स्थाधार्ट है. कायरता, स्त्री० कैंश्वेडर्र. क़ायल, वि॰ ಇತರರ ಮಾತಿಸಲ್ಲಿಯ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವ ;—करना ಮನಗಾಣು ವಂತೆ ತೋರಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು. कायली, स्त्री॰ धर्द्धं ; त्रा है. काया, स्त्री॰ ठिएउँ; देखि. कायाकल्प, पु॰ ಔಷಧಿಯ ಬಲದಿಂದ ವೃದ್ಧ ಶರೀರವನ್ನು ತಾರುಣ್ಯ ಕ್ವೆ ತರುವಂಥ ವಿದ್ಯೆ. कायापलर, पु॰ धळ इ तौ ब धू धत ಲಾವಣೆ; ರೂಪಾಂತರ. कार, पु॰ ಕಾರ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ. कार-आज़म्दा, पु॰ ಅನುಭವೀಕ. कार-आसद, वि॰ ಉಪಯೋಗಿ. कार-करदा, वि॰ ಅನುಭವಪಡೆದಿ ರುವ. कार-कुन, पु॰ गां कार्युः ; ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತ.

कारखाना, पु॰ गेठलै.

कार-गर, वि॰ ಪ್ರಭಾವೋತ್ಪಾದಕ.

कार-गुज़ार, वि॰ कीधू, क्रेंश्रज्ञ क्रंज्ञ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥಾ.

कार-गुज़ारी, ജി॰ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆ. कार-चोब, पु॰ ಜರತಾठ ಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಮರದ ಚೌಕಟ್ಟು.

कारज, पु॰ चैथम ; कार्याः.

कारत्स, वि॰ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ತೋಟಾ. कारनामा, पु॰ ಮಾಡಿದಕೆಲಸ; ವಿವ

कारनी, पु॰ ಮಾಡುವವನು.

ಕಿಲಸಗಾರ; कारपरदाज़, पु० ಗುಮಾಸ್ಥೆ.

कारबार, पु॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ.

कारबारी, वि॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ.

कारवन, पु॰ व०ताव्छ.

कार्रवाई, स्त्री॰ कार्याहरणाय: ಗುಪ್ತಪ್ರಯತ್ನ.

कारवाँ, पु॰ देश्यदेशकां बर्ग स्राज्य ಸಿಕರಗುಂಪು.

कारसाज़, वि॰ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಭಾ ಯಿಸುವ; ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ.

कारसाज़ी, खी॰ कार्या मार्मे ; ಕೆಲಸವನ್ನು ವೊರೈಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. कारस्तानी, स्त्री० धेडा००.

कारा, स्त्री॰ ಬಂಧನ; ಕೈದು; ಸೆರೆ.

कारागार } पु॰ मैठैकार्त्र ; ह्युं था.

कारिंदा, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತ್ರ; ಬೇರೆಯ ವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು. कारिक, पु॰ ಜಪ್ರ್ವಮಾಡುವವನು.

कारिख, स्त्री॰ ಕಳಂಕ ; ಮಸಿ.

कारी, वि॰ एएं उन्तर; तळतं: ಮರ್ಮಭೇದಕ್ಕ

कारीगर, पु॰ तंळाञात ही है धर ಮಾಡುವವನು; ಶಿಲ್ಪಿ.

कारीगरी, खी॰ ನಿರ್ಮಾಣಕಲೆ.

कारू, पु॰ ಕಾರೂಂ ಎಂಬ ಬಹಳ ಧನವಂತನಾದ ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ;—का ख़जाना ಅಪಾರ ವಾದ ಧನ.

क्रास्स पु॰ ಮೂತ್ರ; ರೋಗಿಯ ಮೂತ್ರವನ್ನಿಡುವ ಸೀಸೆ.

कारोबार, पु० दे० कारबार.

कार्पण्य, पु॰ क्षेत्र) छाउँ र (कंजूसी). ಕಾರಾಸ್ವ, go ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷ್ಣ

कालकोठरी, स्त्री॰ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆ. कालबंजर, पु॰ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದ

ಭೂಮಿ.

काला, वि॰ हि००० काले कावे खाना ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಜೀವಿಸು; काला करना चैंध, चैंधर ಮಾಡು.

काला-चोर, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ. कालानाग, पु॰ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ; ಅತ್ಯಂತ ಕುಟಲ ಸ್ವಭಾವದವ.

कालिंदी, स्त्री॰ ಕಲಿಂದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮುನಾನದಿ.

कालि, कि॰ ನಿನ್ನೆ; ನಾಳೆ. कालिख, स्नी॰ ಹೊಗೆಯ ಮಸಿ; मुँह में कालिख लगना ಅಪಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದು. कालिब, पु॰ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ಚೌಕಟ್ಟು; ದೇಹ. कालिमा, स्त्री॰ दीशब ; रूपं० रू. कालीन, पु॰ ಜಮಖಾನಿ. कालीमिंच, स्नी॰ का ९५ के छ रा : ಕರಿಮೆಣಸು. ಕಾಣಿಕ್ಕಾ ಫಾಂ ಮಸಿ; ಕವ್ಪು. काल्पनिक, पु॰ 🕏 🐧 ड मनगढ़ंत. ಹಿಂ ನಾಳೆ. कावा, पु॰ ಕುದುರಿಯನ್ನು ಚಕ್ರಾ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸುವಿಕೆ ;—काटना ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುದು. काश, अन्य॰ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ go ಕಾಸಹುಲ್ಲು. काश, स्त्री॰ ಹಣ್ಣಿನ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೂರು. काशाना, पु॰ ಗುಡಿಸಲು; ಹುಲ್ಲು ಮನೆ. काशीफल, पु॰ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ. काइत, स्त्री॰ कुं कै; धैर राज्य ; ಜವಿೂನು ಹಿಡುವಳಿ. कास्तकार, पु॰ ರೈತ; ಒಕ್ಚಲಿಗ. कास्तकारी, स्त्री० ಒಕ್ಕ ಲತನ. काइमीरा, पु॰ ६० तांधारीका वहाँ

ನಾದ ಉಣ್ಣೆ ಯಬಟ್ಟಿ.

काषाय, वि॰ उ०० (गेस्वा). काष्ट्र, पु॰ दंधे, तै; राग्दी. काष्टा, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಮಿತಿ; ಉತ್ಪರ್ಷ. कास, पु॰ ಕೆಮ್ಮು; ಕಾಸ. कासा, यु॰ धध्युः ७ ७ छन्। ತೆಂಗಿನ ಕರಟದ ಪಾತ್ರೆ. कासार, पु॰ धैरु मधैश्वरी क्रासिद, पु॰ ದೂತ; ಪತ್ರವಾ ಹಕ. क्रासिम, पु॰ ಹಂಚುವವ. क्रासिर, वि॰ ಬಲಹೀನ; ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳುಳ್ಳ. काह, किः ಏನು; ಯಾವವಸ್ತು. काहल, पु॰ खैलिशः; ಹैंःधैः ಹುಂಕಾರ; ಗಂಡುಬೆಕ್ತು. काहि, स्त्रो॰ ಯಾರಿಗೆ; ಯಾರಿಂದ. काहिल, वि॰ ಆಲಸ್ಯವುಳ್ಳ; ಸೋ ಮಾರಿ (सुस्त). काहिली, खो॰ ಸೋಮಾರಿತನ. काहु) वि॰ ಯಾವುದಾದರೂ; **ಕಾಕ್ಷ∫** ಹೇಗಾದರೂ. काहे, किः ಏತಕ್ಕೆ; ಏಕೆ; ಯಾತ ಕ್ರೋಸ್ಕರ;—को ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ; ಏತಕ್ಕೆ. किंकर, पु॰ ದಾಸ; ಸೇವಕ. किंकतें व्यविमूद, वि॰ ಏನುಮಾಡು ವುದಕೂ, ತೋಚದ: ತೋಚದೆ. किकिणी, स्त्री॰ खाधा; রख्नु छ. किंचन, पु॰ ಅತ್ಯಲ್ಪವಸ್ತು; ಪಲಾಶ.

किंचित्, वि॰ ಕೊಂಚ; मुंधु; ಅधु. किंजल्क, पु॰ ಪದ್ಮ ಕೇಸರ. किंतु, अव्य॰ ಆದರೆ; ಪರಂತು. किंवदंती, स्रो॰ गा॰ माट्टी. किंवा, अव्य॰ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ. किंगुक, पु॰ ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತು त. कि, अन्य॰ ಏನೆಂದರೆ; ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ. किकियाना, अ॰ है। है। अवञ ಕೇಕೇ ಎಂದು ಕಿರಚುವುದು. किचकिच, स्त्री॰ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆ; ಗಲಾಟಿ. किचकिचाहर } स्त्री॰ ಹಲ್ಲುಕಡಿಯು किचकिची } ವಿಕೆ. किटकिट, पु॰ ಮಾತಿನ ಜಗಳ. किटकिटाना, अ॰ ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವುದು. **किटकिना, पु॰** डं॰ड्रं ; क्वांटा**रुः. कितना, वि॰** ಎಷ್ಟ; ಎಷ್ಟರತನಕ. क्रिता, पु॰ ತುಂಡು; ಭೂಪ್ರದೇಶ. किताब, स्त्री॰ ग्रांगु हं ; गुः० क्. किताबत, स्त्री॰ ಬರೆಯುವಿಕೆ; ख़त किताबत ಪತ್ರವ್ಯವ್ಯಕ್ತಾರ. किताबी-कोड़ा, पु॰ ಬಹಳವಾಗಿ ಪುಸ್ತ ಕಗಳನ್ನು ಓದುವವ. कियर, कि॰ ఎల్ల ; ఎड्रु. किनका, पु॰ ಅಕ್ಷಿನುಚ್ಚು. किनार, पु॰ दे॰ किनारा. किनारदार, वि॰ ७० छ। ह्य उर्दु. किनारा, पु॰ ७०६६); इर्ह्यु; कै०र्रः; ದಡ;—करना या—खींचना ಬೇರೆ

ಯಾಗುವುದು; ದೂರವಾಗು ವುದು; किनारे लगना ದಡವನ್ನು ಸೇರುವುದು; ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗು ವುದು.

किनाराक्श, वि॰ डंधि रूं रूगि राज्य ज्ञात किनारी, खी॰ ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು. किमायत, खी॰ ಮಿತವ್ಯಯ. किमायती, वि॰ ಕಡಿಮೆ ಪೆಚ್ಚ ಮಾಡುವವನು.

किवला, पु॰ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು; ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣ; ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ; ಸಿತೃ. किवला-आलम, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಧ್ರವತಾರೆ.

किवला-गाह, पु॰ ಪಿತೃಗಳು. किवला-नुमा, पु॰ ಪಶ್ಚ ಮದಿಕ್ಕನ್ನೇ ತೊ॰ರಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ದಿಕ್ ಸೂಜಿ.

किमाम, पु॰ तथ्यु ಯाव कार्च. किमार, पु॰ स्वव्यः; त्याकुर्ड. किमार-बाज़ी, खो॰ स्वव्याच्यः किमात, पु॰ रि॰डे; स्वतुः डे. कियारी, खो॰ कार्डः; स्वराधः; स्वराधा स्वर्णे स्वराधः,

किरका, पु॰ ಚಿಕ್ಕಿ ಚೂರು; ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳು; ನುಚ್ಚು ಗಲ್ಲು. किरकिया, वि॰ ಮುಚ್ಛು ಕಲ್ಲುಗ

किरकिश, वि॰ నుజ్జు ಕಲ್ಲುಗ ೪ರುವ;—हो जाना ಸಂತೋಷ ದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವುಟಾಗುವುದು.

किरकिराना, अ॰ ಕಣ್ಣಿ ನನೋವು.

किरकिरी, स्त्री॰ उंठ लैंडी इंग है है ಕಿರಿ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ನುಚ್ಚಗಲ್ಲು; ಅಪಮಾನ. किरच, स्त्रो॰ क्षेत्रु हर्यु. किरची, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಂಗಾ ಳೀ ರೇಶೈ. किरपान, स्त्री॰ चुँ राज्ञ ; श्रद्धृ. किरमिच, पु॰ ಪರದೆ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ತಯಾಕಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಪ್ಪ ನಾದಬಟ್ಟಿ, किरमिज़, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆಂ क़िरात, स्त्री॰ ठड्द ದತ್ತೂಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋದಿ ಕಾಳಷ್ಟು ಭಾರ. किराना, पु॰ दे॰ केराना. किरानी, स्त्री० दे० केरानी. किराया, पु॰ धावीती. किरायादार, पु॰ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡಕೊಂ ಡವ**ನು** ; ಒಕ್ಕಲು. किरिच, पु॰ दे॰ किरच. किरिया, स्नो॰ ಶಪಥ : ಆಣೆ ; ಕರ್ಮ. किर्च, स्त्री० दे० किरच. ಣಾಹಾ**ಕ, ಫಾಂ** ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಗುವಿಕೆ ಹರ್ಷಧ್ವನಿ. किलकना, अ० ಕೆಲಕಿಲನೆ ವರ್ಷ ಧ್ವನಿಮಾಡುವುದು. किलकार } किलकारी } किलकिल, **ಟಿಂ** ಜಗಳ; ಮಾತು. किलना, अ॰ ವಶವರ್ತಿಯಾಗು; ತಡೆಯಲ್ಪಡು.

· किलनी, स्त्री॰ क्षेत्र ही; ಉಂही. किलबिलाना, अ॰ दे॰ॄँ कुलबुलाना. कि**ला, ಇಂ ಕೊ**ಿಟ್; ದುರ್ಗ. किलाबंदी, स्रो॰ ವ್ಯೂಹರಚನೆ. किलिक, स्रो॰ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದಮಾಡಿದ ಲೆಕ್ತಣಿ. किलेदार, पु॰ ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ. . (ಥಾಶಾಣ, ಆಂ ಆಮೋದಪ್ರಮೋದ. किछत, स्रो॰ ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; ಸಂಕೋಚ. किल्ला, पु॰ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮೊಳೆ. किली, स्रो॰ ಮೊಳೆ; ಆಣಿ; ಚಿಕ್ತ ಗೂಟ;—घुमाना या मारना ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡುವುದು. किवार } पु॰ ಬಾಗಿಲು; ಕವಾಟ. किशमिश, पु॰ ಕಾಬೂಲು ದ್ರಾಕ್ಷ್ಣೆ: ಭೀಜನಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಲು ದ್ರಾಕ್ಷೆ. किशोर, पु॰ ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ. किस्त, स्त्री॰ ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಷಹಕಟ್ಟು ವುದು; — ज़ार पु॰ ಹೊల ; n दूं. किस्ती, स्त्री॰ ದೋಣಿ; ತಟ್ಟಿ. किश्तीनुमा, वि॰ ದೋಣಿಯಾಕಾ ರದ. किसबत, स्नो॰ ಕ್ರೌರಕನ ಚೀಲ. किसमत, स्त्री० दे० क्रिस्मत.

किसमी, पु॰ ४०९७ कि.

किसान, पु॰ ರೈತ; ಬೇಸಾಯಗಾರ್ತ

किसलय, पु॰ डा॰रा.

किसानी, खो॰ धीर मा का ; न् &. क़िस्त, स्त्री॰ ಕಂತು; ಹಪ್ಪೆ. किस्तवंदी, स्त्री॰ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ವಾಗಿ ಸಾಲತೀರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ. किस्तवार, कि॰ रं० डेर डा रंग्टर. किस्स, पु॰ ఏ६; हु మ; रिः थै. किस्मत, स्त्री॰ कार्तु; ळलंधरळ; ಅದೃಷ್ಟ;—का फेर ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ; -आज़माना भगता बर्जा बर्जा है। है का; - चमकना कात्र जा डा ಲವಾಗು;--जगना या जागना ಭಾಗ್ಯವು ಆ ನು ಕೂ ಲ ವಾ ಗು ; - पूरना ಮಂದಭಾಗ್ಯ ನಾಗು ; —खुलना ಭಾಗ್ಯೋದಯವಾಗು; ಪರೀಕ್ಷ ---लड़ना ಭಾಗ್ಯದ ಯಾಗು.

किस्मतवर, वि॰ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. किस्सा, पु॰ ಕಥೆ; ಕತೆ; ವೃತ್ತಾಂತ; ॰ डंಕರಾರು;—कोताह या मुख्तसर ग्रुट्सं ब्रिट्सं, ग्राटा०ंग्ड;—खड़ा करना डंಕರಾರುಮಾಡು;—मोल लेना क्षतपंकाಯು.

कोक, पु॰ धिःखनुत ; हैरधमधे. কীকर } पु॰ ফাটপ্রামার. কীকর } पु॰ ফাট; हैर्सण; ফেল্ড; কীবর } हैधिहैधैळाळा. কীর, पु॰ ফাই; है, మి. কীরা, पु॰ হুটো; है, మి.

कीनख़ाब, पु॰ दे॰ कमख़ाब. कीनना, स॰ ಖರೀದಿಮಾಡು. कीना, पु॰ दुँ रहा; ठौर ; ಹर्त ತನ. कीनागर, वि॰ ದ್ವೇಷಿಸುವವ. कीप, स्त्री॰ छाधि है; तंशी. क्रीमत, स्त्री॰ ಮೂಲ್ಯ; ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು ;—उहराना ಬೆಲೆ ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು;—लगाना ಬೆಲೆಕಟ್ಟು. कीमती, कि॰ ळै खाःू थे छैँ ळाँ ; ಅಮೂಲ್ಯ; ಬಹುಕೊಲ್ಯ. कीमा, पु॰ खेंगठा खेंगठा में हुं ठे ಸಿದ ಮಾಂಸ. कीमिया, ജി॰ ರಸಾಯನ. कोमियागर पु॰ ರಸಾಯನಿಕ. कीर, पु॰ ११ थे. कीरी, स्नी॰ हैं। धें ; वठाउँ. कीर्त्तनिया, पु॰ कैश्डेन्ट्रेक्टर कील, स्ना॰ ನೊಳೆ; ಆಣಿ; ಕೀಲು; ಚಿಕ್ಕಗೂಟ; ನಾಸಿಕಾಭರಣ. ಫೊಡಾಸಿಕ, ಇಂ ಕಮ್ಮಾರ ಅಥವಾ ಬಡಗಿಯ ಸಲಕರಣೆಗಳು. कीलक, पु॰ ಗೂಟ; ಮಂತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ

कोलन, पु॰ ಬಂಧನ; ತಡೆ. कीलना, स॰ ಮೊಳೆ ಜಡಿ; ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. कीला, पु॰ ಮೊಡ್ಡ ಮೊಳೆ; ಮುಳ್ಳು ಶಂಕು.

ಮಂತ್ರ.

कीली, स्त्री॰ ಅಚ್ಘು ಮೊಳೆ; ಬೀಗದ । कुंडली, स्त्री॰ ಜಿಲೇಬ; ಕುಂಡಲಿನಿ;

कीश, पु॰ ಕೋತಿ; ಮರ್ಕಟ. कीसा, पु॰ धीए ; खाँधा ; हैर्र. कुँअर, पु॰ ಕುಮಾರ; ಬಾಲಕ; ಪುತ್ರ; ರಾಜಕುಮಾರ.

कुँआ, पु॰ धारी.

कुँआरा, वि॰ ಮದುವೆಯಾಗದವನು; ಆಶ್ವೀಜಮಾಸ.

कुँइयाँ, स्त्री० थे र् भागी.

कुंकम, पु॰ चें(मैठे; चं) चं। चंधित ಹೂ; ಸಿಂದೂರ.

कुंकुमा, पु॰ ಓಕುಳಿ ಇಡುವಪಾತ್ರೆ; ಗುಲಾಲುಕೊಳವಿ.

कुंचन, पु॰ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. कुंचित, वि॰ ವಕ್ರ; ಓ ರಕೋರೆ ಯಾದ; ಗುಂಗುರು.

कुज, पु॰ ಉದ್ಯಾನ; ಲತಾಗೃಹ. कुंगली, ജി॰ ಉದ್ಯಾನಮೊಳಗಿನ ಬೀದಿ.

कुँजङा, पु॰ ड ठ का ರಿ ಬೆ ಳೆ ಯು ವ ಮತ್ತು ಮಾರುವ ಜಾತಿಯವರು. कुंज-बिहारी, पु० शिह्नु ह्रू. कुंजर, पु॰ ಆ र्रं.

कुंजा, पु॰ ळ० र्ಜं.

कुंजी, स्त्री॰ थैशतंद हैं, (वाभी). ತ್ರಕ, ಡಿಂ ಕುಂಠಿತ; ಮೊಂಡಾದ; ಮೂರ್ಖ.

कुंडलिया, स्नी॰ ಮಾತ್ರಿಕ ಛಂದಸ್ಸಿನ

ಒಂದು ಭೇದ.

ಸರ್ಪವು ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಮಲಗಿರು ವಿಕೆ; ಕುಂಡಲಧಾರಿ;—मारकर वैठना ಶರೀರವನ್ನು ಗೊಲಾಕಾರ ವಾಗಿ ಮುದುಡಿಸಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳು ವುದು.

, g. ಬಾಯಿ ಅಗಲವಾದ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆ; ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಕೆ; ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಚಿಸುವ ಬಾಗಿ ಲಿನ ಕೊಂಡಿ.

कुंडिया, पु॰ ಜರತಾರಿ ಒಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹದಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರೆ.

कुंडी, स्त्री॰ ಮಣ್ಣಿ त ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಮರಿಗೆ (ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಸರು, ಚಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ಗಸಿಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ) ಸರಪಳಿಯು ಕೊಂಡಿ;—सोंदा ಭಂಗಿ ಯುವ ಸಾಮಾನು.

कुंतल, पु॰ ತಲೆಯ ಕೂದಲು; ಜನೆ ಗೋದಿ.

कुंद, वि॰ ಕುಂಠಿತ ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಂದ. कुंद-ज़ेहन, वि॰ ಮಂದಬುದ್ದಿ ಯ.

कुंदन, पु॰ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಂಗಾರ; ಕುಂದಣ; ಅಪರಂಜಿ.

कुंदरू, पु॰ ತೊಂಡೆ ಬಳ್ಳಿ.

कुंदा, पु॰ मೌದೆಯಕೊರಡು; ಮರದ ದಿಮ್ಮ; ಬಂದೂಕಿನ ಮರದ ಹಿಡಿ; ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಕಾಯಿ ಸಿದ ಹಾಲು.

कुंदी, स्नी॰ ಸುಕ್ಕುಬಿದ್ದ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮರದ ಕೊರಡಿನಿಂದ ಬಡಿದು ತಳ್ಪಡಿ**ಸುವು**ದು.

कुँदेरना, स॰ भैह्यू मंग्रे ; हैं ठै. कुंम, पु॰ ಮಣ್ಣಿ ನಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ. कुंभकार, पु॰ कांध्यार ; ಹುंध्य ತ್ರಾಗಾಗ, ಆಂ ಪ್ರಾಣಾಯಾ ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಡೆದು ಹಿಡಿ ಯುವುದು.

कुमार, पु॰ कंशकार.

कुंभी, पु॰ ಆನೆ; ಮೊಸಳೆ; ಗಡಿಗೆ

कुँबर, पु॰ ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ; ರಾಜ ಪುತ್ರ.

कुँवरी, खो॰ ಕುಮಾರಿ; ರಾಜಕನೈ. कुँवाँ, पु॰ दे॰ कुँआ.

कुँवारा, वि॰ ಮದುವೆಯಾಗದವನು. कुऑ, पु॰ धावी; स्वादं ;— खोदना . ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯು ನ್ನದು.

कुआर, पु॰ ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ್ಪ कुआरा, वि॰ ಆಶ್ವಯುಜದ. कुइयाँ, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಭಾವಿ.

कुई, स्त्री॰ ಕನ್ನೈದಿಲೆ. कुकरी, खी॰ हाराई॰ कार्य छ हु ;

ಕೋಕಟ ಬಂಣ. कुकड़ना, अ० ಶರೀರವನ್ನು ಸಂಕೋ

ಚಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ज़ी, स्रो॰ ಕಟ್ಸ್ ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

कुक्स, पु॰ ताळी.

कुकुर-खाँसी, स्त्री॰ ಕಫವಿಲ್ಲದ ಕೆಮ್ಮ ಲು; ನಾಯಿಗೆಮ್ಮು. कुकुरदंत, पु॰ ಕೋರೆಹಲ್ಲು.

कुकुरमुत्ता, पु॰ राज्याकी है.

कुक्कुट, पु॰ चैत्रः थे.

कुनकुर, पु॰ ताळा ; जाूत.

कुक्षि, स्त्रो॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಗರ್ಭಾಶಯ.

कुखेत, पु॰ ईंध्, क्षात.

कुवात, पु॰ ಅर्जै॰ एं ; हडा धा.

कुच, पु॰ ಮೊಲೆ; ಸ್ತ್ರನ.

कुचना, अ॰ ಮುದುಡಿಹೋಗು. कुचक, पु॰ పిडा०ठे; ಇತರರಿಗೆ

ಕೇಡುಬಗೆಯುವಗುಪ್ತಪ್ರಯತ್ನ.

ತ್ರಾವಾಗಿ, yo ಪಿತೂರಿಗಾರ.

कुचलना, स॰ क्षेत्रंभ का ; क्षेस्ट्रा ; ಆದನು: ತುಳಿ.

कुचाल, स्त्रो॰ ದುರಾಚರಣೆ; ದುಷ್ಟ ತನ.

कुचालिया 🕽 पु० ದು ಮಾರ್ಗಿ; कुचाली ∫ ದುಷ್ಟ.

कुचाह, स्त्री॰ ಅಮಂಗಲ; ಸುಧಿ.

कुचेल, पु॰ ಕೊಳಕುವಸ್ತ್ರ.

कुचेला, वि॰ ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟಿಯ ವನು; ಕುಚೀಲ.

ಕ್ರಾ, ಡಿಂ ಸ್ಪಲ್ಪ; ಕೊಂಚ: ಕೆಲವು; —न कुछ ಏನಾದರಷ್ಟು:—कर ಒಂದಕ್ಸೊಂದು.

कुजा, कि॰ ఎಲ್ಲಿ.

कुजोग, पु॰ ಕುಸುಂಗ; ಕುಯೋಗ್ಯ

ತ್ರಾಸ, ಇಂ ಮನೆ; ಕೋಟೆ; ಪರ್ವತ; ಮರ.

कुटका, पु॰ धे सू डंग्जंबंश.

ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿಯ कुटनपन) पु० कुटनपेशा ∮ ईंं धर्म.

कुटना, अ॰ ಪುಡಿಯಾಗು पु॰ ಹೆಂಗ ಸರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಸೂಳಿ ದಳ್ಳಾಳಿತನ ಮಾಡುವವ.

कुरनी, स्त्री॰ ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ; ಜಗಳ ಹಚ್ಚುವ ಹೆಂಗಸು.

कुटवाना, स॰ डंग्धी रंग.

कुटाई, स्नी॰ ಕುಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ; ಕುಟ್ಟಿದ ಮಜೂರಿ.

कुटिया, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲು. कुटिल, वि॰ ಡೊಂಕಾದ; ಕೆಟ್ಟ;

ಕ್ರೂರ; ದುಷ್ಟ.

कुटी, स्त्री०) ಪರ್ಣಕುಟೀರ; ಗುಡಿ कुटीर, पु॰ ∮ ಸಲು.

ತ್ರಾತಿಕಾ, ಕಾಂ ಅನುಚಿತವಾದ ಹಟ್ಟ कुटेव, स्त्री॰ ದುರಭ್ಯಾಸ; ಸ್ವಭಾವ.

कुटौनी, स्त्री॰ ಧಾನ್ಯ ಕುಟ್ಟು ವಕೆಲಸ. ತ್ರಾಕೆ, ಕಾಂ ದನಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಕೊಚ್ಛಿದ ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಸೊಪ್ಪು; ಮ ಕ್ಕ ಳಾ ಟ ದಲ್ಲಿ ಯ ಸ್ನೇಹಭಂಗ.

कुठला, पु॰ ಒಡೆ; ಕಣಜ.

कुठाँव, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟ ಜಾಗ.

कुठाट, पु॰ ಕೆಟ್ಟ್ ಏರ್ಪಾಡು. कुरार, पु॰ चैंबिं छै ; सर्रायः.

कुठारी, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಲಿ. कुठाहर, स्त्री० दे० कुठाँव. कुठिला, पु॰ दे॰ कुठला. कुठोर, स्त्री० दे० कुठाँव.

कुड़मा, पु॰ ಜಾತಿ; ಕುಟುಂಬ. कुइबुड़ाना, अ॰ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಒಳಗೊಳಗೆ

ಕೋಪಿಸು.

कुड़माई, स्रो० दे० सगाई. कुड़ाली, स्त्रो॰ ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು.

कुड़ील, वि॰ ಕೆಟ್ಟರೀತಿಯ; ವಿಕೃತ ವಾದ್ಯ

ಕ್ಷಾಣ, ಇಂ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿ; ಕೆಟ್ಟರೀತಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡೆ.

कुढंगी, वि॰ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಯ.

कुढ़न, स्त्री॰ ಮನಸ್ಸಿ ನೊಳಗಿನ ಕೋಪ; ಮತ್ನರ.

कुइना, अ० ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಕೊಂ ಏಸಿಕೊಳ್ಳು, ಮುತ್ಸರಪಡು (मसोसना).

कुदब, वि॰ ಕಠಿಣ; ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ. कुड़ाना, स॰ े कैंजुश्द कधीं का ; ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

कुतका, पु॰ ಕೊಡತಿ; ಒನಕೆ; —िदिखाना ಆಶಿ ತೋರಿಸಿ ನಿರಾಶಿ ಮಾಡುವುದು.

कुतरना, स॰ क्ष्री डा॰ खठिका. कुतर, पु॰ राज्यां कारी; ಕುर्रु.

कुतकं, पु॰ ವಿತಂಡಾವಾದ.

ತ್ರಾನಕ್ಕೆ, ರೃಂ ವಿತಂಡಾವಾವವನ್ನು ಮಾಡುವವನು. कुतवाल, पु॰ दे॰ कोतवाल. कुतार, पु॰ ಅನಾನುಕೂಲತೆ. कुताही, स्त्री० दे० कोताही. कुतिया, स्रो॰ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ. कुतुब, go द्या ठ ठ हुर्यु; छार् ह ಗಳು. (किताब का बहु०) कुनुबख़ाना, पु॰ छाडु कांधळा. कुतुबनुमा, पु॰ वित्र घट का छा. कुत्ता, पु॰ ताधा; जाूत; कुत्ते की दुम ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ದುಸ್ವ ಭಾವವನ್ನು ದೂರಮಾಡದವನು; कुत्ते की मौत मरना थळ इ हुई, ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊಂದು. कुत्तो, स्त्री॰ ಹಿಣ್ಣು ನಾಯಿ.

कुद्दूसियत, ो० घठेडुः कुंबातु, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟಲೋಹ; ಕಬ್ಬಿಣ. कुन, वि॰ का का कं र्वर. कुनकुना, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ನೀರು: ಉಗುರು ಬೆಚಿನ ಎಂಣೆ. कुनवा, पु॰ ಕುಟುಂಬ; ಪರಿವಾರ; ಸಂಬಂಧ; -- जोड़ना ಬಂಧು ಬಳ ಗವವರನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ≭ು. कुनह, स्त्री॰ ट्युंश्ब ; र्जी कर्राह, कुनही, वि॰ ದ್ರೇಷಿಸುನ. कुन्दा, पु॰ दे॰ कुंदा. कुपढ़, वि॰ ಓದುಬರೆಹ ತಿಳಿಯದ: ಮೂರ್ಖ. कुप्तथी, वि॰ ಕುಪಥ್ಯಮಾಡುವವ. कुषा, पु॰ ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಕೆ;—होना या हो जाना ಉಬ್ಬು; अड्यू. कुपी, स्रो॰ ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕಮಡಿಕೆ. ಕ್ಷಾಸ್ತ್, ಇಂ ಮುಸಲ್ಮಾ ನೇತರ ಧರ್ಮ: ಅವಿಶ್ವಾಸ. ಕ್ಕೂ ಕಡ, ತಂಬೀಗ; ಕೀಲು. कुबड़ा, पु॰ ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನವನು. **ತಿಂ** ಬಗ್ಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ. कुबड़ी) खी॰ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಡೊಂ कुवरी 🕽 ಕಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ದಂಡ. **ತಾಂ** ಗೂನುಬೆನ್ನಿ ನ. कुबाक, पु॰ ಬೈಗಳು; ಶಾವ. कुवानि, ജി॰ ಕಿಟ್ಟಮಾತು; ದುಸ್ವ ಭಾವ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

ಲ್ಲದ ಹೊತ್ತು. कुब्ज, वि॰ ಗೂನು ಬೆನ್ನಿ ನ. कुमंत्रगा, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟ ಸಲಹೆ. कुमक, स्त्री॰ ಸಹಾಯ; ಮದ್ದತ್ತು; ब्रह्म ब् कुमकी, वि॰ ಸಹಾಯಕವಾದ; ಆನೆ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಳ ಗಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಾ ನೆ; ಒತ್ತಾನೆ. कुमकुमा, पु॰ शैंखं का है; कैंबरी. कुम्मैत, पु॰ ಕಂದು ಬಣ್ಣ ; ಬೂದು ಬಣ್ಣ ದಕುದುರೆ. आठों गांठ कुम्मैत go ಚತುರ; ಗಟ್ಟಗ. कुमहदा, पु॰ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ; ಕುಂ ಬಳಬಳ್ಳಿ **कुनह** दे की बतिया ಕುಂ ಬಳಕಾಯಿಯ ಮಿಡಿ; ಅತ್ಯಂತ ಅಶಕ್ತ ನಾದವನು. कुम्हड़ोरी, स्त्री॰ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಸಂಡಿಗೆ. कुम्हलाना, अ० था वि ಹೋಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು. कुम्हार, पु॰ ಕುಂಬಾರ. ತ್ರಾಣೆ, ಕಾಂ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಹರಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ; ಪಾಚಿ. कुरंग, पु॰ क्षेठ्य ; हैं धुरुष्ठ विवर्ष है. कुरकी, पु॰ दे॰ कुर्की. कुरकुर, पु॰ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವಿನ ಚಿಕ್ಕಚೂರು.

कुरकुरा, वि॰ ಕರಕರಯಿಂದಿರುವ.

कुवेला, खो॰ ಕೆಟ್ಟಕಾಲ; ಸರಿಯ कुतकुताहर, खो॰ ಕರಕರವೆಂಬ ಸಪ್ಪಳ. कुरता, पु॰ इंडा ; ७००. कुरती, खी॰ ಕುಪ್ಪಸ; ಕುಬುಸ. कुरथी, स्त्री० दे० कुलथी. कुरवत, स्त्री॰ रुक्किस्द्रुः धार्वस्त्रुः. . कुरबान, वि॰ ಅರ್ಪಣಿ ಅಥವಾ ಬಲಿ ದಾನವಾಡಿಜ್ಞು ;—करना ಬಲಿ ಯಾಗು; ಆರ್ಪಿಸು ;—**हो**ना ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡು. कुरबानी, स्त्री॰ ಆಹುತಿ; ಬಲಿದಾನ; ಜೀವಬಲ್ಲಿ कुररा, यु॰ कुररी, स्त्रो॰ } क्रु॰क्षंग्रह्मै. कुरसी, स्त्री० ಕುರ್ಜಿ. कुरसीनामा, पु॰ ठ० छ० ठ० छ छु. कुरान, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥ;—उराना ಆಣೆಯಿಡು. कुराह, ह्यो॰ ಕುಮಾರ್ಗ. कुराही, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ. कुरी, स्त्री॰ ವೆಂಶ; ಮನೆತನೆ. कुरेदना, स॰ ಕೆರೆ; ಕೆದರು. ಕ್ಷಾಕ್, ಡಿಂಜಪ್ರ್ತು. कुर्क-नामा, पु॰ ಜಪ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆ. ಕಾಮ್, **ಷಾ**ಂ ಜಪ್ತುಮಾಡುವಿಕೆ. कुर्त्ता, पु० दे० कुरता. कुर्ब, पु॰ साठी हा हु. व जावार, पु॰ तैरैकैं करिया ಸ್ಪ್ರದೇಶ. कुर्वानी, स्त्री० दे० कुरवानी. **ತ್ರಾಸ್, ಇಂ** ಒಕ್ಚಲಿಗ.

कुर्सी, स्त्री॰ दे॰ कुरसी. कुलंग, पु॰ चैंक चुंँ.

कुलंब) पु॰ ಶುಂಠಿಯಹಾಗಿರುವ कुलंबन) ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ.

कुल, पु॰ ठ० हः, ठातेंडतः, तैल्डु वि॰ प्रकार्मः, छाकाः, अध्य

ತ್ರಾಸ್ಟ್ ಕ್ಷಾಸ್ಟ್ ಕ್ಟ್ರೀ ಕ್ಟ್ರೀ ಸುವಿಕೆ.

कुलजमा, पु॰ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ; ಒಟ್ಟು. कुलकानि, स्नी॰ ಕುಲವರ್ಯಾದೆ. कुलचा, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಬ್ಬಿ ದ ರೊಟ್ಟಿ.

कुलच्छन, वि॰ वैधा एड्लाट. कुल्टा, खी॰ जुः थि छाड़ी हैं. कुल्टा, खी॰ जुः थि छाड़ित. कुल्यी, खी॰ ळाठा थे. कुल्न, खी॰ तैंश्यी; मैं बिडं. कुल्न, खे॰ तैं तैंगाता; तैंशिका;

कुलनार, पु॰ ಕರ್ಪೂರಶಿಲಾಜಿತ್ತು; ಕಲ್ನಾರು.

कुलफ़, पु॰ ಬೀಗ. कुलफ़त, स्त्री॰ ದು:ಖ: १

ಿ ಸಿಡಿ.

कुलफ़त, स्त्री॰ ದು:श्रः; ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಥೆ. •

कुलका, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ದಂಟಿನ ಸೊಪ್ಪು.

ಹಾಗಗಿ, 90 ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದವಾದ ನಾಳ; ತಗಡಿನ ಆಥವಾ ನುಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಿಂದ ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಸಿದಹಾಲು ಖೋವಾ. कुलबुलाना, अ० काठाविकः; ज्ञाुक्रं श्राह्माः, धार्याः वि० काश्याः वि० किल्याः वि० कार्यः वि०

কুকাৰা, বৃত নগান্তম; নাগণ; কুকাৰা, বৃত নগান্তম; নাগণ; কুকাৰা, বৃত কাংঘান গ্ৰহণ গ্ৰহণ, বৃত নাগ্ৰহ; মিউণ্ডা. কুকাৰা, বৃত নাগ্ৰহণ, মিউণ্ডা. কুকাৰ, বৃত কাণ্ডিআন্তম্ভান, বিত গোল্লান্তম্বান, বিত গোল্লান্তম্বান, কুকাৰ, বিত গোল্লান্তম্বান, কুকাৰ, ব্লাত গোটা; কুলা, বৃত যোগ্ৰমা আচ্চা, পুমা এক; নাগ্ৰাম্বান, বিত মান্তমা আচ্চা, পুমা এক; নাগ্ৰাম্বান, বিত্তমান, বি

कुिह्मियात, पु॰ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳ ಸಂ ಗ್ರಹ.

कुरहड़, ब्रीं॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಕುಡಿಕೆ. कुरहाड़ा, पु॰ ಕೊಡಲಿ; ಕುಠಾರ. कुरहाड़ी, ब्रीं॰ ಚಿಕ್ಕಕೊಡಲಿ. कुरहरप, पु॰ ನೀಲಕಮಲ; ಭೂಮಂ ಡಲ.

कुवाँ, पु॰ दे॰ कुआँ. कुवार, पु॰ ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ. कुवेर, पु॰ ಕುಬೇರ; ಅವೇಳೆ. कुवेर, पु॰ ದರ್ಭೆ. कुशल, वि॰ ಪ್ರನೀಣ; ಚತುರ; कुहना, स॰ ಹೊಡಿ. पु॰ ಅಲಾಪ್ಯ ದಕ್ಷ 😦 ಕ್ಷೇಮ; ಆನಂದ.

कुशा, स्त्री॰ ದರ್ಭೆ; ಹಗ್ಗ; ಸಿಹಿ ನಿಂಬೆ.

कुशात्र, वि॰ ತೀವ್ರ; ತೀಕ್ಷ್ಣ. कुशादगी, ജി॰ ವಿಸ್ತಾರ; ವಿಸ್ತೀರ್ಣ. कुशादा, वि॰ ಆವರಣವಿಲ್ಲದ; ವಿಸ್ತಾ ರವಾದ.

कुइता, पु॰ धंशळ भ्रंग्र्. कुरती, स्री॰ ಮಲ್ಲಯುದ್ದ; ಕುಸ್ತಿ; —बदना ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ನಿಶ್ವಯಿಸು;—मारना ಕುಸ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸು.

कुरतीबाज़, पु॰ ಕುಸ್ತಿಮಾಡುವವ. कुसवारी, पु॰ टेंश्ट्रैक्कार्य.

कुसाइत, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟವಬಹೂರ್ತ. कुसी, स्त्री॰ राजित.

कुसीद, पु॰ थिहु; धिहुत किंधु ಹಣ.

कुसीदा, पु॰ एँ कार्यं के मार्च. कुसुंभी, वि॰ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದ; ಕೆಂಪು.

कुसुम, पु॰ ಹೂವು; ಕುಸುಂಬೆ. कुसुमित, वि॰ ७४९८; ह्युक्षे,ड. कुसूफ, पु॰ तुळ्छ.

कुस्र, पु॰ दे॰ कस्र.

कुस्ती, स्त्री० दे० कुस्ती.

कुस्सा, पु॰ दे॰ कुदाल. कुहकना, अ॰ ಕಲರವಮಾಡು:

ಕೂಜನಮಾಡು.

कुहनी, स्त्री॰ ನೊಣಕ್ಟೆ. कुहरा, पु॰ ಹಿಮಕಣ; ಇಬ್ಬನಿಯ ಹನಿಗಳು.

कुहराम, पु॰ **ವಿಲಾ**ಪ; ಗೋಳು. कुहासा, पु॰ दे॰ कुहरा. कुहुक, पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ. कुहुकना, कि॰ ಕಲವರಮಾಡು. कूँच, स्त्री॰ ಕೊಂಚೆ; ಕೊಂಚಿಗೆ. कूँचना, स॰ ७०; ७०. कूँचा, पु॰ हमधा है; दी वर्षे. कूँची, स्त्री॰ ತೂಲಿಕೆ; ಕುಂಚಿಗೆ. क्रेंज, पु॰ ಕೌರಿಂಚ ಪಕ್ಷ. कुँजड़ी, स्त्री॰ ड ರ ಕಾರಿಮಾರುವ

ಜಾತಿಯವಳು. कूँजना, अ॰ ಕೂಜನಮಾಡು.

कुँइ, स्त्री॰ ಯಾತದಬಾನೆ. कूँड़ी, स्नी॰ ಬಳಪದ ಬಟ್ಲು; ಕಲ್ಲು ಸೋರೆ; ಕಲ್ಲುತೊಟ್ಟ; ಬಾಸೆ. कूँथना, अ॰ ಮುಕ್ತರಿಸು; ಮುಲುಕು

स॰ कैंग्रवे; घेवे. क्ईं, स्नो॰ तंु तै छै; ಆವಲೆ.

ಕ್ಷಾ, ಫಾಂ ಕೂಜನ; ನವಿಲು ಅಥವಾ ಕೋಗಿಲಿಯ ಕೇಳೆ.

क्कना, अ॰ किं हर तंजा छा ; कैं है ಹಾಕು.

कूकर, पु॰ ನಾಯಿ;—मुत्ता ನಾಯಿ ಕೊಡೆ.

कूच, पु॰ ಪಯಣ; ರವಾನೆಯಾಗು ವಿಕೆ;--- ಕಾನ जाना ಸತ್ತು ಹೋಗು.

कृचा, पु॰ ಗಲ್ಲಿ; ಸಂದು;—झाँकना ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲಿದಾಡು. क्चागदं, पु॰ ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲೆಯು ವವ; ತಿರುಕ. क्चागदीं, स्रो॰ डैठा राउँ त. कृची, स्त्रो० दे० कृंची. कृज, स्त्रो॰ ಧ್ವನಿ; ಶಬ್ದ; ಕೂಜನ. कूजना, अ॰ काट्यः; चैंशा. कूजा, पु॰ ಹೂಜೆ; ಕೂಜ; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಂದಾರ ಹೂವು. ಕ್ಷಾ, पुಂ ಸರ್ವತಶಿಖರ; ಕೊಂಬು; ರಾಶಿ; ಕಪಟ. ಫೊ ಕುಟೀರ; ಗುಡಿಸಲು. ಇಂ ಸುಳ್ಳು; ಕಪಟ. कूटना, स॰ कांध्री; कांबि. ್, पु॰ ಕಸ; ತಿಪ್ಪೆ. इा-करकट, पु॰ चंत्रकार्यु. **ಹ್ಯ, ಆಂ** ನೇಗಲಿನ ಹಡ; ನೇಗಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಹಾಕುವಿಕೆ; . ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ. कृदमगृज्ञ, वि॰ ಮಂದಬುದ್ದಿಯ. कृदना, स॰ ७० ता क्षा का का ; यें धै ಕಟ್ಟು. बृद, ह्यो॰ ಕುಣಿದಾಟೆ; ಹಾರಾಟ. कूद-क्रॉंद, स्त्री६ क्राठाध.

ಚೀಲ. ऋब^{ड़} हु॰ ಬೆನ್ನಿನ ಗೂನು. ऋबा

कृदना, अ० ಹಾರು; ಜಿಗಿ; ದುಮುಕು. कृपक, पु० ಚಿಕ್ಕ ಬಾವಿ ; ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ

ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಚರ್ಮದ

कूर, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ; ಕ್ರೂರ. क्रा, पु॰ ठाठै; ७०४; धार्म. ಕ್ಷಹ, पुಂದಡ; ತೀರ. कूला, पु॰ ಚಿಕ್ಚಕಾಲುವೆ; ನಾಲै; ಮೋರಿ. कूलिनी, स्त्री॰ रुवि. ತ್ವಾನੀ, **೮**೦ ಕೂಲಿಯವ. कूल्हा, पु॰ ಕಿಬ್ಸೊಟ್ಟಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ಎಡಬಲ ಪಕ್ಕದ ಮೂಳೆ. कृवत, स्त्री॰ ठ है; धए. क्, पु॰ ತೇರಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಗಿ ಯುವ ಮುಂದುಗಡೆಯ ಭಾಗ. **ತಾಂ** ಮನೋಹರವಾದ. ಇವು, **ಫೊಂ** ಗಿಡುಗನ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. कृपण, पु॰ क्षेत्रील. कृपया, कि॰ ದಯಮಾಡಿ. क्रपाण, पु॰ चंठा०; श्राद्धः; चं हु. कृशानु, पु॰ 🤒 🖒 ू.

ক্লমিন, বি০ ব্ৰুংজ কাজান.
ক্লম্বন, বৃ০ ৯ বৃগুণ ; ্থংসাজ লাত.
ক্লম্বন, বৃ০ কৰ্ত্য ; ক্লা যুগুল ব;
ক্লম্ব, বৃ০ ক্লিড্ৰা, বৃ০ ১০ ক্লম্বন, বৃ০ ক্লিড্ৰা, ব্ৰ০ ক্লম্বন, ব্ৰ০ ক্লমন, ব্ৰ

ಮಧ್ಯಸ್ಥಳ.

केकड़ा, पु० रुधु; ఏಡಿ. केकड़े की केवड़ा, पु० धर्थछ है; छ हैं ८० चाल ವಕ್ರಗತಿ.

केकर, वि॰ ಮೆಳ್ಳೆ ಗಣ್ಣಿ ನ. केकी, पु॰ ಸವಿಲು; ಮೆಯೂರ. केत, पु॰ ಮನೆ; ಭವನ; ವಸತಿ. केतकी, स्त्रो॰ ಕೇದಗೆ; ತಾಳೆಹೂ. केतन, पु॰ वृुळ्ः क्षेत्रुः स्नुहः; ಮನೆ.

केतु, पु॰ ಜ್ಞಾನ; ಪ್ರಕಾಶ; ಸ್ವಜ; ಚಿನ್ದೆ.

केदली, पु॰ ಕದಳೀವೃ हु; ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ.

केदार, पु॰ क्राडे; बंधे.

केयूर, पु॰ धाद्य है है । ಎ०थ एध ರಣ

केराना, स॰ चैंटिं); ताब्धेस्थ. पु॰ ಉಪ್ಪು, ಹಳದಿ, ಮಸಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಜಿನಸು; ಕಿರಾಣಿ ಸಾಮಾನು.

केरानी, पु॰ ಅರ್ಭಾಂಗ್ಲ ಜಾತಿಯ ವನು; ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರ ಗುವಾಸ್ತ.

केराया, पु॰ दे॰ किराया.

केराव, पु॰ ಬಟಾಣಿ.

केला, पु॰ धार्वित ; स्टार्व : धार्वे ಹಣ್ಣು.

केलि, स्त्री॰ ಆಟ; ಪರಿಹಾಸ; ಗೇಲಿ. केवर, पु॰ ಅ०थित.

केवटीदाल, स्त्री॰ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಬೇಳೆಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

ಆತ್ಮರು; ಕೇದಿಗೆ.

केवल, कि॰ ಬರೇ: ಪ್ರಕಮಾತ್ರ; ಶ್ರೀಪ್ತ ; ಪನಿಶ್ರ. ಆಂ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ಜ್ಞಾನ.

केवा, पु॰ ಕಮಲ; ತಾವರೆಯ ಹೊಸ್ತ; ತಾಳೆಹೂತ್ತು.

केबाइ, पु॰ दे॰ किबाइ. केश, दु॰ ಕ್ ದಲು; ಜುಟ್ರು. केशरी, पु॰ २०ळ.

केशो, पु॰ ಕುದುರೆ; ಸಿಂಹ; ದಟ್ಟ ವಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳವನು.

केस, दु॰ ಕೂದಲು; ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾಂಸ ಬೆಳೆಯುವ ರೋಗ. केसर, पु॰ ಪುಷ್ಪಕೇಸರ; ಕುಂಕುಮ ಪೂನ್ಯ; ಕುದ್ದರೆ, ಸೀಹ ನೊದ ಲಾದ ಮೃಗಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕೂದಲಿನ ಸಮೂಹ. केपरिया, वि॰ चेर मंग्र थलू त. . केसरी, पु॰ ಸಿಂಹ; ಕುದುರೆ;

ಪುನ್ನಾ ಗ. केमारी, स्त्रो॰ ಬಟಾಣಿಯಂಥಾ ಒಂದು ಬಿಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.

कहरी, पु॰ ಸಿಂಹ; ಕುಬುರೆ.

केहा, पु॰ त्रीथा. केहुनी, स्त्री॰ ಮೊಣಕ್ಟೆ.

केंचा, वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಹರಟಿಗಾರ. केंची, स्त्री॰ हड्डुंैं है.

केंड़ा, पु॰ तक्तरं बिद्धां का का छु; ಅಳತೆಯ 'ಸ್ತ್ರೇಲು'.

कें, अव्य॰ ಎಮ್ಬ. कें, खां॰ ವಾಂತಿ; ವಾಕರಿಕೆ; ಕಾರು ವಿಕೆ.

कैवत, पु॰ ವೋಸ; ಕಪಟ; ಜೂಜಾಟ.

केत्न, स्त्री॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಜರ ತಾರಿ.

कैंथा } पु॰ ಬೇಲ; ಬೇಲದಹಣ್ಣು. कैंथा } पु॰ ಬೇಲ; ಬೇಲದಹಣ್ಣು. कैंथिन, बो॰ ಕಾಯಸ್ಥ ಹೆಂಗಸು. कैंथी, बो॰ ಕ ೀ ಬೇ ಲದ ಮ ರ; ಒಂದುಲಿಪಿ.

केंद्र, स्त्री॰ थ०्वत; डढी; జೈలు. केंद्रज़ाना, पु॰ गैठैकात; జೈలు (जेळाड़ाना).

कैद-तनहाई, स्त्री॰ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕಿರುಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂಟಿಯಾ ಗಿರಿಸುವಿಕೆ.

क़ैन-महज़, ची॰ ಸಾದಾಶಿಕ್ಷೆ. क़ेद-सफ़्त, ची॰ ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆ. क़ैदी, पु॰ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು; ಬಂದಿ ವಾನ; ಕೈದಿ.

कैफ़, पु॰ ಅಮಲು; ಮದ. केफ़ियत, खो॰ प्रಮಾಚಾರ; ಹೇಳಕೆ;

ಸರಿಸ್ಥಿತಿ; ವರ್ಣನೆ;—तलब करना ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು.

कैफ़्ती, वि॰ ಮದಿಸಿದವನು; ಸೊಕ್ಕಿದ ವನು.

कैरव, पु॰ ಕುಮುದ; ಶ್ವೇತಕಮಲ.

केरा, पु॰ ನರೆಬಣ್ಣ. केवल्य, पु॰ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ; ಶುದ್ಧತೆ; ಸ್ವರ್ಗ.

केसा, वि॰ ಯಾವರೀತಿಯ; ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ.

कैसे, कि॰ ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲ; ಎಂತು.

कोंचा, पु॰ ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ; ಕಾವ ಲಿಯ ಮೇಲಿನ ದೋಸೆ ಮೊದ ಲಾದುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿ ಣದ ಮಗಚು ಕೈ.

कोंछ, पु॰ ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ. कोंछियाना, स॰ ನೆರಿಗೆಹಾಕು.

कााड्याना, स॰ २०४४कान्छ. कोंडी, स्त्री॰ २०४४.

कोंबी, स्त्री॰ ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು. कोंपल, स्त्री॰ धैಗುರು; ತಳಿರು.

कोंहड़ा, पु॰ दे॰ कुम्हड़ा.

कोआ, पु॰ ಕಡೆಗಣ್ಣು ; ಗೂಡು ; ಹಲಸಿನ ತೊಳೆ.

कोइरी, पु॰ डंटिकार्र थंडें थ्याज्य वर्ष कोट्टी स्वाप्त क्षा के

कोई, कि॰ ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬ; ಒಂದಾ ನೊಂದು; ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬಳು; ಯಾ ವ ನೋ; ಯಾ ವ ಳೋ; ಯಾವದೋ.

कोक, पु॰ ಚಕ್ರವಾಕ; ತೋಳ; ಕಪ್ಪೆ; ಮಹಾವಿಷ್ಣು.

कोकशास्त्र, पु॰ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ.

कोख, स्त्रीं किंधीं; ಜಠರ; ಕುಕ್ಷಿ; ಗರ್ಭಾಶಯ;—उजन्ना ಗರ್ಭ ಸ್ರಾವವಾಗು;— खुलना ಬಂಜಿತ ನವು ದೂರವಾಗು.

कोचना, स॰ ७५३; ७०; डाठा हा ; काळाडू.

कोजागर, "पु॰ ಶರತ್ನೂ ರ್ಣಿಮೆ; ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ ಹಬ್ಬ.

कोट, पु•ಿದುರ್ಗ; ಕೋಟಿ; ಕಿಲ್ಲೆ; ಸಮೂಹ; ಕೋಟು.

कोदर, पु॰ ফুঁগ গ্লুট. कोदि, स्त्री॰ ग्लुंश ; মముంజ. कोदिक, वि॰ सैंश थें; ఆম০৯); ఆగణిత.

कोटिशः, कि॰ ಅನೇಕಾನೇಕ. कोठड़ी) खो॰ ಕೋಜೆ; ಕೊಠಡ; कोठरी) ಕಿರುವುನೆ.

ಕಾನ, ತಂ ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿ; ಭಂಡಾರ; ಮಹಡಿ; ಅಟ್ಟ ಗರ್ಭಶಯ; ಹೊಟ್ಟಿ.

कोरार, पु॰ ಭಂಡಾರ; ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ ಯನ್ನು ಕೂಡುಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ಉಗ್ರಾಣ

कोडारी, पु॰ ಭಂಡಾठ; ಉಗ್ರಾಣ ಗಾರ.

को**ठी, स्त्री॰** ಬಂಗಲೆ; ಮಹಡಿ; ದೊಡ್ಡ ಆಂಗಡಿ. कोठीवाल, पु॰ ಸಾಹುಕ್ಯರ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಲೇವಾದೇನಿಗಾರ. कोइना, स॰ ಹೊಲದಮಣ್ಣನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಗೆದು ಹೆಂಟೆಸೆಂಟೆ ಯಾಗಿ ತಿರುವಿಹಾಕು.

कोड़ा, पु॰ ಚಾಟಿ; ಚಬುಕ; ಮನ ನೋಯಿಸುವ ಮಾತು.

कोही, स्त्री॰ ఇसुडु ए एँसु. कोद, पु॰ ಕುಸ್ಥ ವ್ಯಾಧಿ:—में खाज ಆಸತ್ತಿನಮೇಲೆ ಆಪತ್ತು. कोदी, पु॰ ಕುಸ್ಥ ರೋಗಿ. कोणा प॰ ಕೋನ: ಮೂಲೆ.

कोण, पु॰ ಕೋನೆ; ಮೂಲೆ. कोत्तळ, पु॰ ಪಳಗಿಸಿರುವ ಆದರೆ ಸವಾರಿಗೆ ಬಾರದಕುದುರೆ; ಮೆರ ವಣಿಗೆಯ ಕುದುರೆ; ಕೇವಲ ರಾಜನ ಸವಾರಿಕುದುರೆ; ಕೆಲಸ ವಿಲ್ಲದ.

कोतवाल, पु॰ ವೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ. कोतवाली, खो॰ ವೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾ ರಿಯ ಹುದ್ದೆ ಅಥವಾ ಠಾಣೆ. कोतह, वि॰ ಚಿಕ್ಕ; ಅಲ್ಪ.

कोता कोताह } वि अ अ ह्यु ; अ थू .

कोताही, स्त्री॰ धैंशः यं; दौशः यं. कोयला, पु॰ दौलदू येश्घः; कैंश्युं, कोयली, स्त्री॰ दौल्धं हुं, हिंधुं, हैंग्युं, येश्घः

कोदों) पु॰ ನವಣೆ ಅಕ್ಟಿ :—देकर कोदों) पढ़ना ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸು; छाती पर कोवो व्सना ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಪೂರ್ವ ಕವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವುದು. कोना, पु० ಏಕಾಂತ; ತುದಿ. कोनिया, चो० ಮೂಲೆಯಲ್ಲ ಸಾ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲು ಏರ್ಪ ಡಿಸಿದ ಹಲಗೆಯ ಅಂತಸ್ತುಗಳು. कोपना, अ० ಕೋಪಿಸು. कोपन, पु० ತಳಿರು; ಅಂಕುರ. कोपीन, पु० ಲಂಗೋಟಾ. कोम्त, चो० ದುಃಖ; ಖೇದ. कोम्तना, चो० ವುರುಗು ಕೊಡು ಏಕೆ. कोम्तन, पु० ಮಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ

कोबो, पु॰ ಕೋಸು ಗಡ್ಡಿ ಹೂ.
कोयल, स्नो॰ ಕೋಗಿಲೆ.
कोयला, पु॰ वट्टाधा; ನುಸಿಕೆಂಡ.
कोया, पु॰ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡಿ; ಕಡೆ
・ಗಣ್ಣು; ಹಲಸಿನ ಬೀಜ.
कोर, स्नो॰ ಅಂಚು; ಕೊನೆ; ಮೂಲೆ;
ವೈರ; ಆಯುಧದ ಧಾರೆ; ಪಂಕ್ತಿ;
ಶ್ರೀಣೆ;—हवाना ವಶನಾಗು

ಮಾಂಸ.

ವುದು.

कोरकपर, स्रोड ನ್ಯೂ ನತೆಗಳು. कोरनिश, स्रो० ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡು.

क्रोरमा, पु॰ ಹೆಚ್ಚು ತುಪ್ಪ ದಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಮಾಂಸ.

कोरा, वि॰ ಹೊಸದು; ಖಾಲಿ; ರಿಕ್ತ; ಕೇವಲ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ;—जवाब ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು; — बचनाಯಾವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಿಗ ದಿರು;— ಕ जाना ಏನೂ ಸಿಗದೆ ಹೋಗು.

कोरान, पु॰ दे॰ कुरान. कोरी, पु॰ कै॰क्स तंथां तंथां तंथां कोरा, पु॰ के॰का, अधिणः; आईसे ಹಣ್ಣು; ಮೆಣಸು. कोलक, पु॰ ಅರ. कोलिया, पु॰ ಇಕ್ಕ ಟ್ಟಾ ದದಾರಿ.

कोल्हू, पु॰ गाण; अल्लू गाण; अल्लू गाण; —का बेल थळप चिष्ठाजात छिष्ठाजात अर्थे ज्ञान प्राच्या करें के स्वाच्या करें के स्वाच्या के स्वच्या के स्वच

నిఫెంటు తయారిగువవ. कोशागार, पु॰ భండార; బజాని. कोशिश, జుం ప్రయక్న. कोष, पु॰ दे॰ कोश.

कोषाध्यक्ष, पु॰ ಕೋಶಾಧ್ಯ ಕ್ಷ; ಖಜಾಂಚಿ.

कोष्ट, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮಧೃಭಾಗ. कोष्टक, पु॰ ಚಕ್ರಬಂಧ; ಆವರಣ ಚಿಹ್ನೆ; ಕಂಸ

कोष्टबह, पु॰ ಮಲಬದ್ದ ರೋಗ. कोस, पु॰ ಎರಡು ಮೈಲಿಯದೂರ. कोसना, स॰ ಬೈಯು. पानी पी पी कर कोसना ಬಹಳವಾಗಿ ಬೈಯ್ಯು.

कोसा, पु॰ ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ । कीन्हल, पु॰ ಕುತೂಡಲ ರೇಶೈ. कोह, पु॰ ಪರ್ವತ; ಕ್ರೋಧ. कोहकन, पु॰ ಬೆಟ್ಟ, ತೋಡುವವ. कोहकाक, पु॰ ಯೊರೋಪು ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾಖಂಡಗಳ ನಡುವಣ ಒಂದು ಪರ್ವತ. कोहनी, स्त्री॰ ऊँगल हीं. कोहबार, पु॰ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಲ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಗೊಳ ಸುವ ಸ್ಥಾನ. कोहरा, पु॰ ಮಂಜು; ಇಬ್ಬ ನಿ कोहान, पु॰ ಒಂಟಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಡುಬ್ಬ. कोहिस्तान, पु॰ ಮಲಿನಾಡು. कोही, वि॰ ಕ್ರೋಧಿ; ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದ. कोंघ, स्त्रो॰ ಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿ. कींचना, अ॰ ३३० टंग ; कैंग्ड़े. कोंधनी, स्त्री० दे० करधनी. कोंचा, पु॰ दे॰ कोंच. कोआ, पु॰ दे॰ कोवा. कोआना, अ॰ चत्र उरिफा जीटा. कोटिल्य, पु॰ ठकुड्ठ: क्रह्मः ಚಾಣಕ್ಯ. कोड़ा, पु॰ दौब्दू स्वदं. कौड़िया, वि॰ ಕವಡೆಯ ಹಾಗಿನ. कोड़ी, स्रो॰ ಕंವಡೆ; ಕंವಡಿ. कौतुकी, वि॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ.

ದೊರಕುವ ಒಂದು ವಿಧವಾದ कोन, स॰ ಯಾರು: ಯಾವುದು. **क्रोम, श्वी॰ ಕೊ**ಿಪಬ; ಜಾತೀ ರಾಷ್ಟ್ರ. केंमियत, स्त्री० ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆ. कोमी, वि॰ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ. कोमुदी, स्त्री॰ धीर्ये विवास्तरः. कीर, पु॰ डाड्यु ; ಕವಳ. कोरी, स्त्री॰ ಮಡಿಲು; ತಬ್ಬು ಪ್ರಮ; ಒಂದುಸಲ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಬ್ಬುವಷ್ಟು ಸವಾರ್ಥ. काल, वि॰ ಉತ್ತಮ ಕುಲಜ; ಒಳ್ಳೇ ವಂಶದ; ರೂ ಕವಳ. क्रील, पु॰ ठाज्ञाः; ठाउतः ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. क्रीलक्सर, पु॰ टर्मू ४ व् ಶೃತಿಜ್ಞೆ ; ಒಪ್ಪಂದ : ಕರಾರು. कोवा; पु० च्हारी. क्रीवाल, पु॰ 'ಕೌವಾಲಿ' ಹಾಡುವವ. क्रांबास्री, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗ್ಲೆಯ ದಾಸರ ಗೀತ. कांशल, पु॰ र्रेशिलडें. कोसर, यु॰ दंशदू दाहरे. क्या, स॰ वैहा. वि॰ २० इड ; ಎಂಥಾ. ಹಿಂ ಯಾತಕ್ಕೆ. **क्यार, पु॰** ಮರದಕಟ್ಟಿ ; ಕುದುರು. क्यारी, स्त्री० दे० कियारी. क्यों, कि॰ ఏर्ट ; ఏडर्हु. कंदन, पु॰ ಆಳುನಿಕೆ; ಪ್ರಲಾಪ. क्रमशः, क्रि॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಯ ಥಾ ವಿಧಿ.

क्रमागत, पु॰ हु, क्रां का ति है ति है ಬಂದಿರುವ; ಪರಂಪರಾಗತವಾದ. क्रयी, पु॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು. क्रव्य, पु॰ ಮಾಂಸ. क्रांत, वि॰ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. कांति, स्त्री॰ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬದಲಾ ವಣೆ; ಗಮನ; ವಿಪ್ಲವ. किया, स्त्री॰ ಕಾರ್ಯ; ಸ್ನಾನಸಂ ಧ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ; ಶ್ರಾದ್ಧ. क्रिस्तान, पु॰ ಕ್ರೈಸ್ತಮತದವೆ. क्रीट, पु॰ ಕಿರೀಟ್; ಮುಕುಟ. क्रीडा, स्त्रो॰ ಆಟ. क्रीत, वि॰ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಕ್ಷಾತ್ರ ಕೀಪಗೊಂಡ. क्रेता, पु॰ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವನು. क्रोड़, स्त्री॰ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ; ಮಡಿಲು; ಹಂದಿ; ಶನ್ಗಿಹ. कोड्पत्र, पु॰ ಪುರವಣಿ; ಮೇಲ್ನಂ - 28명. कोश, पु॰ दे॰ कोस. क्लांत, वि॰ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರುವ. क्लांति, स्रो॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ. क्लिष्ट, वि॰ ಕಠಿಣ ; ದುಃಖದಾಯಕ ವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ. क्लोब, पु॰ ठागु० मह. क्लेश, पु॰ दाःशः ; जैरदितै. क्लेब्य, पु॰ क्रंति डेर्ज. क्वचित्, किः ಯಾವದೋ; ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. क्वाथ, पु॰ हं ब्राज्यः.

क्वाँरा है पु॰ ಅವಿವಾಹಿತನು. क्षंतन्य, वि॰ ड्र् की तै किल तुः; ड्र् काः, क्षणभंगुर, वि॰ धळा धार तर्रे तार्ष ವಾಗತಕ್ಕ. क्षत, वि॰ धिंदीराकौशत; ಗಾಯ; ವ್ರಣ; ಕುರು. क्षति, स्त्री॰ ड्रुळः; रुद्धुः; (हानि). क्षत्र, पु॰ ಬಲ; ರಾಷ್ಟ್ರ; ಧನ; ಶರೀರ; ಜಲ; ಕ್ಷತ್ರಿಯ. क्षम, वि॰ ಯೋಗ್ಯ ; ಸಮರ್ಥ. क्षमता, स्त्री॰ स्वर्के क्रूह ; ह है. क्षमा, स्त्री॰ ಸಹನಶೀಲತೆ; ಭೂಮಿ. क्षम्य, वि॰ ह्रु क्षेत्रध्य जीता तु. क्षयी, वि॰ हूळा शिखिड; पु॰ ಚಂದ್ರ. क्षर, वि॰ तंषु ठंबाद; राष्ट्र कार्यं कार्यं, go ಜಲ; ಮೇಘ. क्षात्र, वि॰ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ. क्षार, पु० ನಿಸ್ಪೋಟಕ ಭಸ್ಮ; ಉಪ್ಪು; ಕಾರ. क्षिति, पु॰ ಭೂಮಿ; ವಾಸಸ್ಥಾನ. क्षितिज, पु॰ ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ; ಎರೆ ಹುಳು; ಮರ; ದಿಗಂತ. क्सिस, वि॰ ಪತಿತ; ತೃಜಿಸಿದ; ಹರ ಡಿದ. क्षिप्र, कि॰ धैंश्तर्रं; डह्ल. क्षीर, पु॰ क्राध्य. প্রুর, वि॰ ಕೃಪಣ; ಅಲ್ಪ; ತುಚ್ಛ.

প্রুঘা, ল্পা॰ অমহা.

खुचित, वि॰ ळिभेळ.
खुच्य, वि॰ क्रुक्य, क्रिंग क्रुक्य, वि॰ क्रुक्य, क्रिंग क्रुंग क्रिंग क्रुंग क्रिंग क्रुंग क्रिंग क्रुंग क्रिंग क्रिंग क्रुंग क्रिंग क्रि

ख

संस्त, वि॰ ಶೂನ್ಶ; ಬರಿದು. खंखड़, वि॰ धैराफाद; ಯಾದ. खंखार, पु॰ दे॰ खखार. खंग, पु॰ शब्रू ; हर्डे. खंगर, वि॰ ६ छित्रेठां इंग्रंड्. खंगारना .) स॰ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಕೊಳೆ संगालना ∫ ಯುವುದು; ಗಲಬರಿಸು ವುದು. खंगी, स्त्री॰ ಕಡಿಮೆ; ಕೊರತೆ. खंज, पु॰ ळॅंಳंವ. खंजड़ी, पु० दे० खंजरी. खंजन, पु॰ ಗವುಜು ಹಕ್ತಿ. **स्वजर, पु॰** चंठा०. खंजरी, स्त्री॰ ಕಂಜರಿಯೆಂಬ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಮಟಿ ವಾದ್ಯ.

खंड, पु॰ डां०खं ; ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ. खंडकान्य, पु॰ ಕಥಾತ್ಮ ಕ ಕಾವ್ಯೆ. खंडन, पु॰ ಖಂಡನೆ. खंडना, स॰ ಖಂಡಿಸು; ತುಂಡರಿಸು. खंडर) पु॰ ಭಗ್ನಾ ವಶೇಷ ; ಹಾಳು खंडहर 🕽 ಬಿದ್ದಿಮನೆ. खंडित, वि॰ ಅಪೂರ್ಣ; ತುಂಡಾದ. संता, पु॰ ಮಮ್ಮ धे; ಗಡ್ಡಪಾರೆ. खंदक, स्त्री॰ ಕಂದಕ; ನಗರ ಅಥವಾ ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಡ. खंभ } पु॰ মু৹భ; ಕంబ; ಆధార. खखार, पु० इइ; ट्रैश्डू. खखारना, अ॰ क्रु हिर्फा. बग, पु॰ ळ है; या क ; त हु हु ; ಮೇಘ; ದೇವತೆ; ಸೂರ್ಯ; ಚಂದ್ರ; ವಾಯು. लगना, अ॰ राधैकाः ताः; संध्यूः; ಅನುರಕ್ತವಾಗು. सगहा, पु॰ ಗೇಂಡಾಮ್ನ ಗ. **खगोल, पु॰** ಆಕಾಶಮಂಡಲ. **खचन, पु॰** ಕಟ್ಟುವ ಅಥವಾ ಕೆತ್ತುವ. ಕೆಲಸ; ಅಂಕಿತವಾಗುವಿಕೆ. खचना, अ० ಚಿತ್ರಿತವಾಗು; ಕೆತ್ತ ಲ್ಪಡು ; ಅಂಜು. खचरा, वि॰ ವರ್ಣಸಂಕರ; ದುಷ್ಪ. खचाखच क्रि॰ है है, है. खचाना, स॰ ७० है ड गि० १ प्राः ಗುರುತುಮಾಡು.

खचित, वि॰ क्षेडे) इं ; क्ष्टींड. खच्चर, पु॰ कंश्मरतंडै. ख़ज़ानची, पु॰ धीं हु राज ಅಧಿಕಾರಿ. ख़ज़ाना, पु॰ ಖಜಾನै; ಕೋಶ; సిధి.

खजुलाना, अ० दे० खुजलाना. खजली, स्त्री॰ दे॰ खुजलो. खन्र, पु॰ ಖಜ್೯ರ. (खुहारा)

खर, पु॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಖರ್ಟ್ ಎಂದು ಮುರಿದು ಹೋಗು ನಿಕೆ;—से ∶ಕ್ಷಣ.

खरकना, अ॰ ಕಟಕಟ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು; ಕೆಟ್ಟವೆನಿಸು.

खरका, पु॰ रिधरिध ४४ू; क्षेन्डै. खटकाना, स० ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸು. खरखर, स्त्री॰ ಕधरध ಎ०थँ ४थू ಜಗಳ; ರಗಳೆ; ಜಂಜಾಟ.

खरखराना, स॰ धानी था डिथ्रं, -ಜ್ಞಾ ಪಕಪಡಿಸು.

खटना, स॰ ट्यु ज्ञु ८५ रहें. अ॰ ईर्यु ನೆನ್ನದೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನು ಗ್ಗು ವುದು.

खटगीर, पु॰ और्फर्छ. खट-छापर, पु॰ नीक्षुं हारवित. खटपट, स्त्री॰ ಮನಸ್ತ್ರಾಪ; ಜಗಳ. खटपटिया, वि॰ ध्राप्तर्मा है । इ० ध ಲುವಾರಿ.

खटमल, पु॰ बंतर्छ. खरमिट्टा वि॰ ಸ್ವಲ್ಪಹುಳಿ ಮತ್ತು

खरमीठा ∮ भेळ ळागे ते ठा ठा थे.

· खटराग, पु॰ क्षत^ई; ठतई. खदाई, स्त्रो॰ कं भे; स्ट्रां त्रांक; —में डालना ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿ ಸದೆ ಮುಂದರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರು ವುದು;—में पड़ना ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು.

बराबर, कि॰ ಕधर्मध ಎಂಬುದಾಗಿ: ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲಿ.

खराना, अ॰ काश्यामा; काश ತಿರಗು; ನಿರ್ವಾಹವಾಗು.

खटाव, पु॰ रैज्ञान्ळ. खटास, पु॰ ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕು. स्नो॰ ಹುಳಿ. खरिया, स्त्रो॰ ಮಂಚ; ಪಲ್ಲಂಗ.

खटोलना } पु॰ ಚಿಕ್ಕಮಂಚ.

खहा, वि· ळा १ ळा ट ;—होना ಅಪ್ರಸನ್ನವಾಗು.

खटू, पु॰ ಸಂಪಾದಿಸುವವ. बहेंजा, पु॰ वधीु तैकारा, शासूना सू ವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ.

खड़, पु॰ ळाणूा; नधी, ती. खड़क, स्त्री॰ భయ; अंढांश्रद्धा ಸದ್ದು.

खड़खड़ाना, स० ಕಡಕಡ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

खड़खड़िया स्त्री० ವಾಲಕಿ; ಪಲ್ಲಕಿ. ವಿಚಲಿತವಾಗು; ड़बड़ाना, अ० ಕ್ರಮ ತಪ್ಪುವುದು.

खड़बड़ी, स्त्री० ವ್ಯತಿಕ್ರಮ. खड़बड़ा, वि॰ ৯०१ड तर्रास् खड़संडल, पु० तंबधि. खड़सान, पु० ಸಾಹೆಕಲ್ಲು. खड़ा, वि० ನಿಂತಿರುವ; ನೇರವಾಗಿ ರುವ; ಸನ್ನದ್ಧ;—करना ನೆಡು;

ರುವ; ಸನ್ನದ್ದ;—करना ನೆಡು; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು;—हाना ನಿಂ ತಿರು, ಕಾಯು;—होना ನಿಲ್ಲು; खड़े खड़े ನಿಂತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ.

खड़ाउँ, स्त्री॰ कार्यातें; काट्यार्ट. खड़ाका, पु॰ दे॰ खटका.

खिंदिया है स्त्री॰ भी और संभित्तः है से स्त्री स्त्री है के कि स्त्री है के कि स्त्री है के स्त

खड़ीबोली, स्त्री॰ ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ.

खड़ा, पु॰ चंडे ; शख्र మुत. खड़ु खड्डा रु॰ कां०व्हं ; ता०वे.

खत, पु॰ क्राज्यः; हुड. खत, पु॰ बडु; कामदः; ७ हुठ;

तैवै; तखू त कतवर्ण; क्यू र. खतकिताबत, पु॰ यं बुं जुं जंकरण.

ख़तना, पु॰ मंग्तू है. ख़तम, वि॰ మागेट ; है। है। इंग्लिट.

ख़तर, ख़तरा, पु॰ భయ; ಅಪಾಯ. ख़ता, स्त्री॰ ಅಪರಾಧ; ಮೋಸ. ख़तावर, वि॰ ಅಪರಾಧಿ.

स्तियाना, स० ಆಯಾ ದಿವಸದ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಯ ನಿಕ್ರಯಗಳ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರವನ್ನು ಖಾತೇವಾರು ಬರೆದಿಡುವುದು. खितियोनी, स्री॰ ಖಾತಿಕಿರ್ದಿ; ಖತಾ ವಣಿ; ಲಿಕ್ಷದ ಪುಸ್ತಕ.

खता, पु॰ दानुत्रीत्रिकात सूर्यः ಗುಂಡಿ; ವಾಡೆ.

ख़त्म, वि॰ दे॰ ख़तम.

खदखदाना) खदबदाना)

खदरा, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರವ.

ख़दशा, पु॰ ಭಯ. ख़दान, स्त्रो॰ ಗಣಿ.

खदिर, पु॰ क्वास्था.

ख़रीब, पु॰ ಯಜಮಾನ; ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ.

ख़देरना, स॰ ದೂರೀಕರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು.

खहर, पु॰ ಖಾದಿಬಟ್ಟಿ. खबोत, पु॰ ನಿುಂಚುಹುಳು; ಸೂರ್ಯ (बुगुन्).

सन, पु॰ हूल; ಕೂಡಲೆ; ಅಂತಸ್ತು. सनक, पु॰ ಇಲಿ; ಕನ್ನ ಹೊಡಿಯುವ ಕಳ್ಳ; ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಗೆಯುವ ವನು; ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

खनकना, अरु ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು.

खनकाना, स॰ ಖನಖನ ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

खनखना, वि॰ ಖನಖನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು.

खनखनाना, अ॰ ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು.

खनना, स॰ ७ ते; डी० द्धां. ख़न्नास, पु॰ ದುಷ್ಟ; ಭೂತ; ಪ್ರೇತ खपची, स्त्री॰ ತಿಳುವಾದ ಬಿದಿರು ದಬ್ಬಿ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಿ. खपड़ा, पु॰ कैं कि: धीरि है; ಓಡು. खपड़ी, स्नी॰ ळं े ताड़ फ, ಹುರಿಗಡಲೆ ತಯಾರಿಸುವ ಮಣ್ಣಿ ನ ಬಾನೆ. खपड़ैल, स्त्री० दे० खपरैल. खपत) स्त्री॰ ಖರ್ಚಾಗುವಿಕೆ; खपती 🕽 ಮಾರಾಟ. खपना, अ॰ कैंश्तावर्षक अस्तान ಗು; ಮಾರಾಟವಾಗು. खपरा, पु॰ कैं०सः; ఓಡः; ಬೋಕಿ. खपरिया, स्त्री॰ टर॰धेळा तार्षः ನೇಗಲಿನಗುಳ. खपरी, स्त्री॰ धील है; कैं० छं०. खपरेल) खपरेल) **ो॰** कैं॰ खंें।

खपाना, सಂ ಹೇಗಾದರೂ ವ್ಯಯ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಪೂರೈಸು. खप्पर, पुಂ ಮಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು; ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರ; ಕಪಾಲ;— भरना ಕಪಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸ ಮುಂ ತಾದ್ದನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಮಹಾಕಾಳಿಗೆ ಸಸುರ್ಪಿಸು.

ख़फ़गी, ची॰ चैंशड; ಸಿಟ್ಟು. ख़फ़ा, वि॰ ಆಪ್ರಸನ್ನ; ಕುಪಿತ. ख़फ़ीफ़, वि॰ ಕ್ಷುದ್ರ; ಅಲ್ಪ. ख़फ़ीफ़ा, ची॰ ಸಣ್ಣ ನಾೄಯೂಲಯ. ख़बरहार, वि॰ प्राञ्चेवारु; छैश्र है. ख़बरहारी, ख़ी॰ प्राञ्चेवारुडै. ख़बरगीरी, ख़ी॰ ठहुँ हैं. ख़बर-रसा, पु॰ विष्ठ ; ఓएँकार. ख़बसा, पु॰ हैं प्रेर्ण; वैश्वक्ष्यु; धते.

ख्वांस, पु॰ टार्क्युः, खंडाुः, चिंक्यां, चेंक्यां, खंडां, चेंक्यां, खंडां, चेंक्यां, खंडां, खंडां,

ख़मीता, वि॰ ಬಗ್ಗದ. ख़मीर, पु॰ ಕಲಿಸಿದಹುಳಿ ಹಿಟ್ಟು; ಹುಳಿಹಿಡಿಸಲೋಸುಗ ಸೇರಿಸುವ ಪದಾರ್ಥ.

ख़मीरा, पु॰ ಖಮೀರಾ ಹೊಗೆ ಸೊವುು

ख़यानत, स्त्री॰ ಆಡವಿಟ್ಟವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡದಿರುವುದು; ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ. ख़याल, पु॰ दे॰ ख़्याल. ख़स्याम, पु॰ वैংर्वेजावाज्ञं . खर, पु॰ ठंडैं, वि॰ डे॰ हुरू. **बरकना, अ॰** ಖರಖರ ಎಂದು ಸದ್ದಾ ಗು; ಚುಚ್ಛಿದಂತೆನೋಯು. लरका, पु॰ कॅंग्ट्री तस्त्री. ब्रस्वशा, पु॰ భయ; జగళ. खरग, पु॰ श्रद्ध; हबुै. ख़रगोश, पु॰ ಮೊಲ. स्तरच, पु॰ दे॰ खर्च. खरचना, स॰ धर्मा द्राज्या हो ; ಉಪಯೋಗಿಸು. खरचा, पु० दे० खर्चा. खरतल, वि॰ मुद्धुः; हिम्रुः कैश्य ಸ್ವಭಾವದ. खरदनी, स्त्री॰ डैश्हर है. **सरवार, पु॰** ಹೆರಿತವಾದ ಶಸ್ತ್ರ. **स्तरव, पुಂ.**ಖರ್ನ; ನೂರು ಅರ್ಬುದ. बरबूजा, पु॰ चंठधा स्रत कंछाू. खरभर, पु॰ तार्थः; तिवधिवे. खरभराना, अ॰ गःड्रंथी, गः. **खरमस्ती, स्त्री॰** ದುಷ್ಟ್ತತ್**ನ**. खाल, पु॰ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಲಿನ ಒರಳು; ಕಲ್ಪತ್ತು;—करना ಪುಡಿಮಾಡು.

चरहरा, पु॰ ಗಿಡದ ಬರಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪೊರಕೆ; ಬರೇು. खरहा, वि॰ ॐ००. खरा, वि॰ **औ**ह्हूं ; खारांडा ; ಒಳ್ಳೆಯ; ಶುದ್ದ ;—क्रोटा ಒಳ್ಳೆ ळाटा हें धुटा; खरी खरी सुनाना ಕಂಡಂತೆ ಹೇಳು. खराई, स्नो॰ ठातू डै; त्र ३ ड्रंडै. बराऊँ, स्त्री॰ दे॰ खडाऊँ. ख़राद, पु॰ ಕಡೆಚಲು; ಮರದ ಅಥವಾ ಲೋಹದ ಪದಾರ್ಥಗ ಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ರೂಪ ಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರದ ಯಂತ್ರ; -पर चढ़ना ಸಾಣೆಯಿಡು; ಪರೀ ಕ್ಷಿಸು. खरादना, स॰ ಕಡೆಚಲು ಹಿಡಿ: ರೂಪುಗೊಳಿಸು. **खरापन, पु॰** ग्रंड्रु; ಶುದ್ಧತೆ ಹುಚ್ಚುತನ. खराव, वि॰ हैं धुं ; का सार्व. ख़राबा, पु॰ ವಿನಾಶ; ನಷ್ಟ; ಹಾಳು. ख़राबी, स्त्रो॰ ईंखडा ; टीलाइ. ख़राश, स्त्री॰ ಕೆರೆಯುವಿಕೆ. खरिया, स्त्री॰ ಕಲ್ಲೀಚಿ॰ ల. **बरी, स्त्री॰** ೩೪ಮೆಸುಣ. स्तरोता, पु॰ धं धंःधः. ख़रीद, स्त्री**॰** ಕ್ರಯ; ಖರೀದಿ; —फ़रोख़्त हुळा ठेहाळा. ख़रीदना, स॰ चीन्डिंगु.

खारसान, स्ता॰ ಆಯು ಧಗಳನ್ನು

ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವ ಕಲ್ಲು.

ख़रीदार, पु॰ तैठा है; हैं। हैं। ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗ್ರಾಹಕ. खरीदारी, स्त्री॰ हुळा; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ख़रीफ़, खो॰ ಮುಂಗಾರು ಬೆಳೆ. खरांच, स्नो॰ इंटिंडें तालका. खरोंचना, स॰ ईंठै; ब्रूटका. क्रचे, पु॰ ವೃಯ; ವೆಚ್ಚ; ಖರ್ಚು; — उठाना वैस्तु त भारवरू ವಹಿಸು;—चलाना ಆ ವಶ್ಯ ಕ ವ್ಯಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರು. ख़र्चना, स॰ र्राध्न राजका. ख़र्चा, पु॰ ವೆಚ್ಚ. खर्ची, स्त्री॰ ದಿನವಹಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ. **ख़र्चाला, वि॰** ದುಂದುಗಾರ. खर्जूर, पु॰ अध्याहरी. (खुहारा) खंपर, स्त्री० दे० ख़प्पर. लरीं, पु॰ भागे छैना सार्वि ಕಾಗದ ಅಥವಾ ವತ್ರಗಳು. खरींटा, पु॰ तैं अठ है पु॰ हं शुड्यु. खर्व, वि॰ त्रज्ञात्राः, एकः. खल, पि॰ चार्ठः है उस पु॰ ಕಲ್ಪತ್ತು. खळक, पु॰ ಜಗತ್ತು; ಲೋಕ. ಢಾಹಾಗ, ಟಾಂ ಲೋಕ; ಜನರ ಗುಂಪು. खलड़ों, स्त्री॰ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು. **बलता, स्त्री० रि**१६ डॅर. पु० र्रं_{री} रि ಕರ ಚೀಲ.

बलना, अ॰ ಕೆಟ್ಟ್ರದೆನಿಸು. ख़लक, पु॰ ಮतं; ವಾರಸುದಾರ. बलबल, स्नी॰ ಗಲಾಟ; ಗುಲ್ಲು. बलबलाना, अ॰ तंथाधेळातां. **बलबली, स्नी॰** ವ್ಯಾಕುಲತೆ. खलल, पु॰ ಅಡ್ಡಿ; ಬಾಧೆ. ख़लवत, स्त्री॰ ఏ का ० ड ; र र र ಸ್ಥಾ ನ. बला, पु॰ धकार्य; याजा था तै: ಹುಟ್ಟು. बलाना, स॰ ಖಾಲಿಮಾಡುವುದು. ख़लायक, स्त्री॰ ಸೃಷ್ಟ್ರಿಯ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ख़लास, वि॰ ಸಮಾಪ್ತ; ಕೊನೆ. ख़लाल, पु॰ ळ्यां छा छा हु ; ಇಸ್ಪೀಟು ಅಟದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಜಯ. ख़लासी, स्नी॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ರಜಾ. go ಜಹಜಿನ ನೌಕರ; ನಾವಿಕ. खलित, वि॰ द्र ७४; ४०४७. **बल्यान, पु॰** ಕಣ; ಮಿದೆಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ರಾಶಿ. खलियाना, स॰ डैंगि धैं वैं तें ; भैद्धे ಸುಲಿ. बलिश, स्रो॰ ನೋವು; ವೇದನೆ. खिलहान, पु० खिलयान. **बालो, स्त्रो॰** ಹಿಂಡಿ; ಪಿಣ್ಯಾಕ. ख़लीक, वि॰ ಸಜ್ಜನ. बलीज, पु॰ ಆಖಾತ ; ಕೊಲ್ಲಿ. खळीता, पु॰ दे॰ खरीता.

खलील, वि॰ ನಿಜವಾದಗೆಳೆಯ; ಸಹೃದಯ.

खलु, अस्य० हेट्टु ಯ; ಅವಶ್ಯ. खलेरा, वि० थिट्टु ಮ; ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಮ್ಮ होती ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. खलेल, ए० ವಾಸನೆಎಣ್ಣೆ. खला, खी० ಮಾನವ ಜಾತಿ; ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ; ಸೃಷ್ಟಿ. खलाइ, ए० ತೊಗಲಿನ ಚೀಲ.

स्त्व, दुः ಕರೆಗೊದಲು ಉದರಿ ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ. स्त्वाट, वि॰ ಕಲೆಗೂದಲುದುರಿದ.

खवा, पु॰ कंगधः.

खवाई, स्वा॰ ತಿನ್ನು ನಿಕೆ; ಊಟ; ಊಟಮಾಡುನಿಕೆ. ख़वास,..पु॰ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ

र्रंति इंड ड्रॉड्रेंश्चर ख़वासी, खो॰ र्रंतै; खाउंटे. ख़्वेया, दु॰ डेल्यू त्वर्त्ता. ख़्केस्य, दु॰ दे॰ ख़्स्स्यस.

ख़रम, पु॰ भैध्धः; ರೋಷ; ಕೋಪ. ख़स, स्त्री॰ एग्जिंग्संट थंश्कः;

ಮುಡಿವಾಳ.

खसकंत, स्त्री॰ ಸರಿಯುವಿಕೆ; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. खसकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ. खसकाना, स० ಸರಿಯಿಸು.

ख्रसख्रस, खो॰ ಗಸಗಸೆ ಬೀಜ. ख्रसख्रसा, वि॰ ಅವುಕಿದರೆ ಮರಳಿ ನಂತೆ ಬೇರೆಯಾಗುವ.

खसना, अ॰ धैः ४४; ಸವೆದುಹೋಗು. ख़सम, पु॰ ಗಂಡ; ಒಡೆಯು.

ख़सरा, पु॰ ಶಾನುಭಾಗನಲ್ಲಿ **ುವ** ಖೇತವಾರುಪಟ್ಟಿ.

ख़सल्त, स्त्री॰ মুফ্রের; হ্যু ಕೃ ঙ. खसाना, स॰ ईंढ्यू.

बसिया, वि॰ ಬೀಜ ತೆಗೆದ; ನವುಂ ಸಕ.

खिसयाना, स॰ ಅಂಡಕೋಶವನ್ನು ಮರ್ದಿಸು; ಬೀಜ ತೆಗೆಯು.

ख़िसी, स्नो॰ ಬೀಜ ತೆಗೆದನ್ರಾಣಿ. सासीस, वि॰ धैंशिय; ಜಿಪುಣ.

खसूसन, वि॰ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ. खसूसियत, स्त्री॰ ವಿಶೇಷತೆ.

ससोट, स्त्री॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೀಳು ವಿಕೆ; ಸುಲಿಗೆ.

खसोटना, स॰ क्षेथ्युः ; हैड्यु ५ई. ज़स्तगी, स्त्री॰ डैक्ष्युः ; कैळळड. ज़स्ता, वि॰ क्ष्ये धुः, त का ड्रं हैं,

ಚೂರು ಚೂರಾಗುವಂಥಾ; ಮುಖ.

ख़स्सी, पु॰ ७७ः; कॅ०ःडः;—चड़ाना ७७रु, थण्डैनेज्ञाः. खाँ, पु॰ दे॰ खान.

सांसर, वि॰ ಅನೇಕ ತೂತುಗಳುಳ್ಳ; ಟೊಳು,. स्रोंग, पु॰ चैंगरवें स्रष्ट्रः; आप्रंगुः. स्रांचना, स॰ ७० हे ड ति ६ रूः; तार्टाडाजावाः; अषै. स्रांचा, पु॰ थाधीः; तावते. स्रांड, स्रो॰ ताधीं सम्पुर्ट. स्रांडा, पु॰ चेंडे. स्रांसा, स्रा॰ चैंचायुः।; चैंचायुः. स्रांहे, स्रो॰ चेंटायुः।; चैंचायुः. स्रांहे, स्रो॰ चेंटायुः।; चैंचायुः.

ಪೋತ.

खाक, खी॰ ಧೂಳು; ಮಣ್ಣು; ಬೂದಿ.

ಡಿ॰ ತುಚ್ಛವಾದ;—ತತ್ತಗ ನಾಶ

ವಾಗಿ ಹೋಗು;—ಶಾनಗ ಒಹಳ
ಹುಡುಕು; ಕಂಗೆಟ್ಟು ಅಲೆ
ದಾಡು;—ತಾರ್ಹಗ ಬಚ್ಚಿಡು; ಅಡ
ಗಿಸು;—ತಾರ್ಸಗ ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ ವಾಗು;—में मिळना ಮಣ್ಣು
• ಪಾಲಾಗು.

खाकसार, वि॰ तिःतः; तठ्या. पु॰ ग्रंथा स्वाकसार, वि॰ तिःतः; तठ्या. पु॰ ग्रंथा स्वाक्ष्यात्र स्वाक्ष्यात्र स्वाक्ष्यात्र स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्य त्यात्र स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्य तिः स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्य तिः स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्यः स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्यः, स्वाक्ष्याः, पु॰ भिष्ठां तर्यः, स्वाक्ष्यः, स्वाविष्यः, स्वाविष्य

ख़ाकी, वि॰ ಮಣ್ಣಿ ನಬಣ್ಣದ; ಖಾಕಿ. खागना, अ॰ ನಾಟು; ಚುಚ್ಛು. खाज, स्त्री॰ ಕಜ್ಜಿ: ತುರಿ. कोढ़ में खाज ದುঃಖದವೇಲೆ ದುঃಖ.

खाजा, पु॰ ಕಜ್ಜಾಯ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

खार, ब्री॰ ಮಂಚ ;—खरोला ಬಟ್ಟಿ ಬರೆ ;—पर पड़ना ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು ;—से लाना ಬಹಳ ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು.

खाड़ी, खी॰ ಆಖಾತ; ಕೊಲ್ಲಿ. खात, पु॰ ಕೊಳ; ಬಾವಿ; ಗುಂಡಿ. खातमा, पु॰ ಸಮಾಪ್ತಿ; ಮರಣ.

खाता, पु॰ ಧಾನ್ಯ ಕೂಡಿಡುವಗುಂಡಿ; ಖಾತಿಕಿರ್ದಿ; ವಿಭಾಗ;—बोल्ना ಹೊಸ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು; —डालना ಲೇವಾದೇವಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು.

ख़ात्न, स्त्री॰ ಭದ್ರಮಹಿಳೆ. साद, स्त्री॰ ಗೊಬ್ಬರ.

सादर, पु॰ ಕೆರೆಬಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ; ಗೋಚರಾವಿನ ಭೂಮಿ. ख़ादिम, पु॰ रैंश्वर खादी, खो॰ हैं तकिंग्डेत బట్టి. खादा, वि॰ తిన్నలు యೋగ్యవా

खाद्य, वि॰ बैत्रू था ಯೋ महुँ जिल्हा इ.स. १५ कि.स. १५ कि

खान, पु॰ ಭೋಜನ. स्त्री॰ ಗಣಿ; ಖನಿ; ಭಂಡಾರ.

ख़ान, पु॰ ಸರವಾರ; ಪಠಾನರ ಬಿರುದು.

ख़ानक़ाह, पु॰ మार्यधाः तर कार्य. ख़ानख़ाना, पु॰ प्रविकारित प्रविकारित परि

ख़ानख़ाह, पु॰ दे॰ ख़ाहमख़ाह. खानगी, वि॰ ಸ್ಪಂತದ; ಖಾಸಗಿ. ख़ी॰ ವೇಶೈ; ಸೂಳೆ.

खानजादा, पु॰ ঠিং మంత న మగ. खानदान, पु॰ పంಶ; ಕುಟುంబ; మనితన.

स्तानदानी, स्त्री॰ ವೆಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ವಾಗಿಬಂದ ; ಪೈತೃಕ.

खानपान, पु॰ ಊಟ ಉಪಚಾರ; ಅನ್ನ ನೀರು.

सानवहादुर, go ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಶ್ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಬಿರುದು.

ख़ानम, स्त्री० दे० खातून.

ख़ानसामाँ, पु॰ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನ; ಆಡಿಗೆಯವ.

खाना, स॰ ಊಟಮಾಡು: कच्चा खा जाना ಜೀವತಿನ್ನು; खाने दौड़ना भैधुँ, गैं(ಳು.

- फ़्राना, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ಸ್ಥಾನ; ಅಂಕಣ; ಆರೆ.

खाना-खराब, वि॰ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟವ. खाना-जंगी, स्त्री॰ ಗ್ರಹಕಲಹ.

ख़ाना-जंगी, स्त्री॰ तृ कॅ हर्णें है. ख़ाना-ज़ाद, पु॰ कारीका एसं.

खाना-तलाशी, स्त्री॰ वर्त तैं आर्फाढ़ है.

ख़ाना-पुरी, स्त्री० ಕೋಷ್ಟ್ರಕ. ख़ाना-बदोश, वि० ಮನೆಮಾರಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುವವ.

खाना-ग्रुमारी, स्त्री॰ ಗೃಹಗಣನೆ; ಜನಗಣತಿ.

खानादारी, म्बा॰ ಮನೆತನ; ಮನೆಯ ಸಮಾಚಾರ.

खाना-पोना, पु॰ दे॰ खानपान.

खानि, स्त्री॰ ಗಣಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನೆ. खानिक, पु॰ ಗಣಿ.

खाव, पु॰ ड న ను. (ख्रवाव)

खाबड़, वि॰ ळड्गुडैधः हुट; डर्ट हर्थः खाम, पु॰ एडैंग्स्थः ; क्ष्रिः ; क्ष्रिंग्स्वर्ते.

ख़ाम, वि॰ इस्टुं कातिकाठ; ಹैभे; स्ट्रस्टु ; ಅನುಭವಹೀನ ; सैंधुं. ख़ामख़याली, ख़ो॰ ವ್ಯರ್ಥದಮಾತು.

ख़ामख़ाह } कि० दे० स्वाहम-स्वाह.

ख़ामी, स्त्री॰ ಅಪಕ್ವತೆ; ಅಪೂರ್ಣತೆ. ख़ामोश, वि॰ ಮೌನವಾಗಿರುವ.

ख़ामोशी, स्त्री॰ ಮೌನ.

ज़ायन, पु॰ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಸ್ತು ವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡು ವವ.

ख़ाया, पु॰ ಅ॰ द्धकैंश रू. **ख़ाया-बरदारी, स्त्री॰** ७ डं, ० डं ಹೆಚ್ಚಾದ ಮುಖಸ್ತುತಿ. ख़ार, ह्यो॰ दंग ईंग ; धावी. क्लार, पु॰ ಮುಳ್ಳು; ಕಂಟಕ; ದ್ವೇಷ; ಮತ್ನರ;—लाना ದ್ರೇಷಿಸು; —गुज़रना चैध्रु देर रेग. बारा, वि॰ श्रज्ञुत; उन्धे. ख़रिज, वि॰ ಬಹಿಷ್ಟ್ರತ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬೇರಿಮಾಡಿದ. सारिश, स्त्री॰ ಕಜ್ಜಿ; ತುರಿ. सारी, वि॰ क्यू ठ्यात ; अन्धे. खाल, स्नी॰ ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ತಿದಿ; ತಗ್ಗಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಜನೂನು; —उड़ाना या उधेडना ಚರ್ಮ ಸ:ಲಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಡೆ. खालसा, वि॰ ಏಕಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳ; ಸರಕಾರಿ; ಸಿಖ್ಜಾತಿಯ ಒಂದು -ಒಳಪಂಗಡ.

खाला, वि॰ डंग्नू तं; रुक्यू.

ख़ाला, खी॰ धेर्मु क्यूं;—जी का
वर धकंप स्थाध्यकार्य कार्युः.
खालिक, खी॰ र्युः भुः वंड्टः.
खालिक, वि॰ संर्थेशत् ; रुद्रुः ।
खालि, वि॰ संर्थेशत् ; रुद्रुः.
खालि, वि॰ संर्थेशत् ; रुद्रुः.
खालि, वि॰ संर्थेशत् ; रुद्रुः.
खालि, वि॰ संर्थेशत् ।
कि॰ वंडिं । धरीः;—बैरना
शार्येशुः स्वैष्ट्रुषै कार्यकरिक
कार्येश.

ख़ाॡ्, पु॰ ತಾಯಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ. • ख़ाविंद, पु॰ ಗಂಡ; ಯಜಮಾನ. ख़ास, वि॰ ವಿಶೇಷ. ख़ासकलम) पु॰ ಆ ಪ್ತ ಕಾ ರೈ ख़ासनवीस) ದರ್ಶ; ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ.

ख़ासकर, वि॰ ವಿಶೇಷವಾಗಿ. ख़ासगी, वि॰ ರಾಜನ ಅಥವಾ ಯಜ ಮಾನನ ಸ್ವಂತ; ಖಾಸಗಿ.

ख़ासतराश, पु॰ ठा ಜಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಸ್ ರಿಕ; ಅರಮನೆ ಹಜಾಮ.

ख़ासदान, पु॰ ತಾಂಬೂಲದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ख़ासवरदार, पु॰ ರಾಜನ ಸವಾರಿಯ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ನ ಡೆಯು ವ ರಾಜಭಟ.

ज़ासमहाल, पु॰ ಸರಕಾರದ ವಶದ ಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜರ್ನಿಾದಾರಿ; ಸರ ಕಾರಿ ಜಮಿನಿನು.

ख़ासा, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರ ವಾದ; ಪೂರ್ಣ.

ख़ासियत, बी॰ ಪ್ರಕೃತಿ; ಸ್ವಭಾವೆ. खासिया, बी॰ ಆ ಸಾಮ್ರದೇಶದ ಕಾಡು.

खाह, अन्य० दे० ख्वाह.

विचना, अ॰ ಎಳೆದುಹೋಗು; ಆಕ ೩೯ತವಾಗು. खिंचवाना, स० ಎಳೆಯಿಸು. खिंचाना, स० दे० खिंचवाना. खिंचान, पु० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ. खिंद्दी, स्त्री० ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹಾಸಿಗೆ.

खिचड़ी, स्त्री० ಹುಗ್ಗಿ; ಪೊಂಗಲು. खिजना, अ० ಕೋಪಿಸು; ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಗೊಳ್ಳು.

खिजलानां, स॰ ಕಾಡು; ಹಿಂಸಿಸು; ರೇಗಿಸು.

विजीं, स्रो॰ ಎಲೆಗಳು ಉದುರುವ ಕಾಲ; ಶರತ್ತಾಲ.

विजाब, पु॰ ನೆರೆಗೂದಲನ್ನು ಕಟ್ಟೆ ಗೆ ಮಾಡುವ ಮದ್ದು.

বিজান্তন, দ্বী**০** স**০** গুৰ্বই; ম০ কাং গুৰু; মন্সু.

विझाना, स॰ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುವುದು. विड्की, स्त्री॰ ಕಿಡಿಕಿ; ಕಿಟಕ; ಕೋಟಿಯ ಹಿಂಬಾಗಲು.

विताब, पु॰ ಪವವಿ ; ಬಿರುದು. विताबी, वि॰ ಪದವೀಧರ.

खिता, पु॰ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ; ವೇಶ. ख़िदमत, स्रो॰ ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಪೆ ;

—गुज़ार स्नु शिध् हुं. ख़िद्मतगार, पु॰ गैं॰ वहं. ख़िद्मतगारी, ख़ी॰ गैं॰ वैं. ख़िद्मती, बि॰ गैं॰ वैंगळाळाववराः, गैंश्वामठणाळ्यात.

ন্ধিন, पु॰ ক্লুঞ ; సిమిష. ন্ধিন, वि॰ ಉదాಸೀನ; ದುಮ್ಮಾನ. . खियाना, अ० ಸವೆದುಹೊಂಗು. जितरद, स्त्री० ಬ್ಯುವಿ. जितरदमन्द, वि० ಬುದ್ದಿ ವಂತ. जितरमन, पु० ಕಣ; ಧಾನ್ಯರಾಪಿ. जितराज, पु० ಕಂದಾಯ.

(ವಾನವನ್ನ ಕೊಂಬಹುದು ನವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉಡುಗೊರೆ; ಪಿಲ್ಲತ್ತು.

ख़िलकत, स्त्री॰ মূ ి ্র; শেওহা). ख़िलत, स्त्री॰ दे॰ ख़िलअत.

खिलना, अ० ಆರಳು; ವಿಕಸಿತವಾಗು ಶೋಭಿಸು.

ख़िलवत, खो॰ ఏಕಾಂತ. ख़िलवतख़ाना, पु॰ ಸ್ಥಾನ; ಗುಪ್ತ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ.

चिलवाड, पु॰ दे॰ खेलवाड़. चिलवाना, स॰ १०६४का विराः डेरी का; ७८९का.

खिलाई-पिलाई, स्त्री॰ ಆನ್ನ ನೀರಿನ ಏರ್ಪಾಡು.

खिलाड़ $\left. \left. \right\}$ यु॰ ७६१ ता र

खिलाना, स॰ ಆಟವಾಡಿಸು; ಊಟ ಮಾಡಿಸು:

দ্রিভাদে, वि॰ ఏಪరిংಶ; ఏరుదై. দ্বিভাদেন, হাণি॰ ಏಲೀಘನ ಪದಮಿ. বিভাভে, হাণি॰ (অমুং ১৯ ఆಟದಲ್ಲ) জুণ্ডামিণ্ডা

खिळोना, पु॰ ಆಟದಸಾಮಾನು; ಆಟ. हाथ का खिळोना हैं। ಗೊಂಬೆ; ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ.

खिल्ली, स्त्री० कार्यु; ड्राग्रह्यै; ವಾನಪಟ್ಟಿ. ಆಂ ಬೀಡ. खिल, स्त्रो॰ वधी तें; कैर्र्यु. खिसकना, अ॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿ; ಜಾರು. खिपकाना, स॰ मंटिकी मंत्र. खिसलना, अ० జాంరు; মరి. चिसियाना, अ॰ ता थे हैं इद्धाः; ಕೋಪಿಸು. सींच, छी॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ. खींचतान, स्त्री॰ २९००६८. खींचना, स॰ ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಹೀರು ವು∷ು. र्खींचार्खींची, स्त्री॰ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂ ದ ಕ್ಕೂ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಜಗ್ಗಾಟ ವ ಲ್ಲ್ಲ್ ಟ. स्वींचातानी, स्वी॰ ಎಳೆದಾಟ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ . ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು. खीखर, पु॰ २० का क्षाबिका ति. सीज, स्त्री॰ ಕೇಂಪ; ಸಡಿಮಡ; ಗೊಳ್ಳವಿಕೆ. ৰোজিনা अ॰ ಕೋಪಿಸು; ಸಿಡಿಮಡಿ ಗೂಳ್ರು. खीझ, स्त्री० दे० खीज. खीझना, अ० दे० खीजना. ख़ीमा, पु॰ दें(ठै. खीर, स्त्री॰ क्राज्याः ; क्राण्याः खीरा, go ^रे डै का ಯಿ. खोरी, स्नो॰ ईंಚ्रु थः.

खील, स्त्री॰ ಮಂಡಕ್ತಿ; ಅರಳು. **कीली, सी॰** ಏಳೇದಿಲೆಯ ಪಟ್ಟಿ. स्रीस, वि॰ तंडा कार्त. खीसना, अ॰ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿ. खीसा, पु॰ धेःथ; हैर्रं. खुंदाना, स॰ कार्रिश. खुआरी, स्त्री॰ ಅಪಮಾನ; ಅಗೌ ರವ. खुखड़ी 🕽 स्त्री० ನಿಪಾಳಿಗಳ ಚೂರ; खुखरी 🕽 तकिंग किंग्से खुक्ख, वि॰ ಒछ; ಶೂನೄ; ಬರಿದು. खुगीर, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; भकी मतीं ಅನವಸರವಾದ ಜನ ಸಂದಣೆ; ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹ. खुचर) स्त्री॰ ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳೇ ದೋಷಾ खुचुर) ರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದು. खुजलाना, स॰ डाठे; ಉಗುठे; ನಿಂದ ಕೆರೆಯುವುದು. खुजली, स्नो॰ ತು೦; ನವೆ; ತೀಟಿ; ಕಜ್ಜಿ. खुटकना, स॰ ಯಾವುದ್ರಾಥರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂ ಜಮೇಲೆ ಗಿಳ್ಳುವುದು. खुटका, पु॰ दे॰ खटका. खुटचाली, वि॰ चैधु, तढबैका; ದುರಾಚಾರಿ; ದುಷ್ಟ. खुद्दी, स्त्री॰ ಹುಣ್ಣಿ ನಮೇಲಿನ ಹುಕ್ಕಳೆ; ಹುರುಕು. ख़ुतबा, पु॰ ಸ್ತುತಿ; ಪ್ರಶಂಸೆ; ರಾಜ ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು.

खुत्त, पु॰ ಪಶ್ರಗಳು.(ख़त का बहु॰) े ख़ुदाई-ख़िदमनगार, पु॰ ದೇವ ರ ख़ुद, वि॰ डतू; मुल्ड; मूळः; ಖುದ್ದಾಗಿ—बखुद ತಾನೇ.

खुदकुशी, स्त्री० ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ. खुदगरज, वि॰ स्टुक्ष्टः स्टुक्ट ಪರ.

खुदगरज़ी, खी॰ स्टुक्ट.

खुदना, अ॰ अर्गेळा शुख्यः ; ಕೊರೆ ಯಲ್ಪಡು; ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು.

खुद्नुमा, वि॰ २००४ ता ठ ; खा० ಬಿಕ; ಅಹಂಕಾರಿ.

ख़ुद्परस्त, वि॰ ಜಂಭಕೊಚ್ಚು ವವ ; ಬಡಾಯಿ ಖೋರ.

ख़द्परस्ती, स्नी॰ ಅळ० क्वाउ ; ಅळ० ಭಾವ.

खुदमुक्तार, वि॰ गूडिं ड्रिडिंग्स खुद्रा, पु॰ क्षेष्ट्रंटै माजगारा तर्भः : ಚಿಲ್ಲರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು; --- कराना ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸುವುದು.

खुदवाई, स्त्री॰ ಅಗೆಯಿಸುವ ಕೆಲಸ: ಆಗೆಯಿಸಿದುದರಮಜೂರಿ.

खुदवाना, स॰ ಅಗೆಯಿಸು. खुदसर, वि॰ ಯಾರ ಆಧೀನಕ್ಕೂ ಒಳಪಡವ; ಸ್ಪೇಚ್ಛಾಚಾರಿ.

खुदा, पु॰ देश्वरं ;-- न ख़्वास्ता ದೇವರುಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರಲ: —ख़ुदा करके धळपं ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ; —की मार तैं। वहा हा.

खुदाई, स्त्री॰ ಆಗಿಯುವಿಕೆ; ಅಗೆತ.

ಸೇವಕ; ವಾಯುವ ಸರಹದಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕದಳ.

ख़ुदातसं, पु॰ ವೈವಭೀರು. खुदा-ताला, पु॰ कंट्रं ठं. खुदा-दाद, वि॰ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಈಶ್ವರದತ್ತೆ.

खुदा-परस्त, वि॰ ध्रत्र वं वहरू ಪೂಜಿಸುವವ; ಉಪಾಸಕ; ಆಸ್ಮಿಕ.

ख़ुदावन्द, पु॰ ६७ ळी ळा ; स्नु ठीः. खुदा - हाफ़िज़, पु० ಭಗವಂತನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

खुदी, पु॰ ಅಹಂಭಾವ ; ಅಹಂಕಾರ ;

खुद्दी, स्त्री॰ धर्नु या ताया. खुनक, वि॰ ಬಹಳ ತಣ್ಣಗಿರುವ: ತಂಪಾದ.

खुनकी, स्त्री० धन्धः; डं०ह्य. खुनखुना, पु॰ ಹುಡುಗರ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

खुनस, स्त्रीः ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. खुनसाना, अ० चैक्शार्किक्री, खुनसी, वि॰ च्छि९५ैैै. न्दुफ़िया, वि॰ ಬಹಿರಂಗವಲ್ಲದ. खुफ़िया-पुलीस, पु॰ तां ड्रांख ट. खुमना, स॰ किंगाः हात्रात्रः ಚುಚ್ಪು.

खुभी, स्त्री॰ इक्का ध्रिष्ठः; ಬೆಂಡೋಲೆ.

सुम, पु॰ ಮಡಿಕೆ;—कदा पु॰ ಹೆಂಡದಂಗಡಿ.

खुमार, पु॰ हे ಮತ್ತು; ಅಮಲು. ख़मारी, खो॰ हे ಮತ್ತು; ಅಮಲು. खुमी, खो॰ ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸುವ ಚಿನ್ನ ದನೊಳೆ; ಕೊಂ ಬುಕಳಶ.

खुरंड, खी॰ ಗಾಯಒಣಗಿದಹೊಕ್ಕು. खुर, पु॰ ಗೊರಸು; भैः थेता मैंतिरस्य खुरखुरा, खी॰ ನುಣುಪಾಗಿರದ; ಬಿರುಸು.

खुरखुराना, अ॰ ಗುರುಗುರೆಂದು ಸದ್ಧಾಗು.

खुरचन, खो॰ ತುರಿದು ತೆಗೆದದ್ದು ; ಕೆರೆದು ತೆಗೆದದ್ದು.

खुरचना, स॰ डाठें; हैंंंैंैंं हैंं खुरचनी, खी॰ डांठें आंज डांडेंं खुरचाल, खी॰ हैं धुं खा थें. खुरचाली, वि॰ हैंं खंटेंं खुरचाली, बी॰ टींबंदू खेंट्ट; हांटाउंटें खुरजी, खो॰ टींबंदू खेंट्ट; हांटाउंटें

मंजावत क्षेत्य. खुरसा, वि॰ धर्माः ; खरैष्ठीधूत. खुरपा, पु॰ काथूंग्रेडेंड्रुव जावे. खुरमा, पु॰ ध॰का धर्मका स्टूर्डु. खुरमा, पु॰ स्थापा.

नुराद, पु० भाषणाः. नुराक, स्त्री० ಆಹಾರ; ತಿಂಡಿ. सुराकी, स्त्री० ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಹಣ; ಭತ್ಯ.

खुराफात, स्त्री॰ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು; ಬೈಗಳು. । जुरी, क्षी॰ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತು. जुद्दै, वि॰ ಚಿಕ್ಕ; ಲಘು. जुद्दैवीन, क्षी॰ ದುರ್ಬೀನು; ದೂರ ದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರ.

ख़ुदंबुदं, वि॰ तसुध्रुस्चुरुवात. ख़ुद्दां, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆ ವಸ್ತುಗಳು; ಹಣದ ಚಿಲ್ಲರೆ.

ख़ुदांकरोश, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ख़ुरांट, वि॰ ಅನುಭವಿ ; ಮುದುಕ ; ಯುಕ್ತಿ,ಗಾರ.

खुरांश, पु॰ ಗೊರಕೆ; ಗೊರಕೆಮಲ್ಲ. खुरुना, अ॰ ತೆರೆ; ಬಿಚ್ಬು; ಹೊರ ಪಡು. खुरुकर ಚೆನ್ನಾಗಿ; ನಿರ್ಭ ಯವಾಗಿ; ಏನೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ. खुळे आम, खुळे खजाने, खुळे मैदान या खुळे बाजार ಬಹಿರಂಗ ವಾಗಿ; ಎಲ್ಲರಮುಂದೆ.

ವಾಗ; ಎಲ್ಲರಮುಂದ. खुलवाना, स॰ ತೆರೆಯಿಸು.

खुला, वि॰ ಪ್ರಕಟ; ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

खुलामा, पु॰ मं॰ हुँ, ह्यू వివరణి. वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ.

खुळुमखुळा, कि॰ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ. खारा, वि॰ ಸಂತೋಷವಳ: ಪ.ಸನ

ख़ुश.क़िस्मत, वि॰ ಭಾಗ್ಯವಾನ್. ख़ुश-क़िस्मती, स्त्रो॰ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ख़ुश-ख़त, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರ ಬರೆಯುವವನು.

खुश-ख़बरी, स्त्री० मंग्डील स्रजाडीन.

मुद्रा-गंवार, वि॰ कार्तेश्डित.
मुद्रा-विरु, वि॰ क्षु मर्त् क्षेड्र.
मुद्रानवीत, पु॰ दे॰ सुद्रास्त.
मुद्रानवीती, स्री॰ मं॰ कं वं वं क वं स्टुर्गम्लेयू थर्वव्यव्य स्टं.
मुद्रानसीव, वि॰ ध्रम्तु, क्रान्सीवी, स्री॰ ध्रम्तु, सुद्रास्तीवी, स्री॰ ध्रम्तु, सुद्रास्तीवी, स्री॰ ध्रम्तु, सुद्रास्ता, वि॰ मंगित्य हुर्गस्ता, वि॰ मंगित्य हुर्गस्ता, वि॰ मंगित्य हुर्गस्ता, वि॰ मंगित्य हुर्गस्ता, वि॰ संभित्य हुर्गस्त हुर्गस्त हुर्गस्त हुर्गस्त हुर्गस्त हुर्गस्त हुर्गस्त हु

नुकामद, की॰ ಮುಖಸ್ತುತಿ. नुकामदी, वि॰ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟ; —खरूह ಇತರರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬಿಕೊಳು,ವನ.

मुत्री, स्त्री॰ ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ. मुत्रीखुशी, कि॰ मंग्डैशस्त्रज्ञाते; मंग्डिशस्त्रीलेटा.

ख़ुक्क, वि॰ ಒಣಗಿದ; ನೀರಸ. इताजी हैं।

ಬರ.

चुक्की, बी॰ ६०० तिकंशित ध्वाधाः. खुसर, पु॰ काजः. खुसर-फसर, बी॰ धैभैधैभैकांडाः. खुसरू, पु॰ ७०४: स्टुंबेटेट. खुसिया, पु॰ ७०४कंशिष्टं. -ख़ुसूमन, कि॰ ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ವಿಶೇ ಪತಃ.

खुस्सियत, स्त्री॰ क्ष्रीश्रह्मः, स्-स्वार } वि॰ केल ईका ड कं; स्-स्वार } क्ष्राडकं;केल प्रकार कंट्र स्ट्र, वि॰ మంలి; ಪಕ್ಕ; తిమగణ్ గూటి.

ख़्ँदा, पु॰ ಗೂಟ; ದೊಡ್ಡ ಮೇಳಿ. ख़िंदी, खो॰ ಚಿಕ್ಚಮೇಳ; ಆಣಿ. ख़ँदाना, अ॰ ಹಾರುತ್ತ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಓಡು; ಚಿಮ್ಮ.

ख्ॅ्रेज़ी, स्नी० एंट्र् ಹरिफाञ्चीटा. ख्रार, वि० ಅಭ್ಯಾಸದ ಚಟನಿರುವ. ख्झा, पु० ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿನ ಗುಂಜಿನಂತಹ ಭಾಗ.

ख़्न, go ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು;—क्षा प्यासा ರ ಕ್ತ ಪಿ ಪಾ ಸು ;—सक्षेद होना ದಯಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗು ;—सिर पर सवार होना ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧ ನಾಗು ;—पीना ಕೊಂದುಹಾಕು.

ख़्न-आल्द्रा, वि॰ ठ ಕ್ತದಿಂದ ತೊಯ್ದ. ख्नाख़राबी, ജी॰ ರ ಕ್ತಘಾತ; ಕಡಿ ದಾಟಬಡಿದಾಟ.

ख़ूनख्वार, वि॰ రಕ್ಕ ಪಿಪಾಸು; ಭಯಂ ಕರ; ನಿರ್ದಯ.

ख़्नी, वि॰ ಕೊಲೆಸಾತಕ; ಘಾತಕ. ख्ब, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ. ख़ुबरू, वि॰ ಸುಂದರವಾದ.

ख़ूबस्रत, वि॰ गंगातंत्रवाट. खुबसूरती, स्त्री॰ ಸೌಂದರ್ಯ. ख़ूबी, स्त्री॰ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ; ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ; ಸೊಗಸು. खुराक, स्त्री० दे० खुराक. ल्रिश, स्त्री॰ १०६८ शासमार्या ಪಧಾರ್ಥಗಳು. ख्यट) पु॰ ಅठभे हः छात्रु ह्य ख्यर ∮ ದಯ; ಮುದಿಹೆಗ್ಗ ಣ. खेचर, पु॰ ಆಕಾಶಚಾರ; तह्र्डा; ಪಕ್ಷಿ; ದೇವತೆ; ಮೇಘ. खेड़ा, पु॰ धेर्चळ ही. खेत, दु॰ ಹೊंग्; ಗದ್ದೆ; ಯುದ್ದ ಭೂಮಿ. खेतिहर, पु॰ धर्चु थैत ; ठीं ड. खेती, स्त्री॰ हु, थै; थीर मार्क्स. खेतीबारी, स्त्री॰ हुं क्षे ; धैर मार्क्स. खेद, पु॰ टाःशः ; टाले ज्ञः ; शेतु है. खेरना, स॰ वैच्विधारा धेत् धाः; ಹೊಡೆದೋಡಿಸು. सेदा, पु॰ ಬೇಟೆ; ಆನೆಹಿಡಿಯು ವುದು ; ಕೆಡ್ಡ. खेना, स॰ दैशक्षे त्रवैक्षीयाः ಕಳೆ. खेप, स्त्री॰ ಒಂದಾಳು ಹೊರುವ ಭಾರ; ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ನಾವೆ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಲದ ಪ್ರಯಾಣ. खेपना, स॰ हर ; क्वा ७ डर्गु. खेमटा, पु॰ ळ र्री ठका का है। तर ಒಂದು ತಾಳ.

ख़ेमा, पु॰ वैथेठ; तांखाठ. खेल, पु॰ ಆधः; ಮನೋರಂಜಕ ವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕ್ರೀಡೆ. खेलना, स॰ ॲंधेजाळा. बेलवाड़, पु॰ ಕ್ರೀಡೆ; ಮನೋರಂ ಜಕವಾದ ಆಟ; ತಮಾಸೆ. खेलवाड़ी) वि॰ ಆಟಗಾರ; ವಿನೋ खेलाड़ी 🔰 ದಶೀಲ; ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯ. खेळीना, पु॰ दे॰ खिळीना. खेवर, पु॰ इधिः एतं जहतं धूरे पंज ಪಟ್ಟಾದಾರರ ಖಾತೆ; ನಾವಿಕ. खेवनहार, पु॰ रुग्धे हं ಪಾರು ಗಾಣಿಸುವವನು. खेवा, पु॰ ನಾವಿಕನ ಮಜೂರಿ. वेवाई, स्रो॰ ದೋಣಿ ನಡಿಸುವಿಕೆ. खेसारी स्त्री० ಒಂದು ಬಟಾಣಿ. खेह, खी॰ द्राक्थ. खैंचना, स॰ दे॰ खींचना. वैयाम, पु॰ ಡೇರೆ ಹೊಡೆಯುವವ. बेर, पु० का टां. रैबर, छो० हुँ ಮ; ಒಳಿತು. अच्य० ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಪರವಾಯಿಲ್ಲ; ಅಸ್ತು. र-आफ़ियत, स्नो॰ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ. है। र-स्वाह, वि॰ ळेडी थे. **वैद-फ़्वाही, स्त्री०** कै डिक्षे०डर्ते. क़ैर-मक़दम, पु॰ ಶುಭಾಗಮನ: ಸ್ಸಾಗತ. п, ಡಿಂ ಕಾಚಿನ ಬಣ್ಣದ.

ख़ैरात, स्त्री॰ छोळु ; क्वार्त. क्रेरियत, स्त्री॰ हुंर्रिकः; ಕುಶಲ. बोंड्याँ, पु॰ भै९ठैक ७०६७. खोंखी, स्त्री० दे० खाँसी. खोंचा, पु॰ हरू तपरुत्यू के विज्ञाञ ಅಂಟುಸವರಿದ ಕೋಲು. खोंची, स्त्री० भेर्डु. खोरना, स॰ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವನ್ನು ತುದಿಯಿಂದ ಮುರಿದು ಕೊಳ್ಳು. खोंता पु॰ इंह्रे तर्रताब्दा. खोंसना, स॰ डां ठां डां डां किंग फा. खोई, स्रो॰ हथी, त भेर्यु; कैर्यु. खोखला, वि॰ धीन्धः ; छीन्धः. खोगीर, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಾಸುವ ಕವುದಿ; ಕೋ ಗೀರಿ. बोज, ह्या॰ काळाडी । ভেনুং ೱಣ; ಶೋಧನೆ; ಚಿನ್ದೆ. न्तोजना, स**०** ಪತ್ತಿಮಾಡು; ಹು ಡುಕು. खोजवाना, स० ळाढा है हा. नोजा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅರಸರ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರುವ ನಪುಂಸಕವ್ಯಕ್ತಿ; ಕೊಜ್ಜಾ; ಸೇವಕ; ಸರದಾರ; ಮಾನ ವಂತ್ರ खोर, स्त्री॰ ಕುಂದು; ದೋಷ; ತಪ್ಪು ; ಕೆಟ್ಟತನ.

खोटा, वि॰ टाउँ डिक्टाट ; है धूर.

·स्रोदना, स॰ ಆಗೆ; ತೋಡು; ಕೆತ್ತು: ಕೆಣಕು. खोदनी, स्त्री॰ ಮುಮ್ಮ ಟಿ. ಸಲಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಅಗೆಯುವ ಅಯುವ ಗಳು. खोदवाना, स॰ ७ तै थे अप्राप्त बोदाई, स्त्री॰ अर्गे क्या ईंग्सं: ಆಗೆದುದುರ ಮಜೂರಿ. खोनचा, पु॰ ಫೇರಿಸುತ್ತು ವವರ ಮಿತಾಯಿ ಹರಿವಾಣ. खोना, स॰ हंधर्नेन्ध्रः ; कार्यः ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ೫೦ ಕಳೆದು ಹೋಗು; ಹಾಳಾಗು. खोपड़ा, पु॰ ತಲಿಬುರುಡೆ; ಕವಾಲ; ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. खोपड़ी, स्त्री॰ डंंडध्याराखं; डंंडं; ಕಪಾಲ ;—चाट जाना ತಲಿಹರಟಿ ಮಾತನಾಡಿ ಸತಾಯಿಸು: —चरकना ಬಹಳ ಬಿಸಿಲು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಥವಾ ನೋವಿ ನಿಂದ ತಲೆ ತಿರುಗು. खोभार, पु॰ डेह्युँ ग०० छै. खोम, पु॰ ಸಮೊಹ. खोय, ಟಾಂ ಸ್ವಭಾವ. . **बोया, पु॰** काथा क्रीलका. खोर, स्त्री॰ वर्मुध्युत्त त्र्ष्ट्री; थै९वै. स्रोरा, पु॰ धर्धे ; त्रु रुं. वि॰ ಕುಂಟ; ಅಂಗಭಂಗವಾಗಿರುವ. बोराक, स्त्री॰ धैशः क्षतं राज्याते, ; ಆಹಾರ.

स्रोराकी, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿ ಬಾಕ. स्रोरि, स्रो॰ वर्षु, धशु च तर्ष्ट्र; ದೋಷ; ಐಬು.

सोल, पु॰ ಮೇಲಿನ ಆವರಣ; ದಪ್ಪ ನಾದ ದುಪ್ಪಟಿ.

खोलना, स॰ डैंटै; బిడ్బు; బಹಿ ರಂಗಪಡಿಸು.

लोवा, पु॰ ಹಾಲುಖೋವಾ. स्रोह, स्त्री॰ ಗುಹೆ; ಕಂದರ.

सोही, स्नो॰ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ; ಹೊಂಡ; ಗುಂಡಿ.

क्लोफ़, पु॰ ಭಯ: ಹೆದರಿಕೆ.

स्रोक्त-ज़दा, वि॰ భయಪಟ್ಟ; భయ भिःड.

खोक्त-नाक, पु॰ భయు० हर. खोर, खो॰ तिक्व धौर्धीः ; कुछा छा.

सोरा, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಜ್ಜಿ ರೋಗ.

खांलना, अ॰ ಬಿಸಿಯೇರು; ಕುದಿಯು.

खोलाना, स॰ ಬಹೆಳ⁻ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕುದಿಸು.

ख्यात, वि॰ गुभैद्धः, विवैडकात. ख्याति, स्त्री॰ गुभैद्धः, गुश्चुः, स्याल, पु॰ विज्ञातिः, धभैराहुः, अस्याल, पु॰ विज्ञातिः, धभैराहुः, अनुविद्यातिः, ज्यातिः, विव्यातिः, स्वातिः, ख़्याली, वि॰ ಕಲ್ಪಿತ; ಹುಚ್ಚಾಟದ; ಖಯಾಲಿ;—पुलाव ನಡೆಯದ ಮಾತು; ಮಸ್ಸನ ಮಂಡಿಗೆ.

ख़्त्राचा, go ಯಜವಾನ; ಮಾಲಿಕ; ಪ್ರಮುಖ; ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಮುಸಲ್ಮಾ ನರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧು; ಅಂತಃಪುರದ ನಪುಂಸಕ ಭೃತ್ಯರು.

स्वान, पु॰ दौगळूँ डधीु.

ख़्यानचा, पु॰ दे॰ खोनचा. ख़्याब, पु॰ ಕನಸು; ನಿಪ್ರಿ.

स्वार, वि॰ कार्थः; प्रजन्तारः; ७ स्यार, वि॰ कार्थः;

फ़्वारो, स्त्री॰ तस्तु; ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅಪಮಾನ.

क्र्वास्तगार, पु॰ ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸು ವಾತನು; ಅರ್ಜೀದಾರ.

प्रवाह, अन्य॰ ಅಥವಾ; ಇಲ್ಲವಾ ದರೆ.

प्रवाहम-प्रवाह, कि॰ ಬೇಕಾಗಲಿ ಬೇಡವಾಗಲಿ; ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ. प्रवाहां, वि॰ ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸುವ ವನು; ಅನುರಾಗಿ.

स्वाहिश, स्त्रो० ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ. स्वाहिशमन्द, वि० ಬಯಸುವವ; ಅಪೇಕ್ಷಕ.

गंगा-जमनी, वि॰ ఎరడు. బణ్ణద; కవ్సుబి మిల్రవాద. गंगाजली, स्त्री० ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳ का ಗಂಗಾಪಾತ್ರೆ ;—उद्याना ಗಂಗಾ ನದಿಯಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಡು.

गंगाल, पु॰ ನೀರಿಡುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಗಂಗಾಳ.

गंगालाभ, पु॰ ठाउँछ ; मन्ज्री.

गंज, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರೇಂಗ; ತಲೆಯು ಕೂದಲು ಉದರಿಹೋ ಗುವ ರೋಗ. क्ला॰ ಖಜಾನೆ; ಗುಂಪು; ಶೀಂದಿ ಅಂಗಡಿ.

गंजन, पु॰ ತಿರಸ್ಕಾರ; ಭಂಗ. गंजा, पु॰ ಬೋಳು ತಲೆಯವ.

गंजिया, स्त्री॰ ನೂಲಿನಿಂದ ಹೆಣೆದ ಹಣದ ಚೀಲ.

गंजी, स्त्रो॰ ಸಮೂಹ.

गंजीफ़ा, पु॰ ಮೂರು ಜನರು ಸೇರಿ ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ.

गंजेड़ी, वि॰ గంజుము తిన్నువ వను.

गांडकरा, पु॰ ಹಣದ ಗಂಟು ಹಾರಿ ಸುವ ಕಳ್ಳ.

> ಳಂ ವಿವಾಹಕಾಲದ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ; ವಿವಾಹ ಚ.

ಬಂಧನ.

is, पु॰ ಕಪ್ರೀಲ; ಗಲ್ಲ.
isस्थर, पु॰ ಕಪ್ರೀಲ; ಕೆನ್ನೆ.
is, पु॰ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಭಾಫೆ
ಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಸಿದ
ನೂಲಿನ ಪಟ್ಟಿ. ಡಿ॰ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ
ದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ಎಣಿ
ಸುವ ಕ್ರಮ.

गंडामा, पु० रे ಹುಳ್ಲು ಸೊನ್ನು ಗಳ गंडासी, सी० रे स्यू ಕೊಡ್ಡು ವ ಕತ್ತಿ; ಕುಡಗೊಳಿತು. गंडेरी, सी० ಕೆಬ್ಬಿನ ಚೂರು. गंदगी, सी० ಕೊಳಕು; ಕೆಟ್ಟ ನಾತ. गंदला, वि० ಮಲಿನ; ಕೊಳಕಾದ; ಹೊಲಸಾದ.

ಹಾರಿಸಿಕಿದು. . गंदा, वि॰ ಮೆಲಿನ; ಆಶುದ್ಧ. गंदुम, षु॰ ಗೋದುವೆ; ಗೋಧಿ. गंदुमी, वि॰ ಗೋದುವೆ ಬಣ್ಣದ. गंव, ಷो॰ ಪರಿಮಳ; ಸುಗಂಧ. गंववह, षु॰ ಗಾಳಿ; ಮೂಗು.

गघवह, पु॰ ता॰ ; ముంగు. गंघवाह, पु॰ వాయు; గాంళి. गंघाना, स॰ వాశనే అథనా నాంత మట్టిను.

गंधी, पु॰ ಪರಿಮಳ ಪ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು; ಅತ್ತರು ಪ್ಯಾ ಸಾರಿ

गंभीर, वि॰ ७४ವಾದ; ಗೂಡ; ಪ್ರಶಾಂತ; ಸೌಮ್ಯ. गंवई, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಷಪಳ್ಳಿ.

गंवर मसला, पु॰ ಹಳ್ಳಿಗರ ಗಾದೆ; ಗ್ರಾಮ್ಯ ಲೊಕೋಕ್ತಿ.

गॅवाना, म० ಕಳಕೊಳ್ಳು. गॅवार, वि० ಅಸಭ್ಯ; ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

गैवारी, स्त्री० ಅಸಭ್ಯತೆ; ಮೂರ್ಖ ತನ; ಕುರೂಪವುಳೃ.

गाँवारू, वि॰ ಹಳ್ಳಿ ಯವನಂಘಾ; ಕುರೂಪಿ. गैंसना, स॰ धैंत्रजूति धीते; गजनाल, पु॰ तिंधेंड्यू. गज़ब, पु॰

गैंसीला, वि॰ ಬಾಣದಂತೆ ಮೊನೆ ಯುಳ್ಳ; ಚುಚ್ಚು ವಂತಹ.

गईबहोर, कि॰ ಕಳೆದುಹೋದುವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವವನು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವವನು.

गऊ, स्त्री॰ ळग्गः; ಆಕಳು. गगन, पु॰ ಆಕಾಶ.

गगनचुंबी) वि॰ ಬಹಳ ಎತ್ತರ गगनभेदी) ವಾದ.

गारा, पु॰ ಹಿತ್ತಾಳೆ, ತಾಮ್ರ, ಕಂಚು ಮೊದಲಾದ ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಸಾತ್ರೆ.

गगरिया } स्त्री॰ डाज्युः; क्षेड्यु ई गगरी } अवज्ञ कं ल्लै त सेल्खः; थैठवैर्त

गच, पु॰ ಗಾರೆ; ಗಚ್ಚು.

गचकारी, स्वी॰ ಗಾರಿಕೆಐಸ; ಗಚ್ಚಿನ ಕಲಸ.

गजगामिनी, स्त्री॰ ಆನೆಯಂತೆ ನಡೆ ಯುವವಳು (ಹೆಂಗಸು).

गज़, पु॰ ಮೂರಡಿ ಉದ್ದಳತೆ.

मानक, पु॰ ರೇಂದಿ ಕಡಡಿದಮೀಲೆ ಬಾಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ.

ग़ज़न-फ़र, पु॰ ಆಜಾನುಬಾಹು.

गजनाल, पु॰ गज़न, पु॰ ಅನರ್ಥ; ಕೋಪ;

ಅನ್ಯಾಯ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ. गुज़ब-का, पु॰ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

ग़ज़बनाक, वि॰ ಬಹಳ ಕೋಪ ಗೊಂಡ; ರೇಗಿದ.

गजर, पु॰ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಬ್ಬ ಸುವ ಗಂಟೆ.

गजरा, पु॰ ಮೂಲಂಗಿ ಸೊಫ್ಪು; ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ; ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಆಭರಣ.

ग़ज़ल, खी॰ ಫಾರಸಿ ಅಥವಾ ಉರ್ದೂ ಭಾಷೆಗಳ ಶೃಂಗಾರ ರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಕನಿತೆ.

गजारि, पु॰ २०ळ.

गजाल, पु॰ ಜಿಂಕೆ ಮರಿ.

गज़ी, पु ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಲಕಿರಿದಾದ ಒರಟು ಬಟ್ಟಿ.

गड्सा, पु॰ ರಾಶಿ; ಖಜಾನೆ; ಆಂಬಾರಿ.

गटकना, स॰ ಗುಳಕ್ಕನೆನುಂಗು ; ತಿನ್ನು.

गरगर, पु॰ ಗಳಗಳನೆ ಕುಡಿಯು ವಿಕೆ.

गटार, स्त्री॰ ಪ್ರಾಣಸ್ನೀಹ. गहा, दु॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು ; ಕಾಲಿನ ಹರಡು ; ಗಂಟು ; ಬೀಜ.

गहुर, पु॰ दीवादू राजधी; कीवी. गहुर, पु॰ राजधी; कीवी.

गठकरा, वि॰ ಗಂಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಣ ವನ್ನು ಕದಿಯವವೆ. गठजोरा } गठबं उन } पु० दे० गॅठजोड़ा.

गटन, स्नो॰ ನಿರ್ಮಾಣ; ರಚನೆ. गटना, स॰ ಗರಿಸು; ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೆ ಯಾಗು; ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯವು ಬಹಳವಾಗು.

गररी, ജി॰ ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮೂಟಿ; ಸಾಮಾನು ಗಂಟು; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಧನ.

गठवाना } स० ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾ गठाना } ಡಿಸು; ಹೊಲಿಸು; ಜೋ ಡಿಸು.

गारित, वि॰ ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ.

गठिबंब, पु॰ दे॰ गँठजोड़ा.

गिठिया, स्त्री॰ ಗೋಣೀಜಿ॰ల: ಸಂಧಿ ವಾತ.

गडियाना, स॰ గంಟುಹಾಕು : గంधे ನಲ್ಲಿಡು.

गठीला, वि॰ ಗೆಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ; ಸುಂದರ ವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಹೊಂದಿದ; ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ; ಚುರುಕಾದ.

गड़, पु॰ ಕಂವಕ; ಹೊಂಡ; ಪ್ರಾ ಕಾರ.

गड़गड़ा, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹುಕ್ಚ; ಗುಡುಗುಡಿ.

गड्गड्।ना, अ० ಗರ್ಜಿಸು; ಗುಡು ಗುಡಾಯಿಸು; ಬಡಬಡ ಎಂದು ಒದರು. गइग़र, पु॰ ಮದ್ದಾ ನೆಯ ಮಾವುತೆ. गइना, अ॰ ನಾಟು: ಕ.ಸಿ: ಹೂತು ಹೋಗು: गई सुद्दें उस्ताइना ಕಳೆದುಹೊಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿ ಹೇಳುವುದು.

गड़पना, स॰ ತಿಂದುಬಿಡು; ನುಂಗು; ಇತರರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

गहबह, वि॰ ಹೆಳ್ಳತಿಟ್ಟಿನ; ಅಸ್ತ ವ್ಯಸ್ತ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ; ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ. ಹಾಂಗಡಿಬಿಡಿ; ಗಲಭೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.

गड़बड़ाना, अ॰ ಗಾಬರಿಪಡು; ಅವ್ಯ ವಸ್ಥೆ ಗೀಡಾಗು.

गड़बड़िया, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡು ವನು.

गड़बड़ी, स्त्री० तं क्रिथे के. गड़रिया, पु० ಕುರುಬ.

गड़ता, पु॰ २००० है. गड़ता, पु॰ २०१० ಕಡಿಯುವ ಚಿಕ್ಚ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

गड़वाना, स॰ क्रा॰क्र. गड़हा, पु॰ क्री॰बंड ; गाली.

गड्हा, सु॰ क्यान्ड ; त्याला गड्ही, स्त्री॰ क्षेत्र क्यान्ड.

गड़ा, पु॰ ರಾಶಿ. गड़ाना, स॰ ನಾಟಸು; ಹೂಳಿಸು.

गहारी, **स्त्री॰** ಮಂಡಲಾಕೃ**ತಿಯ** ರೇಖೆ; ವೃತ್ತ: ವಲಯ.

गडुआ, पु॰ } डा०र्छ. गडुँस, पु॰ } गडुँसिया, पु॰ दे॰ गडुँसिया. गहा, go ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಶಿ.

गहा, पु॰ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ; ನೂಲಿನ ಕಟ್ಟು; ದಾರದ ಉಂಡೆ.

गही, स्त्री॰ ठाउँ.

गड्ढा, पु० दे० गड़हा.

गहंत, वि॰ ಕಲ್ಪಿ ತವಾದ; ಬನಾವಟಿ. स्रो॰ ಕಲ್ಪಿ ತ ಸಮಾಚಾರ; ಮನೋರಾಜ್ಯದ ಮಾತು.

गढ़, पु॰ चैंशधैं; हेथूं.

गहत } स्त्री॰ ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ; गदन } ಆಕೃತಿ.

गढ़ना, स० ७ धः हु हिंद्यु । ರೂ ಪಿಸು; ರಚಿಸು; ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿ ತ ವಾದ ಮಾತನ್ನಾ ಡು; बात गढ़ना ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸು.

गड़वाल, पु॰ ಕೋಟಿಯಮಾಲೀಕ. गड़ा, पु॰ दे॰ गड़हा.

गड़ाई, क्षी॰ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿ ಸುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಆ ಕೆಲಸದ ಮಜೂರಿ.

गढ़िया, पु॰ ರೂಪಿಸುವವನು.

गही, स्नि॰ ಚಿಕ್ಕಕೋಟಿ ಅಥವಾ ಕೋಟಿಯ ಹಾಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಮನೆ.

गढ़ैया, वि॰ ರೂಪಿಸುವವ; ಮಾಡು ವವ; ಚಿಕ್ಕಗುಳಿ.

गण, पु॰ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು; ಶ್ರೇಣಿ; ಛಂದಃಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಣ ಗಳ ಸಮೂಹ. गणक, पु॰ खेंकु १ डेके १ खंतर थे अर. गणन, पु॰) थे चु; त छ ठैं १ गणना, खो॰) संबर्ध,

गणनीय, वि॰ ಗಣ್ಯ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಲೆಕ್ಕಿಸತಕ್ಷ.

गणिका, स्रो० राजई.

गणित, पु॰ एँसु; ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ. गण्य, वि॰ त[ಾ]ठವಾರ್ಹ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. गत, वि॰ ಕಳೆದ; ತೀರಿದ; ಹಿಂದಿನ; ರಹಿತವಾದ; ಖಾಲಿ. ജो॰ ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ದೆಸೆ; ಸದ್ಗತಿ; ದುರ್ಗತಿ; ಶ್ರಾರ್ಥ.

गतका, पु॰ ಕೋಲು; ಲಾಠಿವರಸೆ. गतकुळ, पु॰ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪತ್ತು.

गतांक, पु॰ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆ. गतागत, वि॰ ಬಂದುಹೋದ. गति, को॰ ಗತಿ; ಗಮನ; ಅವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಿತಿ; ಪ್ರವೇಶ; ರೀತಿ; ಆಧಾರ. गतिया, पु॰ ತಬಲಿಗಾರ. गता, पु॰ ರೊಟ್ಟಿ; ರಟ್ಟು.

गत्ताल-खाता, दुः ಗೊಡ್ಡು ಲೇವಾ ದೇವಿಯ ಲೆಕ್ಕ್ರಾಚಾರ; ವಸೂ ಲಾಗದ ಹಳಿಸಾಲದ ಲೆಕ್ಕ್ರಾ ಚಾರ.

गथ, पु॰ ಮೂಲಧನ; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ.

गद, पु॰ ವಿಷ ; ರೋಗ. गदका, पु॰ दे॰ गतका. ದಂಗೆ.

गद्राना, अ० इंटावित्रं ಹला ಗು; ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಮೈತುಂಬು; ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಗೀಜುಕಟ್ಟು.

गदला, वि॰ चैंग्रिक्षे; चॅंद्रिद्रेत. **मदहपचीसी, स्त्री०** ೧೬ **०**०० ೨% ನೆಯ ವಯಸ್ಸು; ಅಪಕ್ಷ ಅನು ಭವದ ವಯಸ್ಸು.

गदहपन, स्त्री॰ ಮೂರ್ಖತೆ; ತಿಳಿ ಗೇಡಿತನ.

गदहा, पु॰ ಕತ್ತೆ; तदाह धः; ಮೂರ್ಖ; ವೈದ್ಯ

गदा. स्रो॰ ಗದೆ.

गदाई, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಕ್ಷುನ್ರವಾದ. **ಫಾ**ಂ ಬಿಕ್ಟೆ ಬೇಡುವಿಕೆ.

गदेला, पु॰ ಹತ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊ ದಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆ.

गद्गद, ऋि॰ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸಂ ತೋಷ, ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

गह, पु॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಥವಾ ಅಜೀರ್ಣಕಾರಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗಾಗುವ ಭಾರ ಮತ್ತು ಸಂಕಟ.

गहर, वि॰ ಆರೆಬೆಂದ.

गहा, पु॰ ಮೆತ್ತೆ; ಹಾಸಿಗೆ.

गहार, पु॰ धः खाळा का न ; ती ब्रु ವಿದ್ರೋಹಿ; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ.

ग़दर, पु॰ ವಿದ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ; गही, स्त्री ಅಸನ; ಚಿಕ್ಚಮೆತ್ತೆ; ದಿಂಬು; ಪೀಳಿಗೆ; नर्जान ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತ.

> गद्यातमक, वि॰ ಗಮ್ಯರೂಪಪಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಲ ಟ್ಟ್ರ.

गनिका, स्त्री० दे० गणिका.

ग़नी, वि॰ ಧನವಂತ; ಪಣಗಾರ. गनीम, पु॰ दर्जाः खैं हरू, ; ठड्छ.

ग्रानीमत, स्त्री॰ चैंकर् कैंक बैंद केंछ; ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ತುವ ಸಂಪತ್ತು; ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ.

गन्दा, वि० दे० गंदा.

गन्ना, पु॰ चंध्यू. गन्नी, पु॰ ಗೋಣೆ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣಬು.

गप, स्त्री॰ प्राप्तु, जडह्राजात ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

गपशप, स्नी॰ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯಮಾತು; ಹರಟಿ.

गपकना, स॰ ಗಬಕ್ತನೆ ನುಂಗಿಬಿಡು. गपड़चीथ, पु॰ ತ್ರಿಸ್ತಿ ಬಾರದ ಮಾತು ;*ನಾಲ್ವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೊಚ್ಚುವ ಹರಟ್ಕಿ

गपोड़ा, पु॰ ಆಸತ್ಯವಾರ್ತೆ; ಕವೋಲ ಕಲ್ಪನೆ.

गपोड़ेबाजी, स्त्री॰ रंगर्गु छीर्प्यु छ पर्धे. गप, स्त्री॰ ऊर्र्ध.

गणी, वि॰ ಹರಟಿಹೊಡೆಯುವವ; ಹರಟಿಮಲ.

गफ्ता, पु॰ कै.बिटू हर्स : कै.बिटू नामझा, पु॰ ७० तर्स हुं. डाड्यु: एग्द्र : इग्जिये: गमज़ना, वि॰ क्षाध्य ड — मारना कै.बिटू डाड्यु संग्ताः । गमनाक, वि॰ ठी द्वार ग्रम, वि॰ तर्धु क्षायः : क्षायः । गमला, पु॰ क्षाडिश्च हुं कार्यः । गमाना, स॰ हर्षकेश्च

गाकलात, स्थी॰ ಅಚಾತುರ್ಯ; ಪ್ರಮಾದ;ತಪ್ಪು.

गर्फार, वि॰ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಮೂಡುವ. गफ्रूर, पु॰ ಕ್ಷಮಿಸುವವ.

गामकार, वि॰ ದಯಾಳು; ಕ್ಷಮಾ ಗುಣವುಳ್ಳ.

गामस, वि॰ तसु रुग्त. शवन, पु॰ तुंज्जुद्यकार ; ಛंಪा र्रालं.

गवरू, वि॰ ಉಕ್ಕೇರುವ ಯೌವನದ; ಟೊಣಪ ; ಸರಳಸ್ವಭಾವದ.

गव्बर, वि॰ ಆಹಂಕಾರಿ. गात्र, पु॰ ಆಗ್ನಿ ಪೂಜಕ. गम, स्रो॰ ಪ್ರವೇಶ. पु॰ ದಾರಿ

गम, ह्यो॰ ಪ್ರವೇಶ. पु॰ ದಾರಿ. गम, पु॰ ಶೋಕ: ಚಿಂತೆ; ಯೋ ಚನೆ.

गमक, स्त्री॰ छठकार ; मज्जमते. गमकना, स्र॰ मंग्रात्व स्त्रीतिका. गमकीसा, वि॰ मज्जमतेलेका सु. गमस्त्रीम, वि॰ स्त्रीतिका सु. गमगीन, वि॰ स्त्रात्वीह स्त्रीतिका स्त्रीति

ग्रमगीनी, स्त्री॰ ಮುಖ ; ವಿನಾದ. ग्रमगुपार, वि॰ ७४८८ ಮುಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ. गमका, पुर एका उनु. गमज़दा, वि॰ टींग छोडं रुवट. गमनाक, वि॰ ठैक्वाट चरं. गमला, पुर टिंग हों. गमाना, सर्व चंदिन हों. गमी, खोर टेंग होंगे, क्यां, डांग्स, वि॰ टांग खेंगे, गमाज़, वि॰ टांग खेंगे,

गयंद, पु॰ ಆನೆ. गया, वि॰ ಹೋದ: ತೀರಿಹೋದ; —गुज़रा या बीता ದುರವಸ್ಥೆ ಗೀಡಾದ; ನಿಕೃಷ್ಟ; ಕಳಪೆ.

गयावाल, पु॰ ಗ ಯುग हुँ १ डु ದ थू ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. गर, पु॰ ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ; ವಿಷ. अन्य॰ ರैं; (अगर) प्रस्य॰ ಯಾವು ದಾದರೂ ಕೆ ಲ ಸ ಮಾ ಡುವ;

ಉದಾ: सीन्नार, कारीगर. गरक, वि॰ ಮುಳುಗಿಹೋದ; ಮಗ್ನ ವಾದ; ನಾಶವಾದ.

गरकाब, पु॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ. गरकी, खो॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳು ಗು: ಆತಿವೃಷ್ಟಿ; ಜವುಗುನೆಲ. गरगज, पु॰ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಅವ ರಾಧಿಯನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸುವ ಹಲಿಗೆ.

गरचे, अव्य० ಆದಾಗ್ಯೂ. गरज, g० ಶಬ್ಪ ; ಮೇಘದ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ.

गरज़, की • ಉದ್ದೇಶ : ಆವಶ್ಯ ಕತೆ; ಪ್ರಯೋಜನ ; ಬಯಕೆ. कि • ಕೊನೆಗೆ ; ಒಳ್ಳೆಯದು ; ಚೆನ್ನ ;

ಗಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾ ಡುವವನು;--यह कि ಅಂಪರೆ, ' गरिदश, स्त्री॰ दे॰ गरिश. ಅರ್ಥಾತ್, ತಾತ್ರರ್ಯವೇಸಂ गरदी, म्बी • ತಿರಗು: ಕಾ,ಂತಿ. ದರೆ;—गाँठना ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ गर्स्टू, यु॰ ಆಕಾಶ. ವನ್ನು ಸಾಧಿಸು; अलगरज ಒಟ್ಟೆ गरब, पु॰ दे॰ गर्व. ನಲ್ಲಿ; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ.

गरजन, पु॰ ಗರ್ಜನೆ; ತುಮುಲ गरबा, पु॰ ಗುಜರಾತಿ ಕ್ರೀಯರು ಧ್ವನಿ.

ग़रज़-मन्द, वि॰ ಆವಶ್ಯ ಕತೆಯು ' ಳೈವ; (ಏನಾವರೂ) ಬೇಕಾದವ. गरजना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸು; ಸಿಟ್ಟನಿಂದ

ಕೂಗ್ಯಾಡು.

गरज़ी, वि॰ मूं कार्याट क्रिटेंव्सर. गरदन, स्त्री॰ संबैर्त ; सैंग्रिस ; ಕತ್ತು;—नापना ಅವಮಾನ ಪಡಿಸು;—पर जुवा रखना ಬಹಳೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದ ಜನಾಬ್ದಾರಿಕೆ होना ಬಿನ್ನು ಬಿಡದಿರು: ಜನಾ ಬ್ದಾ ರಿಕೆಯು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗು; —फॅसना ೩ ಲು ಕಿ ಹೋಗು; — सारना ಕೊಲ್ಲಂ; — हाथ में ¦ गण्मागरम, पुं• ಬಿಸಿಬಿಸಿ; ತಾಜಾ; देना च थु. ते चूं. का के बस्तु, अ स् ವಾ ಅಪಮಾನಮಾಡು.

गरदिनयाँ, स्नी० ಕತ್ತು ಹಿಡಿದುತಳು ವುದು; ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಪ್ರಯೋಗ. गरद्दी, स्त्री॰ कंड्रैतेक हैं।; ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಂಠಾಭರಣ. बारदा, पु॰ दक्षिः; ಮಣ್ಲು.

—का बावला ಸ್ಪಾರ್ಥನಾಧನೆ गरदान, वि॰ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಒಂದೆ ಕಡೆಗೆ ಬರುವವ. ग़रब, पु॰ ಪಶಿ ಮ.

ಪಾಡತಕ್ತ ರಾಸಗೀತ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಜರಾತುದೇಶದ ನಾಟ್ಟ.

गरबीला, वि॰ ७ भ राज र छा थ ಯಾದ: ಹೆಮ್ಮೆಯುಳ್ಳ.

गरभ, वि॰ तद्धहः तर्जहः

गम्भाना, अಂಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗು; ಭತ್ತ ಗೋಡಿಸೊದಲಾದ ಪೈರು ಗಳಲ್ಲಿ ವಿೂಸೆ ಹುಟ್ಟುವುದು. गरभी, वि॰ ७३ का हरा है.

ಯನ್ನು ವಹಿಸು;—पर मवार गरम, वि॰ ಬೆಚ್ಚ ನೆಯ: ಬಿಸಿಯಾದ; ಉತ್ತ: ಸೃಚಂಡ. गरमागरमी. स्त्री॰ उठा राज्य ;

ಉತ್ತಾ ಹ.

—होना **ಆ** तैश्वारी करें. गरमाना, अ॰ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕೋಪ ವುಂಟಾಗು; ಜಂಬಹೆಚ್ಸಾಗು. **ಇಂ** ಬಿಸಿಮಾಡು : ಕುದಿಸು.

गरमी, स्रो॰ ಉज्लं डैं; डार्च; ಉठै; ಆವೇಶ; ಕ್ರೋಧ; ಉತ್ಸಾಹ; ಬೇಸಗೆ; ರೋಗ.

गरल, पु॰ काञ्चित ವಿಷ. गराँ, वि॰ ಅಮೂಲ್ಯ ; ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ . गराँजान, वि॰ ಸಾವಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ; ಸೋಮಾರಿ.

गराड़ी, स्त्री॰ तुन्धी; ಚಕ್ರದ ಗುರುತು.

गरानी, स्त्री॰ ಭಾರ; ಪ್ರಿಯ. गरारा, वि॰ ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಪ್ರಚಂಡ; ಬಲವಾನ್.

गिरिमा, खां० गिंट दां ; एकंट क्वर ; इंद्रु मैति प्रेट्टी १०० का ; कार ते गिरिष्ठ, वि० माध्य कार शिक्ष कार्य ; थक्कर मध्य कार ते चार्ता, खों० वैठका । गिरीक, वि० कार्यनित.

गरीज़, पु॰ सुधार्य. गरीब, बि॰ धढर्य, दिःतः दिठेद्युः —उल्बन्तन दौर्रधिधः हर्

ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ. गरीव-निवाज़, वि॰ ಬಡವರಮೇಲೆ ದಯಿಯಿಡುವ.

सारीव-परवर, स्त्री० ದೀನ ರಕ್ಷಕ. सारीवाना, वि० ಬಡವರೆಂತಹ. सारीवी, स्त्री० ಬಡತನ: ಆಧೀನತೆ; ದಾರಿದ್ರ..

गरीयस, वि॰ ಮಹಾನ್; ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದ; ಪ್ರಬಲ.

गस्आ, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಭಾರವಾದ; ಗೌರವಸ್ವ.

गरुआई, स्त्रो॰ ಭಾರ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ.

गरू, वि॰ ಭಾರವಾದ. ग़रूर, पु॰ ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಅಭಿ

ಮಾನ.

ग़रूरी, वि॰ ಜಂಬಗಾರ; ಅಭಿ ಮಾನಶಾಲಿ.

गरेबान, पु॰ ಕತ್ತಿನಪಟ್ಟಿ ; ಕೊರಳು ಪಟ್ಟಿ ; ಕಾಲರ್.

गरेरना, स॰ प्रंडु थंड्रंग्रं; ముత్తు. गरेह, पु॰ प्रंड्याळ ; त्रंग्रंड). गर्क, वि॰ कातू; మार्शित. गर्क, खी॰ दे॰ गरज़.

ाज़, स्वा॰ दे॰ गरज़. गर्जन, पु॰ ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಕರವಾದ ಧ್ವನಿ.

गर्जना, अ० दे० गरजना.

गर्त्त, पु॰ ಮಡು ; ಗುಂಡಿ ; ಜಲಾ ಶಯ.

ग़र्द, स्त्री॰ ಧೂಳು; ಬೂದಿ;—स्रोर। ಧೂಳು ಬಿದ್ದೂ ಸಹ ಕೆಡದ.

ग़र्द-लोर, वि॰ ಧೂಳಾದರೂ ಕೊಳೆ ಹತ್ತದ; ಧೂಳು ಒರೆಸುವ

ಗೋಣಿತಟ್ಟು. गद्न, पु० ಕತ್ತು.

गर्दम, पु॰ ಕತ್ತೆ. गर्दाल, पु॰ ಅಲೂಬುಖಾರಾಹಣ್ಣು, गर्दिश, स्त्रो॰ राज्युः; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ. गर्द, स्त्रो॰ दे॰ गर्दे.

จาร์, go กุม ; กุมะ ; ผมงชง.

गर्मी, स्त्री॰ दे॰ गरमी. गर्व, पु॰ ಅळ०च्छ०.

गर्विता, पु॰ ನಿಜರೂಪ ಗುಣಾದಿಗ ಳಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದ ನಾಯಕಿ.

गर्वीला, वि॰ ದರ್ಪವುಳ್ಳ; ಹೆಮ್ಮೆ. गलवाना, स॰ ಕರಗಿಸು. ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ. गहण, पु॰ ದೂಪಣೆ. गहंणीय, वि॰ ನಿಂದನೀಯ. गहिंत, वि॰ २००३ मधुधू. गही, वि॰ ನಿಂದಾತ್ಮ ಕವಾದ. गल, पु॰ रु॰ है। दैं। प्रांत (गला) गलकंबल, पु॰ तं तं डैक तं था. (सास्ना) गलगंज, पु॰ तथाधै. ग़लत, वि॰ ತಪ್ಪು; ಅಶುದ್ಧ; ಅಸತ್ಯ. गल-तिकया, स्त्रो॰ ಕೆನ್ನೆ ದಿಂಬು. ग़लतफ्रहमी, स्त्री॰ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಭ್ರಾಂತಿ. ग़लतान, वि॰ ಹೊರಳುವ; ತಿರು ಗುವ. गलती, स्त्री॰ डह्यु: टी०१६; ವೋಸ; ಆಶುದ್ತಿ. गलथना, पु॰ ಮೇಕೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೊಲೆ. गलना, अ॰ ಕರಗು ; ಬೇಯು ; ದ್ರವ ರೂಪವಾಗು. गलीचा, पु॰ ರತ್ನಗಂಬಳಿ; ಜಮ गलफॉसी, स्त्री॰ ಘಾಸಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ; ಗಲ್ಲಿ ಗೇರಿಸುವಿಕೆ. गलबाँही, स्त्री॰ हिंधू त राज्य हैं, ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಆಲಿಂಗನ. गलबा, पु॰ ಆಧಿಕ್ಯ; ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ತೆ. गलमुच्छा, पु॰ तथूँ ಮೀಸೆ; ಕೆನ್ನೆಯ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲಿನ ಕೂ

ದಲು.

गलसुआ, पु॰ हड्डे रघडेळायाचा: ಕಳ್ಳಬಾವು. गला, पु॰ च्युः कैंग्रेपः; कंट ह ಧ್ವನಿ ;—आना ಕತ್ತು ಊದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ;—काटना ಅನ್ಯಾ ಯಮಾಡು;—हृदना ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು; गले पहना धीर ख ವೆಂದಿ ಜ್ಞ ಜೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; गले मद्ना ಬಲವಂತದಿಂದ ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟು. गले लगाना ಆಲಿಂ ಗಿಸು. गलाना, स॰ हं री राः : ಗಿಸು. गलावर, स्त्री॰ ಕರಗುವಿಕೆ. गलित, वि॰ ಕರಗಿದ: ಶಿಥಿಲವಾದ; ಜೀರ್ಣವಾವ. गलियारा, पु॰ वर्षाधानुद र०वै ಅಥವಾ ಗಲ್ಲಿ. गली, स्त्री॰ ಗಲ್ಲಿ; ಬೇದಿ; ಸಂದಿ; ಕೇರಿ.

ಖಾನೆ. * ग़लीज़, वि॰ चैंबर्ड़ा; चठांतू. g. ಕೊಳೆ; ಅಸುದ್ದ ತೆ; ಮಲ. गलेबाज़, वि॰ धैरुशू ते काखा ब ವನು; ಮಧುರವಾದ ಶಾರೀರ (ಕಂಠಧ್ವನಿ) ವುಳ್ಳವನು. गलप, स्त्री॰ ळंठधी; क्षः क्षः; మिक्रु

ಪ್ರಲಾಪ ; ಸಣ್ಣ ಕತೆ.

104

गह्या, पु॰ ಸದ್ದು; ಗುಲ್ಲು; ಬೊಬ್ಬೆ; ಗಲಾಟೆ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. गह्या, पु॰ ಧಾನ್ಯ; ಕಾಳು; ಬೆಳೆ; ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಟ್ಟಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ; ಧನರಾಶಿ.

गवँ, क्वो॰ ಹೊಂಚು. (बात) ಪ್ರ ಯೋಜನ; ಉಪ್ಪೇಶ್ಯವು ಫಲಿ ಸುವ ಸಂವರ್ಭ;— से ಸಮಯ ನೋಡಿ.

गवास, पु॰ थेर्सु ಕಿಟಕಿ; ಗವಾಕ್ಷे. गवारा, वि॰ ಅನುಕೂಲವಾದ; ಮನ ವೊಪ್ಪುವ.

गवाम, पु॰ चंध्रीच. (कसायी) गवाह, पु॰ मञ्जूताल्य.

गवाहो, स्त्रो॰ ಸಾಕ್ಷ್ಯ. गवेपगा, स्त्रो॰ ಅನ್ವೇಷಣ; ಹುಡು ಕೋಣ; ಶೋಧನೆ.

गवेया, पु॰ ಗಾಯಕ; ಸಂಗೀತಗಾರ; ಗವಾಯಿ.

ग्रस, पु॰ ಸ್ಮೃತಿ ಏೀನತೆ; ಮೂರ್ಛೆ. ग्रस्त, पु॰ ಸುತ್ತು ನಿಕೆ; ತಿರುಗಾಡು ನಿಕ

शक्ती, वि॰ ಸುತ್ತುವವನು; ಗಸ್ತೀ ಶಿರುಗುವವನು. स्त्रो॰ ವೃಭಿಚಾ ರಿಣಿ:—प्यास्त्रा ರೋಲಿಂಗ್ ಕಪ್ಪು.

गस्ती-चिट्टी, स्त्री० ಸುತ್ತೋಲೆ. गसना, स० ಬಿಗಿಸು; ಗಂಟೆಕ್ಟು. गसीखा, वि० ಬಿಗಿದ; ಘೋಣಿಸಿದ. गस्सा, पु॰ गगुर्म; स्वर्भ; डाड्यू. गहकना, अ॰ थळपे स्मेराद्या; उवनेमा.

गहगह } वि॰ ಸಂಶೋಷ ಮತ್ತು गहगहा } ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿ ರುವ.

गहगहाना, अ॰ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗು; ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಸು; ಚಿಗುರು.

गहगहे, किಂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ; ಬಹಳ ಚಿನ್ನಾಗಿ.

गहन, वि॰ ಗಂಭೀರ; ಆಳವಾದ. पु॰ ಆಳ; ದುರ್ಗಮವಾದ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರಹಣ. ಫಾಂ ಹಿಡಿತ; ಹಟ; ಜಿದ್ದು; ಆಭರಣ.

गहना, स्त्री॰ ಆಭರಣ. स॰ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ಧರಿಸು.

गहनी, स्त्री० ಹಿಡಿತ; ಹಠ; ಹಿಡಿ. गहनर, नि० ವಿಷಮ; ದುರ್ಗಮ ವಾದ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

गहर, जो॰ ವಿಳಂಬ; ತಡೆ. गहरा, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ; ಅತ್ಯಧಿಕ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; —हाय मारना ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸು.

गहराई, स्रो॰ एप; ता०ः क्षाराजा. गहराना, अ॰ एपजाताः; नैशः स्र त्रिक्युः, स॰ एपजातः. गहस्रोत, पु॰ ठायस्याङ नुकुळाठ ४०टा जांड्या. गहिरा, वि० दे० गहरा. गहिराई, स्त्री० दे० गहराई.

ಸ್ಥಳ; ಗುಹೆ; ಕಂದರ; ಬಿಲ; ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ; ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾಸ ವನ.

गाँछना, स॰ ग्रीक्षिंग्रेंग्रे. गांज, पु॰ कार्युः; टाटे. गांजना, स॰ ठाठेकाटा. गाँजा, पु॰ गा०क्षा.

गाँड, स्त्रे॰ ಗಂಟು; ಮೂಟಿ; ಗಣಲು; ಗೆಣ್ಣು ; ಕೊಣಿಕೆ ; ವೈ ಮನಸ್ಯ ; —का पूरा **द**ह्य दहा चित्र चि ಜೇಬುಕಳ್ಳ.

गाँँगोभी, स्ने॰ ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ: ಹೂ ಕೋಸು.

गाँउना, स॰ तंश्रीच्यु; द्धारिक्यः; मतलब गाँउना सुँ ಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದು; ಕಾರ್ಯಲಾಭವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು.

गाँइ, स्त्री॰ ಕುಂಡಿ; ಕುಂಡೆ; ಮು ಕುಳಿ.

गोंडा, पु॰ ब्राउट डा०खा. गाँडू, वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ: ಹೇಡಿ. गाँथना, ल॰ ವೋಣಿಸು; ದೂರದೂರ ಹೊಲಿಗೆಹಾಕು.

गाँची, पु॰ ಗಂದಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವ: ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

गॉॅंभीर्य, खी॰ तं भए ठंडें ; क्रिटंडर्त.

•गांवँ) ಗ್ರಾಮ. गाँव {

गहर, पु॰ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ गांस, स्त्रो॰ ಬಂಧನ; ತಡೆ; ಬ್ವೇಷ; ರಹಸ್ಯ; ಗಂಟು; ಉದಲು; ಬಾಣ ಅಥವಾ ಬರ್ಭಿಯನೊನೆ. गाँसना, स॰ क्षाक्ष्यः; रुगधिकाः; ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು; ತುರುಕು. गाँसी, स्त्री॰ ಬಾಣದ ತುದಿಮೊನೆ. गाँहक, पु॰ दे॰ गाहक.

गागर गःगरी क्ली॰ तकिंग; थैंंग्वीर.

गांछ, पु॰ ठांठ ; ११ छ. (पेड़) गाछी, स्त्री॰ ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ. गाज, स्त्री॰ तंद्रहरू ; ५७०० ; ಗುಡುಗು. पर गाज शिरना ಸಂ ಕಟ ಒದಗು: ನಾಶವಾಗು.

गाजना, अ॰ तर्थ्धाराः; ಮಂಕಾರ ಮಾಡು: ಕಿರಚು: ಅನಂದ ಪಡು.

गाजर, स्त्री॰ ಕೆಂಪ್ರ ಮೂಲಂಗಿ; ಗಾಜರು;—मूली समझना ತುಚ್ಛ

गाज़ा, पु॰ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪುಡಿ.

गजाबाजा, पु॰ ವಾದ್ಸಗಳ ಘೋಷ; ಕೋಲಾವಲ: ಗೆಫಲ.

ग़ाज़ी, पु॰ ಧರ್ಮಕ್ತಾಗಿ ಕಾದಾ ಡುವ ವೀರಪುರುಷ.

गारा, पु॰ क्षेत्र क्री०७.

गाइ, स्त्री॰ ಕುಣै; ಹಳ್ಳ; ಹಗೇವು.

गाइना, स॰ ळाकाः; ळाळेळाः; ನೆಡು; ಅಡಗಿಸು. गाड्र, स्त्रो॰ कँक्षाॢ ಕುठे. गाड़ा, पु॰ थ० छै; २ ड्रे तं ता छै. गाड़ी, स्त्री॰ थ०वि; तनवि; इंडिंध. गाद, वि॰ ಬಹಳ; ಅಧಿಕ; ಗಟ್ಟ; . ಆಳ; ಕಠಿಣ; ದಪ್ಪ. ಫೌಂ ಆಪತ್ತು: ಸಂಕಟ गाड़ा, वि॰ ದಪ್ಪ; ಮಂದ; ಗಾಡ ವಾದ; ಘನಿಷ್ಟ; ಪ್ರಚಂಡ; गाड़ी छानना र्कंत्रुत భంत ಡಿ; ಗಾಢವಾದ ಸ್ನೇಹವುಂ ಟಾಗು गाढ़े में पड़ना ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು. गात, पु॰ ಅःग: हिंदर; तथह. गाता, पु॰ क्षाबां बर्जरा. गाती, स्नो॰ ಮಿಂಲು ವಸ್ತ; ಕೊರ ಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟಿ. गात्र, पु॰ ಶರೀರ. गाथा, स्त्री॰ ವೃತ್ತಾಂತ: ಸ್ತ್ರುತಿ. गाद, स्त्रो॰ तरे; धतु छ. गादड़) वि॰ ३१९८०: ಹೇಡಿ; गादर ∫ ಮೈಗಳ. गावा, पु॰ ಹಸ್ತಾನ್ಯ: ಕುಯ್ಲಿಗೆ ತಯಾರಾಗದ ಫಸಲು. गादीं, स्त्री० दे० गहीं. गादुर, पु॰ ಬಾವಲಿ : ಗಬ್ಬಿಲ. गाव, पु॰ सूध; उद्यक्ष त्रिक्ष ಸ್ಸವಾಪ. गान, पु॰ गाळातः; गं०ति । गं।

ಗೀತ.

गाना, स॰ ङारम् उत्रर्भ ७ हो ಸರಿಸಿ ಹಾಡು: ಹೊಗಳು: ವಿಸ್ತ್ಯಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸು. गाफिल, वि॰ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ; ಮೈ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ; ಅಜಾಗ ರೂಕತೆಯ. गाम, पु॰ इंगांप तक्ष्ट. गाभा, पु॰ ಮುಂಚಿಗುರು; डಳಿರು: ನವೀನ ಪಲ್ಲವ; ಮರದ ತಿರುಳು. **ಡಿಂ** ಗರ್ಭಿಣೆ. गाम, पु॰ दे॰ गाँव. गामी, वि॰ ನಡೆಯುವವನು: ರಮಿ ಸುವವನು. गाय, स्रो॰ तीश्य); ळग्रः; एक्छः; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವನು. गायक, पु॰ ಹಾಡುಗಾರ; ಸಂಗೀತ ಗಾರ; ಗಾಯಕ. गायको, स्रो॰ ಹಾಡುವವಳು. गायकोठ, खी॰ तैंश इन्छै. ग़ायत, वि॰ ಅತ್ಯಂತ ; ಬಹಳಹೆಚ್ಚು : गायन, पु॰ काळा का टिईं. ग़ायब, वि॰ ಅದೃಶ್ಯ ; ಲುಪ್ತ ; ಮಾಯವಾದ;—होना ಅದೃಶ್ಯ ವಾಗು; ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗು. गायवाना, किಂ ತಿಳಿಯ ದಂತೆ: ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ; ರಹಸ್ಯವಾಗಿ. गार, पु॰ ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿ; ಗುಹೆ. शास्त, वि॰ प्रु०मञ्जत; रुग्ध ವಾದ; ನಷ್ಟಭೃಷ್ಟ.

गारद, स्रो॰ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಪಹರೆ; •गावदी, वि॰ ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಮ. ಕಾವಲು. गारना, स॰ कैंग्लं डेर्ग; ड्रंक्स्र गारा, पु॰ तक्कुः; तावर्ट. गारी, **खो**० थीं तुर्भः ; टाउइ स्टर्न. गारो, पु॰ ಅळ० हार ; ಹೆಮ್ಮ. गाईस्थ, पु॰ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ. गाल, पु॰ ಕೆನ್ನ; ಗಲ್ಲ; ಬಾಯಿ ಬಡಕುತನ; ಒಂದು ಹಿಡಿ; ತುತ್ತು;---बजाना ಜಂಬಕೊಚ್ಚು; —फुलाना कंड्यू डै०१० मा; ಕೋಪಿಸು; ಬಡಾಯಿಕೊಚು; ಹರಟಿಹೊಡಿ;—मारना ಇದ್ದರು ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳು. गालगूल, पु॰ डंछैं कंटधै. गाला, पु॰ ಪತ್ತಿಯ ಹಂಜಿ. गालिब, वि. ವಿಜಯಿ. गालिबन, कि॰ ಆದಮಟ್ಟಿಗೆ. गाली, स्नो॰ ಬೈಗಳು; ಕೆಟ್ಟಮಾತು. गाली-गलांज, स्था॰ डाउर्टर धैं, का ಡುನಿಕೆ; ದುರ್ವಚನ. गाली-गुक़्ता, पु॰ धीं तर्च क्षतं इ. गालीचा, पु॰ दे॰ गलीचा. गाव, पु॰ ಗೋವು; ಎತ್ತು. गावकुशी, स्नो॰ ಗೋವಧೆ. गावकुर्द, वि॰ ಅದ್ದ ಶ್ಯ; ನಷ್ಟ ಭ್ರಷ್ಟ. गावज़ोरी, स्त्री० ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗಳ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸು : ಮುಷ್ಟ್ರಾಮುಷ್ತಿ,.

गावतिकया, स्रो॰ ದೊಡ್ಡ ದಿಂಬು.

गावदुम, वि॰ ಎತ್ತಿನ ಬಾಲಸಂತಿ ರುವ ; ಇಳಕಲ. गास, पु॰ ಸಂಕಟ; ಆಪತ್ತು; ತುತ್ತು; गाह, पु॰ भैठा है; स्नूत; क्रीसर्थ. (ग्राह) गाहक, पु॰ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳು ವವನು; ಗ್ರಾಹಕ; ಗಿರಾಕಿ; ಅಭಿಲಾಷಿ; ಪ್ರೇಮಿ. गाहकी, स्त्रो॰ ಮಾರಾಟ: ಖಕರಿ. गाहा, स्त्रीः ವರ್ಣನೆ; ಕಥೆ; ನೃ ड्यु**ंड.** (गाथा) गाही, स्त्री॰ इ०४५; इद्युंतिर ಎಣಿಕೆ. गाहे, वि॰ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ: —ब-गाहे ಆಗಾಗ್ಯೆ. **गिंजना**, स० है ३ छं। गिंड्री, स्त्रो॰ साड्यू साट्याटा. गिचपिच) वि॰ धरु सुज्ञास ; गिचरपिचर ∮ ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾದ. ग़िज़ा, स्त्री॰ ಆಹಾರ: हक्, ग़िज़ाल, पु॰ ಪ್ರಟ್ಟ ಜಿಂಕೆಮರಿ. गिरिपर, स्रो॰ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಶಬ್ ; -करना ಅಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡು. गिहा, पु॰) ಜಲ್ಲಿಕಲ್ಲಿನ ಚೂರು; गिही, स्वी• र का है, का है, का ಒಡಕಲು ಚೂರು. गिड़गिड़ाना, अ० ಮಿತಿಮಿಾದ ವಿಧೇ ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡು.

निद्ध, पु॰ ठक्षळद्धः; दौनदू॰ ಜಾತಿಯ ಗಿಡುಗ. गिनती, स्त्री॰ ಎಣಿಕೆ; ಗಣಸೆ; ಲೆಕ್ತ; ಸಂಖ್ಯೆ; -- के ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ; ಬಹುವಿರಳ. गिनना, स॰ अलैं चैं का खाः ; धैं कु ಮಾಡು. गिनवाना) स॰ २ छे है द्या छिरा : गिनाना ∫ ಎಣಿಸಿಸು. गिन्नी, स्त्री॰ कांड्युधं; अनुरा ತಿರುಗುನಿಕೆ; ಸವರನ್. गिर, पु॰ १०; ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ. गिरगिर, पु॰ गिःश संः वैः वैः ಕ್ಯಾಕ. गिरजा र पु॰ हेर् र्डु ठित का थळा; गिरजावर ∫ ध्वध्धः. गिरदा, यु॰ मार्ड्युः; ब्रथका. **गिरदाव, पु॰** ಸುಳಿಗುಣಿ: ನೀರಿನ ಸುಳಿ. गिरना, अ॰ ಬಿ॰ಳು; ಉದುರ; ಹೋಗು; ಅವನತಿಯನ್ನು

ಹೊಂದು.

ಕರಣೆ.

गिरफ़्त, स्त्री॰ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಹಿಡಿತ.

गिरमतार, वि॰ मर्ठकेष्टिक्क धुधुः

गिरफ़्तारं, स्त्री॰ ಬಂಧನ; ಖೆ.ದು.

ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ: ಖೈದು ಮಾಡ

ಲ್ಪಟ್ಟ : ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ದಲ್ಲಿ ತೂತುಕೊರೆಯುವ ಸಲ

गिरवाना, स॰ थिएफा जंब जांका. गिरवी, वि॰ ಅಡವು; ಗಿರಿವಿ; ಒತ್ತೆ ಯಿಟ್ಟರುವ. (बंधक) गिरिवीदार, पु॰ ಅಡವು ಇಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವನು. गिरह, स्त्री॰ गंबिधः; गैक्यूः; गंब्यः गिरहकर, वि॰ ಜೇಬು ಕತ್ತ್ರರಿಸುವ ಕಳ್ಳ. गिरहदार, वि॰ तं धेर्ठ; तं धेर ಗಂಟಾಗಿರುವ. गिरहवाज़, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ. गिरहस्त, पु॰ तुळ्यू. गिरहस्ती, स्त्रो॰ तुळ हुं डुं, गिराँ, वि॰ भारतात ; धळे ५. गिरा, स्नो॰ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ; ಮಾತು; ನಾಲಿಗೆ. गिराना, स॰ ಬೀಳಿಸು; ಪತನವಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡು. गिरानी, स्त्री॰ ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾ ಮ. गिरामी, वि॰ छान्द्रु एवद ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾದ. गिरि, यु॰ ವರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ. गिरी, स्नो॰ ಬೀಜದ ತಿರುಳು. गिरीश, पु॰ वैठ; वैठ्याध्याः; ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ. गिरमिट, पु॰ ಮೊಡ್ಡ ಬೈರಿಗೆ; ಮರ | गिरेबान, पु॰ ಭುಜವಮೇಲೆ ಧರಿ ಸುವ ಶಾಲುವಿನ ಸುತ್ತಂಚು. गिरो, वि॰ दे॰ गिरवी.

নিনাह, पु॰ মঝ্যানজ; শাণ্ডা, নিলা } पु॰ হুঁ মু ু চ বংল্লাহতেও নিলাবি, স্বৰেণ ও হু মহু ; ও হু ১ ফা হু ১১.

गिर्दावर, पु॰ ನಿರೀಕ್ಷಕ ; ಪರೀಕ್ಷಿಸು ವವ.

तित्वंब, पु॰ ನೀರಿನ ಸುಳ. तिल, खो॰ ಮಣ್ಣು; ಗಚ್ಚು; ಗಾರೆ. निलकार, पु॰ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವನು. निलकारी, खो॰ ಗಾರೆಯ ಕೆಲಸ. निल्हो, खो॰ ಗೆಣ್ಣು; ಸಂಧಿ. निल्हा, स॰ ಹಲ್ಲು ತಾಗಿಸದೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡು; ಮ ನಸ್ಸಿ ನೊಳಗೇ ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು.

गिलिबिला, वि॰ ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿರುವ; । ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾದ.

गिलावलाना, अ॰ ७ मु ह्यू का त ಮಾತನಾಡು; ಗೊಣಗುಟ್ಟು.

गिलम, स्नी॰ ಉಣ್ಣೆಯ ಹಾಸ ಗಂಬಳ್ಳಿ; ಜಮಖಾನೆ.

गिलहरी, ची॰ ಅಳಿಲು; ಅಡೆಲು. गिला, पु॰ ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ. गिलाज़ात, स्त्री॰ ಕೋಳೆಯಾಗುವಿಕೆ.

गिलाका, पु॰ ದಿಂಬು ರಜಾಯಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಚಿ॰ಲ; ಬತ್ತ ಳಿಕೆ; ಒರೆ.

गिलावा, पु॰ নালেই; শিভাৱা. गिलास, पु॰ তাঁগং ಟি; নাু মা. गिलोस, হাণি শেভাঞ অধু. भीकोरी, स्त्री० ಪಿಳ್ಯದೆಲಿ ಬಿಳಡ; ಪಾರ್ನಪಟ್ಟ; ತಾಂಬೂಲ;—द्राद ನೀಳ್ಯದತಟ್ಟೆ. गिल्ला, पु० ನಿಂದೆ; ಬೈಗಳ.

मिल्ला, पु० २००८ : धुँ,तर. गिर्च्या, स्त्री० दे० गिर्ज्या. गिल्ली, स्त्री० दे० गुर्ली.

नीं, प्रत्य॰ ह्यु ಭಾವಿತ; ಉದಾ. गमगी. जींजना, स॰ क्षेत्रं क्षेत्रं के दुः क्षेत्रं.

गीत, पु॰ टाक्टा; ह्या; तर्ड. गीत, पु॰ टाटा; ह्या; तर्ड. गीदड़, पु॰ ही; हु तार्थ. वि॰

ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ. गोदी, वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

गोप, पु॰ ರಣಹಜ್ಞು; ಗಿಡಗ. गोधना, स॰ ಹಿಂದುಸಲ ಕಾರ್ಯ

ಲಾಭವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾ ವಾಗಲೂ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನೇ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿರು.

गीवत, स्त्री॰ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಗೈರು ಹಾಜರಿ; ಚಾಡಿಹ್ನೇಳುವಿಕೆ.

गोर, प्रत्यः ಇಟ್ಟುಕೂಂಡಿರುವವ; ಉದಾ: जहांगोर, अलमगीर.

गीला, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ; ತೊ ಯಿಮ ಹೋಗಿರುವ.

गुंग है पु॰ ಮೂಕತನ; ಮೂಗ.

गुंगी, स्त्री॰ वर्डहर्एं कार्जः संग्राहरू कार्जः

ಗ್ರೆಡಾ, g∘ ಮುಗುಳು; ಮೊಗ್ಗ; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ನೃತ್ಯ. ಈ Σಾಡ್ ಆ ಸಂಸಕ್ಷಣ ಮೇಂ

गुंज } स्त्री॰ భ్రమం गैंप ಝೇಂ गुंजन हुं कार्ट.

गुंजना, अ॰ ट्यां॰ हिरां. गंना, पु॰ ಗುಲಗುಂಜಿ; ಮಂಜಾಡಿ; ಗುಂಜಾಫಲ. गुंजाइश, स्त्रो॰ ಆವಕಾಶ; ಎಡೆ; ಸ್ಥಾನ; ಸಂದರ್ಭ. गुंजान, वि॰ दधुः; रुधिखः; ಅरुप्रं गुंजायमान, वि॰ ಝೇಂಕರಿಸುವ. गुंजार, पु॰ ट्रेंभः॰ कार. गुंडई, ಹಾಂ ಪೋಕರಿತನ; ಅನ್ಯಾಯ. गुंडा, वि॰ ग्रुंश हि ; का कै. ग्यना, अ॰ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು; ಹಾರ ವನ್ನು ಪೋಣಿಸು. गुंधना, म॰ तावध छा: ಹದ ಮಾಡಲ್ಪಡು. गुँधवाना, स॰ ळतळाळिका. गुँबाई, स्रो॰ ಹದಮಾಡುವಿಕೆ; ಹದ ಮಾಡಿದುದರ ಕೂಲ್ಲಿ गुंफ र पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಹೆಣೆದ गुफ्त) ಅಥವಾ ಪೋಣಿಸಿದಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು. गुंबज़) पु॰ देश्वरु त्रति और छैत गुंबद) ಗೋಲಾಕೃತಿಯ ಗೋಪುರ. गुंबा, पु॰ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಟಿನಿಂದ ಎದ್ ಬಾಸುಂಡೆ. गुइयाँ, स्त्री० मंदि ; मधी. गुच्छ, पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಸಮೂह ಕಟ್ಟು; ಗುತ್ತಿ. गुच्छक, पु० } दे० गुच्छ. गुच्छा, स्त्री० } दे० गुच्छ. गुच्छेदार, वि॰ तै०० छण तर्भण् ।

गुज़र, पु॰ तं ।; ಪ್ರವೇಶ; ಜೀವ ಸೋಪಾಯ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ; ನಿರ್ವಾಹ; जाना ಸಾಯು: ಮರಣಹೊಂದು. गुज़र-गाह, स्त्री॰ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ: ಸದೀ ಘಟ್ಟ. गुज़रना, अ॰ ಹೋಗು: ಕಳಿದು ಹೋಗು; ನಡೆ; ಸಾಗು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಸಾಯು. गुज़र-वसर, पु॰ ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹ: ಕಾಲಕ್ಷೇಪ. गुज़रान, पु० दे० गुज़र. गुज़क्ता, वि॰ ಕಳೆದುಹೋದ: ಕಳೆದ; ಹಿಂದಿನ. गुज़राना, स॰ (काष्ट) क्रंधें और. गुज़ारा, पु॰ थैং वर्त विकार छ ಕ್ರಾಗಿ ಸಿಗತಕ್ತ ವೇತನ; ಸುಂ ಕದಕಟ್ಟಿ. गुज़ारिश, स्त्री० ಅರಿಕೆ ; ನಿನೇದನೆ. गुझिया, स्त्री॰ ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು. गुटकना, अ० ಪಾರಿವಾಳದಂತೆಕೂಗು. स॰ ನುಂಗು. गुटका, पु॰ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಷವುಸ್ತಕ; ಬುಗರಿ. गुटरगू, म्बी॰ ಪಾರಿವಾಳದ ಕೂಗು. गुटिका, स्त्री० तंश्वती. गुह, पु॰ ದಳ; ಸಮೂಹ; ಗೋಷ್ಡಿ. गुद्दा, वि॰ कं हुं ; ते खूं .

गुठली, स्त्री॰ ವಾಟಿ; ಗೊರಟು; ಯಾವುದಾದರೂ ಹಣ್ಣಿನ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾದ `ಬೀಜ. गुढंबा, पु॰ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿ ನ ರಬ್ಬ; ಗುಳಾಂಬ. गुइ, पु॰ ಬೆಲ್ಲ. गुइंगुड़ाना, अ॰ ಗುಳುಗುಳು ಯೆಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು. ಈಂ ಹುಕ್ತ ಸೇದು. गुड़गुड़ी, स्त्री० तंशिताते; का हु. गुड़िया, स्त्री॰ ಬಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಟದ ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ. गुड़ी, स्त्री॰ धैधूँ, ಹುಶ ; अंड० त ; ದೊಡ್ಡ ಗಾಳೀಪಟ. गुड्डा, पु॰ ಬಟ್ಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬೊಂಬೆ; ದಿಹಡ್ಡ ಗಾಳೀಪಟ. गुड्डी, स्त्री० दे० पतंग. गुण, पु॰ ಗುಣ; ಧರ್ಮ; ಪ್ರಭಾವ; ಶೀಲ; ಸ್ವಭಾವ; ಫಲ. गुणज्ञा, स्नी० ಗುಣ ಪರೀಕ್ಷೆ. गुनफल, पु॰ ಗುಣಿಸಿಬಂದ ಫಲ. गुणांक, पु॰ माः लेश्यू खांच संवर्धु. गुणा, पु॰ तां लंड; का के. गुणातीत, वि॰ धळं र ताल तं छाड़ी. गुणी, वि॰ ಗುಣವಂತ. पु॰ ನಿಪುಣ ಸಾದ ಮನುಷ್ಯ. गुण्य, पु॰ ಗುಣಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ. गुण्यांक, पु॰ ಗುಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ. गुत्थमगुत्था, पु॰ ಗುದ್ದಾ ಟ; ಮುಷ್ಟಾ

ಮುಷ್ಟಿ; ಜಗಳ; ಸಿಕ್ಚು.

ै-गुत्थी, स्त्री० भैಕ್ಟು; ಗಂಟು; ತೊಡಕು. गुथना, अ० ಪ್ರೇಣಿಸಲದು. गुथवाना, स० ಪ್ರೇಣಿಸಿಸು. गुद्दगुद्दा, वि॰ ಮಾಂಸಲವಾಪ; ಬಹಳ ಮೆತ್ನಗಿರುವ.

गुदगुदाना, अ० ಉಲ್ಲಾ ಸಪಡು; ತಿಕ್ಕ ಲಾಗು.

गुदगुदी, स्त्री॰ ತಿಕ್ಚ ಲಾಟ; ನಗುವಿನ ಸೊಕ್ಟು; ಆಹ್ಲಾದ; **ಕಾನೋ** ದ್ದೀಪನ.

गुद्दिया, पु॰ ಹರಕು ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡವನು; ಬಟ್ಟಿ ಚಿಂದಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಡೇರೆ ಗುಡಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವವ

गुद्दो, स्त्री॰ ಹರಕು ಚಿಂದಿಯಬಟ್ಟಿ; ಕಂಥೆ ;—का लाल ಕೆಟ್ಟಸ್ಥ ಳದ್ದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥವಿರು ವಿಕೆ.

गुद्दी-बाज़ार, पु॰ ಗುಜರಿಸಂತೆ. गुद्दरना, अ॰ ದೂರವಾಗು; ತೃಜಿಸು. गुदा, स्त्री॰ ಮಲದ್ವಾರ. गुराज़, वि॰ ಮಾಂಸಲವಾದ; ಮಿತ್ತ ನೆಯ; ದಯಾಳು.

गुदाना, स॰ ಮಚ್ಛೆಹಾಕಿಸು. गुदाम, पु॰ दे॰ गोँदाम. गुही, स्त्री॰ कॅंगूड्यु ; डिंटैक कै॰ ಭಾಗ; ಕೊರಳಿನ ಹಿಂಬಾಗ.

गुन, पु० दे० गुण.

गुनगुना, वि॰ ಉರುಗು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ गुनगुनाना, अ० ಆಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡು; ಗೊಣಿಗುಟ್ಟು. गुनचा, पु॰ ಮೊಗ್ಗು. गुनना, स० ता खैरा ; और धैरा. गुनह, पु॰ दे॰ गुनाह. गुनहगार, वि॰ ಪಾಪಿ; ಅಪರಾಧಿ. गुनहगारी, स्त्री॰ क्वार्क ; दौरुक्ष ; ಅಪರಾಧ. गुनहीं, पु॰ ಅವರಾಧಿ. गुना, पु॰ ಸಂಖ್ಯಾ ವಾಚಕ ಶಬ್ರಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ;—हुगुना, चीगुना. गुनाह, पु॰ ಅಪರಾಧ; काಪ. गुनाही, पु॰ ಅಪರಾಧಿ; ದೋಷಿ. गुनिया, पु॰ माध्वा उंड. गुपचुप, ऋ॰ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ; ಸುಮ್ಮ ಗೆ. गुप्त, वि॰ ಅಡಗಿರುವ; ಗೂಢವಾದ; ವೈಶ್ಯರ ಆಡ್ಡ ಹೆಸರು. गर्सा, स्त्रो॰ ಒಳಗಡೆ ಕತ್ತಿಯಿರುವ ಊರುಗೋಲು. गुफ्रा, स्त्री॰ त्रां कैं; कुंबर्टर. गुफ़्तगू, स्त्री० ವಾರ್ತಾಲಾಪ: ಮಾತುಕತೆ. गुबरेला, पु॰ रूतली की ई. गुबार, पु॰ दाला ; दालका : कार्त ಸ್ತಿನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಪ. गुन्दारा, पु॰ ಆಕಾಶಬುಟ್ಟೆ. गुम, ए॰ ಅಡಗಿರುವ; ಅಪ್ಪಕಟ

ವಾದ.

गुमरी, स्त्री॰ टीधा छलू तरिक्षी. गुमनाम, वि॰ ಆಜ್ಲಾ ತ; ಹೆಸರಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಸಿದ್ದ. गुमराह, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ: ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ. गुमर, पु॰ ळैठौंः; ಅक्षेजात; ವುನಸ್ಸಿ ನೊಳಗಿನ ದ್ನೇಷ. गुमान, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ. गुमाना, स॰ हंईहैं हैं। गुमानी, वि॰ ಅळ० हु० है. गुमास्ता, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಕರಣೀಕ. गुम्मा, वि॰ ಮೌನವಾಗಿರುವ. गुर, दु॰ ಬೆಲ್ಲ; ರಹಸ್ಯ; ಮೂಲ ಮಂತ್ರ. गुरगा, पु॰ ಶಿಷ್ಟ; ದೂತ; ಗೂಡ ಚಾರ. गुरदा, पु॰ ಪರಾಕ್ರಮ; ಒಂದು ವಿಧ ವಾದ ಚಿಕ್ಕತುಪಾಕಿ; ಮೂತ್ರ ಪಿಂಡ. गुरवत, ಫಾಂ ಪ್ರಯಾಣ; ಪರದೇಶ್ವ गुरवा, स्रो॰ धँरुं. गुरबा, पु० ग़रीब का बहु०. गुरिया, स्त्रो॰ ಮಣಿ. गुरवी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ; ಗರ್ವಿ. गुरू, वि॰ ಭಾರವಾದ. ಡ್ರಂ ದೇವತೆ ಗಳ ಗುರು ಬೃಹಸ್ತತ; ತಿಕ್ಷಕ; ಆಧ್ಯಾಪಕ. गुरुआइन, ಫೊಂ ಗುರುಪತ್ತ; ಉಪಾ ಧ್ಯಾಯಿನಿ. गुरुआई, वि॰ ಗುರುವಿನ ಧರ್ಮ.

गुरुमाई, वि॰ ಸಹಪಾಠಿ; ಒಂದೇ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಆಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು.

गुरुमुखी, स्वि॰ ಪಂಜಾಬಿ ಛಾವೆ ಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಲಿಪಿ.

पुरू, पु॰ ಗುರು; ಅಧ್ಯಾಪಕ; ಆಚಾ ರ್ಯ:—ਬंदाल ಬಹಳ ಚತುರ.

गुरेज़, स्नी० ಓಡುವುದು.

गुरेरना, स॰ टाउटाउउ है हैं। हा.

गुगं, पु॰ ಗುಳೈನರಿ; ನರಿ.

गुरं, वि॰ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ.

गुಗೆ, ಆಂಗವೆ; ಬುರುಜು.

गुजेर, go ಗುಜರಾತದೇಶ; ಗುರ್ಜರ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಜನರು.

ಸಂಜ ಜಾತಯ ಜನರು. ಭೋಗ, ಈಾಂ ಗುಜರಾತದೇಶದ ಮಹಿಳೆ.

गुर्तीना, अ॰ ಗುರು ಗುಟ್ಟುವುದು; ಗುರ್ರೆಸ್ನುವುದು.

गुर्वी, स्त्री॰ ಗರ್ಭಿಣಿ. वि॰ ಭಾರ ವಾದ.

गुसी, स्त्रो॰ ಇಜ್ಞಲುಒಲೆ. गुल, दु॰ ಗುಲಾಬಿಹೂವು; ಹೂವು; ನಗುವಾಗ ಗಲ್ಲದವೇಲೆ ತೋರಿ ಬರುವ ಪುಷ್ಪು ಕೃತಿಯ ಗುರುತು; ದೀಪದಕುಡಿ;— स्वलना ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸು; ಜಗಳ

ಹುಟ್ಟು. ಗ್ಲಾಡ, ಇಂಸ್ಕರ್ಯ, ಗಲಾಟಿ;—ಾಗ

गुलकंद, go ಗುಲಾಬಿ ಮುರಬ್ಬ; ಗುಲ್ಲ ೯. गुलकारी, स्ना॰ ಹೂಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿ ಸುವ ಕೆಲಸ. गुलगुल) वि॰ ಮೈದುವಾಜ: ಸುಣ್ಣ गुलगुला) ಗಿರುವ.

पुरुगुलाना, म॰ हालू तंत्रेयुक्तः.

गुरुगूँ वि॰ ಗುಲ್ಬಿ ಬಣ್ಣದ: ರೋಜಾಬಣ್ಣ:

गुरुचाँदनी, पु॰ विध्यक्ष ಮಲ್ಲಿಗೆ गुरुचा, पु॰ ಗಲ್ಲದಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದ ಮೆತ್ತಗೆ ತಟ್ಟು ವ್ಯಜ.

गुलचाना, स॰ ಗಲ್ಲವಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದ ಮತ್ತಗೆ ತಟ್ಟು.

गुळचीं, पु॰ ತೋಟಗಾउँ; ಮಾಲಿ. गुळळतीं, पु॰ ಸುಖ; ಮಜಾ; ವಿಲಾಸ;—उइाना ಆನಂದಿಸು; ಮಜಾಮಾಡು.

गुळजार, षु॰ ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ ವನ. वि॰ ಕಂಗೊಳಿಸುವ; ಹಸರುವಚ್ಚೆ ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ; ರಮ್ಯ ನಾದ.

गुल्झवी, स्त्रो॰ ಗಂಟು; ಸಿಕ್ಟು; ಸುಕ್ಟು; ನಿರಿಗೆ.

गुलदाबदी, स्नो॰ ಸೇವಂತಿಗೆ. गुलदस्ता, पु॰ ಹೊಗೊಂಚಲು.

गुल इान, पु॰ ಹೂಗಳ ` ಗುತ್ತಿಯನ್ನಿ ಡುವ ವಾತ್ರೆ ; ಹೂಜಾಡಿ.

गुलदाना, पु॰ ಸಿಹಿಬೂಂದಿ.

गुळहुम, स्नो॰ ಬುಲ್ಬುಲ್ ಪಕ್ಷ. गुळनार, पु॰ ದಾಳೆಂಜೆ ಹೂವು; ದಾಳಿಂಬೆಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದಾಳಿಂಬೆ.

ಗಲಾಟಿಮಾಡು.

गुलक्राम,वि॰ ಬಹಳಸುಂದರ; गुवल, स्त्री॰ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕಪಿಗ ಗುಲಾಬಿಹೂವಿನಂಥ.

गुलवदन, वि॰ ಕೋಮಲ. गुलबगे, पु॰ ಗುಲಾಬಿ ಎಲೆ. गुलमा, पु॰ ಹೊಡೆತ ಅಥವಾ ಗಾಯ ದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತಲೆಯ ನುಂಲಿನ ಬಿಂಗು ಅಥವಾ ಬಾವು; ಬಾತುಕೊಳ್ಳು ನಿಕೆ.

गुलरू, वि॰ ಸುಂದರವಾದ. गुलरेज, पु॰ ळळधाळा. गुलशन, पु॰ डैशिधं; शायाजूतं. गुलकाको, पु॰ उध्दर्गतावदः ही हैं ಕ್ಕಿಂನ್.

गुलाब, पु॰ ಗುಲಾಬಿ;—पाश ಪಸ್ನೀ ರುದಾನಿ;—पासी ಪನ್ನೀರೆ ರೆಚು

गुलाव-जामुन, पु॰ ಜಾಮೂನು. गुलाकी, वि॰ ಗುಲಾಬಿಯ ಬಣ್ಣದ; ಪನ್ನಿ ಇರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ: ಸ್ಪಲ್ಪ. ग्लाम, पु॰ ७५०; ದಾಸ; ಸೇವಕ; ಸೌಕರ: -- ಕಾ ದಿಹಾಗ ದಾನಾನು ದಾಸ: ಅಡಿಯಾಳು

गुलामी, म्बी॰ ಗುಲಾಸುಗಿರಿ; ಪರಾ ದೀನತೆ.

गलाल, पु॰ ಗುಲಾಲು; ಓಕುಳಯ ಸೃಡಿ

गुरु, पु० इड्ड. गुलिम्नी, पु॰ ಹಾಕೊಳಿಟಿ. ग्लेनार, पु० दे० गुलनार.

ಳನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಲು ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು.

गुलेलची, पु॰ ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು ಹೊಡೆ ಯುವವ.

गुलेला, पु॰ दे॰ गुलेल.

ಗೂಡಾ, पुಂ ಕಾಲಿನ ಹರಡು; ಗಿರಿಗೆ. ्गुल्म, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಉದರ ವ್ಯಾಧಿ; ಗುಲ್ಮವ್ಯಾಧಿ.

गुहा, पु॰ ಮಡಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಲಿ; ಬೊಬೈ; ಗುಲ್ಲು.

गुल्लाला, पु॰ ಒಂದುಕೆಂಪುಹೂ. गुह्ली, स्त्री॰ ಗೊರಟು; ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬೀಜ; ಚಿಣ್ಣೆ.

गुसल, पु० दे० गुस्ल. गुपाँई, पु॰ दे॰ गोमाँई.

गुस्ताख़, वि॰ ७३ऋंु; ದಿಟ್ಟ ತನದ; ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ವಭಾ ವವುಳೃ.

गुस्तास्तो, स्त्री० ७५८ हुई ; ದಿಟ್ಟತನ. गुस्ल, पु॰ न्यूतं; द्रष्टं. गुल्लख़ाना, पु॰ ಸ್ನಾನವ ಮನೆ. गुस्या, यु॰ डॅंक्श्ड + १६७).

ಗ್ರಕ್ಷ, **ತು** ಗುಪ್ತನಾದ ಸ್ಥಳ; ಪೃದಯ. गृहराना, स॰ डाक् ; ध्रतिष्ठ तथी, ಯಾಗಿ ಕರೆ.

गृहा, स्त्रो० दे० गुफा.

गुहार, स्त्री॰ ಮೊರೆಯಿಡು. गुह्य, पु॰ ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗೂಢ ವಾದ.

म्मा, पु॰ ಮೂಕ; ಮೂಗ. मूँगे का गुड़ ಅ ನು ಭ ವಿ ಸಿ ಯೂ ಹೇಳ ಲಾಗದ.

गूंगी, स्त्री॰ ಮೂಕಳು.

ग्न, स्नो॰ ಭ್ರಮರಗಳ ಝೇಂಕಾರ; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.

गूंजना, अ॰ ಝೇಂಕರಿಸು; ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸು.

गूंथना, स॰ दे॰ गूथना. गूंथना, स॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ ಕಲಸು; ನಾದು; ಹಿಸುಕು.

गूगळ, पु० ಗೂಬೆ.

गुजर, पु॰ ಗೊಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. गुर, वि॰ ಗೂಫ; ಗಂಭೀರ; ಕಠಿಣ.

ग्होंक्ति, स्नी॰ ಒಬ್ಬ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಿಗೆ ನಾಟು ವಂತೆ ಹೇಳುವ ಅಲಂಕಾರೋಕ್ತಿ.

गूथना, स॰ ಪೋಣಿಸು; ಟಾಂಕಿ ಹೊಲಿ.

गूदड, पु॰ ಹಳೆಯಕಂತೆ; ಹರಕು ಬಟ್ಟಿ; ಚಿಂದಿ.

गृदर, पु॰ दे॰ गृदड़.

गृहा, पु॰ ಹಣ್ಣಿ ನ ತಿರುಳು.

गून, स्त्रो॰ ದೋಣಿಯ ಹಗ್ಗ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಲ್ಲು; ದೊಡ್ಡ ಬಿಂದಿಗೆ. ग्रा, पु॰ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಆಥವಾ ಬಂಗಾರ ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಿರೀಟು ರಂಗು. ग्रा, पु॰ ಮೊರ್ರಾಪ್ಟ್ನಿ ಂಬ ಮೂಲಿಕೆ.

गूलर, दु॰ ७ड्डै; ಔದುಂಬರ:—का क्रुन ಅಮಾವಾಸ್ತ್ರೆಯ ಚಂದ್ರ; ಆಸಂಭವ ಮಾತು.

गृह, पु॰ ಮల; ಗಲೀಜು. गृह, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ.

गृहस्थ, पु॰ तु ळ्रांडू; मंसू त.

गृहस्थी, स्त्री॰ ಗೈಹಸ್ಟ್ ಶ್ರಮ ; ಮನೆಯ ಸಾಮಾನು

गृह्य, वि॰ ಗೃಹಸಂಬಂಧವಾದ. गेंगटा, पु॰ त्रः

गंडना, म॰ ಹೊಲದಸುತ್ತಲೂ थದುನು ಹಾಕು.

गंडली, स्नी॰ ಕುಂಡಲ; ಸುರುಳು. गंडा, पु॰ ಕಬ್ಬು.

गंडुआ, पु॰ ಕುದುರು; ಸಿಂಜೆ.

गेंडुरी को निष्ये थे किती थे किती मुं गेंडुरी डिंग्ने विडम् स्त्राह्म के स्टार्टिक की किता है कि किता है कि स्टार्टिक की स्टार्टिक की किता है कि स्टार्टिक की स्टार्टिक की स्टार्टिक की किता है कि स्टार्टिक की स्टार्ट

गंद, स्त्री॰ ಚಿಂಡು; ಕಂದುಕ. गंदा, पु॰ ಚಿಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು.

गेय, वि॰ ಹಾಡತಕ್ಷ; ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಷ.

गेरना, स॰ ಹೊಯ್ಯು; ಬೀಳಿಸು; ಸುರಿಯು. अ॰ ಸತ್ತ್ರಲೂಬರು.

गेरुआ, वि॰ ಕಾಷಾಯ; ಕಾವಿ ಬಣ್ಣದ.

गेरू, स्त्री॰ ಕಾವಿಕಲ್ಲು; ಕಾವಿ.

गेस्, पु॰ ಮುಂಗುರುಳು. गेह, पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ. गेहनी, स्त्रो॰ ಮ ನೆಯ ಜಮಾ ನಿ; ಗೃಹಣಿ; ಹೆಂಡತಿ. गेहुँअन, पु॰ तंक्षित्रातं; तैक्ष ಧುಮೆ ಹಾವು. गेहुँ आ, वि॰ ಗೋಧಿಯ ಬಣ್ಣ ದ. गेहूँ, पु॰ ಗೋಧಿ; ಗೋದುವೆ. र्गेंड़ा, पु॰ तंब्ह्र क्यूंत; श्रद्ध ಮೃ ಗ. गैंती, स्त्रो॰ ಗುದ್ದಲಿ; ಪಿಕಾಸಿ. गैन, पु॰ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ. गैंब, पु॰ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲದ;—सँ ಭವಿ ಷ್ಯವಾದಿ. ग़ैबत, स्त्री॰ ध्वाति; तारा. गैबानी, स्त्रो॰ दीबदू रुंग्स्य ; हैधू ನಡತೆಯ ಸ್ತ್ರೀ. राबी, वि॰ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ; ತಿಳು ವಳಿಕೆಗೆ ಬಾರದ. **गैर, पु॰** ಅನ್ಯಾಯ. ग़ैर, वि॰ ७ हुं ; धै॰ ठै ; वड ठ. गैरआशद, वि॰ ವಾಸವಿಲ್ಲದ; ಬೀಡು. ग़ैरमनऋ्रा, वि॰ ೩ৢ ర ; • ఆ ಚ ల. गैरमाम्ली, वि॰ ७ मन्द्रिक्टिकाटी. गैरमुमकिन, वि॰ ७ रा० భవ. गैरवाजिब, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ. ग़ैरहाज़िर, वि॰ ಅನುವಸ್ಥಿತ; ಹಾಜ ರಿಲ್ಲದ. रेंगरहाज़िरी, स्त्री॰ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಹಾಜ

ಕಲ್ಪದಿರುವಿಕೆ.

ग़ेरत, स्त्री॰ धर्द्धै; रूग्धेर्नं. गैरिक, पु० दे० गेरू. गैल, स्त्रो॰ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ; ಗಲ್ಲಿ. गोंई, स्त्रो॰ ಎತ್ತಿನ ಜೊಂಡಿ. गोंड, स्रो॰ दंं ९५ ಅಥವಾ ವೆ॰ ಸ್ಪ್ರಿಯ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಂಚು; ನಿರಿಗೆ. गोंठना, स॰ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಸುರುಳಾಗಿ ದುಂಡಗೆ ಸುತ್ತು. गोंड, पु॰ ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಕಾಡು ಜನರು. गोंड़ा, पु॰ ಬೀಲ; ಉಪನಗರ; ನೊಹಲ್ಲಾ; ಹಳ್ಳಿ; ಅಂಗಳ. गोंद, पु॰ ಗೋಂದು; ಆಂಟು. गो, स्त्रो॰ ಆಕಳು; ಇಂದ್ರಿಯ; ವಾಣಿ; ಪೃಥ್ವಿ; ನಾಲಿಗೆ; ಸ್ವರ್ಗ; ಶಬ್ದ. गो, अन्य॰ ಯದ್ಯ పి; ಇದ್ದರೂ. गो, प्रत्य॰ ಮಾಡುವವ. ಉದಾ: कानूनगो. गोइँडा, पु॰ घँठलै. गोइंदा, पु॰ गाइंदान र. गं इयाँ, पु॰ गं०तिता; खैंब बैत वर्ष; ಸಹಚಾರಿ. गोई, स्त्रो॰ ळं९४ है. गोकुल, पु॰ ದನಗಳ ಮಂದೆ; ಗೋ ಶಾಲೆ. गोकोस, पु॰ ಆಕಳು 'ಅ॰धः' ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು

ದೂರ.

गोखग, पु॰ ಅಡ್ಡಾ ಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. गोगरू, पु॰ कुछुँध २००० ममू, ; ಇದರಲ್ಲಿ ಕಡೆಲೆಯ ಗಾತ್ಸ್ ದ ಮುಳ್ಳುಮುಳ್ಯಾದೆ ಕಾಯಿ ಬೆಳಿ ಯುತ್ತದೆ. गोखा, पु॰ तका है. गोचर, पु॰ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಾಸ್ತವಾಗು**ವ** ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಗೋಚರಾವು. गोज़, पु॰ क्रांकरा; ಅराग्त्रज्ञात्राच्या. गोजर, पु॰ జరి; లక్ష్మి खैंरका. गोजरा, पु॰ गी०१० का अव्यादात्रू. गोजी, स्त्रो॰ ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ. गोझा, पु॰ ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಕರಿಗ ಡಬು. गोट, स्त्री॰ **र** गौरिध्धः ; त्रेहु ; सर गोटा, पु॰ े डा०० छै. गोट खेलना ಹಾವುಬೆಣೆಯಾಡುವದು. गोरी, पु॰ ಹುಡುಗರ ಆಟದ ಬೋಕಿ ಚೂರು; ಸಗಡೆಯ ಕಾಯಿ. गोठ, स्त्रीठं दे० गोशाला. गोहिल, वि॰ ಮುರಿಮಹೋದ. गोड़, पु॰ चाराः सन्तरं गोड़गत, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ; ಹರಿ ಕಾರ. मोड़ना स॰ ७१; डै०१ छ). सोड़ा, पु॰ ಮಂಚ ಬೆಂಚು ಮೊದ ಲಾದುವುಗಳ ಕಾಲು. गोड़ारी, स्त्री॰ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ಕಡೆ.

गोड़िया, स्त्री॰ धैर, इःथा. गोणी, स्त्री॰ तैंश्रहें क्षे॰ ७. गोत, पु॰ ठ०छ; ती० ड्रा. गोता, पु॰ ಮುಳು ह ; ಗೋತ. गोतास्रोर } यु॰ वैँशक्शांगववर्ता. गोतामार गोतिया) वि॰ ಸಗೊಿ ತ್ರಿಯ; ಒಂದೇ गोत्ती ∫ ವಂಶದ. गोतीत, वि॰ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವಾದ. गोत्र, पु॰ ठ०ठ; ಕುಲ. गोद, स्त्री॰ डीवर्ष; ಮಡಿಲು; - लेना ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; —देना ಮ ಗನ ನ್ನು ದತ್ತು ಕೊಡು;—भरना ಸಂತಾನೋ ತೃತ್ತಿಯಾಗು. गोदना, स॰ ळ ट्युं के प्युं राः ಕೆಣಕು; ಪಚ್ಚಿ. गोदनी, स्रो॰ ಹಚ್ಚೆ ಕೊಚ್ಚುನ ಸೂಜಿ. गोदाम, पु॰ భండाठ ; भागा छ ; ಗೋದಾಮು. गोदी, स्त्री॰ दे॰ गोद.-गोधूम, पु॰ ಗೋಧಿ; ಗೋದುವೆ. गोधूल) स्त्री॰ ಸಾಯಂಕಾಲ; गोधूली रिंग्जंदे; ಬೈಗು; ಮು ಚೃಂಜೆ. गोना स॰ ವುಚ್ಛು; ಅಡಗಿಸು. गोनी, स्त्री० दे० गोणी. गोप, पु॰ तन्थित ; त्रीक्रू.

गोपदा, पु॰ ಹಸುಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ; ಆಕಳಗೊರಸಿನ ಗುರುತು. गोपदी, वि॰ ಆಕಳಗೊರಸಿನಮ್ಟ. गोपन, पु॰ ಬಚ್ಚಿಡುವಿಕೆ; ಆಡಗಿ ಸುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಿಕೆ.

गोपना, स॰ ಬಚ್ಚಿ ಡು; ಅಡಗಿಸು. गोपुर, पु॰ ನಗರದ್ವಾರ; ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಬ್ಬಾ ಗಿಲು; ಗೋಪುರ.

गोफा, पु॰ धैताः छ ; डं थेराः. गोबर, पु॰ মান জ ; নেংকাতা. गोबर-गणेशा, वि॰ सा তা ১ ; ক্যাঞ্চল ; ভাৰকালজু.

गोबरे, स्त्री० धैठली. गोबरेला, पु० धारलीकार्य. गोबो, गोभी, स्त्री० स्थारणार्यं

गोमेत्र, पु॰ ಗೋವೇಧವೆಂಬಯ ಜ್ಞ; ನವರತ್ನ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

गोया, कि॰ ಎಂಬಂತೆ; ಎಂಬೋಲ್. (मानों)

गोर, स्ना॰ गै॰०); ಸಮಾಧಿ. गोरसमंत्रा, पु॰ ठंगई; ತೊಡಕು. गोरम, पु॰ क्राथ्यः; ಮೊಸರು; ಮಜ್ಜಿಗೆ.

गोत्ता, वि॰ ಬಿಳಿಯ; ಸುಂದರವಾದ. g॰ ಸುಂದರಪುರುಷ; ಬಿಳಿ ಯವ.

गोराई, स्त्री॰ ಬಿಳುವು; ಸೌಂದರ್ಯ. गोरी, स्त्री॰ ಸುಂದರಿ.

गोरू, पु॰ ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ.

गोरोचन, पु॰ ಆಕಳ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ರುವ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ದ ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥ; ಗೋರೋ ಚನ.

गोलंदाज़, पु॰ ತೋಪು ಅಥವಾ ಭಿರಂಗಿ ಹೊಡೆಯುವವನು.

गोलंदाज़ी, स्नी॰ ತೋಪು ಹೊಡೆ ಯುವ ವಿದ್ಯೆ.

गोल, वि॰ ದುಂಡಗಿರುವ; ವೃತ್ತಾ ಕಾರದ;—मिचं ಮೆಣಸು.

गोलक, पु॰ ಗೋಲೋಕ; ವಿಧವೆಯ ಮಗ; ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರ; ಕಣ್ಣಿ ನ ಬಿಳೀ ಗುಡ್ಡು.

गोल-बात, स्त्री॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಮಾತು.

गोलमरोल, वि॰ ಕುಳ್ಳಗೆ ದಪ್ಪ ನಾಗಿ ರುವ; ಅಸ್ತ ಪ್ಪ ವಾದ. गोलमाल, पु॰ ಗಡಿಬಡಿ; ಗೊಂದಲ. गोला, पु॰ ಗುಂಡು; ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಗೋಲಿಗಳು; ಮೊಳೆಗಳು ಕುಪ್ಪಿ ಚೂರು ಮತ್ತು ಸಿಡಿಮೆದ್ದಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಭಾರೀ ಗುಂಡು;

ಜಿನಸಿನಮಂಡಿ; ದೊಣಿ ನಡೆಯಿ

गोलाई, स्रो॰ गैलिधानार प्रावेश स्थाना, स॰ टाउड हैं ; गैलिथ ; स्थान स्था

ಸುವ ಬಿದಿರು ಜಲ್ಲೆ.

गोशमाली, स्रो॰ ಕೆವಿಹಿಂಡುವಿಕೆ. गोशवारा, पु॰ ಕछह्हा ७७ छ ७ ; ಪಗಡಿಯ ಅಂಚು; ಪೊತ್ತ; ಜುಮ್ಲಾ ಗೋಶ್ವಾರೆ ಲೆಕ್ಸಾ ಚಾರ. गोशा, पु॰ ಮೂಲೆ; ಪಕ್ಚ; ಏಕಾಂತ; ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ. ग़ांस्त, पु॰ ಮಾಂಸ. गोष्ट, पु॰ मका आ; मका छ; ಗೊಂತಾಲೆ. गोसफंद, स्त्री॰ एळा ; మं(ई. गोसा, यु॰ धैठली; ಕುರುಳು. गोसाई, पु॰ हार्ठकान्धू; क्षेत्रैं। ದ್ರಿಯ; ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ; ವಿರಕ್ತ; ಸಾಧು; ಸ್ವಾಮಿ. गासैयाँ, पु॰ मनुक्षाः; याध्यान्तरः. गोह, स्रो॰ ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಡು ಮೊಸಳೆ; ಉಡ. गोहन, पु॰ थींबैतावर; यंवतित. गोहरा, पु॰ धैठलै. गोहरानां, स॰ चाताः; चरी. गोहार, स्त्री॰ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು ನಿಕೆ ; ಗೋಗರೆಯು ನಿಕೆ. गों. स्त्री॰ ಸುಯೋಗ; ಸಂದರ್ಭ; ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಸ್ಪಾರ್ಥ;—निकलना ಕಾರ್ಯಸಿದ್ದಿ ಯಾಗು. गोंगीर, वि॰ स्टुद्धार इठ : स्टुक्षार. गोख, स्त्री॰ } तंज्ञ हूं ; गोखा, पु॰ } विधेवे. ಕಂಡಿ;

ग़ीसा, पु॰ ಗಲಭೆ; ಗೊಂದಲ: ತುಮುಲಧ್ವನಿ ; ಗಾಳಿಸುಡಿ. गौचरी, स्री॰ तैंश अठा इंडितं; ಹುಲ್ಲು ಬನ್ನಿ. गोड़, पु॰ ವಂಗದೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಭಾಗ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ; ಗೌಡ ದೇಶೀಯ. गोज़, स्त्री॰ मं० क्वा बर्ल. गाँण, वि॰ ಆಪ್ರಧಾನವಾದ; ಮುಖ್ಯ ವಲ್ಲದ; ಸಹಾಯಕವಾದ. गोद, पु॰ र्तार्त्ते : र्ता० स्ट्रंथ. गोदुमा, वि॰ ಗೋವಿಸ ಬಾಲದಾ ಕೃತಿಯ; ಏರಿಳಿತಗಳುಳ್ಳ. गानहार, स्त्रो॰ ಮದುವ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸಖಿ. नोना, पु॰ ಮಧುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆ ತರುವುದು; ಶೋಭನ ಪ್ರಸ್ಥ. गौर, वि॰ धे थे आ; ती ठंड लहत. ग्रीर, पु॰ ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಗಮನಿಸುವಿಕೆ. गोरांग, पु॰ ನಿಮ್ಣ: क्ष्णिह्यू; ಿ ನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು. गीरा, स्त्री॰ तिरुदेशहात हुः ; ಪಾರ್ವತಿ; ಅರಿಸಿನದಹಳದಿ. गोरिया, म्ब्रो॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕವ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಜಲಪಕ್ಷಿ. गोरैया, स्त्री॰ केंक्सू ताथु खेु. गोम, यु॰ भैठेव्यातः; द्रावराः. गोहर, पु॰ ಮುತ್ತು.

ग्यारस, स्त्री॰ ಏಕಾದಶಿ ತಿಥಿ. प्रथ, पु॰ ಶುಸ್ತಕ; ಗ್ರಂಥ; ಹಣ ಪೋಣಿಸುವಿಕೆ.

अंथकता } पु॰ ಪುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಬರಿ अंथकार } ಯುವವ; ಗ್ರಂಥಕರ್ತ. अंथि, चो॰ ಗಂಟು; ಗ್ರಂಥ; ಮಾ ಯಾಜಾಲ.

मंथिवंधन, यु॰ ವಧೂವರರ ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟುಹಾಕುವಿಕೆ.

यसना, स॰ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳ; ಕಾಡಿಸು.

असित वि• कै विड हैंगु, पंगाव ; अस्त के शिवमण्ड धुं.

महणीय, वि॰ भूर हरिसंधाः; ಯೋಗ್ಯ ವಾದ.

प्रामीण, वि॰ ಹಳ್ಳಿ ಯವನು ; ಗಮಾರ.

प्राम्य, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಗ್ರಾಮ್ಯ; ಮೂರ್ಖ; ಆನಾಗ ರಿಕ.

आस, पु॰ ಕವಳ; ಶುತ್ತು; ಹಿಡಿ ಯುನಿಕೆ.

प्रासना, स॰ ಹಿಡಿ; ನುಂಗು; ಕಾಡಿಸು.

म्राह, पु॰ की रही.

प्राहक, पु॰ ಗಿರಾಕಿ; ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವ.

प्राह्म, वि॰ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋ'ಗ್ಯ ವಾದ; ಮಾನ್ಯವಾದ.

प्रीवा, पु॰ ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ. म्लानि पु॰ ಮಃಖ; ಖಿನೃತಿ. बाल है पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಗೌಳಗ. बाला है पु॰ ಗೊಲ್ಲತಿ; ಗೌಳಗಿತ್ತಿ. बेंब़, पु॰ ಹಳ್ಳಿಯಹತ್ತಿರದ ಹೊಲ ಗಳು.

विवस, पु॰ ७० म; स्टाउट है.

'वॅबसाबोर, पु॰ ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಭೇದವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಭ್ರಷ್ಟಾ ಚಾರ.

वैंघरी, स्त्री० दे० घघरी.

धैंबोरना) धंघोलना स्व चंघारा; चंदाळा.

घंडा, पु॰ ಘಂಟಿ; ಒಂದು ದನದ ೧/೨೪ ನೇ ಭಾಗ; ಘಂಟಿಬಾರಿ ಸುವಧ್ವನಿ—ादिखाना ಆಶಿ ತೋ ರಿಸಿ ನಿರಾಶಿಮಾಡುವುದು.

घटा-वर, पु॰ ಗಡಿಯಾರದ ಗೋ ಪುರ.

वंटका } स्त्री॰ मिलू ಘಂಟೆ; र्रास्ट्री.

वर्दे, स्त्री॰ ಸುಳಿ; ಸುಳಿಗುಂಡಿ; ಆಧಾರಸ್ತಂಭ; वि॰ ಆಳವಾದ.

घवरा, पु• } ७० त; २० ते ळ घवरी, स्रो• } ७०० ते.

घर, पु॰ ಕಳಸ; ಪಾತ್ರೆ ಶೕೀರ. कि॰ ಕಡಿಮೆ ಇಳಿದು ಹೋದ. घरक, पु॰ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವನು

್ಕಾ, ತೃತ್ತ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವವನು; ದಳ್ಳಾಳಿ; ಕಳಸ. चरती स्त्री॰ ನೄನತೆ; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ.

घटना, अ॰ ಸಂಭವಿಸು; ಆರೋಪಿ ಸಲ್ಪಡು; ಕಡಿಮೆಯಾಗು.

चरबढ़, स्त्रो॰ कैं ख्यु हरी हु; त्रज्जुता किंहु.

चरवाई, पु॰ ನದಿಯಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಸುಂಕ ವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವವ.

बरवार, पु॰ ಸುಂಕದವನು; ನಾವಿಕ; ನದಿ ಋಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

बरहा, पु॰ ನದೀಸುಂಕದವನು; ಈ ಚೆ ದಡದಿಂದ ಆಚಿದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೋಣಿ.

घटा, स्त्री॰ ಮೇಘಮಾಲೆ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

च्यारोप, पु॰ रुष्णुः ಕಡೆಗಳಿಂ ದಲೂ ಕವಿಯ ತ್ತಿರುವ ಮೋಡ ಗಳು; ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚು ತಕ್ಕ ವಸ್ತು...

घराना, स॰ हर्ष ; हिकी क्रिका है । ए हेर्नु क्राविष्ठे है थेर्नु धार्मिक है है ते.

बराव, पु॰ त्रिक्ष चैकिटः —बहाव क्षेत्रभू चिक्री.

चारीका, ജി॰ ಗಡಿಯಾರ; ೨೪ ನಿಮಿಷ ಗಳ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ.

घरित, वि॰ ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ತಯಾ ರಾದ.

घटिया, वि॰ डाध्युः रिश्वः तध्युत.

घटिहा, वि॰ ಮೋಸ; ಅಪ್ರಾ ಮಾಣಿಕ; ದುಷ್ಪ.

घट्टा, पु॰ ಕಾಯಿಕಟ್ಟಿ ದಕೈ. घड़ा, पु॰ ಜಲಪಾತ್ರೆ ; ಗಡಿಗೆ. घड़िया, स्नी॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಮಳೈ.

विद्याल, पु॰ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಸುವ ಘಂಟೆ; ಮೊಸಳೆ.

वड़ीसाज, पु॰ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವವನು.

घड़ोंची, स्ता॰ २००४ ಗಡಿಗೆಯನು ಇಡುವ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮುಹ ಅಥವಾ ಎತ್ಯರವಾದ ಸ್ಥಳ.

धतिया, पु॰ ನೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ. धतियाना, स॰ ವೋಸಗೊಳಿಸು; ಕದ; ಮರೆಮಾಚು.

वन, पु॰ ಮೇಳ; ಸಮೂಹ; ಕರ್ಸೂರ; ಘನಫಲ. वि॰ ಘನ ವಾದ; ಗಟ್ಟ; ದೃಢ.

ಶनघनाना, अ़ ಘಣಘಣ ಎಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು.

घनघना**हट, पु॰** ಘణ్ళాణ ఎం**బ** కబ్ద.

वनचोर, वि॰ ಬಹಳದಟ್ಟ ವಾದ; ಭೀಷಣವಾದ.

वनचक्कर, पु॰ ಚಂಚಲ ಬುದ್ಧಿಯ ವನು; ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ.

धनसार, पु॰ ಕರ್ಪೂರ.

घना, वि॰ रिथिखंज्ञयः; तथ्युक्तवः घनिष्ठ, वि॰ प्रक्षाश्चरः; धळ्ष ळेथ्युः; गाव्यः.

वने, घनेरा, घनेरे, वि॰ थर्ळ४; ७ तेंरह; ಅर्माण्याः

घपचिआना, अ० ಮೋಸದ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳು.

घपची, स्त्री॰ ಎರಡೂಕೈ ಗಳ ಹಿಡಿತೆ. घपला, पु॰ ಅವಾಂತರ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

घपुआ, वि॰) ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. घपुचन्द, पु॰)

चवड़ाना } अ॰ गाथ ठ गाँ० थणु; घवराना है ज्ञु का थ छ छ।; डिंड ಮಳಿಸು; ಬೆದರು. स॰ क्षेत्रप ಗೊಳಿಸು; ಕಾಡು.

ड़ाहट } स्त्री• क्रांथि; ವ್ಯಾಕು घबराहट } లతి; ಕಳವಳ.

थमंड, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಜಂಬ.

वमंडी, वि॰ ಆಹಂಕಾರಿ; ಜಂಬಗಾರ. वमकना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸುವುದು. स॰ ಮೂದಲಿಸುವುದು.

धमस्रोर, वि॰ ಬಿಲಿಸಿನತಾಪವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ.

चमचमाना, अ॰ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

वमर, पु॰ ನಗಾರಿ ಘೋಲು ಮೊದ ಲಾದವುಗಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಬ್ದ.

वमसा, पु॰ ಬಸಿಲಿನತಾಪ; ಬೇಗೆ; ಝಳ. घमसान रेषु॰ భಯಂಕರವಾದ घमासान रे ಯುದ್ಧ; ತುಮುಲ ಯುದ್ಧ.

चर, पु॰ ಮನೆ; तुळ; ಜನ್ಮಸ್ಥ ಳ; त०ंग्रं;—उज्ज्ञ्चना ಮನೆಯೂ ಮನೆತನವೂ ನಾಶವಾಗು;—का ಸ್ವಂತದ;—का न घाट का ತ್ರಿಶಂ का ಸ್ವರ್ಗದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; —क्रूंक तमाशा देखना ಐಶ್ವರ್ಯ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಲಾಸ ಪ್ರಿಯನಾಗು;—बसना ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು; आँख में घर करना ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರನಾಗು.

घरद्वार, पु॰ ಮನೆಮಠ.

वरवराना, अ॰ ಕಫದಿಂದ ಗರ್ಗರ್ ಎಂದು ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಶಬ್ದ ವಾಗು. पु॰ ಪರಿವಾರ; ವಂಶ.

घरनाया, स्त्रो॰ ಮನೆಗೆಲಸಮಾಡುವ ವಳು.

वरनी, खो॰ ಹೆಂಡತಿ; ಮನೆಯಾಕೆ. वरफोड़ी, खो॰ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಹ.ಟೈಸುವವಳು; ಘಾತಕಿ.

वरबार, पु॰ ಮನೆಮಠ. बराज, वि॰ ಮನೆ ತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. बराती, पु॰ ಮದುವೆಹೆಣ್ಣಿ ನ ಕಡೆ ಯವರು. घराना, पु॰ ठ०ष्ट; ठातैष्ठत. घरी, स्ना॰ गैरठि ; ठाढि बैक्कापा. घरेला, नि॰ ठातैका; ठातैगै गं धाद्यहां ; ठातैष्ठत. घरेषा, नि॰ ठातैकारत.

घरोंदा, पु॰ ಕಾಗದ ಮಣ್ಣು ಮುಂ ತಾದ್ದರಿಂದಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಮನೆ.

वर्षण, पु० ७ का धि.

वलना, अ॰ हर्षे धै ಬಿದ್ದುಹೋಗು; ಬಿಸಾಡಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆದಾಟ ವಾಗು.

घलुआ, पु॰ ಕುಸುರ; ಕೊಸರು. घसखुरा, पु॰ ಹುಲ್ಲು ಕೀಳುವವನು; ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

घसना, अ० ತಿಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು. घसिटना, अ० ಎಳೆದುಹೋಗು.

वसियारा, पु॰ ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವ ವನು.

विस्थारिन्) स्त्री॰ ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವ विस्थारीं) ವಳು.

वसीटना, स॰ २९ ; ६८ ८० ; धैरतथैरत थठे.

चहराना, अ॰ గుడుగు; గర్జిసు. वॉचरा, पु॰ } నిరిగేయు ಪಾವడే; वांवरी, स्त्री॰ } లంగ.

वाँदी, स्नो॰ ಗಂಟಲೊಳಗಿನ ಕೊಳವಿ; ಕಂಠನಾಳ.

घाई, स्ता• ಏಟು; ಹೊಡಿತ; ಆಘಾತ. घाउन्नप, वि॰ ಉಪಾಯದಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಮುಳುಗಿಸುವವನು; ಕೂತಲ್ಲೇ ಸ್ವೆಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕವನು.

वाघ, पु॰ ಗೊಂಡಾ ಸ್ಪ್ರದೇಶದ ಮನುಷ್ಯ ; ಬಹಳ ಚತುಂ.

घाघरा, पु॰ ७०त.

चार, पु॰ ಘಟ್ಟ; ರೀವು; ಕಣಿವೆ;
ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತಮಾರ್ಗ;
ದಿಕ್ಕು. स्ति॰ ಮೋಸ; ಕೆಟ್ಟತನ;
—चार का पानी पीना. ಅನೇಕ
ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಅನೇಕ
ವೃತ್ತಿ ಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು
ವುದು.

वारा, पु॰ तस्तुः; रुक्तुः रुः; —उग्नना तस्तुत्रत्यू ठक्ष्यः; तस्तु हेु खाराः;—मरना तस्तु त कक्षत्रत्यु हुं ಯैःत डःथः.

ঘাটি, पु॰ ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮಿ. দ্বািি ನೀಚಕಾರ್ಯ.

घाटिया, पु॰ ನದೀ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪುರೋಹಿತ.

वारी, पु॰ वर्ष्य ಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗ; ಪರ್ವತದ ಶಿಖರ; ಚಿಕ್ತಮೈದಾನ.

चात, पु॰ ह्युक्कार; कड़ी,

घातक है पु॰ कै० सह ; ಶತ್ರು. घातकी रे

चान, पु॰) ಒಂದಾವರ್ತಿ ಬೀಸು चानी, स्त्रो॰ \ ಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಹಾಕಿ ಬೀಸು ವಮ್ಬ ಕಾಳು. **घाम, पु॰** ಬಿಸಿಲು; ಸೂರ್ಯನ ತಾಪ

चामड, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ; ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದವನು.

धाय, पु॰ इन्नर्था.

घायक, वि॰ ಘಾತಕ ; ವಿನಾಶಕ. **घायल, वि॰** ಗಾಯಗೊಂಡವನು.

भायल, ।व॰ ಗಾಯಗಾಂಡವನು. भार, स्त्रो॰ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ ದಿಂದಾದ ಮಾರ್ಗ.

घाल, पु॰ दे॰ घलुआ.

घालक, पु॰ चैंगिएँ तार्य; ठैतार्यं. घालना, स॰ टाक्सं; वटा; ఎर्रं;

ವಾಡಿಬಿಡು; ಹಾಳುಮಾಡು.

यान, पु॰ गाना ;—पर नमक छिड़कना ती॰ विद्या ते तू तू अडु ब्या ती॰ थाना ;—मरना, —पूजना काका ब्राज्या आठी का

घास, स्त्री॰ ಹುಲ್ಲು

घिग्बी, स्त्रो॰ धेर्मु, थेर्स.

धिधियाना, अ॰ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗು;

ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡು.

विचरिच } स्त्री॰ है हैं, ठैळा है हैं, विकार के हैं, विचर-पिचर हैं कहा, कार्य के स्वर्च

विन, स्त्री॰ ಜಗುಪ್ಸೆ ; ಅಸಹ್ಯ. विनाना, अ॰ ಅಸಹ್ಯ ಪಡು.

विनोना, वि॰ ७४ळ, उन्दर; इं ली

घिया, पु॰ ಸೋರೆಕಾಯಿ; ತುಪ್ಪದ ಹೀರೆ ಕಾಯಿ.

घिरना, अ० ಆವರಿಸು; ಸುತ್ತು का ಕಲಡು. चिरनी, स्त्री॰ ಸುತ್ತು; ತಿರಗಣೆ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ.

चिराई, ची॰ ಸುತ್ತು; ತಿರಗುವಿಕೆ; ಆಕಳುಗಳನ್ನು ವೇಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸುವ ಮಜೂರಿ.

विरायंद, पु॰ चैंधु, ज्ञारं तै.

विराव, पु॰ **म्**ऽडंजू ; బಳಸು.

घिसिघसि, स्त्रो॰ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ঠিణ లతి; ಗಡಿಬಿಡಿ.

विसना, स॰ ತಿಕ್ಕು; ಸವೆಯಿಸು. विसाई, स्रो॰ ತಿಕ್ಕು ವಿಕೆ; ತಿಕ್ಕಿದು

ದರಮ ಜೂರಿ. विसाव, पु॰ ঙಿಕ್ತಾಟ.

बी, पु॰ डेंग्डूं. पाँचों डँगली घी में होना ಎಲ್ಲ ಏಧದಲ್ಲೂ ಲಾಭ ಉಂಟಾಗು

घीकुऑर, पु॰ ಲೋಳಿಸರ.

, ಫಾಂ ಮುಂಡಿಗೆ; ಕೆಸವು. ಫಾಂ ಗುಲಗುಂಜಿ; ಮಂ

ಜೂಟ; ಗುಂಜಾಫಲ.

हुँघनी, स्त्री॰ ಶುಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲವೆ ಎಣ್ಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಕಡಲಿ, ಹೆಸರು, ಬಟಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಕಾಳು; ಉಸಳಿ; ಹುರಿಗಾಳು.

ষ্ট্ৰনাই } ৰি • ৩০০ না ০ ব ০ ৪ ষ্ট্ৰনাই } মাতাঞ্চ সাতাঞ্চার; নাতনাতা.

धुँबरू, पु॰ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ.

ಶुंड़ी, स्त्री॰ ಗುಂಡಿ; ಬಟನು.

घुम्बू, पु॰ तातते.

शुघुआना, अरु ಗೂಬೆಯಂತೆ ಕೂಗು. थुटकना, स॰ ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿ; ನುಂಗು.

बुटना, पु॰ ವೊಣಕಾಲು; ಮಂಡಿ. अ॰ ಉಸಿರುಕಟ್ಟೆ ಹೋಗು; ತಡೆದುಹೋಗು.

बुदबा, पु॰ धं ब्रै ; रु हुं ठ॰.

चुरवाना, स० ಸಮಿಯಿಸು; ಆರೆ ಯಿಸು; ಅವುಟಾಯಿಸು; ಬೋಳಸು.

पुराई, स्रो॰ ಅರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದ**ರ** ಮಜೂರಿ.

बुटाना, स॰ ७८ँळारा.

धुष्टी, खी॰ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಜೀರ್ಣೌಷಧಿ.

धुड़कना, स० ಗದರಿಸು; ದಟ್ಟಿಸು; ಜಬರಿಸು.

धुड़की, स्त्री॰ ಗದರಣೆ; ಗದರಿಸುವಿಕೆ; ಬೆದರಿಕೆ. बंदर धुड़की ಪುಸಿ ಬೆದ ರಿಕೆ.

पुड्दो**ड, ख़ी॰** ಕುದುರೆಯ ಓಟ; ಕುದುರೆ ಜೂಜು.

घुड़सार घुड़माल } स्त्रो॰ ಕುದುರೆ ಲಾಯ.

हुण) दु॰ ಮರ ಮತ್ತು ಧಾನೖಗಳ दुन) ನ್ನು ಕೊರಿಯುವ ಕ್ರಿಮಿ; ಕುಟ್ಟೀಹುಳು.

धुनना, अ० ನುಸಹಿಡಿ; ಕುಟ್ಟಿಹಿಡಿ. ಟೃತಾ, वि० ದ್ವಿಷದಿಂದ ಕೇಡು ಬಗೆ ಯುವವನು. घुप, वि॰ ನಿಬಿಡ; ಕಡು ಕತ್ತಲಿ. घुमँड्ना, अ॰ दे॰ घुमड्ना. घुमऋड़, वि॰ ಬಹಳ ತಿರುಗಾಡು ವವನು.

घुमरा, पु॰ ತಲೆ ತಿರುಗುನಿಕೆ. घुमइना विकास के जील खहरी; ಒಟ್ಟಿಗೆ घुमइनना किराया

द्युमनी, वि॰ ಆತ್ತಿತ್ತ ಬಹಳವಾಗಿ ಆಲಿದಾಡುವವನು; ತಿರುಕ.

बुमरी, स्त्री॰ ನೀರಿನಸುಳ; ತರೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ

घुमाना, स॰ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುವು; ತಿರುಗಾಡಿಸು; ತಿರುಗಿಸು.

बुमाव, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; शःस्माधः. बुरबुराना, अ॰ गं॰धंथा चैठै; गाठा गाठा ಎ०था ಶಬ್ದ ವಾಗು.

बुळना, अ॰ ద్రవిಸು; ಕರಗು. बुळाना, स॰ ಕರಗಿಸು; ಕೃಶವಾಗು ವಂತಿ ಮಾಡು.

<mark>ಟ್ರಾಣಕರಗಸುವಿಕಿ;</mark> ಮಿಶ್ರಣ.

बुसना, अ॰ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು: ನುಗ್ಗು.

बुमाना } स॰ धर्मचुँ ग्रं१०मा ; बुसेड़ना है किंगिमा.

व्या. पु॰ गीला का ; का का का ; इरते.

ಶ್ಚೆಷ್, go ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು. ಶ್ಚೆಷಗೆ } बोo ನೂಪುರ; ಕಾಲಿನ ಶ್ಚೆಷ್ } ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ.

ಕ್ನೇ ಕೃಂಗುಟಕು. **घूँटना, स॰** ಕುಡಿ. चूँसा, पु॰ ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತ; ಗುದ್ದು. चृसेवाजी, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದ. घूटना, स॰ ಉಸಿರು डॅढे. घूना, वि॰ धळ ए ळाळा; खंडा ठ. चूम, स्को॰ ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು; ದಾರಿಯ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗೋಣ. चूमना, अ॰ डैठाताः; डैठाताः छः; ಹಿಂತಿರುಗು; ಸುತ್ತಾಡು. घूमनी, स्रो॰ ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ. ಶ್ವಾ, ರೃಂ ಕಸದಕುಪ್ಪೆ; ತಿಪ್ಪೆಯರಾಶಿ. चूरना, अ॰ विधु भैर्तेश खें. घूरा, पु० दे० घूर. घूस, पु॰ कॅंगू छ. स्त्री॰ ७० धं. घुणा, स्त्रो॰ ७० राज्यू ठ ; थीं राठिचै ; ಆಸಹ್ಯ. चृणित, वि॰ ७ मळ्ळ, ಪಡತಕ್ಕ. घेंट, पु॰ గంటలు; ಕುತ್ತಿಗೆ. वेवा, पु॰ तं०धेध्युत्राच ; तं०धेध्य ವಾಳ. बेर, पु॰ ಪರಿಧಿ; ಸುತ್ತು. घेरघार, स्त्री॰. ನಾಲ್ತೂ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ವಿಸ್ಥಾರ; ಮುಖಸ್ತುತಿ. वेरना, स॰ ಮುತ್ತು; ಸುತ್ತುವರಿ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು.

वेश, पु॰ ಪರಿಧे; ಸುತ್ತಳತೆ; ಆಕ್ರ ಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

विला, पु॰ तिवते; ಬಿಂದಿते. घोंघा, पु॰ ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು; ಬಸವನ ಹುಳ್ಳ घोंचा, पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಕೊಂಬಿಲ್ಲದ ಎತ್ತು. बॉटना, स॰ गंधिः का गंधिः कारी ಕುಡಿ; ಹಿಸುಕು; ಜೀರ್ಣಿಸು; गला घोंटना ಕತ್ತುಹಿಸುಕು. बोंपना, स॰ डाठाडा; ति ಹಾಕು. घोंसला, पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗೂಡು. घोखना, स॰ धाणी का वंद्रावादः : ಉರುಹಾಕು. घोटना, स॰ ಉಜ್ಜು ; ಅठै ; ತಿಕ್ತು ; ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು. घोटा, पु॰ ಆರೆಯುವ ಉಪಕರಣ. घोटाला, पु॰ ಗಲಿಬಿಲಿ; ಗೊಂದಲ. घोड़सार $\left. \left. \right\}$ स्त्री॰ कांद्राउँ एक ∞ . घोड़ा, पु॰ ಕುದುರೆ. घोर, वि॰ ಕಠಿನವಾದ; ನಿಬಿಡವಾದ; ಮಹಾ; ಅತ್ಯಂತ. घोरना } स॰ इंटी० ४०. घोलना घोष, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಶಾಲೆ; ಗರ್ಜನೆ. घोषणा, स्त्री॰ ಬಹಿರಂಗ ಸೂಚನೆ. घोसी, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಹಾಲುಮಾರುವ ವನು; ಗೌಳಿಗ.

र्घोद, पु॰ ಹಣ್ಣಿ ನ ಗೊಂಚಲು.

प्राण, स्त्री॰ ಹು.ೂಗು; ವಾಸನೆ ನೋ ಡುವ ಶಕ್ತಿ, ವಾಸನೆ.

9

चंग, खी॰ ಪತಂಗ; ಗಾಳೀಪಟ. वि॰ ಸುಂದರವಾದ;—पर चहाना ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಜನರನ್ನು ತನ್ನವಶಕ್ಕೆ ಎಳೆ ಕೊಳ್ಳು.

चंगा, वि॰ ಆರೋಗ್ಯವಾದ; ಶೋಭಿ ಸುವ; ಸುಂದರ.

चंगुल, पु॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿತ;—में फँसना ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋಗು; ವಶವರ್ತಿಯಾಗು.

चंगेर } स्त्री॰ का थाधी. चंगेरी कु थुज़ार; डा०थी.

ಕಾರ್, ಡಾಂ ಅಸ್ಥಿರ. ಕಾರ್, ಕಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಮಿಂಚು.

वंसु } स्रो० की क्षेत्र ; संवर्धः.

चंचोरना, स॰ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿದುರಸ ಹೀರುವುದು.

चंद, वि॰ दाजड़; ताजा. चंद, वि॰ दीलाठ; चंडार ठ. चंदाल प॰ कीलाटेका: अत्र ह

चंडाल, पु॰ ಹೊಲಿಯ; ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ. चंडाल चोंकड़ी, खो॰ ಪುಂಹರಗುಂಪು. चंडू, पु॰ ಆಫೀ ಮಾನಿಂದ ತಯಾರಾ

ಗ.ವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಹೊಗೆಯ ರೂಪ

ದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

चंद्रसाना, पु॰ कैंव्ह्रवाना, पु॰ कैंव्ह्रवान, पु॰ कैंव्ह्रवान, पु॰ कैंव्ह्रवान, चंद्र, वि॰ ಕैंक्व्यं; ಕೆಲವು.

चंदन, पु॰ ಚಂದನ; ಗಂಧ. चॅंदराना, स॰ ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಮೂ

ರ್ಖನಾಗು; ಮಂಕುಮಾಡು. ಕंदाला, वि॰ ತಲೆಗೂದಲುದುಂದ.

चैंद्वा, पु॰ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲು ಗಡೆಯ ವರ್ತುಲಮಂಟಪ; ನವಿ ಲುಗರಿ ಕಣು.

EL TO 250C

चंदा, पु॰ ಚಂದ್ರ; ನರ್ಗಣಿ; ಚಂದಾ; ನಂತಿಗೆ.

चेदिया, स्रो॰ डिएँआ ವುಧ್ಯಭಾಗ; ನಡುನೆತ್ತಿ; ಚಂದ್ರ.

चँदोवा, पु॰ दे॰ चँदवा. चंदमा, पु॰ జంద్ర.

चंद्रिबन्दु, पु॰ ಅರ್ಧಾನುಸ್ವಾರದ ಬಿಂದು; ಇದರ ರೂಪ ಹೀಗಿ ರುತ್ತೆ—ಿ.

चंड्का, खो॰ दे॰ चाँदनी. चंपई, वि॰ ಸಂಪಿಗೆಯಾನಿನ ಬಣ್ಣ ದ. चंपक, पु॰ ಸಂಪಿಗೆ.

चंपत, वि॰ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದ; ಮಾ ಯವಾದ.

चंपना, अ॰ ಭಾರದಿಂದ ಕುಗ್ಗು; ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸು; ಉಪಕಾರಹೊಂದಿ ನಮ್ಪನಾಗು. चंपा, पु॰ ಸಂಪಿಗೆ.

चंद्, g॰ ಗದ್ಯಪದ್ಯಮಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. चॅंबर, पु॰ ಚಾಮರ.

चैंबरदार, पु॰ ಚಾಮರಬೀ ಸು ಸೇವಕ.

चॅवरी, स्री॰ ध^ने हे; ಕುದರೆಬಾಲದ ಕೂದಲಿನಿಂದನಾಡಿದ ಚಾನುರ.

चक, पु॰ धनु ज्ञनस्य है; धनु . चकई, स्रो॰ केंक्स धनु ज्ञन है.

चकच्न, बि॰ धर्न ठ उन्हेट. चकचौंन, स्नो॰ दे॰ चकाचौंन.

सक्ती, क्षा. ಚರ್ಮ, ನಪ್ಪಮುಂ ತಾದ್ದರಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದಪಟ್ಟಿ; ದುಂಡಗಿನ ಅಥವಾ ಚೌಕವಾದ ಚಿಂದಿಚೂರು.

षकत्ता, पु॰ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಅಗಲವಾಗಿ ದುಂಡಗಿರುವ ಮಚ್ಚಿ; ಕಳೆ; ಹಲ್ಲಿನಗಾಯ.

चकनाचूर, वि॰ धार्किणधारा ;

चकपक, वि० ಚಕಿತ; ಸ್ತಂಭಿತವಾದ. चकपकाना, अ० ಚಕಿತನಾಗು.

चकफेरी, बी॰ यु पर्दु हैं; संड्यु.

चकबंदी, स्त्री॰ ಜಮಿೂಸಿನ ಚಕ್ಕು ಬಂದಿ; ಮೇರೆ.

चकनस्त, स्नी॰ ಜನಿೂನಿನ ಚಕ್ಕು ಬಂದಿ; ಕಾಶ್ಮೀರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲ ಒಂದು ಭೇದ.

चक्मक, पु॰ धर्मका है रूपूर.

चकमा, पु॰ ವೋಸ; ಚಕ್ಕರ್; ಹಾನಿ.

चकमाकी, वि॰ ಚಕಮುಕಿಯಿರುವ स्रो॰ ಬಂದೂಕು. चकरा, पु॰ సೀರಿನ ಸುಳಿ. वि॰ ಆಗಲ; ವಿಸ್ಕಾರ.

चकराना, अ॰ डंंंडैंडेंंठेंंगा; धैरैंड रुगा:

चकरानी, स्त्रो॰ ಸೇವಕಿ.

चकरी, स्रो॰ ಬೀಸುಗಲ್ಲು; ಬೀಸು ಗಲ್ಲಿನ ಅರ್ಧಭಾಗ.

चक्रा, पु॰ ರೊಟ್ಟಿ ಮಣಿ; ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಿ ರುವ ಇಲಾಖೆ.

चक्लाना, स॰ ७ मण्डाजळा.

चकली, स्त्रो॰ ಚಂದನ ತೇಯುವ ಕಲ್ಲು ನುಣೆ.

चक्छेदार, पु॰ ಕಂದಾಯ ವೆಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

चकवा, पु॰ धनु ठान.

্রাব্রীষ) দ্বী ত শু চাহী যু থক ধ বকাব্রীর) ಹೆಚ್ಚಾ ದಾಗ ಉಂಟಾ ಗ.ವ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು ಅಥವಾ ತಳತಳಿ.

चकाबू, पु॰ धन्त्रज्ञुल; क्षेत्रु मञ्जूषे,

चकित, वि॰ ಆಶ್ಚರ್ಯಯು ಕ್ತ; ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ.

चकोटना, स॰ ಚಿನುಟು; ಜಿಗುಟು; ನ.ಲಿ.

चकोतरा, पु॰ ಚಕ್ಕೋತದ ಹಣ್ಣು ; ಗಜನಿಂಬೆ.

चकोर, पु॰ कोरी, स्नो॰ ेे अर्टेंग्ट्रिंट्स हुँ. चकोह, पुः २१०२ ಸುಳ.
चक्रा, पुः ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ಪ್ರದ
ಕ್ಷಿಣೆ; ಆಲೆಯವಿಕೆ; ಸುಳ;
ಜಂಜಾಲ; ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗು
ವುದು; ಆತ್ತಿತ್ತ ಆಲೆದಾಡು;—मं
आना ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಗ್ನನಾಗು;
ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು;—सगाना ಸುತ್ತಾ
ಡು; ಅಲೆ.

বিদ্ধা, पु॰ প্রস্তু; নাণ্ড. বিদ্ধা, দ্ধাি॰ গ্রংমার বি্তুত্র. বিকর, पु॰ दे॰ বাদ্ধ. বিকবার, पु॰ মাণ্টানাং

} ಳಂ ಕಣ್ಣು.

चिखना, स० ರುಚಿನೋಡು; ತಿನ್ನು. चिख-चिख, स्त्री० ಜಗಳ; ಗಲಭೆ. चिखाचादी, स्त्री० ವೈರ; ಹಗೆತನ; ವಿರೋಧ.

चिखाना, स० ರು ಆ ನೋ ಡಿಸು; ತಿನ್ನಿಸು.

चगढ़, वि. धाः धाः

चचा, पु॰ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.

चचींड़ा, पु॰ ಪಡವಲಕಾಯಿ.

चची, ची॰ डंग्वें संकारतित कैंग्वडे; धेर्मुच्येः; तीगद्वद्वेः. चेंचरा, वि॰ डंग्वें संकारतित चंद्रें संग्वें संग्वें

बचोड़ना, स॰ धैर छ); ಹೀರು.

चट, कि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರ. पु॰ ಕಳೆ; ದೋಷ;——से ತತ್ಕ್ ಣವೇ.

चटक, पु॰ ಗುಬ್ಬ ; ಗುಬ್ಬ ಚ್ಚಿ. क्कांक ಥಳಕು ; ಹೊಳವು ; ಕಾಂತಿ.

चटकमटक, पुः। भैः भागविष्यति । चटकमा, अ॰ थेठे; वैशाने ಮುರಿ.

चरकानी, सी॰ धागीणैर ಅಗುಳಿ. चरकाना, स॰ः; ಬಿರಿಸು; ಕೋಪ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

चटकारा, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಚಂಚಲವಾದ.

चरकाहर, स्नो॰ संधु तैर्याठिकारं ७ व्यक्तः धिठकार्य हथू . चरकीला, वि॰ व्यक्तिरातं . चरस्ती, स्नो॰ दे॰ चरकती. चरचराना, अ॰ स्धिसंध्रं साठि.

चरनी, स्नी० धर्धे ; ಚಟ್ಟ ಡೆ. चरपरा, नि० बेर्ह्सू ರುಚಿಯುಳ್ಳ. चरपराना, अ० ಬಹಳ ಅವಸರಪಡು; ತವಕಿಸು ; ಆತುರಗೊಳ್ಳು.

चरपरी, स्त्री॰ ಅತುರ; ಅವಸರ; ವ್ಯಾಕುಲ.

चरसाल) स्नी॰ कार्यशर्थं ; क्षेर् चरसार) क्रीक, एक्षः ; स्मृष्ट चरसाल) क्रीक.

चटाई, स्त्रो॰ ध्वारं. चटाचट, वि• धळं ४ थीर तरें. चटाना, स॰ रैक्ट्रैफं; मुंधू मुंधू ವಾಗಿ (ಬೇರೆಯವರ) ಬಾಯೊ ಳಗೆ ಹಾಕು; ಸಾಣೆಹಿಡಿಸು.

चटारन, पु॰ ಅನ್ನ ಪ್ರಾಶನೆ.

चटियल, वि॰ ಗಿಡಮಠಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶ.

चरापरी, स्त्री॰ ಅವಸರ; ಭರ.

चहु, पु॰ ಮುಖಸ್ತುತಿ; ಸ್ಪ್ರಿಯ ವಾಕ್ಯ.

चदुल, वि॰ धंड्रथ ; धं०धंथ. चरोरा, वि॰ क्षेक्यु स्मर्थण, जीर् ರುಚಿಗೆ ಮನಸೋತ.

चहान, स्रो॰ कैंब हूं धः वै; वैछा ಖಂಡ.

चही, स्त्री॰ धीरखं ; ज्ञारंका ; चहर, स्त्री॰ दे॰ चादर. ಹಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಜೋಡು; ಚಪ್ಪಲಿ.

चर्र, वि॰ कॅंगधी या हे. चहुा, वि॰ ಮೂರ್ಖ.

चड्डी, स्रो॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಲಂಗೋಟ; ಚಡ್ಡಿ.

चढ़त, ಹಾಂ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕಿ; ಹೆಣ್ಣಿಸ ಮನಿಗಿ ಹೋಗುವ ದಿಬ್ಬಣ.

चदता, वि॰ ಏರುತ್ತಿರುವ; ಹತ್ತುವ चढ़ना, अ० ఏರು; ಹತ್ತು; ವಿೂರು. चढ़ाई, स्त्री॰ ळंड्यु ನಿಕೆ; ಆಕ್ರ ಮಣ; ದಂಡಯಾತ್ರೆ.

बदा-उतरी, स्त्री० ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹತ್ತು ವಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಳಿಯುವಿಕೆ.

चढ़ा-उपरी) स्त्री॰ ट॰ वर् धः; चढ़ा-चढ़ी 🕽 सू 🗗 ; स्रौ रौल धे. चढ़ाना, स॰ ಏರಿಸು; ಹತ್ನಿಸು; ಅರ್ಪಿಸು.

चढ़ाव, पु॰ ಹೆತ್ತುವಿಕೆ; ಉನ್ನತಿ; —उतार ఏठि**थेड; ಎ**ड_ ठडते, ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ.

चढ़ावा, पु॰ ಮದುವೆ ದಿವಸ ವರನ ಕಡೆಯವರು ವಧುವಿಗೆ ತೊಡಿಸ ತಕ್ಕ ಆಭರಣ; ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿ ಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

चतुर, वि॰ ಗಟ್ಟಿಗ; ಸಮರ್ಥ.

चतुरता 🕽 स्त्री॰ ಯುಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ चतुराई है अनुडार्काः

चना, पु॰ इंद्रं छै.

चपकन, स्त्री॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಂಗಿ.

चपकना, अ० दे० चिपकना. चपटा, स्त्री० दे० चिपटा.

चपड़-चपड़, स्त्री० ನೀರುಕುಡಿಯು ವಾಗ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನು ವಾಗ ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಬ್ತ.

चपड़ा, पु॰ ಅठताः.

चपत, पु॰ ಕೆನ್ನೆ ಅಥವಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಂಗೈಯ ఏటు.

चपना, अ॰ कार्र किल्ता; ता धिकें ಪಡು; ನಾಶವಾಗು.

चपरगद्द्, विं ० त्राग्यं है ; भागा , चपरगा, का धर्म है है है है है . चपरग, कि ० धर्म है है . चपरग, कि ० धर्म है है .

चपरास, स्त्री॰ ಜವಾನರು ಕಾಲಾಳು ಗಳು ಅಥವಾ ಸಿವಾಯಿಗಳು ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಹದ ಬಿಲ್ಲೆ.

चपरासी, पु॰ ಜವಾನ; ಪ್ಯಾದ; ಸಿಪಾಯಿ.

चपरि, ऋ॰ ಜಾಗ್ರತೆ; ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಯಿಂದ.

चपल, वि॰ ಕ್ಷಣಿಕವಾದ; ಅಸ್ಥಿ ರ ವಾದ.

चपला, वि॰ ಬಹಳ ಚುರುಕಾದ. स्त्रो॰ ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ವಿದ್ಯುತ್; ವೃಭಿ ಚಾರಿಣಿ.

चपली, श्ली॰ ಹೋಡು; ಹಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಮೆಟ್ಟು.

चपाती, स्त्री॰ वैंधाज्ञात कैंधी. चपाना, स॰ ळातू त०धाळाचाः; चात्रात्रां, राधिकेंद्रविष्ठाः.

चपेर, पु॰ ಅಂಗೈ ಯೇಟು; ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ.

चपेटना, स॰ దబాయిను; ಕುಗ್ಗಿಸು. चपेटा, पु॰ दे॰ चपेट.

चप्पड़, पु॰ ಮರದತೊಗಟಿ.

चपल, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾದ रहूं; ಜೋಡು.

चपा, पु॰ ನಾಲ್ಕನೆಯಭಾಗ; ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದ ಭೂಭಾಗ. चप्, go ದೋಣಿನಡಿಸುವ ಹುಟ್ಟು ಆಥವಾ ದಂಡಕೋಲು.

चफाल, स्नो॰ ನೀರು, ಕೆಸರುಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿದ ದ್ವೀः

चवाना, स॰ ಹೆಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಗಿ; ಮೆಲ್ಲು; ನೆಮಲು.

चब्तरा, पु॰ ಜಗಲಿಕಟ್ಟಿ ; ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಟ್ಟಿ.

चवेना, पु॰ कंटित वर्णः, कंटिता करा चवेनी, स्त्री॰ इंटकार्वत बैत्राः;

चभाना, स॰ ಉಣಿಸು.

चमोरना, स॰ ವುುಳುಗಿಸು; ಒದ್ದೆ ವಾಡು.

चमक, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ; ಹೊಳವು.

चमक-दमक स्त्री॰ व्रंधांचा धंदचः ; ग्रैनियमा भीति स्त्रीति स्ति स्त्रीति स्ति स्त्रीति स्त्रीति स्ति स्त्रीति स्ति स्त्रीति स्त्रीति स्ति स्ति स्त्रीति स्ति

चमकदार, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

चमकना, अ॰ ह्यु का वेस्रः; के बर्षः. चमकाना, स॰ के बर्षे थे थे थे । गैरा.

चमकीला, विं ಹೊಳೆಯುವಂಥಾ.

चमगीदड़, पु॰ ಗಬ್ಬಿ೪; ಬಾವಲಿ. चमचम, वि॰ दे॰ चमाचम.

चमचमाना, अ॰ दे॰ चमकना.

चमचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಸೌಟು; ಚನುಚಿ. चमची, स्रो॰ ಚಿಕ್ಕಚನುಚಿ.

चमज्दें, स्त्रो॰ ಅಂधितವೇ थै थे खत ಉಣ್ಣಿ ಜಾತಿಯ ಕ್ರಿಮಿ. चमहा, पु॰ १ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು; हो, स्त्रो॰ ∫ ಚಕ್ಕಳ.

चमस्त्रार, पु॰ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ ; ಆದ್ಭು ತಕ್ತಾರ್ಯ.

चमन, पु• क्काद्याधः; श्रायाः, त. चमर, पु॰ क्षाच्याः

चमरख, खी॰ ಚರಕದ ಸೂಜಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಅಥವಾ ಮೌಂಜೀ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಿವಿ.

चमरी, स्नी॰ ಚಮರಿ ಮೃಗ; ಚಾಮರ.

चमरोटी, स्ना॰ ಆಂತ್ಯಜರಹೆಟ್ಟಿ. चमला, पु॰ ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆ.

चमाचम, वि॰ ಥಳಥಳನೆ; ಕಾಂತಿ ಯುತವಾಗಿ.

चमार, पु॰ कैंक्ष्युं तार्यः संकार. चम्, खो॰ गुँतिगुः तिल्ला. चमेली, खो॰ कांश्रीत.

चमोरा, पु॰ ಕ್ಸ್ ರೆದ ಕ ತ್ತಿ ಯ ನ್ನು ಮಸೆಯುವ ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ.

चमोटी, स्त्री॰ धा ठा के हिं। के ठिंदें.

चमाच, पु॰ दे॰ चमाचा. चयन, पु॰ प्र॰ाँ, ळः; ठाठैः; रुँ०९६ः; ॐैंहै.

चर, पु॰ ದೂತ; ಜೀವಜಂತು. वि॰ ಅಸ್ಥಿ ರವಾದ.

चरहें, स्त्री॰ ಕಲಗಚ್ಚಿನ ಬಾನೆ;

चरक, पु॰ ದೂತ; ಚಾಕರ; ಗೂಢ ಚಾರ; ಆಯುರ್ವೇದ ವಿದೈಯ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ.

चरका, पु॰ धेस् कुक्का ; तज्जु ; ಮೋಸ.

ਕਾਰ, ਧੁ॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ತಿರಗಣಿ.

चरखा, पु॰ धं ठं हं , ठाधै. चरखी, स्त्री॰ धे हुं, ठाधै.

चरचराना, अ॰ ँ ಚ ರ್ ಚ ರ್ರೆಂದು ಸದ್ದಾಗು.

चरचा, स्त्री० दे० चर्चा.

चरणोदक, पु॰ धर्म हाज्या ड. चरन, पु॰ दे॰ चरण.

चरना, स॰ ಮೇಯು. (ದನ) चरनि, स्त्री॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಗಮನ. चरनी, स्त्री॰ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮೇವು

ಹಾಕುವ ಕಟ್ಟಿ ;•ದೊಡ್ಡಿ. चरपरा, वि॰ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ರುಚಿ

ಯುಳ್ಳ; ಚುರುಕಾದ. चरव, वि॰ ಜಿಡ್ಡಾದ; ಚುರುಕಾದ. चरवा, पु॰ सुঙ; तಕಲು; तಕಲು

ತೆಗೆಯುವ ಕಾಗದ. चरबाक, पु॰ ಚತುರ; ಚಂಚಲ.

चरबी, स्त्रो॰ ಕೊಬ್ಬು: ಚರ್ಬ; ವೇದಸ್ಸು.

चरम, वि॰ ಅಂತಿಮ ; ಕೊನೆಯ ; ಅತ್ಯಂತ.

चरमकाल, स्रो० ७०ड, हुन्छ.

चरमसीमा, स्नी॰ चैंतर्रेಯ; ಎಲ್ಲೆ ಮಿತಿ. चरवाई, स्त्री॰ दर्तदंशी हो.

चरवाहा, पु॰ तत्र और थी मंत्र वर्जा. चरवाही स्त्री॰ ದನಮೇಯಿಸುವಿಕೆ

ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ. चरस, पु॰ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ; ಒಂದು

ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ.

चरसा, पु॰ धाकी आ ७४ ई.

चराई, स्त्री॰ ಮೇಯುವಿಕೆ; ಮೇಯಿ । चलता, वि॰ तಡೆಯುತ್ತಿರುವ; ಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.

चरागाह, पु॰ दे॰ चरनी.

चराना, स॰ ಮೇಯಿಸು; ಮೋಸ ಮಾಡು.

चिर्दा, पु॰ काष्ट्रा डैल्यू व इरा. चरित, पु॰ ಆಚರಣೆ; चुंडू; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

चरितार्थ, वि॰ चुड़ाक्र : चुड ಕೃತ್ಯ.

चरित्तर, पु॰ दाजा है; तैधा बतं. चरित्र, पु॰ सूधार्ठः ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ; ಕೃತ್ಯ.

चरित्रवान, वि॰ ನೈತಿಕಬಲವುಳ್ಳ. चरी, स्त्री॰ ವೇಡಿನಬೀಡು; ದಾಸಿ;

ಕೂಲಿಯವಳು. चरेरा, वि॰ चंशेक्षकात; धर्यधात.

चर्त, पु॰ ಆ का ह ; का तू ; खंडु. चर्खा, पु० दे० चरखा.

चर्ली, स्त्री० दे० चरली.

चर्चां, गुः ವರ್ಣನೆ; ಚರ್ಚೆ. चर्परा, वि० दे० चरपरा.

चबीं, स्त्रो० दे० चरवी.

चराना, अ॰ ವಾತರೋಗದಿಂದನೋ ನಾಗು.

चर्स, पु० दे० चरस. चल, वि॰ दे॰ चंचल.

चलचलाव, पु॰ मा का व्या दा ; ಹೊರಹೊರಡುವುದು.

ಚಲಾನಣೆಯಲ್ಲಿರುವ.

चलतापुर्जा, वि॰ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ. चलता-फिरता, वि॰ ಅಲೆದಾಡುವ.

चलती, खी॰ ಅಧಿಕಾರ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಸ್ಥಾ ನಮಾನೆ.

चलन, पु॰ ಗತಿ; ನಡವಳಿಕೆ; ಪದ್ಧತಿ; ವರ್ತನೆ.

चलनसार, वि॰ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ರುವ; ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ; ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ.

चलना, अ॰ ಹೋಗು; ಹೊರಡು; ನಡೆದು ಹೋಗು; ಚಲಿಸು. पेट चलना ಭೇದಿಯಾಗು. चल बसना माध्या.

चलनी, स्त्री० दे० छलनी.

चलविचल, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ; ಸ್ಥಾನ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ.

चलाज, वि॰ धार्थ है धर्धा वंदा ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

चलाचली, स्त्री॰ ಹೊರಡುವ ಅವಸರ ಅಥವಾ ಗಡಿಬಿಡಿ.

चलान, ಹೊಂ. ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಳಹಿಸು ವಿಕೆ ಅಥವಾ ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಅಪ ರಾಧಿಯನ್ನು ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಕಛೇ ರಿಗೆ (ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ) ಕಳುಹಿ ಸುವಿಕೆ.

चलाना, स॰ तढीಯಿಸು; ಚಲಾಯಿಸು.

चलायमान, वि॰ ಚಂಚಲ; ವಿಚ ಲಿತವಾದ.

चलावा, पु॰ ರಿವಾಜು; ನಡೆವಳಿಕೆ: ಸದ್ದತಿ.

चलित, वि॰ ಸ್ಥಿ ರವಲ್ಲದ.

चवन्नी, स्री॰ ताण्यु हाँ ಯ तालु ಪಾವಲಿ; ಚಕ್ರ.

चवाई, पु॰ ನಿಂದಕ; ಅಪಕೀರ್ತಿ ಯನ್ನು ಹರಡುವವನು.

चवाव, पु॰ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಅಪಕೀರ್ತಿ; ಅಪವಾದ.

चशमा, स्त्री० दे० चश्मा.

चसम, स्रो० चलाः हैं तर्हुं :—सिद ग्रंडिं हुं का ते चं व :—सुमाई चलाः धैदिठ हैं :—पाशी चलाः ते चलां प्रदेश चित्र के चित्र के चलां क्राह्म प्रदेश चलां के चलां प्रदेश क्राह्म के चलां प्रदेश चलां के चलां प्रदेश क्राह्म के चलां के चला

चस्मक, स्रो॰ कार्ताः चक्रमक, स्रो॰ कर्तु खरु ; स्राधील खरा; राधित धार्मु ; क्षेत्रु तिवे.

चषक, पु॰ ಮದ್ಯಪಾನದ ಪಾತ್ರೆ; ಮಧು; ಜೇನುತುಪ್ಪ.

चसक, बो॰ भिवेतीलाई; संधार्मा, वि॰ ठिलेटी संधार्मा, वि॰ ठिलेटी संधार्मा, वि॰ ७० धीभेटा स्वस्था, वि॰ ७० धीभेटा स्वस्था, वि॰ ७० धीभेटा स्वस्था, वि॰ ४० विटारी विटारी स्वस्था, विण्या विटारी विटा

ം ಪಕ್ಷಿಗಳು ಚಿಲಪಿಲಿ ಯೆಂದು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ.

चहका, अ॰ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು. चहका, पु॰ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಜಗಲಿ; ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ.

चहचहा, पु॰ ಚಿಲಿಸಿಲಿಗುಟ್ಟು ವಿಕೆ; ನಗೆಚಾಟ; ತಮಾಶೆ.

चहबचा, पु॰ ಕೊಳಿನೀರಿನ ಗುಂಡಿ; ಚರಂಡಿ; ಮೋರಿ; ನೆಲಮಾಳಿಗೆ.

चहर, **ಫೊ** ಕೆಸರು; ಆನಂದ; ವೈಭವ.

चहलाइमी, स्ना॰ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನೆ ನಡೆಯುವಿಕೆ.

चहलपहल, • ಕೋಲಾಹಲ; ಆನಂದೋತೃವ.

चहला, ಡ್ಯಂ ಕೆಸರು; ಕೊಚ್ಚೆ. ಂ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇದುವ ರಾಟೆ; ಚರ್ಕಿ.

चहार, वि॰ ताथ्यु. चहार-दीवारी, स्त्री॰ ಪ್ರಾಕಾರ ಸುತ್ತು ಗೋಡೆ. चहारशंबा, पु॰ ನಾಲ್ಕ್ರನೆಯವಾರ; ಬುಧವಾರ.

चहारम, वि॰ ताधुरैका. चहुँ और, क्रि॰ ताध्यु है वै.

चहेता, वि॰ ప్రియ.

चाँहै, वि॰ ಕಪಟ; ಮೋಸಗಾರ; ಬೋಳು ತಲಿಯವನು.

चाँक, पु॰ ದವಸ ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿಗ ಳಿಗೆ ಮುದ್ರೆಹಾಕುವ ಕೋಲು.

चाँकना, स॰ ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿಗೆ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕು.

चाँगला, वि॰ ಚತುರ; ಆರೋಗ್ಯ ವಂತ.

चाँरा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಅಂಗೈಯ ಹೊಡೆತ.

चाँड, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಸೊಕ್ಕಿದ. स्नो॰ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿ ರುವ ಕಂಭ; ಆಧಾರ; ಒತ್ತಾಯ.

चांडाल, पु॰ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚವಾದ ಜಾತಿ.

चांडाली, स्त्री॰ ಚಾಂಡಾಲ ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸು.

चाँद, पु॰ धंंव्यं.

चाँदना, पु॰) धः ० तु हु हा ४; चाँदनी, ब्री॰) धंंधि० तरुः.

चाँदमारी, चीं कि तिल ಡಿಯ ಮೇ ಲೆ ಅಥವಾ ವಶ್ವದಮೇಲಿನ ಚುಕ್ಕೆ ಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ವಿದೈಯನ್ನು ಕಲಿಯು ವಿಕೆ; ಸಿನಿಮಾ ಷೂಟಿಂಗ್. चांदी, দ্বািি బిల్ల; రజత. चाँप, দ্বািি బిల్లు; బగ్గు ఏ है; ভাষাকী আ ফোহাা

चॉपना, स० ७७७ू.

चांपी, स्वी॰ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಿಮೈ ಕೈ ಉಜ್ಜು ವುದು; ಮಸಾಜು ಮಾಡು ವುದು.

चायँचायँ ह्यो॰ ನೈರ್ಥಪ್ರಲಾಪ.

चा, स्त्री० दे० चाय.

चाक, पु॰ ताबि ಅಥವಾ ರಥದ ಚಕ್ರ; ರಾಟೆ; ಬಿರುಕು; ಸೀಳು. चाक, वि॰ तिधुत्याधानुत.

चाक्रचीबंद, वि॰ ದೃಢವಾದ; ಗಟ್ಟಿ ಯಾದ.

चाकना, स० ಎಲ್ಲೆಯಗೆರೆ ಎಳಿ; ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವು ದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಗುರುತುಹಾಕು.

चाकर, पु॰ ಸೇವಕ; ಭೃತ್ಯ. चाकरो, खो॰ ಊಳಗ; ನೌಕರಿ; ಚಾಕರಿ.

चाकी, स्रो॰ थै(ಸುವಕಲ್ಲು; ಮಿಂಚು. चाकू, पु॰ ಚಾಕು; ಚೂರಿ.

चाखना, स॰ दे॰ चखना.

चाचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪ; ಕಕ್ಕ.

चाची, क्षी॰ धिकुँ यु ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಟಿಕ್ಚಮ್ಮ; ದೊಡ್ಡಮ್ಮ. चाट, स्त्री॰ वर्स्यः; क्रंथिः १९९४ः; स्रिः

चारना, स० तैरुमु; ಚಪ್ಪರಿಸು. चारु, पु० ಸವಿಮಾತು; ಮುಖಸ್ತುತಿ. चारुकार, पु० ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡುವ ವೆನು.

चादुकारी, स्त्री॰ ಮುಖಸ್ತು, ತಿ.

चातक, पु॰ क्षाडिं हर्तु. चातुर्य, पु॰ क्षड्थ ठंडैं ; तहूं डै.

चादर, स्त्री॰ ಹೊದಿಕೆ; ಹೆಚ್ಚಡ: ದುಪ್ಪಟಿ.

चादरा, पु॰ ದೊಡ್ಡದುಪ್ಪಟಿ.

चाप, पु॰ ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸ; ಒತ್ತಡ; ದಬಾವು; ನಡಿಗೆ (ಹೆಜ್ಜೆ) ಯಸ ಪ್ಪ್

चापट, स्त्री॰ डिंग्डां; क्रिक्षां; ಭೂಸಿ.

चापड़, वि॰ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಜ್ಜಿಯಾಗಿಹೋದ; ನೆಲಸಮ ವಾಗಿ ಹೋದ; ಪದದಳಿತ.

चापना, स॰ ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.

चापल, पु॰ ಚಾಂಚಲ್ಯ; ಚಪಲತೆ. वि॰ ಚಂಚಲವಾದ; ಅಸ್ಥಿ ರ.

चापल्लस, वि॰ ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡು

चापल्रसी, स्नी॰ ಮುಖಸ್ತು है. चावना, स॰ ७०१; ಮैथ्राः; हैर्त्रू. चावी, स्नी॰ धैशतंत हैं. चाबुक सवार, पु॰ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ.

चाबुक सवारी, स्नी॰ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಕೆಲಸ

चाभना, स॰ बैर्स्यू; భर्त्सलकाळा. चाभी, स्रो॰ दे॰ चाबी.

चाम, पु॰ धर्चराः ; डींगिराधः ;—के दाम चलाना ಅत्नुष्ठार्वाज्ञातकः चीकाः.

चामर, पु॰ ಚಾಮೆರ.

चामरिक, पु॰ ಚಾಮರ **ಬೀಸುವ** ವನು.

चाय, स्त्री॰ ಚಹಾ ಅಥವಾ धार ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ಇದರ ಕಷಾಯು.

चारख़ाना, पु॰ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಚೌಕಳಿ ವಸ್ತ್ರ.

चारजामा, पु॰ काटाउँका क्षरका. चारण, पु॰ वंश्वीवकात्मद्धा.

चारदीवारी, स्त्री॰ ९०० ठ मं है त गील(वैं; क्रानुकार).

चारनाचार, क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ. चारपाई, ജो॰ ಮಂಚ.

चारवाज, पु॰ ಚದುರವಾದ ತೋಟ; ಚದುರಮೂಲೆ.

चारवालिश, पु॰ ದುಂಡಾದದಿಂಬು.

चार-मजबूरन, कि॰ ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರುವಾಯನಾಗಿ. चारा, पु॰ ಮೇವು; ತಿನಸು; ಉಪಾ ಯ; ಯತ್ನ.

चाराजोई, स्नी॰ ಫಿರ್ಯಾದಿ ; ದಾವೆ. चारित्र, पु॰ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಆಚಾវ; ನಡೆನುಡಿ; ಸ್ಕಭಾವ.

चारी, वि॰ तढीं क्रांत्र; मंज्ये है ಸುವ.

चार, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋ ಹರವಾದ.

चाल, स्त्री॰ तदं; तक; तकत; ಆಚರಣೆ; ಆಕಾರಪ್ರಕಾರ; ಉಪಾಯ; ಕಪಟ; ಸಪ್ಪಳ.

चालक पु॰ तढी थे। मंग तंत्र मंग स्व ಲಕ; ಧೂರ್ತ.

चालचलन, पु॰ तबैतावे; एसंपर्ले. चालढाल, पु॰ ಮೈ ಕಟ್ಟು; ಕಾರ್ಯದ ರೀತಿ; ಉಪಾಯ.

चालना, स॰ मं॰ धन एतं राजका.

चालाक, वि॰ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲ; ಚತುಶ; ಧೂರ್ತ.

चालाकी, എಂ ಚಾತುರ್ಯ; ಮೋಸ; ತಂತ್ರ; ಯುಕ್ತಿ.

चालान, पु॰ ಕೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಪಟ್ಟ; ಥೇಟಪಟ್ಟ; ಅಪರಾಧಿ ಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

चालिया, वि॰ दे॰ चालबाज़.

चाकी, वि॰ दाउँहा. स्री॰ कंठाका ವಸ್ತ್ರ; ಚಿಂದಿ.

चालीसा, पु॰ तथर्बड्यू वंबहराष ಕಾಲ; ಸುಲೋಚನ; ಜಾಳೀಸ. चाव, पु॰ ಪ್ರಬಲವಾದ ಇಚ್ಛೆ; ಲಾಲಸೆ; ಅನುರಾಗ; ಫ್ರೇಮ; ಅಭಿರುಚಿ; ಉತ್ಸಾಹ.

चावर } पु॰ ७० हुं; ७० तूं. चाशनी, स्रो॰ ಜಿಲೇಬಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಸ್ತಾಯಿಯನ್ನು ಅದ್ದುವ ಸಕ್ಕರೆ

ಅಥವಾ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕ; ಕ್ಷೀರ.

(चासनी)

चास, पु॰ ಉಳುವಿನ ಸಾಲು.

चासना, स॰ ಉಳು; र्तं तेण ಹಿಡಿ. चाह, ख्री॰ वर्ध्दुः; ಅಪೇಕ್ಷ; ಪ್ರೇಮ; ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಭಾವೀ.

चाहक, पु॰ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು.

चाहत, स्त्री० दे० चाह.

चाहना, स॰ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು; वर्ख्न, ಪಡು; ಪ್ರೀತಿಸು.

चाहिए } अन्य॰ धं(र्रुः). चाहिये

चाही, वि॰ एँ हैं है प्रधु धु. चाहे, अन्य कार्राया कार्रा वर्डें, वर्डें, ಬೇಕಾದರೆ.

चाहे-ग़बग़ब, पु॰ ಕವಾಳದಮೇಲಿನ

100. चाहे-ज़क्कन, पु॰ ಕೆನ್ನೆ ಅಥವಾ ಗಡ್ಡ ದ ಮೇಲಿನ ಹಳ್ಳ.

चाहे-ज़नख़दा, पु॰ ಗಲ್ಲದಮೇಲಿನ

चिउँटा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ. चिउँटो, स्नो॰ ಸಣ್ಣ ಇರುವೆ.

चिंगारी, स्त्रो० दे० चिनगारी. चिंगुराना, अ॰ ಜೋವು ಹಿಡಿಯು ವುದು.

विघाड़, स्रो॰ धेर ड्यु ठ ; ಘर० का ठ ; ಆನೆಯಕೂಗು.

चितन, पु॰ द्रान्त्र रं; कार्त्रर. चितना, स॰ कार्तरकावा. ह्यी॰

ಧ್ಯಾನ; ಸ್ಮರಣೆ; ಯೋಚನೆ. चिंता, स्नी॰ ಯೋಚನೆ.

चिंतित, वि॰ ಚಿಂತೆಯಿಂದೊಡ ಗೂಡಿದ; ವ್ಯಥೆಯಳ್ಳ.

चिंदी, स्त्री॰ धर्माठा; डां०ता.

चिउड़ा } यु॰ ಅವಲಕ್ಕೆ.

चिक, स्त्रो॰ डिक्षे हैं; डिक्षें; हराने हैं। चिकट) वि॰ ಕೊಳೆಯಾದ; ಅಂ चिकटा } ಟುಳ್ಳ. पु॰ ತಂಗಿಯ ಮ ಕ್ಕಳ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ನು ಓದಿಸುವ ಉಡುಗೊರೆ.

चिकरना, अ॰ ಜಿಗಟಾಗಿರು; ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿರು.

चिकन, पु॰ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರ.

चिकना, वि॰ ನುಣುಪಾದ; ಜಿಡ್ಡಾದ; ಮೂರ್ಖ. चिकनी चुपड़ी बातें ಮೆರುಳುಮಾಡುವ ಮಧುರ ವಚನಗಳು; ಕಪಟಸ್ಥೇಹದ ಮಾತುಗಳು.

चिकनाई, स्रो॰ ನುಣುಪು; ಜಿಡ್ಡು.

चिकनाना, स॰ ನಯಮಾಡು: ಮೆರಗು ಹಾಕು.

चिक्रनिया, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ವೇಷ ವಿನ್ಯಾಸವುಳ್ಳ; ಶೃಂಗಾರಪ್ರಿಯ ; ವಿಲಾಸಿ.

चिकरना, अ॰ ಚೀರು; ಚೀತ್ರಾರ ಮಾಡು.

चिकवा, पु॰ ಕಸಾಯಿಯ ವನು; ಕಟುಕ.

चिकित्सा, स्त्री० ಚೆಕಿತ್ಸೆ ; ಇಲಾಜು ಕ್ಲ ವಾಸಿಮಾಡುವುದು.

चिकुर, पु॰ डं छैं ಯ ಕೂದಲು : ಹಾವಿನ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चिकोटी, स्रो॰ धैधैर्नं; धैर्युधार्यने. चिक्ट, पु॰ ಗಸಿ; ಬಗ್ಗ ಡ; ಕೊಳಕು. **ಡಿಂ** ಕೊಳಕಾದ

चिक्कन, वि० दे० चिकना.

चिकरना, अ० दे० चिकरना. चिखर, पु॰ ಕಡಲೆಯ ಹೊಟ್ಟು.

चिखुरना, स॰ ಕದತೆರೆಯು. चिचड़ा, पु॰ ಉತ್ತರೀಣಿ. .

चिचिंड़ा, पु॰ दे॰ चर्चींडा. चिचियाना, अ॰ दे॰ चिल्लाना.

चिट, पु॰ ಕಾಗದದ ಚೂರು; अःसी. चिटकना, अ॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಒಣಗುವುದ

ರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಿಯು; ಸೀಳಿ ಹೋಗು; ''ಚಟಚಟ" ಎಂದು ಉರಿ; ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟು.

चिटनवीस, पु॰ ಪತ್ರಲೇಖಕ; ಕೆಲಸ

ಮಾಡುವವ; ಗುಮಾಸ್ತ್ರ.

चिद्धा, पु॰ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ; ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ.

चिही, सा॰िकातद; ಪತ್ರ; ಓಲಿ; ಚೀಟಿ.

चिद्धी-पत्री, खो॰ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು. चिद्धी-पसाँ, पु॰ ಅಂಚೆ ಸಿಪಾಯಿ; ಅಂಚೆಯವ; ಕಾಗ ದಗಳನ್ನು ಬಟಿವಾಡೆಮಾಡುವವ.

चिड्चिड्ा, वि॰ ৯৫৯১৯৫ ಸ್ವಭಾ ನದ; ৯ಡುಕು ಮೋರೆಯ.

चिड्चिड्ना, अ० 'ಚೆಟ್ ಚಿಟ್' ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಒಣಗಿ ಬಿರಿಯು.

चिड्वा, पु॰ ಅವಲಕ್ಕಿ.

चिड़िया, स्त्रो॰ ಪಕ್ಷಿ; ಹಕ್ಕಿ. चिड़ियाख़ाना, पु॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ.

चिहिहार) पु॰ इ.हे. तथ थाँ धि चिहीमार) तग्ठ ; बगुद्र.

चिद्र, खी॰ ਮੈಟ್ಟು; ੱਭੈਰਸ਼ਸ਼ੁਰ; ਭਾਵਸ਼ੁਰ.

चिद्रना, अ॰ ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ರೇಗು; ಕೋಪಿಸು.

चिड्वाना) स॰ ಸಿ ಟ್ಟ್ರೆ ಗೆ ಬ್ಬ್ರಿಸು ; चिड्ना) ರೇಗಿಸು.

चित, वि॰ ಅಂಗಾತಮಲಗಿದ. पु॰ ಚಿತ್ತ; ಮನಸ್ಸು.

चितकबरा, वि॰ ಅನೇಕ ಬಣ್ಣದ; ಚೀಟಿ ಬಣ್ಣದ.

चितचोर, वि॰ ಮನೋಹರ; ಪ್ರಿಯ.

चितमंग, पु॰ ವ್ಯಾಕುಲ; ದುಃಖ. चितवन, स्त्रो॰ ದೃಷ್ಟಿ.

चितला, वि॰ त्राह्म धालू तस्मर्थु; अस्थिक्ष धिक्ष धिकात्त.

चितवना, स॰ र्रैंक्टिंड.

चितवाना, स० ತೋರಿಸು.

चिता, चो॰ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವುದ • ಕ್ಯಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ರಾಶಿ; ಚಿತೆ.

चिताना, स॰ ಎಚ್ಚ ैಕ ಕೊಡು.

चितावनी, स्त्रो॰ ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ; ಸಾವ ಧಾನ.

चितेरा, पु॰ क्षेष्ठं तावर.

चितेरिन) स्त्रो॰ थेडु ताउडे ; थेडु चितेरी) ताउठ हु.

चित्ती, स्त्री॰ ಕਈ; ಮಚ್ಚಿ; ಚುಕ್ಕಿ; ಚಿತ್ತು.

चित्रपट, पु॰ ಚಲನಚಿತ್ರ.

चिथड़ा, पु॰ ಹಳೆಯ ಹೆರಕು ವಸ್ತ್ರ; ಚಿಂದಿ.

चिथाड़ना, स॰ ಹै०;ै भैते; ಅಪ ಮಾನಪಡ್ತಿಸು.

चिनक, स्रो॰ ಉರಿಯುವಂಥನೋವು. चिनगारी, स्रो॰ ಕैढे ; "ಆಗ್ನಿ ಕಣ.

चिनगी, स्त्री॰ ಕಿಡಿ; ಚಟುವಟಿಕೆ ಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಚತುರನಾದ ಹುಡುಗ.

चिनाना, स॰ ಆರಿಸು.

चिनिया, वि॰ ಬಿಳಿಯ; ಚೀನಾ ದೇಶದ. चिनियावदाम, पु॰ तैशतंबर्ध. चिन्हार, वि॰ तार्णडांश्व; इठक्षेड चिन्हारी, खो॰ तार्णडां; इठक्षेळ चिपकता, स॰ ७०धेक्तिक्श्व; कंड्रे

चिपकाना, स॰ ७० धेरः ; ळ छाः ; छारिकाः.

· चिपचिप, पु॰ ಜಿಗಟು; ಮುಟ್ಟಿ ದರೆ ಪಿಚಿಪಿಚಿ ಎಂದಿರುವಿಕೆ.

चिपचिपा, वि॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾದ; ಜಿಗಟಾದ.

चिपचिपाना, अ॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾ ಗಿರು; ಜಿಗಟಾಗಿರು.

चिपहीं } स्थी॰ थैठांथै. चिपहीं } स्थी॰ थैठांथै. चिबिस्ला, वि॰ थं०थं ए राज्यं;

चिबिस्ला, वि॰ ಚ॰ ಚ ए ता तः ತಂಟಲುಮಾರಿ.

चितुक, पु॰ तृद्धः तृथः. चिमटना, अ॰ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು.

चिमटा, पु॰ वसुः ४ ; ಚಿಮಟ. चिमटी, स्ती॰ ಸಣ್ಣ ಇಕ್ಕಳ. चिमनी, सी॰ ಹೊಗೆ ಯಗೂಡು; ಚಿಮಣಿ.

चिरंतन, वि॰ धळं ४ का थत ; ह्या ठा इत.

चिरकीन, वि॰ चैंक एँ; ಹೊಲಸು.

चिरक्ट, पु॰ ಚಿಂದಿಬಟ್ಟಿ. चिरना, अ॰ ಹೆರಿದುಹೋಗುವುದು. चिरवत्ती, वि॰ ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯಾದ; ಚೂರುಚೂರಾದ.

चिखाना, स॰ ळ ठ ००० ता वा दा ; भाषेतावादा.

चिराइन, स्त्री॰ ಕೂದಲು ಚರ್ಮ ಕೊಬ್ಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸುಡುವಿಕೆ ಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವೆ ದುರ್ಗಂಧ; ಕಮರು ವಾಸನೆ.

चिराई, स्नो॰ ११ एं। २० ई ; १९ एं। २० वर्षे केल्यां क

चिराग़, पु॰ ದೀಪ; ಸೊಡರು. चिराग़ी, स्त्रो॰ ದೀವಟಗೆಯವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

चिरातन, वि॰ ಪುರಾತನ; ಜೀರ್ಣ. चिराना, अ॰ ಸೀಳಿಸು. चिरायंत्र, ख्री॰ दे॰ चिराइन.

चिरायता, पु॰ तैंथधाँ ठा. चिरी चौ॰ ते विकास

चिरी, स्त्री॰ दे॰ चिड़िया. चिरौंजी स्त्री॰ ಸಾರೆಪಪ್ಪು.

चिरोरी, स्नी॰ थळं है त्र र्याटी व

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಿಕೆ. चिलक, स्नो॰ ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ.

चिलक, स्ना॰ क्रा॰ हा हा है. चिलका, अ॰ మించు.

चिल्योजा, पु॰ ಝಳಝಳಿಸುವುದು ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು.

चेलचिलाना, अ॰ ಸಹಿಸಲಾರದಂ ತಾಗು. चिलविला) वि॰ संव्यंध संव्यं चिलविला) कार्यः संग्रंध्यं पुः

—करना ಒಂದುಕಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡು.

चिलम, ची॰ ಶಂಬಾಕು ಗಾಂಜಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇದಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಕೊಳವಿ: ಚುಂ ಗಾಣಿ; ಚಿಲಮು.

चिलमची, দ্বী০ ಕೈ ಬಾಯಿ ತೊಳೆ ಯುನ ತಟ್ಟಿ.

चिलमन, पु॰ ಬಿದುರಿನ ದೆಬ್ಬೆ ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪರದೆ.

चिछड़, पु॰ ಕೂರೆ ಹೇನು.

चिल्ल-पाँ, स्त्री॰ ಗುಲ್ಲು ; ಗದ್ದಲ ; ಬೊಬೈ.

चिह्ना, पु॰ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳಕಾಲ; ಬಿಲ್ಲಿನದಾರ; ಹೆದೆ; चिह्न का जाना ತೀರ ಅಸಹಧೀಯವಾದ ಭಳಿ.

चिह्याना, अ॰ धीरिणः; ಬೊಬೈ काकाः; ಅರಚाः; हैरिखाः.

चिल्लाहर, स्त्री॰ धैंगधुँ; काता. चिहुँकना, अ॰ दे॰ चौंकना.

चिहुँटी, स्त्री॰ ಚಿಟಿಕೆ. चीं चपड़, स्त्री॰ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳು ವುದು ; ಆ ಕ್ಷೇಪಣೆ.

चांरा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಗೊಡ್ಡ. चांरी, स्त्रो॰ ಇರುವೆ.

चीक, ജിಂ ನೋವು ಅಥವಾ ಕಷ್ಟ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೂಗು; ಚೀ ತ್ಯಾರ. ಇಂ ಕಸಾಯಿ; ಕಟುಕ.

चीक्ट, स्नो॰ ಕೊಳೆ; ಜಿಡ್ಡು; ಮೇಣ. वि॰ ಕೊಳೆಯಾದ.

चीख़, स्था॰ ಕಂಗಾಟ: ಬೆಂಬ್ಬೆ. चीख़ना, अ॰ ಅರಚು; ಕಿರಚು; ಕಂಗಾಡು.

चीखुर, पु॰ ಅ९था.

चीज़, स्त्री॰ ಪದಾರ್ಥ; ವಸ್ತು.

चीठी, पु० ಪತ್ರ; ಕಾಗದ.

चीतकार, पु॰ धेः डगुट ; धे डगुतावर. चीतना, स॰ ಯೋಚಿಸು ; ನೆನಸು ; ಸ್ಕರಿಸು ; ಚಿತ್ರಿಸು.

चीता, पु॰ ಚಿರತೆ. वि॰ ಯೋಚಿಸಿದ.

चीथड़ा, पु॰ दे॰ चिथड़ा. चीथना, स॰ ळ०; शुः ४०

चीदा, वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಆರಿಸಿದ.

चादा, ाव॰ ಶ್ರೀಷ್ಠ ; ಆ೦ಸದ चीनना, स० ಗುರುತಿಸು.

चीनाबादाम, स्त्री॰ दे॰ चिनियाबदाम. चीनी, स्त्री॰ ಸಕ್ಕೃರೆ; ಚೀನಿಮಣ್ಣು.

चीनी-मिद्दी, स्त्री॰ ಪಿಂಗಾಣಿ ಸಾಮಾ ಸುಮಾಡುವ ಮಣ್ಣು.

चीन्हना, स० ಗುರುತಿಸು.

चीपड़, दु॰ ಕಣ್ಣಿನ ಗೀಜು. चीमड़, वि॰ ಜಗ್ಗಿ ಮುರಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ ದರೂ ಹರಿಯದ ಅಥವಾ ಮುರಿ ಯದ; ಮೆದುವಾದ; ಮೆತ್ಮ

ನೆಯ. चीर, षु॰ ಬಟ್ಟಿ: ವಸ್ತ್ರ. କ्षी॰ ಸೀಳು ವಿಕೆ.

चीरघर, पु॰ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಸ್ಥಳ. चीरना, स॰ कैंबिक्काः; भैएकाः; भैते.

चीरफाड़, स्त्री० ಹರಿದು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ.

चीरा, पु॰ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ವನ್ನ.

चीरी, स्नी॰ दे॰ चिड़िया. चील, स्नो॰ ಹದ್ದು; ಗರುಡ.

चीलड़ } पु० दे० चिल्लड़,

चील्ह, स्त्री॰ दे॰ चील.

चीवर, ಇಂ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷು ಕರ ಹರಕುವ ಸ್ತ್ರ; ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಧರಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ.

्**चुंगल, पु**॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿಕೆ; ಮುಷ್ರಿ.

- चुंगी, ఱोం దీడి అథవా జిటికి యల్లి తుంబువశ్వు నస్తు; సుంక.

वुंबाना, स॰ നುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿಸು.

खुंदी, स्त्री॰ జుట్టు. ' खुंत्रलाना } खुंबियाना } శం ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು.

खुंबक, दु॰ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು; ಲೋಹ ಚುಂಬಕ.

चुंबन, पु॰ ముక్తు; కుంబన. चुंबना, स॰ ముక్తిడు.

चुंबी, वि॰ ముక్కు ಕೊಡುವವನು.

चुआना, स॰ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಸು; ಹನಿಸು. चुकंदर, पु॰ ಕೆಂಪುಮೂಲಂಗಿಯಂ ತಿರುವ ಒಂದು ತರಕಾರಿ.

चुकता) वि॰ ನಿಶೈংಷ; ಬಗೆಹರಿಸಿದ; चुकती) ಮುಗಿಸೋಣ.

चुकना, अ० ಮುಗಿ; ಸಮಾತ್ತ ವಾಗು; ಬಾಕಿ ತೀರಿ ನಿರ್ಣಯ ವಾಗು; ದೋಷ ಅಥವಾ ತ್ರುಟ ಯುಂಟಾಗು; ವೃರ್ಥವಾಗು.

ಳ, go ನೀರು ಅಥವಾ ಸೇಂದಿ ಕುಡಿಯುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ; ಮೊಗೆ.

चुकी, स्नो॰ ಮೋಸ.

चुखाना, स॰ कार्था ಕರೆಯುವ ಮೊದಲು ಕರುವಿಗೆ ಮೊಲೆಯು ಣಿಸುವುದು.

चुग़द, पु॰ ಗೂಬೆ; ಗೂಗೆ; ಮೂರ್ಖ. चुगना, स॰ ಕೊಕ್ಕೆ ನಿಂದ ಕಾಳುಕಡಿ ಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನು; ಹೆಕ್ಕಿತಿನ್ನು.

चुगाल पु॰ ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸು ವವ; ಚಾಡಿಖೋರ.

चुगळखोर, पु॰ ध्नावि कॅर्स्थाञ्ज. चुगळखोरी, स्त्री॰ ध्नाविकॅर्स्थाञ्चे. चुगळी, स्त्री॰ ध्नावि.

चुगा, पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇವು; ಎರೆ.

चुगाई, स्रो॰ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ತಿನ್ನು ವಿಕೆ.

'चुगाना, स० ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನಿಸು.

वुचकारना, स॰ ಮುದ್ದಾ ಡು; ಮುತ್ತಿ ಡುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕರೆಯು.

बुचुक, पु॰ ಮೊಲಿಯ ತುದಿ; ಕುಚಾಗ್ಯ.

'चुरका, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಚಿಟಿಕೆ; ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಹಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯ.

चुरकी, बी॰ धिधे हैं ;—बनाते हूं ल ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ;—भरना विरुट्धा ವಂತೆ ಮಾತ ನಾಡು ;—केना काम्यु ಮಾಡು.

चुरकुला, पु॰ ವಿನೋದದ ಮಾತು; ಲಘುಹಾಸ್ಯ; ತುಣಕುಮಿಣಕು.

ਕੁਟਿਧਾ, ਸ਼ੀ॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ ಚಂಡಿಕೆ.

चुरियाना, स॰ गाळाडिका.

चुरीना, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ; ಗಾಯ ಗೊಂಡ; ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ; ತುದಿಯ; पु॰ ಸಣ್ಣ ಜುಟ್ಟು.

चुरेला, वि॰ गाळागी०० छ.

चुड़िहारा, पु॰ धर्पकाठाठाठाठ.

चुदैल, আ ে పిಶಾಚಿನಿ; ಕೆಟ್ಟಹೆಂ ಗಸು; ಜಂಗಳಗಂಟ; ಕುರೂಪಿಣಿ. चुत्थल, वि॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿನೋದ

ಪ್ರಿಯ; ವಿದೂಷಕ. ತೃಗ, ರುಂ ಹಿಟ್ಟು; ವುಡಿ; ಚೂರ್ಣ. चुनचुनाना, अ॰ ತಿಮಿರಾಗು; ಮೈ ಯಲ್ಲಿ ಚುನು ಚುಮ ಅಸ್ನು.

चुनार } ो० २००१; क्रांक्युः

चुननदार, वि॰ ನೆರಿಗೆಯುಳ್ಳ; ಕುಚ್ಚು ಕುಚ್ಘಾದ.

चुनना, स॰ ಆರಿಸು ; ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಸಂಗ್ರಹವಾಡು; ಚುನಾಯಿಸು; ಗೋಡೆಯೆಬ್ಗಿಸು.

चुनरी, खी॰ ನಾನಾವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಅಚ್ಚು ಹೊಡೆದ ಸುಂದರವಾದ ಸೀರೆ.

चुनवाना) स॰ चुनना ಎಂಬುವರ चुनाना) ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

चुनाई, खी॰ ंपि० रिफाञ्चे ; ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟು ಎಕೆ ; ಆರಿಸುವ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಕಟ್ಟುವ ಮಜೂರಿ.

चुनांचे } अन्यः ಅಂತೆ; ಉದಾಹರ चुनानचे } ಣೆಗೆ; ಆದ್ದರಿಂದ.

चुनाव, पु॰ ಚುನಾವಣೆ. चुनिंदा वि॰ ಆರಿಸಿದ ६ ಚುನಾಯಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

चुनी, स्त्री॰ ನಜ್ರ, ರತ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚೂರು; ರತ್ನ ಪುಡಿ; क्नुरु, ಅಥವಾ ಬೇಳೆಯ ನುಚ್ಚು.

चुनोंटी, स्नी० ಸುಣ್ಣದ ಡಬ್ಬಿ. चुनोती, स्नी० ಉತ್ತೇಜನೆ; ಲಲ ಕಾರ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯಾದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ದ ತಡಿಸಲು ಆಹ್ವಾನ. चुची, स्वी॰ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಅಥವಾ ರತ್ನದ ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಚಕ್ಕೆ ಪುಡಿ.

चुप, वि॰ म ट्वे थू ट ; औं ह ; रुष्टु थू ;—खगाना औं हिका ते.

चुपका, वि॰ चीर्नियाती.

चुपकाना, स॰ ಮಾತಾಡ ಗೊಡಿ ಸದಿರು; ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸು.

चुपकी, खी॰ व्यान्त्र.

चुपचाप, कि॰ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ; ಮೌನ ವಾಗಿ.

चुपड्ना, स॰ ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು; ಸವರು; ದೋಷವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಚು.

चुप्पा, वि॰ ಬಹಳಕಡಿಮೆ ಮಾತ ನಾಡುವ; ಮಿತಭಾಷಿ.

चुप्पो, स्नो॰ ಮೌನ;—साधना ಮೌನ ವನ್ನವಲಂಬಿಸು.

चुक्लाना, स० ಚಪ್ಪರಿಸು; ಚೀಪು. चुमकना, अ० हि९ठेलू थाखथावंते ಮುಳುಗು.

चुमकाना, स॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳು ಗಿಸು.

चुमकी, स्री॰ ముళుగువిಕೆ. चुमना, स॰ खंध्यु कैंडिंग्यु; ताधी. चुमाना है चुमोना है स॰ खंध्यु ; ತಿವಿ.

चुमकार } स्रो॰ ಮುದ್ದಿಡುವುದು.

चुमकारना, स॰ दे० चुचकारना.

चुम्मक, पु॰ दे॰ चुँबक. ' चुम्मा, पु॰ ಮುದ್ದಾ ಟ. चुरकुट, क्रि॰ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ.

चुरना, अ॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ (ಬೇಳೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಬೇಯುವುದು.

चुरसुरा, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತಿದರೆ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗುವ (ಹಪ್ಪಳ ತರಗೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ); ಗರಿಗರಿಯೆಂದಿರುವ. चुराना, स॰ ಕದಿ; ಕಳವುಮಾಡು;

चुराना, स० ಕದ; ಕಳವುಮಾಡು; ಅಪಹರಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು. आसांस चुराना ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದಿರು; ತಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

चुरः चुरं } पु॰ ಹೊಗೆಬತ್ತ; ಚರುಟು.

चुरु, पु॰ दे॰ चुल्हू.

चुल, **ಫು**• ನವೆ; ತೀಟೆ; ಕಾಮೋ ಪ್ರೇಕ.

ತ್ರಹತ್ರಹಾಗಾ, अ∙ ನವೆಯಾಗು ; ತೀ**ಜೆ** ಹತ್ತು.

चुलबुल, स्रो॰ क्षेत्र क्षेत्र हुः; क्षान्य धुः, चुलबुला, वि॰ क्षेत्र क्षेत्र या ज्ञात ; क्षेत्र छः.

चुलानुलाना, अ० ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಮೈ ಕೈನಡುಗು; ಚಂಚಲನಾಗು.

चुल्लः, पु॰ धौनमंत्रै;—सर पानी में इव मरो ध्डुंग्डं त्रेसु ह्यु उन्द संध्यं जान्द्रितच्चरस्यू संध्ये करिस्यं दिस्मुद्धं जान्डंग्रं

चुनाना, स॰ ಸುರಿಸು; ಸ್ಪವಿಸು; ಹಾನಿ**ಹನಿಯಾ**ಗಿ ಬೀಳಿಸು. चुसकी, स्त्रीं कि कार्किः; धीर्या चुक्, स्त्रीं विश्व धळ इक्षे ವಿಕೆ.

चुसना, अ० शिक्षेडं छै ; कैए ठा. चुसनी, स्नो॰ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಲು ಕುಡಿ ಯುವ ಸೀಸೆ.

चुस्त, वि॰ ಬಿಗಿಯಾದ; ಜೋಲು ಬೀಳದ; ಚುರುಕಾದ; ಚಟು ವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ.

चुस्ती, स्त्री॰ स्शु और; धीराज्ञ; ಬಲ; ದೃಢತೆ.

चुहचुहा) वि॰ मगुर्गम्भ ज्ञातः; रम चुहचुहाता ∮ ಭರಿತವಾದ"; ಮನೋ ರಂಜಕವಾದ.

चुहचुहाना, अ॰ ठमध्वठडं कार्तिकः ; ಕೆಲರವಮಾಡು.

चुहल, ಫಾಂ ಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಮನೋರಂಜನೆ.

चुहरूबाज़, वि॰ कार्य, गाउ ; ವಿನೋದಿ.

चुहलबाज़ी, स्त्री॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಶೆ.

चुहिया, स्नी॰ मङ्ख् वर्थ.

ಕ್ಕ್, 90 ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ. चूँ, क्रि॰ ಆದುದರಿಂದ; ಆಕಾಶಣ; —करना ಖಂಡಿಸುವು**ದು**.

चॅकि, कि॰ ಏಕೆಂದರೆ; ಯಾತಕ್ರೆಂ ದರೆ.

चूँचरा, पु॰ गु॰ै कात; ಆ हुँ(यर्ल ;

चुँद्री, स्त्री॰ तत्क्रततार्व संनेतुं त ಳುಳ್ಳ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿ.

ಯಾದ.

चूकना, अ॰ डड्यू; क्रैडिय ಹೋಗು.

च्ची, स्त्री॰ कैंग्डै; कंध ; मूत. चूज़ा, पु॰ ಕೋಳಿಯ ಮೆರಿ.

चूड़) go జుట్బ; ಶಿಖೆ; ಹುಂಜ चुड़क ∮ ಅಥವಾ "ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕುಂಚ; ಕಂಕಣ.

चूड़ा, पु॰ क्षाधीः, ; वैश्रं ; डैंगिएंग ಬಳೆ.

चूडांत, वि॰ ಕೊನೆವರೆಗೆ.

चूड़ी, स्त्रो॰ हैं, धर्ड ; ಕಂಕಣ ; ವಲಯ.

चूड़ीदार, वि॰ ವಲಯಗಳುಳ್ಳ.

चूत, पु॰ ಮಾವಿನಮರ. स्त्री॰ ಯೋನಿ.

चृतिया, वि॰ ७४ गै(छ ; ಹೆಡ್ಡ ; ಮೂರ್ಖ.

चून, पु॰ ಚೂರ್ಣ.

चूना, पु॰ संः छू. और संः रिः र ಬಸಿ.

च्नो, स्नो॰ राख्यु; ठडूद हिल. चूमना, स॰ ಮುತ್ತಿಡು; ಚುಂಬನ ಮಾಡು.

चूमा, पु॰ ಮುತ್ತು; ಚುः ಬನ. चूमाचारी, स्त्री॰ ಮುದ್ದಾ ಟ.

च्र. पु. धार्का ; इंदि ; धार्का. go ಚೂರ್ಣ.

चूरना, स॰ ಒಡೆದುಹಾಕು; ಪುಡಿ ಪುಡಿಮಾಡು.

च्रास्त्, go ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋಗುವ ಪೈರಿನ ಮೋಟು; ಕೂಳೆ.

च्रा, पु॰ क्ष्मक्षहः; क्ष्मक्रः. च्रुल, पु॰ क्षाध्यः; हैश्रं. च्रुला, पु॰ क्ष्मं:—च्रुले में जाय या पड़े उच्चकारं.

च्रुमना, स० ಹೀರು; ಚೀವು. च्रुहा, पु० ಇಲಿ. पेट में च्रेहे दोड़ना ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗು.

च्हादंती, ಹೊಂ ಇಲ್ಲಿಯ ಹೆಲ್ಲಿನಂತಿರು ಚಿನ್ನದ ಮಣಿಗಳಿಂದ ತಯಾ ರಿಸಿದ ಕೈಬಳಿ ಅಧವಾ ಕಂಠಾ ಭರಣ.

> पु॰ ಇಲಿಬೋನು. ì, स्त्रो॰

चंदुआ, पु॰ इ है ಯಮರಿ. चंचक, पु॰ भिंख्या; ಅವ್ಮು; ಮೈಲೆ. चंचकरु, वि॰ ಮುಖದಮೇಲೆ भಿಡು ಬರ ಮುಚ್ಚಿ ಗಳುಳ್ಳವ; भಿಡುಬು ಮೋರೆಯ್ಲ

चेटक, पु॰ ಸೇವಕ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿದೈ; ಇಂದ್ರಜಾಲ.

चेटकनी, स्त्री॰ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟುವ ವಿದ್ಯೆ. चेटी, स्त्रो॰ ದಾಸಿ; ಉಳಿಗದವಳು. चेतना, स्त्रो॰ ಎಚ್ಚರ ಸೃತಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ.. अ॰ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು; ಜಾಗರೂಕನಾಗು. ' सಂ ಎಚ್ಚ ರಿಸು.

चेतावनी, स्त्री॰ ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ. चेपना, स॰ दे॰ चिपकाना. चेमीगोई, स्त्री॰ ಜನಶ್ರುತಿ; ಕಿಂವ ದಂತಿ.

चेरा, पु॰ रु॰ हं ; १ रहे हं ; १ रहे हैं हैं, चेरि } खो॰ व्याप्त १ र्रं रहे हें चेरी ∮ थै रहु हैं । चेल, पु॰ व रहु ; थ धीं.

चेला, पु॰ थैर्ब्यु ; విద్యాథిह. चेलिन $\left.
ight\}$ खो॰ थैर्ब्यु ; విద్యాథిहని. चेली

चेष्टा, स्त्री॰ ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಪ್ರಯಾಸ.

चेहरा, पु॰ ಮುಖ; ಮೂತಿ; ಮೋರೆ. ಮುಖಭಂಗಿ.

चेहलकदमी, स्नी० दे० चहलकदमी. चैत, पु० ಚೈತ್ರಮಾಸ.

चैती, स्नी॰ ಚೈತ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬೆಳೆ. वि॰ ಚೈತ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂ ಬಂಧಪಟ್ಟ.

चैत्य, पु॰ ಮನೆ; ದೇವಾಲಯ; ಯಾಗಶಾಲೆ; ಅಶ್ವತ್ಥ ದಮರ; ಬುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿ; ಬುದ್ಧ ವಿಹಾರ; ಚಿತೆ.

चैन, पु॰ ಸುಖ; ಆರಂದ; ಮೌಜು. चैका, पु॰ ಸೀಳಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌವೆ. चैकी, खो॰ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೀಳು; ಚಕ್ತಿ. चोंक, स्नी॰ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಾಗ ಹಲ್ಲಿನ चोहा, पु॰ ಕಳ್ಳ. ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಾದ ಗುರುತು; ದಂತ चोदना, स्नी॰ ವಿ ಕ್ಷತ. स॰ हैं। र

चाँगा, पु॰ ಒಂದು ಕಡೆಮಾತ್ರ ತೂತಿ ರುವ ಬಿದುರಿನ ಕೊಳವೆ; ನಳಿಗೆ; ಗೊಟ್ಟ.

चांच, स्त्री॰ क्षेत्रक्षः है। से स्वाप्ति होना क्षार्यकारा होना क्षार्यकारा होना क्षार्यकारा होना क्षार्यकारा है।

चोंड़ा, दुः हुः (व्याप डर्टिका स्वाप था; डराधा; कॅर्रसा.

चांथ, पु॰ ದನಗಳು ಒಂದುಬಾರಿ ಹಾಕುವಷ್ಟು ಸಗಣಿಯ ಮುದ್ದೆ; ಸಗಣಿಯ ತೊಪ್ಪೆ.

चोंथना, स॰ चैंतर्का; चैंतर्का.

चोआ, पु॰ ಒಂದು ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ. चोकर, पु॰ ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು;

ಮಚ್ಚು ; ತವುಡು. चोख, स्त्रा॰ ೀ್ಕ್ಲೈ ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

नोखा, वि॰ ಬೆರಕೆಯಲ್ಲದ; ಅಪ್ಪಟ; ಹರ್ಸ; ಶುದ್ಧ; ಪ್ರಮಾಣಿಕ ವಾದ; ಖರೆ; ಹರಿತವಾದ.

चोग़ा, पु॰ ನಿಲುವಂಗಿ.

चोचला, पु॰ धौಡಗು; ಥಳಕು; ಒಯ್ಯಾರ; ಹಾವಭಾವ.

चोज, पु॰ तच्छे; ವರಿಹಾಸ; ತಮಾಷೆ.

चोर, स्त्री॰ ಏಟು; ಪೆಟ್ಟು; ಘಾಯ; ಶೋಕ; ಸಂತಾಪ.

चोरी, स्त्री॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ತುರುಬು;

चाहा, पुठ ०५). चोदना, स्त्री० ವಿಧಿವಾಕ್ಯ; ಪ್ರೇರಣೆ. स० हु प्रिंग्फिलिस्टार्स

चोप, पु॰ ಇಚ್ಛಿ; ಅಭಿರುಚಿ; ಉತ್ಸಾಹ.

चोपना, अ॰ ಮೋಹಗೊಳ್ಳು; ಮುಗ್ಧ ನಾಗು

चोब, स्त्री॰ ರಾಜದಂಡ; ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ; ಡೇರೆಯ ಕಂಬ.

चोबदार, पु॰ ದಂಡಧಾರಿಯಾದ ಸೇವಕ; ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಕಂ ಚುಕಿ.

चोर, पु॰ र्रं हुं. चोरदस्याज़ा चोरद्वार रु० र्रं हुं ध्वानिक्ष. चोराना, स॰ दे॰ चुराना.

चोरी, स्त्री॰ हर्नुडित ; हर्न्जु.

चोला, पु॰ ಸೌಧುಗಳು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; स्थ्रेश; ಮಕ್ಕ ೪ಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಉಡಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ವಿಶ್ಯ; ಶರೀರ.

चोली, स्वी॰ ಕುಪ್ಪूನ; ರವಿಕೆ; —नामान का साथ ಆಪ್ತಸ್ಥೇಹ; ಪರಮ ಮೈತ್ರಿ.

चाँक, स्ता॰ धौतठा; ಘಾಬరి; धौधु খাংধাనిট.

चोंकना, स॰ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳು; ಚಕಿತ ನಾಗು; ಹುಷಾರಾಗು. चौंकाना, स॰ ಘಾಬರಿಗೊಳಿಸು ಬೆದರಿಸು; ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು.

चोंधियाना, अ॰ ಕಣ್ಣು ಮಿಸಿಯು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ ಹೋಗು.

चोंधी, खो॰ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಹೋಗು ವಿಕೆ; ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗುವಿಕೆ.

चौर, पु॰ दे॰ चँवर. चौ, वि॰ ਨਾల्यू.

्रु० ಚೌಕೋಣವಾಗಿರು ಪ್ರದೇಶ; ಚೌಕ; ಅಂಗಳ; ಹಸೆಯ ಜಗುಲಿ;—प्रना ರಂಗ ವಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು.

चौकड़ी, खी॰ ನಾಗಾ ಲೋಟ; ಕುಕ್ಕೋಟ; ನಾಲ್ಕು ಕುದು ರೆ ಸಾರೋಟ; ತಂಡ.

चौकन्ना, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಹುಷಾರಾದ.

चौकस, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಭದ್ರ; ಸರಿಯಾದ; ಪೂರ್ಣ.

चोंकसी, स्रोक अध्यु व है ; स्टाइक व चोंका, पु॰ स्टायिकात ह्यू ; रिकाधी स्टाय प्रचेंका तिमस्यू ए धी अर्थ का का है :— स्वामा स्वविभ स्थाद्य स्वीस्था ; त्वास्य काल्य .

चोकी, स्नो॰ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಣೆ; ಕುರ್ಚಿ; ಮೊಕ್ಕಾಂ; ಠಾಣೆ; ಪಹರೆ;—देना ಪಹರೆಮಾಡು; ಕಾವಲಿರು. चोकीदार, पु॰ ಪಹರೆಯವ; ಕಾವಲು ಗಾರ.

चोकोदारी, स्त्री॰ डळ्ठं; कार्यथा. चोकोन वि॰ राष्ट्री राज्यां चोकोना प्राप्ट्री; ध्वान्सीला.

चौखर, स्त्रो॰ ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು; ದ್ವಾರಬಂಧನ.

चोख्या, पु॰ ಕನ್ನಡಿ ಅಥವಾ ಪಠದ ಚೌಕಟು,

ಳಂ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಗಳು ; ಭೂಮಂಡಲ. ಹಾಂ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ.

ं, वि॰ दें॰ चौकोना. चींगान, पु॰ ' డాంకి' ఆథవా ' ప్రోలీగా' దంతळ జిందిన ఆట.

चौगितं, कि॰ तन्था, हंबैळा. चौगुना, वि॰ तन्थु, टब्धु. मन चौगुना होना अङ्गुळ ಅಥವन ಆನಂದವು ಹೆಚ್ಚಾಗು.

चौगोशिया, वि॰ राण्यु ಮೂಲೆಯ. चौड़ा, वि॰ ಅಗಲವಾದ. पु॰ दारु, तर्परुद्धांजे त्राले.

चौड़ाई, चौड़ान, स्त्रो॰ ಅಗಲ.

चौड़ोल, पु॰ ड्रष्ट्रहे. चौतरा, पु॰ दे॰ चबृतरा.

चौथ, स्नो॰ ಚೌತಿ; ಹುಟ್ಟು ವಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರಭಾಗದ ಮ ರಾಟಕು वि॰ ನಾಲ್ಕ್ರನೆಯ.

चौथपन, पु॰ ವೈ ದ್ದಾ ಪ್ಯ चौथा, वि॰ रुग्धे रैं ಯ ; रुड्ड ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದ ಕರ್ಮ.

चौथाई, स्रो॰ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲೊಂದುಭಾಗ; ಚತುರ್ಥಾಂಶ.

चौथिया, पु॰ ನಾಲ್ಕುದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಜ್ವರ.

चौदस, पु॰ अंडिंग्टर है कैके.

चौधरी, पु॰ क्षाड़े ಕುಲ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ; ಪ್ರಧಾನ.

चौपट वि॰ ಸರ್ವನಾಶ; ಇಲ್ಲದೆ.

ಕ, पु∙ ಪಗಡೆಯಾಟ.

चौपहल, चौपहला, वि॰ २००० ಮುಖ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳೆ.

चौपाई, स्त्री॰ ताथ्यु साद तर्भाष्ट्र ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಚೌಸದಿ.

चौपाड़, पु०़ दे० चौपाल.

चौपाया, पु॰ राज्यु कार्या पर्मा ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चोपाल, पु॰ क्वाबंदी; ಪಡಸಾಲೆ. चौफला, वि॰ ನಾಲ್ಕುಧಾರೆಗಳುಳ್ಳ (ಕತ್ತಿ).

चौफेर } कि॰ तुन्धु हर्वेळा. चौफेरी }

चोंबंदी, स्त्री॰ ಅ०ूगै; ಬನೀನು ; ಲಾಳಕಟ್ಟು ವಿಕೆ.

ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತೆರಿಗೆ. - चोबगला, वि॰ राष्ट्रा सर्वेका ; ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವೆ.

चौबाई, स्रो॰ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬೀಸುವಗಾಳ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಕಿಂವದಂತಿ.

चौमंजिला) वि॰ चौमहला) ½ है. ನಾಲ್ತು

्चोमुखा) वि॰ तु थ्यु इथा अ त चोमुखी) ध्यह्यु.

चोमुहानी, स्त्री॰ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ಕೂಡುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चीरस, वि॰ ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ ಗಳಿಲ್ಲದ ಸನು ತಲವಾದ; ಚಪ್ಪಟಿಯಾದ.

चौरस्ता, पु॰ दे॰ चोमुहानी. चौरा, पु॰ ಜಗುಲಿ; ವೇದಿಕೆ. चौराहा, पु॰ दे॰ चौमुहानी. चौरेठा, पु॰ ತಿರುವಿದ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟು. चौर्य, पु॰ चंध्रुड़र्र.

चौवा, पु॰ ता थ्यु धै प रंग रं ವಿಸ್ತಾರ; ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆ.

चोसर, पु॰ डांतवैकारां. चौहर १ ए० राज्ये मुख्यम् क्र चौहद्दा है ಅಂಗಡಿಗಳಿರುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चौहद्दी, स्त्री॰ ಚಕ್ಸುಬಂದಿ. चौहरा, वि॰ ನಾಲ್ಕು ಪದರದ.

च्युत, वि॰ ಬಿದ್ದ; ಪತಿತ; ಭ್ರಷ್ಟ. च्यूत, पु॰ ಮಾವಿನಮರ ಅಥವಾ ಅದರ ಕಾಯಿ.

छ

छंग, पु॰ ಮಡಿಲು; ತೊಡೆ; ಅಂಕ. छंगा, वि॰ ಆರು ಬೆರಳುಗಳುಳ್ಳ. छँटना, अ॰ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಯಾಗು; ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗು; ಚದರಿ ಹೋಗು; ಅಗಲಿ ದೂರವಾಗು; ಶುದ್ಧ ವಾಗು; ಕ್ಷೀಣಿಸು; ಧೂರ್ತ; ಚತುರ.

ಶॅटवाना । स० ड०ದು ಹಾಕು; ಶॅटाना । ಸುಲಿ; ಆರಿಸಿತೆಗೆ. ಶॅटा, वि० ಕಾಲುಕಟ್ಟೆ ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟ (ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಕತ್ತೆ). ಶॅटा, पु० ಛಂದಸ್ಸು; ವೃತ್ತ; ಕಪಟ.

छक्का, पु० ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ.
छक्का, पु० ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ.
छक्का, पु० ಉಂಡುದಣಿ; ತೃಪ್ತ ನಾಗು; ಮೋಸಹೋಗು.
छक्काना, प्प० डೃ ಪ್ರಿ ಯಾ ಗು ವಂತೆ ತಿನ್ನಿಸು; ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿಸು; ಭ್ರ ಮೆಸ್ಗೊಳಿಸು; ಮೋಸ ಗೊಳಿಸು.

छजना, अ॰ ಶೋಭಿಸು; ಒಪ್ಪು; ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರು.

छन्ना, पु॰ र्मेल ढेಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವೇಲ್ಫಾನ ಡೆಯ ಭಾಗ; ಸೂರು.

ಶಶ್ಚಾಗ, ಇಂ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ವೇಗ ವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗು; ಕೈ ಯುಂದಜಾರಿ ಅಥವಾ ನುಣಚಿ ಹಾರಿಹೋಗು; ಹಾರು; ಜಿಗಿ.

ಶಾಶಾವಾಗ, ಸಂ ಹಿಡಿತ ಅಥವಾ ಬಂ ಧನೆದಿಂದ ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೋಗಗೊಡಿಸು; ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು.

ಹಾಗಾಗ, ಆಂ ನೋವಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಚಡಪಡಾ ಯಿಸುವಿಕೆ.

ड्रयदाना, अ० धवंद्यवित्रं; ಒದ್ದಾ ಡು; ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು. ड्रयदी, खो० ಕಳವಳ; ಘಾಬರಿ. ड्राह्म, खो० ಸೇರಿನ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದುಭಾಗ; ಚಟ್ಕಾಕು;—अर ಬಹಳ ಸೃಲ್ನ.

ಶಶ, ಹೊಂಪ್ರಕಾಶ; ಪ್ರಭೆ; ಸೌಂ ದರ್ಯ; ಮಿಂಚು; ಆರನೆಯು ಭಾಗ.

छटैल, वि० दे० चालाक.
छठी, को० काधुंत धरतैयाति इठी, को० काधुंत धरतैयाति इठी के। का दूप याद आना धक्ष त्रत्ध्हें के। काता. छड, पु० त्रप्ण ; पेतु; तीलहूं. छड्ना, स॰ काधा_र्जाता, केरि ವುದು.

छड़ा, पु॰ ಕಾಲ್ಕಡಗ; ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಳು. ಕಿಂ ಒಬ್ಲೊಂಟ ಯಾದ; ಏಕಾಕಿ.

छिन्या, पु॰ क्युठकाथर; रु॰ ಚುಕಿ.

क्डो, स्रो॰ धंडु; ध्रै.

ಶನ, ಇಂ ಅಟ್ಟ; ಮಾಳಿಗೆ; ಬಿಸಿಲು ಮಾಳಿಗೆ.

उतना, पु॰ ತೆಂಗಿನ ಅಥವಾ ತಾಳೆಯ ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ.

ಹतनार, वि॰ ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ಹರ ಡಿದ (ವೃಕ್ಷ).

ಶतरो, स्नो॰ ಕೊಡೆ; ಛತ್ರಿ; ಮಂ ಡಪ; ಪಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು.

छतिया, स्त्री॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. छतीसा, वि॰ ಮೂವತ್ತಾರು ಬುದ್ದಿ ಗ

ಳುಳೃ; ಚತುರ; ಜಾಣ; ನೋಸ ಗಾರ; ಠಕ್ತ.

छता, पु॰ धिंडें; शादू किंदु संगुर ಹಾಕಿರುವಬೀದಿ; ಜೇಸುಗೂಡು; ಕೊಡೆ.

ಶಾಸ, ರು ಛತ್ರಿ; ರಾಜಚಿನ್ಲೆಗಳ ಲ್ಲೊಂದಾದ ರಾಜನ ಛತ್ರಿ.

ಶಾಸಾ, ೮೦ ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಆಳಂಬೆ. ಶऋपति, पु॰ ರಾಜ ; ಯುವರಾಜ.

ಹात्रकाँह, स्त्री॰ ಅಧೀನತೆ; ಶರಣ. ಕಾಣೆ, ಡಂ ಛತ್ರಧಾರಿ; ಕೊಡೆ ಹಡಿ

ದಿರುವವ. ರ್. ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

ಶತ, ತಂ ಆವರಣ; ಮುಚ್ಛಳ. छदाम, पु॰ ಮು ಕ್ರಾಲ್ ಕಾಸಿ ನ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

ಶಷ, ಆಂಕಪಟ; ಗುಪ್ಲ.

छद्मवेश, पु॰ ಕಪಟವೇಷ. छन्नी, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮ ವೇಷಧರಿಸಿ ದವ; ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

छन, पु॰ डूं छ.

छनकना, अ॰ ಸುಯ್ಯಿಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು ; ಬೆದರಿ ಓಡು.

छनकमनक, खो॰ ಒಡವೆಗಳ ಝಣ ತ್ರಾರ.

छनछनाना, अ॰ ಕಾಯು ತ್ತಿರುವ ಲೋಹ ಆಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಅಥವಾ ತೀವವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಬೀಳು ವುದರಿಂದ ಚೊಯ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉಂ ಟಾಗು.

छनदा, स्त्री० ०० है,.

ಎಂಬ ಶಬ್ದ.

छनना, अ॰ •ವ್ರೄ ಅಥವಾ ಜಲ್ಲಡೆ ಯಿಂದ ಗಾಳಿಸಲ್ನಡು; ಶೋಧಿ ಸಲ್ಪಡು ; गहरी— गाव ಮೈತ್ರಿ ಯುಂಟಾಗು; ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳ ವುಂಟಾಗು.

छन्ना, वि॰ ಮುಚ್ಛಿದ; ಆವೃತ್ತ ವಾದ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ. 😦 ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

डिपड्पाना, अ० ನೀರಿನಮೇ ಲಿ ಕೈಕಾಲು ಬಡ; ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಈಜು.

छपना, अ० ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡು; ಅಚ್ಛಾಗು.

ख्यरबंद, वि॰ ಮನೆಮಾರು ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡವ; ಸ್ಥಿತಿವಂತ; ಮನೆ ಹೊದಿಸುವವ.

डिपरी, स्रो॰ ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ. डिपाई, स्रो॰ ಮುದ್ರಣ; ಮುದ್ರಣದ ಮಜೂರಿ.

डपाका, पु॰ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಯಾವು ದಾದರೂ ವಸ್ತುವು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳುವಶಬ್ದ; ಜೋರಾಗಿಸಿಡಿದ ನೀರಿನ ಚಿಮುಕು.

छपाना, स॰ ಛಾಪಿಸು; ಅಚ್ಚು ಹಾಕು.

छप्पा, पु॰ ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಷಟ್ಪದಿ. छप्पा, पु॰ ಮನೆಯ ಹೊದಿಕೆ; ಹೊಂಡ;—फाइका देना ಕಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದೆ ಲಭಿಸುವುದು; ಅಕಸ್ಮಾ ತ್ತಾಗಿ ಬರುವ ಲಾಭ.

ख्या, पु॰ तातवी; कैविती; धाधीु. ख्यात्वती, खी॰ राज्यवज्ञात जीव संधाु.

छबि, स्रो० ७००७.

छबीला, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ; ಶೋ ಭಾಯುಕ್ತ.

छमकना, अ॰ ಗಿಲುಗಿಲು ಶಬ್ದ ವಾಗು. छमछमाना, अ॰ ಕೈ ಕಾಲಿನ ಆಭರಣ ಗಳಿಂದ ಶಬ್ದ ಮಾಡು; ಹೊಳೆ ಯಿಸು.

छमा, स्नी॰ दे॰ क्षमा. छय, पु॰ ನಾಶ; ಕ್ಷಯ.

छरछराना, अ॰ ಉರಿಯಾಗು; ನವೆ ಯಾಗು.

छरना, अ० ಸೋರಿಹೋಗು.

छरहरा, वि॰ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ; ेಳ್ಳಗಿನ ಶರೀರದ.

छरा, पु॰ ಲಡೀ; ಸರ; ಹಗ್ಗ; ಇಜಾರುಬಂದು.

छिरिंदा, वि॰ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ; ಏಕಾಂಗಿ. छर्रा, पु॰ ನೊರಜು; ಬಂದೂಕಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಅಥವಾ ಸೀಸದರವೆ.

ಹಾಡ, ಆಂ ಕಪಟ; ವಂಚನೆ; ನೆವ; ಸೋಗು.

छलक) पु॰ ನೀರು ಮುಂತಾದ छलकन । ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳ ತುಳು ಕುವಿಕೆ.

छलकना,अ० ತುಳುಕು; ಚಿಮುಕು. छलकाना, स० ಚಿಮುಕಿಸು; ತುಳು ಕಿಸು.

छलकंद, पु॰ ಮೋಸದ ಬಲೆ.

ಶಾಡಾಹಾಗಾ, ಇಂ ಛಲ ಛಲ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿ.

ं, पु॰ दे॰ छलछंद.

छलना, स॰ ಮೋಸವಾಡು; ठागा ಯಿಸು. स्नो॰ ಮೋಸ.

क्रलनी, स्त्री॰ 'ಜಲ್ಲಡೆ; कलेजा ललनी ·छांहगीर, पु॰ ರಾಜಚ್ಛತ್ರ; ಕನ್ನಡಿ. होना ದುಃಖವನ್ನ ನುಭವಿಸಿ ಬೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು. छातांग, स्नी॰ ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. छलांगना, स॰ क्वाठं ; क्षीत. छलाना, स॰ ವೋಸಮಾಡಿಸು. छिलया } वि॰ ಮೋಸಗಾರ. छलोरी, स्त्री॰ ಉಗುರುಸುತ್ತು. ಶಹ್ರ, ಇಂ ಉಂಗುರ; ಬಳೆ. छवनां, पु॰ ಮಗು; ಮರಿ; ಹೆಂದಿಯ

छवा, पु॰ ಪಶುಗಳ ಮರಿ; ಕರು. छवाई, स्रो॰ ಹೊದಿಸುವಿಕೆ; ಹೊದಿ ಸುವ ವಜೂರಿ.

छवाना, स॰ ಹೊದಿಸು. छवि, स्त्री॰ ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು. छहरना, अ॰ ळंठळः ; खैर्. छहराना, स॰ ಹರಡಿಸು; ಚೆಲ್ಲು. छहरीला, वि॰ दे॰ छरहरा. छांगुर, वि॰ ಆರು ಬೆರಳು ಗಳುಳೃ. **ಪಾ:, ಫಾಂ** ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು; ಚೂನು. छांटना, स॰ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರೆಮಾಡು;

ಕುಟ್ಟಿ ೇರಿ ಧಾನೃದಿಂದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಬೇರಿನೂಡು.

ಶ್ರ್, ಫಾಂ ಕುದುರೆ ಕತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲುಹಗ್ಗ. छांदना, स॰ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು. डॉह, स्रो॰ तैं प्रं ; का की.

ಶಾಕ, ಫಾಂ ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ; ಸಂತುಷ್ಟಿ ; ಹೆಗಲಿನ ಎರಡನೆಯ ಊಟ; ಅಮಲು; ನಶ.

ಶಾकना, अ० ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು. छाग, पु॰ ಆಡು ; ಮೇ है.

ब्रागल, पु॰ ಆಡು; ಅಡಿನ ಚರ್ಮ ದಿಂದ ತಯಾರಾದ್ದರು. ಫಾಂ <u>ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ</u> ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಡಗ.

ಶಾಶ, ಈಾಂ ಮಜ್ಜಿಗೆ.

छाज, पु॰ (ಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕೇರುವ) ವೊರ; ಮುಚ್ಚಲು;—हाजों मेह बरसना ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಮಳೆಸುರಿ.

छाजन, पु॰ ಹೊದಿಕೆ; ವಸ್ತ್ರ;—भोजन ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ.

ಶುವಾಗ, ಅಂ ವಿರಾಜಿಸು.

छाड़ना, अ॰ ಕಾರು; ವಾಂತಿ ಮೂಡು.

छाता, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಫಿಕ್ರಿ; ಆಗಲ ವಾದ ಎದೆ; ಎದೆಯಗಲದ ಅಳತೆ.

ಶಾಗಾ, ಫಾ• ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ; ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು; ಮೊಲೆ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ;—धड़क**ना** ಎಪೆ ನಡುಗು;—पर पत्थर रखना ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಹೃದಯ ವನ್ನು ಗಟ್ಟವೂಡಿಕೊಳ್ಳು;—पर म्ंग या कोदो दलना ಒथ्र है। तै

ಶಿಳಿದಂತೆಯೇ ಅವಧಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡು;—पर सांप ಹोटना ಬಹಳ ಮ ನೋ ವ್ಯ ಥೆಯಾ ಗು;—से ಹगाना ಆಲಿಂಗನಮೂಡು.

छात्र, पु० वैद्धुः; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. छात्रवृत्ति, को० ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನೇತನ. छात्राल्य, पु० ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ. छादित, वि० ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಆವರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

छान, स्त्री॰ ಚಪ್ಪರ; ಮನೆಯ

छानना, स॰ गाधिरा; ಶೋಧಿಸು; ಜಲ್ಲ ಡೆಯಿಂದ ಜಲ್ಲಿಸು; ಹುಡುಕು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸು; ಕಟ್ಟು.

छानबीन, स्रो॰ ತನಿಖೆ; ಪೂರ್ಣಾನು ಸಂಧಾನ; ಗಹನವಾದ ಪರಿಶೋ ಧನೆ.

ಶಾनಾ, ಈಂ_ಸುಚ್ಚು ; ಹೊದಿಸು. ಈಂ ಹಬ್ಬು ; ಕವಿ.

छाप, स्त्री॰ ಗುರುತು; ಮುದ್ರಿ.

छापना, स॰ काश्चेत्रः; ७४३ कारा; हर्तुकारा.

ಶಾಗಾ, go ಅಚ್ಚು, ನೊಹರು, ಮುದ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತ ವಾದ ಚಿನ್ಹೆ; ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರ; ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಿ ಸುತ್ತಿ ರುವವರ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣ. **छाया, क्षो॰ ನೆ**ರಳು ; 'ಪ್ರತಿಬಿಂ**ಬ** ; ಭೂತಪ್ರೀತದ ಸೋಂಕು.

ಪಾಷಾपथ, पु॰ ಆಕಾಶಗಂಗೆ; ಆಕಾಶ ವೀಧಿ; ದೇವಪಥ.

ಶಾಗ, go ಕ್ಸ್ಟಾರ; ಉಪ್ಪು; ಕ್ಸ್ಟಾರ್ ವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಬೂದಿ.

ಶಾಣ, **ಫಾಂ** ತೊಗಟೆ; ನಾರು; ಚರ್ಮ.

ಶाल्टी, स्नो॰ ನಾರುವಸ್ತ್ರ; ವಲ್ಕಲ. ಶाल्ना, स॰ ಶೋಧಿಸು; ಸೋಸು; ತೂತುಗಳನ್ನು ಕೊರೆ.

ಶಾನಾ, वि॰ ಚರ್ಮ; ತೊಗಟಿ; ರಟ್ಟು; ಹುಗುಳು; ಹೊಪ್ಪಳೆ; ಗುಳೈ.

छाली, स्नो॰ ಅಡಿಕೆಯ ಚೂರು. (छालिया)

<mark>छावनी, स्</mark>ची**ः** ಚಪ್ಪರ; ಛಾವಣಿ; ಶಿಭಿರ.

छिगुनी, स्त्री० दे० छगुनी.

ಶಿಶ್ರತ, **೮**೦ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಮಾಂಸದ ಚೂರು.

ಶಿಶला है वि॰ ಆಳವಿಲ್ಲದ

छिछोरपन } पु॰ ನೀಚತನ; ಕ್ಷುಎಪ್ರತೆ. छिछोरापन

छिछोरा, वि० ನೀಚ ; ಕ್ಷುದ್ರ. छिजना, अ० दे० छीजना.

ভিত্তকনা, अ॰ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹರ ಡಿರು; ಎರಚಲ್ಪಟ್ಟಿರು; ಪ್ರಕಾ ಶವು ಹರಡಿರು; ಬೆಳಕು ಬೀರು. छिरकनी, स्नों॰ ಆಗಳ. छिरकाना, स॰ तग्ध्यु ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿಸು; ಎರಚು.

छिड्कना, स॰ ಚಿಮುಕಿಸು; ಪ್ರೋ ಕ್ಷಿಸು.

छिड्कनाता) स॰ छिड्कना ಎಂಬು छिड्काना } ದರ ಪ್ರೀರಣಾರ್ಥಕ. छिड्कान, पु॰ ಪ್ರೀಕ್ಷಣೆ; ಸಿಂಚನ. छिड्ना, अ॰ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ಮೊದಲಾಗು.

छितनी स्त्री॰ ಆಳವಿಲ್ಲದತಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಬುಟ್ಟಿ.

छिन, पु॰ রুজে.

डितराना, अ० ಚಲ್ಲಿಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳು. स० ಎರಚು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು.

छिदना, अ० ತೂತು ಬೀಳು; ತೂತಾಗು; ಛಿದ್ರವಾಗು.

छिदवाना छिदाना स॰ दे॰ छेदाना.

छिद्द, पु॰ ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ಬಿಲ. छिनक, कि॰ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ; ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ.

छिनकना, स॰ ಸೀನು.

छिनना, अ० ಕಸುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ; ಅವ ಹರಣವಾಗು.

छिनरा, वि॰ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಗಾಮಿ; ವ್ಯಭಿ ಚಾರಿ.

छिनवाना } स॰ ञ्चीनना ಎಂಬುದರ छिनाना ∮ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ. छिनार } वि॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ; ಪರ छिनाल ∮ ಪುರುಷಗಾಮಿನಿ. छिनाल ∮ ಪುರುಷಗಾಮಿನಿ. छिनाली, खो॰ ಹಲ್ಲಿ; ಗೌಳಿ. छिपना, अ॰ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳು; ಅವಿತು ಕೊಳ್ಳು.

छिपा-छिपी, कि॰ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ; ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ.

छिपाना, स॰ ಮುಚ್ಚಿಡು; ಬಚ್ಚಿಡು; ಮರೆಮಾಚು.

छिपा-रस्तुम, पु॰ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯ ದವೆ.

ভিদাৰ, पु॰ ಮರಿಮಾಚುವಿಕಿ. ভিদা, ভালি অনটিলন ঞ্গঞ্গে ఆনুম ধ্যু ವವಸ್ತು; ಗಲೀಜು;

छिरकना, स॰ दे॰ छिड़कना. छिरका, पु॰ भैद्युं; डैनिपैधै. छिरुना, स॰ २० थेटा टैनिए तं।; डेटीटा टैनिए तं हु ता पेड़ी; धैन हैं, छिरोत्ती, स्त्री॰ तं हु ता पेड़ी; धैन हैं, छाँक, स्त्री॰ भैरिटा;—होना टा ड्री होरुकारा.

छोंकना, अ० १९ను. छोंकते छोंकते नाक कादना तल्ल విషయ ಕ్రాగి ಹೆಚ್ಚು ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಅತ್ಯಾ ಚಾರಮಾಡು.

ಶೌ. **ಫಾ.** ಹಾನ; ಜಲಕಣ; ಚೀಹಿ ಯಬಟ್ಟಿ. छींटना, स॰ ಚಿಮಕಿಸು; ಎರಚು; జీల్లు. कींटा, पु॰ ळंरे; ಜಲಕಣ; ಗೇಲಿ ಯಮಾತು; ವೋಸಗಾರಿಕೆ; —कसना ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕಟು ವಾದ ಮಾತನಾಡು. ಶೌಕಾ, पुಂ ನೆಲುವು; ಶಿಕ್ಕೆ; ಕಲ್ಲಿ. ಶीछालेदर, स्री॰ ದುರ್ಗತಿ; ದುರ್ದೆಶೆ. छुक्कंदर, पु॰ ಸುಂಡಿಲಿ. छीजना, अ॰ त्रद्धु ज्ञाताः; सर्वै; खुर, अ॰ ಬಿಟ್ಟು; वर्षा धूरी. ಕುಂದು. ಶीतीञ्चान, वि॰ भैरुनू भैठी; ಮೂಲೆ छुटना, अ॰ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು. ಗೊಂದಾಗಿರುವ. छीदा, वि॰ ಛಿದ್ರಗಳುಳೃ; ದಟ್ಟವ ಲ್ಲದ ಅಥವಾ ವಿರಳವಾದ ಎಳೆಗ ಳುಳ್ಳ (ವಸ್ತ್ರ). छीन, वि॰ ತೆಳುವಾದ; ಕ್ಷೀಣ. छीनना, स॰ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಸು ಕೊಳ್ಳು; ಕಿತ್ತುಹಾಕು. छीना छीनो } छीना झपटी} ख्री॰ ಕಸುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. **छीपना,** स्र तन्यं त्र भे था है ಕೊಂಡ ವಿೂನನ್ನು ಎಳೆದುನೆಲದ ಮೇಲೆಕ್ಕೆ ಸೆ. कीमी, स्ना•्थधाः लै ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಕಾಯಿ. छीलना, स॰ ಸುಲಿ; ਮੈਡੀ ਭੈਂಗೆ. कीलर, पु॰ कॅर्चु ; त्रलू कै०० वं. सुआलूत, ജി• ಮುಟ್ಟಬಾರದ सुवाना∫ ತಗಲಿಸು. ವಸ್ತು ಆಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟು ವಿಕೆ.

छुआना, स॰ ಮುಟ್ಟಿಸು. बुईमुई, स्ना॰ ನಾಚಿಕೆಬಳ್ಳಿ; ಮುಟ್ಟ ದರೆ ಮುನಿ; ಲಜ್ಜಾವಂತಿ. ಷ್ಣಾಪಾ, ಫಾಂ ಸಣ್ಣ ನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ನೆಯಿಗೆಗಾರನ ಲಾಳಿ. . बुककारना, स॰ ता की का त्रा ಬೇಟಿಗೆ ಹುರಿಗೊಳಿಸುವುದು. ब्रुटकारा, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ. **ಪ್ರटपन, पु॰** ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ. चुहा, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡದ; ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಗಂಟು ಏಕಾಕಿ; ಯಾದ; ಮೂಟಿಗಳಿಲ್ಲದವ. ब्रुट्टी, स्त्री॰ ರಜಾ; ಬಿಡುಗಡೆ; ಪುರಸತ್ತು; ಅಪ್ಪಣೆ. छुड़वाना, स॰ (छुड़ाना) व है,९० ಣಾರ್ಥಕ. छुड़ाना, स० ಬಿಡಿಸು: ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸು. द्धृतिहर, पु॰ २९४ ; काञाडा. छुपना, अ॰ दे॰ छिपना. छुपाना, स॰ दे॰ छिपाना. ब्रुरा, पु॰ तीवदू धा०ठ; ही ठईडे. खुरी, स्त्री॰ १७००; १०००; हर्नु. छुलाना) स॰ ಮುಟ್ಟಿಸು; ತಾಗಿಸು; चुहारा, पु॰ अध्यान्द्रित कॅलार् ; ಪಿಂಡ ಖರ್ಜೂರ.

सूरना, अ० ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು; ಬಿಚ್ಚಿ ಅಥವಾ ಕಳಚಿಹೋಗು; ಹೊ ರಡು; ಭರ್ರನೆ ಹೊರಬೀಳು; ಉಳಿದುಹೋಗು;शरीर— ದೇ ಹಾಂತವಾಗು. स्टक्के सूरना ಚಕಿತ ನಾಗು.

सूत, स्त्रो॰ रूडिं ; रौताः काः ; ఆಶೌಚ ;—का रोग ಅःधः ರೋಗ; राः काः काः काः काः काः, सूना, सः वैश्वद्धाः, रूडिं द्वारावः. कान सूना छां अर्थ्वे, वारावः.

डॅंकना, स॰ మొజు ूँ; ఆవరిను. डेंक, पु॰ ध्रैराद; ध्रांदा; डढी; थ० द्रांद्र, फाक्टेंद्र घठांड हूं तथा. डेंड, ख्रो॰ विलस्पेटी हैं.

छोड़, आवि पर्वाचयाय । छोड़ायानी) की० मैकिन्य ಅಥವಾ छोड़ाछाड़) ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತು. छोड़ाया अव मैकिन्य : ಸಿಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಿಸು

छेड्ना, स॰ " है छह रा है धी तैथा प्राः; ಪ ರ ಹಾ ಸ್ಯ ಮಾಡು; ಪ್ರಾರಂ ಭಿಸು; ಬಾರಿಸುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ವಾದ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕು.

छेद, पु॰ ँ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ನಾಶ; ಧ್ವಂಸ. छेदना, स॰ ಭೇದಿಸು.

छेना, पु॰ ಒಡೆದ ಹಾಲಿನ ನೀರು. डेनी, ജो॰ ಉಳಿ; ಟೆಂಕ; ಚಾಣ. 'छेरी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಆಡು. छेन, पु॰ ಪೆಟ್ಟು; ಆಘಾತ; ಘಾಯ. छेनना, स॰ ಕತ್ತರಿಸು; ಗುರುತು ಮಾಡು.

ಶಿಕ, 90 ಖಂಡನೆ; ನಾಶ. ಶಿಂಹ, 90 ಸೊಗಸುಗಾರ; ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಿಯ. ಶಿಂಹ-ತಾಶೇಶ, 90 ನಿಲಾಸಿ.

అంల-అంటు, క్రం పల్లాను. తీడు, క్రం दేం తీడు. తోकना, सం देం తోकना. తोई, తొం కబ్బి నేసింగో; కబ్బి న సివి.

छोकड़ा, पु॰ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ. छोकड़ी) _______

छोकड़ी हे खी॰ ಹುಡುಗಿ.

छोरा, वि॰ ಸಣ್ಣ ; ಚಿಕ್ಕ ; ಅಲ್ಪ. छोरा-मोरा, वि॰ ಸಣ್ಣ ಭುಟ್ಟ. छोरी एलायची खो॰ ಗು ಜ ರಾ ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಏಲಕ್ಕಿ.

छोटी-हाज़िरी, स्त्री॰ ಪಾತಃಕಾಲದ ಫಲಹಾರ.

छोड़-खुड्डी खो॰ ಸಂಬಂಧ ತ್ಯಾಗ; ಸಂಗಬಿಡುವಿಕೆ.

छोड़ना स० ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು. छोनी, स्त्री० ಪೃಥ್ವಿ; ಭೂಮಿ.

ಶಾಇ, ಆಂ ಮಂದವಾದ ಲೇಪ; ಲೇಪ ಹಚ್ಚು ವಿಕೆ.

डोप-डाप, स्त्री॰ ಮರಮ್ಮ ತು; ರಕ್ಷಣೆ. डोपना, स० ಲೇಪಿಸು; ಮುಚ್ಚು; ಆಡಗಿಸು; ಆಸರಿಕೊಡು; ರಕ್ಷಿಸು. क्रोपा, पु॰ ದೋಣೆಯಮೀಲೆ ಚಾಸೆ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವಹಗ್ಗ . क्रोभ, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳ; ದುಃಖ; ಕ್ರೋಧ ಅಥವಾ ಸಂತಾ ಪದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಚಿತ್ತ ಚಾಂ ಚಲ್ಯ; ಕ್ಷೋಭೆ. क्रोर, स्त्री॰ ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ; ಹದ್ದು. छोलदारी, स्त्री० धेनु दें रैं. छोलना, स॰ ಸುಲ; ਮੈਲ੍ਹੈਫੈਂಗೆ; ಕೆರೆದುಹಾಕು; (ಹುಲ್ಲು) ಕೆತ್ತು. छोलनी, छी॰ ಮಗಚುವಕ್ಸೆ. क्रोह, पु॰ ಪ್ರೇಮ; ಮಮತೆ; ದಯೆ. छोंक स्त्री॰ ಒಗ್ಗರಣೆ. क्षोंकना, स॰ ६ तू ठर्लका हुं। क्रोंटा, पु॰ ಧಾನ್ಯ ವನ್ನಿ ರಿಸುವ ಪಾತ್ರೆ. होना, पु॰ हरा; ಮठे.

ज

छोलदारी, स्त्री॰ दे॰ छोलदारी.

जंगला, पु॰ ಕಬ್ಬಿ छात्र ಸರಳುಗ ೪ರುವ ಕಿಟಿಕಿ, ಕದ ಇತ್ಯಾದಿ.

जंगली, वि॰ ಕಾಡಿत; ವನ್ಯ. जंगार, जंगाल, पु॰ ತಾವ್ರುದ ಕಿಲುಬು; ಮೈಲತುತ್ತ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ.

जंगी, वि॰ ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ಸೈನ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जंघा, स्त्री० डॅंगढें.

जंचना, ಈ ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರು; ಸರಿಯೆ ನಿಸು; ತಿಳಿಯು.

जंचा, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಿ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

जंजाल पु॰ ಪ್ರಪಂಚ; ಬಂಧನ; ಪೇಚಾಟ; ದೊಡ್ಡ ಫಿರಂಗಿ.

जंजाली वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಉಪ ದ್ರವಕೊಡುವವ.

जंजीर স্থা**ం** নరಪಣಿ; নంಕೋಲೆ; ಬೇಡಿ.

जंजीरा पु॰ ಚಿನ್ನದ ಸರ; ಸರಪಣಿ; ಹೊಲಿಗೆ.

जंजीरेदार वि॰ ಸರಪಳಿಗಳುಳ್ಳ; ಸರ ಪಳಿಯಾಕಾರದ (ಹೊಲಿಗೆ).

जंतर पु॰ ಯಂತ್ರ; ಉಪಕರಣ; —मंतर ಮಂತ್ರತಂತ್ರ.

जंतरी बी॰ ಅಕ್ಕ ಸಾಲೆಯವರು ; ಸಣ್ಣ ತಂತಿ ಎಳೆಯುವ ಸಲಕರಣೆ; ಪಂಚಾಂಗೆ ; ಗಾರಡಿಕಾರ. जंता पु॰ ಯಂತ್ರ; ತಂತಿಯಳಿ 'जाख़ामत, स्त्री॰ ಸ್ಥೂಲತೆ; ದಪ್ಪವಾಗಿ ಯುವ ಸಲಕರಣೆ. ಡಿ. ಶಾಸನ ಮಾಡುವವ. कंत्र, पु॰ ಯಂड़, जंत्रणा, स्त्री० दे० यंत्रणा. जंत्री, पु॰ ३१ छी तावर. ज़ंद, पु॰ ಪಾರಸೀಕರ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥ. जंबीरी-नींचू, ಫಾಂ ಗಜನಿಂಬೆ; ಜಂಬೀರ ಫಲ. तंतु, पु॰ ಜಂಬು ನೇರಳಿ. जंस, पु॰ तंजवं. जंभा, जंभाई, स्त्री० ಆಕಳಿಕೆ. जमाना, अ॰ ಆ हं ऐत्रेरा. जर्ई, स्त्री॰ ಯವಧಾನ್ಯ; ಅಂಕುರ. ज़ईफ़, वि॰ ಮುಜುಕ; ವೃದ್ಧ. क़ईक़ी, स्त्री॰ ಮುದಿತನ; ವಾರ್ಧಕ್ಯ. ज़क, पु॰ ಯಕ್ಷ; ಜಿಪುಣ. ಟಾ ಹಠ; ಜಿದ್ದು. ज़क, स्त्री॰ ಹುಚ್ಚು , ಸೋಲು. जाकड़, स्त्री॰ ಬಿಗಿಯಾದ ಹಿಡತ जकड़ना, स॰ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು. ज़कन, पु॰ तत्तुः सिधार्च. ज़कात, खी॰ ದಾನ; ತಿರಿಗೆ; ಸುಂಕ; ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಗಳಲಿ ವಿಶೇಷ ರೂಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ದಾನ. ज़की, वि॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜ್ಞಾನಿ. जलम, पु॰ इंग्जिं, जावमी, वि॰ ಘಾಯಗೊಂಡವ.

ರೋಣ. ज़िलीम, पु॰ दौनदू कार्तः तह ನಾದ. जख़ीरा, पु॰ थं० खाठ ; ठा है ; ಸಂಗ್ರಹ. जख़्म, पु॰ दे॰ जख़म. जगजगा, वि॰ क्षंक्ष्रेराठिंदः ಹೊಳೆಯುವ; ಜಗಜಗಿಸುವ. जगत, स्त्री॰ ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿ; ಜ್ಯಗತ್ತು. जगतसेंह, वि॰ ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಂತ. जगना, अ॰ ನಿರೈಯಿಂದೇಳು; ಎಚ್ಚ ತ್ತು ಕೊಳ್ಳು. जगमग) वि॰ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ; ಥಳ जगमगा ∮ ಥಳಿಸುವ. जगमगाना, अ० वर्षवर्धरा. जगमगाहर, स्त्री॰ ಥಳಥಳಿಸುವಿಕೆ. जगह, स्त्री॰ ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ; ಪದವಿ. जगात पु॰ दे॰ ज़कात. जगाती, पु॰ ತೆರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸುಂಕ ವನ್ನು ವಸ್ತೂಲುಮಾಡುವವ. जगना, स॰ हैत्री ಯಿಂದೆ थै, तर ; ಎಚ್ಛ ರಗೊಳಿಸು. 🕠 जवन, पु॰ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಣ ಮುಂ ಭಾಗ; ನಿತಂಬ; ಪಿರೈ. जवन्य, वि॰ ಬಹಳಕೆಟ್ಟ; ತ್ಯಾಜ್ಯ; ನೀಚ. जचना, अ० दे० जंचना ज़बा, खो॰ धान्छा औ.

ज़िस्चाख़ाना,पु॰ ಹೆටಿಗೆ ಮನೆ; ಸೂತಿ ಕಾಗೃಹ.

जजमान, पु॰ ಯಜಮಾನ; ಆಶ್ರ ಯದಾತ.

जज़ा, खो॰ गैरका; घ०काओ. जिज़्या, पु॰ तिल्बं; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಆಲ್ಪಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ ತೆರಿಗೆ.

जज़ीरा, पु॰ ದ್ವೀ ಪ ; ಟಾಪು. जज़ीरा-चुमा, पु॰ ಪ ರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪ ; ಮೂರು ದಿಕ್ಕು ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶ.

जज़्ब, पु॰ ಆಕರ್ಷಣೆ ; ಎಳೆತ. जज़्बा, पु॰ ಆವೇಶ.

जङ्बात, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು. जटना, स॰ ಮೋಸಮಾಡಿ ಅವಹ ರಸು; ಠಗಾಯಿಸು.

जरल, ജി-- ಕಾಡು ಹರಟಿ; ಹಾಳು ಹರಟಿ.

जराना, अ॰ ಠಗಾಯಿಸಲ್ಪಡು. जरित, वि॰ ಖಚಿತವಾದ.

जिटिल, वि॰ ತೊಡಕಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ.

जरु, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿ; ಜಠರ. जरुतम्नि, দ্বা॰ ತಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾ ರ್ಥಗಳನ್ನು ಆರಗಿಸುವ ಹೊಟ್ಟಿ ಯೊಳಗಿನ ಆಗ್ತಿ. जह, वि॰ एक्षैर्डर; स्रदं. खी॰ धीरफ; धाद; एक्वर; क्वरण. —उखाइना या खोदना थार क्रांधा राज्या है राज्या क्रिक्ट क्रिक्ट स्वार्थ स्वार्य स्वार्थ स्वार्य स्वार्थ स्वार्थ स्वार्थ स्वार्थ स्वार्थ स्वार्थ स्वार्थ

जड़ता, स्त्री॰ क्षतंबु; ಮೂರ್ಖತನ. जड़ना, स॰ ಕೆತ್ತು; ಖಚಿಸು; ಚಾಡಿ ಹೇಳು.

जड़वाना, स॰ जड़ना ದೆ ಪ್ರೇರಣಾ ರ್ಥಕ.

जड़ाई, ജിಂ ಕುಂದಣದ ಕೆತ್ತನೆ. ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जड़ाऊ, वि॰ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ; ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ.

जड़ाना, स॰ (जड़ना) ద हुँ। বিলহ

जड़ावर, go ಚಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬಟ್ಟಿ ಗಳು.

जिह्मा, पु॰ ಕುಂದಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

ज़र्ड़ी, ख्री॰ ಮೂಲಿಕೆ;—बूटी ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳು; ವನಸ್ಪ ತಿಗಳು.

जडुआ ए० ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಂಗುರ.

जड़ैया, स्त्री॰ ಚಳಿಯನಂತರ ಬರುವ ಜ್ವರ.

जतन, पु॰ ಯತ್ನ; ಉಪಾಯ.

जतलाना) सं ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸು ; जताना 🔰 र्रांक क्षेत्रं रा जती, पु॰ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಯತಿ. बातु, पु॰ ಅರಗು; ಬಂಕೆ. जत्था, पु॰ तांः हां है कें कां. जथा, कि॰ ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿ. जद, अन्य॰ ಆದರೆ; ಒಂದುವೇಳೆ. ज़द, स्त्री॰ ಏಟು; ಹೊಡೆತ; ಮುದ್ರೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತು. ज़दगी, स्त्री॰ ಹೊಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾವ. ज़दन, पु॰ ಹೊಡಿತ; ತಿನ್ನುವುದು; ಎಸೆಯುವುದು. जदिप, कि॰ दे॰ यद्यपि. जदल, पु॰ ಯುದ್ದ. ज़दा, वि॰ ಹೊಡೆತ, ಏಟು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಬಿದ್ದಿರುವ. जदीद, वि॰ ळी० मं ; ನವೀನ : ಅರ್ವಾಚೀನ. जद्द, पु॰ सुळाडू; टाडू. जद्द-व-जहद ह्यु ಯತ್ನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು. जदी, वि॰ धैङ्गुक्ष्टड; डाड ಮುತ್ತಾತಂದಿರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. जन, पु॰ ಜನ; ಲೋಕ; ಸಮು ದಾಯ. ज़न, स्त्री॰ ಮಹಿಳೆ; ಮಡದಿ. ज़नकारी पु॰ ಅರಗಿನಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಣ್ಣ್.

ज़नख़ा, वि॰ हुै, ಯುರಂತೆ ಹಾವ ಭಾವಗಳುಳ್ಳ; ಹೆಣ್ಣಿ ಗ; ನಫುಂ जनना, स॰ ळढी; ग्रुप्रठिष्ठा. जननी, स्नी॰ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ. जनपद, पु॰ ಸಮೃದ್ಧ ದೇಶ. जनम, पु॰ ಜನ್ಸ[‡]; ಉತ್ಪ<u>ತ್ತಿ</u>; ಜೀವನ. जनमना, अ॰ ಹುಟ್ಟು ; ಜನ್ಮತಾಳು. ज़न-मुरीद, वि॰ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳುವವ. जनवास, पु॰ ಜನंಗಳು ಇಳಕೊಳ್ಳು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಜಾಗ ಅಥವಾ ಮನೆ; ಬಿಡದಿ ಮನೆ. जनाई, स्त्री॰ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ; ಸೂಲ ಗಿತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ರುಸಮು जनाज़ा, पु॰ ಹೆಣ; ಶವ; ಶವ ವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವು ದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋ ಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ज़नानख़ाना, पु॰ ಅಂತಜ್ಪುರ; ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿರುವ ಸ್ಥಳ. जनाना, स० ತಿಳಿಯಪಡಿಸು. ज़नाना, वि॰ ಪ್ರೀಯರ; ಪ್ರೀಯ ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನಪುಂಸಕ; पु. ಅಂತಃ ಪುರ. ज्ञनानी, वि॰ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ:ಬಂಧಿ ಸಿದ; ಕ್ರೀಯರ. जनाब, पु॰ ಅದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಮಹಾಶಯ.

ज़नख़, पु॰ तळू.

जनावे-आली, पु॰ ಮಾನನೀಯರೇ; -ज़फ़ीरी र खी॰ ಸಿಳ್ಳು; ಸೀಟ; ಸೀ ಮಾನ್ಯವರರೇ (ಸಂಬೋಧನೆ). जनि, स्त्री॰ ಜನ್ಮ. सानी, स्थी॰ ದಾಸ; ಸ್ತ್ರೀ; ಕನೈ. जनीन, पु॰ ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು; ಗರ್ಭಪಿಂಡ. बनु, कि॰ ಎಂಬಂತೆ; ಓಪಾದಿಯಲ್ಲಿ. जनून, पु॰ दे॰ जुनून, जनू. जन्ब, पु॰ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು. बन्बी, वि॰ ದಕ್ಷಿಣದ. ननेज, पु॰ धरी कार्य; कार्यक्री ಪವೀತ. बनेत, स्त्री॰ ವರಯಾತ್ರೆ; ಮದು ವಣಿಗನನ್ನು ವಿವಾಹಮಂಡಪಕ್ತೆ ಕರೆತರುವುದು. जनेरा, पु॰ ಜೊংಳ. ज़न्द, पु॰ ಜರದುಸ್ತ್ರನು ಬರೆದಿರುವ

ಫಾರಸೀಯರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ. ज्ञन्तत, स्त्री॰ र्यू तरः; ಪರಲೋಕ. ज़न्नत-नसीब, वि॰ ಪರಲೋಕವಾಸಿ; ಸ್ವರ್ಗೀಯ. जन्मती, वि॰ त्रुतारतः; त्रुतार है

ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. जन्म, पु॰ कांधाः ; धतः ; क्षेत्र्वत.

बन्मना, अ॰ टंग्ध्यु. सपना, स॰ धर्रुरा; धर्राकाता. जपनी, स्त्री॰ ಜವಮಾಲೆ; ಗೋ ಮುಖಿ.

ज़फ़र, पु॰ ಗೆಲವು; ವಿಜಯ. ज़फ़ा, स्रो॰ ಅನ್ಯಾಯ; ಅತ್ಯಾಚಾರ. नृफ़ाक्श, वि॰ ಸಹನಶೀಲ.

जफ़ील है धिका हथे. जब कि॰ ಯಾವಾಗ; ಆದಲ್ಲಿ;—जब ಎಂದಾದರೂ; -- तब ಆಗಾಗ; ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ. जबड़ा, पु॰ ದವಡೆ ಎಲುಬುಗಳು. ज्ञबर, वि॰ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ; ಶಕ್ತಿ

ಯುತ್ತ ज़बरई, खो॰ ಬಲಾತ್ತಾರ. ज़बरदस्त, वि॰ ध छ छू रुग्त ;

ಜೋರಾದ. ज़बरदस्ती, स्त्री० ಅತ್ಯಾಚಾರ. क्रि० ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

ज़बरन, कि॰ ಬಲಾತ್ತಾರದಿಂದ. ज़बरा, वि॰ ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿ.

ज़बह पु॰ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ.

ज़बहा, पु॰ ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ. ज़बाँ) स्त्री॰ ನಾಲಿಗೆ; ಮಾತು; ज़बान 🕽 ಪ್ರತಿಜ್ಞ್ಲೆ ; ಭಾಷೆ. ज़बान-दराज़ वि॰ ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ;

ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವ; ಜಂಭಗಾರ.

ज़बानवंदी, स्त्री॰ २० ಕ್ಷಿಯವಾಜ್ಮೂ ಲ; ಪುರಾವೆ; ಮೌನ.

ज़बानी, वि॰ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ; ಮೌಖಿಕ.

ज़बून, वि॰ चैंधु ; रुहु ह्यु. ज़ब्त, पु॰ జప్తి. ज़ब्ती, स्नी॰ ಜಪ್ತಿಯಾಗುವಿಕೆ.

जन्बार, वि॰ थणा डागु ರಮಾಡುವ. **ಾಡ, ಇಂ** ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜುಲುಮೆ. जबन, क्रि॰ दे॰ जबरन्. जमई, वि॰ ಜಮಾಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವ;

ನಗದಿ.

जमघर, पु॰ ಜನರ ಗುಂಪು ज़मज़म, पु॰ ಮಕ್ತಾದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪನಿತ್ರವಾದ ನದಿ.

जमना, अ॰ कँ ह्यू तथाः. जमनिका, स्त्रो॰ ठठँठँ ; डैठै. जमनोता, पु॰) ತನಗೆ ಹೂಣಿಯಾ जमनोती, स्त्री॰) ಗಿ ನಿಂತದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ

ಯಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಿಗೆಕೊಡುವ

जमहूर, पु॰ धरु इतः; ठाड्यू। जमहूरियत, स्त्री॰ सुक्षा सुक्षाडु; ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ.

जसहूरी, वि॰ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ; ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರದ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जमा, वि॰ ६६३, ताबि मधुधू; ಜಮೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ಕಾಂ ಮೂಲ ಧನ; ಬಂಡವಾಳ.

जमालचे, पु॰ ಆಯವ್ಯಯ. जमाई, पु॰ ७९००.

जमाअत) स्त्री॰ इंग्लंब; स्मधं; जमात 🐧 ಸಮೂಹ; ದರ್ಜೆ.

जमादात, स्त्री॰ ಖನಿಜಗಳು.

जमादार, पु॰ ಕೆಲಮಂದಿ ಸಿವಾಯಿ ಗಳ ನಾಯಕ್ಕ; ಜಮಾದಾರ;

ಹೆಡ್ ಕಾ೯ಸ್ಟ್ರೇಬಲ್.

ज़मानतदार, पु॰ ಜಾವೂನುದಾರ. जमाना, स॰ ಹैंಪ್ಪು ಅಥವಾ ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಸು; ಒಂದರವೇಲೊಂದನ್ನು

जमादारी, स्त्री॰ ಜಮಾದಾರನಪದವಿ

ज़मानत, स्त्री॰ ಹೊಣೆ; ಜಾವಿನಿಸು.

ज़मानतनामा, पु॰ జామిను ಪತ्

ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗ.

ಅಥವಾ ಮುಚ್ಛಳಿಕೆ.

ದೃಢವಾಗಿ ಕೂಡಿಸು; ಹೊಡೆ; ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ಕುದಾ ರಿಸು; ಒಂದುಗೂಡಿಸು;

ಸೃಷ್ಟಿಸು.

ज़माना पु॰ ಸಮಯ; ಕಾಲ: ಬಹಳಕಾಲ; ಸೌಭಾಗ್ಯದಕಾಲ; ಪ್ರಪಂಚ.

ज़माना-साज, वि॰ ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ದಿ ಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಸೋಗುಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವವ.

ज़माना-साज़ी, स्त्री॰ स्टूर्वहरू है ಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಮಾ ಡುವ ಅನುಚಿತ ವ್ಯವಹಾರ.

जमाबंदी, ജി॰ ಕಂದಾಯದ ಪಟ್ಟ. ज़मामा, पु॰ क्रिश्ट्रिं हर्नु; ही र ವಣಿ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ. .

जमामार, वि॰ ಇತರರ ಆಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವೆ.

जमाल, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ.

जमालगोटा, पु॰ क्षाञ्चारं यी थि. जमाली, वि॰ ಬಹಳಸುಂದರ; ರೂಪ ವಂತ.

ವುದು; ಜನಸಂದಣಿ.

ज़र्सी, स्त्री० दे० ज़र्सीन.

ज़मींकंद, पु॰ संग्रेजकह ಸೂರಣ ಗೆಡ್ಡೆ.

ज़मींदार, पु॰ धाकी का कि विंठा ; ಜಮೀನುದಾರ.

ज़मींदारी, स्त्री० ಭೂಮಿಯ ಒಡೆ ತನ; ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ತು.

ज़मींदोज़, वि॰ ನೆಲಸಮವಾಡ లુ ધૂં.

क्रमीन, बी॰ धाकी; तैंध; डंडं; ಆಯೋಜನೆ; ಪ್ರಣಾಳಿ.

ज़मीर, पु॰ ७० डः हर्रछ. स्त्री॰ ಸರ್ವನಾಮ.

जमील, वि॰ धळ एरं राज्य ; राज्य ಸಂಪನ್ನ.

जमुर्रद, पु॰ हा ही; हा हा ३००० ರತ್ನ.

नमैयत, स्नी॰ ಕೂध; ಮಾನಸಿಕ ಶಾంతి ; స్ట్రేన్య.

जमांगना, स॰ धैर्द्र व छोर्द्र हत्र रहे ತನಿಖಿಮಾಡಿ ನೋಡು; ಅಸಲಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸು; ಸಮ ರ್ಥನ ಮಾಡಿಸು.

जम्हाई, स्त्री० ಆಕಳಿಕೆ. जम्हाना, अ० ಆ हं थे गंऽ.

बर, पु॰, ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾ ವಸ್ಥೆ. ज़र, पु॰ ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ; ಧನ. ज़रखेज, वि॰ इंध्जंडा व.

जमावादा, पु॰ ಬಹಳ ಜನರು ಸೇರಿರು निज्ञा, पु॰ ಗುಂಪು; ಜನಜಂಗುಳಿ; ಸಠಾಣರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸಣ.

> जारं, वि॰ ಕಠಿಣ; ಕರ್ಕಶ; ಮುದಿ; ಹಳೆಯ. g. ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾ ಪ್ಯ.

जरतार, पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು; ಜರತಾರಿ. जरतुआ, वि॰ वडं ठंठरां र्जैश कि ಮತ್ಸರಸಡುವವ; ಹೊಟ್ಟಿಕಿ ಚ್ಚಿನ.

ज़रद, वि॰ ळंडं ते थलू तं. ज़रदा, पु॰ ಅಕ್ಚಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪಕ್ಸಾನ್ನ; ನೀಳೇದೆಲೆ ಯೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಒಂದುಬಗೆಯ ಸುಗಂಧ ಪೂರಿತ ತಂಬಾಕು; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

ज़रदार, वि॰ ँಜರತಾರಿಯ; ಜರ ತಾರಿಹಾಕಿ ನೆಯ್ದ ; ಧನವಂತ.

ज़रदाल, पु॰ मंद्रु वैधावाधी. जरदुक्त, पु॰ ಫಾರಸೀಮತದ ಸ್ಥಾ ಪಕ.

ज़रदोज़, पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

ज़रदोज़ी, स्त्री॰ ಜರತಾರಿ ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟದ ಕೆಲಸ.

जरना, अ० दे० जलना.

ज़रनिगार, वि॰ ಚಿನ್ನದ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟರುವ; ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರುವ.

ज़रपरस्त, वि॰ ಹಣವೊಂದನೈೕ ಜೀವನದ ಸರ್ವಸ್ಪವೆಂದು ತಿಳಿ ಯುವವ; ಧನಲೋಲುಪ.

165

ज़रब, स्नी॰ कैंक देंड ; शैंधे). जरबीला, वि॰ क्षक्षिशसार्वे काड्यु ಸುಂದರವಾದ.

जरमुआ, वि॰ दे॰ जरतुआ. ज़रर, पु॰ कारी; तब्धु; डौधाः. जरा, स्त्री॰ ಮುಖ್ಪ ; ಮುದಿತನ. ज़रा, वि॰ ग्रुं थु ; डांग्रं ; ಕೊಂಚ. ज़राअत, स्त्री॰ ವ್ಯವಸಾಯ; ಒಕ್ಕ

ज़राफ़त, स्त्रो॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಷೆ; ಚಮತ್ತಾರ.

ಲುತನ.

ज़राय, पु॰ (ज़रिया) ಶಬ್ದದ ಬಹು ವಚನ.

जरायम, पु॰ (जुर्म ಶಬ್ದದ ಬಹು **ನ**ಚನ) ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಅಪ ರಾಧಗಳು.

जरायम-पेशा, पु॰ ಕಳ್ಳತನ, ದರೋಡೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೀವಿ ಸುವ ಜನರು.

ज़रिया, पु॰ रु०थ०द; ಕಾರಣ; ಉಪಾಯ.

ज़री, स्त्री॰ ಚಿನ್ನದಸರಿಗೆ; ಜರತಾರಿ. जारीदा, वि॰ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ; ఒబ్బంటి.

ज़रीफ़, पु॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; तर्हरी ಮಾಡುವವ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ.

ज़रीब, ജി॰ ಜಮಿನನನ್ನು ಅಳೆಯುವ ದಕ್ಕೆ ಉಪಯ್ಮೋಗಿಸುವ ಸರಪಳಿ.

ज़रीया, पु० दे० ज़रिया.

ज़रूर, कि॰ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ; ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ.

ज़रूरत, स्त्री॰ ಆವಶ್ಯ ಕತೆ; ಅಗತ್ಯ. ज़रूरियात, स्त्री॰ ಅंगंड्यु कार्री थैं। ಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು; ಅವಶ್ಯಕತಿ ಗಳು.

ज़रूरी, वि॰ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

ज़रे-अस्ल, यु॰ ಮೂಲಧನ; ಅಸಲು ಹಣ.

ज़रे-तावान, पु॰ हूं ॐ ॐ ॐ ॸ ॸ ॸ ॸ ಕೊಡುವ ಹಣ; ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಕೊಡುವುದು.

ज़रे-पेशगी, पु॰ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ.

ज़रे-मुताल्बा, पु∘ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹಣ; ಬಾಕಿ ಹಣ.

ज़रे-सफेद, पु० धैशै. ज़रे-सुर्ख़, पु॰ धेर्तु.

जर्कनिके, नि॰ ಥಳಥಳಿಸುವ.

जर्जर, जर्जरित, वि॰ ²द्रैरफ्छन्डेरफ्रन ವಾದ; ನವೆದುಹೋದ; ಹರ ಕಲು ಬರಕಲು.

ज़र्द, वि॰ कंषि विधालु : ज़र्दा, पु० दे० जरदा.

ज़र्दाऌ, पु० दे० जरदाऌ. ज़र्दोज़, पु॰ दे॰ ज़रदोज़.

ज़र्रा, पु॰ धळें धैर्मु खार ; ಅಣು.

ज़रीर, वि॰ ಪ್ರಬಲ; ವೀರ; ಶೂರ.

ज़र्रोह, पु॰ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡುವ जिल्ला, पु॰ ಸಭೆ; ಕೂಟ; ಅಧಿವೇ ವೈದ್ಯ.

जर्राही, स्त्री० ठंडू क्षेत्रेड्डी. जल, पु॰ १९ರು; ಲಾವಂಚ.

ज़लक्क, स्को॰ ಹಸ್ತ್ರವ್ಬೈಥುನ; ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನ.

जलकर, पु॰ २९०त ಉड्डेड्रिक्यू तं; ನೀರಿನಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ.

नलखावा, पु॰ दे॰ जलपान. जलगर्द, पु॰ ನೀರುಹಾವು.

बलचर, पु॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ज़लज़ला, पु॰ ಭೂಕಂಪ. नलद, पु॰ ಮೇಘ.

नलन, स्त्री॰ ಉರಿ; ದಾಹ; ಹೊಟ್ಟಿ ಯುರಿ; ಅಸೂಯೆ.

बल्लना, अ॰ १००१; মাধ্যু কেংশে ; ಆಸೂಯಿಪಡು.

जारापान, पु॰ ಉಪಹಾರ; ಬೆಳಗನ ಹೊತ್ತಿನ ಫೆಲಹಾರ.

नलप्रपात, पु॰ ಜಲಪಾತ.

नलयान, पु॰ ಸಮು ದೃದಮೀ ಲೆ ವಾಡುವ್ಮಪ್ಪಯಾಣ; ಹಡಗು; ದೋಣಿ.

नलवा, पु॰ व्हर्म हा छै। वह ಜಿಲುವು; ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣ ನ್ನು ಮದವಣಿಗರಿಗೆ ಮೊದಲಸಾರೆ ಸರದೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ತೋರಿ ನಿಕೆ.

ಶನ.

जಹಾರ್ಪಹ, ಫಾಂ ಅರ್ಘ್ಯ; ಜಲತ ರ್ಸಣ.

जलातन, वि॰ ಕೋಪಿ; ಅಸೂಯಾ ಪರ.

जलाना, स॰ १००० रागः; राजाः: ದಹಿಸು.

जालापा, पु॰ ಅಸೂಯೆಯಿಂದುಂ ಟಾಗುವ ಹೊಟ್ಟಿಯುರಿ; ಹೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಸು.

जलाल, पु॰ डै (धर्म्यू ; ग्रुकार्ट ; ಪ್ರಭಾವ.

जलावतन, वि॰ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟವ; ದೇಶಭೃಷ್ಟ.

जलावतनी, स्त्री॰ गंबिरञाठ छ। ದ್ವೀಪಾಂತರವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ.

जलावन, पु॰ चंधी ती, हाँगैती, धीठली ಮುಂತಾದ ಪಿಂಕಿಯನ್ನು ರಿ**ಸು** ವಾಗ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥ ಗಳು.

जलावर्त, पु॰ ಸುಳಿಗುಣಿ.

जलाशय, पु॰ ळेडुं, डेंटें, डेंबड़ं, ನದಿ ಮುಂತಾದ ನೀರಿರುವ ಸ್ಥಳ. ज़लील, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಮರ್ಯಾದೆ ಯಿಲ್ಲದ; ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ. जलील, वि॰ ಮರ್ಯಾದನ್ನ.

जल्रुस, पु॰ ಮೆರವಣಿಗೆ; ನಗರ ಸಂಕೀರ್ತನೆ.

जलेतन, वि॰ ಮುಂಗೋಪಿ. जलेबा, पु॰) ' क्षेथिं थे ' ಎಂಬ जलेबी, स्त्री∘ ∮ గీळ తిన ను. जल्द, कि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ. बाल्दबाज्ञ, वि॰ ಬೇಗಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಆತುರಗಾರ. जालदी, स्त्री॰ ಅವಸರ; ಶೀಘ್ರತೆ. जल्पना, अ० ಹರಟುವುದು. जल्लाद, पु॰ डणै कैंगढें क्यां उठा : ಕೊಲಿಗಾರ; ವಧಿಕ. जल्वा, पु॰ दे॰ जल्रवा.—गाह पु॰ ಪ್ರಪಂಚ. जब, पु॰ ವೇಗ; ಯವಧಾನ್ಯ. जवनिका, स्त्री॰ ಪರದೆ. जवाँ, वि॰ ಯುವಕ; ನೀರ. जवाँमर्द, वि॰ ಶೂರವೀರ: ಪರಾ ಕ್ರಮಿ; ಸ್ವಯಂಸೇವಕ. जवाँमदीं, स्त्री॰ हैं॰ और ; ಸರಾ ಕ್ರಮ. जवास्तार, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಸ್ಘು; ಯವಕ್ಷಾ ರ. जवान, कि॰ क्षाण्यात; व्याचित्रतः ಯುವಕ. जवानी, स्नी॰ ಪ್ರಾಯ; ಯೌನನ; ತಾರುಣ್ಯ. जवाब, पु॰ ಉತ್ತರ; ಜವಾಬು. जवाब-तलब, वि॰ ಸಮಾಧಾನಕರ ನಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಕೋರಲ್ಪ ಟ್ಟಂಥ; -- करना ಒಂದು ಘಟನೆ ಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಕ ರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೋರು.

जवाब-दावा, पु॰ ವಾದಿಯ ದಾವೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬರೆದುಕೊಡುವ ಕೈ ಫಿಯತ್ತು. जवाब-देह, स्त्री॰ జ్వంబంర; ಜಾವಿೂನುಗಾರ. जवाब-देही, पु॰ జ వా బত্ ট ; ಜಾವಿೂನು. जवाब-सवाल, स्त्री॰ গ্র্ডীগুং ভূ ু ঠ ; ವಾದವಿವಾದ. जवाबी, वि॰ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇ ಕಾದ ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ತ್ರರದ. जवार, पु॰ तैरैकैंगरैका ಪ್ರದೇಶ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ. ज़वाल, पु॰ ಕ್ಷೀಣದೆಶೆ; ಅವಸತಿ. जवास, पु॰ ಬ್ರಂಹದಂಡೀಗಿಡ. जवाहर, पु॰ ठेंडू; ಮಣೆ. जवाहरात, पु॰ ठडू तंंं रुः. जवाहिर, पु॰ दे॰ जवाहर. जशन, पु॰ कार्कीहरू शब्रदः ಮೆರವಣಿಗೆ; ಆನೆಂಡ. जसामत, स्त्री॰ दह्र् जसीम, वि॰ तें यु रुग्ते. जस्ता, पु॰ गंडाञ्च ; गंडाू. जहातिया, पु॰ ಕಂದಾಯವಸೂಲು ಮಾಡುವವ. जहर, स्नी॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ. जहदना, अ॰ चैंसठा ಅಥವಾ ಕೊಚ್ಚೆ ಯಾಗು; ಶಿಥಿಲವಾಗು. ज़हन, पु॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ದಿ.

जहन्तुम, यु॰ ठंठई.

ज़हमत, स्त्री॰ వివత్తు; मन्हिंध;

—उराना ದುಃಖವನ್ನ ನುಭವಿಸು. नहर, पु॰ ವಿಷ; ಅಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು.

ज्ञहर-आलूदा, वि॰ ವಿಷವನ್ನು ಸೇರಿ ಸಿರುವ; ವಿಷಯುಕ್ತ.

ज़हर-दार, पु॰ ವಿಷವುಳ್ಳ ; ವಿಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ज़**हरबाद, पु॰** ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಷದ ಕುರು.

ज़हर-मोहरा, पु॰ ಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಎಂದು ಪರಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ರುವ ಒಂದು ಕರಿಕಲ್ಲು.

ज़हरा, पु॰ ಪಿತ್ತಕೋಶ; ಸಾಹಸ. ज़हरीला, वि॰ ವಿಷವುಳೖ; ವಿಷ ಯುಕೃ.

जहरू, पु॰ ಏನೂ ತಿಳಿಯದವ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

सहस्री, वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳ ಗಂಟ; ಬಾಯಿಬಡುಕ.

जहाँ, क्रि॰ యಾಸಲ್ಲಿ ;—का तहाँ ಮೊ ದಲಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ;—तहाँ ಅತ್ತಿತ್ತ. जहाँ, पु॰ ಜಗತ್ತು ; ಪ್ರಪಂಚ.

जहाँगीर, वि॰ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದವನು; ಜಗದ್ನಿಜಯಿ.

जहाँगीरी, स्था॰ ठंडू ಖ ಚಿತವಾದ ಕೈ ಬಳೆ.

जहाँदीद $\left. \left\{ \begin{array}{ll} \operatorname{alg} & \operatorname{constant} \\ \operatorname{alg} & \operatorname{constant} \end{array} \right\}$

जहाँपनाह, पु॰ ಲೀ ಕಶರಣೃ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ' जहाज़, पु॰ ಹೆಡಗು; ನಾವೆ; ಜಹಜು.

जहाज़ी, वि॰ ಜಹಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ.

जहाद, पु॰ ಮಹಮ್ಮ ದೀಯರಧರ್ಮ ಯುದ್ದ.

जहान, पु॰ ಪ್ರಪಂಚ; ಜಗತ್ತು. जहालत, स्त्री॰ ಅಜ್ಘಾನ; ಮೂರ್ಖ ತನ.

जहीं, कि॰ ಯಾವಲ್ಲಿಯೇ. ज़हीन, वि॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ज़हीर, पु॰ मंक्राक्षार .

ज़हूर, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ. ज़हूरा, पु॰ దృಶ్య.

जहेज, पु॰्.ವರದಕ್ಷಿಣೆ.

जॉॅं, स्त्री॰ दे॰ जान. जॉंगर, पु॰ दौरळं; ही हुन्छः.

जॉगल्स्, वि॰ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯ; ಗಮಾರ; ಮೂರ್ಖ.

जॉंब, स्त्री॰ ತೊಡೆ.

जाँघिया, वि॰ ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವ ಇಜಾರ; ಚಡ್ಡಿ; ಚಣಕ; ಚಲ್ಲಣ.

जाँच, स्त्रो॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ; —पड्ताल ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋ ಧನೆ.

जाँचना, स॰ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡು ; ಪರೀಕ್ಷಿಸು. जाँत हे पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು. जांता है पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು. जाँ-निवाज़, वि॰ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯಿಯುಡುವ; ದಯಾಳು; ಕೃಪಾಳು.

जाँ-फिज़ा, पु॰ ಅಮೃತ. जाँ-फिज़ानी, खी॰ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸುವುದು.

जाँबाज़, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ; ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲು ಸನ್ನದ್ದ.

जा, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ; ಸರ್ವ; ಯೊಗ್ಯ ವಾದ; स्त्रो॰ ಜಾಗ.

जाई, ঝী০ ಕನ್ಯೆ; ಮಗಳು; ಜಾಜೀಹೂ.

जालह, षु० ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೇ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂಬ ಕರಾರಿನಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದಸಾಮಾನು; ಕಿರ್ದಿ.

ज़ाकित, वि॰ ಹೊಗಳುವವ. जागज़ीं, वि॰ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ; ಜಾಗೃತ.

जागना, अ० ನಿ ದೈ ಯಿ ಂ ದೇಳು; ಎಚ್ಚರವಾಗು; ಉದಯವಾಗು.

जागरण, पु॰ ಎಚ್ಚ ರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜಾಗರಣೆ.

जागरूक, वि॰ ಎಚ್ಚ್ರರಿಕೆ. जागीर स्त्री॰ ಜಹಗೀರು ; ಉಂಬಳಿ. •जागीरदार, पु॰ ಜಹೆಗೀರಿನ ಒಡೆಯ; ಜಾಗೀರುದಾರ.

जागीरी, स्त्री० ಜಾಗೀರು; ಜಹ ಗೀರು.

जावत, वि॰ ಎಚ್ಚ ರವಾಗಿರುವ. जाज़म, स्त्रो॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಮ ಖಾನ; ರತ್ನ ಕಂಬಳಿ.

जाज़रू, पु॰ ಪಾಯಖಾನೆ; ಸಂಡಾಸ. जाज़िब, वि॰ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾ. जाट, पु॰ ರಾಜಪೂತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

जाड, पु॰ (गाक्विट) ಕಣೆ. जाड़ा, पु॰ ಚಳಿಗಾಲ; ಚಳಿ.

जात, पु॰ ಜನ್ಮ; ಪುತ್ರ. वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ. स्त्री॰ ಜಾತಿ.

ज़ात, स्था॰ ದೀಹ; ಶರೀರ; ಜಾತಿ. जात-पाँत, स्था॰ ಕುಲಗೋ ತ್ರ; ಜಾತಿ.

जाति, स्त्री॰ ಜಾತಿ; ವರ್ಣ; ವಂಶ जाति-पांति, स्त्री॰ ಜಾತಿಮತ.

ज़ाती, वि॰ डर्र्, सुंेेेंड जातीय, वि॰ జాडेंग प्रंथित संक्षातीय, ठाक्षेतुर्था.

जातीयता, स्त्री॰ ಜಾ.ತಿಪ್ರೀಮ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ.

ज़ाता, विं कंधेंधुत; धरु, जात्, पुः विः विः विः स्तृ, चित्रु, विः विः विः स्तृ, विः विः स्तृ, विः विः स्तृ, विः स्तृ,

जादूगर, पु॰ ಮಂತ್ರವಾದಿ; ಗಾರಡಿ ಯವ. जादूनज़र, पु॰ ನೋಡಿ ದೊಡನೆ ನೋಹಿಸುವ.

जादूगरनी, स्त्री॰ ಮಾಟಗಾತಿ.

जादूगरी, स्त्रीः ಮಾಟ; ಗಾರಡಿ ವಿದ್ಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆ.

जान, खी॰ छानुछ ; डेप्पें उपेरी हैं ;
छानू तं ; ध्येर इसे द्वार हैं ;
छानू तं ; ध्येर इसे द्वार हैं ;
छाते पड़ना छानु छार हुई छैजार रेप् चार पड़ना छानु छार हुई छैजार रेप् चार पड़ना छानु छार हुई छैजार रेप् चार पड़ना छैल्ला हुई छैला हैं ।

जानकार, वि॰ ತಿಳಿದವೆ; ಚತುರ. जानकारी, बो॰ ಪರಿಚಯ; ತಿಳಿವು; ನಿಪುಣತಿ.

जानदार, वि॰ ಜೀವವುಳೃ.

जानना, स॰ ७०; ঙপঁতাকীগণ্যু; जान पहना डी०१ठा; जान-बूझकर ভিণতান ভিণতান.

जानपद, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ; ದೇಶ ;

जान-पहचान, स्नी० ಗುರುತು; ಪರಿ ಚಯ.

जान-ब्रद्ध्शी, स्त्री॰ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸು.

जानबाज़, वि० दे० जाँबाज़.

जानमाज, स्त्री॰ ನಮಾಜುಮಾಡು ವಾಗ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಆಸನ.

जानवर, पु॰ ಪ್ರಾಣಿ; ಜಂತು. वि॰ ಮೂರ್ಖ. जानशीन, वि॰ ಉತ್ತೃ ರಾಧಿ ಕಾರ; ವಾರಸುದಾರ.

जानाँ, पु॰ ಪ್ರಿಯ.

जानानाँ, स्त्री॰ ಪ್ರಿಯೆ.

जाना, अ॰ ಹೊರಡು; ಹೋಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು; ನಾಶವಾಗು.

जानिव, स्रो॰ ದೆಶೆ; ದಿಕ್ಕು; ಪಕ್ಷ.
जानी, वि॰ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ.
ವುಳ್ಳ; ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ;—दुश्मन
ಪ್ರಾಣತೆಗೆಯಲು ಸಿದ್ಧ ನಾಗಿರುವ
ಶತ್ರು;—दोस्त ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ.
ಮಿತ್ರ.

जानु, जान्, पु॰ डै० दै.

जाने-मन, पु॰ (ठठ्र ಜೀವವೇ ಎಂಬ ಸಂಬೋಧನ).

जाप, पु॰ ಜಪ.

जापक, पु॰ ಜನಿಸುವ.

जापा, पु॰ ಪ್ರಸೂತಿಗೃಹ.

ज़ाफ़, पु॰ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಮೂರ್ಛೆ.

जाफत, स्त्री॰ छिडक.

ज़ाफ़रान, पु॰ ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮ ದಹೂ.

जाफ़री; स्त्री॰ ಬಿದರಿನ ದಬ್ಬೆ ಗಳಿಂದ. ಮಾಡಿದ ತಡಿಕೆ.

जा-बजा, वि॰ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

जाबित, वि॰ జಪ್ರುಮಾಡುವವ; ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳವ; ಸಹನಶೀಲ.

ज़ाबिता, पु॰ दे॰ ज़ाब्ता.

जाबिर, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡುವ.

ज़ाब्ता, पु॰ र्वेळाळा ; कार्रावरा ;

—दीवानी ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನು;

—फ्रोज़-दारी ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಾ ನೂನು.

जाम, पु॰ జువ; ಬಟ್ಟಲು; ਨੰਰਵೇ ಗಿಡ; ಕನ್ನಡಿ.

नामदानी, स्त्रो॰ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗ ಳನ್ನು ಇಡುವ ಚರ್ಮದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

नामन, पु॰ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕುವ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ; ಹೆಪ್ಪು.

नामा, पु॰ शक्षाञ्च ; तहुं. बामात, बामाता, पु॰ ಅಳಿಯ.

) 🖫 ಜಾಮೂನುದಾರ; ज़ामिनदार ∫ ಹೊಣೆ ಗಾರ.

ज़ामिनी, स्त्री॰ कैंग्लं; జామిను. जासुन, पु॰ ಜಾಮೂನು; ಜಂಬು ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣು.

जामुनी, वि॰ ಜಂಬುನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ. ज़ायका, वि॰ ರುಚಿ; ಸವಿ.

ज़ायक़ेदार, वि॰ ಸವಿಯಾದ; ರುಚಿ ಕರವಾದ ; ಸ್ವಾದಿಷ್ಯ,

जायचा, पु॰ ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ.

नायज्ञ, वि॰ ಯೋ त्रु ज्ञतः; त्रु जः ನಾದ.

सायज़ा, पु॰ चिंश हुँ ; उर्श्रे औ. ज़ायद, वि॰ कँधी तै; कैं(पंध) ಮಿಕ್ತು.

ज़ायदाद, स्त्री॰ ಆಸ್ತ್ರಿ; ಸಂಪತ್ತು. सायफल, पु॰ क्षा थे। का थे। ; ಜಾಜಿಕಾಯಿ.

ज़ायल, वि॰ ಅಳಿದ; ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದ; ವಿನಷ್ಟ್ರವಾದ.

जाया, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿ. वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ. ज़ाया, वि॰ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ; ವ್ಯರ್ಥ; ಕಳೆದು ಹೋದ.

जार, पु॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

जारज, पु॰ ಮಿಂಡನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ * ಮಗ

जारन, पु. ಉರಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರಣಿ ಮುಂತಾದ್ದು; ಉರಿಸುವಿಕೆ.

जारा, पु॰ ಆಕ್ಟ್ ಸಾಲಿಯ ಅಗ್ಗಿ ಷ್ಕಿಕೆ. जारायंपेशा, वि॰ ದರೋಡಿಮಾಡಿ ಜೀನಿಸುವ.

जारी, ಈ ಪ್ರವಹಿಸುವ; ನಡೆಯುು ತ್ತಿ ರುವ ; ಪ್ರಚಲಿತ.

ज़ारी, स्त्री॰ ದುಃಖ.

जाल, पु॰ ಬಲೆ; ಜಾಲ; ಸಮೂಹ; ವೋಸ;—फैलाना या विछाना ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ವಶಕ್ತಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುನ ಹೊಂಚಿಕೆ ಮಾಡು.

जालसाज़, पु॰ ठ०धं हं; ठी० प्र ಗಾರ.

जालसाज़ी, स्त्री॰ ठ० छते; ठी० हा. जाला, पु॰ व्हें खंठकाषित थएँ; हुं. जालिम, वि॰ ಜುಲುಮಿಮಾಡುವ: ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.

जालिया, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ನಂಚಕ. go ಬೆಸ್ತರವ.

जाली, स्को॰ ಜಲ್ಲಡಿ; ಜರಡಿ; ಬಲಿ; ಜಾಳಾದ ಬಟ್ಟಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಸೂತಿಕೆಲಸ; ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿ ನ ನಾರು. ಡಿಂ ಕೃತ್ರಿಮ; ಸತ್ಯ ವಲ್ಲದ.

जावित्री, स्रो॰ ಜಾಯಿಪತ್ರಿ; ಜಾಪತ್ರಿ. जावेद, वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವ.

जासूस, पु॰ धीरळा तावर; ताव द ಚಾರ.

जासूसी, स्त्री॰ ಬೇಹುಕಾರಿಕೆ; ಗೂಡ ಚಾರನ ಕೆಲಸ.

जाह, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿ ; ಗೌರವ. जाह-तलब, वि॰ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಯುಳ್ಳ.

ज़ाहिद, पु॰ భಕ್ತ; ಸನ್ಯಾಸಿ; ಬೈರಾಗಿ.

ज़ाहिर, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿ ರಂಗ.

ज़ाहिरा, कि॰ तैंश टिंग व दें ಕಾಣೀವಂತೆ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

जाहिल, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ವಿದ್ಯಾ ಹೀನ.

जाही, स्ना॰ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಹೂ. जिंद, पु॰ तैंं ुठ ; ध्राब्ड हैं, इं. ज़िंदगानी) स्त्री॰ क्षेत्रेत्रं क्षेत्रे

ज़िंदगी 🐧 ಮಾನ. ज़िंदा, वि॰ ಬದುಕಿರುವ; ಜೀವಂತं.

ज़िंदादिल, वि॰ ವಿನೋದಪ್ರಿಯ; ರಸಿಕ; ಸಜೀನ.

ज़िंदादिली, स्त्री॰ ರಸಿಕೆತೆ. ज़िंदाबाद, ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ.

जिस, स्त्री॰ शुक्तार; ರಖಮು; ವಸ್ತು; ಜಿನಸಿ.

जिसवार, पु॰ घीर ठै घीर ठै क्षेत्री कर ನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೆಸ ರನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಖಾತೆ.

जिआना, स॰ दे॰ जिलाना.

ज़िक, पु॰ स्, स्टुस; धर्धीः; ನಮೂದು; ಉಲ್ಲೇಖ.

ज़िगर, वि॰ व्यं हुं डंं ु ; ह्रु त्वं ; ಜೀವ; ಸಾಹಸ; ಸಾರ.

ज़ि**गरा, पु॰** ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ. ज़िगरी, वि॰ ಹೃದಯದ; ಅಂड ರಂಗದ; ಆಪ್ಡ.

जिगीषा, स्नो॰ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ.

ज़िच, स्त्री॰ धैर्मुध्यू; ಮುಟ್ಟು ಗೋಲು.

जिजिया, स्त्री॰ ಸಹೋದರಿ. पु॰ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ.

जिज्ञासा, ജി॰ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ; ಪರಿಶೋಧಕಬುದ್ದಿ.

जिज्ञासु) वि॰ ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ जिज्ञास् ∮ व धौुळाँ शुं ड.

जिठानी, स्त्री॰ ಹಿಂಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ; ಓರಗಿತ್ತಿ.

जित, वि॰ ಗೆಲ್ಲಲ್ಬಟ್ಟ; ಸೋತ. क्रि॰ ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ಯ.

जितना, वि॰ ఏమ్బ. कि॰ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ.

जिताना, स॰ ಜಯಿಸಗೊಡಿಸು.

ज़िन्द, स्ना॰ ವಿರುದ್ಧ ವಾದ ಮಾತು; ವೈರ; ಹಠ; ದುರಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು.

जिदियाना, अ० ಹಟಹಿಡಿ; ಜಿದ್ದು ಮಾಡು.

ज़िह, स्त्री० दे० ज़िद.

ज़िही, वि॰ ಹಠಮಾರಿ; ದುರಾ ಗ್ರಹಿ.

जियर, कि॰ ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ತ. जिन, सर्वे॰ (जो ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುವಾಗ ಆಗುವ ರೂಪ) पु॰ ಭೂತ.

ज़िना, पु॰ कावर्ष ; जू थैक्षार. ज़िनाकार, वि॰ जू थैक्षार. ज़िनाकारी, स्त्री॰ जू थैक्षार. जिनिस, स्त्री॰ दे॰ जिंस.

ाजानस, स्त्रा॰ द॰ ाजस. ज़िन्दगी, स्त्री॰ दे॰ ज़िंदगी.

ज़िन्दा, वि॰ दे॰ ज़िंदा.

ज़िबह, पु॰ ಕತ್ತುಕೊಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವುದು; ಹಿಂಸೆ.

जिमाना, स॰ ಭೋಜನಮಾಡಿಸು; ಉಣಿಸು.

जिमि, कि॰ कार्ग; ಯಾವರೀತಿ. जिम्मा, पु॰ ಹೊಣೆ; ಜನಾಬ್ದಾ ರಿಕೆ; ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ; ವಶ; ಸಂ टहुं है. ज़िम्मावार, पु॰ ಜವಾಬ್ದಾ ರ. ज़िम्मावारी, खो॰ ಹೊ ਛೆ ता ठ हैं ; ಜವಾಬ್ದಾ ठहें.

ज़िम्मेदार } पु॰ दे॰ जिम्मावार.

जिम्मेदारी } स्त्री॰ दे॰ जिम्मावारी.

जिय, प्रु॰ ठातस्यू; क्षेड्रु.

ज़ियादती, स्त्री॰ दे॰ ज़्यादती.

ज़ियादा, वि॰ दे॰ ज़्यादा. ज़ियान, पु॰ నమ్జ; ক্রুই.

ाज़यान, पु॰ ನಿಷ್ಟ ; ಹಾನಿ. जियाना, स॰ ಬದುಕಿಸು.

ज़ियाफ़त, स्त्री॰ एडेक्,; छडक.

ज़ियारत, स्त्री॰ ದರ್ಶನ; ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ; ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನ; ತೀರ್ಥ; ದರ್ಬಾರು.

ज्ञ ॥ ००० ज़ियारती, वि॰ ಯಾತ್ರಿಕ; ದರ್ಶಕ. जिरगा, पु॰ ಗುಂಪು; ಮಂಡಲಿ.

जिरह, स्नो॰ मा हुँ तर्प ಅಡ್ಡ ಪರೀ हूँ; ಪಾಟೀ ಸವಾಲು.

ज़िरह, स्त्री॰ च्यी छात् चंद्रसं.

ज़िराअत } स्त्री० ಆರಂಬ; ಕೃಷಿ; ज़िरायत } ಬೇಸಾಯ.

ज़िराफा, दुः ಮರುಭೂಮಿಗಳಲ್ಲನೆ ಒಂಟಿಯ ಜಾತಿಯ."ಜಿರಾಫೆ" ಎಂಬ ಮೃಗ.

জিলা, **టা॰** ಹೊಳಪು; ಮೆರುಗು; ಕಾಂತಿ.

ज़ि**ला, पु॰** হাতু০ৰ ; జిల్లో.

ज़िलादार, पु॰ थिंधान्निकाठे; क्छै सूर् ज़िलादारी, स्त्री॰ ಜಿಲ್ಲಾ ಧಿಕಾರಿಯು-ಉದ್ಯೋಗ.

जिलाना, स॰ ಬದುಕಿಸು.

जिलासाज़, पु॰ ಚಾಕು ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

जिलेबी, स्त्री० दे० जलेबी.

जिल्ल, श्लो॰ ಚರ್ಮ; ಪುಸ್ತಕದ ರಟ್ಟು; ಬೈಂಡು; ಪುಸ್ತಕಡ ಪ್ರತಿ; ಸಂಪುಟ.

जिल्द्बंद, पु॰ হা মু ಕ ಗಳಿಗೆ ರಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವಫ.

जिल्दसाज़ी, स्त्री॰ ಪುಸ್ತ ಕಗಳಿಗೆ ರಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ.

দিল্লন, দ্বী০ ಅನಾದರ; ಅವಮಾನ; ದುರ್ಗತಿ;—-उद्याना ಅಪಮಾನಿತ ನಾಗು.

जिस्म, पु॰ ಮೈ; ಶರೀರ; ದೇಹ. जिस्मानी, वि॰ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ದೈಹಿಕ.

ज़िह्न, पु. ಬುದ್ಧಿ; ನಿವೇಕ; — रुड़ाना ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋ ಚಿಸು; ಬುದ್ದಿ ಖರ್ಚುಮಾಡು.

ज़िहाद, पु॰ ಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯುದ್ದ.

ज़िहालत, स्नो॰ ಅಜ್ಞಾನ; ಮೂರ್ಖ ತನ.

जिह्वा, स्त्री॰ ನಾಲಿಗೆ.

जी, पु॰ ಮನಸ್ಸು ; ಚಿತ್ತ; ಸಾಹಸ; ಇಚ್ಛೆ. अन्य॰ ಸನ್ಮಾನ; ಅಂಗೀ

ಕಾರೆ ಮೊದ ಲಾ ದೆ ವು ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ ;—अच्छा होना ಚಿತ್ತವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರು; - उचरना थैं(ग्रं टेर्न ಯುಂಟಾ ಗು;--- खष्टा करना ದುರ್ಬೋಧನೆ ಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸು; — चुराना ಕೆಲಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು ;—जलना ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪ ಅಥವಾ ಕೋಪವುಂಟಾ ಗು;—जान से लगना ಏಕಾ ಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ತತ್ಸರ ನಾಗು;—बहलाना ಮನೋರಂ ಜನೆ ನೂಡಿಕೊಳ್ಳು ;—मरना ಮನವು ಸಂತೋಷೆಗೊಳ್ಳು; —मचलाना <u>ञ</u>ा० ७ ७ क्वा ವಮನ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂ ಟಾಗು; (ಹೊಟ್ಟಿ ತಿರುವು ಅಥವಾ ತೊಳಸು);—लगाना ಮನಸ್ಸಿ ಡು; —लड़ाना ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು.

ज़ी, प्रत्य॰ व्यख्यं व्यख्यं व्यख्यं हो-स्तवा.

जीजा, पु॰ ಅಕ್ಕನಗಂಡ. जीजी, स्त्रो॰ ಅಕ್ಕ. जीत, स्त्रो॰ ಜಯ; ಏಜಯ. जीतना, स॰ ಗೆಲ್ಲು; ಜಯಿಸು. जीता, वि॰ ಜಯಿಸಿದ; ಜೀವಂತ; ಬದುಕಿರುವ.

ज़ीन, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು.

ज़ीनत, स्तां ं रैकिथानाः; राज्य ಯः; ಶೃಂಗಾರ. जीना, षः थटाकः; ಜೀವಿಸು. जीना, षः थटाकः; ಜೀವಿಸು. जीना, पः ನಿಚ್ಚ ಜೆಕೆ; ಏಜೆ; ಮೆಟ್ಟಲು. जीमा, सां राज्येतं स्टेंड. जीभो, सां राज्येतं स्टेंड ಯುವ ಚಪ್ಪಟಿಯಾದ ಲೋಹ ದಕಡಿ.

जीमना, स० ಭೋಜನಮಾಡು. जीसूत, पु० ಮೇಘ; ಪರ್ವತ.

ज़ीर) पु॰ ಜೀರಿಗೆ; ಹೊವಿನ ज़ीरा) ಕೇಸರ.

जीणं, वि॰ ಬಹಳ ಮುದಿಯಾದ; ಜರ್ಜರ; ಹಳೆಯ.

जीमींदार, पु॰ ಪುರಾತನವಾದ ವಸ್ತು ವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು.

जीवर, ജി॰ ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ. জीवन, पु॰ ಬದುಕಿರುಬಕಿ; ಜೀವನ. জीवनी, ജി॰ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

जीविका, स्त्रीः ಜೀವನೋಪಾಯ. जीविका, वि॰ ಜೀವಿಸಿರುವ; ಬದು

ಕಿರುವ.

जीस्त, स्त्री॰ ಜೀವನ; ಬದುಕು. युआ, पु॰ ಜೂಜು; ದ್ಯೂತ; ನೊಗ.

जुआर, पु॰ दे॰ ज्वार. जुआरी, पु॰ स्थास्थानाठ. जुहैं, खो॰ प्रश्लू कैंट्स्पा; वैश्का. जुकाम, पु॰ लैंगिबे; कुँड्यु. ह्मा, पु॰ ಯುಗ; ಜೋಡಿ; ದಳ. जुगजुगाना, अ॰ ಮಿರುಮಿರುಗು; ಮಿಣುಗುಟ್ಟು.

जुगन्, पु॰ ठीउँ का का ई.

जाराफिया, पु॰ ಭೂಗೋಳ. जुगालना, अ॰ ಮೆಲಕುಹಾಕು.

खुगालो, स्वी॰ ऊँएका; संजन्तः.

जुगुप्सा, स्त्रो॰ ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ; ಹೇಸಿಗೆ.

जुज्ञ, षु॰ ಪುಸ್ತ್ರಕದ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹದಿನಾರು ಪುಟಗಳ ಅಚ್ಚಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಾಳೆ; ಒಂದು ''ಘಾರಂ". क्रि॰ ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು.

जुज़दान) पु॰ ಪುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ जुज़बन्दी) ಡುವ ಬಟ್ಟಿ.

जानकी, वि॰ ಬಹಳ ಸ್ಪಲ್ಪ; ತೀರ ಕಡಿಮೆ; ತುಚ್ಛ.

जनाम, पु॰ चंद्रु र्रेल्स.

जुझाऊ, वि॰ ಯುದ್ಧಸಂಬಂಧ ವಾದ.

जुझार, वि॰ ठळकिरठं; ठकठ.

जुरना, अ० ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು ; ಕೂಡಿ ಕೊಳ್ಳು ; ಎುಳಿತವಾಗು.

जुदाना, स॰ ಜೋಡಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು; ಪೋಣಿಸು.

जु**रारना, स॰ ಎಂಜಲು**ಮಾಡು; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಾಡು.

जुड़ना, अ० ಕೂಡು; ಸೇರು; ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು; ಹೂಡಲ್ಪಡು.

जुड़वाँ, वि॰ ಅವಳಿ ಜವಳಿ; ಹೋಡಿ.

जुराफ़ा पु॰ दे॰ ज़िराफ़ा.

जुड़ाना, अ॰ डे छू ता तें। स॰ ಆರಿಸು; ತಣ್ಣ ಗೆ ಮಾಡಿಸು. जुतना, अ॰ (ಗಾಡಿ ನೇಗಲು ಮುಂ ತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಎತ್ತು ಕುದುರೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹೂಡಲ್ಪಡು ; ಭೂಮಿ ಯು ಉಳಲ್ಪಡು. जुतवाना स॰ तें ते थ ळा छ छ छ । ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸು. जुताई, स्त्री० दे० जोताई. जुताना, स॰ दे॰ जोताना. जुदा, वि॰ थीं ैं; सु डैं, हर. जुदाई, स्त्री॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ. जुनून, जुनू, पु॰ ळाळाू. जुन्नार, पु॰ दे॰ जनेऊ. जुन्हरी, स्त्री० खेलाई. जुन्हाई, स्त्री० ಬೆಳದಿಂಗಳು. जुबान, स्त्री० दे० ज़बान. . जुबानी, वि० दे० ज़बानी. जुब्बा, पु॰ ಘಕೀರರು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವಂಗಿ. जुमला, वि॰ ఎల్లవూ; ಒಟ್ಟು; ಜುಮ್ಲಾ. ಆಂ ಪೂರ್ಣವಾಕ್ಯ. जुमा, पु॰ ठा हु, वार्ट. जुमेरात, स्त्री॰ तं राज्य ; धूळ ಸ್ಪತಿವಾರ. जुम्मा, पु॰ दे॰ जुमा. जुम्बिश, स्त्री॰ ಅಲ್ಲಾ ಡುವುದು; ಅಡ್ಡಿ; ಕಂಪಿಸುವುದು; ಕಂಪ. जुरअत, स्त्री॰ माळम. जुरमाना, पु॰ टांवं ; क्षाण्यू तै.

जुर्म, पु॰ ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು. जुर्रा, पु॰ तं वं वं ते ; ते वं तं. जुर्राव, ह्यो॰ ಮೇಜೋಡು; ಕಾಲು ಚೀಲ. जुलना, अ॰ धैंठैंडं क्लैंशिंग. जुलाब, पु॰ ध़ीरति; ठिरांधितं काठ ಯಾದ ಔಷಧ. जुलाहा, पु॰ ನಿಯ್ಸಿಯವ. जुलुम, पु॰ दे॰ जुल्म. जुल्ला, पु॰ ಮೆರೆವಣಿಗೆ; ಉತ್ಸವ; ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ. जुल्फ, खो॰ ಕುರುಳು; ಕೂದಲಿನ ಕಾಲು; ಜುಲಿಸೆ. ज़ुत्म, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜಲುಮೆ. नुत्मत, स्नो॰ ಕತ್ತಲು; ಅಂಧಕಾರ. जुल्लाब, पु॰ दे॰ जुलाब. जुस्तजू, स्नी॰ ळाడाकां भे हैं ; छै०९ ಧನೆ; ಝಡ್ತಿ; ತಲಾಶಿ. जुही, स्रो॰ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ; ಚಿಕ್ಕ ಜಾಜೀ ಹೂ. जूँ, स्त्री॰ ಹೇನು. जुआ, पु॰ ನೊಗ; ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟ; ಜೂಜು. जूझना, अ॰ ಯುದ್ಧ ದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯು. जूर, वि॰ ಜಟಿಯಗಂಟು. जुरन, स्रो॰ ಎಂಜಲು ಪದಾರ್ಥ; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ. ज्रा, वि॰ ಎಂಜಲಾದ; ಉಚ್ಛಿತ್ಯ.

ಲಿನ ಗಂಟು; ಜುಟ್ಟು; ರುಮಾ ಲಿನ ಹಿಂಭಾಗ.

जूड़ी, स्त्रो॰ ಚಳಿಜ್ವರ. ज्ता, पु॰ २ सृषः; ठीध्यः; सैरः; ಜೋಡು; ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಎಕ್ಕಡ ದೇಟು.

जूती, स्त्री॰ कैंग्तिमर असू ख. जून, पु॰ মঁల; মাট; (बार). नेंबाना, स॰ आधे जा विका

जेट, पु॰ ಜೈನ್ಶಮಾಸ; ಜೈನ್ಶ; ಗಂಡನ ಅಣ್ಣ; ಹಿರಿಯ ವೈ ದುನ.

बेठा, वि॰ ಹಿರಿಯ; ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತ್ರಮವಾದ.

जेठानी, स्त्रो॰ ಹಿರಿಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತ; ಹಿರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿ. जेठीमधु, स्त्रो॰ ಅತಿವ:ಧುರ. जेता, पु॰ ಗೆದ್ದವನು; ವಿಜಯಿ. जेब, पु॰ ಕಿಸೆ; ಜೇಬು. ज़ेब, स्त्रो॰ ಶೋಭೆ; ಸೌಂದರ್ಯ; -दार मं कित्रविकाद.

जेबकट र पु॰ हंडु० हंडु. जेबब़र्च, पु॰ ಚಿಲ್ಲರಿ ಖರ್ಚು. ज़ेबा, वि॰ ಅಂದವಾದ: ಸುಂದರ ವಾದ.

ज़ेबाइश, स्त्री॰ ಅಲಂಕಾರ. नेनी, वि॰ ಜೇಬಿನಲ್ಲಲ್ಟುಕೊಳ್ಳು ವಂಥ; ಸಣ್ಣ.

जुङ्गा, पु॰ ತುರುಬು; ಮುಡಿ; ಕೂದ निन्नेर, पु॰ ಗರ್ಭವೇಸ್ಟನ; ಮೂವಿ ಚೀಲ; ಮಾಸು. ज़ेर, कि॰ डैंंंगी. वि॰ डैंंगीर, ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿನ. 🕫 ಫಾರಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಏಕಾರವಾತ್ರೆ ಯ ಚಿನ್ಲೆ. ज़ेर अन्दाज़, पु॰ कार्<u>न</u>्त उंधराँ है ಹಾಸುವ ಚಿಕ್ತಒಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಜಮಖಾನೆ. ज़ेर-तज़वीज़, वि॰ ಆಲೋಚನೆ

ಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ.

ज़ेर-दस्त, वि॰ सँग थि स शु धु; ಪರಾಜಿತ.

ज़ेर-बन्द, पु॰ कांटारें के क्षेत्र ह्यू ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ. ज़ेर-बार, वि॰ ग्रांग्टा ತೊಂದರೆ ಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದವ.

ज़ेर व ज़बर, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ. जोल, पु॰ ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.

जेल बाना, पु॰ ಜೈಲು; ಕಾರಾಗೃಹ. जेवनार, स्त्रो॰ ಅನೇಕಮಂದಿ ಒಂದು ಕಡೆಕುಳಿತು ಭೋಜನವಾಡು ವಿಕೆ; ಸಹಭೋಜನ; ಅಡಿಗೆ.

क़ेकर, पु॰ ৯៨ವೆ; నగ; ఆభరణ. जेवरी, स्त्री॰ ळंतू ; ಹುರಿ.

जेष्ट, पु॰ दे॰ जेठ. ज़ेह, स्त्रो॰ थेथूत ळंవి.

नेहद, पु॰ ह्युळाडू. ज़ेहन, पु॰ ಬುದ್ಧಿ; ವಿವೇಕ;—नशीन

ಡಾಂ ಆಕಾರದಿಂದ ಗುರುತಿಸ ಬಲ್ಲ.

जेहल, स्नो॰ ಹध ; ಮೊಂಡುತನ. जै, स्नो॰ ಜಯ.

जैत्त, पु॰ ಇಪ್ಪೆ ಅಥವಾ ಹಿಪ್ಪೆ ಮರ.

जैयद, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ; ಬಹಳರೊಡ್ಡ; ವಿಶಾಲ.

जैल, पु॰ ಸೆರಗು; चैं प्रकात; माणः; मंग्री माणः, माणः,

जैसा, किः ಯಾವಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ; ಎಂತಹ.

वैसे, कि॰ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಹೇಗೆ; वैसे तैसे ಹೇಗಾದರು; वैसे का तैसा ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ.

जोंक, स्त्रो० क्षेत्रेली; क्षेत्रेली, स्त्रो, सर्वे० याग जाउं; याग जाउं; याग जो स्त्रोत्रेली, स्त्रेली, स्त्रेली,

ಆಗಲಿ.

बोक, खी॰ दे॰ जॉक. जोइ, खी॰ काट्यास्टाइटाटा. जोखना, स॰ डिंग्सां, डिंग्स्टाइटाटा. जोखना, खी॰ दे॰ जोखिम. जोखा, वि॰ धैसु; डिरी. जोखिम, खी॰ ध्याळ. जोखना, स॰ असु ठिस्टीओव्ह ठर्सू. संग्राहर.

जोग, पु॰ ಯೋಗ; ಮಿಳಿತ; ಸಹ ಯೋಗ.

जोगिन, स्त्री॰ ಯೋಗಿನಿ.

जोगी, पु॰ ಯೋಗಿ; ಜೋಗಿ. जोड़, पु॰ ಕೂಡಿದುದು; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಬೆಸಿಗೆ; (ದೇಹದ) ಕೀಲು; ಜತೆ. जोड़तोड़, पु॰ ಮೋಸ; ತಂತ್ರ.

जोड़न, स्त्रो॰ ಹೆಪ್ಪು; ಹೆಪ್ಪುಹಾ ಕುವ ಮೊಸರು.

जोड़ना, स॰ జাগেটেমা; ಕೂ টিমা; ম০ ১০ ০ ব ব ন্যু০ ১১১ ব্যার্থ : ক্যার্থ ক্যান্ত

जोड़वाँ, वि॰ ಅವಳಿ ಜವಳಿ.

जोड़ा, पु॰ ಜೋಡಿ; ಕಾಲಿನ ಜೋಡು; ಒಂದು ಸಲಕ್ಕ್ರೆ ಬೇಕಾ ಗುವ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ.

जोड़ाई, ज़ी॰ ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जोड़ी, स्त्री॰ ಎರಡು ಸಮಾನವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಜತೆ.

जोत, स्रो॰ ಉಳುವು; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಜ್ಯೋತಿ.

जोतना, स॰ ನೊಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು; ಬಂಡಿಹೂಡು; ಉಳು.

जोती, स्त्रो॰ ಜ್ಯೋತಿ; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

রীफ, पु॰ ಮುಖ್ಪ; ಬಲಹೀನತೆ; ಆಶಕ್ತಿ.

जोबन, पु॰ ಚಿಲುವು; ಮುಖದ

ज़ोम, पु॰ 'ಉದ್ರೇಕ; ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ; ಹೆವೆ್ಮ.

ज़ोर, पु॰ थए; ಶಕ್ತಿ; ಜೋರು; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ವೇಗ; ವಶ; ಅಧಿ ಕಾರ;—देना ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕ ವೆಂದೂ ಮಹತ್ವೆದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿಸು.

ज़ोरजुल्म, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಅತ್ಯಾಚಾರ. ज़ोरदार, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಜೋ ರಾದ.

ज्ञोरशोर, पु॰ ಬಹಳ ಜೋರು; ಸಂಭ್ರಮ.

ज़ोरावर, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ : ಶಕ್ತಿವಂತ ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ज़ोरावरी, स्त्रो॰ ಪರಾಕ್ರಮ; ಅತ್ಯಾ ಚಾರ.

जोरू, श्ली॰ ಹೆಂಡತಿ; ಭಾರ್ಯ: ಮನೆಯಾಕೆ.

जोरू-वॉता, पु॰ ಮನೆಮಾರು. जोली, स्वो॰ ಸರಿಸಮಾನತೆ; ಸಮಾನ ಸ್ಕಂಧತೆ ಇರುನಿಕೆ; ಜೋಡಿ.

जोका, पु॰ ಕುದಿ; ಉಕ್ಕು ಏಕೆ; ಮನ ಸ್ಥಿನ ತೀವ್ರವೃತ್ತಿ: ಆವೇಶ; —में आना ಆವೇಶಗೊಳ್ಳ;

— ज़रोश ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ರೇಕ.

जोहना, स॰ २०१ हुं.मा; ಹೊಂಚು ಹಾಕು; ಹಾದಿನೋಡು.

जोहार, स्त्री० ನಮಸ್ಕಾರ. जो, पु० ಜನೆಗೋದಿ. ज्ञोक, पु० ಯಾವುದಾದರೂ ನಸ್ತುವಿ

ನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆನಂದ. ಹಾಗೂ, go ಅಕ್ರೋಟದ ಹಣ್ಣು.

,जोजा, ജി• ಹೆಂಡತಿ; ಭಾರ್ಯ. जोफ, प॰ ಹೊಟಿ: ಖಾಲೀಸಳ.

जोफ, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಖಾಲೀಸ್ಥಳ. जोर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ.

नोहर, पु॰ ರड्रू; ಮಣಿ; ತಿರುಳು; ಸಾರ; ಆಯುಧಗಳ ಹೊಳವು; ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ; ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ.

जोहरी, पु॰ ठड्यू ज्यु कारी; ठड्यू इटेर हुंचे.

ज्ञात, वि॰ ತಿಳಿದ; ವಿದಿತವಾದ. ज्ञातन्य, वि॰ ತಿಳಿಯುತಕ್ಕ; ಆರಿಯ ಬಹುದಾದ; ವೇದ್ಯ.

ज्ञाता, वि॰ ७९८ವ; ಅರಿತವ.

ज्ञान, पु॰ ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಅರಿವು; ಬೋಧೆ.

ज्ञेय, वि॰ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾ ದಂಥ; ಪೆರಬ್ರಹ್ಮ.

ज्या, स्त्री॰ धीश्लैर केंद्रै.

ज़्याःती, स्त्री॰ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ಆಧಿಕ್ಯ; ಅತಿ.

ज्यादह } वि॰ थळंडं; ಅಧಿಕ.

ज़्याफ़त, स्त्री॰ धिडंकः; ಆತಿಥ್ಯ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರೆ. स्यामिति, स्त्रो० हुर्, ड्रे प्रति इं, टे(क्रा प्रति इं.

ಪಾಶ, ಡಾಂಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡ. ಆಂ ಜೈಂಪ್ಯ ಮಾಸ.

ज्यों, किं ಯಾವರೀತಿ; ಹೇಗೆ;
—्यों ಹೇಗಾದ ರೂ;—्यों
करके ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉಸಾ
ಯದಿಂದ;—का स्यों ಹಾಗೆಯೀ;
ಇದ್ದಲ್ಲು ಇದ್ದಂತೆ.

ज्योति, स्त्रो॰ धैं एकः; ह्यु कार्यः; डैंर क्ष्रस्युः

ತೀಜಸ್ಸು. ज्योत्स्ना, स्त्रो० ಬೆಳದಿಂಗಳು.

स्वलंत, वि॰ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಪ್ರಕಾಶವಾನ; ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾದ.

ज्वार, स्त्रो॰ ಜೋಳ; ಉಬ್ಬರ. ज्वारभारा, पु॰ मञ्जायतुत ಉಬ್ಬರ ವಿಳಿತಗಳು.

झ

संकार, स्त्री॰ ट्यालडगुरा; (ದುಂಬಿ ಗಳ) ಲ್ಲೋಂಕಾರ.

संकारना, स॰ ಝಣ ಝಣ ವೆಂದ ಶಬ್ದವೂಡು.

झंखना, अ॰ ದುಃಖದೀದ ಒಹ*ः* ವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸು.

संसाड, पु॰ ಮ.ಳಿನ ಪೊದರು; ವೆ.ಳೆ.

झंझर, स्त्रो॰ ತೊಂದರೆ; ತಂಟಿ; ಗೊಂದಲ; ರಗಳಿ. झंझनाना, अ॰ ಘಥಘಣವೆಂದು ಶಬ್ದವಾಗು.

इंसरी, बो॰ ಬಲಿಗಣ್ಣು; ಬಲೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಟಕ; ಜಾಳಾಂದ್ರ; ಇದ್ದಿಲು ಒಲೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಜಾಲಿಕೆ; ಜಲ್ಲಡೆ; ಜರಡೆ.

इंस्सीरार, वि॰ ಬಲೆಯ ಗಣ್ಣಿ ನಂ ತಹ ಕಂಡಿಗಳುಳ್ಳ.

ह्मंझा } पु॰ ಬಿರುಗಾಳ; ತು ह्मंझावात } क्वात्रो; ಝಂಝಾ ಮಾ ರುತ.

झंझार, पु॰ ಚಿಟ್ಟಟನೆ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯುರಿ.

इंझी, स्नो॰ ಕುರುಡು ಕವಡಿ. इंझोड्ना, स॰ ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು; ಕೊಡವು.

झंडा, पु॰ धार्यधे; ಧೃಜ. झंडो, खो॰ प्रलू धार्यधे. झॅपना, अ॰ ಎಬಚ್ಚು; ಅವಿತು ಹೊಳೃ; ಚಂಗನೆಹಾರು.

संपरिया } स्त्री॰ खेलां ८ स्वा इंट्र संपरी } कुं का जै तथा है धधेंंं. संपान, पु॰ कैंतर; ढेलां थें. संपान, वि॰ क्यायुं धुधुं.

झत्राना, अ॰ ಹಚ್ಚು ವುದು; ಕೊತ್ತು ವುದು.

झक, स्त्रो॰ १९६४; ಹುಚ್ಚು; ಮರಳು; ಮೀನು.

झक्झक, स्त्रो॰ ವ್ಯರ್ಥದ ಜಗಳ; ವಾದ ವಿವಾದ. झकझका, वि॰ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ; ८ ವಿ.ರುಮಿರುಗುವ.

झकझोर, पु॰ ಕುಲಕು; ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು. वि॰ ಪ್ರಚಂಡ.

झकझोरना, स० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಲುಕಿ ಬಿಡು; ಜಾಡಿಸು.

झक्ता, अ० ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಸಹ್ಯ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾತಾಡು.

झकाझक, वि० व्हर्ष्य भग्ने सुद्धीः झकार, युः गार्थि कैंबिंड ; तैयूं ; कंथा किंधि.

झकोरना, अ॰ ताण्येಯು ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸು.

झकोरा, पु० दे० झकोर.

झाला, पु॰. ಕೆಂದಗುಬಹಿಕೆ; ತತ್ತಳಿ ಸುಖಕಿ; ಪರತಪಿಸುಖಕಿ; ——सारना ಕಾಲಕಳಿ.

झगड़ना, अ॰ ಜಗಳವಾಡು. झगड़ा, पु॰ ಜಗಳ; ಕಲಹ. झगड़ा-बखेड़ा, पु॰ ठगड़; ಜಗಳ. झगड़ालू, वि॰ ಜಗಳ ಗಂಟ; ಕಲಹ ಏ.ಯು.

इसगा, पु॰ प्रक्षु चंत्रमुं छ ७० ते. ; स्त्रो॰ ध्रुक्षा; प्रन्थका. ं सझकना, अ॰ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರಬ್ಧ ನಾಗು ; ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳು.

झझकारना, स॰ ಹೆದರಿಸು; ಗದ ರಿಸು.

झर, कि॰ डह्मल; ಕೂಡಲೆ.

झरकना, स॰ ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು; ಕೊಡುವು.

.**सरका, yo ಹೊ**ಡಿತ; ಕಡಿತ; ಬಡಿತ; ಉದ್ಯೇಕ.

झटकारना, स० दे० झटकना.

झराम, स्नो॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹೊಯ್ಯುವ ವುಳೆ.

झड्ती, स्त्रो॰ ಲೆಕ್ಕದ ಪರಿಶೋಧನೆ. झड्ना, स० ಉದುರು; ಉದರಿ ಸಲ್ಪಡು.

झड्पना, अ० ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರ ಮಣಮಾಡು; ಹೊಡೆದಾಡು.

> - ജൂ ಕಾಡೆಲಚಿ ಹಣ್ಣು ; ಬೋರೆಹಣ್ಣು.

ಗಿಂ ಜಡಿ; ಎಡಬಿಡದೆ ಉದುರು (ಸುರ್ರಿಯು) ವಿಕೆ; ಜಡಿಮಳಿ; ಧಾರೆ.

झन } स्त्रो०. ठ्यालङगुर; स्रक झनक } स्रक्ष ष्ठयू.

झनकना, अ॰ ಜಣಜಣವೆಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು; ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಗಳನ್ನು ಬಡಿ.

झनकार, स्त्री॰ ट्यालडगुर ; ट्याल कार.

झनाझन, स्त्रो॰ ಝಣತ್ಕಾರ. क्रि॰ ಝಣಝಣ ಶಬ್ದದಿಂದಕೂಡಿದೆ. झप, कि॰ ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲಿ; ಥಟ್ झमकाना, स॰ ಥಳಥ್ಳಿಸುವಂತಿ ಕ್ಕನೆ.

झपक, स्त्री॰ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಹೊತ್ತು; ರಿಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಅಲ್ಪನಿದ್ರೆ; ತೂಕಡಿಕೆ; ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

सपकना, अ॰ ठैर्यु ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ತೂಗಡಿಸು; ಹಾಯು.

झपको, स्त्री॰ ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಸು. झपट, स्त्री॰ इन्हुर्त काठा धि है; ಹಾಯುವಿಕೆ.

झपटना, अ॰ ಒಮ್ಮೆ ಲೆ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ವೇಲಿಬೀಳು.

झपना, अ॰ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಮು ಚ್ಯು ; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು.

झपट्टा, पु॰ दे॰ झपट.

झपेट, स्त्री० दे० झपट.

स्पेटा, पु॰ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ ; ದೆವ್ವದ ಕಾಟ.

सबड़ा) वि॰ ನಾಲ್ತು ಕಡೆಗೂ ಕೆದ झबरा 🔰 ರಿದ ಕೂದಲ್ಲುಳ್ಳ; ಜೂಲು ಜೂಲಾದ.

झाला, पु॰ ಕುಚ್ಭು ಕುಂಚ; ಗುದಿ; ಗೊಂಚಲು.

झमक, स्त्री॰ మినుగు; धैं पंतर्भ; ಪ್ರಕಾಶ.

समकना, अ॰ धै४ हर्रा धीरि ; ವಾಣ್ಣ ನೆ ಹೊಳೆಯು; ಮೇಲೆ ಕವಿ; ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಧ್ವನಿಯಾಗು.

ಮಾಡು: ನಡೆಯುವಾಗ ಆಚ ರಣಗಳನ್ನು ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಶಬ್ದದೊ ಡನೆ ಹೊಳೆಯಿಸು.

इमझमाना, अ॰ ಜಮಜಮ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. स॰ ಶಬ್ದ ಮಾಡು; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಸು.

झमार, पु॰ ಗುಬುರು; ಪೂರ್ತಿ ಮುಚ್ಚಿಡು.

समेल) पु॰ १ तर्ष; ठतर्ष; ड०धी; झमेला ∮ ಜಂಜಾಟ; ಜನರಗುಂಪು. झमेलिया, पु॰ क्षत्रभतः; क्षत्रं प्रतिकारी. झमोरा, पु॰ ದಟ್ಟವಾದಕೂದಲು.

झरना, अ॰ ಉದುರು: ಎತ್ತ್ರರದಿಂದ ನೀರು ಧುಮುಕು. ಇಂ ಜಲ ಪಾತ; ದೊಡ್ಡ ಜಲ್ಲಡೆ.

झरी, स्त्री॰ ಜಲವಾತ; ಝರಿ; ಸ್ರೋತ. झरोखा, पु॰ धैं थं गं० छै ; गं का हुं ; ಕಿಟಕಿ.

झलक, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ: ಮಿಂಚು.

झलकना, अ० ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಣಿಸು.

झलका, पु॰ ಕೊಪ್ಪಳ; ಕುದಿದ ನೀರು, ಎಣ್ಣೆ ಗಳು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಆದ ಕೊನ್ನಳ.

झलकाना, स॰ ಹೊಳೆಯಿಸು; ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ತೋರಿಸು.

झलना, स॰ ಗಾಳಿಬರುವಂತೆ ಬೀಸು.

इसलमल, पुर्व स्तू डू थैत्र है सुधु ಪ್ರಕಾಶ; ಅರೆಬೆಳಕು. झलमलाना, अ० २०डा २०डा ಮಿನುಗು; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಿನಗು. झहा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಗೂಡೆ; ಹೆಡಿಗೆ; ಮಳೆ; ತುಂತುರು ಹನಿ; ತುಷಾರ ಧಾರೆ. ಡಿಂ ನೀರು ನೀರಾಗಿರುವ; ತೆಳುವಾದ; ಹುಚ್ಚ; ಮೂರ್ಖ. झल्लाना, अ॰ धळ ४ देशा ती क्या ; ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗು. ಈ ಸಿಟ್ಟ ಗೆಬ್ಬಿಸು. झष, पु॰ ಮೀನು; ಮೊಸಳೆ. झसना, स॰ ಮೋಸಮಾಡು. झहनना, अ॰ ರೋಮಾಂಚವಾಗು. इहैं, स्त्री॰ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ; ಕತ್ತಲು; ಮೋಸ; **—बताना** ಮೋಸಮಾಡು. झॉकना, अ० वलं है रीत हा. झांकी, स्त्रो॰ वलंहेर्ताल्डारीई; ದೃಶ್ಯ ; ನೋಟ. झाँझर, वि॰ कर्रेका; ध्वह्णा. झाँझरी, स्त्री॰ ಒಂದುವಾದ್ಯ. झंट, पु॰ अदाः है(ठ; ठ००. स्, स्त्रो॰ हैं। डाइं ; ಝಾಲರಿ. झाँप, स्त्री॰ ಮುಚ್ಛ್ಯ ಳ; ಪರದೆ; ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ. झाँपना, स॰ ಮುಚ್ಚು; ಗುಬರು ಹಾಕು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳಿಸು. झाँपी, स्त्रो॰ ಮುಚ್ಚುವ ಮಂಕರಿ; ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಕೆ.

झाँवली, स्त्री॰ ಕಣ್ಣಿ ನಸ್ಟ್ರೆಗೆ. साँवाँ, पु॰ कैं क्वात राध्, वधाती. झाँसना, स॰ दौलार काळ. झाँसा, पु॰ गुं कार्याः माप्तरीताति ಇನ್ನೊ ಬ್ಬರನ್ನು ಮೋಸಮಾಡು ನಿಕೆ. झा, पु॰ ಗುಜರಾತಿ, ಮೈಥಿಲ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಣರ ಒಂದು ಪದವಿ. झाऊ, पु॰ प्रलू ಪೊದರು; ಸರ್ವೇ ಗಿಡ. झाग, पु॰ ನೊರೆ; ಬುರುಗು. झाड़, पु॰ ಮೆಳೆ; ಪೊದೆ. स्त्रो॰ तत ರಿಕೆ; ಮಂತ್ರಹಾಕುವಿಕೆ;—फान्स go ತೂಗು ದೀಪಗಳಮಾಲೆ; --फ्रॅंक, पु॰ ಮಂತ್ರಿಸುವುದು. झाड्खंड, पु॰ क्वाळा; ಅಡವಿ. झाड़-झंखाड़, पु॰ ಪೊದಿಗಳ ಕಾಡು ; ಮುಳ್ಳುಗಂಟ; ಕೆಲಸಕ್ತೆ ಬಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಮೂಹ. झाइन, स्त्रो॰ ಒರೆಸಿ ತೆಗೆದ ವಸ್ತು; ಧೂಳು ಒರೆಸುವ ಬಟ್ಟಿ. झाड़ना, स॰ ८००४); द्राव्यं की वि ಯು; ಜಾಡಿಸು. झाड्-बुहार, स्त्रो० ಕಸಬಳಿಯುವಿಕೆ ; ಶುಭ್ರಮಾಡುವಿಕೆ. झाड़ा, पु॰ ಮಲ ; ಕೊಳಕು. झाड़ी, स्त्रो॰ प्रलू ಪೊದರು; ಪೊದೆ. झाडू , पु॰ ಪೊರಕ್, ಬರಲು;—खगाना ಗೂಡಿಸು; ಶುದ್ಧಮಾಡು. झापड़, पु॰ ఏటు.

झावा) पु॰ ಮಂಕರಿ; ಗೂಡೆ; ಬುಟ್ಟೆ. झावा, पु॰ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಿ: ಕೆಸರು.

झारना, स० ಬಾಚು; ಹಿಕ್ಕು; ಕೇರು. झरी, सा० ಮಾಗಿನಲೋಟ; ಗಿಂಡಿ; ಹೂಜೆ.

झाल, पु॰ ಕೈತಾಳ; ಝಲ್ಲರಿ. झालना, स॰ ಬೆಸಗೆ ಹಾಕು.

झाल्ल, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು. स्नो॰ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೀತಾಡಿಸುವ ಕುಚ್ಚು; ಜಾಲಂ. सिसाक, सो॰ ಹಿಂಜರಿಯು ವಿಕೆ;

ಗಾಬ೭ಯಾಗುವಿಕೆ. झिझकना. अ० ಹಿಂಜರಿ; ಗಾಬರಿ

ರಾಗು. ಆತಾನಾ ಸಂಗದರಿನು: ಕೋಸ

क्षिदकना, स० ಗದರಿಸು; ಕೋಪ ದಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನಾಡು.

ಫಾಂ ಗದರಿಸಿ ಆಡಿವ ಮಾತು; ಗ್ರವರಿಕೆ.

बिलिमिल, खाै॰ ಚಂಚಲವಾದದೀನ. वि॰ ಮಿನುಗ.ವ. ृ

झिलमिला, वि॰ ಬಹ^ಳ ತೆಳುವಾದ; ಮಿನ ಗುವ.

झिलमिलाना, अ॰ ಮಿನುಗು. स॰ ಹೊಳೆಯಿಸು.

शिहां, पु॰ ಚಿನ್ಮುಂಡಿ; ಜೀರಿ. स्त्री॰ ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪದರ.

झींकना, अ॰ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡು; ದ.ಃಖನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು. झींखना, अ० ಹಲಬು; ವ್ಯಾಕುಲ ಪಡು; ಗೋಳಾಡು.

झीं पुर, पु॰ ಜೀರುಂಡೆ; ಚಿನ್ಮುಂಡಿ; ಜೀರು.

झींसी, स्वी॰ ಜಿನುಗು ಮ ಳೆ; ತುಂತುರುಮಳೆ.

झीन } वि॰ ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ನೆಯ; झीना ∮ ನಯವಾದ; ತೆಳುವಾದ.

झील, स्त्री॰ ಸರೋವರ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ.

ಶुस्रज्ञाना, अ॰ ಕೋಪ ಮತ್ತು ದುಃಖ ದಿಂದ ಚಿಟಿಚಿಟಿಯಾಗು.

झुंड, पु॰ ಹಿಂಡು; ಸಮೂಹ. झुक्ता, अ॰ धर्ग्भ; धार्ग्भः तंज्जु ಅಥವಾ ವಿಸೀತನಾಗು.

झुकाना, स० ಬಗ್ಗಿ ಸು.

चुकाव, पु॰ धानाः; ढी०० सः; ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಪುರಾಣ, ಇಂ ನಸುಗತ್ತಲೆ; ನಸುಕು. ಪುರಾಣ, ಇಂ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸು; ಸುಳ್ಳು ಹೆ∘ಳಿ ವಂಚಿಸು.

झुनझुनी, स्त्री॰ ಜೋನುः: ಮರ ಗಟ್ಟುನಿಕೆ; ಜೋಂಪು.

झुमका, पु॰ ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಆಭ ರಣ; ಜಿಮುಕಿ; ಜಿಮುಕಿಯಂತೆ ಹೂಬಿಡುವ ಒಂದು ಗಿಡ.

ಪು ಪು ಪು ಪಿ ಪ ಪಾ ಪಿ ಪ ; ಸೊರಗಿ ಪ ; ಕೃಶವಾದ.

झुरना, अ॰ ಒಣಗು; ಶುಷ್ಕ್ರವಾಗು. झुरमुट, पु॰ ಗುಬರು; ಗುಂಪು; ಪೊದರು. झुरसना, अर् दे० झुलसना. ञ्चराना, स॰ ಒಣಗಿಸು: ಸೊರಗಿಸು. सुरीं, स्त्री॰ राज्यु. झुलनो, स्त्री॰ ಮುತ್ತಿ ನ ಮೂಗುತಿ. झुल्सना, अ० ಅರ್ಧಸುಟ್ಟ. ಮೇಲಿನ ಸಿಸ್ಸೆಯು ಕಪ್ಪಾಗು: ಕಂದು; ಬಾಡು.

ञ्चलाना, स॰ ಉಯ್ಯಾ ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಆಡಿಸು.

झूट, पु॰ ಸುಳ್ಳು; ಸಟಿ; ಅಸತ್ಯ. इस्टमूट, कि॰ रंग्ड्यू डड्यू.

झूरा, वि॰ ದಿಟವಲ್ಲದ; ಸಟಿಯಾದ; ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವ ; ಸಟಿಗಾರ.

इस्म, स्त्री॰ ಜೂಗಳಿಸುವಿಕೆ; ತೂಕ ಡಿಕೆ; ಅರೆಸಿದೆ,

इस्मक है पु॰ ಲೋಲಾಕಿ; ಬುಗುಡಿ.

इसना, अ॰ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ವೇಲಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ತಲೆದ್ದೂಗು.

झ्मर, पु॰ ऋँखँधैधूँ; ऋढँतातरं; ರಾಕಡೆ; ಕಿವಿಗೆ ತೊಟ್ಟಕೂ ಶೈನ ಜುಮುಕಿ; ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ ದಲ್ಲಾ ಗುವ ನರ್ತನ.

इत्, वि॰ ಒಣಗಿದ; ಉठ; ದು:ಖ; ನಿರರ್ಥಕ.

झूल, स्त्रो॰ ಪಶುಗಳ ವೈ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕ್ರಾಗಿ ಹೊಂದಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ.

झूलना, अ॰ ಜುವ್ವಾಲಿ ಜೋಕಾಲಿ ಯಾಡು; ಓ ಲಾಡು. ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜೋಕಾಲಿ.

झूला, पु॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜುವ್ವಾಲೆ; ತೂಗುಮಣೆ; ಶತಾಗುಮಂಚ : ಕ್ತ್ರೀಯರು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಡಿಲವಾದ ಮೇಲಂಗಿ.

झंपना) अ० ता क्षे है ती हैं।; झेपना ∫ లజ్జిను.

झेलना, स॰ ಸೈರಿಸು; ನಿಥಾಯಿಸು; ತಾಳು; ಆರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

मोंक, स्त्रो॰ धार्ता है हैं ; ता र क ಪ್ರವಾಹ; ತಕ್ಷಡಿಯ ತಟ್ಟಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಲು **बेर्ड** ; भाइ झोंकना विपद्दहर्च ವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯು.

सोंकना, स॰ जैलिकेट किल्धं; ಒಗೆ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆ; ಬಿಸಾಡು. ಮತ್ತೆ ಅಳ್ಳಾಡು: ತೂಗಾಡು; झोंका, पु॰ ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ ವೇಗದಿಂದ ಬೀಸುವ್ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ.

झोंटा, पु॰ ಕೆದರಿದ ಸಮೂಹ; ಜುಟ್ಟು.

झोंपड़ा, पु॰ ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ; ಪರ್ಣಶಾಲೆ.

झोंपड़ी, स्त्री॰ ಸಣ್ಣಗುಡಿಸಲು; ಪರ್ಣಶಾಲೆ; ಕುಟೀರ.

झोंपा, पु॰ कांध्यू ; तैकिंधिंग. झोपड़ा, पु॰ दे॰ झॉपड़ा.

झोपड़ी, स्त्री॰ दे॰ झोंपड़ी. झोरना, स॰ शादिकाः; द्याविकाः झोरी, स्त्री॰ दे॰ झोली. क्सोल, पु॰ मार्का; कारे; ಅ०थि. झोलदार, वि॰ সভ্বের্ড্য; বর্মর ತ್ತ್ಯಾದ. झोलना, स॰ १०००रा. झोला, पु॰ भेविक्या ३ है ; विद्री; ದೊಡ್ಡ ಜೋಳಿಗೆ; ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವೆಂಗಿ. झोली, स्त्री॰ ಜೋಳಿಗೆ; ಚೀಲ. झौरना, अ॰ काद्मारद्रुहै आगां ; ಝೇಂಕಾರವಾಗು. झोंसना, अ॰ दे॰ झुलसना. झौरी, स्त्री॰ ಕಳೆಹುಲ್ಲು. **ಶಕ್, ಇಂ** ನಾಲ್ಕುಮಾಷದ ತೂಕ;

ಬೆಂಕ್ಟಸ; ಖಜಾನೆ; ಒರೆ.

रंकना, स० ಹೊಲೆಯಲ್ಪಡು;
ಜೋಡಿಸಲ್ಪಡು; ದಾಖಲುಮಾಡ
ಲ್ಪಡು; ಆರೆಯುವ ಅಥನಾ
ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು.

रंकाई, सो॰ ಬೆಸಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ
ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ವುಜೂರಿ.

रंकार, सो॰ ಟಂಕಾರ; ಠಣತ್ಯಾರೆ.

रंकार, सो॰ ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟ; ನೀರು
ತುಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಟಬ್ಬು.

रंकोर, सो॰ दे॰ रंकार.

ಕಲ್ಲುಳಿ; ಟಿಂಕ್; ದರ್ಪ; ನಾಣ್ಯ;

हँगड़ी स्को० काणैतं के श्लेंग काल हैं होना, अ० डाक्ताव्हां; तें डाव्हां; तं धुनैरिंग.

रंगाना, स० ತೂಗು ಹಾಕು. रंगारी, स्त्रो॰ ಕೊಡಲಿ. रंच, ति॰ ಜಿಪುಣ ; ಕೆಲ್ಲೆದೆಯವ. रंटवंद, पु॰ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಗಂಟೆ ಜಾಗಟಿ ಶಂಖ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿಮಾಡುವ ಆಡಂಬರ ; ಒಣಜಂಭ.

रंटा, पु॰ ಆಡಂಬರ; ತೊಂದರೆ; ತಂಪೆ; ಹೆಣಗಾಟ. टक, स्रो॰ ನೆಟ್ಟಗಣ್ಣು; ಸ್ಥಿ ರದೃಷ್ಟಿ. टकरकाना, स॰ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದುರ ದುರನೆ ನೋಡು.

टक्टकी, स्त्री॰ ಮಿಟಿಮಿಟಿ ನೋಟ; ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿ.

टकराना, अ० ಎಡವು ; ಥಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆ. टकसाल, କ୍ଷി॰ ಹಣಕಾಸು ತಯಾ ರಾಗುವ ಸ್ಥಳ ; ಟಂಕಸಾಲೆ.

टकसाली, वि॰ ಟಂಕಸಾಲ್ಗೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ; ಚೊಕ್ಕವಾದ; ಖರೆ.

टका, पु॰ ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ ; ತಾಮ್ರದ ಆರ್ಧಾಣಿ ನಾಣ್ಯ ;—सा जवाब देना गुँ सू ಉತ್ತರ ಹೇಳು ;—सा मुँह लेकर जाना राजिन्दैचळा.

टकासी, क्री॰ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಆರ್ಧಾ ಣಿಯಂತೆ ಬಡ್ಡಿದರೆ. दकुआ, पु॰ काधिका स्तका; मालू ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟರುವ ದಾರ.

टकुली, स्त्री॰ ಕಲ್ಲುಳಿ.

टक्कर, स्त्रो॰ ಎರಡು ವಸ್ತು ಗಳು ಒಂದ ಕ್ರೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುವ ಪೆಟ್ಟು; ಢಿಕ್ಕಿ; ಬಡಿದಾಟ;—का ರಿಸು; ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

रखना, पु॰ ಕಾಲಿನಹರಡು; ಹಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲುಬಿನ ಗೆಣ್ಣು. टबरना, अ० चंठतं.

रका, वि॰ ಆಗಿಂದಾಗಿನ; ಹೊಸ; ನೂತನ.

टटोलना, स० ತಡವೆರಿಸು ತಡ ಕಾಡು; ಹುಡುಕು.

टही, स्त्री॰ डिकैं; डिह्यू ಮಲ ವಿಸರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮೂಡಿರುವ ಮರೆ ಯಾದ ಜಾಗ.

ತಕ್ಷ, ಇ∙ ಮೋಟುಕುದರೆ; ತಟ್ಟು. टन, स्त्री॰ 'ಗಂಟಿಯ ಟನಟನ ವೆಂಬ ಶಬ್ದ.

टनकना, अ॰ ಟಣ್ಟಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು ; ತಲೆಸಿಡಿ.

टनटनाना, स॰ ग०धैयाराग्रा.

टनमना, वि॰ धंाठा क्वातः; धंधा ವಟಕೆಯುಳ್ಳ.

रपक, स्त्री॰ ತೊಟ್ಟಕ್ಕು ನಿಕೆ; ತೊಟ್ಟ ತೊಟ್ಟಾಗಿಬೀಳು ಕೆಶಬ್ದ.

रपकना, अ॰ डैंग छेंगू डैंग छेंगू ते ಬೀಳು; ಸೋರು.

टपका-टपकी, स्त्री॰ डा०डार काई: ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರು ಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದು.

रपकाना, स॰ डॅंबिधाू डॅंबिधाू त ಸೋರಿಸು; ಕಷಾಯವನ್ನಿ ಳಿಸು. ಸಮಾನ್ರಿಲ್ಲಬಲ್ಲ;—होना ಎದು रामाना, स॰ ಅನ್ನನೀರಿಲ್ಲದೆ ಇಡು ನಿಕೆ.

> टमटम, स्त्री॰ ಕುದುರೆಗಾಡಿ; ಟಾಂಗ. टमाटर, पु॰ ङ्क्जू ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ.

ಪ, ಹಾಂಕರ್ಕಶ ್ವ; ಅಪ್ರಿಯ ವಾದ ಶಬ್ದ; ದರ್ಪದಮಾತು; ಬಿರುನುಡಿ; ಕಪ್ಪೆಯ ಒಟಗು ಟ್ಟು ವಿಕೆ.

टरकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

टरकाना, स॰ ಸರಿಸು; ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಓದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸು.

ररदराना, स॰ धद्धधिकः; धैरा ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡು.

स्ती, वि॰ ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವ; ಒಕವಾದಿ.

दर्शना, अ० ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಿರುಸು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು.

दलना, अ॰ डत् मा तिवारि ; ದೂರವಾಗು; ಮುಂದುವರಿ ಸಲ್ಪಡು; ಕಳೆ; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು. टलहा, वि॰ ಸಲ್ಲದ; ಖೋಟಾ.

्रस, क्ली॰ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾರೀ | ವಸ್ತುವು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕದ ಲುವ ಶಬ್ದ :— से मस न होना ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಬದಲಾಯಿ ಸದಿರು.

दसक, स्त्रो॰ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಡಿ ಯುವ ನೋವು.

टसकमा, अ॰ ತನ್ನ ಸ್ಥಾ ನದಿಂದ. ಕದಲು; ಜಾರು; ಸರಿ; ಕ್ಷಣ ಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೋವಾಗು; ಮಾಗಿ ಕೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸು; ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸು.

टसर, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮ. टहक, सो॰ ಕೀಲುಗಳ ನೋವು; ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಬರುವನೋವು. टहनी, सो॰ ಕವಲು; ಕೊಂಬೆ.

टहरू, खी॰ गैरी दें; ಶುಶ್ರಾಷ ; ಉಪಚಾರ; ಊಳಗ; ಚಾಕರಿ; —बजाना गैरी ವಿಮಾಡು.

टहलना, अ॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆ; ವಾಸುಚುಸೇವನೆಗಾಗಿ ಆಡ್ಡಾಡು. टहलनी, ജो॰ ದಾಸಿ; ಪರಿಚಾರಿಕೆ; ದೀವದಬತ್ತಿಯನ್ನು ವಿೂಟುವ ಕಡ್ತಿ.

टहरूनना, स॰ ಅಡ್ಡಾಡಿಸು; ವಾಯು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸು; ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಸು.

व्हलुआ, पु॰ गैंश्वर्च; ಪರಿಚಾರಕ. टॉक, स्त्री॰ राष्ट्र ಮा अंगई डाक्द; ग्रीरह्रै; ಅಂದಾಜು; ಪಾಲುಗಾರರಭಾಗ; ಬರವಣಿಗೆ; ದಾಖಲೆ.

टॉकना, स० ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೊಳೆಯಿಂದ ಜೋಡಿಸು; (ಆರೆ ಯುವ ಅಥವಾ ಬೀಸುವ) ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತು; ದಾಖಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. टॉका, पुಂ ಹೊಲಿಗೆ; ಬೆಸಗೆ; ಕಲ್ಲುಳ;

टाँकी, स्त्री॰ ಕಲ್ಲುಳ; ಟಂಕ. टाँग, स्त्री॰ ಕಾಲು; ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ್ಷ ಪಟ್ಟು;—अझाना ಅಡ್ಡಬರು.

टाँगन, पु॰ थेचुं चंदाठारें. टाँगना, स॰ डंब्तिकाच्छः; त्रैडं काच्छः; त्रीष्ट्रीरेटिकाः; क्राडेर् चंदादाः.

टॉगा, पु॰ ಗಂಡುಕೊಡಲಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿ.

टांगी, स्त्री॰ ಕೊಡ.ಲಿ; ವರಶು. टांगन, पु॰ ಚಿಕ್ತ ಕುದುರೆ.

ziच, ಹಾಂಹೊಲಿಗೆ; ತೇಪೆ; ಖಂಡನೆ. ziचन, सಂ ತೇಪೆಹಾಕು; ಚಿಗಟಾ

रांचनी, स्नी॰ ಗುಂಡುಸೂಜಿ; ಪಿನ್ನು. टांट, पु॰ ತಲೆಬುರಡೆ.

टांयटांय, स्त्री० ಲೊಡಲೊಡ ಎಂದು ಮಾತ ನಾಡು;—फिल ವೈರ್ಥ ವಾಗು.

टाट, स्त्री॰ ಸೆಣಬಿನರಟ್ಟು; ಗೋಣೆ ತಾಟು; ಗದ್ದುಗೆ;—उस्तरना ದಿವಾ ಳಿಯಾಗು. ।

टानना, स० दे० तानना.

राप, स्त्रो॰ 'ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸು: ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಸಪ್ಮಳ.

रापना, अ॰ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾತುರದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ಯ ಓಡಾಡು; ಹಾರಾಡು; ಒದ್ದಾ ಡು.

रापा, स्त्री॰ धर्काणः; क्री, कार्तः; ವುಟ; ಜಿಗತ.

रापू, पु॰ तवंशतं वहुँ ; वैशु हर. टारना स॰ दे॰ टालना.

ಪಣ, ಟಾಂ ತನ್ನಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸರಿ ಯುನಿಕೆ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕು ವಿಕೆ.

रालटुल, स्त्री॰ दे॰ टालमटूल.

रालना, स॰ प्रठेಯಿग्गः; ದೂರ ಮಾಡು; ಕಾಲಕಳೆಯು; ಉಲ್ಲಂ ಭಿಸು; ಮುಂದುವರಿಸು.

रालमराल, क्रि॰ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ; ಸಮ ಭಾಗವಾಗಿ.

टालमदूल, स्त्री॰ ನೆವ; ವ್ಯಾಜ. दिकट, पु॰ ७० धे धे धे; धें है धें. दिक्टी, स्नी॰ ಮು ಕ್ರಾಲು ಮಣೆ; ಚಟ್ಟ.

दिकना, अ॰ डं॰ ता: या थै है यह ; ಕದಲದೆ ನಿಲ್ಲು.

दिकिली, स्नी॰ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ನೂಲನ್ನ ಹುರಿಮಾಡುವ ಕದರು; ತಕಲಿ; ಸಣ್ಣ ಮಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಗುಳಿಗೆ.

दिकस, पु॰ म्राउट.

रिकाऊ, वि॰ ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವ; ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ. टिकान, स्त्री॰ थैखाट.

रिकाना, स॰ ವಾಸವಾಡಲು ಜಾಗ ಕೊಡು; ನಿಲ್ಲಿಸು; ತಂಗಿಸು.

टिकाव, पु॰ ಸ್ಥಿತಿ; ನಿಲುಗಡೆ; ಬಾಳಿಕೆ; ಬಿಡಾರ; ಮೊಕ್ತಾಂ. ्टिकिया, स्त्री० थेथूं : त्रीवर्थ ;

ಹಣೆ; ಲಲಾಟ.

टिकुली, स्त्री॰ दे॰ टिक्ली. रिकेत, पु॰ ಯುವರಾಜ.

रिकोला) पु॰ ವಾಟಿ ಬಲಿಯದ टिकोरा ∫ ಮಾವಿನಕಾಯಿ; ಮಾವಿನ ಕಸುಗಾಯಿ; ಹೀಚು; ಮಿಡಿ.

हिटिइरी, स्त्री॰ ळाधार ळेरी. ;. ಟಿಟ್ಟಭ.

रिड्डा, पु॰ } ಮ ಡಿ ತೆ;—का दल रिड्डी, स्नो॰ } ಮಡತೆಯ ದಂಡು. टिप्पन, पु॰ धेर्स ; धें झूल ; ಕುಂ ಡಲಿ.

टिपनी, स्त्री॰ ಭಾಷ್ಟ್ಯ; ಟೆಸ್ಪಣಿ. दिमदिमाना, अ॰ ठारुगा.ध्यु. टिडुकना, अ॰ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳು. टिहुनी, स्त्रो**॰** ಮೊಣಕಾಲು. रोकना, स॰ ತಿಲಕ ಹಚ್ಚ; ಗುರುತು ಮಾಡು.

टीका, पु॰ ಗುರ್ತು; ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ಮದುವೆಯ ಒಂದು ಆಚಾರ; ಯುವರಾಜ ರಾಜ್ಯಾಭಿ ಷೇಕ; ಶಿಡುಬು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೈಲೆ

ಗಳು ಬರದಂತೆ ಹಾಕುವ ದಾಕು. **ಳಾ**ಂ ಟೀಕೆ; ಟಿಸ್ಪಣಿ; ಭಾಷ್ಯ; ಖ್ಯಾನ ಬರೆಯುವವ

. रीप, स्त्रो॰ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತು ನಿಕೆ; ಹಿಸಕುವಿಕೆ; ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಗಾಯ ನದ ಉಚ್ಚಸ್ವರ; ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ; ದಸ್ತಾವೇಜು; ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ.

द्येपना, स॰ हैं ಯಿಂದ ಒತ್ತು; ಹಿಸುಕು; ತಟ್ಟು; ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

रीमराम, स्नी॰ ಆಡಂಬರ; ಆಲಂ ಕಾರ; ಬೆಡಗು.

रीला, पु॰ ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ; ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡ. टीस, बी॰ खंडांचा; राह्य ಶೂಲೆ.

रीसना, भ॰ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ ನೋಯು. दुंरा, वि॰ ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಹೆಳವ. द्वंडा, वि॰ ಕೊಂಬೆಗಳು ಕತ್ತರಿ

ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಒಂದು ಕೋ ನಿಲ್ಲದೆ.

दुइयाँ, वि॰ कंश्हुं ; ಗಿಡ್ಡ. द्रक, वि॰ डांग्रं, कैंग्लिक्षं; ग्रुधु. दुकड़ा, पु॰ धारण; काल्या. दुकड़ी, स्त्री॰ प्रलू सकरा ಅಥವಾ ಹೋಳು; ಸಮುದಾಯ; ತಂಡ; ದಳ; ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ.

दुचा, वि॰ डाय्युः ; शिर्धः दुरपुंजिया, वि॰ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದ;

ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಬಂಡವಾಳವುಳ್ಳ.

टूंगना, स॰ ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ತಿನ್ನು; ನಂಜಿತಿನ್ನು.

ಕ್ಷಾ, ಇಂ ಚೂರು; ತುಂಡು.

हूका, पु॰ भे हुँ ; टी धुं, स्मार्ट. इट, ಕಾಂ ಒಡೆದುಹೋದ ಭಾಗ; ಒಡಕು; ಮುರುಕು.

इरना, अ॰ ಒಡೆದುಹೋಗು; ಮುರಿ ದುಹೋಗು; ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬರು; ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಂದುಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರಮಣಮಾಡು; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ నిల్లు.

ह्रा, वि॰ ಮುರಿದುಹೋದ; ಒಡೆದ; ಭಗ್ನವಾದ; ಸಣಕಲು; ಕ್ಷೀಣ; ದರಿದ್ರ; ನಿರ್ಧನ.

ಕೆ, ಫೊಂ ಗಿಣಿಯಮಾತು; ಬಕವಾದ; —बोलना ಇದ್ದಂತೆ ವುದು.

रेंदें, स्नो॰ ಗಳಿಯ ಕೀಚು ಧ್ವನಿ. **ಕೆಕ, ಫಾಂ** ಸೊಂಟದ ಸುತ್ಮಲೂ ಬಂದಿ ರುವ ಧೋತ್ರದ ಸುತ್ತು (ಇದ ರಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸುಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ); ಹತ್ತಿಯಕಾಯಿ; ಕಣ್ಣು ಪರೆ.

रेंदुवा, पु॰ तंब्धिं ; क्रैयें, ठंका. टेक, ಫಾ• ಭಾರಿವಸ್ತ್ರುಗಳು ಕೆಳಬೀಳ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಧಾರ; ಅಡ್ಡವು; ಹಠ; ಊರು ಗೋಲು; ಆಶ್ರಯ; ಊತ.

देकना, स॰ काठा; धरीमाः; ಆನಿಸು. रेकनी, स्त्री॰ आठंग गं० थ ; आठंग ಗೋಲು. रेकी, पु॰ ळधका०. टेकुआ, पु॰ ठाधैಯ ಕದುರು. रेक्सी, बी॰ डंಕंधे; ಮೊಚ್ಚೆ ಗಾರನ ಸೂಜಿ. देद, स्त्री॰ ढी०० कं. देहा, वि॰ ನೇರವಾಗಿಲ್ಲದ; ಡೊಂ ಕಾದ; ವಕ್ರ; ನಮ್ರತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕೋಪಿಷ್ಣ. रेहे, कि तेर ठाति थूर्त ; ಸೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟಾಗಿ. रेना, स॰ ಹದನಾಗುವಂತೆ ಮಸೆ; ವಿೂಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು. टेनी, स्त्री० ಕಿರುಬೆರಳು. टेम, स्त्री॰ दिश्यतका वि. देर, स्त्रो॰ काढां तार है का अध ಸ್ವರ; ಮೇಲ್ಡನಿ: ಕೂಕು; ಕೂಗು. **ेराना, स॰** कैं। धूरी काळा ; ಕೂಗು. टेव, स्त्री॰ ಚಾಳಿ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಸ್ವಭಾವ. टेवा, पु॰ क्षाडं हं क्षत्र रहे हैं; ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ. टेसू, पु॰ ಮುತ್ತುಗ; ಪಲಾಶ. रोकना, स॰ खार्खा; जुल्ता, जाती

ನುಡಿ.

दोंचना, स॰ धर्धा; डैरी.

ಶೇಶ, ಆಂ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊಕ್ಕಿನಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು. रांरी, स्त्रीः ಗಿಂಡಿಯ ಮೂಗು. रोकना, स॰ डंढें जंगळा ; ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸು. येकनी, स्त्री॰ ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ; ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣ ಹಂಡೆ; ಗಂಗಾಳ. ದೊಡ್ಡ रोकरा, पु॰ ಬಿದುರಿನ ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ. रोकरी, स्त्री॰ त्रलू ಮಂಕರಿ; ಗೂಡೆ. रोटका, पु॰ యेंंब्र, ಮंंब्रु; ಮಾಟ. ಪಾವ, ಆಂ ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ; ಕೊರತೆ; ಅಭಾವ. दोनहा, वि॰ ಮಾಟಗಾರ; ಗಾರಡಿ ಯವ. दोना, पु॰ ಮಂತ್ರತಂತ್ರದ ಕೆಲಸ; ಮಾಟ. होप र पु॰ ದೊಡ್ಡ ಟೋಪಿ; ಯುದ್ದ रोपा र्रे काथत्र थ्रे शास्त्र के स्थापन ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ. रोपी, स्त्री॰ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ; ಕುಲಾವಿ; ರಾಜಕಿರೀಟ. दोरी, पु॰ ತೊಗರಿಯ ಬೇಳೆಯುಲ್ಲಿ ಒಡೆಯುದೆ ನಿಂತುಹೋಗುವ ಕುರುಡು ಕಾಳು. रोल, खी॰ ಮಂಡಲಿ; ಸಮೂಹ; ಪಾಠಶಾಲೆ.

दोला, पु॰ ಜನವ್ಯತಿಯ ಒಂದು - ठकुरानी, स्त्री॰ दे॰ ठकुराइन ಕ್ಷತ್ರಿ ಭ.ಗ; ಕೇರಿ; ಮೊಹಲ್ಲಾ. रोली, स्रो॰ मलू ಕೇರಿ ಅಥವಾ ವೊಹಲ್ಲಾ; ತಂಡ; ಸಮೂಹ. रोह, स्त्रो॰ ಹುಡುಕ ಏಕೆ; ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಪತ್ತೆ. टोहना, स॰ ळ.ट्यं का ; कंव्यं ಹಿಡಿ; ಪತ್ತೆನಾಡು. रोहार ई, स्रो॰ इड्डे; ಹುಡುಕುವಿಕೆ. टोहिया) पु॰ ह डुँ का का व द ; रोहा ∫ काळां कार्रां र

ಕ್ಕಾ ಡಿಂ ಬೋಳು ಅಥವಾ ಮೋಟು ವ ರ. रंड, खो॰ टे(ड ; संधे. रंडक, खो॰ బ్బిత్య ; జళ్ ; తంపు. रुंढा, वि॰ डिल्लू गार्टा; शि डिजार्टा; ತಣಿವ; ಶಾಂತವಾದ;—होना ಸತ್ತು ಹೋಗು; ಕೆಡೆ साँग लेना ದ.ಃಖ್ಯವಲ್ಲ-ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು. रंढाई, स्त्री॰ वटश वर्चे, डं० सत्युं कि ನಾಡುವ ಔಷಧೆ. ठकठक, खो० ಜಗಳ; ಕಲಹ. ठकठकाना, स॰ दे॰ खटखटाना. ठकुरसुहाती, स्त्री॰ ವ.ುಖಸ್ತುತಿ. ठकुराइन, छो॰ ಒಡೆತಿ; ಯಜನಾನಿ; ರಾಣಿ. ठकुराई, स्रो॰ ६ खैंडत ; एक्रेडडू ; ರಾಜ್ಯ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

ಯ ್ತೀ; ಕ್ಷತ್ರಾಣಿ. उक्ताय, पु॰ ಕೃತ್ರಿಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ठकुरायत, स्त्री॰ ಪ್ರಭುತ್ವ; ಆಧಿಸತ್ಯ. डके.री, खो॰ ಸಾಧ್ಯಗಳ ಕವೆಗೋಲು; ಸನ್ಯಾಸಿನಿ. **ಕಾ, ಇಂ** ವಂಚಕ. रगई, स्रो॰ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. टगना, स॰ ವೋಸಗೋಳಿಸು. ೫೦ ವೋಸಹೋಗು.

ठगनी, स्रो॰ ವಂಚಕಳು. ठगपना, पु॰ दे॰ ठगई. ठगाना, स॰ दे॰ ठगना. ठिंगन, स्त्रो॰ दे॰ ठगनी. स्त्री, स्त्री॰ जंध्यते; जैराम. स्गोरी, स्त्री॰ ಮಾಯಾಮಂತ್ರ; ಮಾಟ.

ಕ್ಕಾ ತೃಂ ಅಲಂಕಾರ; ಗುಂಪು. ररना, स॰ क्षेत्रज्ञहरूराः; ಯಿಸು. ಆಂ ಸಜ್ಜಾಗು.

ಶ್ರಣೆ, ಟ್ರಾಂ ಅಲಂಕಾರ; ತಯಾರಿ ಸುವಿಕೆ.

रहरी, खी॰ अर्थू उ०% र; संधीू. ಹ್ವಾ, ರು ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ. **उद्देवा**ज़, वि॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ. ठहेबाज़ी, स्त्रो॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ. ಹ, ರು ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. ठठरी, स्त्री० दे० ठटरी.

ಕಿಲನೆ ನಗು. ठेरा, पु॰ रं०क्षा तार ; क्षेत्रा ಕುಟಿಗ. ठठोरी, स्त्री॰ ಕಂಚುಗಾತಿ; ಕಂಚು ಗಾರನ ಕೆಲಸ. **ಪಾಸ್ಯ ಇಂ** ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ಹಾಸ್ಯ. **उठोली, छी॰** ಹಾಸ್ಯ ; ಕುಚೋದ್ಯ. डड़ा, वि॰ तैधु तै रे० डैठा ड. ಕತ್ಷ, ರು ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ. हनकना, अ॰ धाःधाः ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. माथा उनकना ಭಾರೀ ಸಂದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಭಯ. ठनका, पु॰ ಹೊಡೆತ; ಅಕಸ್ಥಾತ್ತುಂ ಟಾಗುವ ನೋವು. ठनठन गोपाल, पु॰ ಬರಿಗೈ; ಸಾರ ವಿಲ್ಲದ್ದು. ठनठनाना, स॰ धारीसंग्राह्मी. ठनना, अ॰ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ನಿಶ್ಚ ಯವಾಗು. उपा, पु॰ ಅಚ್ಚು ; ಮುದ್ರೆ ; ಠಸ್ಸೆ. टमक, स्त्री॰ ಒत्रಪು ; ಒಯ್ಯಾರೆ. ठमकना, अ॰ ಇದ್ದ ಕ್ಕ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗು. रुर्ग, पु॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ ಹೆಂಡ. उस, वि॰ ಗಟ್ಟ ; ದೃಢವಾದ ; ಸ್ಥಿ ರ. उसक, स्त्री॰ तेंज्रह; कंडी, उसका, पु॰ ಒಣಕೆಮ್ಮು. **उसाउस, क्रि॰** ಕೆಕ್ಕ್ರಿರಿದು. **ಶಕ್ಷ, ಇಂ** ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ.

ठठाना, स॰ काँकि छै; धिछ; कैए उहरना, स॰ रैप्ट्रा; ఏಶ್ರಮಿಸು. रहराना, स॰ डढ़े; डंगांजिंड ಮಾಡು; ದೃಢಪಡಿಸು. उहराव, पु॰ ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ; ಠರಾವು; ತೀರ್ಮಾನ. डहाका, पु॰ ಜೋರಾದ ನಗು. ಸ್ಕ್, ಡಿಂ ನೀರಸ; ಹಾಲು ಕೊಡದ; ಗೊಡ್ಡು ಆಕಳು. ठाँय } पु॰ స్థాన; స్థళ. र्वंसना, स॰ डांग्धा; डांपारा. मकुर, पु॰ दीर्त्रते ; ६ दीं की. राकुरबाड़ी, स्त्री॰ ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ. बार, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಬಿನ್ನಾಣ. ग्रस्, पु॰ डिबै हैं ; डिध्रैं, ठाठ, पु० दे० ठाट. ठाठर, पु॰ दे॰ ठाटर. सदा, वि॰ ನಿಂತಿರುವ. जनना, स० ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು. जम, खी॰ ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ. साला, पु॰ है ठा ಮ್ಯೊ त ; ಹಣ का ಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು;—**बेरे स**ले ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. ಪಣೆ, ಡಿಂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ. हिंगना, वि॰ ਨੈ ਫ਼੍ਰੂ ; ಕುಳ್ಳ. हिकान) पु॰ న్ఞళ; ఆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; हिकाना) ఎల్లో;—हगाना భద్రపతి ಸುವುದು; ಸಾಯಿಸುವುದು.

ಕ्टिक, स्त्री॰ ಬೆರಗಾಗುವಿಕೆ. ठिठकना, अ० ध्रै थ्रै थए एं. हिरुरना) अ॰ ಚಳಿಯಿಂದ ಮುದುರಿ ठिदुरना ∮ ಹೋಗು. ठिनकना, अ० थे हैं, थे हैं, ए छं. ठिलिया, स्त्री॰ क्षेत्रं थैं० धैरी. ठिलुआ, वि॰ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. ठीक, वि॰ ನಿಜ; ಸರಿ; ಒಳ್ಳೆಯ; ಯೋಗ್ಯವಾದ. रीकराक, पु॰ ಏರ್ಸಾಡು; ಬಂದೋ ಬಸ್ತು. ठीकरा, पु॰ ಹೆಂಚೆನ ಜಲ್ಲಿ; ಬೋಕಿ ಚೂರುಗಳು. ठीका, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆ; ಕಂಟ್ರಾಕ್ಸು. ठीकेदार, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ. ಕ್ಷಕ, ತಂ ಒಣಕಲುಮರ; ಬೋಳು ಮರ. हुकना, अ॰ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು; ಏಟು ತಿನ್ನು. दुकराना, स॰ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆ; ತುಳಿ. ठुड्डी, स्त्री॰ त्रं ; तंद्रू. दुनकना, अ॰ धिन्रै धिन्रै ७५०. दुमकना, अ॰ ಹೆಜ್ಜೆ ಯವೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಡೆ; ಕೊಂಕಿನಡೆ. दुमका, वि॰ ११ त्यू. हुमरी, स्त्री॰ ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರಾನಿ ಸಂಗೀ ತದ ಒಂದು ರಾಗ. ಕ್ಷಕ, पु॰ ಬೋಳು ಮರ. हूँसना, स॰ डां०ध डांठारा.

ठेंगना, वि॰ दे॰ ठिंगना. रेंगा, पु॰ कैथी धाः भेर् तीवली. ठेका, पु॰ दे॰ ठीका. रेकी, स्त्री॰ आवे; स्कारं. ठेकेदार, पु॰ दे॰ ठीकेदार. कें, वि॰ ಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ. ठेलना, स॰ ದಬ್ಬು ; ತಳ್ಳು. ठेला, दु॰ ಗುಂಜುಗುಂಪಲು; ನೂಕು ನುಗ್ಗ ಲು. देस, स्री॰ रूध्यु. ठोंक, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾರ; ಹೊಡೆತ. ठोंकना } स॰ ಹೊಡೆ; ಬಡಿ. ठोकर, स्त्री॰ इंध्यू, ; ५धा. डोड़ी } स्त्री॰ तद्धः त्रू. सेस, वि॰ ಗಟ್ಟ; ದೃಢ; ಘನ. डोसा, पु॰ ळॅंधू ठंडा ;—दिखाना ತಿರಸ್ತರಿಸು; ಮೋಸಮಾಡು. डोर, पु॰ प्रूच; ಜಾಗ; ಆಸ್ಪದ; — ठिकाना నేప్పు నేలి.

ಕಿಲನೆ ನಗು. ठेरा, पु॰ रं०क्षा तार ; क्षेत्रा ಕುಟಿಗ. ठठोरी, स्त्री॰ ಕಂಚುಗಾತಿ; ಕಂಚು ಗಾರನ ಕೆಲಸ. **ಪಾಸ್ಯ ಇಂ** ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ಹಾಸ್ಯ. **उठोली, छी॰** ಹಾಸ್ಯ ; ಕುಚೋದ್ಯ. डड़ा, वि॰ तैधु तै रे० डैठा ड. ಕತ್ಷ, ರು ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ. हनकना, अ॰ धाःधाः ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. माथा उनकना ಭಾರೀ ಸಂದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಭಯ. ठनका, पु॰ ಹೊಡೆತ; ಅಕಸ್ಥಾತ್ತುಂ ಟಾಗುವ ನೋವು. ठनठन गोपाल, पु॰ ಬರಿಗೈ; ಸಾರ ವಿಲ್ಲದ್ದು. ठनठनाना, स॰ धारीसंग्राह्मी. ठनना, अ॰ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ನಿಶ್ಚ ಯವಾಗು. उपा, पु॰ ಅಚ್ಚು ; ಮುದ್ರೆ ; ಠಸ್ಸೆ. टमक, स्त्री॰ ಒत्रಪು ; ಒಯ್ಯಾರೆ. ठमकना, अ॰ ಇದ್ದ ಕ್ಕ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗು. रुर्ग, पु॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ ಹೆಂಡ. उस, वि॰ ಗಟ್ಟ ; ದೃಢವಾದ ; ಸ್ಥಿ ರ. उसक, स्त्री॰ तेंज्रह; कंडी, उसका, पु॰ ಒಣಕೆಮ್ಮು. **उसाउस, क्रि॰** ಕೆಕ್ಕ್ರಿರಿದು. **ಶಕ್ಷ, ಇಂ** ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ.

ठठाना, स॰ काँकि छै; धिछ; कैए उहरना, स॰ रैप्ट्रा; ఏಶ್ರಮಿಸು. रहराना, स॰ डढ़े; डंगांजिंड ಮಾಡು; ದೃಢಪಡಿಸು. उहराव, पु॰ ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ; ಠರಾವು; ತೀರ್ಮಾನ. डहाका, पु॰ ಜೋರಾದ ನಗು. ಸ್ಕ್, ಡಿಂ ನೀರಸ; ಹಾಲು ಕೊಡದ; ಗೊಡ್ಡು ಆಕಳು. ठाँय } पु॰ స్థాన; స్థళ. र्वंसना, स॰ डांग्धा; डांपारा. मकुर, पु॰ दीर्त्रते ; ६ दीं की. राकुरबाड़ी, स्त्री॰ ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ. बार, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಬಿನ್ನಾಣ. ग्रस्, पु॰ डिबै हैं ; डिध्रैं, ठाठ, पु० दे० ठाट. ठाठर, पु॰ दे॰ ठाटर. सदा, वि॰ ನಿಂತಿರುವ. जनना, स० ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು. जम, खी॰ ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ. साला, पु॰ है ठा ಮ್ಯೊ त ; ಹಣ का ಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು;—**बेरे स**ले ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. ಪಣೆ, ಡಿಂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ. हिंगना, वि॰ ਨੈ ਫ਼੍ਰੂ ; ಕುಳ್ಳ. हिकान) पु॰ న్ఞళ; ఆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; हिकाना) ఎల్లో;—हगाना భద్రపతి ಸುವುದು; ಸಾಯಿಸುವುದು.

डिल्या; खी॰ थाधी. डिली, खी॰ किटी.; कर्षका. डिसना, स॰ कार्धाका; क्या, हिंदी. डिहकना, स॰ कार्याकाटा. ा, वि॰ क्यांकाटा. न, पु॰ पैकी.

डहना, अ॰ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗು. डॉक, स्ना॰ ತಾಮ್ರ; ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಕು.

डॉकना, स॰ ಕುಪ್ಪಳಿಸು; ಹಾರು. डॉगर, पु॰ ಕಾಲ್ನಡೆ; ದನಕರು. डॉट, स्नी॰ ಗದರಿಕೆ. डॉटना, स॰ ಗದರಿಸು; ಮೂದ ಲಿಸು.

डॉट, पु॰ दे॰ डंटल. डांड, पु॰ ಮೊಣ್ಣೆ ; ಕೋಲು. п, अ॰ ದಂಡ ವಿಧಿಸು; ಜು ಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕು.

ा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಕೋಲು; ಎಲ್ಲೆ;—मेझी ಹೋರಾಟ; ಪೈ ಪೋಟಿ.

डॉड़ी, स्नी॰ डಕ್ಕಡಿಯ ಕೋಲು; —मारना ಮೋಸಮಾಡು.

डॉवरा, पु॰ ಮಗ. डॉवरू, पु॰ ಹುಲಿಮರಿ.

हाँबाँड़ोल, वि॰ ಆಸ್ಥಿ ರವಾದ : ಅಲು ಗಾಡುವ.

डॉस, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸೊಳೈ; ಗುಂ ಗಾಡು.

हाइन, स्त्री० ಪಿಶಾಚಿನಿ.

स्री॰ ७० छै ; धिकाणेत कार्तत ग्रंडुं तस्य ; ळवाळा. डाकख़ाना, पु॰ ७० छैळा चंछै १०. डाकगाड़ी स्री॰ ७० छैळा ठ्यू ఒయ్యు जतावि; जोळाणाति वे. डाकघर, पु॰ दे॰ डाकखाना. डाकघराला, पु॰ जोळाक्ये थे थटत्त थे. डाकचा, अ॰ जोळाठाळाडा. अ॰

ಹಾರು.

ತಾಹಾ, पुಂ ಕೊಳ್ಳೆ; ದರೋಡೆ.

ತಾಹಾ, पुಂ ದರೋಡೆಗಾರ.

ತಾಹಾ, ಸ್ಟಾಂ ದರೋಡೆ.

ತಾಹಾ, ಸ್ಟಾಂ ಹಿಶಾಚಿನಿ.

ತಾಹಿತಾ, ಭಾಂ ಆಂಚೆಯವನು;

ಟಪಾಲು ಪೇವೆ.

ತಾಹಾ, ಇಂ ಕೊಳೆಗಾರ: ದರೋಡೆ

डाकू, पु॰ ಕೊಳ್ಳಿಗಾರ; ದರೋಡೆ ಕಳ್ಳ. डागा, पु॰ ನಗಾರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಕೋಲು.

डाट, खो॰ ಸೈಪೋಟೆ; ಬಿರಡೆ; ಬೆಸಿಗೆ.

डाटना, स॰ ಕೂರಿಕೂರಿ ತುಂಬು ; ಸಹಾಯಮಾಡು.

डाढ़, छी॰ ದವಡೆ ಹಲ್ಲು. डाढ़ना, स॰ ಸುಡುವುದು. डाढ़ा, छी॰ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚು. डाढ़ी, छी॰ ಗಡ್ಡ; ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು.

डाबर, स्त्रो॰ ಹೆಳ್ಳ ; ಕೊಳೆನೀರು. डाभ, पु॰ ದರ್ಭೆ; ಎಳನೀರು;

ಮಾವಿನಮಿಡಿ.

डामर, पु॰ ಆಡಂಬರ. हामल, स्त्री॰ धक्षर वह है हैं. डायन, स्त्री० दे० डाइन. डार } ಫ಼ಾಂ ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ. ತಾಹ डालना, स॰ कार्चः; ಸುರಿ: ಹೊಯ್ಯು; ಇರಿಸು. ತಾಹೆ, ಫೊಂ ಕಾಣಿಕೆ; ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ. डासन, पु॰ ळाश्रेती; ळाश्रेती डासना, स॰ कार्रा. डासनी, छी॰ ಮಂಚ. डाह, स्री॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಯುರಿ; ಆಸೂಯಿ. डुक्की, स्री॰ ಮುಳುಕ; ಮುಳುಗು. डाहना, स॰ कैंगधी, ಪೀಡಿಸು. डिंब, पु॰ क्यू मंचीए हं; बैंग धें,. डिंम, पु॰ ಮರಿ; ಮೂರ್ಖ. हिंभक, पु॰ ಚಿಕ್ತಮಗು. डिंभिया, वि॰ ಮೂರ್ಖ. डिगना, अं ७ ७००० का ; र्वा छा. हिगाना, स॰ इंटिश्राः इंट्र ಡಿಸು. डिम्मी, स्त्री० उंग्लं ; हैं टै. go ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟು; ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರಕ್ತಾಗಿ ಇಡುವೆ ಬೊಟ್ಟು. डिबिया, स्त्री॰ मंलू खंधी. डिब्बा, पु॰ वंशुः र्रुणातिका ಒಂದು ಬಂಡಿ.

डींग, स्त्री॰ ಜಂಬ; ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ; ಬಡಾಯಿ;—हाँकना ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚು ವುದು. **हीठ, खो॰** ದೃಷ್ಟಿ ; ನೋಟ; ಜ್ಞಾನ. ढीठना, स॰ ಕಾಣಿಸು; ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರವಾಗು. डील, पु॰ ಶರೀರದ ನಿಲುವು; ಮೈ ಕಟ್ಟು ;—ತಾಹ ಮೈಕಟ್ಟು. डीह, पु॰ ಜನವಸತಿ; ಹಳ್ಳಿ; ಹಾಳೂ ರಿನ ದಿಬ್ಬ. डुगडुगी हे स्त्री॰ ಬುಡಬುಡಿಕೆ. ತ್ವಳಾತ, ಆಂದುಪ್ಪಟಿ. डुवाना, स॰ ಮುಳಗಿಸು. हुबाव, पु॰ ಮಳುಗುವಷ್ಟು, ಅಳ. डुबोना, सಂ ಮುಳಗಿಸು; ನಾಶ ಮಾಡು. डुलाना, स॰ ಅಲ್ಲಾ विश्वः ; थीरिंगः. डूंगर, पु॰ तिलूँ ; तिथु. डूबना, अ० ಮಳುಗು. ತಿತ್ಯ ಡಿಂ ಒಂದೂವರೆ. डेढ़ा, वि॰ ಒಂದುವರೆಯನ್ನು. डेरा, पु॰ ढीर ठैं; थी खार टे. डेला, पु॰ ಮಣ್ಲು ಹೆಂಟಿ. डेवड़ा, वि॰ दे॰ डेड़. ० दे० डेइरी, स्त्री॰ ಹೊಸಲು. डेहरी, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲು. हैना, पु॰ टेर्ट्रे.

डोंगर, पु॰ ಗುಡ್ಡ ; ದಿಣ್ಣೆ. डोंगा, पु॰ दील ही. डोंगी, स्त्री० धेन्दु दौलक्षं; ఓढं. **डोम, पु॰** ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ. डोर, स्त्री॰ ळंतू; कार. **डोरा, पु॰** ळतू; तावर; अर्थ; तैरै. डोरी, खी॰ ळत्. ತಾಹ, 40 ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಪಲ್ಲಕ್ಟಿ. डोलक, पु॰ ಮೃದ್ಯಗ. डोलडाल, पु॰ डैठा गाधि; ಬಹಿರ್ದೇ ಶಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. डोलना, अ० ಅಲ್ಲಾಡು; ಅಲುಗಾಡು. ತೇಹಾ, ಆಂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. डोली, स्त्री० धैर्मु ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ. डौंड़ी, स्त्री॰ ದಂಡೋರೆ. होल, पु॰ ಅಚ್ಚು; ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ; ಉಪಾಯ. ह्योदा, वि॰ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು. ड्योड़ी, स्त्री॰ ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೆಬ್ಳಾ ಗಿಲು; ಆಗಸಿದ್ವಾರ. ड्योड़ीदार } पु॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ. ड्योड़ीवान

हंग, पु॰ १९८; २००; ४४००; ध्रुल; १००००. हंगी, वि॰ १४७० ; १०००; ४००डु तावर. हंहोरना, स॰ काखाका. हंहोरा, पु॰ वंश्तार. हंशेरिया, पु॰ वंश्तार माणावर्त.
हंपना, अ॰ మाध्रु कैशाना; आठे
कामा.
हहीं, सी॰ मंड्यु मुंळ काव्यावारा.
हकना, पु॰ আগ্রু ধ. अ॰ আগ্রু কুলানা; আগ্রু ধু জে কাগ্রু ধু.
केशाना; আগ্রু ধু জে स॰ আগ্রু ধু.
हकनी, सी॰ আগ্রু ধু.

डकनी, स्त्री॰ మाख्युष. डकेळना, स॰ काड्यः; दावदः; डक्युः. डकोसना, स॰ मधमधरी डावे.

दकोसला, पु॰ ಕಪಟ; ವಂಚನೆ; ಬೂಟಾಟಕೆ.

ढकन, पु॰ ಮುಚ್ಚಳ; ಆವರಣ. ढका, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು. ढचर, पु॰ ಕಪಟ; ಆಡಂಬರ; ಠಕ್ಕು; ಬೂಟಾಟಕೆ.

हनमनाना, अ० ಹೊರಳಾಡು. हपना, पु० ಮುಚ್ಚಳ. अ० ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು.

ca, g. ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ; ಸ್ವಭಾವ; ಉಪಾಯ; ಯು<u>ಕ್ತಿ</u>.

ढयना, स्त्री॰ ಕುಸಿದುಬೀಳು. ढरकना, अ॰ ಜಾರು ; ಸರಿ ; ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗು.

दरकाना, स॰ ಹೊಯ್ಯು; ಸುರಿ. दर्श, पु॰ ರೀತಿ; ದಾರಿ; ಹಾದಿ. दरकना, अ॰ ಸುರಿದುಹೋಗು; ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗು.

ढलकाना, स॰ ध्वैष्ट्रा.

दलना, अ॰ ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗು ; ಕಳೆದುಹೋಗು.

ਫਲਗਾँ, वि॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ; ಜಾರಾದ.

ढलवाना, स॰ ಎರಕ ಹೊಯಿಸು. ढलाई, स्ना॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದರ ಮಜೂರಿ.

दहना, अ॰ ಕುಸಿದುಬೀಳು; ನೆಲ ಸಮವಾಗು.

डहवाना } स० धिः १२ गः , तैथमं त्र डहाना } काला.

ढांचा, पु॰ धकाठ; धक्तु ७; ७४३३; क्रिक्टीश्रु.

ಕ್ಷು. ಕ್ಷುಗಾ, ಆಂ ಹೊದಿಸು. ಕ್ಷಾಪ್ತ ಹೊಂ ಕ್ಷೆಮು ನಿಕ್ಕೆ.

हांस, स्त्री॰ ಕೆವಬ್ಮ ವಿಕೆ. हांसना, अ॰ ಕೆಮ್ಮು. हाई, वि॰ ಎರಡೂವರೆ.

ढाक, पु॰ ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತುಗ;—के

तीन पात ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವಿಕೆ.

डाइ, ಕಾಂತ್ರಿಕಾಟ; ಅಬ್ಬರ ತಾರಣ, ರೂ ಸಮಾಧಾನ; ಥೈರ್ಯ ತಾರಣ, ರೂ ಬೀಳಿಸು; ನೆಲ ಸ ಮಾಡು.

ढाबर, वि॰ ಕೊಳಕಾದ; ಕೆಸ (ನೀರು).

हारना, स॰ धीर थे मा; का हा.

ढारस, पु॰ दे॰ हाड़स. **ढाल, स्त्री॰** ಗುರಾಣಿ.

हालना, स॰ मार्छ ; स्ट्रीप्टा ; अवस कीववार्याः, हिंदोरना, स० ७७००००, ७००.

हिंबोरा, पु॰ ಡಂಗುರ; ಸಾರುವಿಕೆ. हिंगा, कि॰ ಸಮಿಪದಲ್ಲಿ; ಹತ್ತಿರ. स्रो॰ ದಂಡೆ; ಅಂಚು.

हिराई, स्नी॰ ದಿಟ್ಟತನ; ಉದ್ಧಟತನ.

दिवरी, स्नी० ದೀಪದ ಬುಡ್ಡಿ; ಹಣತಿ. दिमका, वि० ಇಂಥವನು.

हिमकी, स्त्री॰ ಮೋಸ. हिलाई, स्त्री॰ ಸಡಿಲ; ಆಲಸ್ಯ; ಶಿಥಿಲತೆ.

ಕೌತ, वि• ಅವಿಧೇಯ; ದಿಟ್ಟ; ದುಡುಕಿನವೆ.

होल, स्था॰ तक्षण; प्रविध्यां प्रविध्यां तक्षिण स्थल तक्षिण्या; प्रविध्यां प

್ರ ಡಿಂ ಸಡಿಲವಾದ; ಬಿಗು ವಿಲ್ಲದ.

हीलापन, पु॰ ಸಡಿಲತೆ; ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲ ದಿರುನಿಕೆ.

्, पु॰ दे॰ डीह. कमा अ॰ कीलां ः

हुकना, अ॰ ಹೊಗು ಆಕ್ರಮಿ ಸುವು.

ा, अ० दे० दुलना. द्वरा, स्त्री० क्वण्यू े.

दुलकना, अ॰ शर्पण ; क्रिक्ण ;

ಜಾರಿ ಬೀಳು.

दुलना, अ॰ ಹೊರಳಿಹರಿಯುವುದು.

द्वंदना, स॰ ळाడा हा. इह, go ದಿಣ್ಣೆ ; ರಾಶಿ. देंकली, स्त्री े जाड; ಕೊಟ್ಟಣದ ಯಾತ; ಲಾಗ. देंकी, स्त्री॰ चीधी छा. ढेंबर, पु॰ ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ದುರ್ಮಾಂಸ; ಕಣ್ಣು ಪರೆ. हेबुआ, पु॰ ಕಾಲಾಣೆ; ದುಡ್ಡು. **हेर, स्री॰** ठाठे; गार्खू; ಮार्व; -करना ಕೊಲ್ಲುವುದು. हेरी, स्त्री॰ ಸಮೂಹ. ढेलवांस, स्नो॰ ಕವಣೆ. हेला, पु॰ ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟಿ; ಹೆಳ್ಳೆ; ಮುದ್ದೆ. होंग, पु॰ वंड्यू ; स्प्रध्यू. होंगी, वि॰ ಕಪಟ; हर्नु. **होटा, पु॰ ಮಗ**; ಹುಡುಗ. होटी, स्त्री॰ ಮಗಳು; ಹುಡುಗಿ. होंदी, स्त्री॰ कॅंक सूर्यः. होना, स॰ ಹೊರು; ವಹಿಸು. ढोर, पु॰ ਯੋਨ ಕರು; ಕಾಲ್ನ ಡೆ. होल, पु॰ ಡೋಲು; ಭೇರಿ. होलक स्त्री॰ ಚಿಕ್ಚ ಡೋಲು. होलकिया, पु॰ दे॰ होलिया. होलनी, स्नी॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ. होलिया, पु॰ ಡೋಲು ಬಾರಿಸುವ ನನು.

होली, स्त्रो॰ ಇನ್ನೂರು ವಿಳೇದೆಲೆ ಗಳ ಕೌಳಿಗೆ. स्त्रो॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ. होव, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು.

तंग, वि॰ ಬಿಗುವಾದ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ; ಸಂಕೀರ್ಣ;— आना ಬೇಸರ ಗೊಳ್ಳು;—करना ತೊಂದರೆ ಕೊಡು; ಹಿಂಸಿಸು. 😦 ಕುದುರೆ ಜೀನನ್ನು ಬಿಗಿ ದುಕಟ್ಟು ವ ಬಾರು. तंग-दस्त, वि॰ धळं इ; ದರಿದ್ರ. तंग-दिल, वि॰ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋ ಭಾವದ. तंग-साल, पु॰ ಮಳೆಯಾಗದವರ್ಷ. तंग-हाल, वि॰ ನಿರ್ಧನ; ರೋಗ ಪೀಡಿತ. तंगी, स्त्री॰ चैंकपंडै; धढ़डत; ಇಕ್ಕಟ್ಟು ; ಮುಗ್ಗಟ್ಟು. तंज़, पु॰ ವೈಂಗ್ಯ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ. तंजेब, स्त्री॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಮಲ ನುಲು ಬಟ್ಟಿ. तंडुल, पु॰ ७६ै्र. तंतमंत, षु॰ ಮಂತ್ರತಂತ್ರ. तंतु, पु॰ ದಾರ.

ಗೈವಂತ. तंदुरस्ती, എಂ ಆರೋಗ್ಯ. तंदुर, पु॰ ಪಂಜಾಬು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಒಲೆ.

तंदुरुस्त, वि॰ ರೊಗವಿಲ್ಲದ; ಆರೋ

तंत्री, स्त्री॰ ತಂತಿವಾದ್ಯ ಗಳು.

तंदेही, स्त्री॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಪ್ರೇರಣೆ; ಪ್ರಯತ್ನ. तंद्रा, स्रो॰ डंजिंग हैं.
तंबान्ह, पु॰ किंगी फीन्युं.
तंबीह, स्रो॰ थाऽ द्वे क्वार : श्वार्टार .
तंब्र, पु॰ तांवार : देंदर .
तंब्रसी, पु॰ ड॰था०० था०००० करां .
तंब्रसी, पु॰ ड॰था०० व्यार्टार करां.
तंब्रसी, पु॰ ड॰था००.
तंब्रस, पु॰ ड॰था००.
तंब्रस, पु॰ ड॰था००.
तंब्रस, पु॰ ड॰था००.

ವಳು. तंबोली, पु॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಮಾರುವ ವನು.

तअझ्कुब, पु॰ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಟ್ಟ ಸಿಕೊಂಡು ಓಡವುದು.

तअष्ठुव, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ. तअम्मुल, पु॰ ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ. तअल्लुक, पु॰ ಸಂಬಂಧ. तअल्लुकदार, पु॰ ಇನಾಮುದಾರ;

ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿ. तअस्सुब, पु॰ ಭಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷಪಾತ; ಕೋಮವಾರು ಪಕ್ಷಪಾತ.

तआइक्ष, पु॰ ಪರಿಚಯ. तई, अन्य॰ ಒಸ್ಕರ. तऊ, अन्य॰ ಆದರೂ ಕೂಡ. तक, अन्य॰ ವರಗೆ; ತನಕ. तकदमा, पु॰ दें॰ तख्रमीना. तक्रदीर, बी॰ ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ; ಹೆಣೆಬರಹ.

तकना, स॰ र्तालिंध.

तकफ्रीर, स्त्री॰ ಪ್ರಾಯ ಶ್ಚಿತ್ತ; ಕಾಫಿರ.

तकबीर, खी॰ छाउँ०र्ने; छाउँ०र्ने. तकखुर, पु॰ कँठीयू; तजह. तकमील, खी॰ नंब्सालाई.

तकरार, खी॰ ವಿವಾದ; ತಂಟೆ; ಜಗಳ.

तंकरीब, स्त्री॰ ಕೂಟ; ಉತ್ಸವ; ಸಾಮೀಸ್ಯ.

तकरीवन, कि॰ ಸುಮಾರು.

तकरीम, स्त्री॰ ಮುರ್ಯಾದೆ ಮಾಡು ವುದು.

तकरीर, स्त्री॰ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ಭಾಷಣ. तकरीरी, वि॰ ವಾದಗ್ರಸ್ತ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ.

तक्ला, पु॰ ರಾಟಿಯ ಕದರು. तक्ली, स्त्रो॰ ಚಿಕ್ಕಕದರು; ತಕಲಿ. तक्लीद, स्त्रो॰ ಅನುಕರಣ; ಕುರುಡು ನಡಿ.

तकलोफ़, ജो॰ ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ; ಏಪತ್ತು.

तकल्लुक, पुಂ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ; ಮ ರ್ಯಾದೆ.

तक्रसीम, स्त्री॰ धर्धकार्दं.

तकसीर, खो॰ ದೋಷ; ಅವರಾಧ; ಮರೆವು.

तकाज़ा, पु॰ ತಗಾದೆ. तकावी, खी॰ ಬೇಸಾಯುಗಾರನಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡುವಸಾಲ; ತಕಾವಿ; ಮದಗಡ.

तकिया, पु॰ ದಿಂಬು.

तिकेया-कलाम, पु॰ ಮಾತನಾಡು ವಾಗ ನಡುನಡುವೆ ಅಭ್ಯಾಸ ದೋಷದಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಆಡುವ ಶಬ್ದ.

तकुआ, पु॰ दे॰ तकला. तक, पु॰ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ तख़फ़ीफ़. खो॰ ನ್ಯೂ ನತೆ:

तालक्रीक, खी॰ ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ. तालमीनन्, कि॰ ಊಹೆಯಿಂದ; ಬಹುಶಃ.

तख़मीना, पु॰ ಊಹೆ; ಅಂದಾಜು तखरी, स्त्री॰ डಕ್ಕ್ ಡಿ.

तम्बल्या, पु॰ ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಲ. तम्बल्खस, पु॰ ಉಪನಾಮ; ಅಂಕಿತ. तम्बसीस, स्नो॰ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ

ವಾದ ಸಂಗತಿ. ನಾಡ, ಇಂ ಸಿಂಹಾಸನ; ಗಜ್ಜುಗೆ.

तप्रत ताउतस, पु॰ ಶಾಜಹಾನನ ಮಯೂರ ಸಿಂಹಾಸನ.

तस्त-नशीन, वि॰ ४०का र रा ठावू. -

ताःवत-पोशं, पु॰ ಆಸನದಮೇ ಲಿ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ.

तम्त-वंदी, स्त्री॰ ಮರದ ಹಲಿಗೆಗ ಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಗೋಡೆ.

तस्त-स्वॉ, पु॰ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಿಂಹಾಸನ; ವಿಮಾನ.

तस्ता पु॰ ಹಲಿಗೆ; ಗದ್ಬಗೆ; ಮಣೆ; ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ.

तफ़्ती, **ची॰** ಚಿಕ್ಕಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಹಲಿಗೆ. तगड़ा, वि॰ ಟೊಣಿಯ; ಬಲಶಾಲಿ. तगना, अ॰ ಹೊಲಿಯಲ್ಪಡು.

तामा, पु॰ ಪದಕ.

तांच्युर, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ. तगाई, चा॰ ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಹೊಲಿಗೆಯ ಮಜೂರಿ.

तगादा, पु॰ डातावी; धाँ(विसे; ಪौ(ठाली.

तगाना, स॰ ಹೊಲೆಯಿಸು; ಹೊಲಿಸು.

तागाफुळ, पु॰ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾ ಸೀನ.

तज़किरा, पु॰ ಉಲ್ಲೇಖ ; ಚರ್ಚೆ. तजना, स॰ ತೃಜಿಸು ; ಬಿಡು.

तजम्मुल, पु॰ँ ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊ ಬಗು; ಶೃಂಗಾರ.

तजरवा, पु॰ ಅನುಭವ; ಜ್ಞಾನ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

तजरबा-कार, पु॰ ಅನುಭವಿ. तजरबा, पु॰ दे॰ तजरबा:

तजल्ली, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳವು. तजनीज़, स्त्री॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ತೀರ್ಪ; ನಿರ್ಣಯ; ಏರ್ಪಾಟು.

तजवीज़-सानी, स्त्री॰ ಪುನರ್ವಿಚಾರ. तजाबुल, पु॰ ತಿಳಿದೂ ಅಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗುವಿಕೆ; ಶತಮೂರ್ಖ.

तर, पु॰ ತೀರ; ದಂಡೆ.

तदस्य, वि॰ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದ ವನು; ತಟಸ್ಥ. ಡಿಸು.

तरिनी, स्त्री॰ ನವಿ. तड़, पु॰ चैतें थैं थैं। हैं हैं। इंस्त्रें ; ಖುಷ್ಟೀ ಜಮಿನು.

तड्कना, अ॰ धेठै; ಒಡೆಯು. तड्का, पु॰ ಮುಂಜಾನೆ; ಒಗ್ಗ ರಣೆ. तड़कीला, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ. तड़प, स्नी॰ डंಳಮಳ; ಚಿಂತೆ. तइपना, अ० ತಲ್ಲಣಿಸು. तङ्गाना, स० ಪೀಡಿಸು; ಗೋಳಾ

तङ्फड़ाना, अ० दे० तड़पना. तड़ाग, पु॰ ಸರೋವರ; ಕೊಳ. तड़ातड़, कि॰ घैर तथैर तरी. तड़ावा, पु॰ व्हर्षका ; एवं धरे. तिइत, स्त्री॰ ವಿದ್ಯುತ್; ಮಿಂಚು. तड़ी, स्त्री॰ ಅಂಗೈ ಯೇಟು; ಮೋಸ. ततारना, स॰ धैभैहै ित ಯಿಂದತೊಳೆ.

ततैया, स्नी॰ ಕಣಜದಹುಳು; ಕಡಜ. तकालीन, वि॰ ಆಕಾಲದ; ಆಗಿನ. तत्ता, वि∘ .ಬಿಸಿ.

तत्तो-थंबो, पु॰ ಸಮಾಧಾನಮಾಡು ವುದು; ಇಬ್ಬರ ಜಗಳವನ್ನು ಶಾಂತಪಡಿಸುವುದು.

ನಡ, ೮೦ ವಾ<u>ಸ್ತ</u>ವಿಕ ಸ್ಥಿತಿ: ನಿಜ; ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲಕಾರಣ; ಪಂಚ ಭೂತಗಳು.

तिःवावधान, पु॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ನೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ. तत्ववेत्ता, स्त्री॰ तष्टरं हार्यु धू.

तत्पर, वि॰ भैद्र ; तत्रुद्र .

तत्परता, स्त्री॰ ಸಿದ್ದತೆ; ನೈಪುಣ್ಯ; ತತ್ಪ ರತೆ.

तत्र, वि॰ ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿ. तत्रापि, अभ्य• ಆದರೂ ಕೂಡ. तथा, अन्य • ಮತ್ತು; ಅದೇರೀತಿ;

ಹಾಗೂ.

तथापि अन्य • ಆದರೂ; ಅದಾಗ್ಯೂ. . तथैव, अन्य॰ ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ.

तथ्य, पु॰ ಸತ್ಯ; ನಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ; ನಿಜಾಂಶ; ಸಾರ.

तदनुसार, कि॰ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ; ಆದರಂತೆ.

तद्पि, अञ्य॰ ಆದರೂ; ಆಮೇಲೂ. तद्वीर, ಫಾಂ ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ. तदा, क्रि॰ ಆಗ; ಆವೇಳೆಗೆ.

तदास्क, पु॰ ಓಡಿದವನನ್ನು ಹುಡು ಕುನಿಕೆ; ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

तदीय, सर्वे॰ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ;

तदुपरांत, क्रि॰ ಆಮೇಲೆ; ಅನಂತರ. तद्रप्, वि॰ रद्गारु डैक्फार्ड्य,

तन, कि॰ इढ़ी. (तरफ़) वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ. ರು ಶರೀರ.

तनक, वि॰ दे॰ तनिक. तनक़ीह, स्त्री॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ; ತೀರ್ಘ.

तनख़ाह) स्त्री॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ; तनक्रवाह 🕽 —दार 😗 ವಗಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

तनज़, पु॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವ್ಯಂಗ್ಯ.

ಹಗ್ಗ.

ಕೊಂಚವಾಗಿ.

तनिया, छी॰ ಲಂಗೋಟೆ.

तनी, स्नी॰ ठकाठ; रुवा.

तनाव, पु॰ धीरी डं; रीत ठाउँ हैं;

तिनक, वि॰ सूंधु; डंग्स. क्रि॰

तनज़ीम, स्त्री॰ मं० इधिरै. तनज़ेव, स्त्री० दे० तंजेब. तनज्ञुल, पु॰) ಪದಚ್ಯುತಿ; ತನ್ನ तनज्जुली, स्नी॰ 🕽 ಪದವಿಯಿಂದ ಕೆಳ ಗೆಹೋಗುವುದು; ಅವನತಿ. तन, तनहा, कि॰ ಒಬ್ಬಂಟಗನಾಗಿ. तनतना, पु॰ तर्ज्ञः; ದರ್ಪ. तनदेह, वि॰ धैरुतूर ಮरस्रू ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ. तनदेही, म्ली॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ ; ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ. सनना, अ॰ र्रंधी; क्रित्रं. तनपरवर, वि॰ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಪೋಷ ಣೆಗೆಮಾತ್ರ ಗಮನಕೊಡುವವ; ಸ್ಸಾರ್ಥಿ. तनसीख़, ജി॰ ರದ್ದುವಾಡುವುದು. तनसीक, भ्री॰ ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಾಗಿ ಸುವುದು. तनहा, वि॰ ಒಂಟಿಗ : ಏಕಾಕಿ.

तनु, पु॰ दीः ळं ; घठार. तनुता, खी॰ डैंंंधृति राधि हैं ; हुं इंजा ಗಿರುವುದು. तनूमंद, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ಬಲ ಶಾಲಿ. तनेना, वि॰ ವಕ್ರವಾದ; ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಎಳೆದ; ಕೋಪಗೊಂಡ. तन्नाना, अ० रीतठा; ग्रैं वै. तन्मय, वि॰ ಮಗ್ನ. तप, पु॰ डಪಸ್ಸು ; ತಾಪ ; ಜ್ವರ. तपना, अ॰ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಉರಿ; ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು. तपश्चर्या, स्त्री० डंडरूरू. तनहाई, स्त्री॰ ಏಕಾಂತ; ಒಂಟಿಯಾ तपाक, पु॰ ಹುರುಪು; ಉತ್ಸಾಹ. ಗಿರುವಿಕೆ. नपाना, स॰ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕಾಯಿಸು; तना, पु॰ कार्यं थांद. ದುಃಖಗೊಳಿಸು. तनाज़ा, पु॰ ವೈರ; ಜಗಳ; ವೈಮ ನಸ್ಯ. तपिश, स्त्री॰ ಉಷ್ಣ ; মঁর্চ ; ಕಾವು. तनाना, म॰ ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿ. तपेदिक, पु॰ हुळाठीशत. तनाव, स्त्री॰ ढीर ठैं के कंत्. तप्त, वि॰ ಬಿಸಿಯಾದ; ದುಃಖತ; ಪೀಡಿತ. तनावर, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ಶಾಲಿ. तनासुख, पु॰ धर्मधानन हो हो राज्य ಮಾನ್ಯತೆ. ವಾಗುವುದು.

ताफ्रजील, ജി॰ ಗೌರವ; ಗಣ್ಯತೆ; तफ़तीश, स्त्री॰ ಶೋಧಿಸುವುದು.

तफरका, पु॰ ಭೇದಭಾವ; ವೈಮ .तबलीग़, पु॰ ಮತಪ್ರಚಾರ; ಇತರ ನೆಸ್ಯ ; ವಿಯೋಗ. तक्ररीक, स्त्री॰ ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. तफ़रीह, ജി॰ ಪರಿಹಾಸ್ಟ್, ವಿನೋದ; ಕುಚೋದ್ಯ ; ಮನೋರಂಜನೆ. तक्रसीर, तक्रसील, छी० ವಿವರ; ತಪ ಸೀಲು.

तफ्रसीलवार, वि॰ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡ.

तफ्रावत, पु॰ ದೂರ; ವೃತ್ಯಾಸ. तब, अव्य॰ ಆಗ; ಅವಾಗ. तबई, वि॰ ಸ್ಪ್ರಾಭಾವಿಕ. तबक, पु॰ डतंदाः; टे(ಕा. तबक्रगर, पु॰ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಇವುಗ ಳಿಂದ ತಗಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿ ಸುವವ.

तबज्ञा, पु॰ ३००७; ३६४०० ; ಜನಾಂಗ.

तबदील, वि॰ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂ ದಿದ.

तबदीसी, स्त्री॰ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದ ಲಾನಣೆ.

तबद्दुल, go ಬದಲಾವಣೆಯಾಗು ವುದು; ಪರಿವರ್ತನೆ.

तबर, पु॰ चीविंथी. तबल, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು; ನಗಾರಿ. तबलची, पु॰ डिथ्य ಬಾರಿಸುವ ವನು.

तबला, पु॰ डिंधणः; डिंधणै. तबलिया, पु॰ दे॰ तेबलची.

ರನ್ನು ತನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

तबस्सुम, पु॰ ळाभेरुता. तवाक, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣ. तबादला, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ಸ್ಥಾನ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ;

ವರ್ಗ. तबाबत, स्त्री० धेर्वर्डुं.

तबाह, वि॰ क्राश्मद; राग्यं कार्यं तबाही, स्त्री॰ रुग्यं; क्राक्रं. तबीअत, स्त्री॰ दे॰ तबीयत.

तबीब, पु॰ ठीं द्रु ; धि हेंडू हं. तबीयत, स्त्री॰ ದೇಹಸ್ಥಿ ತಿ; ಆರೋಗ್ಯ; ಪ್ರಕೃತಿ; ಚಿತ್ತ; ಸ್ವಭಾವ. तबीयतदार, पु॰ ಭಾನಜ್ಞ; ರಸಜ್ಞ.

तबीयतदारी, वि॰ ठमध्रू डै. तब्बाह, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವನು.

तभी, कि॰ ಆಗಲೆ; ಆಗತಾನೆ. तमेचा, पु॰ ಬಂದೂಕು; ಪಿಸ್ತೂಲು.

तम, पु॰ ७० दकाट. तमअ, स्त्री॰ छी० ध्रं ; सर्रे.

तमक, पु॰ धर्दश्यः; ಕ್ರೋಧः; ಉದ್ವೇಗ.

तमकनत, स्त्री॰ जी ध्रज ; तर्जाः तमकना, अ॰ ರೇಗು ; ಸಿಡುಗುಟ್ಟು ; ಮಿಣುಕು.

तमग़ा, पु॰ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲೆ; ಮೆಡಲ್.

तमचर, पु॰ ठा हूत; ताथी.

तमचुर, पु॰ ಕೋಳಿ. तमतमाना, वि॰ ಮಿಣಕು; ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗು.

तमहुन, पु॰ रागिष्ड है. तमका, स्त्री॰ थळाई; वर्द्धुं. तमस्द, पु॰ ಉದ್ದಂಡತನ. तमस, पु॰ ಕತ್ತಲೆ; ತಮೋಗುಣ. तमसील, पु॰ ಉದಾಹರಣೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉಪಮೆ.

तमस्सुक, पु॰ फा थ व च ठा ठा ಪತ್ರ.

तमहीद, स्था॰ ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನುಡಿ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

तमाँचा, पु॰ दे॰ तमाचा. तमा, खी॰ ठाडे ; वर्ध्व; धौः धौः ध तमाई, खी॰ ठं॰ धैकै बैठा थे थे ये तमाई हो । तमाक पु॰ कै । तै । थे । तमाक डं॰ था हो ।

तमाचा, पु॰ ಕೆನ್ನೆ ಏಟು. तमादी, खी॰ ವಾಯಿದೆ ಅಥವಾ ಅವಧಿ: ಕಳೆದು ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಾಲಾವಧಿ.

तमाम, वि॰ ಸಮಸ್ತೆ; ಪೂರ್ಣ; ಎಲ್ಲ.

तमाल, पु॰ ತಮಾಲ ವೃ हूं ; ಹೊಂ ಗೇಗಿಡ.

तमाज्ञातीर) पु॰ ತಮಾಷೆನೋಡು तमाज्ञवीन ∫ ವವನು; ಲಂಪಟ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯು.

तमाशवीनी, स्नी॰ ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯತೆ.

तमाता, पु॰ ತಮಾಜೆ; ವಿಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಯ; ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ನೋಡುವ ಆಟನೋಟ.

तमाशाई, पु॰ ತನ್ನಾಷೆನೋಡುವ ವನು.

तमीज़, स्त्री॰ तढांडिश्चैं ; न्युक्वार्ड. तमोल, पु॰ वैश्चैरतिंधीयादां; द्वाराण द्वार्थुं,

तमोलिन, स्त्री॰ दे॰ तंबोलिन.

तमोली, पु॰ दे॰ तंबोली. तम्बीह, स्त्री॰ ವಿದ್ಯೆ ; ಉಪದೇಶ.

तय, वि॰ ಪೂರೈಸಿದ; ಠರಾಯಿಸಿದ; ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

तयार, वि॰ दे॰ तैयार. तरंग, स्त्री॰ डैंठैं; ಅएँ. तरंगिणी, स्त्री॰ ठंठै.

तरंगित, पु॰ ಅಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತಿರುವ. तर, वि॰ ತೊಯಿದ; ಆರ್ದ್ರ.

तरकश रे पु॰ धड्ड थेर्ह.

तरका, ं पु॰ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಅವನೆ ಮರಣಾ ನಂತರ ದೊರೆಯುವ ಆಸ್ತಿ.

तरकारी, स्त्री॰ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ; ವ್ಯಂಜ ನಗಳು; ತರಕಾರಿ.

तरकी, श्ली॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕರ್ಣಾಭರಣ.

तरकीव, स्त्री॰ ಉಪಾಯ ; ಹಂಚಿಕೆ. तरकुरु, पु॰ ತಾಳೆಯುಮರ.

तरक्की, स्त्री॰ शहरू है.

तरखान, पु॰ ,ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದವೆ. तरग़ीब, स्त्री॰ ಉದ್ರೇಕ. तरजना, अ० तद्वीराः; ಬೈಯು. तरजनी, स्त्री॰ डैंगरिंग धीरे. तरजीह, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. तरजुमा, पु॰ धाञ्जाः डंट. तरतराना, अ॰ धर्वधिक्रं ; क्षः धर् ಕೊಚ್ಪು. तरतीव, स्त्री॰ ಕೃಮ. तरतीववार, कि॰ ಕೃಮಶಃ. तरदीद, स्त्री॰ ३०० हैं.

तरद्दुद, पु॰ क्षे॰ डैं; ಯೋ क्षर्ते. तरना, अ॰ वाधाः; बाठाता. तरफ़, खी॰ क्वाग्रुह; सर्नु; सर्नु; ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು.

तरफ़दार, वि॰ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ; ಸಹಾಯಕ; ಪಾತ ಮಾಡುವವ.

तरफ़दारी, खी॰ यहूँ याउँ. ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು.

तरबतर, वि॰ ತೊಯ್ದು ಹೋದ. तरवियत, खी॰ वैह्ल; डर्ठांडिं. तरवृज़, पु॰ ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಲು. तरमीम, स्त्री॰ ಸುಧಾರಣೆ; ಸಂಶೋ ಧನೆ; ತಿದ್ದುಪಡಿ.

तरल, वि॰ धं॰धं । डैंधं जातं. तरवन, पु॰ ಕಿವಿಯೆ ಓಲೆ.

तलवार, स्त्री॰ ಖಡ್ಡ ; ಕತ್ತಿ. तास, पु॰ व ळो ; ह १ ह ठ ; ಕಾರುಣ್ಯ ;—खाना ಕೆನಿಕರ ಪಡು.

तरसना, अ॰ ಹೆಂಬಲಿಸು; ಆಶೆಪಡು. तरसाना, स॰ ಆಶೆತೋರಿಸು. तरह, ಫಾಂ ರೀತಿ; ವಿಧ; ಯುಕ್ಡಿ; **—देना** ह्री और, तं कार के ब

ದಿರು. तरहरी, ಫೊಂ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು.

तरहदार, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ರಚನೆ ಯುಳ್ಳ; ರೂಪವಂತ.

तरहर, कि॰ चैंधते; चैंधति है. तराई, स्त्री॰ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು ವೃದೇಶ. तराजू, पु॰ डंह्रुं ढै.

तराना, स॰ का का निर्मा ; हर्ष ಹಾಯಿಸು. ಆಂ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತ.

तराबोर, वि॰ धैरु में डी अंगू र तरावट, स्त्री॰ ड०ह्य ; डै(र्ड ; छै(र्ड ; ಥಂಡಿ.

तराश, स्त्री॰ ಕೆತ್ತುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸು ವಿಕೆ; ರಚನಾಕ್ರಮ; ನಿರ್ಮಾಣ. तराशना, स॰ ಕತ್ತ್ರರಿಸು; ಕೆತ್ತು. तरियाना, स॰ ಬಚ್ಛಿಡು. अ॰ ಅವಿತು ಕೊಂಡು ಕೂಡು.

तरी, स्त्री॰ रुग वै; ದೋಣಿ; स्र क्रों तं ನೆಲ; ತೇವ.

तरीक्रत, श्ली॰ ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ.

तरीका, पु॰ १९७; भ्रदः, भाषाया. तरुगापा, पु॰ व्याग्यत. तरुंदा, पु॰ व्याप्यतं डांग्यापां, पु॰ वरुंदा, पु॰ व्याप्यतं डांग्यापां, प्रश्नितं व्याप्यतं व्यापतं व्याप्यतं व्यापतं व

तरेटी, स्त्री॰ दे॰ तलहटी.

तरेरना, स॰ ದುರದುರನೆ ನೋಡು ; ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿಸಿ ನೋಡು.

तराँवा, पु॰ धारमां चुल चेष्पाष्ट्रा. तराँछी, खो॰ तेंथां, व्यांत्रां आपू द धभ चुं व्यांत्रेग्यां क्षणां अध्यांत्रे तराँना, पु॰ चंहान्य्रं व्यः धर्थे.

तकं, पु॰ ಪರಿತ್ಯಾಗ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ. तकंश, पु॰ ಬತ್ತಳಿಕೆ.

तकोंब, स्त्री॰ दे॰ तस्कीब. तकुंल, पु॰ ತಾಳೆಯ ಮರ.

तकं, पु॰ ^೭୧ತಿ; ವಿಧ; ಮಾದರಿ;

ರೂಪ. तर्जन, go ಗದರಿಸುವಿಕೆ.

तजन, ಆಂಗಬರಸುವು तजना, सಂಗವರಿಸು.

तर्जनी, स्त्री॰ दे॰ तरजनी.

तर्जुमा, पु॰ ಭಾಷಾಂತರ: ಅನು

ವಾದ. तर्रार, go ಬಹಳಮಾತನಾಡುವವ ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ.

तर्गात, पु॰ ಚುರುಕಾಗಿ ನಡೆಯವ ವನು.

तळक, अव्य॰ ವರೆಗೆ; ತನಕ. तळखा, वि॰ ಕಹ; ಅಪ್ರಿಯ. तळळढा, बो॰ ಗಸ; ಚರಟ; ಮಡ್ಡಿ. तळळा, स० ಕರ; ಹುರಿ.

तल, पु॰ चैंध्यात.

तलपर, वि॰ ಹಾಳಾದ; ನೆಲಸಮ ವಾದ.

तलक्र, वि॰ ನಾಶವಾದ; ನಷ್ಟ ವಾದ.

तलफ्रना, अ॰ दे॰ तड़पना. तलफ्री, खी॰ ठाठ; ठाउू.

तलम्फुज, पु॰ ಉಚ್ಛಾರಣೆ. तलब, खो॰ ಅನ್ವೇಷಣ; ಹುಡುಕು

ನಿಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷ್ಣೆ; ಸಂಬಳ. तलकार, वि॰ ಬೇಡುವವ; ಅಪೇ

ಕ್ಷಿಸುವವ. तळवाना, पु॰ ಸಾಕ್ಷಿಪಡಿ; ಭತ್ಯ; ಭತ್ತೆ.

तलबी, स्त्री॰ चंठै.

तलबेली, स्त्री॰ इंस्ट्रेड्स

तलमलाना, अ॰ डंಳಮಳಿಸು; ತಲ್ಲ ಣಿಸು.

तलवा, पु॰ ಅಂಗಾಲು ; ಅಡಿ. तलवार, स्त्रो॰ ಕತ್ತಿ ; ಕರವಾಲ.

तलहरी, स्त्री॰ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶ. (तराई)

तला, go ಕೆಳಭಾಗ; ತಳ; ಎಕ್ಕ ಡದ ತಳಗಿನ ಅಟ್ಟಿ.

तलाक, पु॰ ನಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದ; ಸೋಡು. तलाब, पु॰ ಕೆರೆ; ಕೊಳ; ಸರೋ सबेला, पु॰ ಕುದುರೆ ಲಾಯು. ವರ. तलाश, स्नी॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ತಲಾಷಿ. तलाशी, स्त्री॰ ಪರಿಶೋಧನೆ; ಝಡ್ತಿ. तली, स्नी॰ र्नेष्यात ; डंष् : ७७ ; ಗಸ್; ಚರಟ. तले, क्रि॰ चेंदर्ग. तलेटी, स्त्री॰ दे॰ तलहटी. तलैया, स्त्री० धैर् ईंटै. तल्ला, वि॰ ಕಹಿ; ಅಪ್ರಿಯ. तल्ला, पु॰ चैंंंंंंंंं के संपर्द स्टाउं ; ತನ್ನು. तवंगर, वि॰ ಸಿರಿವಂತ. तवक्का, स्त्री॰ तं०धे हैं. तवक्कुफ़, पु॰ ವಿಳಂಬ ; डढं. तवक्कुल, पु॰ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಯಿಡುವುದು ; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷ ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು. तवजाह, स्रो॰ तं कार्ठ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ. तवना, अ॰ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕಾಯು. तवा, पु॰ ಕಾವಲಿ; ಹೆಂಚು. तवाज़ा, स्त्री० ಆತಿಥೄ; ಸತ್ಪಾರ. तवाना, स॰ धिभैर्कादः तवायफ़, स्त्री॰ ಸೂಳೆ; ವೇಶ್ಯೆ. तवारीख़, स्त्री॰ धरिडुं; वर्डेकारं. तवालत, स्त्री॰ शार्त्र; धार्कार्णुः; ತಂಟೆ; ತಕರಾರು. तवील, वि॰ ಉದ್ದವಾದ; ನೀಳ ವಾದ.

तशासीस, स्त्री॰ रुष्टिकः; रुष्टुकः; ಕಾಯಿಲಿಯ ಲಕ್ಷಣ. तशदीद, खी॰ ಕಠೋರವಾಗುವುದು; ಉರ್ದೂ ಫಾರಸಿ ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷ ರಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲು ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ಚಿನ್ಲೆ. त्रशक्की, स्त्री॰ ತೃಪ್ತಿ; ಸಮಾಧಾನ. तशबीह, स्नो॰ ಉಪಮೆ; ಹೋಲಿಕೆ. तशरीफ़, स्त्री॰ कैटीडर; दीवळ ಸ್ತಿಕೆ;—रखना ಕೂತುಕೊಳ್ಳು; ವಿರಾಜಿಸು;—लाना ದಯ ವೂಡಿಸು; ಬಿಜವಂಗೈಯು. तशरीह, स्त्री॰ धेः हैं ; इटि(टङाटु. तशवीश, स्त्री॰ ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಾಕು ಲತೆ. तक्त, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟಿ. तरतरी, खो॰ धेर्च डिध्रैं, तस, क्रि॰ क्वार्त; छ टे(डे. तसकीन, स्त्री॰ ನೆಮ್ಮದಿ; ಸಮಾ ಧಾನ. तसारि, खी॰ ಸೆಂಕ್ಷೇಪಗೊಳಿಸು. तसदीक़, स्त्री॰ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ; ಸಮ ರ್ಥನೆ. तसदीह, स्रो॰ ತಲೆನೋವು; ಮುಖ; ತೊಂದರೆ. तमद्दुक, पु॰ ಬಲಿದಾನ; ನಿವಾಳಿಸು ವಿಕೆ; ಸಮರ್ಪಣೆ. तसनीफ्र, स्त्री॰ तुः क्ठं स्र्रे.

तसिक्रिया, पु॰ ನಿರ್ಣಯ; ರಚನೆ; तहजीव, स्त्री॰ ನಾಗರೀಕತೆ; याप्नता ಫೈಸಲು. तसबीर, स्त्री॰ दे॰ तसबीर. तसबीह, स्नी॰ ಜಪಮಾಲೆ. तसर, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ. तसर्रुक, पु॰ ಖರ್ಚು; ಮಹಾಮಹಿ ಮರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿ. तसमा, पु॰ ಚರ್ಮದ ಬೆಲ್ಬು. तसला, पु॰ कैंग्बिट हूं थै. तसलीम, स्नी॰ ನಮಸ್ತಾರ; ಸಲಾಂ. तसल्ली, स्त्री॰ ಸಮಾಧಾನ; ನೆಮ್ಮದಿ; ಶಾಂತಿ. तसवीर, स्नी॰ धैंडा ; क्षां वधैंडा . तसन्बर र पु॰ क्रुहरं; च्युहरं; तसीवर 🕽 ఏक्षारं. तसन्बुफ्त र पु॰ ವೇದಾಂತ; ಎಲ್ಲಾ; तसौबुक्त 👌 ಸಮಸ್ತ್ರ. तस्नीफ़, स्त्री॰ दे॰ तसनीफ़. तस्क्रिया, पु॰ दे॰ तसक्रिया. तस्लीम, स्त्री॰ दे॰ तसलीम. तह, स्त्री, डंपे; ಅಂडಸ್ತು; ಮಟ್ಟ; ಮಡಿಕೆ; ಪದರು. तहकीक, खो॰ ಶೋಧನೆ; ತನಿಖೆ; ಅನುಸಂಧಾನ. तहकोकात, स्त्री० ವಿಚಾರಣೆ. तहकीर, स्नी॰ ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ. तहक्कुम, पु॰ ಏಕಾಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ.

तहस्राना, पु॰ ನೆಲಮನೆ; ನೆಲ

ಮಾಳಿಗೆ.

ನಾಗರಿಕ. तहतुक, पु॰ ಅವಮಾನ; ಅಗೌ ರವ. तहदरज़, वि॰ ಮಡತೆ ಬಿಚ್ಚ ದಿರುವ; ಕೇವಲ ಹೊಸದು. तहपोषी, ജിം ಲಂಗ; ಸೀರೆಯು ಡುವಮುನ್ನ ಒಳಗಡೆ ಧರಿಸುವ ಪರಿಕಣೆ. तहमद, पु॰ ಮುಂಡು. तहम्मुल, पु॰ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ; ಸಹನ ಶೀಲತೆ. तहरीर, स्त्री॰ ಒಕ್ಕಣೆ; ಬರವಣಿಗೆ; ಲೇಖನ. तहरीरी, वि॰ ಲಿಖಿತ. तहरूका, पु॰ ಮೃತ್ಯು; ನಾಶ; ಗೊಂದಲ. तहवील, खी॰ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು; ವಶ; ಅಡವು; ಖಜಾನೆ. तहवीलदार, पु॰ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾಂಚೆ. तहसनहस, वि॰ ಧ್ವಂಸವಾದ. तहसील, स्नी॰ ವಸೂಲಿ; ವಸೂಲಿಯ ಹಣ. तहसीलना, स॰ ವಸೂಲುಮಾಡು. तहां, क्रि॰ ಅಲ್ಲಿ; ಅತ್ತ. तहाना **राहियाना का** स॰ ಮಡಚು; ಸುತ್ತು. तहीं, कि॰ ಅಲ್ಲಿಯೇ. तही, वि॰ ಬರಿದು; ಖಾಲಿ.

तही-दस्त, वि॰ ಬರೆ ಕೈಯಿನವ; ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ.

तही-मग्ज़, वि॰ ಮೆದು ೪ಲ್ಲ ದವ; ಬುದ್ದಿ ಹೀನ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

तहे-दिल, स्त्री॰ ಹೃದಯಾಂತರಾಳ; ಅಂತರಂಗ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ.

तहैयुर, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

तहो-बाला, वि॰ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಾದ; ಬುಡಮೇಲಾದ.

ता, प्रत्यः 'ತನ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು . ಕೊಡುವ ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯ ಯ. ಉದಾ: मित्रता.

तांगा, पु॰ धाःगां; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಟಕಾ ಗಾಡಿ.

तांडव, पु॰ ಪುರುಷರ ನೃತ್ಯ. तांत रे स्थो॰ ಕರಳು: ನರದಿಂದ तांतड़ी रे ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಗ.

নানা, yo খ্রুংগ্রে; স্ফ্রান্ড্য:—বাঘনা স্ফুড্যান হুড্যা:

तांति, पु॰ ನೆಯ್ಗೆಯವ.

तांती, स्नि॰ ಪಂಕ್ಷೆ; ಸಾಲು; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ. ಕೃಂ ನೇಯಿಗೆಯವ.

तांबा, पु॰ ತಾವ್ರು.

तांब्ल, पु॰ ವೀಳ್ಯ; ವೀಳೇದೆಲೆ. तांवर, स्त्रो॰ ಜ್ವರ; ಮೂರ್ಭಾ ರೋಗ.

ताअत, स्त्री॰ ग्रु॰ र्छं.

ताई, स्नी० ಜ್ವರ; ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ.

ताईद, स्नो॰ ಪಕ್ಷಪಾಘ; ಅನುಮೋ ದನೆ. 'ताऊ, पु॰ ತಂದೆಯ ಅಣ್ಣ. बिख्या का ताऊ ಮುಶ್ವಾಳ.

तासन, पु॰ ಪ್ಲೀಗು; ಅಂಟುರೋಗ तासस, पु॰ ನವಿಲು; तस्त तासस ಶಾಜಹಾನನು ಅನೇಕ ಕೋಟ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಕಟ್ಟ ಸಿದ ಮಯೂರಾಕೃತಿಯ ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನ.

ताक, स्त्री॰ ನೋಟ; ಕಾಯುವಿಕೆ; ಹೊಂಚು; ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ;— में रहना ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯು; ಹೊಂಚು ಹಾಕು.

ताक, पु॰ ಮಾಡ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೂಡು. वि॰ ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆ; ಆದ್ವಿತೀಯ.

ताक्रत, स्त्री॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಬಲ.

ताकना, स॰ ಅವಲೋಕಿಸು; ತಿಳ ಕೊಳ್ಳು; ದೃಷ್ಟಿಯಿಡು.

ताकि, अस्य• ಯಾತರಿಂದ; ಅದರಿಂ ದಾಗಿ.

ताकीद, स्त्री॰ भ्रे॰ विडंकात ಅर्ಜ್ಞ. ताख़ीर, स्त्री॰ भैंंच्य: डंट.

तागड़ी, स्त्रो॰ ಉಡಿದಾರ; ಕ ಕಿ

तागना, अ॰ ದೂರಜೂರ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕು.

तागा, पु॰ त्र्रांगः.

ताज, पु॰ ಕಿರೀಟ; ತುರಾಯು; ಹೆಡೆ. ताज़गी, स्त्री॰ ನವೀನತೆ; ಉಲ್ಲಾಸ; ರಸವಂತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ताज़ा, वि॰ ಹೊಸ; ದಣಿವಾರಿದ; ಗೆಲುವಿನ; ತಾಜಾ; ಆಗತಾನೆ. ತಯಾರಿಸಿದ(ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥ); मोटा ताज़ा वि॰ ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟ; ಗಟ್ಟಮುಟ್ಟಾದ.

ताज़ियत, ह्यो॰ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿ ಸುವಿಕೆ.

ताज़िया, पु॰ ವೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಯಾ ರಿಸುವ ಕಾಗದದೆ ಮಂಟಪ.

ताजिर, पु॰ ವರ್ತಕ.
ताजी, वि॰ ಅರಬೀದೇಶದ. पु॰
ಅರಬೀದೇಶದ ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ.
स्त्री॰ ಆರಬೀ ಭಾಷೆ.

ताज़ीम, स्नी॰ ಹಿರಿಯರ ಮುಂಬೆ ಎಜ್ಜುನಿಂತು ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಂ ಮಾ ಚುವಿಕೆ.

ताज़ीर, स्नि॰ ठैं०ढरैं. ताज्जुद, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ. ताटंक, पु॰ ಕರ್ಣಾಭರಣ. ताद, पु॰ ತಾಳೆಮರ.

ताइन, पु॰ ಬೆದರಿಕೆ; ಪ್ರದಾರ; ದಂಡನೆ; ಏಟು.

ताड्ना, स॰ ದಂಡಿಸು; ಹೊಡಿ. नाड़ी, स्त्री॰ ಹೆಂಡ; ಶೇಂದಿ.

तात, पु॰ ತಂಪೆ; ಪೂಜ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಗುರು. ताता } वि॰ ಬೆಂದ; ಸುಟ್ಟ. तता } तातील, स्त्री॰ ರಜ; ಸೂಟ; ಬಡುವು.

तादाद, स्त्री॰ ಸಂಖ್ಯೆ.

तान, ची॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೆಳೆಯ ವಿಕೆ; ರಾಗಾಲಾಪನೆ.

तानना, स॰ ನಿಗರಿಸು; ಹಿಗ್ಗಿಸು; ವಿಸ್ಥರಿಸು.

तानपूरा, पु॰ ड०थ००.

ताना, पु॰ ನೆಯ್ಗಿಯ ಹಾಸು; ಉಂಕಿ; ಎಗೆತಾಳ; ಗೇಲಿ. स॰ ಕಾಯಿಸು; ಕರಗಿಸು.

तानाबाना, पु॰ ळाळळळळळळळे. तानाशाह, पु॰ मञाः पिकाठे; खेर्सुंह धेट.

तानी, स्त्री॰ काराः; ಉಂಕಿ. ताप, पु॰ ಸೆಕೆ; ಜ್ವರ; ಕಷ್ಟ. तापतिस्त्री, स्त्री॰ ಜ್ವರದ ಗಡ್ಡೆ. तापना, अ॰ (ಬೆಂಕಿ) ಕಾಯಿಸು. स॰ ಕಾಯಿಸು.

तापमानयंत्र, पु॰ ಉ ड्रा ಮಾ ಪ ಕ ಯಂತ್ರ, ಬಾರಾಮೀಟರು.

तापा, पु॰ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಡುವ ಗೂಡೆ.

तःक्ता, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳೆ ಯುವ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ.

ताक्रतारंग, पु॰ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬಣ್ಣ . ताब, स्त्री॰ 'ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಉಷ್ಣ; तायका, स्त्री॰ ವೇಶೈ; ವೇಶೈಯರ ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ.

ताबखाना, पु॰ ರೊಟ್ಟಿಸುಡುವ ದೊಡ್ಡ ಒಲೆ; ರೊಟ್ಟಿ ಒಲೆ.

ताबड़तोड़, क्रि॰ ಎಡಬಿಡೆದೆ; ಒಂದೇ **ಸಮ**ನೆ

ताबा, वि॰ ಅಧೀನ; ವಶದಲ್ಲಿರುವ. ताबीर, स्त्री॰ हरुभेर डांधाडांध ಫಲಗಳು.

ताबूत, पु॰ ळैक्तवर्र्भ वधीः ಹೊಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ताबे, वि॰ ವಶೀಭೂತ; ಅಧೀನ; ಕೈಕೆಳಗಿನ.

ताबेदार, वि॰ ಒಬ್ಬರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ; ಸೇವಕ.

तावेदारी, स्त्री॰ ಚಾಕರಿ; ಅಧೀನತೆ. तामचीनी, स्त्री॰ 'ಎನೇಮಲ್'

ಹಾಕಿದ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ.

तामना, स॰ ಹೊಲಹರಗುವುದು. तामीर, स्रो•़ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲನ; ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ.

तामील, स्त्री॰ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿ ಸುವಿಕೆ.

ताम्मुल, पु॰ ಅಸಮಂಜಸ; ತಂಚಾ ವಂಚ.

ताम्रपत्र, पु॰ ತಾಮ್ರಶಾಸನ. ताम्रचूड, पु॰ ಕೊಳಿಹುಂಜ. ताय, पु॰ १०० ; धर्रुः १००. तायदाद, स्त्री० दे० तादाद.

ಗುಂಫು.

तायर, पु॰ ಹಾರುವಂಥಾಜ್ಞು; ಪಕ್ಷಿ. ताया, पु॰ उ० वैक्य हक्तू; ದೊಡ್ಡ ಪ್ರ.

तार, पु॰ ड० ८; डाठा; ताराः); —तार होना ळ**े**टा क्षेत्रिया ಗುವುದು.

ಕಣ್ಣು ; तारक, यु॰ ठंडूड,; ಉದ್ದಾ ರಕ.

तारक्या, पु॰ छी। ह्वं वं डंंडिक राज्य ತಯಾರಿಸುವವ.

तारकशी, स्त्री॰ ತಂತಿಯೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸ

तारका, स्त्री॰ ತಾರಗೆ; ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡು. तारघर, पु॰ डाठा ईंग्रिका उँ ट॰ छैं ಕಚೇರಿ; ತಂತಿ ಕಚೇರಿ.

तारवरकी, पु॰ धैंथैगगु॰ डं॰३; ಟಿಲಿಗ್ರಾಂ ಸಮಾಚಾರ.

तारना, स॰ श क्रा ठ क्रा हाः ; ದಾಟಿಸು.

तारपीन, पु॰ ಕರ್ಮಾರ ತೈಲ. तारा, पु॰ ठंडूड़,

तारीक, वि॰ डगु ते ;--उल दुनिया ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತ; ಕತ್ತ ಲೆಯ; ಮಸುಕಾದ; ಮಜ್ಘಾದ. तारीकी, स्त्री॰ ಕತ್ತಲೆ; ಆಂಧಕಾರ.

तारीख, खी॰ डाटिश्या; डीटी.

तारीक, स्रो॰ ಹೊಗಳಿಕೆ; ಶ್ಲಾಘನೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಪರಿಚಯ.

तारीक्री, वि॰ ट्रुइंग्रु; ट्रुइंग्रं तास्सुक्र, पु॰ टाःश. ನೀಯ. ताल, पु॰ ७० तुँ; स्टब्स्ट डैं; डार्स. ताला, पु॰ भगत्रुः; ಅದೃ ब्रुः; थैरतः; ಕೀಲಿ. तालाब, पु॰ चंगे; ಜಲಾಶಯ: ಸರೋವರ. तालिका, स्त्री॰, ಬೀಗದ ಕೈ; ಸೂಚೀ ಪಟ್ಟ; ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ. तालिब, पु॰ ಅಭಿಲಾಷೆ ; ಆನ್ವೇಷಕ. तालिब-इल्म, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ताली, स्रो॰ थैशतंद हैं; संज्ञु है; ಚಿಕ್ಷಸರೋವರ. तालीक्र, खी॰ गु॰क्ठं छंते; रंग ಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ; ಆಕರ್ಷಣೆ. तालीम, स्नी॰ ಶಿಕ್ಷಣ; ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. तालुका, पु॰ ङाध्या रं. तालुक, पु॰ दे॰ तअल्लुक. ताव, पु॰ हैंचें; ಕಾವು; ದರ್ಪದ ಆವೇ ್ ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ: मूळों-पर तांव देना ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನ್ಳುಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು. तावत्, कि॰ ಅಷ್ಟರವರಿಗೆ; ಆವರಿ ಯಂತ. तावान, पु॰ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ. ताबीज़, पु॰ ಯಂತ್ರದ ತಗಡು ತಾಯಿತಿ ; ರಕ್ಷೆ ; ರಕ್ಷಾ ಯಂತ್ರ ताश, पु॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ. ताशा, पु॰ ङार्स ಎ०थ ತಮಟಿ. तासीर, स्त्री॰ इं, कार्ज; ताल.

तास्सुब, पु॰ ಅಸೂಯೆ. ताहम, अ॰ ಆದರೂ ಕೂಡ; ಹಾಗಿ ದ್ದರೂ. तिकोन } वि॰ ಶ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ. तिकोनिया, वि॰ ಮುಮ್ಮೂ ಲೆಯ. तिका, पु॰ ಮಾಂಸದ ಖಂಡ. तिकी, स्नी॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಮೂರನೆ ಬಂದು. तिक्त, वि॰ ಕಹಿ. तिखाई, स्त्री॰ ಖಾರ; ತೀಕ್ಷ್ಣ ತೆ. तिगुना, वि॰ ಮೂರರಷ್ಟು; ಮು ಮ್ಮ ಡಿ. तिजारत, स्त्री॰ ವ್ಯಾಪಾರ. तिजारी, स्त्री॰ ಮೂರು ಕ್ಕೊಮ್ಮೆಬರುವ ಜ್ವರ. तिजोरी, स्त्री॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ನೆಗೆ; ತಿಜೋರಿ. तितना, कि० दे० उतना. तितरबितर, वि॰ $\Delta = 3$ क्रुकाधार ; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾದ. तितली, स्री॰ ಪಾತರಗಿತ್ತಿ; ಚಿಟೈ ಹುಳ. तितिंबा, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ; ಠಕ್ತು. तितिम्मा, पु॰ ಉಪಸಂಹಾರ; ಪರಿ ಶಿಷ್ಟ.

तिनकना, अ०ू ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು;

ರೇಗು.

तिनका, पु॰ ಹಿಸ್ಲಾಸಕಡ್ಡಿ;—दांतों में हेना या दबाना ಹಲ್ಲು ಕಿಂದು ಬೀಡುವುದು.

तिपाई, स्नी॰ ಮು ಕ್ಕಾ ಲು ಮಣೆ; ಸ್ಟೂಲು.

तिफल } पु॰ ఏದ್ಯಾರ್ಥಿ; ಹುಡುಗ. तिफल, स्त्री॰ धीचुंंंं का; धान्युं.

तिबाबत, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಿತ್ಸೆ. तिबारा, वि० ಮೂರನೆ ಸಲ.

तिब्ब, स्त्री॰ ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. तिमंत्रिला, वि॰ ಮೂರು ಮಾಳಿಗೆ ಆಥವಾ ಭಾಗಗಳಿರುವ.

तिमिर, पु॰ ಕತ್ತಲೆ.

तिसुहानी, स्त्री॰ ಮೂರು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ.

तिय, स्त्री॰ रूड्रै.

तिरजा, वि॰ ಡೊಂಕು; ಓರೆಕೋರೆ ಯಾದ.

तिरना, अ॰ ಈ ध्यः ; संग्रं.

तिरपट, वि॰ ಡೊಂಕು; ಕಠಿಣ. तिरपाई, स्नि॰ ಮುಕ್ರಾಲುಮಣೆ.

तिरपाल, पु॰ ಮನೆಗೆ ಹೊದಿಸುವ ಹುಲ್ಲು; ಹಡಗಿನತಾಟು.

तिरमिराना, अ॰ ಕಣ್ಣತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟು ವುದು.

तिरिया, पु॰ ಶ್ರೀ ; ಹೆಂಗಸು.

तिरियाक, पु॰ कार्गठकाधीत ವಿಷಕ್ಕೆ
ಔಷಧಕಲ್ಲು; ಎಲ್ಲಾ ರೋಗ
ಗಳನ್ನೂ ವಾಸಿಘೂಡುವ ರಾಮ
ಬಾಣ ಔಷಧ.

ैतिरोघान } पु॰ ಅಂತರ್ಧಾನ; तिरोभाव } ಮಾಯ. तिरोभत. वि॰ ಅದ್ಯಶ್ಯವಾದ:

तिरोभूत, वि॰ ಅದೃಶ್ಯ ವಾದ; ಮುಚ್ಚಿಹೋದ.

तिरोहित, वि॰ ಮುಚ್ಚಿರುವ. तिल, पु॰ ಎಳ್ಳು; ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಛೆ.

तिलक, पु॰ थाँँ धिः: ; कुँ धः. निलकुट, पु॰ ಎಳ್ಳುಂಡೆ.

तिलच्**रा**, पु॰ क्षेत्रं सं विशेत

तिल्छना, अ॰ डंध्रं अध्रे रा.

तिलड़ी, स्त्री॰ ಮೂರು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ.

तिल्हानी, स्थी॰ ದರ್ಜಿಯ ವರು ಸೂಜಿದಾರಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವ ಚೀಲ.

तिलमिलाना, अ॰ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು ವುದು; ಕೋರಯಿಸು.

तिलवा, पु॰ ಎಳ್ಳುಂಡೆ.

तिलस्म, पु॰ विंतिहरूमः ; ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ; ಚಮತ್ತಾರ.

तिलहन, पु॰ २क्षू ಬೀಜಗಳು.

तिलांजली, स्त्री॰ } ७७ डंग्ड्रहाल. तिलोदक, पु॰

तिलाक, पु॰ दे॰ तलाक.

तिलस्मी, वि॰ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ; ಜ್ಮತ್ಯಾರವುಳೃ.

तिली, स्त्री॰ ఎళ्ళा; ప్లింద.

तिलोरी } स्त्री**ः** ಸಂಡಿಗೆ.

া, स॰ ১৪ মুর্ মরচা; బ౪. तिलोंछा, वि॰ ಎಣ್ಣೆಯಂತಹ. तिल्ली, स्त्री॰ क्षेत्र करें; सुराति हैं. तिशना, पु॰ ವೃಂಗ್ಯ ; ನೀರಡಿಕೆ. तिसरैत, पु॰ ँ कार्प $_{g}$ र् $_{g}$; कार्ण ನೆಯ ಭಾಗದ ಮಾಲಿಕ. तिसाना, अ॰ ಬಾಯಾರಿರುವುದು. तिहाई, स्त्री॰ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು. ಪಾಲು. ती, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು. तीखा, वि॰ और्ज्जू; क्वरं; खंबर ರಾದ. तीज, स्त्री॰ ತದಿಗೆ; ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ತೃತೀಯಾ ; ಅಕ್ಷತದಿಗೆ. तीजा, वि॰ ಮೂರನೆಯ. तीत, वि॰ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಣಚಿ; ಕರ; ಕಹಿ. तीतर, पु॰ ಗೌಜಲ ಹಕ್ತಿ. तीता, वि॰ दे॰ तीत-तीमारदारी, स्त्रो॰ ग्रंश वैकायः विने. तीय, स्त्रीः ಹೆಂಡತಿ; ಹೆಂಗಸು. तीरंदाज़, पु॰ ಬಿಲ್ಲು ಗ್ರಾರ; ಬಿಲ್ಲಾ ಳು. तीरंदाज़ी, स्त्री॰ ಬಿಲ್ಲು गाठि है. तीर, पु॰ दाढ़; दा० ढ़ै; धाना तीर्थ, पु॰ ಯಾತ್ರಸ್ಥಳ. तीर्थ-राज, पु॰ ಪ್ರಯಾಗ. तीर्थाटन, पु॰ वैः क्षरका हैं, तीली, स्ती॰ ಬಿದುರು ದೆಬೈ; ಬಿಜಿಗೆ; ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ. तीव, वि॰ शह्रू ; धळर धीरे.

तीसर है वि॰ ಮೂರನೆಯ. तीसरा 🕽 तीसी, स्त्री॰ अंतर्रेर्फाञ्ज्. तुंग, वि॰ ఎड्रं ठ ; शर्रं ड. तुंड, पु॰ 🕻 ಮುಖ; तुंडि, स्त्री॰ ∮ कैंक्ड्यू. तुंद, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. तुंदिल, वि॰ धीवस्यू थीं पैत. तुंदी, स्त्री॰ कैंकर, रें. तुंदैल) वि॰ धौ०क्ष्यू तुंदैला∮ ಬೊಜ್ಜ. तुंबा, पु० दे० तूंबा. तुंबिका) खी॰ धेर्नुग्रैंश रैक्कि ; तुंबी 🔰 ಸೋರೆ ಬುರುಡಿ. तुअना, अ० ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು; ಬೀಳು. तुअर, पु॰ डै० तठै. ಕ್ಷಾ, ಫಾಂ ಪದ್ಯ; ಹಾಡಿನ ಒಂದು ಚರಣ ; ಪ್ರಾಸ. तुकबंदी, स्नो॰ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಪ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕವಿತೆ. तुकमा, पु॰ ಗುಂಡಿಹಾಕುವಕಾಜಾ. नुकांत, पु॰ ಅಂತ್ಯಾನುಪ್ರಾಸ. तुक्कड़, यु॰ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ ಕಟ್ಟುವವನು. ಕ್ಷಕ್ಕ ಆಂ ಹೊಟ್ಟು. तुष्ट्रम, पु॰ धी९ छ. तुगलक, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಂ ದಾಳು; ನಾಯಕ. तुन्छ, वि॰ रेस्त्रुठ; ಅधु. तुच्छता, स्त्री॰ र्ट्यातुड्ठ; ತನ.

नुजुक, पु॰ ವೈಭವ; ನಿಯಮ. तुड्वाना, स॰ ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸು. तुड़ाई, स्नी॰ ಬಿಡಿಸುವಿಕೆ; ಮುರಿಸು ವಿಕೆ; ನಾಣ್ಯ ಗಳನ್ನು ಮುರಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟೆ. तुड़ाना, स० दे० तुड़वाना. तुतराना) अ० ತೊದಲು ತೊದ नुतलाना ∮ ಲಾಗಿಸುಡಿ; ತೊದಲು ಮಾತನಾಡು. नुतछी, वि॰ तोतछी. ಗ್ರಾಗಾ, ಡಿಂ ಬಲಹೀನ; ಕೋಮಲ —मिज़ाज ಜಾಗ್ರತೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದ. तुपक, स्त्री॰ ಬಂದೂಕು. तुक्रंग, स्त्री॰ कै ठं०ते. ಕ್ರಾಹಿತ, ಆಂ ಸಾಧನೆ; ದಾರಿ. तुभना, अ० ಚಕಿತನಾಗು. तुमड़ी, स्रो॰ संश्रि थाठा है. **तुमुल, पु॰** ಸೈನೈದ ಕೋಲಾಹಲ; ಸೈನ್ಯದ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ದ. तुरंग, पु॰ ಕುದುರೆ. वि॰ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ. तुरंत, कि॰ ಬೇಗನೆ; ತತ್ ಕ್ಷಣ.

तुरई, स्त्री॰ ಹೀರೆಕಾಯಿ.

तुरको, वि॰ डा क्ष्टिती वर्चु ಸಂಬಂಧ

तुरक, पु० दे० तुर्क.

तुरग, पु॰ ಕುದುರೆ. तुरत, कि॰ दे॰ तुरंत.

ಪಟ್ಟ.

तुरफ्रा, वि॰ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ. तुरबत, स्त्री॰ ಸಮಾಧಿ. तुरही, स्त्री॰ डंग्डं० है. तुराई, स्त्री॰ तं हैते. ಕ್ಷ್ ಕ್ಯ ತುರ್ಕೀದೇಶದ ನಿವಾಸಿ. तुर्किन, स्त्री॰ ತುರ್ಕಿ ಹೆಂಗಸು. नुकों, वि॰ ತುರ್ಕೀಸ್ಥಾನದ. स्त्री॰ ತುರ್ಕೀಭಾಷೆ. तुर्तेफुर्त, कि॰ धीरतरे; क्ध्रुरे. त्त्रंता, वि॰ त्राधियाग्य; संग्रा ಕಾದ. तुर्वत, स्त्री० दे० तुरबत. तुर्रा, यु॰ ಮುಂಗುರುಳು; ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು; ತುರಾಯಿ;-- यह कि ಆಮೇಲೆ ಏನೆಂದರೆ. तुर्श, वि॰ ಹುಳಿಯಾದ. तुर्शेरू, वि॰ ತೀರ್ವ್ಲೈಸ್ವಭಾವದ. तुर्शाना, अ॰ कार्थकाता. तुर्शी, स्त्रो॰ क्रांथै. तुलना, अ॰ ತೂಕಮಾಡಲ್ಪಡು. **स्रो** ಹೋಲಿಕೆ; ತಾರೆತಮ್ಮೆ. तुलवाना, स॰ 'ತೂಕಮಾಡಿಸು. तुला, स्त्रो॰ डन्दु ति; डा० हः; ಅಳತೆ; ಸಾಟಿ. ಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ, ಫಾಂ ತೂಕಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ತೂಕ ಮಾಡಿದುದ ರ ಮಜೂರಿ. तुलाना, अ० ಸಮೀಪಿಸು; ಹೋಗು.

तुलावा, पु॰ ಗಾಡಿಯ ಅಚ್ಚುಮರ; त्नीर, पु॰ दे॰ त्णीर. ' ಇರ್ಸು. तुल्य, वि॰ प्रಮाहर. तुवर, वि॰ ಒಗರಾದ. पु॰ ಒಗರು ರುಚಿ; ತೊಗರಿ. तुषार, पु॰ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ; ಮಂಜು; ಚೀನೀ ಕರ್ಪೂರ. तुष्ट, वि॰ ಪ್ರಸನ್ನ. नुष्टता, स्त्री॰ ग्रंग्डींश्र डं. तुष्टि, स्रो॰ ಪ್ರಸನ್ನ ತೆ. तुसी, स्त्री॰ काँधी, तुहफ़ा, यु॰ दे॰ तोहफ़ा. तुह्मत, स्त्री० दे० तोहमत. तुहिं, सर्वे० रैतर्गः; रैत्रुत्यू. तुहिन, पु॰ ಮಂಜು; ಬೆಳದಿಂಗಳು. तूंबा, पु॰ ಕಹಿಸೋರೆ. त्वी, स्त्री॰ फार्ठ थाठा है; फार्ठ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಪಾತ್ಯ. नूअर, पु॰ डैकत्र है. त्र्व, पु॰ ಕಡ್ಡಿ; ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ. न्लीर, पु॰ धडुं थे हैं ; रुद्धं ता. न्त, पु॰ ಆರಗಣಿ; ಪೀಪಿ. नृतिया, पु॰ ಮೈಲು ಮತ್ತ್ರ. नृती, स्त्री॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ಕಗಳ; —बालना ಪ್ರಬಲತೆ ಹೊಂದು. नूदा, पु॰ ठाउँ ; ಎಲ್ಲೆಯಗಡಿ ; ಬಂ ದೂಕು ಬಾಣ ಮುಂತಾದ ಅನ್ನ ಗಳ ಪ್ರದೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಇರುವ ಮಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ . नुना, अ० र्रांशिका; धर्भ; क्षेत्रामा; ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾಗು.

तुकान, पु॰ धैर्णानः ; मार्थानः थः; ಗದ್ದಲ; ಆಪತ್ತು; ಉಪದ್ಯವ. त्रफ्रानी, वि॰ धै र्फ ता थे र्फ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; ಉಪಧ್ಯವಕೊಡ ತಕ್ಷ. त्मड़ी, स्त्री॰ संग्रिटिंश केंद्र हो जिल्ल ವಾದ್ಯ. तुमना, स॰ २९ २९ वर्णकात थि विकाः ಎಕ್ಕು; ನೀವು; ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು. तूमार, पु॰ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ; ಕಗ್ಗ. त्र, पु॰ तंगारी. स्त्री॰ डी॰ गरे. **ನ್ನಡ, ಇಂ** ಹತ್ತಿ; ಗಾಢವಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. ಡಿಂ ತುಲ್ಯ; ಸಮಾನ ವಾದ. तूलना, स॰ गाविका समुन्धे २०० ಯೆಣೆ ಹಾಕು. त्लिका) खी॰ डकरं र रंग्एः तूली । धाल्ल का का अंतर का अंतर ; ತೂಲಿಕೆ. त्स र पु॰ कैंगिधाः ; भेविकाित्तर त्सा 🕽 ಕೋಟಿ. त्सदान, पु॰ ತುಪಾಕಿಯದಸ್ತು. तूसना, स० ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು. अ० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ಕಂದು; ಬಾಡು. तृण, पु॰ ಹುಲ್ಲು. तृतीय, वि॰ ಮೂರನೆಯ. तृप्त, वि॰ इं, तरू,

तृषा, स्त्री॰ धार्वे । सर्रे.

तृषित, वि॰ धार्विकारित; हिर्द विचैक्यार्थु.

तृष्णा, स्त्री॰ धार्चिकारि ; ಆತೆ. तं, प्रत्य॰ ಇಂದ; ಒಂದಿಗೆ.

तेंदुआ, पु॰ थैंका, थैठडै वज्ञां पर ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಮೃ ಗ.

ते, सर्वे∘ ಅವರು; ಅವು. तेग़, स्रो∘ ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಸ.

तेग़ा, पु॰ ಖಡ್ಗ ; ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಕುಸ್ತಿ ಹಿಡಿತ.

तेज, पु॰ ಕಾಂತಿ; ಪರಾಕ್ರಮ; ಪ್ರತಾಪ.

तेज्ञ, वि॰ ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಾದ; ಚುರುಕಾದ.

तेजपात, पु॰ ಲವಂಗ ಪತ್ರೆ. तेजसी, वि॰ ಪರಾಕ್ರಮಿ; ತೇಜಸ್ವಿ. तेज़ाब, पु॰ ದ್ರಾವಕ; ಆಮ್ಲ.

तेजाबी, बि॰ यगुळा हुने संव्याव डांधी.

तेज़ी, खीं॰ ತೀವ್ರತೆ; ಚಟುವಟಕೆ; ವೇಗ; ಪ್ರಚಂಡತನ; ಚುರುಕು.

तेरस, खो॰ ಶ್ರಯೋದಶಿ. तेरहवीं, खो॰ ಮೃತಹೊಂದಿದ ೧೩ನೇ ದಿನ ಮಾಡುವ ಗೃಹಶಾಂತಿ;

ವೈ ಕುಂಠಸಂತರ್ಪಣೆ. ನಡ, ರು ಎಣ್ಣೆ ; ತೈಲ.

तेलहन, स्नो॰ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳು; ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾಳು.

तेल्हा, वि॰ ಎಣ್ಣೈಯಿರುವ; ಎಣ್ಣೆ ಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ; ಜಿಡ್ಡಾ ದ. तेलानि, ജो॰ ಗಾಣಿಗಿತ್ತ; ಗಾಣಿಗರ ವಳು.

तेल्या, वि॰ ಎಣ್ಣೆಯ ಬಣ್ಣದ; ಎಣ್ಣೆ ಗೆಂಪು;—कुमैत,—सुरंग ಕೆಂಗಪ್ಪುಬಣ್ಣ.

तेली, पु॰ गगली गं; ತೇಲಿ.—का बेल ಯಾ ವಾಗ ಲೂ ಕೆಲ ಸ ದ ಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

तेवर, पु॰ ಕೋಪದದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; — चढ्ना ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆರಳು;— बद्दलना या विगव्ना ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

तेवराना, अ॰ ತಲೆತಿರುಗು; ಕಣ್ಣ ತ್ತ ಲಾಗು.

तेवरी, स्नी॰ ಸಿಟ್ಟು; ಹು**ಬ್ಬು** ಗಂಟು.

तेवहार, पु॰ दे॰ त्योहार. तेहरा, वि॰ ಮೂರು ವದರಿನ; ಮೂರು ಮಡಿಕೆಯ.

तेहराना, स॰ ಮೂರು ಪದರಾಗಿ ಮಡಚು.

तेहवार, पु॰ दे॰ त्योहार. तेहा, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಕೋಪ.

तैं, अस्य॰ ఇంద; ఒడ**నే. सर्व॰** నిను.

तै, पु॰ ತೀರ್ಮಾನ; ಇತ್ಯರ್ಥ; ಪೂರ್ತಿ. क्षि॰ ಅಷ್ಟು. तैनात, वि॰ ನೇವಿುಸಲ್ಪಟ್ಟ.

तैनाती, स्ता॰ ನಿಯೀಗ; ನೇಮಕ; ನೇಮಣೂಕಿ.

तैयार, वि॰ भैद्र ; ತಯಾರಾದ ; ಅಣಿಯಾದ; ಹಾಜರಿರುವ. **ैतैयारी, स्त्री॰** भैत्रू हैं; डंक्फारी; ತತ್ಪರತೆ. तैरना, अ॰ अः ग्रः अः स्थः. तिराई, ಫಾಂ ಈಜುವಿಕೆ; ಈಜಾಡಿದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ. तैराक, वि॰ ಈ ಜುಗಾರ; ಈ ಜುವು ದನ್ನು ಬಲ್ಲವ. तैराना, स० अक्षाब्धिरां. तैल, पु॰ २३ हुँ ; (तेल). तेश, पु॰ ಆವೇಶ; ರೋಷ; ಕೋಪ. तेसा, वि॰ ಅಂಥ; ಆವಿಧವಾದ. तैसे, कि॰ कार्त. तींद, स्त्री॰ धीक्स्रू. तींदल, वि॰ थीं क्षे त्रतः; थीं क्षू. तो, अल्य॰ ಆಗ; ಆವಾಗ; ಆದರೆ;

तोड़, पु॰ ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ವರಸೆ; ಬಾಃ ಸಲ.

ಹಾಗಾದರೆ.

तोड्ना, स्र ಒಡೆ; ಮುರಿ; ಕೊಯ್ಯು; ತುಂಡರಿಸು.

तोड़-फोड़, पु॰ ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಮುರಿ ಯುವಿಕೆ

तोंड़ा, पु॰ ತೋಡಾ ಎಂಬ ಆಭರಣ; ಹಣದ ಚೀಲ; ನದೀತೀರ; ಮೆಕ್ಟಲುಭೂಮಿ; ಹಾನಿ; ಸರ ಬತ್ತಿ.

तोड़ी, स्नी॰ ಅಗಸೆ, ಸಾಸುವೆಜಾತಿಯ ಎಣ್ಣೇ ಬೀಜಗಳು; ನಾಗದಂತ; ಇರಿಸುವ ಗೂಡಿನಂತಹ ಸ್ಥಿಸಿ ನಾಗುಡಿನಂತಹ ಸ್ಥಿಸಿ ನಾಗುಡು, ಇಂ ತಿಂ ನಿನಡುವ. ನಾಗು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ. ನಾಗು ಇಂ ಗಳಿ; ಗಣಿ. ನಾಗು ಬಣ್ಣ ಬದ ಲಾಯಿಸುವವ.

तोती, चो॰ ಹೆಣ್ಣು ಗಳ; ಉಪಪತ್ನಿ. तोदन, पु॰ ಚಾವುಟ; ಕೊರಡ; ವ್ಯಥ; ಕಷ್ಟ.

तोप, स्त्री॰ ತುಪಾಕಿ; ತೋಪು; ಘರಂಗಿ; ಬಂದೂಕು.

तोपस्नाना, पु॰ ఫిరంగిగಳ భండార; ಶಸ್ತ್ರಾಪ್ತ ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟಿ ರುವ ಸ್ಥಳ.

तोपची, पु॰ डिंशिझ ಹಾರಿಸುವವೆ. तोपना, स॰ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸು. तोपा, पु॰ ದಾಟು ಹೊಲಿಗೆ; ಟಾಕ. तोफा, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ. पु॰

तोबझा, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಮೂತಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹುರು೪ ಚೀಲ.

ಕಾಣಿಕೆ.

तोबा, स्त्रो॰ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ ವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು.

तोम, पु॰ ರಾಶಿ; ಗುಂಪು; ಸಮು ದಾಯ. तोमड़ी, स्त्री॰ गिर्हिश्यराधि. तोमर, पु॰ ध्रं हुं ; संधे. तोय, पु॰ शिट्छ. तोयद, पु॰ ठीः(इं); ನೋಡ ; ತುಪ್ಪ. तोरई, स्रो॰ ಹೀರೇಕಾಯಿ. तोल, पु॰ डंक्ड. तोलन, पु॰ ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ. तोलना, स॰ ड० हं कात्राः; ड० तः; ಹೋಲಿಸು. तोला, पु॰ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ತೂಕ; ತೊಲೆ. तोश, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಎದೆಗಾರಿಕೆ. तोशक, खो॰ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ; ಮೆತ್ತೆ. तोशदान, पु॰ ಬುತ್ತಿ, ಗಂಟು. तोशा, पु॰ ಬುತ್ತಿ; ವಾಥೇಯ. तोशसाना, पु॰ ठम्यु भ्रवामिस्र् ಇಡುವ ಕೋಣೆ. तोष, पु॰ ಆನಂದ. वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ. तोषक, वि॰ एतं विष्का करा विः तोषण, पु॰ डूं ప్రै. तोहक्रगी, स्त्री० ६९डं ; ६९ी का ತನ. तोहफ़ा, पु॰ कालं है. वि॰ धही कः; ಉತ್ತ್ರಮವಾದ. तोहमत, स्त्री० ದೋಷಾರೋಪಣೆ; ಸುಳ್ಳುದೂರು. तोहमती, खी॰ व्यूट टी०१ छठ ನ್ನಾ ರೋಪಿಸುವಂಥ. तौंस, स्त्री० ७ विकार्जे.

.तौंसना, अ॰ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಂದು : ಬಳಲು. तींसा, पु॰ ಕಡುಬಿಸಿಲು; ಸೆಕೆ. तौक, पुಂ ಅಡ್ಡಿಕೆ; ಕುತ್ತಿಗೆಯಪಟ್ಟ. ताक्रीर, पु॰ ठाಯान्दी; तीर्वं. तौफ़ीक, स्त्री॰ భಕ್ತಿ; ಶ್ರದ್ತೆ; ಶಕ್ತಿ; ದಯೆ. तौफ़ीर, स्त्री॰ ವೃದ್ಧಿ ಲಾಭಗಳು. तौबा, स्त्री॰ दे॰ तोबा. **तौर, पु॰** रि॰; ಪದ್ಧ ७; ಕೃಮ ; —तरीका रुट्यां वर्षः तौल, पु॰ डेर्नु ७ ; डंक्स. तौलना, स॰ ತೊಕಮಾಡು. तौला, पु॰ काथा अर्थे आर् ಮಣ್ಣಿ ನವಾತ್ರೆ; ಸೊಲಿಗೆ; ಧಾನ್ಯ ಅಳಿಯುವವನು. तौलाई, स्नो॰ डा० ಕಮಾಡುನಿಕೆ ಅಥವಾ ತೂಕಮಾಡಿದ ಮ ಜೂರಿ. तौलाना, स॰ ತೂಕಮಾಡಿಸು. तोलिया, खी॰ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ; ಸಣ್ಣ ಪಂಚೆ. तौसना, अ॰ ತ್ಬಸು; ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು. तौसीफ, खो॰ ಗುಣಕಥನ; ಪ್ರಶಂಸೆ तोहीद, स्रो॰ ಏಕೇಶ್ವರವಾದ. तोहीन) स्त्री॰ अह्यकार ; अह्य तौहीनी 🔰 ಮಾನ. त्यक्त, वि० ತ್ಯಜಿಸಿದ. त्यजनीय, स्त्री० ड्रं क्षेत्रड र्.

त्यागना, स॰ डं, ॐ र्राः. त्याज्य, वि॰ बं क्षेत्रधा जीतातू ನಾದ. त्यों, कि॰ कार्त ; धरें थै. त्योरी, स्त्री॰ दू क्षेतु; तीलध; काथा . —चढ़ना चैश स्रि ते चल्लू त ನೋಟ ಬದಲಾಗು;—में बल पड़ना भैधी तरिंदा. त्योहार, पु॰ कंजन्तितः; ಹथ्. ल्योहारी, खी॰ घर्चनित्रमंस्ट्री धेर्नु ವರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಿ ತರಿಗೆ ಕೊಡತೆಕ್ಕೆ ಹಣ. त्यौनार, पु॰ १९७; ಕ್ರಮ. त्योहार, पु० दे० त्योहार. त्राण, पु॰ ठहू हाँ ; ಕವಚ. त्राता, पु॰ ठहुई. त्रास, पु॰ ळॅंतठेचें ; ತೊಂದರೆ. त्रासित, वि॰ ಭಯಗೊಂಡ. त्राहि, अन्य॰ ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು. **ಡಿपಾರಿ, ಆಂ** ಮೂರು ವೇದಗಳ ನ್ನ ರಿಷವ; 'ಬ್ರಾಹ್ಮ ಣರ ಒಂದು ಬಿರುದು. त्रिया, स्त्री॰ ळंा मर्रा (तिरिया) त्रहि, स्त्री॰ ಕುಂದುಕೊರತೆ; ಅಶುದ್ದ. त्वचा, स्त्री॰ ಚರ್ಮ: ತೊಗಲು.

थ

थंब } पु॰ रु०थः; १००० है; उपनार.

थंभन, पु॰ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ; ತಡೆ; ಸ್ತಂ ಭನ. थंबना, अ० दे० थमना. थई, स्त्री॰ ಕುಪ್ಪೆ; ರಾಶಿ. थकना, अ॰ ಬಳಲು; ದಣಿ; ಆಯಾಸ ಗೊಳ್ಳು; ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು. थका, वि॰ ಬಳಲಿದ; ಆಯಾಸ ಗೊಂಡ. थकान, ಫೊ ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ. थकाना, स॰ धर्निश्रः. थका-मांदा, वि॰ ದಣಿದ; ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟ; ಬೇಸತ್ತ. थकावट, स्त्री॰ धर्छ है; तलै र्जु; ಆಯಾಸ. थिकत, वि॰ दलिद; धर्धित. थकौंहा, वि॰ ಆಯಾಸಪಟ್ಟ. थक्का, पु॰ ಮುದ್ದೆ; ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿದ ವಸ್ತು; ಕರಣೆ. थगित, वि॰ ಮಂದ; ಶಿಥಿಲವಾದ. थन, पु॰ चैंध्नुः थः ; स्रुत्रः थनेला, पु॰ ವೊಲಿಬಾವು; ಸೃನದ ಊತ. थनैत, पु॰ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಪಟೀಲ. थपकना, स॰ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟು; ಮೈದ ಡವು; ನೇವರಿಸು. थपकी, स्त्री० ನೇವರಿಸುವಿಕೆ. थपड़ी, स्त्रो॰ धराज् है. थापथापाना, अ॰ ಮೆಲूಗೆಕಟ್ಟ; ಮೈತಡವರಿಸು.

थपना, स॰ मा है हैं हैं हैं हैं हैं अ॰ ,थाना, पु॰ ਨੈ कार्स; छार्हे; ಬೇರೂರು; ನೆಲಸು.

थपेड़ा रे पु॰ ७० तुँ ५६० ; हाँधी ; थप्पड़ 🐧 स्र ब्बा धी.

थमना, अ॰ २०डंगळी लिंग ; डंबै. थरथर, खी॰ तंखतंख (तंखांच).

थरथराना, अ॰ तंखतंखरी तंखाताः ; ಕಂಪಿಸು.

थरथरी, स्त्री॰ तढां हं ; हं बर्त.

थरिया, स्त्री॰ प्रलूडध थरीना, अ॰ तढाता; डड्डू ठिता.

थಡ, पु॰ ಸ್ಥಳ; ನೆಲ; ಭೂಮಿ. थलकना, अ॰ ठैर्नु, विद्रार कि. कि. कि.

ಡು; ಜೋಲುಬೀಳು.

ಇಡೆ, ಟೆಂ ನೀರಿನತಳ; ವಾಸಸ್ಥಾನ. थवई, पु॰ ಉಪ್ಪಾರ; ಕಾಮಾಟೆಗ. थहराना, अ॰ तढा ता.

ಸ್ಸಿನ ನೆಲೆನೋಡು.

थांग, स्त्री॰ र्च हुं ठ का संसू है; क्षात्रः; ಸುಳಿವು.

थांगी, पु॰ं हर्पर्रे तेवद्यं तर्पर्यू ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವ; ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಸುಳಿವು ಹೇಳುವವ.

थांवला, पु॰ १ खित्रकार्थ.

थाक, पु॰ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ; ಊರಿನ ಗಡಿ; ರಾಶಿ.

थाती, स्त्री॰ रैदी; थ०वं कार्थ. थान, पु॰ स्कूत; स्वात; दौ 🎝 🕻 ; ಬಟ್ಟಿಯಥಾನು.

ಲಿಸ್ ಸ್ಟ್ರೇಷನ್.

थानेदार, पु॰ ಠಾಣೆಯವ; ಲೀಸು ಆಧಿಕಾರಿ.

थानैत, पु॰ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ.

थाप, पु॰ ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು; ಮುಧ್ರಿ ಆಣೆ; ಶಪಧ.

थापना, स॰ स्कू क्षेर्रः.

थापर, पु० दे० थप्पड़.

थापिया) स्त्री॰ ठांधीर याकारा थापी 🔰 ಕೊಡತಿ; ದಮ್ಮಸ್ಸು.

थाम, पु॰ रुंध; स्कारं. स्नी॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

थामना, स॰ रिष्ट्रैरीं; डढ़ै; रिक्षा ಯಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು.

थाल, पु॰ ಹರಿವಾಣ ; ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟಿ ; ತಾಂಬಾಣ.

थाला, पु॰ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವಪಾತಿ; ಆಲವಾಲ.

थाह, स्त्री॰ ಆಳ; डंंं रंं रेंंं;—हेना ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

थाहना, सं॰ ಆಳನೋಡು; ಅಂದಾಜು ಕಟ್ಟು.

थिगली, स्री॰ डैं(ಪೆ.

ದಾಡು.

थिति, स्नी॰ भ्रू 👌 ; र्रं छै.

थिर, वि॰ ಅಲು ಗಾಡದ; ಕದಲದ. थिरकना, अ॰ ನರ್ತನಮಾಡು; ಕುಣಿ

थिरता, स्त्री० क्ष्रे ८ डैं ; रुड़् ७ डै. थिरना, अ॰ भूं ठीउं कार्ताः; हैं छै ಗೊಳ್ಳು ; ತೇರಿಕ್ಕು.

थुका-फ़जीहत, स्रो॰ के कुंठ; क़क्शः ಅನ್ನು ವಿಕೆ ; ತಿರಸ್ಕಾರ. थुड़ी, എಂ ಥೂಥೂ ಅನ್ನುವುದು. थुथनी, स्त्री॰ ಮುಸುಡಿ; ಮೂತಿ. थूक, पु॰ ಉಗುಳು; ಎಂಜಲು; ಜೊಲ್ಲು. थूकना, अ॰ काराज्य. थूथन, पु॰ थूथनी, स्त्री॰ } दे॰ धुथनी. थून, पु॰ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕಂಭ; ಆನಿಕೆ. थूरना, स॰ कांध्री; थढी; डांटाका. थूला, वि॰ स्कू चँजात. थ्हर, पु॰ हरीं गिद. थेगली, स्रो॰ डेंरडी. थैला, पु॰ ध्वैर्ण. थैली, स्रो॰ त्रलू क्षेए. थोक, पु॰ ಗುಂಪು; ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ಒಟ್ಟು; ಠೋಕು. थोड़ा, वि॰ ಕೊಂಚ; डार्म. क्रि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ;—बहुत) ಲ್ಪ್ರಸ್ನ ಲ್ವ ; ಒಂದಿತು.. थाथरा, वि॰ धीन्धाः , कीन्धाः. थोथा, वि॰ डैरा रेपूर्त ; क्ष्यां. थोपईा, ജി೦ ಕಿನ್ನೆ ಏಟು. थोपना, स॰ कीड्यु; मंजिका; धर्थ; ಸಾರಣೆಗೈಯು. थोपियाना, अ० ಒಸರು: ಬಸಿ. थोपी, स्त्री॰ ಏಟು ; ಗುದ್ದು. थोबड़ा, पु॰ হৃ छु। ले त ए ಮೂ ७;

ಮುಸುಡಿ,

ಬೆರಗಾದ; ವಿಸ್ಥಿತ; दंग, वि० 2류유로 दंगई, वि॰ तंग्रीशिल्पं; क्षतंप ಗಂಟೆ. दंगल, पु॰ ಕುಸ್ತಿ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದ; ಮಲ್ಲಭೂಮಿ; ಅಖಾಡ. दंगा, पु॰ ಕಲಹ; ದಂಗೆ; ದೊಂಬಿ; ಬಂಡಾಯ;—क्रसाद ಬಂಡಾಯ. दंगैत, वि॰ ದೊಂಬಿಗಾರ; ಬಂಡಾ ಯ ಗಾರ. दंडना, स॰ टा॰ देश ; है है रां. दंडवत्, स्त्री॰ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ; ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಪಾರ; ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವಕೆ. दंखा, वि॰ वैद्यं आरुत्र इर्वेषाण ಯೋಗ್ಯ ನಾದ. दंत, पु॰ ಹಲ್ಲು. दंतकथा, स्त्रो॰ चं ११ चें आ आ आ आ हुं ; ಕಟ್ಟುಕಥೆ; ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಕಥೆಗಳು. दंतच्छद, पु॰ डाधी. दंतादंती, स्रो॰ च्यान्ध. दंतिया, पु॰ मह्लूळ्ट्रा. दंतुला, वि॰ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ

ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ; ಹಲ್ಲುಬ್ಬ; ಕೋರೆ

दंद, स्त्रो॰ १००; मंचे; थीं ती. go

ಹಲ್ಲಿನ.

ಗಲಾಟಿ.

दंदाना, अ॰ धीर्र डाग्डा. पु॰ धार्य ಣಿಗೆ ಗರಗಸ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪಲ್ಲು ; ಹಲ್ಲಿನವರಿಸೆ. दंदारू, पु॰ कैंगर् है. दंदी, वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳಿಗ; ಉಪದ್ರವಕೊಡುವವ. दंभ, पु॰ ಅळ० का ठः; ಜಂಭ: ಡಾಂಭಿಕ. दंभी, पु॰ ಜಂಭಗಾರ; ಡಂಬಾಚಾರಿ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಮನುಷ್ಯ. दंबरी, खो॰ ಕಣದಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಹುಲ್ಲು ಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ದನ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ ತುಳಿಸುನಿಕೆ. दंश, पु॰ चंढीड ; ಕೊಂಡಿ. दंशक, पु॰ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚು ವನ. दई, पु॰ ದೈವ; ವಿಧಿ. हई-मारा, वि॰ ಅದೃ ಷ್ಟ ಹೀನ; ಭಾಗ್ಯ ಹೀನ. दक्तियान्स, वि॰ यगु अंतर; कंषेळा; ಗೊಡ್ಡು. दक्षियान्सी, वि॰ ७०५,०५ इन् ಚೀನ ; ಬಹಳ ಹಳೆಯೆ. दक्कीक, वि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ಕೋಮಲ; ಗೂಢ; ಕಠಿನ. दक्रीका, पु॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ಕಾಠಿನ್ಯ; ಕಷ್ಟ ; ವಿಪತ್ತು. दक्रीकारस, वि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ. दक्किन, पु॰ ठर्रु, छ विस्तु, दक्ष, वि॰ జాణ; है ह्यां छ; संअंठ.

द्गा दक्षता, स्त्री॰ तैंु के छु, दख़मा, पु॰ राग्टर्रेश्चरा ವನ್ನು ಹೂಳುವ ಸ್ಥಳ. दख़ल, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಪಶ; उछी ಹಾಕುನಿಕೆ; ಕೈ ಹಾಕುನಿಕೆ: ಪ್ರವೇಶ. द्ख़ल-दिहानी, स्नी॰ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ಸುವುದು. दखल-नामा, पु॰ रुक्तिरहाड्य. **दख़ल-याबी, स्त्री० स्त्रु**क्तिर्ह्मु हाड ಕೊಳ್ಳುವುದು. द्रद्वील, वि॰ ಅಧಿಕಾರಪಡೆದ; ಅನು ಭೋಗಸ್ಥ. दर्ख़ीलकार, पुं० ಹನ್ನೆ ರಡು ವರ್ಷ ಗಳಕಾಲ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನ. दगड़, पु॰ ठछधीरै. द्राद्शा, पु॰ భయ: प्रव्यक्ष: ಸಂದೇಹ. द्गद्गाना, अ॰ दत्तित्र सः ; शह. स॰ ಮಿರುಗಿಸು. ' इगना, अ॰ ಮಧುಸಿಡಿ; ಗುಂಡು ಹಾರು; ಪ್ರೆಸಿದ್ದಿ ಪಡೆ. दगर-दगरा, पु॰ डंखं; ದಾರಿ. दग़ल, पु॰ ಮೋಸ. **दगलक्रसल, पु॰** ನೋಸ; ಠಕ್ತು. दग़ला, पु॰ ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊ ಲೆದ ಅಂಗಿ. दगवाना, स॰ गा० कि है । तं राजियां.

द्ग़ा, स्त्रो॰ कैंश्प्र ; वस्तु.

ಬಲಗಡೆಯ.

दगादार द्गादार, पु॰ ಮೋಸಗಾರ. दगाबाज, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ದಗಾ ಶೋರ: ನೋಸಗೊಳಸುವ. द्शाबाज़ी, स्रो॰ डी०(मं; हंस्); ದಗಲುಬಾಜಿ. द्रोल, वि॰ दील ब्र्याच्या ; रिप्टर ವುಳ್ಳ. ಆಂ ಪೋಸಗಾರ. द्राय, वि॰ ಸುಟ್ಟುಹೋದ; ದುಃಖಿತ. द्चकना, अ॰ ಪೆಟ್ಟಾಗು; ಅದಿಮಿ ಹೋಗು. ಈಂ ಬಡಿ; ಕೊಡವು. द्चना, अ० थी ह्या. द्चित्रन, पु॰ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ತು. द्इांकना, अ॰ तक्षेत्रका; ताधिरा

ಗುಟ್ಟು. दिखल, बि॰ तद्व राष्ट्र राष्ट्र द्तवन, हे॰ ज्ञा शिक्ष तस्ति. दत्त, पु॰ क्राठः; सब्बुद्यां बु. वि॰ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪಾಕು: ರೆಂಕೆಪಾಕು: ಗುರು

र्त्तिचत्त, वि॰ अग्र ज्ञातातरी किल्ला ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟ; ಕಾರ್ಯಮಗ್ನ.

द्दियाल, पु॰ क्षेड्र् इंटर द्दोरा, पु॰ संगई ముంతాत्रे ಗಳಿಂದಾದದ್ದು.

दृद्, पु॰ डांशं चित्रे; स्वर्धात ಒಂದು ರೋಗ. द्धि, पु॰ क्रीन्स्फं; ब्रह्म.

द्धिकांदो, पु॰ ಕೃಷ್ಣಾ ಹೈಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಣ ಬೆರಸಿದ ಮೋಸರಿಸಿಂ ದಾಡುವ ಓಕಳಿಯಾಟ.

द्धिसुत, पु॰ ಮುತ್ತು; ಚಂದ್ರ; ವಿಷ.

द्रनुज, पु॰ ದನು ಎಂಬಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಕ್ಷಸ. द्पटना, स॰ तवरीकां; ಅಟ್ಟು. **द्यु, पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ** : ಅಹಂಕಾರ. द्पेट, स्त्रो॰ तंद्रवर्टं. द्पेटना, स॰ दे॰ द्पटना. **ಢಸ್, ಆೃಂ ವಿಷ; ಕೋಪ; ಆ**ವೇಶ.

दफ्रअतन्, कि॰ ಒಮ್ಮೆ ಲೆ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ. दफ़तर, पु॰ दे॰ दफ़तर. दक्षतरी, पु॰ दे॰ दक्षतरी.

दक्षती, स्त्री॰ ರಟ್ಟನಕಾಗದ; ರಟ್ಟು. दक्रन, पु॰ ಹುಗಿತ; ಹೂಳುವಿಕೆ: ಹೆಣವನ್ನು ಸಮಾಧಿಮಾಡುವಿಕೆ; ಸಮಾಧಿ.

दक्षनाना, म॰ डांगी; क्रांगिः, दुफ़ा, स्थी॰ ಸಾರಿ; ಸರ್ತಿ: ಸಲ; ಬಾರಿ; ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ. ಡಿ. ದೂರ ಸರಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. रक्रा दक्रा करना ವ್ಯವಹಾರಮುಗಿಸು. दफ़ादार, पु॰ ಮೆಶ್ರೀ; ದಫೇಪಾರ. दकान, पु॰ ಬೇರೆಮಾಡುವುದು. दफ़ीना, पु॰ ಹೆಂಗಿದಿಟ್ಟ ಧನ ಅಥವಾ ಖಜಾನೆ.

दृक्तर, पुरु ಕಾರ್ಯಾಲಯ ;• दुबोचना, स० ಹಿಡಿಮ ಅಮುಕು; ಕಚೇರಿ; ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪತ್ರ.

दक्षतरी, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ: ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವವ.

दफ़्ती, पु॰, ರಟ್ಟು ; ರಟ್ಟನ ಕಾಗದ. द्वंग, वि॰ ಪ್ರತಾಪಿ; ಬಲಾಢ್ಸ द्वक, स्त्री॰ ಬಾಗುವಿಕೆ; ಸುಕ್ತು. द्वकार, पु॰ प्रठेतं ಅಥವಾ ಜರಿ ತಯಾರಿಸುವವ.

द्वकना, अ॰ ಆಡುಗು; ಆವಿತು ಕೊಳ್ಳು.

द्वका, पु॰ ಜರತಾರಿ; ಸರಿಗೆ;

द्वकाना, स॰ ಅಡಗಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು. द्वकी, स्रो० ನೀರಿಡುವಪಾತ್ರೆ.

द्वद्वा, पु॰ ಜುಲುಮೆ; ಪ್ರತಾಪ; ಪಟಾಟೋ ಪ.

द्वना, अ॰ ಅದುಮಿ ಹೋಗು; ಪೂತುಹೋಗು: ಉಡುಗು; ಅಡಗು ; ಒಳಪಡು.

दबाना, ∙स॰ ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಹಿಸಕು; ದಬಾಯಿಸು; ಕುಗ್ತಿಸು.

द्वाव, पु॰ धडुळ; धड्डुळ; ಬಲಾತ್ಕಾರ ; ದಮನ.

द्विस्तॉ, पु॰ राज्यकार्थं. द्बीज़, वि॰ ದध् ; तध् ; ताव्द. ಬರಹಗಾರ.

द्वेल, वि॰ ध्रुतूट; ಒಳಪಟ್ಟ; ಆಂಜುಕುಳಿ.

ಬಚ್ಚಿಡು.

दम, पु॰ ಉಸಿರು; ರ್ವಾಸ; ಕ್ಷಣ; ಪ್ರಾಣ; ಜೀವ: ಜೀವ್ಯಾ: ವೋಸ;-अटकना ಉಸಿರು ಕಟ್ಟು;—उखड्ना ಉಸಿರುಕಟ್ಟು ವುದು;—gzना ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಸಿರುಕಟ್ಟೆ ಹೋಗು;—तोड़ना ಕೊನೆಯ ಉಸಿರು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ;—कदम ಪೌ ರುಷ; ಅಸ್ತಿತ್ವ;—क्तुलना ಜೋ टा कि कार कार का ರರು ತನ್ನ**ಮೇ**ಲೆ - ಇಟ್ಟರುವ ಪ್ರೇಮನ**ನ್ನ** ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ळैं के ;—मारना हु छ हा थ ದಲ್ಲಿನ; ಆಫೀಮು, ಗುಡುಗುಡಿ ವರ್ಷ ಎಳೆಯುವುದು ;—लेना ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆ;—साधना ಶ್ರಾಸ ಧಾರಣೆಮಾಡು;—साज ಪ್ರಾಣ ಸ್ಥೇಹಿತ.

दमक, स्त्री॰ क्री॰ हो; डा०डै. दमकना, अं० ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ತಳತಳಿಸು.

दमकल, स्रो॰ ನೀರೆಳೆಯುವ ಯಂತ್ನ; ಸಂಪು.

दमकला, पु॰ ಕಾರಂಜೆ.

दम-ख़म, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಜೀನಾಳ. दमदमा, पु॰ ಯುದ್ದ ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ವ ಮರಳು ಕೋಟಿ.

—नीति ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ.

द्मबाज़, वि॰ द्राबंह.

दमदार, वि॰ यह उन्चे का थे आगत.

द्मनशील, वि॰ ಅಡंगिर ಬಲ್ಲ.

दमा, पु॰ ताकराध्याः ताकराः दमाद, पु॰ ७१००. द्मामा, पु॰ तत्ति ; ध्रैरि. द्या, स्त्री॰ हरे हर ; तळी. द्यानत, स्रो॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಸತ್ಯನಿಸ್ಥೆ. द्यानतदार, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. दयार, पु॰ ज्ञा०ंड; जातीएंट. द्याई, वि॰ हैरेहर्ज्ज हुं; तळा ವುಳ್ಳ. दर, पु॰ थेठारा: भाषा भारी है: ಬಾಗಿಲು ;—ಫ್ ಮನೆಮನೆಗೂ. स्रो॰ ಬೆಲೆ; ಧಾರಣೆ; ದರ; --अंदाज्ञ ಜಗಳಮಾಡಿಸುವವ: —आमद् ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಮಾಮ. द्रक, स्त्री० थैंधी; धैठाका. वि० ಅಂಜುಬುರುಕ. दरकच, स्त्री॰ ತರೆದ ಗಾಯ. द्रक्ना, अ० ಹರಿದು ಹೋಗು; ಬಿರುಕುಬಿಡು. दरका, पु॰ ळ ठका; ६ खका.

द्रकाना, स॰ ळंठे; भे९कं.

ವಾದ.

द्रकार, वि॰ ಬೇಕಾದ; ಅವಶ್ಯಕ

दमन, पु॰ ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ; ನಿಗ್ರಹ; दर-किनार, कि॰ ದೂರ; ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ. दरकूच, कि॰ प्रःक्षार्ठिका खाँडू; ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ. दरस्त्रााँ वि॰ ಹೊಳೆಯುವ. दरख़ास्त) स्त्री॰ ७० है; धैतुळ; दरख़्वास्त ∮ ಅರ್ಜಿ. दरकृत, पु॰ काठ; तेख; क्रू हूं. ्दरगाह, स्त्री॰ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನ ಗೋರಿ. दरगुज़र, वि॰ हु का मंगु हो ; तक ನೆಗೆ ತಾರದ. द्रगोर, वि॰ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿನ; ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗುವ. दरज, स्त्री॰ गं॰ का ; डाउं ; ಬಿರಕು. द्रज़बन्दी, स्रो॰ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿನ ಬಿರಕುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚು ನಿಕೆ. दरजन, पु॰ दे॰ दर्जन. दरजा, पु॰ दे॰ दर्जी. दरजी, पु॰ दे॰ दर्जी. दरद, पु० दे० दर्द. दरदरा, वि॰ ನುಚ್ಚಾದ. दरदरी, वि॰ तहाँ त्रिक्षुत. दर-दालान, पु॰ ಮೊಗಸಾಲೆ; ಜಗಲಿ. द्रना, स॰ दे॰ द्लना. दरपन, पु॰ चंत्रु वि; चुँ పిवि. दरपना, अ॰ टी तंं); तं र्रीहरां. दरपनी, स्त्री॰ प्रलू हर्त्यू है. दरपरदा, कि॰ ಮೃಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ; ಗುಟ್ಟಾಗಿ.

दरपेश, किं ಮುಂದೆ; ಮುಂದು दरहक्रीकत, किः ಪಾಸ್ತ್ರವದಲ್ಲಿ: ಗಡೆ; ಸಮ್ಮು ಖದಲ್ಲಿ.

द्राव, पु॰ ಹಣ; ಸಿರಿ; ಐಶ್ವರ್ಯ. द्रवा, पु॰ याठियाने ताला: ಅಂಕಣ; ಆರೆ; ಖಾನೆ.

द्राबी, स्को॰ ಹಾನಿಸಹೆಡೆ; ಹೆಡೆಯ ಆಕಾರದವಾತ್ರೆ.

दरबान, पु॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

द्रवार, पु॰ ಆಸ್ಥಾನ; ರಾಜಸಭೆ; ಒಡ್ಡೋಲಗ; ದರ್ಬಾರು.

द्रबारदारी, स्त्री॰ टाक्ट मंधीत ಹೋಗುನಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

द्रवारी, वि॰ ठाः संधैं आ; ठाः स ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. ಆಂ ಆಸ್ಥಾ ನಿಕ.

द्रमान, पु॰ ಔಷಧ; ಮಮ್ಲ.

द्रमाहा, पु॰ डै॰ तर्थ प्र०थर ; ಪಗಾರ.

इरमियान, पु॰ ಮಫ್ಯै. ক্রিত ಸಡುವೆ.

द्रिमयानी, वि॰ तंकाठकः; काद्रुत go ಪುಧ್ಯಸ್ಥ; ದಳ್ಳಾಳಿ. द्रवाज़ा, पु॰ धानीथा; इत.

द्रवेश, पु॰ साद्रा; इन्हिर. **इरस, पु॰** ದರ್ಶನ; ಭೆಟ್ಟ; ರೂಪ; ತೋರಿಕೆ.

दरसना, अ॰ डैंग्एंग: हालयरा. **ಸಂ** ನೋಡು.

द्रसाना, स॰ ड्रिटिमंः हैं। ಡಿಸು; ತಿಳಿಸು.

ನಿಜವಾಗಿ.

दरहम, वि॰ ಅವ್ಯ ವಸ್ತೆ ಯಾ ದ : ಚಲ್ಲಾ ಸಿಲ್ಲಿಯಾದ.

दराती, स्त्री॰ काढारीका था.

दरा, पु॰ ळैं कठू ठे ; ठाँगु ; क्ली ई. दराज़, वि॰ दौलेंदू ; शाद्ध ; रु॰ इ ವಾದ.

दरार, खी॰ थैठंचा; शिष्ण; ळंठंचा: ಸಂದು.

दरारना, अ॰ धै०; भः थळी ताः ; ಹರಿದು ಹೋಗು.

दरारा, पु॰ क़ै है; है क्रुंधे; दहें. दरिंदा, पु॰ ठाग०मध्याँ ठ ८० म् ಮೃಗಗಳು.

दरिया, पु॰ ति : र ಮात्. द्रियाई, वि॰ ನದಿ ಅಥವಾ ಸಮು ದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

दरिया-दिल, वि॰ ಉದಾರ; ವಿಶಾಲ ಹ್ಯದಯದ; ಧಾರಾಳಿ.

दिखा-दिली, स्नी॰ ಔದಾರ್ಯ. द्रियाप्रत, वि॰ ३೪८: ಗೊತ್ತಾದ: —करना ವಿಚಾರಿಸು; ಹಚ್ಪು.

दरियाव, पु॰ दे॰ दरिया. दरी, स्त्री॰ ಗುಹೆ; ಹೆಳ್ಳ; ಚಿನು ಖಾನೆ.

दरी-ख़ाना, पु॰ ಅನೇಕ ಬಾಗಿಲುಗ ಳುಳ್ಳ ಮನೆ.

दरीचा, पु॰ ಕಿಟಕ; ಬಾಗಿಲು.

दरीची, स्नी॰ ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಕ; ಬೆಳ िदर्भ, पु॰ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲು; ಕುಶ. ಕಂಡಿ. दर्श, पु॰ ಕಣಿವೆ; ಘಟ್ಟ.

द्री**बा, पु॰** ವೀಳೇದೆಲೆ ಆಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು.

देशा, पु॰ काश्यः; कालकाः; काठवैः; त्रा, तवैः.

देरेरना, स॰ బిగను; తిక్కు: ఆరే. देरेरा, दु॰ అరేయువికే; స్ట్రిరిన నీళిత.

दरोग़, पु॰ फार्स्ः डाफै. दरोग़-गो, वि॰ फार््युखाउंड. दरोग़-इलक्षी, स्नो॰ फार्स्् क्रैस्थे ಆर्लेओखाड्यांटा.

दरोगा, पु॰ दे॰ दारोगा. दर्कार, कि॰ दे॰ दरकार. दर्ज, वि॰ टाअथाळाळछुधुः

ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ : ಅಂಕಿತವಾದ. इजैन, पु॰ ಡಜನ್. (೧೨)

दर्जा, पु॰ ८८०० (८५) दर्जा, पु॰ टुँ१छै: ७०डँम्युः; डॅट गडै; ఏభాग.

ಕ್ಷಾಗ್, ರೃಂ ಚಿಪ್ಪಿಗೆ; ದರ್ಜಿ.

द्दं, पु॰ ನೋವ: ಬೆೇನೆ: ದುಃಖ; ಕಷ್ಟ.

दर्दनाक, वि॰ ಕನಿಕರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಕರುಣಾಜನಕ.

दर्दमंद, दर्दी, वि॰ ವೃಥಿತ; ದುಃಖ ಕರುಣಾಳು.

ददेंज्ञह, पु॰ झुँठकैश्खं. ददेंसरी, स्त्री॰ इद्धुः; सकारदेंडे. दर्पण, दर्पन, पु॰ स्त्रु वि ; स्. ३.वे. चिम, पु॰ विध्न काष्ट्रा; चाहा च्हां, पु॰ विधी ; ಘೆಟ್ಟ. द्हांक, पु॰ तांशकाययय द्हांन, पु॰ यांधी ; धांधी ; र क्रां

दर्शनीय, वि॰ ನೋಡತಕ್ಕ; ಮನೇ ಹರ.

द्शीना, स॰ ತೋರಿಸು; ನೋಡಿಸು: ಕಾಣಿಸು.

दल, पु॰ त४; ১८४४; ८ठा०ळ; ವುಂಡಲಿ; ಪಕ್ಷ; ಕಕ್ಷಿ; ಸೈನ್ಯ. दलक, क्षाः ದುಡಿತ; ಚಳುಕು ಆಳುಕುವಿಕೆ; ಶೂಲೆ; ಸಿಡಿಪ ನೋವು.

दलक, स्त्री॰ ठं०वें; थाँ०डें.

दलकन, स्नि॰ ಆದುರುವಿಕೆ; ದುಡಿತ. दलकना, अ॰ ಹುರಿದುಹೋ ಗು; ಬಿರಿ; ನಡುಗು; ಬೆಚ್ಚಿಬೀಕು. स॰ ಹೆದರಿನು.

दलगंजन, वि॰ ಅತಿಶೂರ; ಕ್ರಮಿ.

दल्टल, स्त्री॰ ಕಿಸರು; ಬದಿ.

दलदला, वि॰ ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ: ಕೊಜ್ಜೆಯಾದ.

दलन, पु॰ ವಿನಾಶ; ಸಂಹಾರ.

व्हना, म० शुविकाव्यः ६८६ : हारस्यु ६वेटा धरिपैकाव्यः : राध्यः व्याव्यः : राष्ट्रकाव्यः :

ಧ್ವಂಸಮಾಡು. **ತರೆ. ಹಾ**ಂ ಶಕಿ ಪತಿ

दलवंदी, ജो∘ ∄ಕ್ಷಿ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ; ಪಾರ್ಟಿ.

दलबन्द, पु॰ 'र्ह्यू, रूज्जु ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ. दलमलना, सु॰ ಅರೆ; ಕಟ್ಟು; ಕಸರು. दलहन, पु॰ धीर चे आग मार्ज का का. द्लान, पु॰ दे॰ दालान. द्लाल, पु॰ ದಳ್ಳಾಳಿ; ಮಧ್ಯಸ್ಥ. दलाली, स्त्री॰ विष्णुः है हैं हैं इसहरा, पु॰ तर्जठा है। स्पर्ट. ವಳ್ಳಾಳಿಗೆ ಸಿಗುವ^{*}ಹಣ. दिस्ति, वि॰ डाई०० धुः ; ३१८ ಸಲ್ಪಟ್ಟ. दिलिया, पु॰ हा कि कु दर्खा, वि॰ ठै१ का तका हु: यह त ಳುಳ್ಳ. व्लील, खी॰ ಯುಕ್ತಿ; ತರ್ಕ; ಚರ್ಚೆ; ರಾದವಿವಾದ.

दलेल. स्नी० ಶಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ಸಿಪಾ **ಮಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕವಾಯತು** 8등.

दह्यास, पु॰ दे॰ दसास.

द्हाला, स्रो॰ ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ. दब. पु॰ ಕಾಡು; ಆಡವಿ; ಕಾಡ್ಗಿ ಚ್ಸು. दवनी, स्त्री॰ ಹುಲ್ಲೊಕ್ಕಲು; ಹುಲ್ಲುತುಳಿಸಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು.

ಕರ್ಷ. द्वाई, ജിಂ ಮಜ್ಞು; ಔಷಧ. द्वाखाना, पु॰ ಔಷಧಾಲಯ.

द्वा**प्टि, स्त्री॰** ಕಾಡ್ಸಿಚ್ಭು; ದಾವಾ ನಲ.

द्वादारु, स्रो॰ धैंद्रदील हासार.

• दवात, ಫಾಂ ಮಸಿಕುವಿಕೆ : ದೌತಿ. दलबादल, पु॰ ಮೇಘದ ಗುಂಪು; द्वामी, वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ;—बन्दो-बस्त ಸರಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜಮೀನು ಸಂಬಂಧವಾದ ಖಾಯಂ ಏರ್ಪಾಟು.

दवारी, स्त्री॰ कार्य हर्या. दशन, पु॰ ಹथूंेंंंं

दशा, स्त्री॰ ಸ್ಥಿತಿ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ದಿಶ. दसलत, पु॰ दे॰ दस्तख़त.

दसना, अ॰ ಹಾಸಲ್ಪಡು; ಹರಡಿ ಕೊಳ್ಳು. ಈ ಪಾಸು; ಹರಡು. go ಹಾಸಿಗೆ.

दसोंघी, पु॰ कैंगिन्छ, భటరు: ವಂದಿಮಾಗಧರು.

द्स्तंदाज़ी, स्नी० ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ.

दस्त, पु॰ ಹಸ್ತ; हुं; ಹೊಟ್ಟಿಯ ಕಳತ; ಭೇದಿ.

दस्तक, स्त्रो॰ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವಿಕೆ: ದಸ್ತಗಿರಿ ಅಥವಾ ಜಪ್ರುಮಾ ಡುವ ಆಜ್ಞೆ; ರಹದಾರಿ; ಸುಂಕ.

द्स्तकार, यु॰ र्चुं, र्चेथ्यतावर; वैथ्: ಕಸುಬುದಾರ.

दस्तकारी, स्त्री॰ चुं, ವಾಡ; ಕೈ, ಗೆಲಸ; ಕೈ ಗಾರಿಕ.

दस्तख़त, पु॰ 考 १०५-ರುಜು.

दस्त-गरदाँ, वि॰ चैं, प्रान्ध्य (ळळ).

द्रस्त-गीर, वि॰ ६ डिच्यू में कैंगळा वर; मंक्या करंते.

दस्त-गीरी, स्त्री० तैंठे ह्री; ಒತ್ತಾಸೆ. दस्तन्दाज़ी, स्त्री० दे० दस्तंदाज़ी.

दस्त-पनाह, दु॰ ಇದ್ದಿಲು ಮತ್ತು ಕೆಂಡವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಚಿಮುಟ.

दस्त-पाक, पु॰ चंठजंडु; कुँजंडु. दस्त-ब-दस्त, कि॰ कुँळाग्र कुँ. दस्त-बरदारी, खी॰ ट्याञ्चायायट० चेथमधे॰चे योजनामः.

दस्त-बस्ता, कि॰ . ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ; ಮುಗಿದು.

इस्तयाब, बि॰ चैं, मैं रेविं ; श्रुब्रू. इस्तराबान, दु॰ था धे का को व मूं पेविष्ट खदका थाधित और क्षेत्रकार्ध कामांव धर्मु.

दस्ता, पु॰ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ; ಹೊಗೊಂ ಚಲು; ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಸಣ್ಣ ದಳ; ೨೪ ಹಾಳೆಗಳ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು; ದಸ್ತು.

दस्तार, पु॰ ठाउठार्थ. दस्ताना, पु॰ ಕೈ.ಚೀಲ.

इस्तावर, वि॰ धैं ति टा त्रा ्धा ಮಾಡುವ; ನಿರೇಚಕ.

दस्तावेज़, खी॰ ದಸ್ತಾವೇಜು; ಕಟ್ಟ ಡಕ; ಹಣ ಜವೀನು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ.

दस्तावेज़ी, वि॰ वस्यु, वर्ष्ट्री सं भःदस्याधुं. दस्ती, वि॰ ಕೈಯ. क्वी॰ ಕೈದೀವಿಗೆ; ಕೈದೀವಟಕೆ; ಲೇಖಣಿಕೆ; ಕುಸ್ತಿ ಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. दस्तुर, दु॰ ವಾಡಿಕೆ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನಿಯಮ; ಸಾರಸೀಜನರ ಪುರೊ॰ ಹಿತ.

ಹತಿ. इस्यु, पुಂ ಕಳ್ಳ; ದರೋಡೆಗಾರ. इस्त्री, എಂ ಮಾಮೂಲು ಹಣ. इह, पुಂ ಮಡುವು; ಕೊಳ. ಹಾಂ ಜ್ವಾಲೆ. वि॰ ಬಿಂಕಿಹತ್ತು. इहक, ಹಾಂ ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿ. इहका, अಂ ಉರಿ; ಸುಡು.

दहकान, पु॰ ळश्वे र्याउँ । तंजा र. दहन, पु॰ शास्त्र अर्चे.

दहना, अ० १०८; ग्रांका. म्० ग्रांका; १०८गा.

दहपर, वि॰ तार्राक्षावरणु ध्री. दहपरना, स॰ तैथमक्रोक्षावरः ; कार्यक्षावरः

दहर, go ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಕೆನೆ ಅಥವಾ ಕೊಳ.

दहल, स्नो॰ ನಡುಕ; ಕಂಪನ. दहलना, अ॰ ನಡಗು; ಅದರು.

दहला, पु॰ ಇಸ್ಟೀಟು ಎಲೆಯ ಪತ್ತ ನೇ ಬಂದು.

दहलाना, स० तत्कातिमा. दहलीज, खी० ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೊಸ್ತು. दहरात, खी० ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ. दहरात, पु० ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮುನ

ಲ್ಮಾನರು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಗದದ

ಮಂಟಪ್; ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು. ಇಕ್ಷಣೆ, ಹೌಂ ದಶಕ; ದಶಕಸ್ಥಾನ. ಇಕ್ಷಣೆ, ಹೌಂ ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬೈ. ಇಕ್ಷಣೆ, ಇಂ ಅರ್ಭಟಿಸು; ಬ್ಬ ರಿಸು.

दहान, पु॰ ಬಾಯಿ; ಫೇಜ; ಗಾಯ; ಭಿದ್ರ.

सहाना, स० ಉರಿಸು; ಸುಡು. पु० ಅಗಲವಾದ ಬಾಯೀ; ನದಿಯ ಸಂಗಮ; ಕಾಲುವೆ; ಮೋರಿ. इहिना, वि० ಬಲಗಡೆಯ. दहिने, कि० ಬಲಗಡೆಗೆ. दही, पु० ಮೊಸರು. दहेंने, स्का० ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆ. दहेज, पु० ಪರದಕ್ಷಿಣೆ.

दश्ज, पुरु २००८ हुन्छ. दहेला, विरु संध्युः; तत् तः डीव्युः.

दॉं, पु॰ ಸॅछ; तडेह; ಸಾರಿ; ಬಾರಿ; ಆವರ್ತಿ.

—काटी रोटी थुळे न्यू ळ: दांतों तले उँगली दवाना या काटना ಆಕ್ಟರ್ಯ ಚಕಿತನಾಗು:
— पीपना ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ತೋರಿಸು ವುದು;— तोइना ಸೋಲಿಸು ಪ್ರದು; दोतों में तिनका द्यान ಕ್ಷನೆಸಿ ಬೇಡುವುದು.

दांतना, अ० ಹಲ್ಲು ಹಾಕು. दांता, पु० ಗರಗಸದ ಹಲ್ಲು. 'दांताकिटकिट, स्नो० ಜಗಳ; ರಗಳ. दांती, स्नो० ಕಡೆಗೋಲು. दांना, स० ಒಕ್ಕು; ಹುಲ್ಲು ತುಳಸು.

दांभिक, वि॰ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ.
दाँव, दु॰ ಸುಸಮಯ; ಕೆಲಸಸಾಧಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಸು ಕೂ್ಲಲವಾದ
ಸಂಧಿ;—चळना ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ
ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು:
—चळाना ಹೊಂ ಚು ಕಾ ದು
ನೋಸಮಾಡುವುದು;— पकद्ना
ಕುಸ್ತೀವರಸೆ ತೋ ರು ವು ದು:
—वेंद्रना ಸಮಯಮೀರುವುದು:
—पंच टाಜನೀತಿಯು ಚಾಕ
ಚಕ್ಕತೆ.

दाँचरी, खी॰ ळातू. दाई, वि॰ दे॰ दाहिना. दाई, खो॰ टाटी; ಸೂಲಗಿತ್ತಿ. दाऊ, पु॰ ಅಣ್ಣ दाऊदी, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೆನಾ ದುವೆ.

दाल, स्त्री॰ ಎ್ರಾಕ್ಷೆಹಣ್ಣು; ದ್ವೀಪ ಪ್ರಾಕ್ಷ. ತಲುಸಿದ.

दाखिल-खारिज, पु॰ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರಿದು ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆಒರೆ ಯುವ ಚಿತ್ತುವುಸ್ತ್ರಕ.

दाख़िला, पु॰ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ; ಪಾಖಲಿ.

दान, पु॰ ಉರಿ; ದಹನ; ಅಸೂಯೆ: ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು.

दाग, पु॰ का खीु; धीतूं; इपी; ಒರೆ; ದೋಷ್.

दारादार, वि॰ ಚುಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕೆಯಾದ. द्रागमा, त॰ राखा ; धरैका हा.

द्मावेल, बो॰ तैथ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಪಿಕಾಸಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗುರುತು.

हासी, वि॰ चंधेंें जर्भ ; चंधें नं ಶಕ್ಷ.

दाव, पु॰ मंहें; ದಗ; ಉಮ್ಮಳ; ತಾನ್.

ज़ज, पु॰ ಕತ್ತಲೆ; ಕತ್ತ್ಯಲೆಯ ರಾತ್ರಿ. दाजना, अ॰ ಉರಿಯು ವುದು: ಆಸೂಯ ಪಡುವುದು.

दाइमि, पु॰ ದಾಳಿಂಬೆ ೧ಡ ಅಥವಾ ಆದರ ಹಣ್ಣು.

दाद, स्त्री॰ ವವಡೆ ಹಲ್ಲು. स्त्री॰ ಆರ್ಭಟ; ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬೈ; —सारकर रोना ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆರಚಿಕೊಂಡು ಅಳುವುದು.

दाख़िल, वि॰ ಒಳಹೊಕ್ತ; ಸೇರಿದ; वादना, स॰ ಸುಡುವುದು; ದುಂಖ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು.

दादी, स्त्री॰ तखु ; ಚಿಬುಕ. दाता, पु॰ ಕೊಡುವಾತ; ದಾನ ಮಾಡುವವೆ.

दात्न, स्ना॰ ಹಲ್ಲು ಉಜುವ ಕಡ್ಡಿ. दाद, स्नो॰ ಹುಳು ಕಡ್ಡಿ; ಗಜಕರ್ಣ; ನ್ಯಾದು ;—देना **ನ್ಯಾಯ**ಮೂಡು ವುದು;—स्वाहिश ಅನ್ಯಾಯ ವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ;—**व सित**न् ಲೇಣೇದೇಣೆ; ಜಮಾಖರ್ಚು.

दादनी, खी॰ डका ३ माण ; ಮट. ಗಡದ ಸಾಲ.

दादरा, पु॰ ಒಂದು ठात. दादा, पु॰ ड॰ दीका ड॰ दी; ७ क्षू. दादि, स्त्रो॰ ಭಿರಿಯಾದಿ; ನ್ಯಾಯೆ. दादी, स्त्री॰ ತಂದೆಯ ತಾಯಿ; ಅಜ್ಞ . ತ್ತ. ಫಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ.

दादुर, पु॰ चर्रू. दाधना, स॰ ಸುಡು ; ದಹಿಸು. दान, पु॰ ಕೊಡುವಿಕೆ ; ದಾನ.

दानव, पु॰ ठा हूर्र.

दाना, पु॰ व्वरुः, क्वरुः; धीरक्ष: ಪುರಿಗಾಳು; ನುಣೆ; ಹರಳು: —दुनका ಕಾಳುಕಟ್ಟ. दाने दाने को मुहताज़ ಕಡುದರಿದ, ತೆ. वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ ; ಜಾಣ.

दानाई, स्त्रीः ತಿಳುವಳಿಕೆ.

दानाचारा 🕽 पु॰ ಅरुगू क्वार्ट; ತಿಂಡಿ दानापानी 🕽 ತೀರ್ಥ; 🗀 ಜೀವನೊಂ ಪಾಯ.

दानिशमंद, वि॰ ಒುದ್ದಿ ವಂತ; ತಿಳಿ दानिस्त, स्ना॰ ಒುದ್ದಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. दानिस्ता, वि॰ ७९८; ७०इ. दानी, वि॰ वात्रकाढां क्रिक्ट ಉದಾರ. पु. ದಾನಕೊಡುವವ. दानेदार, वि॰ ळ ठ४० ळ ठ४० त ಶುವ; ಮಳಲು ಮಳಲಾಗಿರುವ. दाय, पु॰ ಆಹಂಕಾರ; ಜೋರು; ವರ್ಷ. इका, वि॰ तार्यकावार्य. दाव, स्त्रो॰ ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಒತ್ತಡ; ಭಾರ; ಅಂಕೆ; ಅಧಿಕಾರ; —रखना ಬಚ್ಚಿಡುವುದು. त्वत्तर, वि॰ ⁻गुड़ा ग्रज्ञ ह्यु हुं; ಜರ್ಬಿನ. दृष्ट्रना, स० दे० द्वाना. दाम, पु॰ ದರ್ಭ. हाम. पु॰ थुँधै; हुळा; ळकः; **ಫನ;** ದಾರ; ಸರ; ಉರಲು. चाम के दाम चलाना ನವುಯ ನೋಡಿ ಮನ ಬಂದಂತೆಮಾರು. नामन, पु॰ र्रंटिताः; ಅः धः. रामनगीर, वि॰ धैरा कु हु दर्वः ನೂರು ತರುಪ್ಪ दामनी, स्नी॰ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ. दामार, स्त्री॰ ळत्.

दानिश, स्त्रो॰ 'ತಿಳಿವಳಕ'; ಒುದ್ದಿ; दोमाँवन. पु॰ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಗಾಲು ಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಹಗ್ಗ. दामाद, पु॰ ७९००. दामासाह, पु॰ ದಿವಾಳಿಯಾದವೆ. दामिनी, स्त्री॰ ಮಿಂಚು: ಒಂದು ಆಭೂಷಣ; ಹಣೆ ಬೊಟ್ಟು. दामी, स्नी॰ ತೆರಿಗೆ. वि॰ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ. दाय, पु॰ कार्त; काळाकात. दायज } पु॰ ವರದ है हां. दायम, वि॰ ರಾಶ್ಯತ್ವರಾದ. दायमुलहब्स, पु॰ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ. दायर, वि॰ तढीक्षाञ ; क्षकातज्ञ. दायरा, पु॰ ವೃತ್ತ ; ಮಂಡಲ. दायां, वि॰ धंगतंदीका. दाया, स्त्री० ದಾದಿ. दायाद, पु॰ ಭಾಗಸ್ಥ; ದಾಯಾದಿ. दायित्व, पु॰ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ಜವಾ ಬ್ನಾರಿ. दायं, कि॰ ಬಲಗಡಗೆ. दार, ಹಾಂ ಹೆಂಡತಿ. वि ಉಳ್ಳವನು; ಉದಾ :—ईमानदार. दारक, पु॰ काळात: रात. दारचीनी, स्त्री॰ ಲವೆಂಗ ಚಕ್ತೆ: ದೂಲೀಸೀ. दारद, पु॰ విಷ. दारण, पु॰ ಪರಿದುವಿಕೆ: ಸೀಳುವಿಕೆ. दार-मदार, पु॰ ಅಶ್ಯಯ; ಕಾರ್ಯ ಭಾರ. दार, पु॰ ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ವೇವದಾರು.

दारुक, पु॰ ದೇವದಾರು; ಸಾರಥಿ. दारुग, वि॰ భయం इट. दार, स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಮದ್ಯ; ಔಷಧ; ಮದ್ದು; ಸಿಡಿಮದ್ದು. दारल-अमरात, पु॰ ठाळका है दारुळ-ज़बं, पु॰ ಟಂಕಸಾಲೆ. दारुल-शफ़ा, पु॰ ಆನू हैं, दारोगा, पु॰ ಮೇಲೈ ಚಾರಕ; ರ್ಇಸ್ಪೆ ಕ್ಟರ್. दार्शनिक, वि॰ ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ತೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. दार्शनिक, पु॰ ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. दाल, स्वी• ಬೇಳೆ; ಬೇಯು ಸಿದ ಬೇಕ; ತೊಗೆ; ಮೈಲಿ ಶಿಡುಬು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ळ हुं है ;— न गलना थैं है थैं। ಯದಿರು; ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯ ದಿರುವಿಕೆ;—**में काला होना** ಕಳಂ ಕತೋ**ರು**ವ ಲಕ್ಷಣ ವಿರುವಿಕೆ.

दालचीनी, खी॰ ಲವಂಗಚಕ್ಕೆ. रालमोट, खो॰ ಎಣ್ಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಕರಿದ ಬೇಳಿಕಾಳು ; ಹುಂದಿದ ಅವಲಕ್ಷಿ. दालान, पु॰ ಮೊಗಸಾಲೆ : ಕೈಸಾಲೆ; ಪಡಸಾಲೆ.

ಕ್ಷ, ಆಂ ಆವರ್ತಿ: ಸಲ: ನರದಿ; ಒಂತು; ವೇಳೆ; ಆನುವು; ಹಂಚಿಕೆ; ಉಪಾಯ: ತಂತ್ರ; ನರಸೆ; - लेना तंरळाडे॰ ठेरे केंग्रिंग् ವುದು ;—हागाना ಪಂದ್ಯ ಕಟ್ಟು ವುದು;—आना ಗೆಲುವು ಆಗು; | दाहना, म• ಉರಿಸು; ಸುಡು.

—देना रीश डायू है_, हे हैं ७ राय విస్తు. दावँना, स॰ ६ क्यु ; काष्ट्राडा क्या दावँरी, स्त्रो॰ ळा दाव, पु॰ १००३; डाइ. दावत, स्त्री॰ छिडल. दावन, पु॰ ದಮನ; ನಾಶ; ಕುಡ ಗೋಲು.

दावना, स० ಒಕ್ಕು; ಹುಲ್ಲು ತುಳಿಸು. (दावँना)

दावा, स्त्री॰ ಕಾಡ್ಗಿ ಚ್ಚು; ದಾವಾನ ७. ತ್ತಂ ಹಕ್ಕು; ಅಧಿಕಾರ; ದಾನೆ; ವ್ಯಾಜ್ಯ ; ಮೊಕದ್ದಮೆ ; ದೃಢ ವಾದ ಹೇಳಿಕೆ.

दावात, ஓಂ ಮಸಿಕುಡಿಕೆ; ದೌತಿ. दावादार, पु॰ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥ; ದಾನೆ ಮಾಡಿರುವವ.

दास, पु॰ एकः; ७८००००ः; ಊಳಿಗದವ; ಸೇವಕ.

दासता, स्त्री॰ ००९ तः; हैं हैं : ವಾನ್ಯ इासी, स्त्री॰ १०१ में तंत्र है। दास्तान, स्नी॰ ಸುದ್ದಿ ; ವೃತ್ತಾಂತ : ಕತೆ; ವರ್ಣನೆ.

बाह, पु॰ ದಹನ; ದಹನಕ್ರಿಬೆ: ತಾಸ.

दाहकमें, पु॰ ದವನ ಸಂಸ್ಕ್ರಾರ. दाहन, पु॰ ಉರಿಸುವಿಕೆ; ದಹಿಸು ನಿಕೆ.

दाहिना, वि॰ ಬಲಗಡೆಯ ಕೂಲವಾದ. राहिने, क्रि॰ ಬಲಗಡೆ. दिअली, स्नी० ळलडै. दिआ, पु॰ टी इंट. दिआसलाई, स्नी॰ र्यं० है ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿ. fan, 1a. ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವ ಬೇಸತ್ತವ ಕೃಂಕ್ಷಯರೋಗ. दिक्कत, स्त्रीः डैंग्वित हैं; कर्डू; ತೊಡಕು. दिखना, अ॰ कालाः; कंब्लां धर्मः; ತೋರು. दिखलाना, स० ನೋಡಿಸು; ತೋ | दिदाना, स० ಬಲಪರ್ಡಿ ರಿಸು ; ಪ್ರದರ್ಶಿಸು. दिखवैया, पु॰ डै०१० राघ व द; ನೋಡುವವ. दिखाड, वि॰ तील खंड हु; डील है ಕೆಯ; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರದ. द्खाना, स॰ तीश वैत्रः; डी०१० राः; ತೋರಿಸಿಕೊಡು. दिखाव, पु॰ तैशिध; ದೃಶ್ಯ. दिखावट, स्त्रो० डी०१८ हैं ; रूँ०१ता ; ಥಳಕು. हिःखावदी, वि॰ ತೋರಿಕೆಯ; ನಟ ಸೆಯ. दिखा**वा, पु॰** तंधते; डै०९० है; ಸೋಗು; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ. दिखोवा, वि॰ दे॰ दिखावटी.

दिगंत, पु॰ हुँ తిజ ; ది గంత.

दिगंबर, पु॰ थैड्ड थैळानि ठाः ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಜೈನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದುಪಂಗಡೆ. ಡಿಂ ಬೆತ್ತಲೆ ಯಾದ. दिग्दर्शन, पु॰ ಇಂಗಿತಮಾಡುವಿಕೆ : ದಾರಿತೋರುವಿಕೆ. दिगर, वि॰ ७ तुः; २ ७ ४ ५; २ ४ ४ ६ ,ನೆಯ. दियाना, अ० ದೃಷ್ಟಿ, ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು. दिही, स्त्री॰ द कें. दिशोना, पु॰ तू है, थाँ। धार्; ळाहें ಶ್ನ. दिन, पु॰ ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು; ಕಾಲ; ಸಮಯ; ಆವಧಿ;—दहादे ನಟ್ಟ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ;—रात ಹೆಗಲಿ ರಳು:-चढ्ना ಹೊತ್ತೇರುವುದು; —सरना वैत्र हरे बे बा उंदि . दिनी, वि॰ धळंष तैत्रम्तः ळंषेळा. दिनोंची, खी॰ ळंतथा कंठिका. दिमाग, पु॰ दी, प्रभाव ; धात ; ಸೊಕ್ತು; ಗರ್ವ;—खाना या चारना काला कंपि कैंग्बिका ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಸು;—बदना ಬಹಳ ಗರ್ವಪಡುವುದು; —लड़ाना ಬಹಳ ಗಂಭೀ**ರವಾ**ಗಿ ಯೋಚಿಸು. दिमाग़दार, वि॰ ಮೇಧಾವಿ; ಬುದ್ದಿ

ವಂತ; ಗರ್ವಿಷ್ಡ.

दिसागी, वि॰ ಮೆದುಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ दिल-चस्प, वि॰ ಮೆನೆಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿ ಸಿದ್ದ दिया, पु॰ ದೀಪ; ದೀವಿಗೆ. दियानत, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ. दियानतदार, पु॰ ಸ್ರಾಮಾಣಿಕ. दियारा, पु॰ ग्राधित ; तिवेदां वैका ಪ್ರದೇಶ. दियासलाई, स्रो॰ धै॰ है है ದೀನದ ಕಡ್ಡಿ. दिरम, पु॰ ಈ ಪ್ರಪ್ತದೇಶದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ. दिरमान, पु॰ श्रेयक्वर ; क्षेट्रैंड्रैं. दिरहम, पु॰ दे॰ दिरम. हिल, 'पु॰ ಹೃದಯ ; ಮನಸ್ಸು ; ಚಿತ್ರ; ಸಾಹ್ಸ; ಎದೆ;--- क फफोले फोड़ना कार्रभूत नैश ह ವನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕುವುದು. दिल-आज़ार, वि॰ ಮನನೋಯಿ ಸುವ: ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ನಿರ್ದಯಿ. दिल-कश, वि॰ धें ७० , इस्टिं दिल-कुशा, वि॰ ಸುಂದರ; ಮನೋ ಹರ. दिल-स्वाह, वि॰ कार धकाभैवः ಇಚ್ಛಾನುಕೂಲ. दिल-गीर, वि॰ द्रार्ट्सिटिक हो : ದುಃಖಿತ. दिल-गीरी, खो॰ ठुई; ದುಃಖ; ದುಗುಡ. दिल-चला, वि॰ ಫೈರ್ಯವಂड:

ವೀರ.

ಸುವ; ರಮ್ಯ; ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ. दिल-चस्पी, स्त्री॰ ಮುತವರ್ಜ; ಆಸ್ಥೆ; ಅಭಿರುಚಿ; ಅಕ್ಕರೆ. दिल-ज़दा, वि॰ ज है उँ अ ५; ದುಃಖಿತ. दिल-जमई, स्त्री॰ र्रा राज्या र ; ₂~. दिल-जला, वि॰ ಮನಸೊಂದ. ಸಂತೋಷಪಡು दिलजोई, स्रो० ವುದು. दिल-दार, वि॰ शकार ; रहे हैं. दिलनशीन, वि॰ ಮನವೊಪ್ಪುವ. दिल-पज़ीर, वि॰ ठाठठी छंर: ಸಂದರ. दिल-फ़रेब, वि॰ ಮನೋಹರ; ನೋಹಕ; ಆಕರ್ಷಕ. दिल-बर, वि॰ ప్రియ ; ప్రి, కియ. दिल-बस्ता, वि॰ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ಯಾ ರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ರುವ : ಪ್ರೇಮಿ ; ಅನುರಕ್ತ. दिल-बहलाव, पु॰ ಮನೋರಂಜನೆ. दिलबाज़, वि॰ ಎದೆಗಾರ; ಚತುರ. दिल-स्वा, स्वो॰ ಪ್ರಿಯ: ಪ್ರೀತಿವಾತ್ರ ನಾದವ. दिलवाना, स० दे० दिलाना. दिल-शाद, वि॰ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ರುವ ; ಆನಂದಿತ. दिल-शिक्नो, स्रो॰ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುವುದು.

दिल-शिकस्ता, वि॰ ಎದೆಯೊಡೆದು । दिसावरी, वि॰ ಹೊಗರಿನಿಂದ ಬಂದ: ಹೋದ; ಮಃಖಿತ: ಖಿನ್ನ.

दिल-सोज, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯುಳ್ಳ ; ಕರುಣಾಳು.

दिला, अन्य॰ की कार्रर्ज ! दिलाना, स॰ चै० विर्यः.

दिलावर, वि॰ इंद्रांति ; इंग्रंत

दिलावारी, स्थे॰ ಕಡುಗಲಿತನ; ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

दिलासा, पु॰ ಸಮಾಧಾನ; ಸಂತ ವಣೆ ; ಸಂತಸ.

दिली, वि॰ ಹಾರ್ದಿಕ; ಹೃದಯಾಂ ತರಾಳದ.

विलेर, वि॰ ಶೂರ; ಸಾಹಸಿ; ಎದೆ ಗಾರೆ.

दिलेशाना, वि॰ दिएठडरूट ; ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ; ನೀರನಂಥ.

दिलेरी, स्त्री॰ उँ॰ थ्राः; सञ्जर्मः; ಧೈರ್ಯ.

दिल्लगी, स्त्री॰ क्राग्रं;—उड़ाना ಪರಿಹಾಸಮಾಡು.

दिवाना, वि॰ क्राक्ष्यु. स॰ हैं। ಡಿಸು.

दिवाला, पु॰ ದಿವಾಳ;—निकलना ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

दिवाली, स्रो॰ ದೀನಾವಳಿಹಬ್ಬ. दिसना, अ॰ ಕಂಡುಬರುವುದು.

दिसा, स्त्री॰ ದಿಕ್ಟು; ದೆಸೆ.

दिमावर, पु॰ दैंगरीतरुगळाः; ಸರದೇಶ; ದೇಶಾವರ.

ಪೇತಾವರದ.

दिहेता. वि॰ ಕೊಡುವವ: ದಾತ್ರ दिहाड़ा, पु॰ ದುರ್ದೆಸೆ; स्तर्धः.

दिहात, स्त्री॰ दे॰ देहात. दिहाती, वि॰ दे॰ देहाती.

दीआ, पु॰ ದಿ॰ಪ.

-दीखना, अ० ಕಾಣಿಸು: ಕಂಡು ಬರು.

दीगर, वि॰ ७ ನ्रं; ७ ड ठ ; ಎ उ ढ ನೆಯ.

दीघी, स्रो॰ चैठै; ची०ई.

दीठ, स्त्री॰ ನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಷ್ಟಿ; न्निष्धः; विध्नुः;—भरे देखना ಕಣು ತುಂಬ ಸೋಡು.

दीठबंदी, स्त्री॰ चलाू चधाू करीं; ಗಾತುಡಿ ವಿದ್ಯೆ.

दीद, स्त्री॰ ದರ್ಶನ; ನೋಟ.

दीदा, पु॰ ದಿथु, ; ಸೋಟ ; ಕಣ್ಣು ; ದಿಟ್ಟತ್ನ ;—दानिस्ता

दीदार, पु॰ ಕಾಣುವಿಕೆ; ಭೆಟ್ಟ: ಸಂದರ್ಶನ.

दीदारू, वि॰ ती॰ खंडचुं; तंडन ನೀಯ.

दोदी, स्त्री० ७५.

दीन, वि॰ ಏੱਛ; ಗತಿಕೆಟ್ಟ; ದುಃಖತ; ವಿನಯವುಳೖ; **ರು** ಮತ; ಧರ್ಮ; ಧರ್ಮನಿಶ್ವಾಸ.

रीनता, स्त्री॰ ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

दानदार, वि॰ ತನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿ ಕೆಯುಳ್ಳವ. दानदारी, ജी॰ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ.

दीन दुनिया होन दुनी क्या विकास करहा.

दीनार, पु॰ धित् त ಒಡವೆ; ಬಂಗಾ ರದ तंग; धित् त तनः ; ವೊಹರು.

हानी, वि॰ ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ. हीप, दीपक, पु॰ ಸೊಡರು; ದೀವಿಗೆ; ದೀಪ.

दीपिकेट, पु॰ ಕಾಡಿಗೆ; ಕಪ್ಪು. दीपदानी, स्नी॰ ತುಪ್ಪ ಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ದೀಪದ ಸಾಮಾನುಗ ಳನ್ನು ಇಡುವ ಭರಣಿ; ದೀಪದ ಗೂಡು.

नीपन, पु॰ ಹೊತ್ತಿಸುವಿಕೆ; ಕೆರಳಿ ಸುವಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ

दोपिका, स्त्री॰ ಸೊಡರು; ಚಿಕ್ಕ ದೀಪ.

होसि, स्क्रे॰ थैंडिंका ; गुनगरं. होबाचा, पु॰ ಮುನ್ನು वि ; अरिवेर्ने ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ; ಭೂಮಿಕೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನ; ಭೂಮಿಕ. ತೊಸಾ, ಈಾಂಗೆಜ್ಞಲು; ಗೊರಲೆ.

होया, षु॰ ದೀಪ;—वंडा होना ವೆಂಶನಷ್ಟವಾಗು;—वदाना ದೀಪ ಆರಿಸು;—वत्ती करना थैंपर ಮಾಡುವುದು.

दीर्घकेश, पु॰ हं ठळे.

दीर्घसूत्री, वि॰ ಸೋಮಾರಿ.

दीणं, वि॰ ಹರಿದು ಹೋದ. दीवट, द्वी॰ ದೀಪದ ಕಂಬ; ಸಮೆ. दीवान, पु॰ ರಾಜ ಸಭೆ; ದರ್ಬಾರು; ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾನ.

दीवान-ए-आम, पु॰ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದರಬಾರು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ.

दीवान-ख़ाना, पु॰ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾ ಗದ ಕೋಣೆ; ಹಜಾರ.

दीवान-वास, पु॰ ಮಂತ್ರಾಲೊಚ ನೆಯ ಸಭೆ; ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸುವ ದರ್ಬಾರು.

दिवाना, वि॰ ಹುಚ್ಚ ; ಮರುಳ ; ಉನ್ಮತ್ತ.

दीवानी, खी॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪಡವಿ; ದಿವಾನಗಿರಿ; 'ಸಿವಿಲ್' ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನ. वि॰ ಹುಚ್ಚಿ.

दीवार, स्त्री॰ ಗೋಡಿ. दीवारगीर, पु॰ ದೀಪದಾನಿ; ಗೋ ಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿರುವ ದೀಪದ ದಿಂಬು.

दीवाल, खी॰ दे॰ दीवार. दीवाली, खी॰ ದೀಪಾವಳ; ದೀವ ಳಿಗೆ.

दीसना, अ॰ ಕಂಡು ಬರು; ಕಾಣಿಸು. दीह, वि॰ ಉದ್ದವಾದ.

ತ್ತೆತ, go ದ್ವಂದ್ವೆಯುದ್ಧ ; ದಾಂಧಲೆ ಜೋಡಿ ; ನಗಾರಿ.

दुंबा, पु॰ ಹಿಂಭಾರಬಾಲದನೇಕೆ.

हुआ, स्त्री॰ ें ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅರಿಕೆ: ಹರಕೆ; ಆಶೀರ್ವಾದ;—मांगना ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು.

दुआब } पु• ಎರಡು ನದಿಗಳ ನಡು दुआबा ∮ ವಣ ಪ್ರದೇಶ. दुआर, पु• ದ್ವಾರ; ಬಾಗಿಲು. दुआरी, खी• ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲು: ದಿಡ್ಡಿ ಬಾಗಿಲು.

दुआल, ಕಾಣಿ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು ಪಟ್ಟಿ.

हुआसी, सि॰ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರು ಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ.

दुई, वि॰ ಎರಡು. दुकड़ा, पु॰ ಎರಡೆರಡು; ಜತೆ. दुकना, अ॰ ಮರೆಯಾಗು. दुकान, खो॰ ಅಂಗಡಿ. दुकानदार, पु॰ ಅಂಗಡಿಯವನು. दुकानदारी, खो॰ ಪ್ಯಾಪಾರ; ವರ್ತ

हुकाल, पु॰ घठागाण; चरू, का. हुकूल, पु॰ ताठा काथ; घधीं. हुकेला, वि॰ वध्, ठा; జತೆ. हुकेले, कि॰ वध्, ठाति. हुका, वि॰ ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವ;

दुक्की, स्त्री॰ ಎರಡನೇಬಂದು ; ದುಗ. दुवंबडा, वि॰ ಎರಡಂತ್ರಸ್ತಿನ ; ಎರಡು ಭಾಗದ. दुखहा, पु॰ ಬೋಕ ವೃತ್ತಾಂತ; ವಿಷತ್ತು;—रोना ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ತೋಡಿ ಕೊಂಡು ಅಳುವುದು ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

हुखतः } स्नी॰ ಮಗ್ಗಳು. दुखतः वि॰ ದುಃಖದಾಯಕವಾದ. दुखदाई, वि॰ ಸಂಕಟಕೊಡುವ.

दुखना, अ० ನೋಯು; ದುಃಖ ಪಡು.

दुखाना, स॰ ನೋಯಿಸು ; ದುಃಖ ಪಡಿಸು.

_ ಬಂದೂಕು.

हुगुन } वि॰ ಇಮ್ಮ ಡಿ; ಎರಡರಷ್ಟು,
हुगुना, स॰ ಇಮ್ಮ ಡಿಸು.
हुगाड़ा, पु॰ दे॰ हुगड़ा.
हुचारी, स्बी॰ ಎರಡುಘಳಿಗೆ.
हुचिताई, स्बी॰ ಶಂಕೆ; ಸಂದೇಹ;
ಇಮ್ಮನದ; ಚಿಂತೆ.

दुगरुगी, स्त्रो॰ ಎದೆನಡುವಣಕಾಲುವೆ.

दुगड़ा, पु॰ ಎರಡು ಕೊಳದಿಯು

दुजान्, किಂ ಮಿಂಣಕಾಲೂರಿ. ° दुजीह, पुಂ ಎರಡುನಾಲಿಗೆಗಳುಳೖ; ಹಾವು.

दुज़्द, पु॰ ಕध्धं. दुज़्दी, खो॰ ಕध्युंडर्स. दुज़्दीदा, वि॰ ಕध्युंडर्स्ट ; निगाहे— ಕध्युर्तेशिधं.

दुद्दक, वि• ಎರಡುಹೋಳಾದ. दुत, अन्य• भीः; भीः; ಧಿಕ್. दुतकार, खो॰ తిరಸ್ಕಾರ; ಧಿಕ್ಕಾರ. दुतकारना, स॰ औರಸ್ಕರಿಸು; ಜರೆ; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

दुतक्की, वि॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ; ಉಭ ಯಾರ್ಥದ.

दुतारा, पु॰ ಎರಡುತಂತಿಗಳ ವಾದ್ಯ. दुति, स्त्रो॰ ಕಾಂತಿ.

हुद्स, वि॰ ದ್ವಿದಳ; ಒಡೆದರೆ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗುವ ಧಾನ್ಯ (ಬೇಳಿ).

दुदलाना, स॰ क़िच्चुं हैर्रेगः; डेटर्यू हर्राः, -

दुिदल, वि॰ ಇಮ್ಮನದ. दुवसुँहाँ, वि॰ ಹಾಲುಣ್ಣು ವ; ಹಾಲು ಹಲ್ಲಿ ನಮಗು ; ಮೊಲೆಕೂಸು.

हुमहाँबी, स्नी॰ का धैर के खिर हुमार, नि॰ का धार्मकांकांक. हुमारा, नि॰ ಎರಡು ಅधित ; निष्मुक्षारा,

ತ್ವಟಾಗಿ, ಡಿಂ ಹಾಲು ಕೊಡುವಂತಹ; ಈರಲಗಿನ. हुबारू, वि॰ ಬಹಳ ಹೌಲುಕೊಡುವ ಹಸು.

दुवेल, वि॰ दे॰ दुबारू. दुनया, पु॰ ಎರಡುನದಿಗಳ ಸಂಗಮ. दुनाली, वि॰ ಎರಡು ಕೊಳವಿಯ.

दुनियाई, वि॰ ಸಾಂಸಾರಿಕ; ಪ್ರಾ ಪಂಚಿಕ.

दुनियादार, पु॰ ಗೃಹಸ್ಥ ; ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ.

दुनियादारी, स्त्री० धೌಕಿಕವ್ಯ ವಹಾರ; ಚತುರತೆ; ಮೋಸ.

दुनियाबी, वि॰ অ্যাত্রত গুল হ্লো । প্রমান্ত্র,

हुनियासाज, वि॰ ಮು ಖ ಸ್ತು ७ ಮಾಡುವವ; ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ; ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ.

दुनियासाज़ी, स्ति∘ टा कि छ हुं; २कोलाडै.

दुपरा, पु॰ ದುಪ್ಪಟ; ಅಂಗವನ್ನು. दुपरी, स्त्री॰ दे॰ दुपरा. दुपहर, स्त्री॰ दे॰ दोपहर.

दुष्दरिया } स्त्री० चंप्युर्हरः మ दुष्दरी } मृजुर्ह्य दृष्ट्र स्टर्था उ పుల్లిగే.

दुफ्तसकी, वि॰ ಎರಡುಬೆಳೆಯ. दुवकना, अ॰ ಬಚ್ಚಿ ಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳು; ಕಣ್ಮ ರೆಯಾಗು.

दुबरा, वि॰ दे॰ दुबला.

दुवराना, अಂ'ಬಡವಾಗು. दुवला, वि० ಅಶಕ್ತ ; ಬಡಕಲ. दुवारा, क्षि० ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ; ಎರಡ ನೆಯಸಾರಿ.

दुविधा, वि॰ ७राమार; वधुः०तै; अववधीःः

हुभाषिया) पु॰ ১ठ छ। यग दौर्म संत्रु हुभाषी) थ थू दो.

दुमंज़िला, वि॰ ಎರಡಂತಸ್ತಿನ.

हुम, ब्री॰ थाए ;—दबाकर भागना ळंबिठ ६ द्वांज्ञांचा ;—हिस्ताना २० डेंग ब व त्रंयू टेंग्विट स्टी राज्ञांचा.

हुमची, स्नी॰ ಬಾಲದ ಕೆಳಗೆಬರುವ ಕುದುರೆ ಜೀನಿನಪಟ್ಟಿ.

हुमदार, वि॰ ಬಾಲನಿರುವ; ಬಿರುದು ಪಡೆದ.

हुमुहाँ, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. दुरंगा, वि॰ ವಂಚಕ; ಕಪಟ. दुरंगी, स्त्री॰ ಮೋಸ; ಕಪಟ. दुरंग, वि॰ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿ ಸುವ. ್.

हुर, अस्य० ನಿಷೇಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ. go ಮುತ್ತು; ಬುಲಾಕು; ನತ್ತು.

हुरहुराना, स॰ ७ ವ ಮಾ ನ ಪ ಡಿ ೩ ಓಡಿಸು'ವುದು.

दुरना, अ॰ ವುರೆಯಾಗು. दुरभिसंघि, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ಒಂದುಗಾಡಿಸುವ ಯೋ ಚನೆ. हरबीन, स्री॰ दे॰ दूरबीन.
हरवेश, पु॰ इंग्डेरण; रूप्या. (इरवेश)
हरामह, पु॰ आक्ष्रुण; कर.
हरासुरी, स्री॰ आक्ष्र्यु आहे.
हरासुरी, ति॰ डांड्रसंखं.
हरास्यं, ति॰ टांड्रसंखं.
हरास्यं, ति॰ टांड्रसंखं.
हरास्यं, ति॰ टांड्रसंखं.
हरास्यं, ति॰ टांड्रसंखं.

हुराहा, पु॰ ಎರಡು ठर्द्रु तस्य काखाज द्रृष: दुरित, पु॰ काग्र; दीशदा. दुरियाना, स॰ दाठिकाव्छा. दुरुखा, वि॰ ಎठढाक्षां कार्यं, दुरुस्त, वि॰ देठिकातिकां कार्यं, दुरुस्ती, खी॰ बैट्यं कार्यः; सादा

द्वराशय, पु॰ ದುರುದ್ದೇಶ್ಯ;

ಭಾವನೆ.

ತ್ರಕ್ಕ, ಡಿಂಗೂಢ; ಕಠಿಣ; ಊಹಿಸ ಲಾಗದ.

ತ್ತೇಸಾ, ಇಂ ಭ್ರಮರ; ದುಂಬಿ. ತ್ತಾರೆಕ, ಡಿಂ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ. ತ್ತಾರ್ತೆಗ, ಹಾಂ ವಿಷತ್ತು. ತ್ತಾರ್ತೆಗ, ಡಿಂ ತಿಳಿದುಲಾಗದ. ತ್ವತ್ತೇಸ, ಡಿಂ ಪ್ರಬಲ. ತ್ವತೇಗ, ಡಿಂ ಅಶಾಂತ; ಪ್ರಬಲ; ಭಯಂಕರ.

दुदिन, पु॰ ಮೋಡ ಕವಿದದಿನ; ದುಃಖದದಿನ.

दुईर, वि॰ शुक्षिंव सं. दुईषं, वि॰ दे॰ दुईर. दुर्बोब, वि॰ ಬೇಗನೆ ಮನವರಿಕೆ ಯಾಗದ.

हुर्मिल, वि॰ ದೊರೆಯದ. दुर्स, पु॰ ಬಾವುಟ; ಬಾರುಗೋಲು. दुर्वार, वि॰ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿ

हुर्विनीत, वि॰ ಅಸಭ್ಯ ನಾದ; ಉದ್ದಂ ಡತನದ.

दुर्विपाक, पु॰ दांग्ठदां हुं हैं धूं ಪರಿಣಾವು.

दुलकी, स्त्री॰ ಕುಲುಕೋಟ; ಕುದು ರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡೆ.

दुळखना, स॰ स्रदीशस्त्री स्टीपी. दुलड़ी, स्नी॰ ಎರಡೆಳೆಯಹಾರ. दुलत्ती, स्त्री॰ ಹಿಂಗಾಲೇಟು; ಒದೆ. दुलना, अ॰ ಅಲುಗಾಡು. दुलराना, स॰ ముద్వాడు. दुलहून १ स्त्री०, ಮದುಮಗಳು; दुलिहिन ∮ ಮದುವೆಹೆಣ್ಣು. दुलहा, पु॰ ಮದುವಣಿಗೆ. हुलाई, स्नो॰ ಕವುದಿ; ರಜಾಯಿ. दुलाना, स॰ ಆಲುಗಾಡಿಸು. हुलार, पु॰ ಮುದ್ದು; ಮುದ್ದಾ ಟ. दुलारना, स॰ ಮುದ್ದಾ ಡು. दुलारा, वि॰ ప్రೀತಿಪಾತ್ರ. दुळीचा, पु॰ ಜಮಖಾನೆ. दुवसी, स्रो॰ ಎರಡಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ. दुवार, पु॰ धानीలा.

दुवाल, स्त्री॰ ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ. दुवाली, स्त्रो॰ ಡವಾಲಿ; ಹೆಗಲಿನ ವೇಲೆಧರಿಸುವ ಚಕ್ಕಳದ ಪಟ್ಟಿ. दुविधा, स्त्री॰ ಅನಿಶ್ಚ್ರಯ ; ಸಂದೇಹ; ಇಬ್ಫಾ ಗವಾ ದ ವನೋ ಭಾವ. दुशाला, पु॰ कार्थकारि. दुशमन, पु॰ ಹಗೆ, (दुशमन) ವಿರೋಧಿ. दुश्मनी, स्त्री॰ कैंगैंड हं; दूं हार् दुक्तार, वि॰ ಕಠಿಣ; ಕಷ್ಟವಾದ. दुस्वारी, स्त्री॰ ಕಷ್ಟ ; ತೊಡಕು. दुसरिहा, वि॰ ಎದುರಾಳು; ಬೇರೆ ಯವ.

दुसह, वि॰ ಸಹಿಸಲಾಗದ; ತಾಳ ಲಾರದ.

gुसाध, पु॰ ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ.वि॰ ನೀಚ; ದುಷ್ಪ. दुसाल, पु॰ दे॰ दुशाला. दुस्ति, स्नी॰ ಈ ರೆಳಿಯ ದುವೃಟಿ. दुसेजा, पु॰ दीव दू ಮ० छ. दुस्तर, वि॰ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ; ವಿಕಟ. दुस्सह, वि॰ ಸಹಿಸಲಾಗಡ. दुहता, पु॰ ಮಗಳಮಗ; ವೌಹಿತ್ಯ. दुहती, ജിಂ ಮಗಳಮಗಳು. दुहत्था, वि॰ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಿದ.

दुहन, पुಂ ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ. दुहना, स॰ ಹಾಲು ಹಿಂಡು. दुहनी, स्त्री॰ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಾತ್ರೆ.

दुहर, वि॰ ಇಮ್ಮ ಡಿಯ.

दुहराना, स॰ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು; ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡು. दुहाई, स्त्री॰ एहाँ; ठळक्. दुहाग, पु॰ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ; ವೈಧವ್ಯ. दुहागिन, स्त्री० ವಿಧವೆ; ವಿತಂತು. दुहाजू, वि॰ ಪುನರ್ವಿವಾಹಿತ. दुहाना स॰ क्राच्या चंदीकी हो. दुहिता, स्रो॰ ಮಗಳು. दुहेला, वि॰ ದುಃಖಗೊಂಡನ. दूआ, पु॰ ಎರಡನೆಯ ಬಂದು. दुकान, स्त्रो॰ ಆಂಗಡಿ; ಮಂಡಿ. द्ज, स्रो॰ ಬಿದಿಗೆ; ದ್ವಿತೀಯಾ. ಕ್ಷನ, ತುಂ ರಾಯಭಾರಿ, ರಾಜದೂತ. दूव, पु॰ ಹಾಲು; ಸೊನೆ. दूध-पिळाई, स्ना॰ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ದಾದಿ; ಸಾಕುತಾಯಿ; ವಿವಾಹ ದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ಒಂದು ಆಚಾರ. दूब-पूत, पु॰ भेठे ಮತ್ತು २० डा रू. दूध-भाई, पु॰ ६० दें डा था था ಹಾಲುಂಡ ಮಕ್ಕಳು. रूष-मुँहा) वि॰ ಹಾಲುಣ್ಣು ವಮಗು;

दूध-मुहा | विक् क्षण्याक्ष कर्याणाः दूध-मुख | जीवधिकार्यः दृष्टिया, विक का थे २ व का तः; धिष्टेष्णः पुक धप्रवित्त्रस्थः दूस, क्षोव अर्व्याखः स्टाउनि । पुक क्षांची ; बर्द्युष्टः दूस, विक अर्वाद्यव्याः ; अर्व्याखः दूस, क्षोव गिर्वेस्पृष्टः दूस, क्षोव गिर्वेस्पृष्टः दूस-दू, क्षिव अर्वाद्येष्टियः

दूबर } वि॰ ದುರ್ಬಲ; ನಿಶ್ವಕ್ತ. दूभर, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣ. दूमना, अ॰ ಅಲ್ಲಾಡು. दूरंदेश, वि॰ दार्विटी: दार्क ಲೋಚನೆಮಾಡುವ. दूरंदेशी, स्त्री॰ टीः इंग्डिंग्टर्गास्त्री. .दुर, स्त्रो॰ ದೂರ; ಅಂತರ. वि॰ ದೂರವಾದ. ಹಿಂದೂರದಲ್ಲಿ; —दराज़ थळं दक्त :—दस्त ದುರ್ಗಮವಾದ. द्रबीन, स्त्री॰ ದೂರದರ್ಶಕಯಂತ್ರ; ದುರ್ಬೀನು. दरी, स्रो॰ ताक ; क्राम धै. दूलह र पु॰ ಮದುಮಗ; ಮದುವೆ दूल्हा ∮ तंं तंं. दूसरा, वि॰ ಎರಡನೆಯ; ಬೇರೆ. दूहना, स० दे० दुहना. ह्मंचल, पु॰ च्हारू वैद्युँ. हा, पु॰ हक्का ; तु क्षे दृष्टिबंच, पु॰ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ. देई, स्त्री॰ देश ; अर्थू. देख, स्नो॰ ನೋಡುವಿಕೆ. देखना, स॰ तीलका; वृक्षितः; ವರೀಕ್ಷಿಸು; ಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾ ರಿಸು. देखमाल) ജി• ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; देखरेख ∮ ⊼०ರ ह्र् ही.

देखाऊ, वि॰ डी०१८ईंळा; सूडह.

देखादेखी, स्त्रो॰ तष्टहरू; भैधू. क्रि॰

ನೋಡಿದಂತೆ ಮಾಡು.

देखाना, स॰ दे॰ दिखाना.

देखाव, पु॰ तीलधं ; तु क्षु उद्ग देखावट, स्त्री॰ दे॰ दिखावट. देग, पु॰ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ತಪ್ಪಲೆ. देगची, स्रो॰ कंग्पितं हुए हैं. देन, स्त्री॰ ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ. देनदार, पु॰ भागाना ; इंद्यानित. देना, स॰ केंग्रिखः; शिखः. **देर) स्त्री॰** डवं; ವಿಳಂಬ; ತಾಮಸ; देशी 🕽 ಹೊತ್ತು ; ಕಾಲ. देवर, पु॰ ಮೈದುನ; ಗಂಡನ ತಮ್ಮ. देवरानी, स्त्री॰ ఓರಗಿತ್ತಿ; ಗಂಡನ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ. देवल, पुर ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ. देवा, वि॰ ಕೊಡುವಾತ. देशज, वि॰ देश्यत्र कांधेतः; ಒಳನಾಡಿನ. देशी, वि॰ ध्रुरु ति है. देसावर, पु॰ ढी०ठराव्छा. देसावरी, स्वो॰ ಹೊರನಾಡಿ ನಿಂದ ಬಂದ. देह, स्त्री॰ इटिश्ट. पु॰ कंशू. देहकान, पु॰ कंश्वीतावित्रवरा. देहकानी, वि॰ ळंशु गाउठिर. देहला 🕽 ಗಿಂ ಹೊಸ್ತ್ರಿಲು; ಹೊಸಲು. देहली ʃ देहलीज, स्त्री० दे० दहलीज. देहात, पु॰ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು; ಗ್ರಾಮಾಂ ತರ. देहाती, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ; ಗ್ರಾಮ್ಯ. **ಇಂ** ಹಳ್ಳಿಗ.

देहान्त, पु॰ मञ्जु ; ಮंठल. दैनिक, वि॰ है डु, त; त्री त० तेर. देर, पु॰ ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ. देहिक, वि॰ ಶರೀರಕ್ತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವ. दो-आब) पु॰ ಎರೆಡು ನದಿಗಳ दो-आबा 🕽 ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ. दोग़ला, पु॰ क्षार्वे शुंडी. दोगुना 🕽 वि॰ अಮ्रु 🛭 ; ಎರಡ दोचंद ∮ ठ≾ू,. दोच) स्त्री॰ २० दिल्ळं; वर्ह् धेंगू; दोचन ∮ ಅಸಮಂಜಸ. दोचना, स॰ ಒತ್ತಾಯವಡಿಸು. दोज़ख़, पु॰ रूठई. दोज़ख़ी, वि॰ ಪಾಪಿ; ನರಕದ. दोजा, पु॰ ಎರಡನೆಯಸಲ ಮದುವೆ ಯಾದವನು. दोजानू, किः ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಊರುತ್ತ. दोतरफ्री, वि॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ. **ತ್ಕಾ** ಉಭಯತ್ರ. दोतला) वि॰ ಎರಡಂತಸ್ತ್ರಿನ; ಎರಡು दोतछा ∮ ವುಹಡಿಯ. दो-दिल, वि॰ ಎರಡು ಮನಸ್ಸಿನ; ಚಂಚಲ. दोधार, पु॰ భల్లే; భర్తి. दोघारा, वि॰ ಎರಡು ಆಲಗುಗಳುಳ್ಳ. दोन, पु॰ २० विक धौध्रातम तका ವಣಭೂಮಿ. दोना, पु॰ ದೊನ್ನೆ. दोनी, स्त्री० ಚಿಕ್ತದೊನ್ನೆ.

दोपलिया) वि॰ २० व्हा इत्रांत दोपली 🔰 ६० हुं. दोपहर, स्त्री॰ कादगु, स्तू. दोपहरिया, स्ना॰ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ದಉಟ; ಸುಧ್ಯಾಹ್ನಮಲ್ಲಿಗೆ. दोपींडा, वि॰ ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳ. दोक्तसळी, वि॰ ಎರಡು ಬೆಳೆಯ; ಎರಡುವಿಧ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ. दोबारा, कि॰ ಎರಡನೆಯಸಲ. दोभाषिया, पु॰ दे॰ दुभाषिया. दोमंजिला } वि॰ ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ. दोमुहा, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. दोयम, वि॰ ಎರಡನೆಯ. दोरंगा, वि॰ ಎರಡುಬಣ್ಣ ದ. दोरंगी, स्त्री॰ ಛల; ಕಪಟ. दोल, पु॰ ढॅंशिंग्टी. दोला, स्त्री॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ. दोशम्बा, पु॰ ಸೋಮವಾರ. दोशीजा, स्त्री॰ चर्नें, दोष, पु॰ हर् हर हैं इह्यू. दोषी, वि॰ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವ. पु॰ ಅಪರಾಧಿ. दोसाला, वि॰ ಎರಡುವರ್ಷದ. दोस्ती, वि॰ ಎರಡೆಳೆಯ. दोस्त, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ. दोस्ताना, पु॰ तैईंडह. वि॰ ತನದ. दोस्ती, स्त्री॰ र्यूं ट्यूं,

दोहता, पु॰ ಮಗಳಮಗ.

दोहती, स्त्री० ಮೊಮ್ಮ ಗಳು. दोहद, स्त्री॰ ಬಯಕೆ; ಗರ್ಜ. दोहन, पु॰ ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ. दोहनी, स्त्री० दे० दुहनी. दोहर, स्त्रो॰ ಎರಡುಪದರಿನಬಟ್ಟಿ. दोहरा, वि॰ ಎರಡುಪದರಿನ. दोहराना, स॰ दे॰ दुहराना. दोहा, पु॰ व्रुडिवे. दोहित, पु॰ ಮಗಳಮಗ. दौरी, स्त्री॰ वर्जु रुग्व छत् ; हल ದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲುಕ್ಕಾಳನ್ನು ಬೇರೆಮಾ ಡಲು ಕಟ್ಟುವ ದನದ ಸಾಲು. दोड़, स्त्री॰ ఓधें; ఓಡುవిಕೆ. दोड़धूप, स्त्री॰ ಓಡಾಟ; ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ. दौड़ना, अ० ६ खाः; दावीसा. दौड़ा-दौड़ी, स्त्री० ಓಡುವ ಸಡಗರ. दौड़ान, स्त्री॰ ६६६; और त. दौड़ाना, स॰ ఓऄॎಸು. दौर, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ; ಒಳ್ಳಿಯದೆಶೆ; ಪ್ರಭಾವ. दौर-दोरा, पु०.ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ್ಯ. दीरा, पु॰ २०६३ ठ ; डेकाराधे. दारान, पु० दे० दौरा. दौरी, खो॰ ಮಂಕರಿ; ಬುಟ್ಟಿ. दौलत, स्ना॰ २०६५); ಐಶ್ವರ್ಯ दोलत-खाना, पु॰ ಮನೆ; ಮಹಲು. दोलतमंद, वि॰ द्रत्रज्ञ इ. दौवारिक, पु॰ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯಬಹನ द्रवना, अ० हठताः.

द्वारा, पु॰ ಬಾಗಿಲು; ಮಾರ್ಗ; ಮುಖಾಂತರ.

ध

भंभक, पु॰ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದ ರಗಳೆ, ತೊಡಕು.

উন্নেধন, বু০ নান বঁথসকাথান, বু০ নান বঁথসকাথান, বু০ নান বঁথসকাথান, বু০ নান বঁথসকাথা, বু০ নান বু০ নান

धंसान, पुं॰ ಹೊಗುವಿಕೆ; ಕುಸಿಯು ವಿಕೆ; ಕೆಸರುನೆಲ. धंसाना, स॰ ಹೊಗಿಸು; ಹೊಳು;

ತುರುಕು.
'घंसाव, पु॰ दे॰ घसान.
'घंक, खो॰ ఎదోబడిదుಕೊಳ್ಳು నిಕೆ;
ಹೊಡೆತ. क्कि॰ ఏಕಾపಕి.
'घंचकाना, अ॰ ಹೆದರು; ధగధగిను. 'घंकघकी, खो॰ గుండిగి ಹೊಡೆದು ಕೊಳ್ಳು నిಕೆ.

धकपक, स्त्री॰ २व कंगडंक्या है. कि॰ कंवराड्ट ; तढा गाड्ट . धकपकाना, अ॰ कंवरा . धकापेल, स्त्री॰ त्राच्या गाँउ एः. धकारा, पु॰ दे॰ धकधकी. धकियाना है स॰ डंस्ट्र ; त्राच्या . चकेत, वि॰ डक्युन्नडारी.
चक्रम-चक्रा, पु॰ डक्युग्धी; प्रक्युड्राभीट्री.
चक्रा, पु॰ दालकारी दें; दावाराधी;
—देना डक्युं;—मुक्री राजकारी
राजका, पु॰ दिन्दी; र्रीधीः ; ఏటी.
चिक्रा, पु॰ पिन्दी; रीधीः ; ఏటी.
चिक्रा, वि॰ थानार्थीः ।
चिक्रा, वि॰ थानार्थीः रीजय

पद्धां, स्त्री॰ उठकांधधीं ; क्षेति. यहंग, वि॰ धींडुंडींध्याता ; तत्. यहंग, वि॰ धींडुंडींध्याता ; तत्. यहंग, वि॰ धींडुंडींधाता ; तत्. यहंक } स्त्री॰ क्षेत्रात्था दुंटतर ; यहंकन ∫ त्रांशीं कार्याञ्चाता. यहंकना, स॰ ಎದೆಹಾರು ; त्रांशीं

पड्का, पु॰ ಎದೆ ಹಾರುನಿಕೆ; ಭಯ; ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಹೊಲ ದಲ್ಲಿಟ್ಟರುವ ಬೊಂಬೆ. घड्काना, स॰ ಹೆದರಿಸು. घड्का, पु॰ ಹೆದರಿಕೆ; ಗಾಬರಿ. घडा, पु॰ ಒಂದು ತೂಕದ ಪಡಿ:

ন্দ্ৰ, বুট নিচনা চলচ্চত জন , নেটঃ—ক্ষ্যো নেট্ৰন্থা; ক্লংচা ক্ষায়ু, ঘৰী, দ্বী০ ১ংঠ; ন০ঞ্চংচ্য.

भतकारना, स॰ ्र विस्तृतिका; ತಿರಸ್ವ ರಿಸು; ತೊಲಗಿಸು. ಆಗಾ, वि॰ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ;—बताना घवला, पु॰ ಸಡಿಲವಾದ ಷರಾಯಿ ; ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತೊಲಗಿಸುವುದು

भ्रतिया, वि॰ ದ:ರಭ್ಯಾಸವುಳೃ भन्ता, पु॰ वडंकुठ; शक्रांडु. धधक, स्त्री॰ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ರಾಲೆ. धवकना, ಧಗಧಗಸೆ ಉರಿ. धन, पु॰ ಹಣಕಾಸು; ಆಸ್ಥಿಪಾಸ್ಥಿ. थनकरी, स्त्री॰ ಕೊಯ್ಲು ; ಕಟಾವು. भनतेरस, स्त्री॰ कार्डिंक धळाई ತ್ರ ಯೋದಶಿ.

धनदीलत, स्त्री० ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು. धनाद्य, वि॰ ಏಶ್ವರ್ಯವಂತ. धनिया, पु॰ चीलब्र्रु०८८. थनी, पु॰ प्री हं; श्रीकांड; बात का धनी ಅಡಿದಂತೆ ಮಾಡು ವವ.

'**धनु, पु॰** ಬಿಲ್ಲು. धनुई, स्रो॰ धेन् थेणू. भनुसार, पु॰ ಧನಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನಿ ಡುವ ಉಗ್ಯಾಣ; ಭಂಡಾರ.

'बनुही, स्त्री॰ ಆಟದಬಿಲ್ಲು धन्ना, पु॰ दे॰ धरना. भन्नासेंड, पु॰ ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತ. धन्य, वि॰ चू डाव्हर. धन्यवादं, पु॰ चुड धू डे का ह्यू

ತೋರಿಸುವುದು; ಮನ್ನಣೆ. धन्वा, पु० दे० धनु. 'धन्वी, वि॰ धै*ण*ु, ४०. घप्पा, पु॰ ಅಂಗೈ ಏಟು ; ಗುದ್ದು. ಲಂಗ.

घब्बा, पु॰ ಕಳಂಕ. धमकी, स्त्रो॰ ಗದರಿಕೆ; ಬೆದರಿಕೆ. धमगजर, पु॰ ಉಪದ್ರವ; ಉತ್ಸಾತ. ਬਸਬ੍ਰसर, वि॰ ದಪ್ಪ ; ಗಡುತರ. धमनी, स्त्री॰ ರಕ್ತ ವಾಹಿನಿ. भमाका, पु॰ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದವಸ್ತು

ವಿನ ಧ್ವನಿ. धमाचौकड़ी, स्त्री॰ संक्षेतारी. भमार, स्त्री॰ तळू.७; तं छा धै. पु॰ ಹೋಳೀ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ

ಗೀತ. धमूका, पु॰ ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತ. धर, वि॰ ಧರಿಸತಕ್ಷ. पु॰ ಪರ್ವತ. **ಫಾಂ** ತಾಳುವಿಕೆ; ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ. घरती, स्त्री॰ ಭೂಮಿ.

धरता, पु॰ प्राचिता है है का हिस्स स्थान धरती, स्त्रो॰ ಭೂಮಿ ; ಪ್ರಪಂಚ. धरन, स्त्रो॰ ಹೊರುನಿಕೆ; ನಿರ್ವ ಹಣ; ದೂಲ.

धारना, सം.ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. पुः ಮುಷ್ಪರ.

धरनेत, पु॰ ಮುಷ್ಟರ ಹಿಡಿಯುವವ. धरम, पु॰ ಧರ್ಮ; ಮತ.

धरसना, अ॰ २४ त्रू ; कॅंबर्फ. स॰ ದಬಾಯಿಸು; ಅವಮಾನಪಡಿಸು.

धरहर, ಹಾಂ ಹಿಡಿಯುನಿಕೆ; ಕೈಸೆರೆ; ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಜಗಳನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ; ಧೈರ್ಯ.

थरहरा, पु॰ तिश्चितं ; थाठाका. थरहरिया, पु॰ क्षाच्याता है॰ है॰ थिकेस्टाच्या है हुई.

घरा, स्त्री॰ ಭೂಮಿ. घरात, वि॰ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ; ಭದ್ರ ಪಡಿಸಿದೆ.

थाराना, स० ಹಿಡಿಸು; ಸ್ಥಿರಪಡಿಸು; ಇಡಿಸು.

प्र**ती, स्त्री॰** ನಾಲ್ಕುಸೇರಿನ ತೂಕ; ಉಪನತ್ನಿ.

थरीचा, पु॰ ಕೂಡಿಹೆಗಂಡ. थरेबा, पु॰ ಧರಿಸುವವನು. थरोहर, स्नो॰ ಅಮಾನತ್ತು; ಒತ್ತೆ.

भर्ता, पु॰ विरेश्यव्यक्त. भर्म, पु॰ गांक; त्रुक्वः; रिः छै;

ವುತ; ಕರ್ತವ್ಯ. ಆರ್ಗೆ, ಡಿಂ ಧರ್ಮಪರ.

भर्ष, पु॰ ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ದಂಡ ಶನ: ಅಗೌರವ.

ಇವ, ಆಂ ಪುರುಷ್ ; ಪತಿ. ಇವನೆ, ಹೊಂ ತಿದಿ.

षवली, वि॰ थिथेळा ; हैर्काण्यः प्रत, पु॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳುಕ. प्रतक, सी॰ ಮंडू ठं; ಹೊಬ್ಬಿಕೆಚ್ಚು; ಒಣಕೆಮ್ಮು.

খেমকনা, অ॰ ७९: কাঞ; ভার্মন আঁহারটা.

प्रसना, अ० ನಾಶವಾಗು; ನಷ್ಟ ವಡು.

चसाना, स॰ दे॰ धंसाना.

धांघना, स॰ ಮುಚ್ಚು ; ಮಿತಿಮೀರಿ ಊಟಮಾಡು.

धांवल) स्त्री॰ शाउत्युद्धः दौलारः धांवली । द्वांवली । देवस्तरे ; शाःवडतं. धांसना, अ॰ चैतैयाः.

धाई, स्त्री॰ दे॰ धाय.

धाऊ, पु॰ ಹರಿಕಾರ; ದೂತ. धाक, स्रो॰ ಪೃತಾವ; ಆತಂಕ.

धागा, पु॰ काठ; राज्या.

ষাৰ, দ্বা ত ಹಲ್ಲು; ಗರ್ಜನೆ; ಆರತ್ ನಾದ; ಕಳ್ಳರಮುತ್ತಿಗೆ.

घाड़ा, पु॰ ದರೋಡै; ಸುಲಿಗಿ; ಡಕಾಯುತಿ.

धासा, वि॰ ಪಾಲಕ; ಧರಿಸುವವನು. धासु, को॰ ಖನೀಜ. दु॰ ವೀರ್ಯ. धात्रो, स्रो॰ ತಾಯಿ; ವಾದಿ; ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ.

ধান, বু০ భక్త; ఛాన్య; నేల్లు. ঘাদ, বু০ অটানেট; బయులు. দ্বা০ খু যুঁ, নতভীংর.

धापना, अ॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು ; ಓಡು स॰ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು.

धास, पु॰ ಮನೆ; ನಿವಾಸ; ದೇಹ. धाय, स्त्री॰ ದಾದಿ.

धार, स्त्री॰ द्वा ठै; ಬುಗ್ಗೆ ; 'ಆಲಗು ; ಪ್ರವಾಹ; ದಂಡೆ. पु॰ ಮಳೆ; ಸಾಲ.

धारक, वि॰ ಧರಿಸುವವನು; ಸಾಲ ಗಾರ. पु॰ ಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ. धारणा, स्त्री॰ रिक्निट ; तुष्; ನಿಶ್ಚಯ; ಬುದ್ಧಿ ; ನೆನಪು. धारना स॰ डा४); ಹೊರು; ಧರಿಸು. ಸಾಲಮಾಡು. भारा, स्त्री॰ रि९ ठेतर्री ईंड; गुजिक हं; ಹರಿತ; ಕಾರಂಜಿ; ಸಮೂಹ; ರೇಖೆ; ಕಾಸೂನಿನ ವಿಧಿ. धारासमा, स्त्री० उठ्यत्र्यं धाराबाही, वि॰ ह्यु ब्लब्स ठिल इ ವಾಗಿ. धारी, वि॰ ಧರಿಸುವವನು. स्त्री॰ ಸೈನ್ಯ ; ಸಮೂಹ ; ಗೆರೆ. भारीहार, वि॰ तैठैत४० हु. भारोपा, पु॰ राँवर्ष कार्थेः. धार्मिकता, स्त्री॰ ಧರ್ಮಶೀಲತೆ; ಧರ್ಮಬುದ್ತಿ. भावक, पु॰ ಓಡುವವ; ದೂತ. भावन, पु॰ ಓಡುವಿಕೆ; ಹರಿಕಾರ; ಓ**ಲೆಕಾರ**; ತೊಳೆದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡ ತಕ್ಕ ವಸ್ತು. भावना अ०.ಓಡು; ಧಾವಿಸು. यावनी, स्त्री॰ ಓಟ; ಮುತ್ತಿಗೆ. भावा, पु॰ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ. चिंग, स्त्री॰ ಉಪದ್ರವ; ತುಂಟತನ. चिंगा, पु॰ ಪೋಕರಿ; ನಾಚಿಗೆಗೇಟ चिगाई, स्त्री॰ रहै। इठ हैं । चिंगाना, स॰ शह्य इत्रहाला. धिआ, स्त्री॰ ಮಗಳು; ಚಿಕ್ಕಹುಡುಗಿ. धिक, अञ्च ० ತಿರಸ್ತ್ರಾರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ .

धिकना, अ॰ धिभ्रकाता. धिकाना, स॰ धैरुतूरी धैर्मे कात्स्य. धिकार, स्त्री॰ दे॰ धिक. थिय, स्नी॰ ಬುದ್ದಿ; ಮಗಳು. धिराना, स॰ ळैंंंंंंठेरंंं. धींग, घींगरा, पु॰ तथ्युक्तार्थान्यः; ದಾಂಡಿಗ; ಟೊಣೆಯ. धींगा, पु॰ ಶರೀರ; ದುಷ್ಟ; ಉಪ ದ್ರವಿ. धींगाधींगी } स्त्री• తుంటకన; బం धींगाखुस्ती } డాఫ్ల్; బలాత్కార. धींगड़ } वि॰ ದುಷ್ಟ; ಪೋಕರಿ. धींगड़ा } भींबर, पु॰ ಅಂथेतं; ಮೀನು ಹಿಡಿ ಯುವವ. भी, स्रो॰ ಬುದ್ದಿ; ಮಗಳು; ಮನಸ್ಸು. धीजना, स० ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಪರಿಗ್ರ ಹಿಸು. धीमान्, पु॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಬೃಹ ∙ಸ್ವತಿ. धीमा, वि॰ ಭಿಧಾನವಾದ. धीर, वि॰ ಒಲ್ಲಿಸ್ಟ್ ; ಗಂಭೀರ. पु॰ ಧೈರ್ಯ. धीरज, **पु॰** क्रीुर्ट्याः ;—वंधाना ಧೈರ್ಯಹೇಳು. धीरतः, स्त्री॰ ಧೈರ್ಯ; ಸ್ಪೈರ್ಯ. भीरे, कि॰ रिक्निरुक्ति; केंधूतै; —धीरे ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ; ಕ್ರವೇಣ. धीवर, पु॰ ಅ०धित ; धैर्. धीवरी, स्त्री॰ धैर्द्यु ठंडा छी.

धुंई, स्त्री॰ का॰ धानुली; द्रावड. धुँगार, स्त्री॰ धन् ठर्छ. थुँगारना, स॰ धर्त्र ठालैका का. धुँच, धुंज, स्त्री॰ మफ्रांका; మध्यु ; ಧೂಳು; ಮಬ್ಬು ಗಣ್ಣಿ. चुंधकार, पु॰ तक्षात्ते; त्रेंग्रातं हु **.** श्वंधर, स्नी॰ ಧೂಳು; ಮಸುಕು. धुंबारना, अ० दे० धुंबलाना. शुंचला, वि॰ ಮಸುಕಾದ; ಮಬ್ಬಾದ. श्रंघलाई, स्त्री॰ ಮಬ್ಬು; ಕಿರುಗತ್ತೆ ಲೆ; ಮಂಜುಗಣ್ಣೆ.. धुंघलायन, पु॰ ಮ० क्षा तिला ; ಮಬ್ಬು ; ಕಿರುಗತ್ತಲೆ. भुंत्रलानां, अ॰ ठाध्युताः; तु क्षु ಮಂದವಾಗು. धुंधवाना, अ॰ कॅंगिं व्यावाना. षुंबाँ, पु॰ ಹೊಗೆ; ಧೂಮ; ಆವಿ. भुआँकश, पु॰ ಹೊಗೆಹಡಗು; ಜಹಚು. षुआँदान, पु॰ ಚಿಮನಿ; ಹೊಗೆಕಿಂಡಿ; ಬೆಕ್ಷ ಮಾಳಿಗೆ. धुऑदार, वि॰ ಹೊಗೆಯಂತಿರುವ; ಹೊಗೆತುಂಬಿದ. क्रि. ಅಧಿಕ ವಾಗಿ. ष्ठुआंना, अ॰ ಹೊಗೆಯ ವಾಸನೆ ಯಾಗು; ನಾತಹೊಡೆ. धुआयंध वि॰ ಹೊಗೆಯವಾಸನೆಯ. युआंस, स्त्री॰ ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು. ' युक्युकी, स्त्री॰ ಹೃದಯ; ಎದೆ; ಹೆದ ರಿಕೆ; ಮಿಂಚುಹುಳ.

चुकना, अ॰ ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು; ಬೀಳು. धुकाना, स॰ ार्रे का; थिएका. धुकार, स्त्री॰ ನಗಾರಿಯ ಶಬ್ದ. धुतकार, स्त्री० दे० दुतकार. धुन, ಫಾಂ ಆಸಕ್ತಿ; ಗೀಳು; ಚಟ; ರಾಗ; ಹಾಡಿನಚರಣ; ಚಿಂತೆ; **—का पका** ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೂರೈಸಿಯೇ ಬಿಡುವವನು. धुनकना, स० दे० धुनना. धुनकी, स्त्री॰ ಆರಳೆ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು. धुनना, स॰ अठिएकै०क्षा; कैन्यु; ಏಕು. धुनि, स्त्री॰ क्रुरै; रुवै. धुनियाँ, पु॰ अपर्प के०क्षाज्ञज्ञा ; ಪಿಂಜಾರ. धुपेली, स्त्रो॰ धिभैधा तार्शुंतरा. (घमौरी) धुरंबर, वि॰ ಆಗ್ರಗಣ್ಯ ನಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. थुरा, पु॰ ಒಂಡಿಯ ಅಚ್<u>ರು</u>; ಆ ह्र्. धारयाना, म॰ ದೋಷವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಚು; ಧೂಳೆರಚು. धुरी, खी॰ ७६५ ठाठ; वठ≈ा. धुर्रा, पु॰ इंक ; स्किठा. धुलना, अ॰ ತೊಳೆಯಲ್ಪಡು. धुलवाना, स॰ ತೊಳೆಯಿಸು; ಒಗೆಸು. थुलाई, स्नो॰ ತೊಳೆಯು ನಿಕೆ; ತೊಳೆ ದುದರ ಮಜೂರಿ. धुवाँ, पु॰ दे॰ धुआँ. धुवाँस, स्री॰ ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.

थुस्सा, पु॰ ैतಪ್ಪವಾದ ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಲು.

धूत, वि॰ ಧೂರ್ತ; ಮೋಸಮಾಡ ತಕ್ತ.

भूतना, स० ವಂಚನೆಮಾಡು.

थ्नी, स्त्री॰ द्राव्यः; ಆಗ್ನಿ ಕುಂಡः; —समाना स्त्रुक्षेत्रस्थ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಆಗ್ನಿಕುಂಡ.

भूप, स्त्री॰ ಧೂವ; ಬಿಸಿಲು; ಸಾಂ ಬ್ರಾಣಿಯ ಹೊಗೆ.

धूपद्यद्गे, स्त्रो॰ ಹೊತ್ತು ನೋಡುವ ಛಾಯಾ ಯಂತ್ರ.

भूपर्गोह, स्नो॰ ನವಿಲುಗರಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿ; ಬಿಸಿಲುನೆಳಲು ಬಣ್ಣ.

भूपदान, पु॰ द्माराट चंठिते ; द्माराट द्मार द्मार द्मार द्माराट द्मार द्मा

धूपना, अ॰ ಹೊಗೆಕೊಡು; ಹೊಗೆ ಯಾಡು.

ध्रवत्ती, स्त्री॰ ಸಾ೦ಬ್ರಾಣಕಡ್ಡಿ; ಆಗರಬ<u>ತ</u>್ತಿ.

भूम, पु॰ ಹೊಗೆ; ಹುಳಿತೇಗು; ಧೂಮಕೇತು. स्ना॰ तदांतर.

थूमधाम, स्त्री॰ ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಆಡಂ ಬರ; ಸಡಗರ.

धूमपान, पुं॰ ಹೊಗೆಸುತ್ತು ಸೇದ ವಿಕೆ.

धूमपोत, पु॰ ಜಹಜು; ಉಗಿ ನಾವೆ धूमर, वि॰ ಮಲಿನವಾದ; ಹೊಗೆ ಬಣ್ಣದ.

ಶ್ನಗಹಾ, वि॰ ಕೊಳಿಯಾದ; ಹೊಗೆ ಬಣ್ಣದ.

धूरा, पु॰ ಧೂಳು; ಚೂರ್ಣ: ಪುಡಿ. धूर्त, वि॰ ಕಪಟ ; ವಂಚಕ.

धूर्तता, स्त्री॰ ವಂಚಕತನ.

ष्ट्, बी॰ ಧೂಳು;—उड़ाना ನಾಶ ಮಾಡು;—उड़ना ಪರಿಹಾಸ ಪಾತ್ರನಾಗು;—चाटना ದೈನೈ ತೋರು;—फॉकना ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡು;— में मिळना ನಾಶವಾಗು.

धूला, पु॰ ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಪೆ; ಚೂರು. धूसना, स॰ ಅನಾದರ ತೋರು;.

ಿ ಬೈಯು. ಇ್ನಡ್, ಡಿಂ ಧೂಳಿನಬಣ್ಣ ದ ; ಖಾಕೀ ಬಣ್ಣ ದ.

प्हा, पु॰ ಆಟದ ನಡುವೆ; ಮೋಸ. पति, खो॰ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ; त्रैकाराः ಧೈರ್ಯ.

धृष्ट, चि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ದಿಟ್ಟ ंತನದ.

भृष्टता, स्त्री॰ वानश्कुरहर.

খিনাদুষ্টি, স্লীৎ ক্ৰিচ কা দু లা ; ঙ্ডা টুচি ক্লিড ঘণ্ডৱত ভৱনা।.

धेनु, स्त्री॰ एउई है; ह्रारा

धेनुमती, खी॰ ಗೋಮತೀನದಿ. धेय, वि॰ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. धेर, पु॰ ಕಾಡುಜಾತಿ; ದನಕಾಯುವ

್ಒಂದು ಗೊಲ್ಲರ ಉಪಜಾತಿ. धेलचा) पु॰ ಒಂದೂವರೆ ಕಾಸಿನ धेला) ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. থিজা, জা॰ ಎ০టಾణియ ನಾಣ್ಯ. ' धोकड़ वि॰ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ. धोषा, पु॰ ವಿಕಾರ; ವಿಕಾರವಾದ ಆಕಾರ.

थॉकना, स॰ धैं० है ध्यारी राष्ट्र है वि चौसा, पु॰ चीरा, हंड धें; वंड खंती. थोसा, पु॰ चीरा क्यारी क्यारी हैं। थोसार, पु॰ चीर क्यारी कि धेंगुरिक व चारा क्यारी कि स्थारी कि धेंगुरिक व चारा क्यारी कि स्थारी कि धेंगुरिक व चारा क्यारी कि स्थारी क

चोखेबाज़, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. धाखेबाज़ी, खी॰ ಮೋಸಗಾರಿಕೆ. धोती, खी॰ देशहुं ; ಪಂಜೆ. धोना, स॰ डैंग्ड ; शक्स्यू. धोवन } खी॰ ಆगम्मेड.

খাৰী, पु॰ ಮಡಿವಾಳ; ಅಗಸ. খাৰী, पु॰ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ; ಭಾರಹೊರುವವ. খাৰী, ক্লি॰ ಸಮೀಪ; ಹೆತ್ತಿರ; ನಾವ ಧಾನವಾಗಿ.

घोवन, पु॰ తూళీదన్గిరు. घोवाना, स॰ दे॰ धुलवाना. घोक, खो॰ తిదియగాంళి, బింగాంళి. घोका, खो॰ బిషలిన ఝళ.

धोंकनी के खों॰ కిది; ಊದುಗೊಳವಿ. धोंका, खों॰ వ్యయత్న; జింతి. घोंजना, स॰ బ్రయత్నసు. धौंस, स्वो॰ तंति ठी हैं; ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರತಾಪ; ಮೋನ. धौंसना, स॰ तंति टेरा; ಹೊಡೆ. धौंसा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ನೆಗಾರಿ; ಸಾಮ ಥ್ಯೇ. धौंस, वि॰ ಸ್ಪಚ್ಛ; ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ;

घोत, वि० స్పైజ్డ్ ; స్నానమాడిద : బిల్బి. घोतशिला, खो० స్పైటి కెలిలి.

घाताशका, स्था क्यू २०००. घोल, स्था ७० मी केंग्रेट विक २०००.

బిళియు. धोला, वि॰ धिళेळा; ಶೈ ड. धोलाई, खो॰ धीళे छो. धोय, पु॰ ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ಗುರಿ. धुव, वि॰ टाट्युडकाटा; फू ठ. धवज, पु॰ १ थान्युध; অভार्च; धवजा, खो॰ १ धेरुँ थे.

न

नंग, पु॰ धैडुं, हैं तत् हैं;—घइंग, धिंद धैंड़ हैं नंगदा, वि॰ तत् ; धैडुं धैं. नंगा, वि॰ धैंडु धैं; ें कु. कैति धिंद हैं

नंगाहुच्चा) वि॰ ಕಡುಬಡವ; ೮ತಿ नंगाहूचा) ದರಿದ್ರ. नंगियाना, स॰ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಪರಿ ಸುವುದು.

नंदोई, पु॰ ನಾದಿನಿಯಗಂಡ. नंदर, पु॰ ನಂಖ್ಯೆ; ಅಂಕಿ. नंदरत्तर, पु॰ ಪಟ್ಟೀದಾರ; ಪಟೀಲ. नंदरत्तर, ऋ॰ ಸಂಖ್ಯಾನುಕ್ರಮ. नंबरी, वि॰ ಪ್ರಿಖ್ಯಾತ; ಹೆಸರುವಾಸಿ. न, अक्य॰ वधू; ಅधू; ಬೇಡ; ಕೂಡದು.

नईम; स्वो॰ ಸ್ಪರ್ಗ; ಅಲಭ್ಯನಸ್ತು; ಪ್ರೀತಿ; ಪುರಸ್ಕಾರ; ತಲುಪುವಿಕೆ. नककरा, वि॰ ಮೂಗು ಹರುಕ; ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ.

नकचढ़ा, पु॰ ಕೆಟ್ಟ್ರಸ್ಪ್ರಭಾವ. नक्कद, पु॰ ನಗದು ಹಣ.

नकपूल, पु॰ ಮೂಗುತಿ; ಮೂಗು ಬೊಟ್ಟು.

नक्कब, स्त्रीः ಸುರಂಗ; ಕನ್ನ; ಕನ್ನ ಗತ್ತರಿ.

नकवेसर, स्त्रीः ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬೇಸರಿ.

नकमोती, पु॰ ಬುಲಾಕು; ನತ್ತು. नक्सा, पु॰ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ. नक्स, स्त्री॰ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ; ನಕಲು; ಕಾಪಿ; ಅನುಕರಣ; ಹಾಸ್ಯೆ.

ಕಾಪಿ; ಅನುಕರಣ; ಹಾಸ್ಯ. ಈ ಹಾಡಗೆಡ, ಡಂ ಕಾಪಿ ಅಥವಾ ನಕ ಲು ತೆಗೆಯುವ ಗುಮಾಸ್ತೆ.

नक्तली, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮದ; ಸೃಷ್ಟ ನೆಯು.

नकले-मज़हब, पु॰ ಧರ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆ. नकसीर, स्रो॰ ಮೂಗಿನ ಸಿರೆ; ಮೂಗು ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

नकस्र, पु॰ ಉಸಿರಾಡುವ ಶಬ್ದ. नकाब, ജो॰ ಬುರುಕಿ; ಮುಸುಕು.

नकार, पु॰ वधूर्वेत्यू ठेर्ने; येंदि र्वेत्यू ठेर्ने; रेपेन्टर्वेत्यू

नकारना, स॰ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು; ನಿರಾ ಕರಿಸು.

नकाशना, स॰ तंकाभैक्षात्रक. नकाशी, स्त्री॰ दे॰ नक्काशी.

निकयाना, अ॰ ಮೂಗಿನಿಂದ ಮಾತ ನಾಡು; ಕಷ್ಟಪಡು. स॰ ಕಾ ಡಿಸು.

-नकीज, वि॰ ವಿರುದ್ಧ; ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ. नकीब, पु॰ ವಂದಿಮಾಗದ; ಚಾರಣ. नकीह, वि॰ ಬಲಹೀನ.

नकुल, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नकेल, स्नो॰ ಒಂಟೆಯ ಮೂಗಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ದಾರ; ಮೂಗುದಾರ.

नकार, पु॰ ಅವಮಾನ. ' नकारखाना, पु॰ तंगारे धारेराव इ.स.

नकारची, पु॰ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ವನು.

नकारी, पु॰ ನಗಾರಿ; ಭೇರಿ. नक्काल, पु॰ ನಕಲಿನುಗಾಡುವವೆ. नक्काली, स्त्री॰ ನಕಲಿ; ಹಾಸ್ಯ. नक्कारा, पु॰ रचाभै ಮಾಡುವವೆ. नक्कारी, स्त्री॰ ಕೆಕ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ: ನಕಾಗಿ ಕೆಲಸ.

निक्कू, वि॰ ದೊಡ್ಡ ಮೂಗಿನವ; ಇತರರನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರಜೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

नक्त, पु॰ ठानुै. नक्र, पु॰ कीर्राई.

नक्स, वि॰ क्षेड्रैभेधुधुः; ७०६ंड.

नक्ता, पु॰ धेडु; तंहूँ; टें(का धेडु; टाइंट.

नझ्या-नवीस, पु॰ रें(श्रः क्षेड्); धरैर्यभाववर्षाः, क्षेड्रान्तरे. नक्ष्या-नवीसी, स्त्रो॰ क्षेड्रान्तरेरे.

नक्सी, वि॰ ಕೆತ್ತನೆಯ; ನಕ್ಷೆಗಳಿ ರುವ.

नख, पु॰ ಉಗುರು; ನಖ. नखना, अ॰ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗು. स॰ ಉಲ್ಲಂಘನು; ದಾಟು; ನಷ್ಟ ಗೊಳಿಸು.

नज़रा, पु॰ ಒಯ್ಯಾರ; ಬೆಡಗು; —तिह्या ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ.

नल्लरीला 🦒 वि॰ ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು नल्लरेबाज़ } ವವ; ಒಲವುಗಾರ.

नख़रेबाज़ी, ಹೊಂ ಥಳಕು ಮಾಡು ವಿಕೆ.

नम्बास, दुः ಗುಲಾಮೆರನ್ನೂ ಪಶು ಗಳನ್ನೂ ಮಾರುವ ಸಂತೆ.

नखोटना, स॰ ಚಿವುಟು; ಪರಚು. नफ़्ल, पु॰ ಖರ್ಜೂರದ ಗಿಡ:—बंन्द

ಕ್ಷಾಪ್ರ, go ಖರ್ಜಾರದ ಗಿಡ:—ತಕ್ಕ ತೋಟಗಾರ.

नब्लिस्तःन, पु॰ ತೋಟ: ಓಯ ಸಿಸ್.

नग, पु॰ ವರ್ವತ; ಮೆರ: ಸರ್ವ ಸೂರ್ಯ.

नगण्य, वि॰ ಗಣನೆಗೆ ಬಾರದ ತುಚ್ಛ.

नगर, पु॰ दे॰ नक्द. नगदी, स्त्री॰ ळलकार्यः. नगन, वि॰ धैडु.धै; रुत्रू. नगमा, पु॰ ਨਾಗ; ಆಲಾಪನೆ. (नगमा)

नगरी, स्त्री॰ इध्युक्त.

नगारा, पु॰ ನಗಾರಿ; ಭೇರಿ. नगीना, पु॰ ರತ್ನ ; ಮಣಿ.

नगीनासाज, पु॰ ರತ್ನ ಗಾರ; ಕುಂದ

नम्न, वि॰ धैडु. धै.

नवना, स॰ ದಾಟು.

नघाना, स॰ ದಾಟಸು.

नचना, अ॰ ಕುಣಿ; ನರ್ತನಮಾಡು

नचिन, स्नी॰ ಕುಣಿತ; ನೃತ್ಯ. नचेवैया, पु॰ ಕುಣಿಯುವವನು.

नचाना, स॰ ಕುಣಿಸು; ಸತಾಯಿಸು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿಸು.

नज़दीक, वि॰ ಸಮಿವವ; ಹತ್ತಿರ. नज़दीकी, स्त्री॰ ಸಾಮಿವಿಪ್ಯ: ಹತ್ತಿರ.

नज़म, स्त्री॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

नज़र, खो॰ तैंग्हिं; चुळाट्यु क्षु; ಉಡುಗೊರೆ: ಕಾಣಿಕೆ;—आना ಕಣ್ಣಿ ಗೆಬೀಳು: ಗೋಚರವಾಗು;

— पर चढ़ना ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು;— बांबना ಮಂತ್ರ ಬಲದಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ದಯೆ

ತೋರುವುದು;—उतारना ಧಿವಾಳಿ ಸುವುದು:—ಹಗಾ ದೃಷ್ಟಿಯಾ ಗು ವುದು.

नज़रबंद, वि॰ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಣ್ಗಾ ವಲಲ್ಲಿರುವ. नज़रबंदी, स्त्रो॰ टिक्का हिस्स स्वाप्त स्वाप्त ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ. नज़रबाग, पु॰ ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾ ನ್ನವನ. नज़रबाज़, वि॰ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಿಕಿಸು ವವ; ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆಯುವವ. नज़रसानी, ജി• ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆ. नज़राना, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ. अ॰ ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗು. नज़ला, पु॰ ಶೀತ; ನೆಗಡಿ. नज़लाबन्द, पु॰ ನೆಗಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲ ಸುವ ಔಷಧ. नज़र-अन्दाज़, वि॰ ಗೌರವವಿಲ್ಲದ; ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗದ. नज़र-गाह, स्त्री॰ ठ०तंडार्छं. नज्ञा, पु॰ ಅಂತಿಮಶ್ಸಾಸ. नज़ाकत, स्त्री॰ ಕೋಮಲತೆ. नजात, स्त्री॰ ವೋಕ್ಷ; ಬಿಡುಗಡೆ. नज़ाबत, स्त्री॰ ಸಜ್ಜನತೆ; ಕುಲೀನತೆ. नज़ामत, छो॰ ರಾಜ್ಯದ; ಆಡಳಿತ ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ ಗಾರನ ವಿಭಾಗ:

ಪಾರುಪತ್ಯ. नज़ारा, पु॰ रुँविधः; तुरुः; तुर्क्षः; ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿ. नज़ाराबाज़ी, स्त्री॰ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ನೋಡುವುದು.

नज़ारत, स्त्री॰ ಮೇಲ್ವಿ ಚಾರಣೆ;

नजासत, स्त्री० ಕೊಳಕು. नजिस, वि॰ ಅಪವಿತ್ರ.

∙ ಕಾವಾಡ, ಆಂ ಸತ್ತುಲದವ. नज़ीर, स्त्री॰ ಉದಾಹರಣೆ. नजूम, पु॰ ट्रांटिडरू. नजूमी, पु॰ ಜೋತಿಷ್ಟ; ಜೋಯಿಸ. नज़्ल, पु॰ ಎಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹೊರಗಣ `ಸರಕಾರದ ಭೂಮಿ. नज़्द, पु॰ ಎತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶ. नङ्म, स्नो॰ ಕವಿತೆ; ಮುತ್ತಿನಹಾರ. नव्ल, पु॰ मंठ ಕಾट९ ಜಮೀನು. नट, पु॰ ಅಭಿನಯಕಾರ. नटई, खी॰ गूठ; ಕೊರಳಗಂಟು. नटखर, वि॰ ಗಲಾಟಿಗಾರ; ತುಂಟ; ಚೇಷ್ಟೆ ಗಾರ. नटखरी, स्त्री॰ ड००धंडरू. नटनी, स्त्री॰ तडह है; तधी. नरवना, स॰ ಅಭಿನಯಿ गः नटवर, पु॰ ಅಭಿನಯಕಾರ. नरसाल, स्त्री॰ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮುರಿದ ಮುಳ್ಳು. नटी, स्त्रो॰ ನರ್ತಕಿ; ಅಭಿನೇತ್ರ; `ವೇಶೈ. नहना, अ० ನಾಶವಾಗು. स० ನಾಶ ನೂಡು.

नदना, स॰ ಪೋಣಿಸು. नित, स्त्री॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ವಿನಯ. नितिनी, स्ता॰ ಮಗಳಮಗಳು; ದೌಹಿತ್ರಿ. नतीजा, पु॰ ಪರಿಣಾಮ; ಫಲ.

नतु, कि॰ ಇಲ್ಲವಾದರೆ. नतैत, पु॰ मंग्यानि हं संग्धि. नत्थी, स्रो॰ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟು;. ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಧಾರ; ಲಗತ್ತಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ; - करना ಲಗತ್ತು ಮಾಡು.

नथ, ಕಾಂ ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ನತ್ತು. नथना, पु॰ ಮೂಗಿನ ಮುಂಭಾಗ: ಮೂಗಿನ ತುದಿ.

नथनी, स्नी॰ प्रक्लू ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬುಲಾಕು.

नधुना, पु० दे० नथना. नथुनी, स्त्रो० दे० नथनी. नद, पु॰ ति.

नदान, वि० दे० नादान. नदारद, •वि॰ अंतु छु ; ವಾದ

नदिया, स्त्री॰ ನದಿ; ಹೊಳೆ. नदीरा, वि॰ ಕಾಣದ; ಲೋಭಿ. नदीम, पु॰ ಪಕ್ಕ್ ವವ; ಸ್ನೇಹಿತ. नदाफ, पु॰ ಪಿಂಜಾರ.

नधना, स॰ (ನೊಗಕ್ತೆ) ಅಥವಾ ಹೊಡು.

ननंद) स्थी॰ ಗಂಡನ ಸಹೋದರಿ; ननद ∫ ಸಾವಿನಿ.

ननदोई, पु॰ राग्वीरीಯ గంಡ. ननसार, स्त्री॰ ತಾಯಿಯ ತವರು ಮನೆ; ಮಾತಾವ್ಯಪರ ಮನೆ निया, वि॰ ತಾಯಿಯು ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ: ಮಾತಾಮಹರ.

ननिहाल, पु० दे० ननमार.

नन्हा, वि॰ थे ह्यु ; ಪುಟ್ಟ.

नपाई, स्त्री॰ ಅಳತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಅಳತೆ ಮಾಡಿದುದರ ಮಜೂರಿ

नपाक, वि॰ दे॰ नापाक.

नपुंसक, पु॰ ಪೌರುಷವಿಲ್ಲದವ; ಷಂಡ; ನಪುಂಸಕ.

नपुंसकता, स्त्री॰ ठाञ्ची० राज्ये वहरं नफ़र, पु॰ एका; मैर उंह.

नफरत, स्त्री॰ ಹೇಸಿಕೆ; ಹೇವರಿಕೆ: ಆಸಹ್ಯ.

नफ़री, स्त्री॰ ಒಬ್ಬ ಆಳಿನ ಒಂದು ದಿನದ ಮಜೂರಿ; ಆಳುಗೆಲಸ.

नक्रस, पु॰ ಉಸಿರು.

नफ्रस-परवर, वि॰ ಸುಂದರವಾದ. नफ्रसानियत, म्बी० ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆ. नक्रसानी, वि॰ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ.

नक्रसी, वि॰ ಸ್ವಂತವಾದ. नफ्रा, पु॰ धार्य.

नफाका, पु॰ ಊಟ ಉಪಚಾರದ ಖರ್ಚು.

नफ्रायत, स्नो॰ ಮೇಲ್ಮೆ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ. नफ़ी, स्त्री॰ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು : ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

नफ़ीरी, स्त्री॰ डंगडंकुठे; रॅळंंंडै.

नफ्रीस, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ: ಸುಂದರ.

नक्रस, पु॰ ಆತ್ಮ; ಪ್ರಾಣ; ७० त. नफ़्सानी, वि॰ ಇಂದ್ರಿಯ, ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ವಿಷಯ ವಿಲಾಸದ.

नप्रसे-अस्मारा, पु॰ ७००,००० ಭೋಗ; ವಾಸನಾಪ್ರವೃತ್ತಿ. (नप्रसे-बहीमी)

नक्से-नक्रीस,•पु॰ ६९ के के के हैं हु వైళ్ళ. नवर्द, स्त्रो॰ ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ. नवात, स्त्री॰ ಡಸುರುವಾಣಿ; ತರ नबी, पु॰ ದೇವದೂ ತ. नबेड्ना, स॰ वड्, छिट छ 🕭 राः ತೀರ್ಮಾನಿಸು. नवेड़ा, पु॰ ತೀರ್ಮಾನ; वड्डक्ट. नहन, स्त्री॰ तन कि; तर नब्बाज़, पु॰ ನೈದ್ಯ. नम, पु॰ ಆಕಾಶ. নমম্থল, দু০ ওকাঠ; ঠুৱ. नम, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೊಯಿದ. ಲವಣ ; ಉಪ್ಪು; नसक, पु॰ ಚರ. ಲಾನ್ಸ್ ; ಸೊಬಗು. नमकख्ञार, वि॰ ಉಪ್ಪುಣ್ಣುವವ; ಪೋಷಿತ.

नमकतार, ए० ಉತ್ಪಿನ ಕಟ್ಟಿ.

नमकहराम, वि॰ चुंडझू; ಉಂಡ
ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವವ.

नमकहरामी, खो॰ चुंडझू डै.

नमकहलाल, वि॰ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠ;

ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ.

नमकहलाली, खो॰ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ.

नमकहलाली, खो॰ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ.

नमकहलाली, खो॰ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ.

नसगोरा, पु॰ विरागः नमरा, पु॰ ಪದರುಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ತಯಾರಾದ ಉಣ್ಣೆ ಕಂಬ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟಿ. •

ಚವುಳ್ಳಿನ ; ಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳ.

.नमन, पु॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಬಾಗುವಿಕೆ. नमना, अ॰ ನಮಸ್ಕರಿಸು. नमनाक, वि॰ ತೊಯ್ದ; ತಣ್ಣ ಗಾದ. नमाज़, स्त्री॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪ್ರಾ ಥೇನೆ; ನಮಾಜು.

नमाज़नाह, स्त्री॰ ಮಸ್ಥಾದಿಯೊಳಗೆ ನಮಾಜುಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ.

ज़माज़ी, पु॰ त ನಾ ಜು ಮಾ ಡು ವ ವನು; ನಮಾಜುಮಾಡುವಾಗ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುನ ಒಟ್ಟೆ.

नमाना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು; ಸೋಲಿಸು. नमी, ജो॰ ಒಪ್ಪೆ; ತೇವ; ಥಂಡಿ. नमुदार, वि॰ ಪ್ರಕಟ; ದೃಗ್ಗೋ

नमूना, पु॰ ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ. नम्र, वि॰ ವಿನೀತ; ವಿಧೇಯ. नम्रता, खो॰ ವಿನಯ. नय, पु॰ ಸೀತಿ; ನಮ್ರತೆ.

नयन, पु॰ चंक्ष्यूः; तैर्डु. नयमागर, वि॰ त्रैर्श्चे त्रैर्ग्युछ. नयसील, वि॰ त्रैर्थेथ्युः ; त्रितैरड. नया, वि॰ कॅब्र्स्, स्मडंह; त्रीशर्ट.

नयापन, पु॰ ಹೊಸತನ. नयाम, पु॰ ಖಡ್ಗ ಕೋಶ ; ಒರೆ. — व - ನನಸ : ನಿಮ್ಮ : ನಿಮ

नर, go ಮನುಷ್ಯ ; ನಿಷ್ಣು ; ಶಿನ ; ಆರ್ಜುನ ; ಗಂಡು.

नरकट, पु॰ छार्थत ಕಡ್ಡಿ. नरमा, पु॰ ಬೇಟಿताः ಒಂದುಗೂ ಡಿದ ಜನಸಮೂಹ; ಕಷ್ಟ.

नरगिस, स्त्री॰ ಉಳ್ಳೀಗೆಡ್ಡೆಯ ಗಿಡ. ದಂತಹ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ದಲ್ಲನ ಬಟ್ಟಲಿಯ ಆಕಾರದಹೂ, ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಿ ಗೆ ಹೊ**ಲಿಸು**ತ್ತಾರೆ. नरदन, स्त्री॰ ಗರ್ಜನೆ. नरदवाँ, पु॰ धर्धनुष्ण डा० था. नरदारा, पु॰ त्रंजीं०र्रह ; कैं९ के. नरबदा, स्रो॰ ನರ್ಮದಾನದಿ. नरम, वि॰ ಮೃದು; ಮೆತ್ತನೆಯ; ಕೋಮಲ. नरमा, स्त्री॰ ಬೂರುಗ; ದೂದಿಹತ್ತಿ. नरमाई, स्नो॰ ಮೃದುತ್ವ; ಕೋಮ ಲತೆ. नरमाना,- स॰ ಮै डु. गै ಮಾ ಡು ; ಶಾಂತಪಡಿಸು. नरमी, ब्रो॰ ಕೋಮಲತೆ; ಮಿತುವು. नरमेत्र, ५० ಮನುಷ್ಯ ಮಾಂಸದ ನರಬಲಿಯ ನ್ನು ' ಕೊಡತಕ್ತ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞ. नरसिंघा, पु॰ ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು. नरसों, कि॰ ನಾಡಿದ್ದು. नरहर, स्त्री॰ ಮೀನಕಂಡ. नराच, पु॰ धान्तः ७०८८. नराजना, स॰ चील तळाधी ता. नरी, खी॰ ಹದಮಾಡಿದ ತೊಗಲು; ಲಾಳ; ನಳಿಗೆ. **नरेंद्र, पु॰** ठाळ ; ಅರಸು. नर्त, पु॰ ನರ್ತಕ; ಕುಣಿಯುವ ವನು. **ಇಕ್ಕೆ ಫಾಂ** ಪಗಡೆಕಾಯಿ.

नदेवाजी, स्नी॰ ಪಗಡೆಯಾಟ. नदंबान, खो॰ ఏణి; నిజ్రాణిగి. नदंन, स्त्री॰ ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಷಣವಾದ ಧ್ವನಿ. नर्बदा, स्त्री० दे० नर्मदा. नर्म, पु॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ; ನಗೆಚಾಟಿಗೆ ; ಚೇಷ್ಟೆ; ಗೇಲಿ. नमंद, पु॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಗಾರ. नर्मी, स्त्री॰ दे॰ नरमी. नल, पु॰ ಕೊಳಾಯಿ; ನಳಿಗೆ; ನಳ. नलनीस्ह, पु॰ ಕಮಲನಾಳ; ಮೃಣಾಳ; ಬ್ರಹ್ಮ. नला, पु॰ ಮೂತ್ರಾಶಯದ ನಾಳ. नलाना, स॰ ಕಳೆ ಆರಿಸುವುದು. निलन, पु॰ ಕಮಲ; ನೀರು; ಸಾರಸ ಪಕ್ಷಿ. निलिनी, स्त्री॰ ಕಮಲ; ಮೂಗಿನ ಎಡಗಡೆಯ ಹೊಳ್ಳೆ; ನದಿ. नली, **ಷಾಂ** ಚಿಕ್ಕ ಕೊಳವೆ; ನಳ. नव, वि॰ क्रैंगर्र; राज्यतः, तर्शतः ಒಂಭತ್ತು. नवना, अ० ಬಗ್ಗು ; ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರು. नवनि, स्त्री॰ ನಮ್ರತೆ; ವಿನಯ. नवनीत, पु॰ ಬೆೆಣ್ಣೆ . नवम, वि॰ ६० ध्वेंड्रु तैळा. नवयुवक, नवयुवा, पु॰ ತರುಣ; ನವ ಯುವಕ. नवयोवना, स्नो॰ ನವಯುವತ್ತಿ

नवरंग, वि॰ फांटिकात; तीरत ಶೋಭೆಯ.

नवरस्न, पु॰ ಮುತ್ತು ವಜ್ರ ಮೊದ ಲಾದ ಒಂಭತ್ತು ರತ್ನೆ ಗಳು.

नवरस, पु॰ ಕಾವ್ಯದ ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳು.

नवल, वि॰ ನೂತನ; ಸುಂದರ; ಉಜ್ವಲ; ಯೌವನದ; ನವೆಯೌ ವೆನದ.

नवला, स्नी॰ ನವಯೌವನೆ; ತರುಣಿ. नवसर, पु॰ ಒಂಭತ್ತು ಲಡಿಗಳ ಮಾಲೆ.

नवसिखा, वि॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿತ ವನು.

नवाँ, वि॰ ಒಂಭ<u>ತ್ತ</u>ನೆಯ; ನವನು. नवा, वि॰ दे॰ नया.

नवागत, वि॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿ ರುವ.

नवाज़, वि॰ ಕರುಣಾಳು; ದಯಾಳು. नवाज़िश, म्रो॰ ದಯೆ; ಕೃಪೆ.

नवाना, स॰ धर्ने राः ठिक्षी कार्ति कार्याः

नवाब, पु॰ ठाञ्च; ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. वि॰ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವವೆ.

नवाबज़ाता; पु॰ ನವಾಬನ ಮಗ. नवाबी, खो॰ ನವಾಬ್ ಗಿರಿ; ನವಾ ಬನ ಪದವಿ; ರಾಜರ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ.

नवासा, पु॰ ಮಗಳ ಮೆಗ; ದೌಹಿತ್ರ.

'नवाह, पु॰ ಒಂಭತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮು ಗಿಯುವ ರಾಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣ.

निविस्ता, वि॰ ಬರೆದ; ಬರೆದಿರುವೆ. नवीन, वि॰ ಹೊಸ; ನೂತನ; ವಿಚಿತ್ರ; ಅಪ್ಯರ್ವ.

नावीस, पु॰ ಬರಿಯು ವವಸು; ಲೀಖಕ.

नवीसी, स्नी॰ ಬರೆಯುವಿಕೆ.

नवेद, स्त्रो॰ ನಿವೇದನೆ; ಆಮಂತ್ರಣ; ಆಮಂತ್ರಣ ಸತ್ರ.

नवेला, पु॰ तವೀत: ಹೊಸ; ತರುಣ.

नवेली, स्त्री॰ ತರುಣಿ; ಯುವತಿ. नवोदा, स्त्री॰ ನವವಿವಾಹಿತಳು; ನವಯುವತಿ.

নন্দ, বি॰ কোৰ্ব; চাঁগম.

नव्वाब, पु॰ दे॰ नवाब. नव्वाबी, स्त्री॰ दे॰ नवाबी.

नशंना, अ॰ रुग्छं कार्गः; रुख्यु कार्गः.

नशा, पु॰ ಮತ್ತು; ಅಮಲು; ಮದ; ಸೊಕ್ಕು;—उतारना ಗರ್ವವನ್ನಿ ಳಿಸು.

नशाख़ोर, पु॰ ಮದ್ಯ शಾನ ಮಾಡು ವವ; ಕುಡುಕ.

नशीन, वि॰ वठां ; ಆರೂಢ;

नशीला, वि॰ ಮಾದಕ (ಸದಾರ್ಥ); ಮದನುತ್ತ.

नशेबाज़, पु॰ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವೆ.

नक्तर, पु॰ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಚಾಕು. नक्तर, वि॰ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ नस, खो॰ ನಾಡಿ; ನರ; ಸ್ನಾಯು;

स, स्ना॰ २००७, २००, २००० —नस में स्ट्रान्टिंग

नसकटा, पु॰ ನಪ್ರಂ×ಕ. नसना, अ॰ ನಷ್ಟ್ರವಾಗು.

नसब, यु॰ कोतेंडत; क्रांटर

नसबनामा, पु॰ ವಂಶವೃಕ್ಷ. नसबी, वि॰ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ

ಸಿದ.

नसर, स्त्रो॰ ಗದ್ಯ. नसल, स्त्रो॰ ವಂಶ.

नस्तवर, ജിಂ ನಶ್ಯ; ನಶ್ಯದ ಪುಡಿ. नसा, ജിಂ ಮೂಗು; ನಾಸಿಕ.

नसा, स्त्री॰ कालाः , रुग्धेनः . नसाना, अ॰ राग्धे राग्धे : का भागाः :

नसीनी, स्त्री॰ సిడ్క लैंहें ; ఏణी. नसीन, पु॰ धार्गां, : అదృష్ట. नसीबवर, वि॰ धार्गां, ३३७. नसीबा, पु॰ दे॰ नसीब.

नसीम, ജി• ತಂಪಾಗಿ ಬೀಸವ ಸುವಾಸನೆಯ ಗಾಳಿ.

नसीर, पु॰ ಸಹಾಯಕ; ದೇವರ ಒಂದು ಹೆಸರು.

नसीला, वि॰ तठताः वितिश्राचीः ಉತ್ತಮಕು ಲದ; ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯು.

नसीहत, स्थी॰ ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ. नस्य, पु॰ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ; ನಕಲು.

नस्ता, स्त्रो॰ ಮೂಗುದಾಣ ಹಾಕುವ ತೂತು.

नस्ब, पु॰ ऋॄ इतै.

नस्य, पु॰ ठर्छुः

नस्ल, स्त्री॰ ವೆಂಶ; ವಂಶಪರಂಪರ; ತಳಿ.

ನಕ್ಷಾ, ಇಂ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಕೈ ಬೆರಳು ಗಳಿಗೆ ಮದರಂಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಪದ್ಧತಿ; ಮದರಂಗಿ ಶಾಪ್ತ.

नहज, पु॰ ರೀತಿ; ನದ್ಧತಿ; ನೇರಾದ ಮಾರ್ಗ.

नहना, स॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚು; ಹೂಡು.

नहर, स्त्री॰ ಕಃಲುವೆ; ನೀರಾವರಿ ನಾಲೆ.

नहरनी, स्त्री॰ ಉಗುರು. ತೆಗೆಯುವ ಕತ್ತಿ.

नहला, go ಒಂಬತ್ತು ಚುಕ್ಕೆ ಗಳಿರುವ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ.

नहलाना, स० ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು.

नहस्र, वि॰ ಅಶುಭ.

नहसुत, go ಉಗುರಿನ ಗೀರು ಅಥವಾ ಗುರುತು.

नहाँ, पु॰ ಗಾಡಿಯಚಕ್ರದ ನಡುವಣ ತೂತು. नहान, पु॰ फ्र्यूरं. नहाना, अ॰ ವಿಎಯು; ಸ್ನಾನ ಮಾಡು.

नहार, पु॰ ಡಿನ; ಹಗಲು. वि॰ ಉಪವಾಸಮಾಡಿದ.

ಉಪವಾಸಮಾಡಿದ. नहिं, अञ्च० दे० नहीं.

नहीं, अन्य • ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ;—तां ಇಲ್ಲ ವಾದರೆ, ಅನ್ಯ ಥಾ;—मही ಸರವಾ ಇಲ್ಲ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

नहींक्र, वि॰ ದುರ್ಬಲ.

नाह्सत, स्त्रो॰ ಉದಾ ಸೀನತೆ; ಖಿನ್ನತೆ; ಆಶುಭಲಕ್ಷಣ.

नांघना, स॰ ವಾಟು; ಲಂಘಿಸು. नांदना, अ॰ ನಷ್ಟವಾಗು; ಕೆಟ್ಟು

ಹೋಗು.

नाँद, എ о ರಂಜಣಿಗೆ; ಪಶುಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲು ನೀರು ಇಡತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅಗಲವಾದ ಮಂಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ना-आइना, वि॰ ಅಪರಿಚಿತ. नाइतिक्राकी, स्त्री॰ ವಿರೋಧ; ಮತ ಭೇದ.

नाइन, स्त्रो॰ ಹಜಾಮರವಳು. नाइं, स्त्रो॰ ಸಮಾನ; ಸಮಾನತೆ.

ताई, स्त्रो० ಸಮಾನ; ಸಮಾನತ क्रि० ಅಂತೆ; ಸಮಾನವಾಗಿ. नाई, पु॰ ಕ್ರೌರಕ; ನಾಖೀದ. नाउम्मेद, वि॰ ನಿರಾಶಯಾದ; ಆಶಾ ರಹಿತ.

नाउम्मेदी, स्त्री॰ २८० है.

नाक, श्लीः ಮೂಗು; त्राधि हं —क्टना ಮಾನಹೋಗು; नाकों चने चवाना ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಿಸು ನ್ನಮ;—ख लेना गण्ठाವನ್ನು ಭಿಸುವುದು;—में दम करना ಗೊಳಾಡಿಸು, ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ಟುಮಾಡು;—रगइना ಅಂಗ ಠಾಚಿಬೇಡು, ಗೋಗರೆಯು; —िसकोइना ಅಸಹ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು.

नाकड़ा, पु॰ ಮೂಗಿನ ಬಾವು. नाकदर, वि॰ गೌರವವಿಲ್ಲದ. नाकदरी, खो॰ ಅगೌರವ. नाकवाला, वि॰ गೌರವಸ್ಥ. नाकम, वि॰ हैस्ड ; डेश्झू. नाका, पु॰ ರಸ್ತೆಯತುದಿ; ಬಾಗಿಲು; ಹೌಕ; ಸೂಜಯ ಕಣ್ಣು.

नाकाबंदी, खी॰ उर्देळाली इर्ह मध्युठिने.

नाक्वाबिल, वि॰ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಆತಿಕ್ಷಿತ.

नाकाम, वि॰ ಮನೋರಥವು ಕೈ ಗೂಡದ ; ನಿರಾಶಿ.

नाकारा, वि॰ ಅಪ್ರಯೋಜಕ; ಕೆಲ ಸಕೆ ಭಾರದ. नाक्रिल, वि॰ तर्नथैकाळात्रे ; तर्नथ डैंगैಯार्वें

नाक्रिस, वि॰ ದೋಷಯುಕ್ತ; ಅಪೂರ್ಣ.

नाकूप, पु॰ ठं० थ.

नाकेदार, पु॰ ಬಾಗಿಲ್ಲಿರುವ ಸಿಪಾ ಯಿ; ಕಾವಲುಗಾರ.

नाकेबंदी, स्त्री॰ दे॰ नाकाबंदी. नाखना, स॰ ನಾಶಮಾಡು; ಬೀ

ಳಿಸು. नाफ़्रलक, वि॰ ಅಯೋಗ್ಯ.

नाख़ुन, पु॰ ಉಗುಧು. नाखुने शमशेर ಕತ್ತಿಯಹದ; ಗೊರಸು. अक्ल के नाखुन छेना ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡು

ವುದು.

नाख़ुना, पु॰ ಕಣ್ಣಿನ ಪರೆ. नाख़ुन्ना, वि॰ ಅತೃಪ್ತ.

नाबुशी, स्त्री० ७ डूँ ప్रै.

नाख्न, पु॰ शारीकाः तथः

नावारी, स्वी॰ श्रांगिठाराङ्यु. नाग, पु॰ २४६६; तार्गिठ कार्यु.

नागक्रनी, स्त्री॰ ಪಾಪ್ಕಾಸ್ ಕಳ್ಳಿ. नागबेल, स्त्री॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಬಳ್ಳಿ.

नागर, वि॰ तंतरतः; ह्यां ह्याः स्थाः विः तंतरतः; ह्याः ह्याः

ಸಭ್ಯ; ನಾಗರಿಕ; ಶುಂಠಿ; ಗುಜ ರಾತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಪಂ

ಗಡ. नागरता, स्त्रो॰ ನಾಗರಿಕತೆ; ಸಭ್ಯತೆ;

नागरता, स्त्री॰ ನಾಗರಿಕತೆ; ಸಭ್ಯತೆ; ಚಾತುರ್ಯ. नागरमोथा, पु॰ ಕೊನ್ನಾರಿ ಗೆಡ್ಡೈ ; ನಾಗಮುಸ್ತ್ರಕ.

नागरिक, वि॰ ಪಟ್ಟಣದ; ಪಟ್ಟ ಣಿಗ; ಜಾಣ.

नागरी, स्त्री॰ ನಗೆರವಾಸಿ ಸ್ತ್ರೀ; ದೇವ ನಾಗರಿ ಅಕ್ಷರ.

नागवस्की, स्त्रो॰ ವೀಳೇದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳ ಆಥವಾ ಎಲೆ.

नागवार, वि॰ ಅಸಹ್ಯ; ಅಪ್ರಿಯ; ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸುವ.

नागहाँ, कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್; ಆಕಸ್ಮಿಕ ವಾಗಿ; ದಿಡೀರನೆ.

नागहानी, वि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತ್ರಾದ; ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ.

नागा, पु॰ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಾ ಡುವ ಶೈವಸಾಧು.

नाग़ा, पु॰ तत्क्यं जै.

नागिन, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪ.

नागोद, पु॰ ಎದೆ ಕವಿಚ.

नाच, पु॰ ನಾಟ್ಯ; ನೃತ್ಯ; ಕುಣಿತ; ಆಟ;—नचाना, ಆಟವಾಡಿಸು; ಗೋಳಾಡಿಸು.

नाचऋद, स्त्रो॰ राधीः; ಕುಣಿದಾಟ; ಹಾರಾಟ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಜಂಬ.

नाचगोत, पु॰ ಆಟಪಾಟ ; न्त्रु ड्रु. नाचवर, पु॰ रुग्धें, ग्रुग्डें.

नाचना, अ॰ ಕುಣಿ; ನೃತ್ಯಮಾಡು; ನರ್ತಿಸು; ಕುಣಿದಾಡು.

नाचमहल, पु॰ र्रुगध्र ಶಾಲೆ.

नाचरंग, पु॰ ವಿಲಾಸ; ವಿನೋದ; नाज़िरा, पु॰ ನೋಡುವವರು; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

नाचाक, वि॰ ರೋಗಿ; ವಿರಸವಾದ; ત્રજ્ઞું.

नाचार, वि॰ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ; ಅಸ ಹಾಯ; ವ್ಯರ್ಥ; ತುಚ್ಛವಾದ.

नाचारी, स्त्री० दे० लाचारी.

नाचीज़, वि॰ डाऽक्षु; ಅಕಿ॰ঞ্চর; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नाज, पु॰ वर्जर; क्वरु,

नाज, पु॰ धौद्धताः; य्याजुर; ಒಲವು;—-नख़रा ಒಲವು ಒಯ್ಯಾ ರ.

नाज़नीं, स्त्री॰ ಸುಂದರಿ; ಜೆಲುವಿ. ಮು ಖ ಸ್ಮು ತಿ नाज़बरदार, पु० ಮಾಡುವವ.

नाज़बरदारी, स्त्री॰ ಹಾವಭಾವ ನಿಲಾಸ.

नाज़-बालिश, पु॰ ಚಿಕ್ಕದಿಂಬು.

नाज़ाँ, वि॰ ಹೆಮ್ಮೆ ಗಾರ ; ಗರ್ವಿಷ್ಠ ; ಜಂಬಗಾರ.

नाजायज्ञ, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ; ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಅನುಪಯುಕ್ತ; ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ.

नाज़िम, कु॰ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತಗಾರ; ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ.

नाज़िर, पु॰ ನೋಡುವವ; ನಿರೀ ಕ್ಷಕ; ಕೊರ್ಟಿನ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ವೇಶೈಯರ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಗಾರ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು.

नाज़िरात, स्त्रो॰ ವೇಶೈಯರ ಮಧ್ಯ ಸ್ಥ ಗಾರನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಹಣ.

नाज़िल, वि॰ ಇಳಿಯುವ; ಧುಮ ಕುವ.

नाज़िश, स्रो॰ ಬಿಗುಮಾನ; ಗರ್ವ. • নারুক, वि॰ सी আ চ; মারু ৄ; ನುಣುಪಾದ; ನಾಜೂಕಾದ.

नाजुक-तबा, वि॰ दे॰ नाजुक-मिज़ाज. नांजुक-दिमाग, वि॰ र्रेलू छोधु ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ವವ; ಜಂಬಗಾರ.

नाजुक-मिज़ाज, वि॰ ನಣ್ಣ ಕಷ್ಟಗ ಳನ್ನು ಸಹ ಸಹಿಸದ; ಅಸಹನೆ ಯುಳ್ಳ.

नाजुकी, स्रो॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ನುಣುಪು. नाटकी, पु॰ ಅಭಿನಯಗಾರ.

नाटकीय, वि॰ ನಾಟಕದ. नाटना, अ॰ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು. स॰ ಮಾತು ಹೊರಳಿಸು.

नाटा, वि॰ ಕೆं)ಳೃ. पु॰ ಕುಳ್ಳಾದ ಎತ್ತು ಅಥವಾ ಆಕಳು.

नाटिका, स्त्री॰ ನಾಲ್ತು ಅಂಕಗಳ ನಾಟಕ.

नार, पु॰ ನಷ್ಟ; ನಾಶ; ಅಭಾವ. नाठना, अ॰ "ನಾಶವಾಗು; ಧ್ವಂಸ ವಾಗು.

नाम, पु॰ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದವೆ.

नातवाँ, वि॰ ಪುರ್ಬಲ; ಅಶಕ್ತ. नाता, पु॰ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆ; ಸಂಬಂಧ; ಸ್ನೇಹ.

नाताक़त, वि॰ ಅಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಬಲಹೀನ.

नातिका, पु॰ ವಾಚಾಳತನ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತ.

नातिन, स्त्री॰ ಮಗಳ ಮಗಳು; ಪೌಶ್ರಿ.

नाती, पु॰ ನೊಮ್ಮ ಗ; ದೌಹಿತ್ರ. नाने, क्रि॰ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ; ಸಲು ವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ.

नातेदार, वि॰ २००० क्रिंच ; र्ते० ध ; थान्य स्टाप्टर्स

नाथा, पु॰ ಒಡಿಯು; ಸಾವವಾು; ಅಧ ಸಹಿ: ಪಹಿ.

नाथना, स॰ ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕು. नाद, पु॰ ರಬ್ದ ; ಧ್ವಸಿ.

नादना, स॰ బార్సు. अ॰ ಶಬ್ದ ವುಂಟಾಗು; ಆನಂದಿಸು; ಚಿಗುರು.

' नादान, वि॰ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

नादानी, ജി॰ ಶಿಳಿಗೇ ಡಿತನ; ಮೂರ್ಖತನ; ಅಜ್ಞಾನ.

नादार, वि॰ धळळ ; १६६० त. नादारी, स्त्री॰ धळळळ ; टाउटित्र

नादिम, वि॰ धर्श्च ती००वः; रूग्धेउँ इध्युः

नादिया, पु॰ ನಂದे; ಕಪಲಿ ಬಸವ; ಗಂಗಿತ್ತು.

नादिर, वि॰ ಅದ್ಭುತವಾದ ; ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ.

नादिशाही, बी॰ तैंगडाु ते। त्राष्ट्रत स्वरंड; स्डांगुस्तर. नादिशे, बी॰ ६०ता धर्मेया स्थायुः नादिहेंद, वि॰ सैंग बत्र तं राः;

ಜಿಪುಣ; ಕೊಟ್ಟಹಣ ಹಿಂದಿರು ಗಿಸದವನು.

नादिहेदी, स्त्री॰ ಕೊಡದಿರುವಿಕೆ. नादी, वि॰ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ; ಬಾರಿ ಸುವ.

नादीदा, वि॰ ಕಾಣದ; ಊಟದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂ ಡಿರುವ.

नादुरुस्त, वि॰ ७४४ दू; ७४४ू. नायना, स॰ इध्धा; र्जनार्तन, कार्का.

नान, बी॰ ರೊಟ್ಟೆ; ಚಪಾತಿ. नानकशाही, वि॰ ಗುರು ನಾನಕನ ಶಿಷ್ಠರು. नानकार, पु8 ಹಣ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿ ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವೈವ್ಘೆ ಗಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು ವುದು.

नानख़ताई, खी॰ ಬಿಲ್ಲೆಯಂತಿರುವ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ; ಕತ್ತಾಯಿ. नानबाई, पु॰ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾ ರಿಸಿ ಮಾರುವವನು.

नाना, पु॰ ತಾಯಿಯ ಶಂದೆ. वि॰ ವಿವಿಧ; ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ.

नानिहाल, पु॰ ಮಾತಾಮಹರಮನೆ; ತಾಯಿಯ ತಂದೆಯ ಮನೆ. नानी, स्नो॰ ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ.

नानुकर, पु॰ डैठम्मुठ; ಒಲ್ಲೆ: ಊಹೂ; ನಿಷೇಧಾರ್ಥ.

नान्ह, वि॰ ಚಿಕ್ಕ; ಸಣ್ಣ. नाप, स्त्रो॰ ಅಳತೆ; ಪರಿಮಾಣ; ಅಳೆಯುವ ಕೋಲು.

नापनोख) बी॰ ಆಳತಿ: ಮತ್ತು नापतोळ \ डकಕಮಾಡುವ ಕೆಲ್ಸ. नापना, त॰ ಅಳಿ: ಆಳತೆಮಾಡು; ತೂಕಮಾಡು.

नापसंद, वि॰ ಇಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದ: ಅಪ್ರಿಯ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದ.

नापसंदगी, स्रो० ಮನಸ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪ ದಿರುವಿಕೆ; ಆಪ್ರಿಯತೆ.

नापाक, वि॰ ध्वरीट्,; ध्वर्धादू. नापाकी, स्त्री॰ ध्वरीड्राडें; ध्वर्ध टूडें.

नापायदार, वि॰ ಆಧಾರ ರಹಿತ; ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ, ವಾಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

नापित, पु॰ ಕ್ರೌರಿಕ; ನಾಯಿಂದ. नाफ़, स्त्रो॰ राभै; ಹೊಕ್ಕಳು. नाफ़रमाँ, पु॰ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು, ತಿರಸ್ಕಾರಭಾವ ತೋರಿಸುವ ವನು.

नाफ्रह्म. वि॰ ಅರಿಯುವವ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

े नाफ्रहमी, स्त्री० ೨ಜ್ಞಾನ; ಅನಿ ವೇಕ.

नाफा, पु॰ ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದ ಹೊ ಕ್ರುಳ ಚೀಲ.

नाफ्रिर, वि॰ ಅಸಹ್ಯಪಡುವವೆ. नाव, वि॰ ಶುದ್ಧವಾದ. दु॰ ಹಾಪಿನ. ವಿಷದಂತಹ; ದವಡೆಪಲ್ಲು.

नाबदान, पु॰ ಬಚ್ಚ ಲು : ಚರಂಡಿ. नाबालिग़, वि॰ ವಯಸ್ಸು ಬಾರದ : ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नातृत्, वि॰ रुग्डिटाट: ಧ್ವಂಸ ವಾದ.

नाम, स्त्रो॰ ವತ್ಸನಾಭಿ ಎಂಬ ವಿಷ: ಹೊಕ್ಕಳು.

नाभक, पु॰ ಅನೆಲೆಕಾಯಿ. नाभि, स्त्रो॰ ಹೊತ್ತಲು.

नामंजूर, वि॰ ಆಸ್ಪ್ರೀಕೃತ: ಒಸ್ಬಿಗೆ ಯಾಗದ.

नामंजूरी, स्नो॰ ಒಪ್ಪಿ ಗೆಯನ್ನು ಕೊಡ ದಿರುವುದು.

नाम, पु॰ ಜೆಸರು; ಕೀರ್ತಿ;— केना ಜೆಸರೆತ್ತು, ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸು, ಜಪಿಸು. नामक, वि॰ ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಹೆಸರಿನ. ' नामज़द, वि॰ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪೃಸಿದ್ದ.

नामघाम, पु॰ ಹೆಸರು; ಮತ್ತುಸ್ಥಳ ವಿಳಾಸ; ಪತ್ತೆ.

नामद्, वि॰ ठठ्यां० रह ; केंस्थि.

नामदीं, स्त्री॰ ನವುಂಸಕತನ. नाम व निशान, पु॰ ಹೆಸರು ಮತ್ತು

ಗುರುತು; ಪತ್ತೆ. 'नामवर, वि॰ ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

नामवरी, स्त्री॰ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಹೆಸರು ವಾಸಿ.

नामशेष, वि॰ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿ ದಿರುವ; ಗತಿಸಿದ.

ना-महदूद, वि॰ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಪಾರ.

नामा, पु॰ इड्ड ; गुःः हः. नामाकलः वि॰ ಅಯೋಗः:

नामाऋल, वि॰ ಅಯೋಗೄ; ಅನು ಚಿತ. नामानिगार, वि॰ ಸುದ್ದಿ ಗಾರ;

ಬಾತ್ಮೀದಾರೆ. ना-माॡम, वि॰ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿ

ना-माऌम, वि॰ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ; ಹಿಳಿ ಯದ; ಅವರಚಿತ.

नामी, वि॰ ಹೆಸರಿನ; ಹೆಸರುವಾಸಿ ಯಾದ;—गिरामी ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ.

ना-मुनासिव, वि॰ ಸರಿಯಲ್ಲದ; ಅನು

ना-सुबारक, वि॰ ಅಶುಭ; ಅಮಂ ಗಳ. ना-मुमकिन, वि॰ ಅ 🕫 ಂಭಾ ವ್ಯ ; ಆಗದ ಹೋಗದೆ.

ना-मुराद, वि॰ ನಿಷ್ಟಲ; ್ರ್ . ना-मुवाफ्रिक, वि॰ ವಿರುದ್ಧ; ಸ್ರತಿ ಕೂಲ.

नाम्स, स्नी॰ गೌರವ; ಮಾನ; ಪಾತಿನ್ರತ್ನ.

नाम्स्सी, खो॰ ಅगೌರವ; ಅವಮಾನ. ना-मेहरबान, वि॰ ದಯೆಯಿಲ್ಲದ. नामोनिशान, पु॰ ಗುರುತು; ಪತ್ತೆ;

—न रहना ನಿರ್ನಾಮವಾಗು. नायक, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ಅಧಿಪತಿ. नायक, पु॰ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ:

नायबी, स्नी॰ ಬದಲೀ ಕೆಲಸ. नायाव, वि॰ ಬೇಗನೆ ದೊರಕದ; ಅಪ್ರಾಪ್ಯ.

नायिका, स्त्री॰ ಮುಖಂಡಳು; ಸುಂ ದರ ಸ್ತ್ರೀ; ಕಥಾನಾಯಕಿ.

नारंग, पु॰ ಕಿತ್ತ್ರಳೆ; ಕೆಮ್ಮೂಲಂಗಿ; ಪಿಪ್ಪಲಿ.

नारंगी, स्त्री॰ ठेड्डू, एँ.

ಸಹಾಯಕ

न.र, क्षा॰ ಕುತ್ತಿಗೆ; ಕೊರಳು. पु॰ ಹಗ್ಗ; ಲಾಡಿ.

नारक, पु॰ ನರಕದಲ್ಲಿರುವನೆನು. नारना, स॰ ಆಳ ನೋಡು : ಗೊತ್ತು

ಹಚ್ಚು.

नारा, पु॰ ಲಾಡಿ; ನೊಗದ ಹಗ್ಗ; ಘೋಷ; ಜಯಜಯಕಾರ. नाराज़, वि॰ ७ ह्यु प्रत्ः, ७ प्रः ७ ह्युः, १ ध्रा, त.

नाराज़गों) स्त्री॰ स्थि॰ हः (स्त्रे स्त्री) नाराज़ी । कृत्रे

नारियल, पु॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ; ನಾರಿ ಕೇಳ.

नारियली, स्नी॰ ತಿಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಬುರುಡೆ; ಕೊಬ್ಬರಿ; ತಿಂಗಿನ ಹೆಂಡ.

नारी, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು; ಮಹಿಳಿ.

नारू, पु॰ तार्टाकाला ಎ०थ रीतार्त.

नाल, स्त्री॰ ದಂಟು; ಕಾಂಡ; ನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ಹೊಕ್ಕಳು; ಲಾಳ. go ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳ; ನಾಲೆ; ಮೋರಿ.

नालबंद, पु॰ ಲಾಳ ಕಟ್ಟು ವವನು नालाबंदी, स्नो॰ ಲಾಳಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ. नालकों, स्नो॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪಾಲಕಿ.

नाला, वि॰ ಅಳುತ್ತಿರುವ; ದುಃಖಿ ಸುತ್ತಿರುವ.

नाला, पु॰ ಜಲಪ್ರವಾಹದ ನಾಲಿ; ಚಿಕ್ಕನದಿ; ಕಾಲುವೆ.

ना लायक, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ಮೂರ್ಖ.

नालिका, स्त्रो॰ ಚಿಕ್ಕ ದಂಟು; ಕೊಳವಿ; ನಳಿಗೆ.

नारिश, स्त्री॰ ಫಿರ್ಯಾದು; ದೂರು; ದಾವೆ. नाखिशी, वि॰ ದಾವೆಮಾಡುವವನು. नाखी, स्त्रो॰ ಚಿಕ್ಕಸಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾಲುವೆ; ಕೊಳವಿ; ಸಳಿಗೆ; ರಕ್ತನಾಳ; ನಾಡಿ: ಗಡಿಯಾರ; ಕಮಲ.

नालोट, वि॰ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪು ವವನು; ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮೋಸಮಾಡು ವವನು.

नाव, स्री॰ ದೋಣಿ; ನಾವೆ; रु॰है. नावधार, पु॰ ದೋಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ದಂಡೆ.

नावकं, पु॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಬಾಣ; ನಾವಿಕ.

नावना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು. नावर, स्त्री॰ ದೋಣಿ; ತೆಪ್ಪ.

नावाक्तिक, वि॰ ಪರಿಚಯುವಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿಯದ.

नावाजिब, वि॰ ಸರಿಯಲ್ಲದ ; ಅನು ಚಿತೆ.

नारा, पु॰ ಕೇಡು; ಅಳಿವು. नाराक, वि॰ ನಾಶವೊಡುವವ.

नाशक, विक हार्वकार कार्याती, स्त्रीकृ ಮठहाँ ६६०; हाँ ही कार्थाती, स्त्रीकृ कार्यहाँ ६६०; हाँ ही

नाशवान्, वि॰ ಅನಿತ್ಯವಾದ; ನಶ್ವರ ವಾದ.

ना-शाइस्ता, वि॰ ಅಸಭ್ಯೃತನದ; ಅನುಚಿತವಾದ.

ना-शाद, वि॰ ಅಪ್ರಸನ್ನ.

नाहता, पु॰ ಬೆಳಿಗ್ಗಿ ನ ಫಲಾಹಾರ; ಉಪಹಾರ; ತಿಂಡಿ; ತೀರ್ಥ. नास, स्त्री॰ ನಶ್ಯ ; ನಶ್ಯದವುಡಿ. नासदान, पु॰ ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ.

नासना, स० ನಾಶಪಡಿಸು. नासनूर, वि० ಆಶಾಂತ: ಸಮಾ

ಧಾನವಿಲ್ಲದ.

ना-समझ, वि॰ ಒು ಹ್ಥಿ ಹೀನ; ಮೂರ್ಖ.

ना-समझी, स्त्री॰ ಮೂರ್ಖತನ; ತಿಳಿ• ಗೀಡಿತನ.

नासह, वि॰ ಉಪದೇಶಮಾಡುವವ. नासा, स्त्री॰ ಮೂಗು.

नासापुर, पु॰ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ. नासिका, खो॰ ಮೂಗು.

नासिख़, पु॰ ಲೇಖಕ: ಹಾಳು ಮಾಡುವವ.

ना-साज़, वि॰ ಅಸ್ವಸ್ಥ : ಬೇನೆ ಯುಳ್ಳ.

नासीर, पु॰ ಸೇನಾನಾಯಕನಮುಂದೆ ಜಯಘೋಷವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ದಳ.

नास्र, पु॰ ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಗಾಯ ; ನಾಡೀ ಪ್ರಣ.

नास्तिक, पु॰ ಪರನಾತ್ಮ ಪರಲೋಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮಾ ದಿಗಳನ್ನು ನಂಬ ದವನು.

नाह्जार, वि॰ २°ध्वेउत्तः हेर्धू तंबवैकाः

नाहक, किः ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ನಿಷ್ಟ್ರ ಯೋಜನವಾಗಿ. नाहन्ह, स्त्री॰ 'क्षण्ल क्ष्णू' ಅत्यू व ष्ठ्यू

ना-हमवार, वि॰ ಎತ್ತುತಗ್ಗಾದ; ಏರಿ ಳಿತಗಳಿರುವ.

नाहर, पु॰ ಸಿಂಹ; ಹುಲಿ.

नाहीं, अव्य॰ ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ. निदक, पु॰ ನಿಂದಿಸುವವನು.

निदन, पु॰ ನಿಂದನೆ; ದೂಷಣೆ.

निदना, स॰ ನಿಂದಿಸು.

निंदनीय. वि॰ ನಿಂದಿಸತಕ್ಕ; ಗರ್ಹ ಣೀಯವಾದ.

निंद्रना, स॰ २००२०.

निंदा, स्त्री॰ २०००ँ; ಅಪವಾದ;

ಅವಕೀರ್ತಿ. निराई, स्रो॰ ಕಳೆತೆಗೆಯುವುದು.

निससा, वि॰ ತೂಕಡಿಕೆಯ ಅಥವಾ ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿ ನವನು.

निदित, वि॰ २० ದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ದೂಷಿತ ವಾದ.

निंदिया, स्ति• रुद्धै; डाउनकिनं.

निब, स्त्री॰ धराञ्च.

निव्, पु॰ २०थाँ ळकाू.

नि:स्वह, वि॰ ಇಚ್ಛಾರಹಿತವಾದ; ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ. नि:स्वाथं, वि॰ ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾ*ದ.*

निअर, अन्य॰ ಸಮಿನವ: ಹತ್ತಿರ.

निअराना, स॰ ಸಮಾಪಿಸು; ಪತ್ತಿರ ಬರು.

निआन, पु॰ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ. अन्य॰ ಕೊನೆಗೆ. निआमत, स्नी॰ ಉತ್ತವೋತ್ತ್ರಮ निकालना, स॰ ಹೊರಡಿಸು; ಹೊರ ವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು.

निकट, कि॰ ಬಳಿಯ; ಹತ್ತಿರ; ಸಮಿಾಪ.

निकस्मा, वि॰ ईंधर्मर्टु धार्वद;

निकर, पु॰ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. निकरिस, पु॰ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಒಂದುಬಗೆಯ ಕೀಲುವಾಯುವು.

निकर्मा, वि॰ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ; ಸೋ ಮಾರಿ.

निकलना, अ॰ कैंग्रिंग धरा; ಹೊರಡು; ಹೊರಗಾಗು; ಹೊಮ್ಮು; ಹುಟ್ಟು; ಹೋಗು; ಪ್ರಕಟವಾಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು.

निक्लवाना, स॰ ಬೇರೆಯವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೊರಡಿಸು.

निकाई, स्त्री॰ ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು. निकाज, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವೆ.

निकाना, स॰ चंदें डैंगें; कैएडं.

निकाम, वि॰ ਚੰਦਸਨੀ ਦੂਟ; ਚੰਦ ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ: ವ್ಯರ್ಥ. 🗫 ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.

निकाय, पु॰ मंत्रीकळ; ठाठै; ಗುಂಪು; ಮನೆ; ವರಮಾತ್ಮ.

निकाल, पु॰ ಹೊರಡಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಗಿ ಸುವಿಕೆ: ಉಪಾಯ.

निकालन, ജി॰ ಹೊರಗೆಡಹಿದ ಆಥವಾ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪಡಿಸು; ತೆಗೆ; ಕಲ್ಪಸು.

निकाला, पु॰ ಬಹಿಷ್ತಾರ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ.

निकास पु॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಹೊರ ಡುವ ದಾರಿ; ಮೈದಾನ; ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಬಿಡುಗಡೆಯ ಉಪಾಯ

निकासी, स्रो॰ ಹೊರಡು ಏಕೆ; ಸ್ರಸ್ಥಾನ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ; ಬಿಕರಿ; ಮಾರಾಟ; ಸುಂಕ.

निकाह, पु ಮುಸಲ್ಸಾನರ ದೃತಿ ಯಂತೆ ನೆರವೇರುವ ಮದುವೆ.

निकियाना, प॰ वैड्यू ऋग्छः ; अई ಯೆಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸು.

निकुंज, पु॰ లङा ಮಂಡಪ; ಹೂಬ ಳ್ಳಿಯ ಮನೆ; ಉದ್ಯಾನ.

निकेतन, पु॰ ನಿವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ. निकृष्ट, वि॰ हैश्झ.

निकोसना, स॰ ಹथ्र है 음치.

निक्षिप्त, वि॰ ಬಿಸಾಡಿರುವ : ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ.'

নিপ্পাব, पु॰ ಬಿಸಾಡುವಿಕೆ; ಹಾಕಿ ಬಿಡುವಿಕೆ; ಆಡವು; ಅಮಾ ನತ್ತು.

निखंग, पु० ಒತ್ತ ಳಿಕೆ.

निखर्दू, वि॰ ದಾರಿಗೆ ಬಾರದವ; ಕೆಲಸಗಳು; ತನ್ನ ಮೈಗಳುತ**ನ** ದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಯಾಗದನೆ.

ಸ್ವಚ್ಛವಾಗು.

निखरवाना, स॰ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸು. निखरी, स्त्री॰ क्रीडिस हु; डां सु तेथू ಕರೆದರ್ದು.

निसार, पु॰ ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನಿರ್ಮಲತೆ. निखारना, स॰ गुर्भा ठानका.

निब्रालिस, वि॰ ಪರಿಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ. निखिल, वि॰ ಅಖಿಲ; र्ने०इ००००. निखोट, वि॰ रिकाटिंग्स ; गुर्ज्युः कि ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ; ನಿಷ್ಟ

ಪಟವಾಗಿ.

निगंदना, स० ಒಳಗೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ತ್ತು ಬಿಸಿ ಹೊಲಿಯುವುದು.

निगइ, स्त्री॰ ಆर्तेका कार्था तरहा ಬಿಗಿಯುವ ಸರಪಳಿ; ಬೇಡಿ.

निगरां, पु॰ ठहुर ; ಮೈಲ್ವಿಚಾರಣೆ ವಾಡತಕ್ಕವನು.

निगरानी, स्त्रो॰ उल्ल्यू धि; उल्लू ವಲು; ನಿರೀಕ್ಷಣ; ಮೇಲ್ವಿಚಾ ರಣೆ.

निगर, वि॰ ಹಗುರ; ಭಾರಕಡಿಮೆ ಯಾದ.

निगलना, स॰ ನುಂಗಿ ಬಿಡು; ತಿಂದು ಬಿಡು.

निगह, स्त्री॰ ದೃಷ್ಟಿ.

निगइबान, पु॰ ಕಾಪಾಡುವವ. निगहबानी, स्त्री॰ ಮೇಲ್ಗಾವಲು; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

निखरना, अ॰ ನಿರ್ಮಲವಾಗು;• निगार, पु॰ ಚಿತ್ರ; ಕಸೂತಿ;—ए -आलम ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸುಂದರವಾದ.

निगाली, स्था॰ ಗುಡಿಗುಡಿಯ ಕೊಳವೆ.

निगाह, स्त्री॰ ದೃಷ್ಟಿ ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ; ಗಮನ; ನಿಗಾ; ನೋಟ.

निगुनी, वि॰ ಗುಣರಹಿತವಾದ.

निगूइ, वि॰ ಅತ್ಯಂತ ಗುಪ್ತವಾದ. निगोड़ा, वि॰ ಭಾಗ್ಯಹೀನ; ಗುರು ಹಿರಿಯ ರಾರೂ ಇಲ್ಲದವನು; ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕು ದೆಶೆಯಿಲ್ಲದ.

निम्रह, पु॰ डढै; ^{*}७८७ ; तकात; ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಬಂಧನ.

निषंदु, पु॰ ठथू है । छः ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ.

निवटना, अ॰ ಕಡಿಮೆಯಾಗು; ಇಳಿ; ಕುಗ್ಗು.

निघरघर, वि॰ ಮನೆಮಠಗಳಿಲ್ಲದ ವನು; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ನಾಚಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದವೆ.

निघरा, वि॰ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವೆ; ಅನಾಥ. निचय, पु॰ ಸಮೂಹ; ಸಂಚಯ; ನಿಶ್ವಯ.

निचला, वि॰ ईं इंतिछ.

निचाई, स्नी॰ उत्रः; शिखंडतः; ಆಳ; ಕೀಳುತನೆ.

निचान, खो॰ डार्ग् ; ಇಳಜಾರು ; ಇಳಕಲು.

निचित, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾದ.

निचुड्ना, अंै ಹಿಂಡಿಹೋಗು ; ಬತ್ತಿ ಹೋಗು.

निचोड़, पु॰ ಹಿಂಡಿದ್ದು; ಸಾರ; ಸತ್ವ; ಸಾರಾಂಶ.

निचोड़ना, स॰ ಹಿಂಡು ; ಕಿವುಚು.

निचोल, पु॰ ಹೆಂಗಸರ ವಸ್ತ್ರ; ಅಡ್ಡ ಸೆರಗು.

ਜਿਚੀਵਾ, वि॰ ਚੰಳಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ; ಬಗ್ಗಿದ; ಬಾಗಿದ.

निक्का, पु॰ ಶುದ್ಧವಾದ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

ಗಿತ್ತಾ, ಡಿಂ ನಿಷ್ಟ್ರಪಟ.

निछावर, स्त्री॰ ನಿವಾಳಿಸುವಿಕೆ; ಇಳಿ ತೆಗೆಯು ಏಕೆ; ಇನಾಮು; —होना ಬಲಿಯಾಗು.

निछोह $\}$ वि॰ $\lambda = 0$ विछोही

चिज, वि॰ डह्यू; सू है । ಯ ; ಸ್ವಂತದ; ಮುಖ್ಯವಾದ.

निजाबत, स्त्री॰ ಸತ್ತುಲ.

निज़ाम, पु॰ ఏक्षान्खाः; ज्रुत्रर्मूः; ಮುತ್ತಿ ನಸರ; ಅಸ್ತಿವಾರ.

निज़ामत, स्त्री॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಾ ಪಕರ ಕೆಲಸ.

निजी, वि॰ र्युः

निझरना, अ० ಉದುರಿ ಬೀಳು; ಒಣಗಿ ಹೋಗು.

निझाना, अ॰ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಣಿಕಿ ನೋಡು.

निझोरना, स॰ २ ईंटी इंग्रेस्निक्,

निड्या) वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು निरुल्स् 🐧 ದ್ಯೋಗಿ.

ಗಾರಾಣ, ಆ∘ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವ; ವರ ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ; ಬಿಡುವು;

निदुर, वि॰ ಕಠೋರ ಹೃದಯದ. निदुराई, खो॰ ಕ್ರೂ ರತೆ.

निरोर, पु॰ ಕೆಟ್ಟ ಜಾಗ; ಕೇಡುಗಾಲ. निडर, वि॰ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಹ ಸವುಳ್ಳ.

निदाल, वि॰ ಬಿದ್ದುಹೋದ; ಶಿಥಿಲ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.

नितंब, पु॰ ಮುಕುಳ; ಕುಂಡಿ; ಭುಜ; ಪರ್ವತದ ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ.

नित, अन्य० ಪ್ರತಿದಿನವೂ.

नितराम, अन्य॰ ಸರ್ವದಾ; ಯಾವಾ ಗಲೂ.

नितांत, वि॰ ಅತ್ಯಂತ ; ಸರ್ವಥಾ. नित्य, वि॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾ. नित्यता, स्त्री॰ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

निथरना, अ०. डै॰ तथ्यू; ಯಾಗು; ತೇಟಿಯಾಗು.

निथार, पु॰ ತಿಳಿಗಟ್ಟಿದ ನೀರು. निथारना, स॰ ७४००० छः; ७९०५०० निदरना, स॰ ಅನಾದರ ಮಾಡು;

ತಿರಸ್ತ್ರರಿಸು. निदर्शन, पु॰ ದೃಷ್ಟಾಂತ; ತೋರಿಸು

निदाहना, स॰ १००० रागः; राग्याः.

निदाघ, पु॰ श्रुड्खूं ; ಬಿಸಿಲು. निदान, पु॰ ಆದಿಕಾರಣ; ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣ. निदेश, पु॰ ಅಜ್ಞ, ; ಶಾಸನ. निद्रा, स्त्री॰ रुट्टै; रुटैं. निद्गालु, वि॰ ನಿದ್ರಿಸುವವನು. निदित, वि॰ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ. नियड्क, कि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ. निधन, पु॰ ನಾಶ; ಮರಣ. वि॰ ಧನಹೀನವಾದ. निधनी, वि॰ ದರಿದ್ರ. नियान, पु॰ ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ; ಲಯಸ್ಥಾನ; ನಿಧಿ. निधि, स्त्री॰ ಹೂತಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ; ನವ ರತ್ನ; ಸಮುದ್ರ. निनय, स्त्री॰ ವಿನಯ; ವಿಧೇಯತೆ. निनरा, वि॰ ಪ್ರತ್ಯೇಕ; ಬೇರೆ. निनाद, पु॰ ಶಬ್ದ ; ಧ್ವ**ನಿ**. निनान, पु॰ .ಅಂತ್ಯ; ಅವಸಾನ; ಲಕ್ಷಣ. ಹೊಂ ಕೊನೆಗೆ. ಡಿಂ ಸರ್ವಥಾ; ಮೊಡಲನೆಯ. निनाया, पु॰ ७४६. निनारा, वि॰ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನ ; ದೂರವಾದ. निनावाँ, पु॰ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದವಡೆಯ ಒಳಗಡೆ ಏಳುವ ಸಣ್ಣ ಗುಳ್ಳೆಗಳು; ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣು. निनावीं, स्त्री॰ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು; ಪಿಶಾಚಿ.

निनौना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು. ೆ निनौरा, पु॰ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆ. निपंग, वि॰ ಆಂಗಹೀನ; ಕೆಲಸಕ್ತೆ ಬಾಕದ. निपजना, अ॰ ಹುಟ್ಟು; ಯಾಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು. निपट, अ॰ ಕೇವಲ; ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ; ಬರೀ; ಸರ್ವಥಾ; ಅತ್ಯಂತ. निपटना, अ० दे० निबटना. निपटाना, स॰ दे॰ निबटाना. निपटारा, पु० दे० निबटारा. निपात, पु॰ ಪತहः; ವಿನಾಶ. निपाती, वि॰ ಬೀಳಿಸುವವನು: ಘಾತಕ. ೮೦ ಶಿವ. निपान, पु॰ ಕೊಳ; ನೀರಿನತೊಟ್ಟ; ; ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಸಾತ್ರೆ. निपीड्क, वि॰ ಪೀಡಿಸುವವ; ದುಃಖ ದಾಯಕ. निपीड्ना, स॰ ७ड्डा ; ದಬಾಯಿಸು; ಪೀಡಿಸು. निपूता ∮ ಳಿಲ್ಲದೆ. निफरना, अ० ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡು; ಹೊರಸಾಸು. निफ़ाक़, पु॰ ಭೇದಭಾವ ; ಒಡಕು ; ನೈಸುನಸ್ಯ. निबंध, पु॰ ध॰ दिल ; धंং এत ; ಪ್ರಬಂಧ ; ಗೀತ. निबंधन, पु॰ है, धान्य ; है धाव्य है. निबकौरी, स्त्री॰ ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು.

निबद्धता, वि॰ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ. निबटना, अ० ನಿವೃತ್ತ ನಾಗು;

ಪೂರೈಸು; ಮುಕ್ತಾಯವಾಗು. ಕ್ಷಾಣಿಗಳ ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಲಿಸು

निवदाना, स॰ ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಳಿಸು; ಮುಗಿಸು; ತೀರಿಸು. य

निवटारा $\{ \mathbf{g}_{\bullet} \$ ತೀರ್ಮಾನ $\, ; \$ ನಿರ್ಣ $\{ \mathbf{g}_{\bullet} \ \}$ ನಿ

निबद्ध, वि॰ ಬಂಧಿತವಾದ; ತಡೆಯ ಲ್ಪಟ್ಟ.

निवरना, अ॰ ಬಿಡುಗಡೆ किಂದು; ತೊಡಕು ದೂರವಾಗು; ಪೂರ್ಣ ವಾಗು; ಅಳಿದುಹೋಗು.

निबहना, अ॰ ಪಾರಾಗು; ನಿರ್ವ ಹಿಸು.

निबाह, वि॰ ನಿರ್ವಾಹ; ಕಾಲಕ್ಷ್ಮೇಪ. निबाहक, वि॰ ನಿರ್ವಾಹಕ.

निबाहना, स॰ ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡು; ನಿಭಾಯಿಸು.

निबिड, वि॰ ಘನ; ದಟ್ಟ; ನಿಬಿಡ. निबुआ, पु॰ ನಿಂಬೆ.

निवेदना, स॰ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡು; ನಿರ್ಣ ಯಿಸು; ತ್ಯಜಿಸು; ಪೂರ್ತಿ ಗೊಳಿಸು.

निबेझ, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; ಬೇರೆ ಬೇರೆಮಾಡುವಿಕೆ.

निवेस, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ. निवेस, स्त्रो॰ ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು. निभना, अ० ನಿರ್ವಾಹವಾಗು; ಪಾರುಗಾಣು; ನೆರವೇರು.

निभरोस) वि॰ ध्रवद्यंत्रैक्ष्यः ध्रुवः ; निभरोसी) ಆಶಾರಹಿತವಾದ. निभाग, वि॰ हैक्षाहर्गः, ध्रुवारं, कैर्युत.

निभाना, स॰ ನಿರ್ವಾಹಮಾಡು; • ನಿಭಾಯಿಸು; ಕೊನೆಗಾಣಿಸು.

निभाव, पु॰ ನಿರ್ವಾಹ; ನಿಭಾಯಿ ಸುವಿಕೆ.

निम्रत, वि॰ ಗುಪ್ತವಾದ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

निमंत्रण, पु॰ ಆಮಂತ್ರಣ; एंक्यू.त. निमंत्रणपत्र, पु॰ एक्यू.त ಪತ್ರಿಕೆ. निमंत्रित, वि॰ एक्ये॰ड्रे प्रथु ध्रु. निमक, पु॰ दे॰ नमक.

निमकी, स्त्री॰ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿ ನ ಉಪ್ಪಿ ನ ಕಾಯಿ.

निमकोड़ी, स्त्री॰ थैं शैठी ಹಣ್ಣು. निमझ, वि॰ ತನ್ಮಯ ; ಮುಳುಗಿದ. निमजन, पु॰ ३९ ರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ನಾನ.

निमटना, अ० दे० निबटना.

निमाना, वि॰ डांग्ण्रः; ಇಳಿಜಾರು; ವಿಧೇಯ; ಮೊದ್ದು ಸ್ವಭಾವದ.

निमित्त, पु॰ कार्यकः; ಉट्टाँश्टर्नुः, निमित्त, पु॰ ಒಂದುಕ್ಷकः; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತಿರೆಯುವಷ್ಟು ಸಮಯ; ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ. निमुहाँ, वि॰ ಮಾತನಾಡದವನು; ಮಿತಭಾಷಿ; ಮೌನಿ.

निमेष, पु॰ ಕಣ್ಣು ರಿಪ್ಪೆಯ ನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು.

निम्न, वि॰ चैं इंगै; चैं इंग रहें.

निम्नलिखित, वि॰ हैं एंगे ಬರೆದಿರುವೆ. नियंता पु॰ ನಿಯಮವನ್ನು ನಿಧಿಸು ವವ; ಶಾಸಕ.

नियंत्रण, पु॰ ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟು. नियंत्रित, वि॰ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳ ಪಟ್ಟರುವ. •

नियत, वि॰ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ; ಗೊತ್ತಾದ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ.

नियति, स्त्री॰ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವಿಕೆ; - ನಿರ್ಣಯ; ಭಾಗ್ಯ.

नियम, पु॰ ಕಟ್ಟು; ನಿಧಿ; ನಿಶ್ಚಿತ ವಾದ ನೀತಿ; ಶಾಸನ.

नियमबद्ध, वि॰ ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳ ಗಾದ.

नियराई, क्षी० ಸಾಮಿಾಪ್ಯ. नियराना, अ० ಸಮಿಾಪಿಸು; ತಲವು.

नियाज़, स्त्री॰ क्षुं(७; ఏत०७; तळाउँ.

नियाज्ञमन्द, वि॰ त्रे ्रा ३ है १ ड. नियावत, खो॰ ब्रा॰ है है द्र ; यदि थे. नियाम, पु॰ श्रेष्ट्र है लिए हैं ; यदि थे.

नियामक, पु॰ ಮೃವಸ್ಥಾಪಕ. नियामत, स्त्री॰ ಅಲಭ್ಯ ವಸ್ತು; ಘರ್ಜರಿ ಊಟ; ಐಶ್ವರ್ಯ. नियार, पु॰ धिरैज्ञर धिक्वज धन्दु ಸಾಲೆಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನ ಚಿನ್ನದಪುಡಿ ಸೇರಿದ ಮಣ್ಣು. नियारा, वि॰ ಬೇರೆ; ಪೃಥಕ್;

नेयारा, वि॰ ಬೇರೆ; ಪೃಥಕ್; ದೂರ.

नियारिया, पु॰ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿ ಸುವವನು ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆರತ ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುಡಿ ಚೂರನ್ನು ಆರಿಸುವವನು; ಜಾಣ; ಚತುರ.

नियुक्त, वि॰ ನೇಮಕವಾದ. नियुक्ति, स्त्री॰ ನೇಮಕ; ನೇಮ ಣೂಕಿ.

नियोग, पु॰ तिः काहः , रुष्टु क्यः. नियोजक, पु॰ तिः काहः काहः वकः नियोजन, पु॰ तिः काहः , रुक्यः हुः. निरंकुश, वि॰ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿಲ್ಲದ; रुक्टकाकात.

निरंतर, कि॰ तका; ಎಡಬಿಡದೆ. निरक्षर, वि॰ ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿ ಯದ.

निरखना, स॰ ನೋಡು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. निरच्, वि॰ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ; ನೆಮ್ಮ ದಿಯಾದ.

निरत, वि॰ डर्डु ರ; ಮಗ್ನೆ. निरधारना, स॰ ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ನಿರ್ಧಾ ರಿಸು.

निरन्न, वि॰ ಅನ್ಸ್ನ ವಿಲ್ಲದ; ನಿರಾಹಾರ निरपराघ, वि॰ ನಿರ್ದೋಷಿ.

निरपेक्ष, वि॰ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವ ैनिरारा, वि॰ ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ಲಂಬಿಸದ; ತಟಸ್ಥ. निरपेक्षी, वि॰ ಬಯಸದ. निरबंसी, वि॰ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ. निरमिमान, वि॰ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ. निरञ्ज, वि॰ ವೋಡವಿಲ್ಲದ. निरमना, स॰ रಿರ್ಮಾಣಮಾಡು. निरर्थक, वि॰ ७ इन्ड करु, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ. निरवार, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ನಿವಾರಣೆ; ತಪ್ಪಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. निरवारना, स॰ डिझ्री; दावळा; ತೊಲಗಿಸು; ಬಿಡಿಸು. निरशन, पु॰ ಉಪವಾಸ. निरस, वि॰ ठ**८ कै (ठ**काट; रही; ನಿಸ್ಸಾರ. निरा, वि॰ ಶುದ್ದ; ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ; ಬರಿಯ. निराई, स्त्री॰ हर डेंगे आ ज्ञाता ; ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವುದರ ಕೂಲಿ. नि**रादर, पु॰** ਨੈ ਹਾ ದ ರ ਲੈ ; ಅ ವ ಮಾನ; ಅಮರ್ಯಾದೆ. निराधार, वि॰ ಆಶ್ರಯ ಅಥವಾ ಆಧಾರನಿಲ್ಲದ. निराना, स॰ इंदें डैते; इंदेंहे(इं). निरापद, वि॰ ಆಪತ್ತಿಲ್ಲದ ; ಅನರ್ಥ

ರಹಿತ.

निरामय, वि॰ ರೋಗವಿಲ್ಲದ. निरामिष, वि॰ ಮ্লে॰ ম শু রু লে

ಮಾಡದ; ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ.

निरालस्य, वि॰ र्राँगिर्डिंग ವಿಲ್ಲದ; ಚುರುಕು. निराला, पु॰ ಏಕಾಂತಸ್ಥಾನ. वि॰ ಅದ್ಭುತ; ವಿಲಕ್ಷಣ; ಏಕಾಂತ. निरावना, स० दे० निराना. निराश, वि॰ ನಿರಾಶೆಯಾದ; ಹತಾಶ. ैनिराशा, स्त्री० ನಿರಾಶೆ; ಆಶಾಭಂಗ. निराश्रय, वि॰ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ. निरीक्षक, पु॰ तीः खंड सू उत्रे ; ವೇಲ್ವಿಚಾರಕ. निरीक्षण पु॰) ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; निरीक्षा स्त्री∘ ∫ ಮೇಲ್ಪಿಚಾ¢ಣೆ. निरीह, वि॰ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ತಾ ಗಿಯೂ **ಪ್ರಯತ್ನಿಸ**ದ; ತಟಸ್ಥ; ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ. निस्चम, वि॰ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ. निरुपम, वि॰ ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದ. निरुपाय, वि॰ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಪ ವಿಲ್ಲದ. निरूपण, पु॰ ವಿವೇಚನೆ; ನಿರ್ಣಯ; ನಿದರ್ಶನ. निरोग, वि॰ ಆರೊಗ್ಯವಾದ; ರೋಗ ರಹಿತವಾದ. निरोध 🕽 पु॰ इंढैं; ७ ढ़ै; ह्युं निरोधन ∮ ಬಂಧಕ. निःखं, पु॰ ದರ; ಧಾರಣೆ. निर्द्धनामा, पु॰ ಧಾರಣೆಪಟ್ಟ; ನಿರಖು ಪ**ಟ್ಟಿ**.

निर्देवंदी, स्त्री॰ ಪೇಟಿಯ ಧಾರ हैं ಹೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಿಕೆ. निर्दोध, वि॰ ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲದ. निर्दोध, पु॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ.

निजीन, वि॰ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ; ಜನ ರಹಿತವಾದ.

निर्जर, वि॰ ಎಂದಿಗೂ ಮುದಿತನ ವಿಲ್ಲದ.

निर्जीव, वि॰ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ.

निर्झर, पु॰ ಜಲಸ್ರೋತ; ಝರಿ. निर्णय, पु॰ ತೀರ್ಮಾನ; ನಿಶ್ಚಯ;

ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ. निदंगता, ಫೊಂ ಕ್ರೌರ್ಯ; ನಿರ್ದ

निद्यता, स्त्री॰ ಕ್ರೌರ್ಯ; ನಿರ್ದ ಯತೆ.

নির্বিষ্ট, বি॰ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವ ; ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ ; ನಮೂದಿ ಸಿದ.

निर्देश, पु॰ ಆದೇಶ; ಆಪ್ಪಣೆ; ಆಜ್ಞೈ; ಉಲ್ಲೇಖ; ಹೆಸರು.

निर्दोष, वि॰ ದೋಷರಹಿತ. निर्धन, वि॰ ಬಡವ; ದರಿದ್ರ.

निधनता, स्त्री० ಬಡತನ.

निर्धार **र पु॰** रे हु का ; और निर्धारण **र जा**हर.

निर्वारना, स॰ ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು.

निनिमित्त, कि॰ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ; ಆಕಾರಣ.

निर्निमेष, क्रि॰ ಎವೆಯಿಕ್ಕ್ರದೆ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ.

निर्बंघ, पु॰ ಅಡ್ಡಿ; डढ.

নিৰ্কল, ৰি০ బలపిల్లద; ন্যুৰ্টু. নিৰ্কলা, ঝা০ బలফংবেঙাঁ; ন্যুষ্টু. নিৰ্বাধ, ৰি০ ঙংঅধ্বতীসভূব; ভচকান.

निभेय, वि॰ భయవిల్లద. निभेयता, स्त्रो॰ భయవిల్లదిరునిಕೆ. निभेर, वि॰ ತುಂಬಿದ; ಸೇರಿದ; ಆಶ್ರಿತ; ಅವಲಂಬಿತ.

निर्भीक, वि॰ ಭಯವಿಲ್ಲದ.

निर्भीकता, खो॰ భಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. निर्मेम, वि॰ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्मल, वि॰ ಕೊಳಿಯಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧ. निर्माण, पु॰ ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ.

निर्माना, स॰ ನಿರ್ಮಿಸು; ರಚಿಸು.

निर्मूल, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಬುಡ ದೊಂದಿಗೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ.

निर्यात, पु॰ ರಘ_ಮಾಡುವುದು. निरिकंज, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

निरुंजता, स्त्री॰ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ. निर्वेहना, अ॰ ನೆರವೇರು; ಸಾಗು.

निर्वाचक, पु॰ ಚುನಾಯಿಸುವವ. निर्वाचन, पु॰ ಚುನಾವಣೆ; ಆರಿ

ಸುವಿಕೆ.

निर्वाचित, वि॰ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. निर्वाचन, दु॰ ಗಡೀಪಾರು: ದೇಶ ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡುವಿಕೆ. '

निर्वाह, पु॰ ನಿರ್ವಾಹ; ಪಾಲನೆ; ಪೂರೈಸುಏಕಿ.

निर्वाह्ना, अ॰ సిన్హింద్రు; నిభా యిను. निर्विञ्च, वि ८ ಎಡರು ತೊಡರುಗ िनशा-ख़ातिर, स्त्री॰ ತೃಪ್ತಿ; ಶಾಂತಿ. ಳಿಲ್ಲದ; ತಡೆಯಿಲ್ಲದ. ಹಿಂ ತಡೆ ಯಿಲ್ಲದೆ.

निविंबाद, वि॰ र्सक्षान्त्रु तर्राष्ट्र ; ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲದ.

निवेंद, पु॰ ಅನುತಾಪ; ಅವಮಾನ; ವೈರಾಗ್ಯ.

निलहा, वि॰ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ ದ; ನೀಲ. निलाम, पु॰ दे॰ नीलाम.

निवाज, वि॰ तळी डेंग्एराजं जरा.

निवाजना, स॰ ದಯಿತೋರು; ಕರುಣಿಸು.

निवाज़िश, स्त्री॰ ದಯೆ; ಕರುಣೆ. निवाहा, पु॰ तीश छौं; डैह्रू.

निवार, स्त्री॰ ಅಗಲವಾದ ಲಾಡಿ; ಪಟ್ಟಿ.

निवारण, पु॰ মটক্রচট; ঠ্রু রচর্লে. निवारना, स॰ है ज्ञारी ताः ; ಪರಿ ಹರಿಸು.

निवाला, पु॰ डंगडंगुः; स्टबंस. निवासी, पु॰ कार्मकार्गिक्यं कर निवेदक, पु॰ धीरतां इंड ७० है ಮಾಡುವವ.

निवेदन, पु॰ অসুক্দেন ; ఆరిचं. निवेदन-पत्र, पु॰ ಪगुर्वाहरू हु; ಆರ್ಜಿ.

निवेरना, स॰ ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು. निवेश, पु॰ ಮನೆ; ಶಿಬಿರ. निशंक, वि॰ ನಿರ್ಭಯ. निशा, स्त्री॰ ठाड्री; वर्षण.

निशात, स्त्री॰ ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ. निशान, पु॰ గురుडा; ల্রুল; ಚಿನ್ಹೆ ; ಬಾವುಟ.

निशानची, ५० ಬಾವುಟಗಾರ.

निशानदेही, स्त्री॰ ಒಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಇಂ ತಹವನೇ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ . ಹೇಳುವುದು.

निशान-बरदार, पु॰ ಧ್ವಜಧಾರಿ; ಬಾವುಟಗಾರ.

निशाना, पु॰ ,੭ ਤੁਂ,॥; ಗುರ; ಉದ್ದೇಶ;-बांबना ಗುರಿಯಿಡು.

निशानी, स्त्री॰ ಜ್ಞಾಪಕ್ಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಥವಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತು; ಸ್ಮಾರಕ.

निशास्ता, पु॰ ಗೋಧಿಯ ಅಂಬಲಿ: ಗಂಜಿ.

निशीथ, पु॰ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ. निश्चय, पु॰ ಖಂಡಿತ; ನಿಶ್ಚಯ; ಖಾತ್ರಿ.

निश्चल, वि॰ ಆಲ್ಲಾಡದ; ಕದಲದ. निश्चल्ता, स्त्रों॰ ಕದಲದಿರುವಿಕೆ.

निश्रेणी, ജി॰ ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಮುಕ್ತಿ.

निक्सोप, वि॰ ಶೇಷವಿಲ್ಲದ; ಪೂರ್ಣ. निषंग, पु॰ బత్త ९६ ; এছে . निषादी, पु॰ ಮಾವುತ.

निषद्धि, वि॰ ಸಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಾಡಬಾರದ.

ಪರಿಶುದ್ದ ವಾದ ;

निस्केवल, वि०

निष्कर, पु॰ ಕಂದಾಯ ವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ. निष्कर्ष, पु॰ रुष्टुः कः; माठा० वः. निष्क्रमण, पु॰ ಹೊರಡುವುದು. निष्काम, वि॰ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಭಿ ಲಾಸೆಯಿಲ್ಲದ. निष्दुर, वि॰ चंढीलंट; च्छाटं; ನಿರ್ದಯ. ಕ್ರೂ ರತನ; निष्ठुरता, स्त्री० ಕ್ರೌರ್ಯ. निष्णात, वि॰ रुग्रुःश. निष्पत्ति, स्त्रो॰ ಸಮಾಪ್ತಿ; ಸಿದ್ದಿ; ನಿರ್ವಾಹ. निष्फल, वि॰ ನಿರರ್ಥಕ. निसंक, वि॰ ७४ हु. निसबत, स्त्री॰ ಸಂಬಂಧ; ಲಗ್ನ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡುವಿಕೆ ; ತುಲನೆ. निसर्ग, पु॰ त्रुक्षात्र; फाइ. निसस, वि॰ ಶ್ವಾಸರಹಿತ; ಜೇತನ ವಿಲ್ಲದ. निसा, स्नी॰ हु, యరు. निसाद, पु॰ ಜಲಗಾರ.; ತೋಟೆ. निशान, पु० दे० निशान. निसाब, पु॰ २० इडं ु; २ ड्रं कार् निसार, पु॰ अड्रा महः; ಅರ್ಪಣೆ. निसारना, स॰ ळीविंगी कार्चा. निसास, पु॰ रुष्टुर वि॰ ष्ट्रार्री ಚ್ಛ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ.

निसासी, वि॰ ಶ್ವಾಸಗತಿಯಿಲ್ಲದ.

निसेनी स्त्री॰ ఏణి.

ಮಿಶ್ರಣವಿಲ್ಲದ. निस्तब्ध, वि० ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದ ; ಸ್ತ್ರಬ್ದ ವಾದ. निस्तरण, पु॰ थिखार्गर्वः; शाया र. निस्तरना, अ॰ ज्ञाठाताः; थेंद्धः ಗಡೆ ಹೊಂದು. निस्तार, पु० दे० निस्तरण. निस्तारण, पु॰ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ; ಜಯಿ ಸುವಿಕೆ. निस्तारना, अ॰ थेखंश तंबे अञ्चः ; ಉದ್ದಾ ರಮಾಡು. निस्पृह, वि॰ ಲೋಭವಿಲ್ಲದ; ಅಭಿ ಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದ. निस्क्र, वि॰ ಅರ್ಧಭಾಗ. निस्बत, स्त्री० दे० निसबत. निस्संतान, वि॰ ಮಕ್ಕಳು ಮೆರಿಗ ಳಿಲ್ಲದ. निस्संदेह, क्रि॰ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ. निस्सार, वि॰ ಸಾರರಹಿತವಾದ. निस्सीम, वि॰ धळई ळॅंझ्रे,. निहंग, पु॰ ಮೋಸಳೆ. वि॰ ಒಬ್ಬಂಟ; निहंगे-अजल ಯಮದೂತ. निहत, वि॰ ಬಿಸಾಡಿದ; ಎಸೆದ; ನಷ್ಟವಾದ; ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ. निहत्था, वि॰ ಶಸ್ತ್ರಹೀನ; ಬರಿಗೈ ಯವ; ದರಿದ್ರ. निहल, पु॰ ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದ ರಿಂದ ತಲೆದ್ರೋರಿದ ಜಮಿನು. निहाँ, वि॰ ಒಬ್ಬಿ ಬ್ಬ ರಿರುವ ; ಗುಪ್ತ.

निहाई, स्त्री॰ 'ಅಕ್ಕ ಸಾಲೆಯ ಅಥವಾ 'नीचा, वि॰ ನಿಮ್ಮ; ಕೆಳಗಣ; ಕಮ್ಮಾರನ ಚಮ್ಮಟಿಯ ಅಡಿ ಗಲ್ಲು. निहाद, स्त्री॰ ಅಸ್ತಿವಾರ; ಮೂಲ; ಮನಸ್ಸು ; ಸ್ವಭಾವ. निहायत, वि॰ ಬಹಳ; ಹೆಚ್ಚು. निहार, पु॰ ಇಬ್ಬ ని; ಹಿನು. निहारना, स॰ तेंशिका; तें तें ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು. निहाल, वि॰ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದ ವನು. निहालचा, पु॰ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿ ಸುವ ಚಿಕ್ಚಹಾಸಿಗೆ. निहाली, स्त्री॰ काश्रेत **ಅ**ಗಲವಾದ ದಿಂಬು. **निहुरना, स॰** थर्ग्य; डर्ग्यू. निहुराना, स॰ धर्र रुथः; डिर्र रुथः निहोरना, स॰ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಬಿನ್ನ**ವಿಸು** ; ವಿಜ್ಞಾ ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು. निहोरा, पु॰ ಅನು ಗ್ರಹ; ಉಪಕಾರ; ವಿನಂತಿ; ಬೇಡಿಕೆ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ. नींद, स्त्री॰ నిద్దే; నిద్రే. नीक र वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಸುಂದರ नीका ∮ పాံದ; ಅನುಕೂಲ. नीके, कि॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ; ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

नीचता, स्त्री॰ शुःसंडर्ठः;

ಕೆಲಸ.

ತಗ್ಗಿ ರುವ;—िद्खाना ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸು. नीचाशय, वि॰ ತುಚ್ಛವಾದ ವಿಚಾರ ವುಳ್ಳ. नीचे, कि॰ कैंपतिती; डंपत्रे. नीज़, अस्य • ಮತ್ತು ; तळ. नीजू, खो॰ ನೀರು ಸೇದುವ ಹಗ್ಗ. नीठि, स्त्री॰ ಅನಾಸಕ್ತಿ; ಅರುಚಿ. **ತ್ರಾ** ಹೇಗಾದರೂ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. नीठो, वि॰ ಅನಿಷ್ಟ ; ಅಪ್ರಿಯವಾದ. नीड़, पु॰ ವಾಸಿಸುವ ಅಥವಾ ಉಳ ಕೊಳ್ಳುವಸ್ಥಳ; ಹೆಕ್ತಿಗಳ ಗೂಡು. नीति, स्त्री॰ ವ್ಯವಹಾರದ ರೀತಿ; ಆಚಾರ ಪದ್ಧ ತಿ. नीदना, स॰ २००० रा. नीबू, पु॰ २० धै; ಲಿಂಬೆ. नीम, पु॰ ಬೇವು; ಬೇವಿನ ಮठ. वि॰ ७६६; ७८;—हकीम ७८ ವೈದ್ಯ ; ಅಳಲೀಕಾಯಿ ಸಂಡಿತ. नीमचा, पु॰ धैर्चु रुण्णे ; स्नर्का. नीमजाँ) वि॰ ಅರೆಜೀವದ; ಮರ नीमजान ∮ काವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ. नीमटर, वि॰ ಅರ್ಧಓದಿದ. नीमन, वि॰ स्तुसू; कारी. नीम-निगाह, स्त्री॰ ७० तैंगिसी. नीमरज्ञा, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಪ್ಪಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಅರೆಮನಸ್ಸಿ ನ.

नीमराज्ञी, वि॰ ಆರ್ಧಸಮ್ಮತವುಳೃ. 🍴 नुक्रताचीन, वि॰ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕು नीमरोज़, पु॰ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ; ನಡು ಹೆಗಲು.

नीमास्तीन, स्रो० ಆರೆ ತೋಳಿನ ಜುಬ್ಬ.

नीयत, स्त्री॰ ಭಾವನೆ; ಇರಾದೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.

नीर, पु॰ ನೀರು ; ದ್ರವಪದಾರ್ಥ. नीरस, वि॰ है स्त्रु ठंका द; ठंस ವಿಲ್ಲದ.

नीरोग, वि॰ ಸ್ವಸ್ಥ; ರೋಗವಿಲ್ಲದ. नील, वि॰ ನೀಲವರ್ಣದ; ಗಾಢ

ವಾದ ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ. 🕫 ನೀಲ ವರ್ಣ; ನೀಲಿ ಗಡೆ.

नीलगाय, स्री॰ ಒಂದುಬಗೆಯಜಿಂಕೆ. नीलम, रेपु॰ ನೀಲಮಣಿ.

नीला, वि॰ २९७; ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ. ಗೇಹಾಸ, ಆ೦ ಹರಾಜು; ಲಿಲಾನ್ಪ್.

नीलामी, वि॰ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ.

नोलिमा, स्रो॰ १९७ವರ್ಣ. नीकोफर, पु॰ ಕನ್ನೈದಿಲೆ; ನೀಲ ಕಮಲ.

नीव, नींव, ಟಾಂ ತಳಹದಿ; ವಾಯ; ಅಸ್ತ್ರಿವಾರ.

नीवि, नीवी, स्वी॰ ಸೀರೆಯ ಗಂಟು ; ಸೀರಿ ನಾರಿಗೆ.

नीहार, पु॰ ಮಂಜು; ಇಬ್ಬ ನಿ. नीहारिका, खी॰ ಆಕಾಶಗಂಗೆ. नुकता, पु॰ धः है; थाँधाः. ವವ; ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುವವ; ಛಿದ್ರಾ ಸ್ಟೇಷಿ.

नुक्रताचीनी, स्त्री॰ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕು ವಿಕೆ; ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

नुकरा, पु॰ धंरु, धर्रं थळू वि॰ ಬಿಳೇ ಬಣ್ಣ ದ.

नुक्रसान, पु॰ ठेड्यू ; ळारी.

नुकीला, वि॰ कै तर सन द : ಚೂಪಾದ.

नुकड़ पु॰ ಮೊನೆ; ತುದಿ; ಕೊನೆ. नुक्रस, पु॰ ದೋಷ.

नुचना, अ॰ ಪರಚು; ಕೆದರಲ್ಪಡು. नुचवाना, स॰ नोचना ದ ಸ್ರೀರ

ಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ.

नुजूम, पु॰ ತಾರಾಗಣ; ನಕ್ಷತ್ರ. ವಿದ್ಯೆ. नुज्मी, पु॰ ಜ್ಯೊತಿಷ್ಟ.

नुष्क्रा, पु॰ ३१००४ः; धार्ह्रः ಸಂತಾನ.

नुद्बा, पु॰ ಮೃತ್ಯುಶೋಕ; ಯಾ ರಾದರೂ ಸತ್ತಾಗ ಅತ್ತು ಬಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ.

नुनखरा, वि॰ ಉಪ್ಪಿ ನ. नुमा, वि॰ काळाउँ.

नुमाइन्दा, पु॰ ಕಂಡುಬರುವ ; ಪ್ರತಿ నిధి.

नुमाइश, स्त्री॰ ಪ್ರದರ್ಶನ. नुमाइशगाह, स्त्री॰ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮನೆ; ಪ್ರದೆರ್ಶನಶಾಲೆ.

नुमाइशी, वि ध च रैंश का का का ದಕ್ಕೋಸ್ತರವಾಗಿರುವ; ಆಡಂ ಬರದ; ತೋರಿಕೆಯ. नुमाई, स्नी० ತೋರಿಸುವಿಕೆ. नुमायाँ, वि॰ काकाञ ; ह्यु डू, हूं. नुशूर, पु॰ वीर वर्षकार वे सकार ನಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ. नुसखा, पु॰ धेर्धू, (नुस्खा) नृत) वि॰ ಹೊಸ; ಅಪೂರ್ವ नूतन ∮ ವಾದ. न्तनता, स्त्री॰ कैंग्रहर; ನತೆ. नून, पु॰ ಉಪ್ಪು. न् पुर, पु॰ य्यु % छ. न्स्, पु॰ ट्वांकु (वे; धीर्यक्त); का०वे. न्सा वि हा कि का अवधार्युः; न्रानी 🕽 ह्यु ಕಾಶಮಾನವಾದ. नृत्य, पु॰ तडान्त. नृपति, पु॰ ७ ठम ; ठाः थः. नृशंस, वि॰ ನಿರ್ವಯ. नेक, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮ; ಚೆನ್ನಾದ. नेकचलन, वि॰ ಸದಾಚಾರಿ. नेकचळनो, स्ता० ಒಳೈನಡತೆ; ಸದಾ ಚಾರ. नेकनाम, वि॰ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರಿನ. नेकनामी, स्त्री॰ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು: ಕೀರ್ತಿ. नेकनीयत, वि॰ ಒಳ್ಳೆ ವಿಚಾರಗ

ಳುಳ್ಳ; ಸದ್ಪಾವನೆಗಳುಳ್ಳ.

नैकबद्भत, वि॰ ಭಾಗ್ಯವಂತ; ಪುಣ್ಯ ನಂತ. नेकी, स्त्री॰ ಕಲ್ಯಾಣ; ಹಿತ; ಒಳ ತು;—बदी ಹಿತಾಹಿತ. नेग, पु॰ ಮೆದಿವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ. नेज़ा, पु॰ భల్లి; ಭರ್ಚಿ. नेटा, पु॰ ಸಿಂಬಳ. नेड़े, क्रि॰ ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ. नेत, पु॰ ನಿಶ್ಚಯ; ಗೊತ್ತುವಳಿ: ವ್ಯವಸ್ಥೆ. नेता, पु॰ का अंधिक है का किया है . नेत्र, पु॰ च्छाू. नेत्री, स्त्री॰ ಮುಂದಾಳು (ಹೆಂಗಸು). नेनुआ, पु॰ ತುಪ್ಪ ಹೀರೇಕಾಯಿ. नेपथ्य, पु॰ ನಾಟಕ ಮುಂದಿರದಲ್ಲಿ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಕೋಣೆ; ಪರದೆಯ ತೆರೆ; ಮರೆ. नेक्रा, पु॰ ಷರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಡಿ .ಪೋಣಿಸುವ ಭಾಗ. नेब, पु॰ ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾಸ. नेम, दुः ಕಾಲ; ಸಮಯ; ನಿಯ ಮ; ರೀತಿ. नेमत, स्त्रीः ಅಪರೂಪವಾದ ವಸ್ತ್ತು ; ಉತ್ತಮವಾದ ಊಟ. नेमि, स्त्री॰ ताथिका हाधी; ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿ. नेरे, क्रि॰ ಸಮೀಪ; ನಿಕಟ; ಹತ್ತಿರ. नेवछावर, स्त्री० दे० निछावर. नेवज, पु॰ ನೈವೇದ್ಯ.

नेवतना, स॰ ಔತಣ ಕೊಡುವುದು. नेवता, पु॰ ನಿಮಂತ್ರಣ. नेवर, पु॰ ನೂಪುರ. वि॰ ಕೆಟ್ಟ. नेवला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नेवा, पु॰ ठावि ; गावि. नेवाज, वि॰ दे॰ निवाज. नेवारना, स॰ दे॰ निवारना. नेवारी, खो॰ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ. नेश, पु॰ ತುದಿ; ಚೇಳುಕೊಂಡಿ. नेशकर, पु॰ डथ्णू. नेस्तर, पु॰ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಅಯುಧ. नेस, पु॰ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು. नेस्त, वि॰ ७९८००० ;—नाबूद ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ. नेस्ति, स्त्री॰ ಅನಸ್ತಿತ್ವ; ಇಲ್ಲದಿರು ವಿಕೆ; ನಾಶ. नेह, पु॰ है, ९३; ग्रूं रळे. नेही, वि॰ ಪ್ರಿತಿಸುವವ. नैचा, पु॰ ಹುಕ್ಕದ ಕೊಳವೆ. नैनसुख, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳ ಪಾದ ನೂಲಿನ ಭಟ್ಟಿ. नैन्, पु॰ ಬುಟ್ಟ ಹೊಲಿದ ಅರಿವೆ; पु॰ धैल्लूं. नैया, स्त्री॰ दंश ले. नैरंग, पु॰ ಮೋಸ; ಗಾರುಡಿ ಕೆಲಸ. नैसर्गिक, वि॰ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ; ಸ್ವಾಭಾ ವಿಕ. नैसा, वि॰ ईंध्रु; ईंद्धा कात. नेहर, पु॰ ತವರುಮನೆ.

नोक, ಟೊ ತುದಿ. नोक-झोंक, स्त्री० ठुं ान्तर; र्रकत ಸು; ಚುಚ್ಚುವಮಾತು. नोक-दार, वि॰ ವೊನೆಯಬಳ್ಳ; ಚೂಪಾದ. नोके-ज़बाँ, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ ವಾದ. नोखा, वि॰ ಅದ್ಭುತ; ನಿಚಿತ್ರ. नोच, स्त्री॰ ಕੋಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ; ಲೂಟ; ಅನಹರಣ. नोचना, स॰ हैं उं; हैं वंठे ; हा हा हा है. नोन, पु॰ ಉಪ್ಪು. नोना, पु॰ ಉಪ್ಪುಮಣ್ಣು ; ಚವಳು ಮಣ್ಣು. नोनिया, पु॰ ಉಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಉವೃು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯವನು; ಉಸ್ಸಾರ. नोनी, स्त्री॰ ಚವಳು ಮಣ್ಲು. नोल, स्त्री॰ कैंक्ट्रा. नोश, वि॰ ರುಚಿಕರವಾದ: - फ़रमाना ಉಟವೂಡುವದು. नौ, वि॰ ಹೊಸದು; ಒಂಭತ್ತು; —दो ग्यारह होना ६ ७ कैं का तं. नौउन्न, वि॰ ಯುವಕ. नौकर, पु॰ ಸೇವಕ; ಆಳು. नौकरशाही, स्त्री० ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ; ಸೇವಕ**ರು ನ**ಡೆಸು**ವ** ಆಳ್ವಿಕೆ. नौकरानी, स्त्री॰ ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು. नौकरी, स्त्री॰ ृष्णभेतः; र्राः र्रः र्रः ಉದ್ಯೋಗ.

नौका, स्त्री॰ रुँ॰ हैं; ದೋಣಿ. नौज, अन्य॰ ದೇವರು ಕಾಪಾಡಲಿ: ದೋಷವಿಲ್ಲ. नौजवान, वि॰ तंर्यकार्यः नौजवानी, स्त्री॰ डाळाळा. नौजा, पु॰ ಬಾದಾಮಿ. नौतम, वि॰ और कैंग्रिया : ಹಸನಾದ. नौता, पु॰ ನಿಮಂತ್ರಣ; ಔತಣ. नौधा, पु॰ कॅंग्सडैंग धे; ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ. नौना, अ॰ धार्ताः , धार्त्रः नौनिहाल, पु॰ २३; ठळंळाळं हं ; ತರುಣ. नौबत, स्त्री॰ ಬಾರಿ; ಸಲ; ನಗಾರಿ. नोवतख़ाना, पु॰ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳ, नौबती, पु॰ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವವ: ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕುದುರ; ಡೇರೆ. नौरोज, पु॰ ಪಾರಸಿ ಜನರ ಯುಗಾದಿ; ಆನಂದದ ದಿನ. नौला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नौलासी, वि॰ ಕೋಮಲ; ಮೆತ್ತ ನೆಯ ; ಮೃದುವಾದ. नौशा, पु॰ ಮದುಮಗ; ವರ. नौशी, स्त्री॰ ಮದುಮಗಳು ; ಕನೈ. नौशेखाँ, पु॰ विणाति धर्जा ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಪ್ರತಾಪಿಯೂ ಆದ ಅರನನು. नौसत, **पु॰** ಶೃ॰गर्चैठ; ಅ७० कठ.

मोसादर, पु॰ ठ्यामाति. नौसिख) वि॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲ नौसिखिया ∮ डंವ. नौसेना, स्त्री० ನೌಕಾ ಸೈನ್ಯ. न्यारा, वि॰ थीर है; भैत्र किट ; ಅಸಾಧಾರಣ; ವಿಚಿತ್ರ. न्यारे, कि॰ ದೂರವಾಗಿ; ಬೇರೆ. न्याव, पु॰ त्रुळः; हुळः. न्यास, पु॰ वर्षां रे हैं ; वैश्वां कार्र है ; ಅರ್ಸಣ. न्यून, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊರೆಯಾದ; ಕಡಿಮೆ. न्यूनता, स्त्री॰ ಕೊರತೆ; ಕುಂದು. न्योछावर, स्त्री० दे० निछावर. न्योतनी, स्त्री॰ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ. न्योतहरी, पु॰ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ. न्योता, पु॰ ಔತಣ; ನಿಮಂತ್ರಣ. न्योला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. न्योली, स्री॰ ನೀರಿನಿಂದ ಕರುಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಹಠಯೋಗದ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ. न्हाना, अ० ಸ್ನೈನಮಾಡು. य

पंक, पु॰ चैतिका. पंकिल, वि॰ चैतिका; पंकित, की॰ कारणः; विठाने. पंका, पु॰ वैद्युः; श्रीच्युः. पंका, पु॰ वैद्युः; श्रीच्युः, तिवे; श्रीद्युः. वि॰ वैद्युं, श्रीच्युः, तिवे; श्रीद्युः. ಎಸಳು.

पंखा, पु॰ थी(प्रक्षेती; ಪ॰ ಖಾ. पंखी, पु॰ ಪಕ್ಷಿ; ಪಕ್ಕಿ. स्त्री॰ धैर्मू ರೆಕ್ಕೆ. ं इड़ा, यु॰ ಭುಜದ ಕೀಲು.

ब्री॰ दे॰ पंखड़ी.

पंग - वि॰ सं०धं.

पंगत } स्त्री॰ సాలు ; పంక్త్తి. पंगु, वि॰ ಕುಂಟ.

पंचक - पु॰ ಐದರ तಮೂಹ. पंचकनामा, पु॰ ಸಂಚಾಯಿ ತರು ತೀರ್ಮಾನ ಬರೆದಿರುವ ಕಾಗದ.

पंचहजारी, पु॰ ಐದುಸಾವಿರ ಸೈನಿಕ ರುಳ್ಳ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕ.

पंचायत, स्त्री॰ ಪಂಚಾಯಿತಿ.

पंछा, पु॰ ಬೊಬ್ಬೆ ಗುಳ್ಳೆ ಇವುಗ ಳಿಂದ ಬಸಿಯುವ ನೀರು; ರಸಿಕೆ.

पंछी, पु॰ इहु; हरी.

पंजा, पु॰ ಐದರ ಸಮೂಹ; ಪಂ ಚಕ; ಕೈಕಾಲುಗಳ ಐದು ಬೆರ ಳುಗಳ ಸಮೂಹ; ಅಂಗೈ; ಹಿಡಿ; ಇಸ್ಪೀಟು ಐದನೆಯ ಒಂದು; ನೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕೈ ನಂತಿರುವ ರೇಕು. छक्का पंजा

पजारा, पु॰ పింజార.

ನೋಸ.

पंखड़ी, स्त्री॰ ಹೂವಿನ ರೀಕು; पंजीरी, स्त्री॰ ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ, ರವೆ, ತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ.

> पंजेरा, पु॰ रं०क्ष्णान्य. पंडा, पु॰ ಪೂಜಾರಿ. पंडाल, पु॰ ಚಪ್ಪರ; ಮುಂಟಪ.

पंडिताऊ, वि॰ ವಾಂಡಿತ್ಯದ; ಪಂಡಿ ತರ.

पंडितानी, स्त्री॰ घुनळूळ धु. पंडु, वि॰ धैं थै.

पंडुक, पु॰ कालंश ಪಾರಿವಾಳ. पंथ, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಸಂಪ್ರ

ದಾಯ.

पंथी, पु॰ ಹಾದಿಗ; ದಾರಿಕಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ.

पंद, स्त्री॰ "ಉಪದೇಶ; ಬುದ್ದಿ ವಾದ.

पंवरि, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲು; ದ್ವಾರ. पंवरिया, पु॰ ದ್ವಾರವಾಲಕ.

पंबादा, पु॰ ವೃತ್ತಾಂತ; ಕತೆ; ಕಗ್ಗ. पंसारी, पु॰ है ठाले ಅः तबिकार्यः

ಗಂದಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವೆ.

पंसुल, स्त्री॰ घर्ने थाथा. पंसेरी, स्त्री॰ ಐದು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಕಲ್ಲು.

पकद, स्त्री॰ ಹಿಡಿತ; ಮುಷ್ಟಿ; ಪಟ್ಸು.

पकड़ना, स० ळे छै.

पकड़वाना) पकड़ाना ∫ स० ′ के क्रिप्रें।

पकना, अ॰ इं ह्यु ज्ञाताः; ज्ञाताः; ಕೂದಲು ನೆರೆಯು. पकवान, पु॰ ध्रह्र्ल ; ब्रह्म्मुर. पकाई, स्त्रो॰ ಅಡಿಗೆ; ಅಡಿಗೆಮೂಡಿ ದುದರ ಕೂಲಿ. पकोड़ा, पु॰ } उक्तीहा. पकोड़ी, स्त्री॰ } पक्का, वि॰ ಬಲಿತ; ಮಾಗಿದ; ಅನು ಭವವುಳ್ಳ. पक्ष, पु॰ यहुं; या गूर. पक्षाचात, पु॰ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು. पक्षी, पु॰ ळ है. पख, स्त्री० क्षतंर. पखवारा, पु॰ इड्डू; ळितैर्री,दां तेर. मख़, स्त्री॰ ಮಲ; ಗಲಾಟ; ದುರ್ಭಾಷೆ. पखड़ी, स्त्री॰ अग्रंदंगः; ಹೊವಿನ ೇಕು. ·प्रवान, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ. पखारता, स॰ डी०ई; त्रुख्यु ठागळा. पसाल, स्त्री॰ ಪಕಾಲ; ನೀರು ತುಂಬಲು ಮಾಡಿದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ. पखावज, स्त्री॰ ಮೃದಂಗ; ಮದ್ದಲೆ. पखुड़ी } स्त्री० दे० पखड़ी. पखेरू, पु॰ ठठ्ठै. पग, पु॰ ಹೆಜ್ಜೆ; ಪಾದ; ಕಾಲು. **पगडंडी, स्त्री**ं ಕಾಲುದಾರಿ. पगड़ी, स्त्री॰ ರುಮಾಲು; ಪಾಗು; ಪೇಟಾ.

भगतरी, स्त्री॰ ಮೆಟ್ಟು; ಸಾದರಕ್ಷೆ. पगना, अ॰ ಪರಿಪಕ್ಷವಾಗು; ಬೆರೆ: ಹೆಚ್ಚು ಅನುರಕ್ಕವಾಗು. पगरा, पु॰ ळैंर्स्ट्रै. पगला, वि॰ दे॰ पागल. पगहा, पु॰ चिल्ले ; ळातू. पगा, पु॰ काँधा; प्रेंधू; शाह्य ರಣಿ. पगाना, स॰ तैत्ररः; धैर्वरः: ಕೂಡಿಸು. पगार, पु॰ ಆವರಣ ಗೋಡೆ: ಪ್ರಾಕಾರ; ವೇತನ. पगाह, स्त्री॰ ಮುಂಜಾನೆ; ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ. पगुराना, अ॰ ಮೆಲುಕಾಡಿಸು: ಮೆಲ್ಲು. पबा, पु॰ ಕಣ್ಣಿ; ಪಶುಗಳ ಕೊರ ಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ. पविलना, अ॰ इंटर्गा. पचकना, अ० ಅದುಮಿ ಹೋಗು. पचड़ा, पु॰ ತೊಂದರೆ; अतह ; ರಗಳೆ. पचना; अ० ಜೀರ್ಣವಾಗು ; ಕ್ಷಯ ವಾಗು. पचमेल, वि॰ ಐದು ವಸ್ತು ಗಳ ಸಮ್ಮಿ ಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಪಂಚಗನ್ಯ; (ಸಂಚಾಮೃತದಂತೆ). पचाना, स॰ ಜೀರ್ಣಿಸು; ಅರಗಿಸು. पचड़, पु॰ } ಬಿಣೆ; ಗೂಟ; ಅವು. पचर, स्त्री० 🕽

पची, स्त्री॰ धैरजूति घैठडा ಹೋಗುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವಿಕೆ. पचीकारी, ಫೊಂ ಕೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. पछड़नां, अ० ईंपर्चु धीरपंः; ಹಿಂದುಲ್ಲಿ पछताना, अ॰ इका, ब्रुट इंदिंग. पछतावाँ, वि॰ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. पछवाँ, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮದ. पर्छोइ, पु॰ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶ. पर्छाहिया, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶದ. पछाड़ना, स॰ ಹಿಂದಟ್ಟು; ಬಗೆ; ಬಡಿ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. पछाहीं, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮದೇಶದ. पछिआना, स॰ ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನಟ್ಟು. पछितावा, पु॰ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.

पज्ञसुरस्, वि॰ घावितः; ಕಂದಿतः; ಸೊರಗಿतः. पज्ञस्मा, अ॰ १९०० : इंಪಿಸು. पज्ञासा, यु॰ अठाव्येः. पज्ञासा, यु॰ अधुः; ಸುಡು. पज्ञासा, यु॰ अधुः; ಉಬ್ಬೆ; ಆವಿಗೆ. पटंबर, यु॰ वर्षुं, ಅರಿವೆ; ಪರದೆ; ಹಲಿಗೆ; घಾಗಿಲು; ಆರಳೆ; ಸಿಂಹಾಸನೆ.

पछोड्ना, स॰ ईए छ ; ಸಾಣಿಸು.

पञ्जुआ, पु॰ चंद्रतं.

पटकन, स्त्री॰ ఏటు. पटकना सം ಎಸೆಯು; ಅಪ್ಪಳಿಸು. पटका, पु॰ ಪಟ್ಟ; ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ವಸ್ತ್ರ. पटकार, वि॰ र्तं कार ; क्षेड्रं कार्य. पटड़ी, स्त्री० दे० पटरी. पटतर, पु॰ ಹೋಲಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ; ಉಪನೆು; ಬಯಲು; ಮೈದಾನ. **ಡಿಂ** ಸಮವಾದ : ಸಮತಲ. पटतरना, अ॰ ಹೋಲು. पटना, अ० ಹೂಳು ತುಂಬು; ಸಮ ಲತವಾಗು; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗು; ಮನಸ್ಸು ಒಂದಾಗು. पटपर, वि॰ दे॰ पटतर. परबीजना, पु॰ ಖದ್ಯೋತ; ಮಿಂಚು ಹುಳ್ಳ पटरा, पु॰ ಹಲಗೆ; ಮಣೆ; ಚಪ್ಪಡಿ

ಕಲ್ಲು. पटरानी, स्त्री॰ ಪಟ್ಟದರಿಸಿ; ಪಟ್ಟದೆ ರಾಣಿ.

परसी, ಹಾಂ ಹಲಗೆ; ಕಪ್ಪುಹಲಗೆ; ಪಾಟಿ; ಅಂಚು. परस, पुः ಸಮೂಹ. परसी, ಹಾಂ ಮಾಳಿಗೆ; ಚಪ್ಪರ.

परवाना, स० ಹೊದಿಸು; ಹಾಸು; ಸಮತಲ ಮಾಡಿಸು; ತೀರಿಸು; ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು.

परवारी, पु॰ ಕುಲಕರ್ಣಿ; ಶಾನು ಭೋಗ. परवास, पु॰ ವಸತಿಗೃಹ; ಶಿಬಿರ. पटसन, पु॰ ನಾರಿನಗಿಡ; ಸೆಣಬು. पटहार, पु॰ ಪಟ್ಟಿ ಗಾರ.

परा, g॰ ಆಸನ; ಪಟ್ಟಾ ಕತ್ತಿ, ಎಂಬ ಆಯುಧ.

पटाई, स्नो॰ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ಕಾರ್ಯ.

पटाका पटाका } यु॰ धालधिठारा.

पटाना, स॰ ಮುಚ್ಚಿಸು; ಹೂಳು; ತುಂಬು.

पटिया, स्नो॰ ಹಾಸು ಕಲ್ಲು. पटीलना, स॰ ಮೋಸಮೂಡುವುದು. पदु, वि॰ ಪ್ರವೀಣ; ಚತುರ;

ಧೂರ್ತ.

पद्का, पु॰ वर्षु; मैंष्ट्री. पद्धता, खो॰ ग्रञ्जीशाः पद्धता, पु॰ मैंकाया; त्राणाः परेवाज़, पु॰ ग्रथाः वर्षे यपूर्वः परेत्र, पु॰ शिला क्षांपूरः परेत्र, पु॰ क्षंपूर्ण क्षांथाः व्यास्ति।

पटोर, पु॰े ರೇಶೈ ವಸ್ತ್ರ; ರೇಶೈ ಸೀರೆ.

पह, पु॰ ಮಣಿ; ಸಿಂಹಾಸನ; ಕಲ್ಲು. पहन, पु॰ ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

ಇಶ್ಯ, ಇಂ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ; ಸನದು. ಇಶ್ಯ, ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಲಗೆ;

ಸ್ಲೇಟು; ಪಾಠ; ಉಪದೇಶ; ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವೆಯ

ಉದ್ದವಾದ ತುಂಡು; ಭಾಗ.

पद्मीदार, पु॰ ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗ ದಾರ.

पर्दू, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಣ್ಣ ಒಟ್ಟಿ ; ಪಟ್ಟು.

पहेत, पु॰ ಮೂರ್ಖ.

पर्य, पु॰ ಪ್ರಾಯಸ್ಥ; ಬಲಿತ ಹುಡುಗ; ತರುಣ; ಮಲ್ಲ.

पद्दी, ब्री॰ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ; ಮಲ್ಲಿ. पंटन, पु॰ ಓದುವುದು; ಓದುವಿಕೆ. पटनीय, वि॰ ಓದಬೇಕಾದ.

पठवाना, स० ಕಳುಹಿಸು. पठान, पु० ಪಠಾಣರು.

पठाना, स॰ रूपाळेगा; रूपळा.

पानी, स्ना॰ ಪಠಾಣರ ಗುಣ; ಪಠಾಣರ ಹೆಂಗಸು.

पिति, वि॰ ಓದಿದ; ಪಾಠವಾದ. पड़ता, पु॰ ಮೂಲ ಬೆಲೆ; ಅಸಲು; ದರ.

पड़ताल, पु॰ పరిశీలనే; పరిং క్షణ. (जाँच-पड़ताल)

पड़तालना, स॰ ಪರಿಶೋಧಿಸು; ಪರಿ ಶೀಲಿಸು.

पड़ती, स्वी॰ ಭಡಬಿದ್ದ ಜಮಿನು; ಬಂಜರು.

पड़ना, अ० ಬೀಳು; ಒದಗು; ಸಂಭವಿಸು.

पड़पड़ाना, अ० ಹಾತೊರೆಯು.

पड़पोता, पु॰ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಗ. पड़वा, स्त्रो॰ का खूकीः; ग्रु डैर्सड्रु.

पड़ाव पु॰ ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಬೀಡು; ಪಾಳಿಯ. पहोस, पु॰ ನೆರೆ; ಅಕ್ಕ ಸಕ್ಕ.
पहोसिन, सा॰ ನೆರೆ ಮನೆಯವಳು.
पहोसी, पु॰ ನೆರೆಮನೆಯವ.
पहना, स॰ ಓದು; ಕಲ; ಪಠಿಸು.
पहनाना, स॰ ಓದು; ಕಲಸು.
पहनाना, स॰ ಓದಿನು; ಕಲಸು.
पहाई, सा॰ ಓದುವಿಕೆ; ಅಧ್ಯಯನ;

पदाना, स॰ ६७६६; ठिटौं, दिशहरा ; राष्ट्र केंद्र स्थाः

पड़ा-लिखा, वि॰ ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿ ದವ; ವಿದ್ಯಾವಂತ.

पण, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞೀ; ಒಪ್ಪಂದ;

पण्य, वि॰ च्यु उच्च ठंटी.

पतंग, पु॰ तिश्वंत काफा; नाण इंधे; इंडला.

पतंगबाज़, पु॰ ಗಾಳಿಪಟ ಹಾರಿಸು ವವ.

प्तंगा, पु॰ ದೀಪದ ಹುಳು; ಪಶಂಗ; ಕಿಡಿ.

पत, पु॰ ಒಡೆಯ; ಎಲೆ. स्त्री॰ ಮಾನ; ಗೌರವ.

पतझड़ **रे स्त्री॰** ಎಲೆಯುದುರುವ पतझर हुन्छ ; ಶಶಿರಋತು.

पतन, पु॰ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಅವನತಿ; ನಾಶ.

पतनोन्मुख, वि॰ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ; ಪತನವಾಗುತ್ತಿರುವ.

पत-पानी, पु॰ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ. पतला, वि॰ डैंशॄ मैं ; चृष्टं काट ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ. पतल्ल, पु॰ वक्षार ; ब्रटा ಯು. पतवार, खो॰ ದೋಣಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ. पता, पु॰ ಪತ್ತೆ; ವಿಳಾಸ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ. पताना, खो॰ ಬಾವುಟ ; ಧ್ವಜ.

पताका, स्था॰ घग्गुल; भूःलः पताकिनी, स्थी॰ गैरैंतैं. पति, पु॰ ಒಡೆಯ; ಯಚನಾನ; ಗಂಡ.

पतित, वि॰ ಬಿದ್ದ. पतियाना, स॰ ठंट्याः; ನೆಚ್ಚः. पतियाना, स॰ ठंट्याः; ನೆಚ್ಚಿः चै. पतीजना, स॰ ठंट्याः. पतील, सु॰ टिड्यायाः है. पतीली, स्त्री॰ थैच्युंडसु थै.

पतुकी, स्त्री॰ ಮಡಿಕೆ. पतुरिया, स्त्री॰ ವೇಶೈ ; ಸೂಳೆ. पतोसा, पु॰ ದೊನ್ನೆ.

पताबा, बुंच करत्तू. पताह, पतोहू, स्त्री॰ स्कैसे. पत्तन, पु॰ डिंधुल. पत्तर, पु॰ डेर्नळ.

पत्तल, स्त्रो॰ ಊಟದೆಲೆ.

पत्ता, पु॰ २९ँ.

वित्ती, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಎಲೆ; ಸಾಲು; ಹೂವಿನ ರೇಕು.

पत्थर, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ. पत्र, पु॰ ಎಲೆ; ಕಾಗದ. पत्रकार, पु॰ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂವಾದಕ.

पत्रवाहक, पु॰ ಓಲೆಕಾರ.

पत्रस्यवहार, पु॰ ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವುದು. पत्रा, पु॰ ट० ४०० त; का ई. पत्री, स्त्री॰ धीनु इड़ा; इड़ी है. पथ, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. पथराना, अ॰ ६००० थठा प्राचारा : ಕಲ್ಲಾ ಗು. पथरी, स्त्री॰ ಕಲ್ಲು ಮರಿಗೆ; ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು. पथरीला, वि॰ ಕಲ್ಲುಗಳುಳು; ಕಲ್ಲಿನ. पथिक, पु॰ ದಾರಿಗ; ಮೊರ್ಗಸ್ಥ. पತ್ತ ರಂ ಪದವಿ; ಅಂತಸ್ತ್ರು; ಸಾದ; ಚರಣ;--- चर ಕಾಲಾಳು. पदक, पु॰ ಪದಕ; ಮೆಡಲು. पर्चेद, पु॰ ಶಬ್ದ ಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸು ವುದು. पदस्युत, वि॰ ಪದವಿಯಿಂದ ತೆಗೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟ. पदत्राण, पु॰ ईंठ ; ಎಕ್ಕ ಡ. पदवी, स्त्री॰ धिरुद्धाः, ७० डरा, पराधिकारी, पु॰ ಪದವೀಧರ; ಅಧಿ ಕಾರಸ್ಥ. पराना, स॰ क्षेतिकः; काळा. पद्धति, स्त्री॰ छाड़ि; बाविर्ह. पवराना, स० स्नुत्र और. पवारना, अ॰ ಆಗವಿಂಸು; ದಯ ನೂಡಿಸು. पन, पु॰ ह्यु बैद्धू ; रूटच्यु. प्रस्य० ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ:

पागलपन.

पनवट, पु॰ ಭಾವಿಕಟ್ಟೆ. पनच, स्त्री॰ कैंदै; थैं थूर केत्. पनचक्की, स्त्री॰ शिरित ಯಂडी. पनडुब्बा, पु॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವೆ:ುಳುಕ ಹಾಕುವವ; ಬುಡಗನ ಹಕ್ಟಿ. पनडुब्बी, स्त्री॰ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಹೆಡಗು: ಸಬ್ ಮೆರೀನ್. पनपना, अ॰ ಚಿಗುರು: ಅಂಕುರಿಸು: ಏಳಿಗೆಗೆ ಬರು. पनवहा, पु॰ ವೀಳೇದಲೆಯ ಡಬ್ಸಿ. पनवाड़ी, स्त्री॰ ವಿಳೇದೆಲೆ ತೋಟ : ಎಲೆತೋಟ್ಟ पनवारा, पु॰ ಊಟದೆಲೆ. पनस, पु॰ ಹಲಸಿನಮೆರ; ಹಲಿಸಿನ ಹಣ್ಣು. पनसल्ला, पु॰ दे॰ पनमाल. पनसारी, पु॰ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವೆ. पनसोल, स्रो॰ ಅರವಟ್ರಿಗೆ. पनहरा, पु॰ है कि ಹೊರುವವ; ನೀರಿನವೆ. पनहा, पु॰ ಒಟ್ಟಿಯ ಪನ್ನ; ಗೋ ಡೆಯ ಅಗಲ ; ಮರ್ಮ. पनहारा, पु० दे० पनहरा. पनहारिन, स्त्री॰ ನೀರು ಹೊರುವ ವಳು. पनहीं, खो॰ ਤੋਂ ਹ ; ಎ ਤੂ ਘ ; ಮೆಟ್ಬು.

पनाला, पु॰ ಕಾಲುವೆ; ಚರಂಡಿ.

पनकुकड़ी, स्त्री० ನೀರು ಕೋಳಿ.

पनाह, स्त्री॰ ग्रंटिक; ठाउँ; एग् क. पनिहा, वि॰ शिष्ठ मंहित; शि ನಲ್ಲಿರುವ. पनीर, पु॰ काला और इं हैं. पनीरी, स्नी॰ ताधैका रंथ सुँ ठा ತಯಾರಿಸುವ ಭೂಮಿ. पनीला, वि॰ शिर्ण हुं. पन्ना, पु॰ कार्षः ग्रंधः ज्ञाराः ಪಚ್ಛೆ. पन्नी, स्त्री॰ ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ; ವರಕು. पपड़ा, पु॰ } ¼र्र्यु ; पपड़ी, स्त्रो॰ } ळाटाका. ತೊಗಟಿ; पपीता, पु॰ इज्जू ठाळळळाडू; ಪರೆಂಗೀ ಹಣ್ತು. पपीहा, पु॰ क्षाउँ इं इं पपोरा, पु॰ ಕಣ್ಣು ठैಪ್ಪೆ. पय, पु॰ कार्ण; रेश्का. पयान, पु॰ हा, व्यानः; व्यान्डी. पयाम, पु॰ रुं तेंहर. पयार } पु॰ ६६६ क्राष्ट्र). पयोद, पु॰ र्दंश्झे.

पवास, पुढ रुटलाहर प्रवास है पुढ धल कांध्रा , प्यांचर, पुढ धांदर कांध्रा , प्यांचर, पुढ दांदर कांध्रा , प्रयोचर, पुढ राज्या , दांचर कांध्रा , परंच, अस्य कांध्रा , परंचर, अस्य कांध्रा , परंचर, स्वांक कांध्रा , परंचर, स्वांक कांध्रा , परंचर, स्वांक कांध्रा , परंचर, स्वांक कांध्रा , परंचर, स्वंक कांध्रा , परंचर, स्वंक कांध्रा , परंचर, स्वंक कांध्र , परंचर , स्वंक कांध्र , परंचर , स्वंक कांध्र , स्वंक , स्वंक कांध्र , स्वंक कांध्र , स्वंक कांध्र , स्वंक , स्वंक कांध्र , स्वंक , स्व

अस्य॰ ಆದರೆ; ಪರಂತು; ಮೇಲೆ. पु॰ ರೆಕ್ಕೆ. परकना, अ॰ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವುದು. परकाजी, वि॰ ಪರೀ ಪ ಕಾರಿ; ಲೋಕೋಪಕಾರಿ.

परकार } पु॰ ही जार ; ह॰ जारा. परकारना, स॰ ही जार कि व के जड्डे ह० थर्ट ; स्टाइं निध्यु. परकाला, पु॰ अक्षे ; रुखु कहें. आफ़त का परकाला, धर्मु क्यान् जर्जू ब्यां के क्यां क्यां क्यां के क्यां के क्यां के क्यां क्यां के क्यां क्यां के क्यां के क्यां के क्यां के क्यां क्यां के क्यां क

परकीय, वि॰ वड ठठ.

परकोटा, पु॰ ಸುತ್ತು ಗೋಡೆ.

परस, स्रो॰ करि हुँ; करिश्वित्तरी, परस्ता, स॰ करि हुँता; करिशे होता, स० करि हुँता; करिशे होता, स० करि हुँ का किस्रे. पराता, पु॰ क्षेत्रिय ; करि हाँ. परचा, पु॰ क्षेत्रिय ; करि हाँ. परचा, पु॰ क्षेत्रिय ; करिका करिया, परच्त, पु॰ क्षेत्रिय ; करिका करिया, परच्त, पु॰ क्षेत्रिय करिया, परच्ती, पु॰ करिया करि

परछाईं, स्रो॰ ध्रुತಿಬಿಂಬ; ನೆಳಲು.

परता, स्त्री॰ डाडिं. परतंत्र, वि॰ डाठाक्टित; डाठाडीड.

परत, स्त्री॰ ಪದರು; ಮಡಿಕೆ; ನಿರಿಗೆ

परती, स्त्री॰ ಪಡ್ಡಬಿದ್ದ ಜಮಿನು; ಬಂಜರು.

परथन, पु॰ ರೊಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಹಪ್ಪಳ ಲಟ್ಟಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಿಟ್ರು.

परा, पु॰ ತೆರೆ; ತಡಿಕೆ; ಮರೆ; ಬುರುಕಿ.

परदाज़, पु॰ ಸಿಂಗಾರ ; ಅಲಂಕಾರ. परदादा, पु॰ ಮುತ್ತಜ್ಜ; ಮುತ್ತಾತ. परदादी, କ्षी॰ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ.

परदा-नशीन, वि॰ ಬುठಕ ಹಾಕಿದ; ಗೋಷಾ.

परपट, पु॰ मकाध्वकी; धळाలा. परपराना, अ॰ ९००.

परपोता, पु॰ ಮರಿಮಗ. परला, वि॰ ಒಂದುತುದಿ;— परले दर्जे का, परले सिरे का, ಅತ್ಯಧಿಕ.

परवर, वि॰ के का बंधित.

परवरदा, वि॰ धैंपंभेत. परवरदिगार, पु॰ २०० हुँच; स्रष्टुंठ. परवरिश, स्रो॰ का॰तैं; र्ह्युंह्यकैं;

ಸಂರಕ್ಷಣೆ.-

परवल, go ತೊಂಡೇಕಾಯಿ ಜಾತಿಯ ಒಂದುತರಕಾರಿ. ಇದ ರಿಂದ ಪಲ್ಲೈಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

परवा, स्त्री॰ ಪಾಡ್ಯಮಿ 🕈 ಚಿಂತೆ.

परवाज, स्त्री॰ ಅಭ್ಯುದಯ; ಏಳಿಗೆ. परवाजगी, स्त्री॰ ಅನುಮತಿ; ಅನುಜ್ಞೆ.

परवाना, पु॰ ಅराಪತಿಯ ಪಶ್ರ; ದೀಪದ ಹುಳ; ಪತಂಗ.

परवाह, स्त्री॰ क्षै०ंडै; ಪರವಾ.

परवेज़, पु॰ జయಶಾಲಿ. परञ्ज, पु॰ तुं ಶह ಮಣಿ.

परशु पु॰ कैंगढिं छै.

परस, पु॰ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.

परसना, स॰ ಮುಟ್ಟು; ಬಡಿಸು.

परसाल, पु॰ इंदैय जैहा.

परसाँ, अव्य॰ ನಾಡಜ್ಞು; ಮೊನೈ. परस्त, वि॰ ಪೂಜಿಸುವವ; ಉಪಾ ಸಕ.

परस्तिश, स्त्री॰ ಉಪಾಸನೆ; ಪೂಜೆ; ಪೂಜಕ.

परहेज, पु॰ ಪಥ್ಶ್ಯ; ಸಂಯಮ.

परहेन्नगार, पु॰ रुः क्षेत्रकार); स्रक्रु विश्लेक्षेत्रवर्धे.

पराँठा, पु॰ दे॰ परौठा. परा, पु॰ ठ०ह्रै, ; फ्राच्धा.

पराकाष्ठा, स्त्री॰ ಎಲ್ಲೆ.

पराग, पु॰ ಹೊವಿನ ಧೂಳು; ಪರಾಗ.

पराजय, स्त्री॰ ಸೋಲು.

पराजित, वि॰ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. परात, स्त्रो॰ ಹರಿವಾಣ; ದೊಡ್ಡ

ತಟ್ಟಿ.

पराना, अ॰ ఓಡು; ఓಡಿ ಹೋಗು.

पराभव, पु॰ ॐ१०७. परामश्रे, पु॰ ಆಲೋಚನೆ. पराया, वि॰ ळैंठठ; ಅನ್ಯ ठ. परास्त, वि॰ कैंशडं. परिकर, पु॰ ಮಂಚ ; ಪರಿವಾರ. परिक्रमा, स्त्री॰ स्ट्रांट हुँ हैं. परिखन, वि॰ कार्यथा मारीकें था. परिखा, खी॰ ಕಂದಕ. परिगत, वि॰ ಕಳೆದುಹೋದ; ಅರಿತ. परिव्रह, पु॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸ್ವೀಕಾರ. परिव, पु॰ ಸುತ್ತಿಗೆ; ಸಿಡಿಲು; ಮೆನೆ; ಬೆಟ್ಟ. परिचर, पु॰ संविष्ठं. परिचरण, पु॰ परिचर्या, स्त्री॰ } र्रंश्जै. परिचायक, पु॰ ಸೂಚಿಸುವವ; ತೋರಿ ಸುವವ. परिचार, पु॰ ಸೇವೆ. परिचालन, पु॰ ನಡೆಸುನ್ನದು. परिचित, वि॰ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ. परिच्छद, पु॰ कंतिंद्रें केंद्र परिन्छिन, वि॰ ಎಲ್ಲಿಗೊಳಪಟ್ಟ. परिच्छेद, पु॰ ಬಿರ್ ; ಅಧ್ಯಾಯ. परिछाहीं, स्त्री॰ सुंबैधी०ध; तैर्पण. परिजन, पु॰ बठैकार ; संवर्ध. परिज्ञान, पु॰ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ. परिणत, वि॰ त्र्याः धर्मे तः धर्म ಲಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

परिणति, स्त्री॰ ಬದಲಾವಣೆ. परिणय, पु॰ ಮದುವೆ. परित्याग, पु॰ हैं। धैखं। धैहंं. परित्राण, पु॰ प्रॅंठ ड्रू ही. परिधान, पु॰ ಉಡುಪು. परिधि, खी॰ गंगडुं ५डैं. परिपारी, सो॰ ಸಂಪ್ರದಾಯ; ರೂಢಿ; ವಾಮೂಲು. परिप्लुत, वि॰ ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ತುಂಬಿದ. परिभव } पु॰ ಅಪವಶಾನ. परिभाव } परिभाषा, स्त्री॰ गुँँ ज्ञूं ज्ञी कैं हों ವುದು; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳು परिभूत, वि॰ स्थारिसणुध्र, परिमल, पु॰ राज्यार्यं. परिमाण, पु॰ ಅಳತೆ. परिमार्जन, पु॰ ಚैನ್ನಾಗಿ ತೂಳೆಯು ವಿಕೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ. परिमार्जित, वि॰ डॅंग्डिंक्ट्रां ; ಪರಿಷ್ಕೃತ. परिमित, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ; ಎಲ್ಲೆಗೊಳ ಗಾದ. परिमिति, स्त्री० ಅಳತೆ. परिमेय, वि॰ ಅಳೆಯಬಹುದಾದ. परिरंभ } पु॰ ಆಲಿಂಗನೆ. परिवर्तन, तु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ತಿರುಗು ವಿಕೆ.

परिवा, स्त्री॰ शाख्रु మे. परिवार, पु॰ कांधींंंध; कांध. परिवाज र्पुः यहाज्यः । परिवाज्ञः प्राच्याज्ञः । परिशिष्ट, पु॰ ग्रुठवर्षः; ಅरायाव्य. परिश्रम, पु॰ ಪ್ರಯಾಸ; ಶ್ರಮ. परिश्रमी, वि॰ ಶ್ರಮಪಡುವವ. परिषद, स्त्री॰ मंदी; त्रकाळ. पु॰ ಸದಸ್ಯ.

परिकार, पु॰ ಶುದ್ದಿ; ಅಲಂಕಾರ. परिहास, पु॰ कार्म्य; ठैतील वं; ಗೇಲಿ.

परिहार, पु॰ रीजा पर्लं; ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು.

परिहार्य, वि॰ ನಿವಾರಣೆಮಾಡ ಬಹು ದಾದ.

परी, स्त्री॰ ಅಪ್ಸರೆ; ಚೆಲುವೆ. परीक्षक, पु॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ. परीक्षा, स्त्री॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ. परीज़ाद, वि॰ ಬಹೆಳ ಸುಂದರವಾದ. परीपैकर, वि॰ ಆಪ್ಪರೆಯಂತೆ ಸುಂವರವಾದ.

परीवन्द, पु॰ चं॰चंक. परुष, वि॰ ಕಠಿಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟ; ನಿರ್ದಮ: परे, कि॰ ಅತ್ತ; ಆಚೆ; ದೂರವಾಗಿ; ಮೇಲು.

परेई, स्त्री॰ काठिकाई. परेखना, स॰ ನೋಹು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು. पल, पु॰ ವಿಘಟಕ; ँ ಕ್ಷಣ; ಗಳಿಗೆ.

परेता, पु॰ ನೂಲುಸುತ್ತುವ ಕೋಲು. परेवा, पु॰ ಪಾರಿವಾಳ; ಓಲೆಕಾರ. परेशान, वि॰ విహ్నల; ಪೇಚಾಡುವ. परेशानी, स्त्री॰ डीएकार्ध; तिर्माण. परोसना, स० धक्षेत्रं. परोसा, पु॰ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಊಟ; ಬಡಿಸಿದ ಊಟದೆಲೆ. परांडा, पु॰ ತುಪ್ಪ ಸವರಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಗೊಧಿಯ ರೊಟ್ಟಿ. परोहा, पु॰ ಕಪಿಲೆ ಬಾನೆ. (मोट) पर्जन्य, पु॰ ಮೇಘ. पणं, पु॰ ಎಲೆ; ಆಲದಿಲೆ. पर्त, स्त्री॰ ठाखंडै; ग्रास्यु .. (परत) पर्दा, पु० दे० परदा. पर्यंक, पु॰ ಮಂಚ. पर्यंत, अ० ठंठैतै; उठ्रह. पर्यटन, पु॰ ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ. पर्यवसान, पु॰ 🕏 ನೆ. पर्याप्त, वि॰ ಸಾಕಾದ. पर्याय, पु॰ ६० देः ७ वृह्य ठाउँ ಕೊಡುವ ಶಬ್ದ. पर्यालोचना, स्त्रो॰ ಪೂರ್ಣವಾವ ವಿಚಾರಣೆ.

पर्व, पु॰ ಪರ್ವಕಾಲ; ಪುಣ್ಯದಿನ. पर्वरिश, स्त्री॰ ಪ್ರೇಷಣೆ; ಸಂರ ಕ್ಷಣೆ. पहेंज़, पु० दे० परहेज़.

पलॅंगिया, स्नी॰ ಚಿಕ್ತಮಂಚ.

पलक, की॰ ಕ್ಷಣ; ಎವೆ; ಕಣ್ಣು' पलीद, वि॰ ಹೊಲಸು; ಹೇಯ. ರೆಪ್ನೆ. पलकद्रिया) वि॰ ದಾನಿ; ಮಹಾ पलकनेवाज़ र् ದಾನಿ.

पलका, पु॰ ಮಂಚ.

पलटन, स्नी॰ ಸೇನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಪಡೆ.

पलटना, अ॰ ಮೊಗುಚಿ ಬೀಳು; ಹೊರಳು. ಈ ವೊಗುಚು; ಬೋರಲಿಸು.

पलरा, पु॰ ಹೊರಳು; ಬದಲು; ಪ್ರತಿ ಫಲ; ಪಲ್ಲಟ್ಲೆ

पलटाना, स॰ डैठारी रा: ಮೊ ಗುಚು.

पलड़ा, पु॰ डಕ್ಕ ಡಿಯ ತಟ್ಟಿ. पलथी, स्त्री॰ ಚಕ್ಕಳ ಮುಕ್ಕಳಿ; **—मारकर बैठना** छन्दु ಮುन्दु थ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂಡು; ಪದ್ಮಾ ಸನ.

पलना, अ॰ मार्चिं का ; धैरी. पलवाना, स॰ मान्यः; मधळा. पलस्तर, पु॰ ಗಾರೆ ಕೆಲಸ; ಗಚ್ಭು. पलाना, भ० ६ ताः राष्ट्राच्या ಮಾಡು. सः ಓಡಿಸು.

पलायन, पु॰ ಓಡಹೋಗುವಿಕೆ. पलास, पु॰ ಫಲಾಶ; ಡೇಗೆ; ಮುತ್ತು ಗದಗಿಡ; ಗೋಣೀ ಪಟ್ಟಿ. पलित, वि॰ ठठैंडाळी हात. पली, स्त्री॰ ಚನುಚ; ಮಿಳೈ. पलीता, पु॰ ळंटकंश्यधीं ; क्षै०ति.

पलुआ, पु॰ मार्का साहती. पलोटना, स॰ कौडु में डा थे; कौध्यु. **ಆಂ ತಳಮಳಿಸು**.

पञ्जा, पु॰ ದೂರ; ಅಂಚು; ಸೆರಗು; ಮಡಿಕೆ ;—खुड़ाना ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ವನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. हम पह्ला ಸರಿಸಮಾನ. पहे पड़ना ಹೊಂದುವುದು, ದೊರೆಯು ವುದು;—बांधना ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಿಸುವುದು; — पसारना ಬೇಡುವುದು;—झुकना या भारी होना ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾ ಗುವುದು.

पञ्चन, पु॰ धितारा; डिंशेरा. पली, स्रो॰ ಕುಗ್ರಾಮ; ಹಳ್ಳಿ. पवनचक्की, स्त्री॰ ಗಾಳಿಯ ಬಲ ದಿಂದ ತಿರುಗುವಯಂತ್ನ. पवाड़ा, पु॰ तुंड्युः ड हैं;

ಕಗ್ಗ. पवाना, स० ತಿನ್ನಿ ನು. पवि, पु॰ మిండు. पशम, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯು ನಯ

ವಾದ ಉಣ್ಣೆ ; ತುಪ್ಪಟ. पशमीना, पु॰ तळाजात शालू ಯಿಂದನಾಡಿದ ಬಟ್ಟೇ पशुता, स्त्री॰ ಮೃಗದ ಸ್ವಭಾವ. पश्चात्, अस्य॰ ತರುವಾಯ. पइता, पु॰ ದಡ (किनारा)

पञ्चम, पु॰ दे॰ धश्चम.

पसंद, वि॰ विश्वाउनिद; ಒಪ್ಪುನ पसंदीदा, वि॰ विश्वाउद; ಮೆಚ್ಚಿ ಗೆಯ.

पस, किಂ ಆದುದರಿಂದ; ಬಳಿಕ. पसर, पुಂ ಬೊಗಸೆ; ವಿಸ್ಕಾರ.

पसर, पुरु कार्यान, अनुष्ट. पसरना, अ० लेटिका; कार्याक्ष किस्मा,

पसरहरू, पु॰ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಗಳ ಬೀದಿ.

पसली, स्त्री॰ ಪಕ್ಕೆಲುಬು.

पसाना, स॰ ಗಂಜಿ ಬಸೆಯುವುದು. स॰ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

पसारना, स॰ ळंटळा.

पसाव, पु॰ तं० क्षे.

पसीजना, अ॰ ಬೆವರು; ಕರಗು; ದೃವಿಸು.

पसीना, पु॰ धैंं ठरा.

पसेरी, खी० दे० पंसेरी.

पसेव, पु॰ ठम; हिंधाु.

पसोपेश, पु॰ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡುವಿಕೆ; ಮಿನಮೇಷ.

पस्त, वि॰ ಸೋತ; ದಣಿದ.

पस्त-हिस्मत, वि॰ ಎಪೆಗುಂಡಿದ; ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ.

पस्ती, स्त्री॰ डाग्नः; ಕುಂದು; ಅಭಾವ.

पहंसुल, भ्री० ಈಳಿಗೆ ಮಣೆ.

पहचान, स्त्री॰ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ. पहचानना, स॰ ಗುರುತಿಸು.

पहनना, स॰ शाखाः; ತೊಡाः; ಧರಿಸು. 'पहनवाना, स० पहनाना ದ ಪ್ರೀರ ಹಾರ್ಥಕರೂಪ.

पहनाई, स्नो॰ ಉಡುವಿಕೆ.

पहनाना, स॰ ಉಡಿಸು; ತೊಡಿಸು. पहनाना, पु॰ ಉಡಿಗೆ; ತೊಡಿಗೆ; ಉಡುವು.

पहर, go ಜಾವ; ಮೂರು ಗಂಟಿ . ಗಳ ಕಾಲ.

पहरा, पु॰ ಕಾವಲು ; ಪಹರೆ ; ಸೆ*ರೆ.* पहराना, स॰ दे॰ पहनाना.

पहरावनी, स्त्रो॰ ಬಟ್ಟಿ ಉಡಿಸುವ ವಳು; ಉಡುಗೊರೆ.

पहरी, पु॰ ಪಹರೆಯವ: ಕಾವಲು

पहल, पु॰ ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ನ; ಪ್ರಾರಂಭ.

पहलवान, पु॰ ಮಲ್ಲ; ಜಟ್ಟಿ. पहलवानी, स्नी॰ ಮಲ್ಲವಿದ್ದೇ.

पहला, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ; ಒಂದ ्ನೆಯ.

पहलू, पु॰ ವುಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; ಮುಖ; ರಹಸ್ಯ.

पहल्दतार, वि॰ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿರುವ.

पहले, अव्य ವೊದಲು; ಮುನ್ನ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ;—पहल ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು.

पहलोटा, वि॰ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ (ಮಗ); ಜೈನ್ಯಪುತ್ರ.

पहलोटी, स्वी॰ ಪ್ರಥಮ ಗರ್ಭ; ಚೊಚ್ಚಲ ಬಸರು. पहाड़, पु॰ ಭೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ. पहाड़ा, पु॰ ಮಗ್ಗೀಕೋಷ್ಟಕ. पहाड़ी, वि॰ थैंधी ताब व ; थैंधी ಗುಡ್ಡ ಗಳುಳ್ಳ'; ಮಲಿನಾಡಿನ. पहिचान, स्त्री॰ दे॰ पहचान. पहिया, पु॰ ता० है; धं हैं, पहिला, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ. पहुँच, स्नी॰ ಮುಟ್ಟು ವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ; ನಿಲುಕು; ಎಟಕು; ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ. पहुँचना, अ॰ डिएइ); ಮುಟ್ಟು; ಸೇರು; ಎಟಕು. पहुँचा, पु॰ ಮले हैंध्यू. पहुँचाना, स॰ ముట్ట్రీను; ಪಿಸು: पहुँची, स्नो॰ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಧರಿ ಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ. पहुड्ना, अ॰ ಮಲಗು; ವಿಶ್ರಮಿಸು; ಪವಳಿಸು. पहुना, पु० ७ ७ ५ कि. पहुनाई, स्त्री० धवैक्र ; ಅತ್ತಿಥಿ ಸತ್ತ್ರಾರೆ. पहेली, स्त्री॰ ಸಮಸ್ಯೆ ; ಒಗಟು. पांक } ए॰ ಕೆಸರು.

पांख, पु॰ ंैर्ह्युं ; ಪುಕ್ಚु.

ಎಸಳು.

पांबी, स्त्री॰ विरह्म कॅंग्सं.

पांखुरा, स्त्रो॰ ಹೂವಿನ ರೇಕು:

ಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಆದ ಭೂಮಿ.

पांजना, स॰ धैर्रत काला. पांजर, पु॰ ಪಕ್ಷಿಲುಬು. पांडित्य, पु॰ ವಿದ್ವತ್ತು. पांडु, पु॰ ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣ; ತೊನ್ನು. पांडुलिपि, स्नी॰ ಗ್ರಂಥೆದ ಹಸ್ತ್ರಲಿಖಿತ ಪ್ಪತಿ. पांड़े, पु॰ ಪಂಡಿತ; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. पांत, स्त्री॰ ಪಂಕ್ತ್ತಿ; ವರಸೆ. पांति, स्त्री॰ ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು; ಕೂಟ; ಸಮುದಾಯ. पांथ, वि॰ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ. पु॰ ದಾರಿಗ. पांय, पु॰ ಸಾದ; ಅಡಿ. पांयता, पु॰ ಮುಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ. पांव, पु॰ ಪಾದ; ಕಾಲು; ಅಡಿ; ಪಾಯ. पांवड़ा, पु॰ तढंका छ ; ताब्दू ವರು ನಡೆಯುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ಪಾವಡೆ. पावदान, पु॰ गावि ळंडं ु जाति ಕಾಲಿಡಲು ಇರಸಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಗಡು. पांबरी, स्त्री॰ ನಿಜ್ಛಣಿಗೆ; ಮೆಟ್ಟಲು; ಸೋ ಪಾನ. पांसा, पु॰ कार्ष; इत्र है;—उल्टना ಗತಿಬದಲಾಗುವುದು. पा, पु॰ ब्राग्त ; क्राथ्य ; '७८८. पाई, स्त्री॰ ಪಾದ; ಕಾಶು; ಕಾಸು. ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಚಿನ್ದೆ. पांग, पु॰ (निहरू) ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆ पाक, पु॰ क्रार्च; ಅಡಿಗೆ. वि० ಸವಿತ್ರ; ಪುಗೀತ.

पाचन, पु॰ ಜೀರ್ಣಿಸುವಿಕೆ: ಅಡಿಗೆ पाक-दामन, वि॰ ಪತಿವ್ರತೆ; ಸತಿ. पाक-दामिनी, स्त्री॰ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ. पाक-बाज़, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಯುಳ್ಳ. पाकर, पु॰ धर्मठ कार. पाकी, स्तो॰ ಪನಿತ್ರತೆ; ಶುದ್ಧತೆ. पाकीज़गी, स्त्री॰ रौँ ರ್ಮಲ್ಯ; ಸ್ಪಚ್ಛತೆ पाकीज़ा, वि॰ ಶುದ್ಧವಾದೆ. पाखंड, पु॰ धार्काधेर्च. पार्खंडी, वि॰ ವೇಷಘಾರಿ. पाख, पु॰ इंड्र्. पाखा, पु॰ ಮೂಲೆ; ಕೊನೆ. पाख़ाना, पु॰ चंचुराः; हाळाकारीः; ಮಲ. पाग, स्रो॰ र्रांधाः; ठाठाण्यः पु॰ ಸಕ್ತರೆ ಪಾಕ. पागना, स॰ ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕು. अ॰ ಅನುರಕ್ತ ನಾಗು. पागल, वि॰ ळाइ. पागलखाना, पु०ँ ಹುಚ್ಚಾನ್ನ ತ್ರಿ; ಹುಚ್ಚರನ್ನು ಇಡುವ ಸ್ಥೌಳ. पागलपन, पु॰ कास्गुडर, कास्गु. पागा, पु॰ ರಾವುತರ ಪಡೆ. पागुर, पु॰ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಿಕೆ; ಮೆಲುಕು. पागुरना, स॰ की एका काका: ಮೆಲ್ಲು. पाचक, वि॰ ಜೀರ್ಣಕಾರಿ; ಜೀರ್ಣ ಮಾಡುವ; ಅಡಿಗೆಯವ. पाचक, पु॰ धैंपहीं.

ಮಾಡುವಿಕೆ. पाछ, स्त्री॰ ತೊಗಟಿ ಅಥವಾ ಚರ್ಮ ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಳುವಿಕೆ; ಮರ ಗಿಡಗಳ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಸೊನೆ ಸುರಿಸುವಿಕೆ. पाछना, स॰ ಅಮ್ಮೆ ಹಾಕು. · पाजामा, पु॰ ඉಜಾರು; ಚಲ್ಲಣ. पाजी, वि॰ ದುಷ್ಟ ; ಪುಂಡ ; ನೀಚ. पाजीपन, पु॰ ದುಷ್ಟತನ; ನೀಚ ತನ. पाज़ेब, स्त्रो॰ ಅಂದುಗೆ. पार, पु॰ ರೇಷ್ಮೆ; ನಾರುಮಡಿ; ಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಹಾಸುಗಲ್ಲು. पाटना, स॰ क्काइंश; ముక్కు. पाटल, पु॰ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣ. पाटव, पु॰ दह्र डै; का रुँ डै. पारी, स्त्री॰ ವಾಡಿಕೆ; ನಿಯಮ. पु॰ ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ; ಮಂಚದ ಪಟ್ಟಿ. प्राठ, पु॰ इंडिंठ; क्राड. पाठक, पु॰ ಓದುವವ. पाठशाला, स्त्री॰ ವಿದ್ಯಾಲಯ. पाठा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಬಲಿತ. पाट्य, वि॰ ಓದಬೇಕಾದ. पाइ, पु॰ ಧೋತ್ರದ ಅಂಚು: ಮಂಚಿಗೆ; ಆಟ್ಟ. पाइ, पु॰ ವೀಠ; ಮಹ; ಮಂಚಿಗೆ. पादी, खी॰ राजित सिंधाू. पात, पु॰ ಬೀಳುನಿಕೆ; ಅಳಿವು;ಎಲೆ. पातर, स्त्री॰ श्लिधंदेंंंटैं.

पातावा, पु॰ ಕಾಲು ಚೀಲ; ಮೇ ಜೋಡು.

पाती, स्त्री॰ ಎಲೆ; कार्गत; स्रीध्ये. पातुर, स्त्रो॰ दीर्ड्युं. पायना, स॰ केंड्युं.; बंध्युं. पायेप, पु॰ कार्कः अस्त्राः. पाद, पु॰ कार्कः, संठलः, स्त्राः पादना, अ॰ स्त्राः, स्त्रां से

पादप, पु॰ ಮರ. पादशाह, पु० दे० बादशाह. पाघा, पु॰ भज्ञाका, क्रां पान, पु॰ ಕುಡಿತ; ವೀಳ್ಯದೆಲೆ; ಇಸ್ಪೀಟಾ; ಬುಟ್ಟದ ಕೆಲಸೆ. पानदान, पु॰ ವೀಳಿದೆಲೆ ಪೆಟ್ಸಿಗೆ. पाना, स॰ ಹೊಂದು; तथराँ. पानिप, पु॰ ठा० है; कैंब एंडो. 'पानी, पु॰ २९टंध ;— दार का० डे ಯುಳ್ಳ; ಗೌರವಸ್ಥ;—पानी होना ನಾಚಿಗೆಗೊಳ್ಳುವುದು ; — फेरना-ಸರ್ವನಾಶಮಾಡುವುದು; — # आग लगाना ಅಸಂಭವವಾದು ದನ್ನು ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ವುದು; — उत्तरना ಅಂಡಕೋಶ ನೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದು ;— उतारना या लेना ಅವಮಾನಪಡಿಸುವುದು; —देवा ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಪಿದ.

पानीय, पु॰ ನೀರು; ಕುಡಿಯ ಬಹು

'पापड़, पु॰ ळ ळू ई.

ದಾದ ಪದಾರ್ಥ.

पापोश, पु॰ ಪಾಪಾಸು; * ಪಾದರಕ್ಷೆ ಕೆರ.

पावंद, वि॰ रिकायानि थाव्यत्र तथती थ्रष्यधाः; नधाः धाः धाः धाः धाः पावंदी, स्ना॰ नधाः । नधाः नधाः । नधाः ।

पाबोस, वि॰ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿ ಗೊತ್ತುವುದು.

पामर, वि॰ ७ म्वे अः , ज्ञाः अः , पामाल, वि॰ अवविश्वेज्ञवः ; तस्रः भृञ्जुञ्चातः

पामासी, स्नो॰ ಸರ್ವನಾಶ; ಧ್ವಂಸ. पायंता, पु॰ ಮಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ. पायंदाज़, पु॰ ಕಾಲೊರಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಸುಪಟ್ಟಿ.

पायक, पु॰ चःधार्थः ; ब्रह्माः । पायज्ञाना, पु॰ दे॰ पाज्ञानाः

पायजामा, पु॰ दे॰ पाजामा. पायज़ेब, पु॰ ಕಾಲಂದುಗೆ.

पायतक्रत, पु॰ ರಾಜಧಾನಿ. पायताबा, पु॰ ಕಾಲುಚೀಲ; ಮೇ ಜೋಡು.

पायदार, वि॰ ಬಾಳಿಕೆಬರುವ; ತಾಳಿ ಕೆಯು.

पायपोश, स्त्री॰ दे॰ पापोश. पायमाल, वि॰ दे॰ पामाल. विश्वासाली, स्त्री॰ दे॰ पामाली.

पायळ, पु॰ ನೂವುರ; ಕಾಲಂದುಗೆ; ಏಣಿ.

पारंगत, कि॰ ज्ञा० केंड्र, जीर्ड्; कार्धे॰ ರುವ.

पार, पु॰ ಆಚೆಯದಡ; ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಕ; ಕೊನೆ; ಕಡೆ. **आरपार** ಆದಿ . ಅಂತಗಳು;—उत्तरना ಸಫಲತೆ ಹೊಂದುವುದು;—पाना ಜಯ ಹೊಂದುವುದು.

पारखी, पु॰ ठर्हू ई. पारचा, पु॰ संकिछ ; डाकाका. पारद, पु॰ क्रावटिंग.

पारदर्शक, वि॰ ए धैं चंढेळा ಅಥವಾ ಆ ಪಕ್ಕದ ವಸ್ತುವು ಕಾಣಿಸತಕ್ತ. पारदर्शी, विं किक टिक्टिंग संबंधि. पारना, स॰ कार्चा; थाएथरा;

ಮಲಗಿಸು. पारलोकिक, वि॰ ಪರಲೋಕ ಸಂ ಬಂಧವಾದ.

पारस, पु॰ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ; ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶ.

पारसा, वि॰ प्रकारकारी.

पारसःई, स्त्रो॰ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ; ಸದಾ ಚಾರ.

पारस्परिक, वि॰ ब्रंटिंग् र्वं. पारा, पु॰ क्राटिंग्स.

पारावत, पु॰ ಪಾರಿವಾಳ; ಕಪೋತ. पारावार, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಸಮುದ್ರ.

पारि, स्त्रीः २० ३० इं ; यह दं ; यह वं. पारितोषिक, पु॰ ध क्रां का तं; ಇನಾಮು.

पारिभादिक, वि॰ ಅರ್ಥ . ವಿಶೇಷ

ವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ; ಸಾಂಕೇತಿಕ.

पारिषद, पु॰ ಸದಸ್ಯ ; ಸಭಾಸದ. पारी, स्त्री॰ डंढर्जं; मंध; धारी. पार्थिव, वि॰ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. पाइर्व, पु॰ यहंू ; धि.

पाल, पु. ಹಣ್ಣು ಮಾಡಲು ಕಾವಿಗೆ ಹಾಕುವುದು; ಕಟ್ಟಿ; ಪಾಲಕ; ಅಥವಾ ದೋಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

पालक, पु॰ धक्षुं थै काँजी ु. पालको, स्त्री॰ चॅंं हुनु.

पालतू, वि॰ मार्ट धंरमितः मार्टा. पालथी, स्त्री॰ ' ಪದ್ಮಾಸನ ಕೂಡುವುದು.

पालना, स॰ कार्चा; राभका; रा ರಕ್ಷಿಸು. 🕫 ಕೊಟ್ಟಲು.

पाला, पु॰ ಇಬ್ಬ ನಿ; ಮಂಜು;—पड़ना ಮಂಜು ಬೀಳುವುದು. पाले पड्ना ವಶವಾಗುವುದು — मार ಮೆಂಜುಬಿದ್ದು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು.

पालागन, स्त्री॰ सुहानका; रुका ಸ್ಕಾರ; ಕಾಲಿಗೆರುಗುವಿಕೆ.

पालित, वि॰ मार्च्युध्, पाली, वि॰ रहु राज्येत्रा. स्त्री॰ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ.

पाँव, पु॰ काष्ण; काष्णकात; — अड़ाना ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೈ ಹಾಕು ವುದು;--उखड़ना ಸೋತು ಹೋ ಗುವುದು ;—फूँक फूँक कर रखना ಎಚ್ಚ ರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡು ವುದು;—भारी होना ಗರ್ಭಿಣಿ पाहन, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಪಾಷಾಣ. ಯಾಗುವುದು;—रोपना ಶಪಥ ಮಾಡುವುದು.

पाँवड़ा, पु॰ त्रवंदाविका धर्ध, ; ಸಾವಡೆ.

पाव, पु॰ कार्णकात; कार्य पावक, पु॰ छी ; धै॰है.

पावदान, पु॰ ಕಾಲಿಡುವಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಮಣೆ.

पावन, वि॰ ಶುದ್ಧ; ಪನಿತ್ರ. पावना, स॰ ಹೊಂದು; ಪಡೆ. पु॰ ಪಡೆಯಬೇಕಾದೆ ಹಣ; ಬರ ತಕ್ಕ ಹಣ.

पावली, स्त्री॰ ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯ ; ಪಾವಲಿ.

पावस, स्त्री॰ ಮಳೆಗಾಲ.

पाश, पु॰ ಬಲೆ; ಹಗ್ಗ.

पाशा, पु॰ डार्क्टर संरक्षेत्र संरक्षे ರನ ಬಿರುದು.

पाश्चात्य, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ. . पाषाण, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ.

पासंग, पु॰ शैरा हिं हों। रहें ; तह ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.

पास, पु॰ ಪಕ್ಷ; ಸಮಿಪ. क्रि॰ ಬಳ್; ಹತ್ತಿರೆ. आस—ನೆರೆಹೊರೆ; ಅಕ್ಕ ಪಕ್ನ.

पासवाँ) पु॰ ಕಾವಲು ಗಾರ; पासबान ∫ ठ हुई,

पासा, पु॰ तंत्रवेळा काई.

पासी, स्त्री॰ ळत्ं; क्राव्यं; शार्काराः,

पाहरू, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ; ನಹರಿ ಯವನು.

पाहना, पु० पाहुर, पु॰ चालैंचें; तक्षिंग. पिंग, वि॰ ळं पिते; था दा. पिंगल, वि॰ ळंडिते. पु॰ धं०त ಶ್ವಾಸ್ತ.

पिंजड़ा, पु० दे० पिंजरा. पिंजर, पु॰ तातकः; ಎಲುಬಿನ ಗೂಡು.

पिंजरा, पु॰ ಪ०జర. पिंजरापोल, पु॰ ದೊಡ್ಡಿ.

चिंड, पु॰ ಉಂಡೆ; ಮು ; ರಾಶಿ; ಪಿಂಡ; ಆಹಾರ; ಶರೀರ;

— खुड़ाना ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. पिडन, **पु॰** ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ಯಾಣಿ.

पिंडरी } स्त्रो॰ ಹಿಮ್ಮ ಡಿ. पिंड्सी }

पिंडी, स्त्री॰ ಉಂಡೆ; ਭੈਰਥਾਂ; ಬಲ ಪೀಠ.

पिक, पु॰ ಕೋಗಿಲೆ.

विचलना, अ॰ इंटर्गः; है कार्तः. पिवलाना, स॰ इंटी। इंट.

पिचकना, अ॰ ಅದನುः; ಕುಸಿ.

पिचकारी, स्त्रो०- ಜೀರ್ಕೊಳವಿ. ರೀಪಾಹ, 😗 ಗೋಂದು.

पिछड्ना, अ॰ ಹಿಂದೆ ಬೀಳು; ಹಿಂದುಳಿ.

पिक्का, षु॰ ಅನು ಯಾ ಖು; िपियक्कड़, पु॰ ಕುಡುಕ. ಹಿಂಬಾಲಕ. पियराई, सो॰ ಹಳದಿ ಬ

पिछला, वि• ಹಿಂದಿನ; ಕಳೆದ; ಗೃತ.

पिछवाड़ा, पु॰ केड्रिक्टा. पिछाड़ी, स्त्री॰ कै॰कातं; क्रेन्थित. पिछोरा, पु॰ टाइँधे. पिटंत, स्त्रो॰ कॅनढेंड.

पिटना, अ॰ ಬಡಿಯಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆ ಯಲ್ಪಡು.

प्रवाना स० ಹೊಡೆಯಿಸು; ಬಾರಿಸು. प्राई, स्नो० ಹೊಡೆತ; ಹೊಡೆದಾಟ. प्रिटारा, पु० ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟ; ಹೆಡಿಗೆ. प्रिटारी, स्नो० ಚಿಕ್ಕ ಬುಟ್ಟ.

पिट्टू, पु॰ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವ; ಅನು ಯಾಯಿ; ಸಹಾಯಕ.

पितर, पु॰ ತಂದೆ.

पित्ती, स्त्री॰ ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆ. पित्र पु॰ तिकैप्त ಪೂರ್ವಜರು;

ಪಿತೃಗಳು. पिदी, स्नो• ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿ.

पिवान पु॰ कँगिवैर्सं.

पिनकता, अ॰ ತೂಕಡಿಸು. पिनपिनाना, अ॰ ಮೂಗಿನಿಂದ ಅಳು;

ಗೊಣಗು. पिनहां, वि॰ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ; ಗುಪ್ತ. पिपासा, स्त्री॰ ದಾಹ; ಆಸೆ. पिपीसिका, स्त्री॰ ಇರುವೆ.

िषय, पु० ಪ್ರಿಯ; ಪತಿ.

पियराई, स्त्री॰ क्रंडिट धलू. पियराई, स्त्री॰ क्रंडिट धलू.

पियराना, अ॰ ळंडं वे थलू तार्गः : ವಿವರ್ಣವಾಗು.

पियूष, पु॰ ಅಮೃತ. पियास अर्थ ನೆಂಬು

पिराना, अ॰ ನೋಯು: ನೋ ವಾಗು.

्रिपेरोना, स॰ ಪ್ರೋಣಿಸು; ಸೂಜಿಗೆ ದಾರ ಹಾಕು.

पिलना) अ॰ ತಲ್ಲೀನತೆಯಿಂದ पिल पड़ना) ಸಾಧಿಸು.

पिलचना, अ॰ ಅಂಟಕೊಳ್ಳು; ತಲ್ಲೀ ಸವಾಗು.

पिलाना, स॰ ಕುಡಿಸು.

দিল্কু, पु॰ ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಹುಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿರುವಹುಳ.

पिष्ट वि॰ ಬೀಸಿದ. पु॰ ಹಿಟ್ಟು; —पेषण ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರು ವುದು.

पिसनहारी, स्त्री॰ ಬೀಸುವವಳು. पिसना, अ॰ ಪುಡಿಯಾಗು; ಹಿಟ್ಟಾಗು. पिसवाना, स॰ थिः॥ ಸು.

पिसाई, स्त्री॰ ಹಿಟ್ಟು ಬೀಸುವಿಕೆ: थೀಸಿದ ಮಜೂರಿ.

पिसाच, पु॰ धैष्ठाः ; धूतः ।

पितान, पु॰ थि१२ तूंध ; ಹಿಟ್ಟು. पित्ता, पु॰ ಒಂದು ಹಣ್ಣಿ ನ ಬೀಜ. पित्तौल, स्त्री॰ चुँ हैंगिश्च ; क्षेचु ಬಂದೂಕು.

पिहकना, अ॰ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು,

पिहित, वि॰ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ. पींजना, स॰ कै०क्ष). पी, दु॰ ప్రియ. पीक, स्त्रो॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಉಗುಳು. ವೀಳೇದೆಲೆಯನ್ನು पीकदान, पु० ಅಗೆದು ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ; ಪೀಕದಾನಿ. पीका, पु॰ भिराक्ष ; डिश्का. पीछा, पु॰ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬಾಲಿಸು ವಿಕೆ;-करना ಹಿಂಬಾಲಿಸು, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು. पीछे, अल्य े ಹಿಂದೆ; ಹಿಂದುಗಡೆ; ಅನಂತರ. पीरना, स॰ कंगर्वे; धरे. पीट, पु॰ क्षेर्ड. स्त्री॰ धैरुत्रू. पीठा, पु॰ ಕಜ್ಜಾಯ. पीरी, स्ना॰ ಬೇಳೆಯನ್ನು ನೆನೆಹಾಕಿ ತಿರುವಿದ ಹಿಟ್ಟು. पीड़क, पु॰ क्षिक्राँ तर्वत्राः पीड़न, पु॰ ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ. पोड़ा, खो॰ तैंश का; धाव दै; का धि. पीड़ा, पु॰ कार्ल ; क्षे हं. पीड़ी, स्त्री॰ कैश्थित ; उंठ ठठ ठठ ठठ छं ; ತಲೆಮಾರು; ಚಿಕ್ಕಮಣೆ. पीत, वि॰ ळंधि. पीतम, पु॰ वर्रेकाः; ग्रेजिंगडराः. पीन, वि॰ तज्जुरुव. पीनक, स्त्री॰ ಅಮಲುಹತ್ತಿ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು. पीनता, स्त्री॰ ದೆಪ್ಪ.

पीनस, पु॰ ಮೂಗಿನ ಒಂದುರೋಗ. ಕಾಂ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ. पीना, स॰ रुंधें. पं.प, स्त्री॰ ಕೇವು. (पीब) पीपर है पु॰ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮರ. पीपा, पु॰ क्षैरक्राञ्जी. पीयूष, पु॰ ಅಮೃ ತ. पीर, स्त्री॰ ನೋವು; ವೇದನೆ; ಅನು ತಾಪ ರೃಂಹಿರಿಯರು; ದೊಡ್ಡ ವರು; ಮಹಾತ್ಮ. पीरी, स्त्री॰ जु त्यू हुन ; ಮುದಿ ತನ. पील, पु॰ ಆನೆ. पोलपांव, पु॰ ಆನೆಗಾಲು ಕಾಯಿಲೆ. पीला, वि॰ ಹಳದಿ. पीलापन, पु॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ; ವಿವ पीलिया, पु॰ ಅರಿಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ. पीव, पु॰ ಪ್ರಿಯ; ಇನಿಯ. पीवर, वि॰ काठ ; ದೊಡ್ಡ. पीसना, स॰ धैर रा , ७० ; हा है ಮಾಡು. पीहर, पु॰ डंबरा कार्ते. पुआ, पु॰ चंಜाः ट्रांट्र ट्रांट्र पुआल, पु॰ र्छंग्स्पेत हिंबू.(प्यास) पुकार, स्त्रो॰ ಕೂಗು; ಕರೆ; ದೂರು. पुकारना, स॰ रकाराः; रहे. पुलर, पु॰ चेंठे; चेंकई. पुलराज, पु॰ छोळ, ठ० त. पुक्रता, वि॰ ದೃಢವಾದ; ನಿಶ್ಚಯ ವಾದ.

पुचकार, खी॰ 'डाधी खडा ठिमा ठिने : ಮುದ್ದಾ ಟ. पुचकारना, स॰ ಮುದ್ದಾ ಡು. पुचकारी, स्त्री० दे० पुचकार. पुचारा, पु॰ धर्थव्याधि ; ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡುವಿಕೆ. gಕ್ರಾ, ಫ<mark>ಾ</mark>ಂ ಬಾಲ. पुच्छल, वि॰ ಬಾಲವಿರುವ. ರ್ವಹ್ವಾ, ರಂ ದೊಡ್ಡಬಾಲ; ಹಿಂಬಾ

पुछार, पु॰ ಹಿತೈಷಿ ; 🗗 ರವಿಸುವವ. पुजना, अ॰ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡು; ಸನ್ಮಾನಿ ಸಲ್ಪಡು.

ಲಿಸುವವ.

पुजवाना, स॰ इक्षि का विकार. पुजापा, पु॰ ಪೂಜೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿ. पुजारी, पु॰ ಪೂಜಾರಿ; ಅರ್ಚಕ. ಇತ್, ಇಂ ಚಿಮಕಿಸುವುದು; ಮೆರುಗು. पुटपाक, पु॰ ಔಷಧವನ್ನು ಪುಟ ಹಾಕುವುದು.

पुट्टा, पु॰ ಪಿರ್ರೈ ಪುಸ್ತ್ರಕದ ಹಿಂದು ಗಡೆಯ. ರಟ್ಯು.

पुड़िया, स्रो॰ कींध्राहा. पुतला, पु॰) ಬೊಂಬೆ; ಗೊಂಬೆ; पुतली, स्त्रो॰ } ಕಣ್ಣು ಪಾಪೆ. पुतलीघर, पु॰ ನೆಯ್ಗೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ. पुताई, स्त्री ನುಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಿಕೆ;

ಸಾರಣೆ. पुत्तलिका, स्त्री॰ ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ. पुत्रवधू , स्त्रो० र्रंकिर्रं. पुदीना, पु॰ हाति हैं से ह्यू.

पुनरावृत्ति, स्त्री॰ ಪುನಃ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಓದುವುದು; ಎರಡನೆಯ ಮುಧ್ಯಣ. पुनरुक्ति, स्त्री॰ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳು

ವುದು.

पुनीत, वि॰ ಪವಿತ್ರ. पुर, वि॰ ಭರ್ತಿಯಾದ; ತುಂಬ. पुरइन, पु॰ ङावरै; ಕಮಲ. पुरसा, पु॰ ಪೂರ್ವಿಕರು; ಹಿರಿಯರು. पुरज़ा, पु॰ भाग ; ತುಣಕು.

पुरविया, वि॰ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ. पुरवा, पु॰ प्रक्लू गानुका; ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ; ಮಣ್ಣಿ ನ ಹೂಜಿ.

अपूर्वेया है स्त्री॰ ट्रांग्डिस कार्थ.

पुरसा, पु॰ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಅಥವಾ ಐದುನೊಳದ ಒಂದು ಅಳತೆ: ಸತ್ಸವರ ಸಂಬಂಧೀಕರಿಗೆ ಸಮಾ ಧಾನ ಹೇಳುವುದು. पुरसी)

पुरस्कार, पु॰ ಬಹುಮಾನ;ಇನಾಮು. पुरस्कृत, वि॰ ಬಹುಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

पुरातस्त्र, पु॰ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕೆ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ.

पुराना, वि॰ ळईळा; పురాडत. पुल, पु॰ ಸೇತುವೆ;--बांधना ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದುದನ್ನು ಅತಿಶಯ ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

ತ್ರಹಕ, ತ್ರಂ ರೋಮಾಂಚ. पुलकना, अ॰ ರೋಮಾಂಚವಾಗು. पुलकित, वि॰ ರೋಮಾಂಚಗೊಂಡ. पुरुटिस, भ्री॰ ಪೋಲ್ಟೀಸು. पुलपुला, वि॰ ಮೆತ್ತ್ರ ಗಾದ. पुलपुलाना, स॰ कैएठा; भा ह्या. पुलिंदा, पु॰ रुधिः ; रुखंड. पुलिन, पु॰ दांव ; दांव ; वै एर. . पुलिस, स्नी॰ పೋಲೀಸು ಶಾಖೆ; ಪೋಲೀಸು ಸಿಪಾಯಿ. ಬೆನ್ನು; पुरत, स्त्री॰ कै०क्षातं; ಪೀಳಿಗೆ; ತಲೆಮಾರು. पुस्तक, स्त्री॰ ಹಿಂಗಾಲೇಟು. पुस्तनामा, पु॰ ವಂಶಾವಳಿ. पुरत-पनाह, स्त्री॰ ಬೆಂಬಲ; ಆಸರೆ. पुक्ता, पु॰ ಆಧಾರ; ಏರಿ; ಕಟ್ಟೈ; ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದುಗಡೆ ರಟ್ಟು. पुस्तारा, पु॰ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರುವಷ್ಟು ಹೇರು. पुक्ती, स्त्री॰ रुक्काಯ ; रंग्वेठ्य. पुक्तेनी, वि॰ इंटिंडिंग मंडिंडिंडिं ಬಹಳ ಕಾಲದ. पुष्कल, वि॰ ಆಧಿಕವಾದ. . पुष्ट, वि॰ ಪುಷ್ಟನಾದ; ಪೌಷ್ಟಿಕ ವಾದ. पुष्टई, स्त्री॰ ಪೌಷ್ಟಿಕ ವಸ್ತು. पुष्टि, स्त्री॰ ಪೋಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ. पुहुष, पु॰ छोडू ; ळ०. ರ್ಞಾ, ಕಾಣಿ ಬಾಲ. प्ंछार, वि॰ धार्ञास्,

ರ್ಷೆವಾ, ಫಾಂ ಮೂಲಭನ; ವಾಳ; ಐಶ್ವರ್ಯ. पूंजीपति, पु॰ यः व्हें जार्च तार्च तार्च. पूआा, पु॰ ಹೊ೧೪ಗೆ. पूछ, ಫಾಂ ಕೇಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಶ್ನಿಸು ವಿಕೆ. पूछताछ, स्त्री० ವಿಚಾರಿಸುವಿಕೆ: ತನಿಖೆ; ವಿಚಾರಣೆ. पूछना, स॰ कैं का ; इं, है का. प्जन, पु॰ ಪೂಜೆ; ಮರ್ಯಾದೆ. पूजना, स॰ डाइट्टर्स ; ಆರಾಧಿಸು. **ಆಂ** ಪೂರ್ತಿಮಾಡು. पूजा, स्त्री॰ ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ; **—पार पु॰** छा॰ छै छात्रमगु ट. पूजित, वि॰ इंगिक्षेप्रधुं, पुज्य, वि॰ ग्रांक्ष्रेश्या; ಮಾನ ನೀಯ. पूड़ी, स्ती॰ ಪೂರಿ; ತಬಲದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮ. पूत, वि॰ ಪವಿತ್ರವಾದ. पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ಯ. पूनी, स्त्री॰ ಹಿಂಜಿದ ಅರಳೆಯ ಬತ್ತಿ. प्नो, स्नी॰ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ; ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ෂීಥಿ. पूर, पु॰ ಪ್ರವಾಹ; ತುಂಬುನಿಕೆ; ಹೂರಣ. ಡಿಂ ಪೂರ್ಣ. पूरण, पु॰ ತುಂಬುವಿಕೆ वि॰ ತುಂ ಬುವ; ಪೂರಕ. पूरना; स॰ ತುಂಬು; ಭರ್ತಿಮಾಡು.

चौक-पूरना उ० ती १० छा हा.

पूरव, पु॰ वंशिवस्थः, झावानिकंतु. पूरवल, पु॰ धंपिति सावा; झावान स्तर्. पूरवी, वि॰ झावानिकंतुत. पूरा, वि॰ डा॰ धोदा; स्रोझालान;

पृतित, वि॰ डंग्लिश हों ; इंटी

ಪೂರ್ಣ. पूरी, ಫಾಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ;

ವೂರಿ. पूर्ण, वि॰ ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣ. पूणेता, स्त्री॰ ತುಂಬಿರುವಿಕೆ.

र्णिविराम, पु॰ ವಾಕೃವು ಪೂರ್ಣ ವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ; ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ.

पूणिमा, खो॰ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ. प्वं, पु॰ ಮೂಡಲು. वि॰ ಮೊದಲಿನ; ಮುಂದಿನ; ಹಳೆಯಕಾಲದ. पवंक. कि॰ ಸಹಿತವಾಗಿ; ಸಮೇತ.

प्वेंक, कि॰ ಸಹಿತವಾಗಿ; ಸಮೇತ. प्वेंवत, कि॰ ಮೊದಲಿನಂತೆ. प्वेंवतीं, वि॰ ಮೊದಲಿನ; ಮು०ः सै ಇದ್ದ.

प्तेवृत्त, पु॰ ಚರಿತ್ರೆ. प्तांपर, कि॰ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ. प्तां, ति॰ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಪೌರ್ವಾತ್ಯ. प्रा, पु॰ ಹುಲ್ಲು, ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾ ದವುಗಳ ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ.

ದವುಗಳ ಕಟ್ಟು; ಹೂರ. ಶ್ವಸ, ಇಂ ಪುಷ್ಯಮಾಸ. ಶ್ವಭಾ, ಇಂ ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನವಾದ.

पृथक्करण, पु॰ धं एउँ काला कि है.

पृथु, **वि॰ ವಿ**ಶಾಲವಾದ. पृथुल, **ಫ**िಂ ಚತುರತೆ; ಆಜಾನು ಬಾಹು.

प्रष्ठ, पु॰ ಹಿಂಭಾಗ; ಬೆನ್ನು; ಪುಟ; ಪೇಜು.

पेंग, स्त्री॰ ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ.

पॅगना, अ॰ ಜೋಲಾಡು; ಓಲಾಡು. पॅदुको, स्नो॰ ಪಾರಿವಾಳ; ಊದು ಗೊಳವಿ.

पेंदा, पु॰ डिंध्यात ; ७३.

पेखना, म॰ रौकार्डा.

पेन, go ಸುತ್ತು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು; ನೋಸ; ತಂತ್ರ; ಕೀಲು ನೊಳ; ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು.

पेचक, स्त्री॰ व्याउद १०० वं.

पेचकश, पु॰ डैठागांड.

पेचताव, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆಡಗಿ ಸಿಟ್ಟ ಕೋಪ.

पेचदार, वि॰ ತೊಡಕಿत; ಸಿಕ್ಕಿत; ಸುತ್ತುಳ್ಳ; ಕೀಲುಳ್ಳ.

पेचेवान, पु॰ ळाड्यु ವಿನ ಉದ್ದವಾದ ನಳಿಗೆ.

पेचिं<mark>श, स्त्रो० ಹ</mark>ೊಟ್ಟಿ ನುಲಿ; ತೀತ ಭೇದಿ.

पेचीदगी, स्त्री० ತೊಡಕು; ಸಿಕ್ಕು; ಪೀಕಲಾಟ.

पेचीदा } वि॰ ਭੌਂਡਫਰਿਨ; ਚਰੈਲ पेचीਲा } ਕਰ.

चेट, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿ; .ಬಸಿರು; ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು;—चलना ಭೇದಿಯಾಗು ವುದು. पेटारा, पु॰ थाधी ; संधारि. पेटिका, खो॰ संधी ते.

पेटी, स्रो॰ प्रक्षू ग्रेंधु ते; ಹಡಪ; ಕಮರ್ಬಂದು.

ರಿಕ್ಷ, **ಡಿಂ** ಹೊಟ್ಟಿಬಾಕ.

पेडा, पु॰ ಬೂದು ಗುಂಬಳ ಕಾಯಿ. पेड़, पु॰ ಮಠ; ವೃಕ್ಷ.

ರಿತ್ರ, ಡಂ ಹಾಲುಖೋವಾ ಮತ್ತು

ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ.

पेडू, पु॰ ಕಿಬೊಟ್ಟಿ; ಗರ್ಭಾಶಯ. पेन्हाना, स॰ ತೊಡಿಸು; ಉಡಿಸು. पेबन्द, पु॰ ತೀಪೆ; ಜೋಡಿಸಿಹೊಲಿ ದದ್ದು.

पेय, वि॰ ಕುಡಿಯಬಹುದಾದ. पु॰ ಕುಡಿಯುವ ಪದಾರ್ಥ.

पेरना, स॰ ಹಿಂಡು; ಗಾಣವಾಡು; ಪೀಡಿಸು.

पेलना, स० ಒತ್ತು; ಅಮುಕು; ದೂಡು.

पेला, .g. ಜಗಳ; ತಕರಾರು; ತಪ್ಪು; ಮುತ್ತಿಗೆ.

पेवन्द, पु॰ दे॰ पेबन्द.

पेबस, पु॰ ಗಿಣ್ಣು ಹಾಲು.

पेस, दुः ಮುಂಭಾಗ. क्रिः ಮುಂದೆ; ಮುಂದುಗಡೆ;—आना ಮುಂದೆ ಬರು, ವ್ಯವಹರಿಸು;—करना ಮುಂದಿಡು.

पेश-क्रदमी, स्त्री॰ ಮುನ್ನಡೆ; ಮುಂ ದಾಳುತನ; ಆಕ್ರಮಣ. पेश कश, **ಟಾ**ಂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅರ್ಷಿ ಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

पेश-कार, पु॰ ನ್ಯಾ ಯಾ ಧೀ ಶ ನ ಮುಂದೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಆಧಿಕಾರಿ.

पेशगी, स्नो॰ ಮುಂಗಡ.

पेशतर, कि॰ दे॰ पेश्तर. पेश-दस्ती, स्त्री॰ ಮೊದಲು ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು.

पेश-वंदी, स्त्री॰ ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ರುವ ಹಂಚಿಕೆ; ಪೀಠಿಕೆ.

पेत्रसाज, पु॰ ಕಲ್ಲು ಹೊರುವ ಆಳು. पेत्राचा, पु॰ ಆಗ್ರಗಣ್ಯ; ಮುಖಂಡ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಕ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದನಿ.

पेशवाई, स्वी॰ ಎದು ರುಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು.

पेशवाज़, खी॰ तर्ज्ञानिक्यण डिक्सू ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಮಾಸದಂತೆ ಒಳಗೆ ಉಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಲಂಗ.

पेशा, पु॰ ລൃత్తి; ಕೆಲು (ಕಸುಬು. पेशानी, खो॰ ಹಣೆ; ಹಣೆಬರಹ

पेशाब, पु॰ ಮೂತ್ರ ; ಉಚ್ಚೆ. पेशाबद्राना, पु॰ ಮೂತ್ರಿ.

पेशावर, पु॰ ಕನುಬುದಾರ; ಕೆಲಸ ಗಾರ.

पेशी, स्नी॰ ಮೊಕಜ್ಞಮೆಯು ನ್ಯಾಯಾ ಧೀಶನಮುಂದೆ ಬರುವಿಕೆ; ಹೀ ರಿಂಗು.

पेशीन-गोई, स्नो॰ ಭವಿಷ್ಯ ವನ್ನು ಹೇಳುವುದು. पेस्तर, कि॰ ಮೊದಲು; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ. पैंजनी, खो॰ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಸರ; ಪೈಜನ. पैंठ, खो॰ ಆಂಗಡಿಸಾಲು; ಸಂತೆ. पेंड, पु॰ ಹೆಜ್ಜೆ.

वैंबा, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತೆ; ಲಾಯ;—मारना ಲೂಟಿಮಾಡು ವುದು.

पैंत, स्नो॰ ಪಣ; ಪಂದ್ಯ. पै, अस्य॰ ಆದರೆ; ಅನಂತರ. पैकर, स्नो॰ ಮುಖ.

वैकार, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆಸಾಮಾನು ಮಾರು ವವ.

पैलाना, पु॰ ಕಕ್ಕಸು; ಪಾಯಖಾನೆ. पैगंबर, पु॰ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕ. पैगाम, पु॰ ನಂದೇಶ.

पेत, स्त्रो॰ डाक्ष; डाउँ हैं...

पैजामा, पु॰ ಚಲ್ಲಣ; ಷೆರಾಯು. पैज़ार, पु॰ ಎಕ್ಕಡ; ಮೆಟ್ಟು; ಕೆರ. पैठ, स्रो॰ ಹೊಗುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ. पैठना, स॰ ಹೊಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು;

ನುಗ್ಗು. पैझी, ജി• ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಸೋ ಪಾನ; ಮೆಟ್ಟಲು.

पैतरा, पु॰ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಅಥವಾ ಕುಸ್ತಿ ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತತಿರುಗುವಾಗ ಕಾಲಿಡುವ ರೀತಿ.

पैतृक, वि॰ ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ.

पेदल, वि॰ ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದ ಹೋ ಗುವ. क्षि॰ ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದೆ. दु॰ ಕಾಲ್ನಡೆ. पैदा, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ; ಉತ್ಪನ್ನವಾದ; ಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. फैतारक स्थि॰ कार्धा : ॥ इ.स. -

पैवाइश, खो॰ ಹುಟ್ಟು; ಉತ್ಪ<u>ತ್ತಿ;</u> ಜನ್ಮ.

पैदाइशी, वि॰ ಹುಟ್ಟಿ ದಾರಭ್ಯದ; ಬಹಳ ಹಳೆಯ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

पैदावार, स्त्री० ಬೆಳೆ. पैना, वि० ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣ.

पेना, विक ळ०७३०८; बर्स्सूल. पेमाइश, स्त्रो० ७५डै.

पैमाना, पु॰ ಅಳೆಯುವ ಉಪಕರಣ; ಪರಿಮಾಣ; ಅಳತೆ.

पैयाँ, स्त्री॰ ಕಾಲು; ಪಾದ. पैया, पु॰ क्ष्युः; शिखः. भैसः पु॰ क्ष्युः: क्रार्टः केंद्रीतः

पैर, पु॰ ಕಾಲು; ಪಾದ; ಹೆಚ್ಚೆಯ ಗುರುತು.

पैरगाड़ी, खो॰ బ్బీసికల్లు. पैरना, अ॰ ఈసు; ఈజు. पैरवी, खो॰ అనువరణి; ఆజ్మా బాలనే; ఓడాటి; బ్రయక్త.

पैरवीकार, पु॰ ಅನುಸರಿಸುವವ. पैरा, पु॰ ಕಾಲಿಡುವಿಕೆ; ಕಾಲಿಟ್ಟ ಘಳಿಗೆ.

पैराक, पु॰ ಈಜುಗಾರ. पैराना, स॰ ಈಜಾಡಿಸು. पराव, पु॰ ಈಜುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾ

ದಷ್ಟು ಆಳ. पैरो, पु॰ ಅನುಯಾಯಿ; ಶಿಷ್ಯ. पैरोकार, पु॰ ಅನುಸರಿಸುವವ. पैरोब, पु॰ ತೇಪೆ; ಕಸಿ; ಬಿಸಗೆ.

पेवंदी, वि॰ हिंभे का वित.

पैवस्त पैवस्त, वि॰ ಮಿಳಿತವಾದ; ಸೇರಿದ. पैसना, अ० ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು. पैसा, पु॰ क्वां का अंधू ; ळक. पैसार, पु॰ झुउँ१ रू. पैहम, वि॰ रें ० कि॰ वि ठां ठी कि॰ ಒಂದೇಸಮನೆ. पैहारी, वि॰ मॅरुगुर्भ; ವಿರಕ್ತ. पोंगा, पु॰ ಬಿದುರಿನಕೊಳವಿ; ಗೊಟ್ಟ, ನಳಿಗೆ. ಡಿ. ಪೊಳ್ಳು; ಟೊಳ್ಳು; ಮೂರ್ಖ. पोंगी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕನಳಿಗೆ; ಕೊಳವ; ಕೊಳಲು. पाँछन, पु॰ ಒಂँಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಕೊಳೆ. पोंछना, स॰ ६० रैंग्रः; १० स्थू. पु॰ ಒರೆಸುವ ಬಟ್ಟಿ. पोंटा, पु॰ भै०थर ; तीतर्ह्हू.

पोना, पु॰ काञ्चेत ಮहे. पोआना, स॰ पोना ದ ಪ್ರೀರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ. पोखरा, पु॰ चंक्च ; चंकधं. पोच, वि॰ डंग्र्युः; त्रिः छः ; त्रे हुं ह्युः. पोची, स्रो॰ रिःसंडु; डास्नुई. पोछना, स० दे० पोंछना.

ಗುಡ್ಡಿ. पोटना, स० ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಶೇಖ

पोर, स्त्री॰ ಗಂಟು; ಹೊರೆ; ಮೆದೆ;

पोरली, बी॰ त्रलू तिः धिः. पोड़ा, वि॰ क्षेत्रु, ज्ञत ; त्रुद्ध. पोत, पु॰ ಮರಿ; ಪಿಳ್ಳಿ; ನೆಯ್ಸೆ; ಹಡಗು; ಕಂದಾಯ; ಮನೆಯ

पोतदार, पु॰ ಖಜಾನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. पोतना, स॰ ಸವರು; ಲೇಪಿಸು: ಸಾರಿಸು.

पोता, पु॰ कामत्रकाम; क्रीकां मं; ಅಂಡಕೋಶ.

पोती, स्नी॰ ಮಗನ ಮಗಳು: ಮೊಮ್ಮ ಗಳು.

पोथा, पु॰ दैंगब्रू होर्डु ह पोथी, स्त्री॰ ಪುಸ್ತು ಕ. पोद्दार, पु० दे० पोतदार. पोना, स॰ फैध्यु डिध्यु ; फैध्यु

ಸುಡು; ಪೋಣಿಸು. पोपला, वि॰ ಮುದುಡಿಕೊಂಡ: ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲದ; ಪೊಕ್ಚ.

पोपलाना, अ॰ ಬೊಕ್ಚ ಬಾಯಾಗು. पोर, स्त्री॰ धैर्टर तेँक्लू; ಕಚ್ಚಿನ ಅಥವಾ ಬಿದುರಿನ ಗೆಣ್ಣು.

पोल, स्त्री॰ धानीथा; अंतर्प; ಶೂನ್ಯ; ಟೊಳ್ಳು; ಪೊಳ್ಳು; — खुलना ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟಾಗು. पोला, वि॰ ಟೊಳ್ಳಾದ; ತಿರುಳಿಲ್ಲದ; ನಿಸ್ಸಾರ; ಮೆತ್ತ್ರನೆಯ.

पोलाव, पु० दे० पुलाव. '

पोशाक, स्त्री॰ ९०८ में; ತೊಡಿಗೆ; ಡ್ರೆಸ್ಸು.

पोशीदगी, स्नी॰ ಮರೆಮಾಡುವಿಕೆ; ರಹಸ್ಯ; ಗುೆಟ್ಟು.

पोशीदा, विध ಮರೆಮಾ ಚಿದ; ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗುಟ್ಟಿನ. पोषक, वि० ಪೋಷಿಸುವವ; ಪಾಲಕ; ಸಹಾಯಕ.

पोषण, पु॰ ಪಾಲನೆ; ಸಹಾಯ. पोषना, स॰ ಸಾಕು; ಪೋಷಿಸು. पोषित, वि॰ ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟ. पोष्य, वि॰ ಪೋಷಿಸ ಬೇಕಾದ. पोष्यपुत्र, पु॰ ಸಾಕುಮಗ. पोसा, पु॰ ಪೋಷಿಸುವವರ ಮೇಲನ

ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ. पोसना, स० ಪೋಷಿಸು; ಸಲಹು. पोस्त, वि० ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ಸಿಪ್ಪೆ; ತೊಗಟೆ.

पोता, पु॰ ಗಸೆಗಸೆ ಅಥವಾ ಅಫೀ ಮಿನ ಗಡ.

पोस्ती, पु॰ ಸೋಮಾರಿ. पोस्तीन, पु॰ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ ಉಡಿಗಿ.

पोहना. स० ಪೋಣಿಸು; ಒಳ. पो, स्त्री० ಅರವಟ್ಟಿಗೆ; ಪ್ರಕಾಶ; —फ्टना ಬೆಳಕು ಹರಿ;—बारह ಲಾಭವಾಗುವುದು; ಜಯಶಾಲಿ

पोंआ, पु॰ ಪಾವು; ಕಾಲುಸೇರು. पोंह्ना, अ॰ ತೂಗಾಡು. पोंहाना, स॰ ತೂಗಾಡಿಸು; ಮಲ ಗಸು; ಪವಳಿಸು.

पौत्र, पु॰ ಮೊಮ್ಮ ಗೆ.

ಯಾಗುವುದು.

पैति, स्री॰ धिसुतिखः; ४४: तर्थं ठाथे. पौदा, स्री॰ स्वथ्यात्वरे. पौदा, पु॰ धिसुद्धारः; तिखः. पौना, पु॰ त्रा॰ सि॰ ठाउस्नुथ्य. पौनार, स्री॰ ङाउँठै क्राधित त्र्भते एक्टा ति॰ क्रांटी क्राधित त्र्भते एक्टा ति॰ क्रांटी क्रांटिश्वर

मोनी, खो॰ ಮದುವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇನಾಮು ಪ್ಷಪಡೆಯುವ ಜಾತಿಯ ಜನಗಳು.

पौने, वि॰ ಕಾಲು ಕಡಿಮೆ; ಮು ಕ್ಯಾಲು.

पौर, श्ली॰ ಬಾಗಿಲು. वि॰ 'ನंಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. पौरिया, पु॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

पोसी, खो॰ घानीలు; మిట్టలు. पोबा, पु॰ काలుसंदा; काञी. पोष्टिक, वि॰ कोష్ట్రి कैतिबंड कुं. पाडा, पु॰ ఆరవేట్టి గే. पाजा, पु॰ ఈటర్ట్; స్టిటిట్టి.

प्याजी, वि॰ ಈ ರುಳ್ಳಿಯಂಥ. प्यादा, पु॰ ಕಾಲಾಳು; ಸಿಪಾಯಿ;

ಸೇದೆ.

प्यार, पु॰ हुँ, का ; हु, है. प्यारा, वि॰ हु, का ; हु, है. प्याला, पु॰ घहीं, हु, है. प्यास, स्त्री॰ धार्काण्डें, है! एवं हैने.

प्यासा, वि॰ धार्वे धार्वे स्वाप्त स्वापत स्वापत स्वापत स्वापत स्वाप्त स्वापत स्वापत स्वापत स्वापत स्वापत स्वापत स्वाप

ಅಧಿಕತೆ.

प्रच्छन्न, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ. **प्योसर, पु॰** तिल्ल्लू क्रान्था. प्रजा, स्त्री॰ ವುಕ್ಕಳು; प्योसार, पु॰ डंडर्फ ಮನೆ. प्रकट, वि॰ ತಲೆದೋರಿದ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂತಾನ; ಪ್ರಜೆಗಳು. प्रज्ञ, पु॰ ಅರಿತವೆ; ವಿದ್ವಾಂಸ್ಸ ವಾದ; ಸ್ವಷ್ಟ. प्रज्वलित, वि॰ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; प्रक्षं, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ. ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. प्रकांड, वि॰ धळर तीवतू. प्रकृत, वि॰ ವಾಸ್ತ್ರವಿಕ; ಪ್ರಕೃತಿಯ. प्रण, पु॰ सुं बैह्रू; यसक्. प्रकोप, पु॰ विशेषक्रकात केंग्स प्रणय, पु॰ हैं, हैं; है, है. प्रणियनी, स्त्री॰ ಪ್ರೇಮಿಸಲ್ಪ ಟ್ಟವಳು; ವ್ಯಾಧಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. प्रकोष्ट, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಅಂ गर्र; ಮುಂಬಾ ಪ್ರೇಮಿಕೆ; ಹೆಂಡತಿ. ಗಿಲ ಬಳಿಯ ಕೋಣೆ. प्रणयी, पु॰ ಪ್ರೇಮಿ; ಗಂಡ; ಪತಿ. प्रक्रिया, स्रो॰ ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ. प्रणाली, स्रो॰ ಕಾಲುವೆ; प्रक्षालन, पु॰ ತೊಳೆಯುವಿಕೆ. ಪರಿಪಾಟ; ಪದ್ಧತಿ; प्रक्षिप्त, वि॰ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. ವಿಧಾನ; ಪರಂಪರೆ. प्रणीत, वि॰ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. प्रस्तर, वि॰ और ह्रा ; ಅತ್ಯಂತಪ್ರ ಕಾಶ ಪೂರ್ಣವಾದ. प्रणेता, पु॰ ರಚಿಸಿದವೆ. प्रख्यात, वि॰ कैंप्रठाजाभेक्षात ; प्रतारणा, स्त्री॰ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಕಪಟತನ; ಧೂರ್ತತೆ. प्रगटना, अ॰ ಹೊರಗೆಡಹು; ಪ್ರಕಟ प्रति, वि॰ ವಿರುದ್ಧ ವಾದ; ಎದುರಿನ; ವಾಗು. ಬದಲಾಗಿ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು. अस्य प्रगत्भ, वि॰ क्षाकः; संडंग्रं ; ह्रुं डे ಎದುರಿನಲ್ಲ; ಕುರಿತು; ಕಡೆಗೆ. ಭಾಶಾಲಿ; ಧೈರ್ಯ್ಕಶಾಲಿ. ಕಾಂ ನಕಲು; ಪ್ರತಿ. प्रमाद, वि॰ थधां क्रं सं्यु ; ृथकं र प्रतिकार, पु॰ र्रं(छ); क्षेत्रेड्रँ, ಅಳವಾದ. ಉಪಾಯ. प्रचार, पु॰ ಹೆಚ್ಛಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರು яतिकूल, वि॰ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲದ; ನಿಕೆ; ವ್ಯಾಪನೆ. ವಿರುದ್ದ. प्रचुर, वि॰ ಬಹಳವಾದ; ಅಧಿಕ; प्रतिक्रिया, स्त्री॰ ವಿರೋಧವಾದ ವಿಫುಲ. ಕ್ರಿಯೆ. प्रचुरता, खी॰ ಹೇರಾಳವಾಗಿರುವಿಕೆ; प्रतिद्वंद्व, वि॰ ವಿರೋಧ.

प्रतिद्वंद्वी, पु॰ ಎಜುರಾಳಿ; ವಿರೋಧಿ.

प्रतिपक्ष, पु॰ धंगुः; ವೈರಿ; ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ.

দাবিদোর্ন, দু০ జేన్నాగ్ తిళియ ಘಡಸು ఏ ಕೆ; ಧರೂ ಪಣೆ; ಪ್ರಮಾಣ.

प्रतिफल, पु॰ ಪರಿಣಾಮ.

प्रतिबंध, पु॰ डढँ; ఆడభనే; నిహ్మ; విడ్డూర.

प्रतिबद्ध, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಯಂ ಕ್ರಿತ.

प्रतिमा, स्त्री॰ ಬುದ್ಧಿ; ಆರಿವು; ದೀಪ್ತಿ; ಕಾಂತಿ.

प्रतियोगिता, स्त्री॰ ಪೋಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ವಿರೋಧ.

प्रतियोगी, पु॰ ಪಾಲುದಾರ; ಭಾಗಿ. प्रतिरोध, पु॰ ವಿರೋಧ; ತಡೆ; ಆತಂಕ.

प्रतिलिपि, स्ना॰ ಬರೆದುವರ ನಕಲು; ಕಾಪಿ.

प्रतिवाद, पु॰ ವಾದ ನಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ:

সিतिशोध, पु॰ ಹೆಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ; ಸೀಡು.

प्रतिष्ठा, स्त्रीः गೌರವ; ಆದರ. प्रतिष्ठित, वि॰ ಆದರಹೇಯ; ಗಜ್ಯ; ಮಾನ್ಯ; ಮಾನನೀಯ.

अतिस्पर्द्धा, स्त्री॰ वर्तेन युप्टत्यू ಮೂರಸಬೇಕೆಂಬ वर्ष्ट्धा, जै ಪೋಟಿ. प्रतिहंता, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವ ; ಆತಂಕಪಡಿಸುವವ.

प्रतिहत, वि॰ ತಡೆಯಲ್ಲ ಟ್ಟ. प्रतिहारी, पु॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ. प्रतिहिंसा, स्त्री॰ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳಳು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ

ಹಿಂಸೆ. ವಾಣಿಕ, ಫೃಂ ಗುರುತು; ಚಿನ್ಲೆ.

प्रतीक्षा, स्त्रो• ನಿರೀಕ್ಷೆ; ಕಾದಿರು ವಿಕೆ.

प्रत्येचा, म्री० प्रतेग्रे, तळातू. प्रत्यय, पु० त०धे हैं; ते ज्ञानुमः; त्रेथा है; क्षान्ते हैं; ते जैरहे. प्रत्यर्थी, पु० ग्रै, ग्रीलंधे का स्थान

प्रत्युत्, अस्य ॰ वर्षे धूर्वे.

प्रस्युत्तर, पु॰ ಮಾರುತ್ತರ. प्रत्येक, वि॰ ಪ್ರತಿಯೊಂದು; ಒಂ ದೊಂದು.

प्रथमतः, कि॰ ಮೊದಲು; ಮಾಂಚಿತ . ವಾಗಿ.

प्रथा, स्त्री॰ २९८; काढ़े; इ.वं. ८ प्रदीप, पु॰ विश्वः; धैंडचं. प्रदीस, वि॰ ११ विकास है के वा

ಉಜ್ವಲ.

प्रयंच, पु॰ ಸೃಷ್ಟಿ; ಭೂಲೋಕ; ಬೂಟಾಟಕ, ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ. प्रयंची, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟಿ. प्रफुद्धना, स॰ ಅರಳು.

प्रवंध, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. प्रभात, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ. प्रलोभन, पु॰ २०७०(%; ७४) ತೋರಿಸುವಿಕೆ. प्रशंसनीय वि॰ कैंग ति चैंग जैंग ति ವಾದ; ಹೊಗಳತಕ್ಕ; ಸ್ತುತ್ಯ. प्रवासी, वि॰ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ. प्रसन्नता, स्त्री॰ २०डी० र्ड. प्रस्ता प्रस्तिका } स्त्री॰ ध्वाळाळे. प्रस्तर, पु॰ हंूं). त्रस्तार, पु॰ ळंठळं ठी है. ಗೊತ್ತು प्रस्ताव, पु॰ ह्युरुकु इं; ವಳಿ; ಠರಾವು. प्रस्तावना, स्त्री० क्षेरि हैं. प्रस्तावितः, वि॰ माधिमार्वे. प्रस्तुत, वि॰ भैत्रु; ತಯಾರು. प्रहर, पु॰ क्षार्च; ಝाವ. प्रहरी, पु॰ ವಹರೆಯನನು. प्रहसन, पु॰ धेर्नु काधर ; कार्यु. प्रहार, पु॰ ఏधा; कैंग दैंड. प्रांगन, पु॰ ७० तर्थ. प्राक्कथन, पु॰ ಮುನ್ನು ಡಿ. प्राचीर, पु॰ ಆವರಣಧಗೋಡೆ. प्राप्त, वि॰ ಲಭ್ಯವಾದ. प्राप्ति, स्त्री॰ ಪಡೆಯುನಿಕೆ. प्रार्थेना, स्त्री॰ धेत्रू ळ ; ఆटर्डे. प्रार्थना-पत्र, पु॰ ಅರ್ಜ; ಮನವಿ. प्रसाद, पु॰ ಅರಮನೆ; ಮಹಲು. प्रीति, स्त्री॰ ಪ್ರೇಮ. प्रीतिभोज, पु॰ छिडल. क्रेग्णा, स्नी॰ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು.

प्रेषण, पु॰ चंधेराधी हैं. "
प्रोपित, वि॰ टाटवेट्टिट .
प्रोप्त, वि॰ टाटवेट्टिट .
प्रोप्त, वि॰ था ए टाटी था या दा ;
संडाट ; तं०थ्रेट .
राज्यन, पु॰ टाउनके ; डाँग्प्रेथ्या .
च्हीहा, खी॰ तार्थु ; ग्रुं हर .
प्राप्त , पु॰ डांड्यु ; डां०व्यं .
पंत्रा, खी॰ ६०टा मारीते धाँचाता ।
जार्थु धाँदाद .
पंत्र, पु॰ था०दात ; था था ; डाँग्राम ;
टळारा, .

ठळत्रु.
फंदवार, वि० थर्ण थिश्तां उर्ज.
फंदा, पु॰ थर्ण.
फंदा, पु॰ थर्ण.
फंदाना, स० भेर्चु, भेर्चु, थिश्मं.
फंदाना, स० भेर्चु, ग्रां, भेर्चु, थिश्मं.
फंदाना, स० भेर्चु, ग्रां, भेर्चु, थिश्मं.
फंदाना, स० थेर्चु, ग्रां, ग्रांचु, श्रांचे, प्रांचे, प

फ़क, पु॰ ದಾರಿದ್ರು; ಬಡತನ. फ़क़र } पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ; ಗರ್ವ; ಅಭಿ. फ़क्त, } ಮಾನ. फ़क्तिया, कि॰ ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕ. फ़गॉ, पु॰ ಅಳುವಿಕೆ; ಉದ್ಗಾರ. फाजा, पु॰ ಹೆಪ್ಳಳಿ ಹೆಬ್ಬ. फगुनाहर, ജೆ ಸಾಲ್ಗು ನಮಾಸದಲ್ಲಿ 'फड़कना, अ ಅದುರು; ಬಡಿದು ಬೀಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ.

ಜಾನೆ.

फ्रज़ल, पु॰ ಕೃಪै; ಅನುಗ್ರಹ. फ्रज़ा, स्त्री॰ ಮೈದಾನ; ಕಾಂತಿ.

फ्रज़ीलत, स्त्री॰ ँग्रैं(डूं डैं.

फ़ज़ीहत, स्त्री॰ ದುರವಸ್ಥೆ; ತೊಂದರೆ; ಪಜೀತಿ.

फ़ज़ूल, वि॰ जु, क्र; रु ठक्र हु ; —गो ಬಕವಾದಿ.

फ़जूलबर्च, यु॰ ದುಂದುಗಾರ.

फ़जूलख़र्ची, खी॰ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ. फ़ड़ल, पु॰ दे॰ फ़ज़ल.

फर, स्त्री॰ ಆನುಕರಣ ಶಬ್ದ; ಒಡೆ ಯುವಿಕೆ.

फटक, पु॰ ಸ್ಪಟಿಕ.

फटकना, अं ग्रैं रिं ; डं थ हो. सं ಕೇರು; ತೂರು.

फटकार, स्त्री० ಗದರಿಕೆ.

फरकारना, स॰ तावर्वजावाः ; तत ರಿಸು.

फरना, अ० ६ खें ; धेरी.

फरा, वि॰ कंटेत; ಒಡೆದ. g॰ ಬಿರುಕು; ಒಡಕು.

फटिक, पु॰ ह्यूधै ह

फहा, पु॰ ಬಿದುರಿನ ಸೀಳು.

ಇತ್, ತೃಂ ಜೂಜಾಟದ ಪಣ; *ಪಂದ್ಯ; ಜೂಜುಕಟ್ಟಿ ; "ದಳ್ಳಾಳಿಕಟ್ಟಿ.

ಕೊಳ್ಳು.

फ़ज़र, खी॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂ फ़ड़नवीस, पु॰ ಮರಾಟರ ರಾಜ್ಯ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪದವಿ.

> फड़बाज़, पु॰ ಜೂಜು ಕಟ್ಟೆಯ ಒಡೆಯ.

ಇಂಗ, ಇಂ ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ.

फगीश, यु॰ कोळाडें(ब्र.

फ़तवा, दुः ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಶಾಶ್ತ್ರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾನೆ.

फ़तह, स्त्री॰ तेंध्यु; क्ष्याः;—याब ಜಯಶಾಲಿ.

फतहमन्द, वि॰ ವಿಜಯಶಾಲಿ; ಜಯಿಸಿದವೆ.

फ़र्तिगा, पु॰ ಮಿಡತೆ; ಪತಂಗ.

फ़तीर, पु॰ ಆಗತಾನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿನಾದಿದ ಹಿಟ್ಟು. (समीर का , उच्टा)

फ़तील-सोज़, पु॰ विश्वर्युः विश्व ಟಿಗೆ.

फ्रन्र, पु॰ ವಿಕಾರ; ದೋಷ; ನಷ್ಟ; ತಂಟಿ.

फ़त्रिया, वि॰ ತಂಟಲುಮಾರಿ; ಜಗಳಗಂಟೆ.

फ़त्ही, स्नी॰ ತೋಳಿಲ್ಲದ ಅಂಗಿ. क्रतेह, बी॰ ವಿಜಯ ; ಜಯ.

फन, पु॰ ळैंबै.

फन, पु॰ ಗುಣ; ವಿದ್ಯೆ; ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ.

फना, स्त्री॰ त्राठं; कार्यं. फत्री, स्त्री॰ धैंहाँ.

क्कीला, पु॰ ಗುಳ್ಳಿ; ಹೊಪ್ಪಳೆ. दिल के क्कीले कोड्ना ಮನಸ್ಸಿ ನದುಗುಡವನ್ನು ಹೊರಹಾಕು ವುದು.

·क्सबना, अ॰ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣು. क्सबती, स्त्री॰ ಕಾಲೋಚಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯ ;

भवता, श्लाब कार्यकार स्वयं व्यापात है। —कसना कार्यं कार्यं कार्यं कार्यं कार्यं प्रविता, वि॰ कार्यं कार्यं कार्यं

कर, पु॰ ಅಲಂಕಾರ; ತಳುಕು ಬೆಳಕು. करें व फरें ಅಡಂಬರ. फरकन, पु॰ ಮೊಸಳೆ; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಅಹಂಕಾರಿ.

फ़रक, पु॰ ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ. फ़रकना, अ॰ ತೋಚುವುದು. फ़रज़न्द, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

करज़ी, पु॰ ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ; ಬುದ್ದಿವಂತ.

फरजीवंद, पु॰ ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ತಡೆ ಗಟ್ಟು ಏಕೆ.

फरफैर, पु॰ ವೋನ; ಠಕ್ತು; ವಂಚನೆ.

करबा, वि॰ ಬಲಿತ; ಕೊಬ್ಬಿದ. फरमांबरदार, वि॰ ಆಜ್ಞಾ ಸಾಲಕ. करमा, पु॰ ಚೌಕಟ್ಟು; ಪಡಿಯಚ್ಚು; ಆಚ್ಚಿನ ಫಾರಂ;—खाँ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ; ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸುವವ.

फरमाइश, भ्री॰ ಅಪ್ಪಣೆ; ಆರ್ಡರು.

फ्रस्माइ्जी, वि॰ ಆರ್ಡರು ಕೊಟ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದ; ಉತ್ಘ್ರಷ್ಟ ವಾದ.

फरमान, पु॰ ಅಪ್ಪಣೆ; ರಾಜಾಜ್ಞೆ; ನಿರೂಪ.

फरमाना, स॰ ಆಜ್ಞಾಪಿಸು.

फरवी, स्त्री॰ ಅರಳು; ಪುರಿ; ಮಂ ಡಕ್ಕಿ.

फरसा, पु॰ ಸಮತಲವಾದಭೂಮಿ; ಮೃದುವಾದ ಜಮಖಾನ; — बन्द ಗಚ್ಚು ಗಾರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಮತಲಮಾಡಿದ ಭೂಮಿ.

फ़रशी, स्त्री॰ ಗುಡಗುಡೀ ; ಹುಕ್ಕಾ. फरसा, पु॰ ಕೊಡಲಿ.

फ़रहंग, स्त्रो॰ ನಿವೇಕ; ಜ್ಞಾನ. फ़हरन, स्त्रो॰ ಆನಂದ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ.

फरहरा, पु॰ ಬಾವುಟ. फरहाद, पु॰ ಬೆಟ್ಟ ತೋಡುವವ. फराक, पु॰ ವೈವಾನ; ಬಯಲು.

फ़राकत, वि॰ ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

फ्रसाख़, वि॰ ठिष्ठा ।; कैंरपेंस.

फराग, पु॰ విరామ. फरागत, स्त्री॰ थैढां तर्ढे; ಆವಕಾಶ; ಪುರಸತ್ತು.

फ़रामोश, वि॰ ಮंठैड. (फ़र्ज़ का बहु॰)

फ़रायज़, पु॰ ಕರ್ತವೃಗಳು. फ़रार, वि॰ ಓಡಿಹೋದ. फ़रारी, वि॰ ಪರಾರಿ; ಓಡಿಹೋದ. फराहम, वि॰ ಶೇಖರಿಸಿದ; ಕೂಡಿ ಸಿದ. फरियाद, ವಾಂ ದೂರು; ಫಿರ್ಯಾದು.

क्रिस्मिदी, वि॰ ದೂರು ಕೊಟ್ಟವ; ಭಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಿದವ. क्रिस्मिना, स॰ ಜಲಡಿಸು.

फ्रारिश्ता, पु॰ ದೇವದೂತ; ದೇವತೆ. फरी, स्त्रो॰ ಗುರಾಣಿ; ಡಾಲು.

फ्रांकि, पु॰ ఏರೊ॰ಧे; ಎದುರಾಳಿ. फ्रांकिन, पु॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು; ಉಭಯ ಪಕ್ಷದವರು.

फ़रूही, ജി॰ ಚಿಕ್ಕಗುದ್ದಲಿ; ಕಡೆ ಗೋಲು.

फरेंदा, पु॰ तैं(उँपैळक्कू. फरेंप्रता, वि॰ ಮीलसमाउट. फरेंब, पु॰ चंडधे; ಮीलस. फरेंबी, वि॰ ಮीलसमाउट; चंडधे. फरोंक्त, खो॰ के मुंळ्या; మाउटाधे. फरोंक्त, वि॰ మाउटाबेट.

क्कं, पु॰ ವೈತ್ಯಾಸ; ಅಂತರ; ಭೇದ. क्रज़े, पु॰ ಕರ್ತವ್ಯ; ಧರ್ಮ. क्रजेन्, क्रि॰ ಭಾವಿಸೀಣ. क्रजोनगी, खो॰ ವಿಜ್ಞಾನ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ;

ಉತ್ತಮ. ಈ ಡಿ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ :

फ्रज़ीं, वि॰ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ; ಕಲ್ಪ ನೆಯ; ನಿಜವಲ್ಲದ.

फ़र्द, खो॰ ನಿವರ; ಸೂಚಿ; ಚೀಟಿ; ಬಟ್ಟಿಯ ತುಂಡು; ರಜಾಯಿಯ ಒಂದು ಪರದ;—बातिरु वि॰ ಆಯೋಗ್ಯ; *ನಿರರ್ಥಕವಾದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ. ಡಿಂಒಂದು; ಒಬ್ಬ.

फ़द्न-फ़द्न, कि॰ ಒಬೆೊಬ್ಬ ನಾಗ; ಬೇರೆಬೇರೆ.

फ़र्रा, खो॰ ಕೊಂಬೆ.

फर्राटा, पु॰ ವೇಗ.

ತಲವಾದ.

फर्रार, वि॰ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲ. फर्रारा, पु॰ ಜಮಖಾನೆ ಹಾಸುವವ; ಗುಡಿಸುವ ಸೇವಕ.

फ्रांस्तु, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರ. फ्रांस, पु॰ ಜಮಖಾನೆ; ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ; ನೆಲಗಟ್ಟು; ನೆಲ; ಸಮ

फर्सी, वि॰ तैंथर्चे, मं०थ०प़ैभेत. फरा, पु॰ ಹಣ್ಣು ; इंथेड०० हं.

फ ಹಾಕ, पु• ಆಕಾಶ; ಸ್ವರ್ಗ; ಭಾಗ್ಯ.

फलकना, अ॰ डांडांडांडा; शास्त्रु. फलका, पु॰ ळैंबिंडांडांडां

फलतः, अस्य ಫಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿ; ಆದುಪರಿಂದ.

फलद, वि॰ इंध की खंड कु: फलना, अ॰ इंधिका; काळी धीट्छो; ळकिलू तो.

फलसफ़ा, पु॰ ವೇದಾಂತ; ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರ.

फलहरी, स्त्री॰ ಫಲ; ಹೆಣ್ಣು ಹಂಪಲು.

फलां, वि॰ व॰डंळ; ಅವಬಕ. फलांग, स्त्रो॰ ನೆಗೆದಾಟ; ನಾಗಾ

ಲೋಟ; ಜಿಗಿತ.

फलांगना, अ॰ तैंगै; काठा. फलांश, पु॰ ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಸಾರಾಂಶ. फ्रलाना, वि॰ ಇಂತಹ; ಅಮುಕ. फलालेन, पु॰ इन्नू रुण धर्धुः. फल्ति, वि॰ इंटीभैठाई; संव्यत्रु ವಾದ.

फली, स्त्री॰ थैं १ स्त्री० थे; काळी; ಅವರೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾಯಿ. फलीता, पु॰ ದೀಪದಬತ್ತಿ.

फ़ल्वारा, पु॰ ಕಾರಂಜಿ; ಬುಗ್ಗೆ. फसल, स्नो॰ धैं एं; आंडा.

कसली, वि॰ धांडा ಅಥವಾ धंरीत ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. 😗 ಫಸಲಿ ವರ್ಷ. क्रसाद, यु॰ क्षतंष्ठ; ಕలಪ; పిತೂರಿ;

ಒಳಸಂಚು.

फ्रसादी, वि॰ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸುವವ; ಜಗಳಗಂಟ.

फसाना, पु॰ ಕಥೆ; ಕಾದಂಬರಿ.

फ्रसाहत, स्त्री॰ ವಾಕ್ಸಾತುರ್ಯ; ಭಾಷಣ; ಕಲೆ.

फ्रसील, स्रो॰ तील खै; इंगु कार्ट.

फ़सीह, पु॰ धैताू्री ಮाತ्रताळा ವವನು; ವಾಚಾಳಿ.

फ़स्द, स्त्री॰ ರಕ್ತ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಕೆಟ್ಟ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆ ಯುನಿಕೆ;—खुलवाना या लेना ಕೆಟ್ಟರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು; ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯುಂಟಾಗಲು ಕೊಡಿಸುವುದು.

क्रस्ले-बहार, स्त्री० ವಸಂತ ಋ**ತ**ು.

फ़स्साद, पु॰ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿ*ಶ್*ಗಕ. फ़हम, स्नी॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ. फ़हमाइश, स्त्री॰ ಎಚ್.ರಿಕೆ. फहराना, अ॰ काठा; ठंडें,; धके. ಈಂ ಹಾರಿಸು.

फहरिश्त, स्त्री॰ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ; ನೂಚಿ.

फ़हशा, वि॰ ಅಶ್ಲೀಲ. फ़हीम, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಜ್ಞಾನಿ. फांक, स्त्री॰ कैंग्सिं; डेंग्टिंग फॉकना, स॰ ಮान्धु; त्रांगा. फॉकी, स्नो॰ डैंगर्ए; कैंग्एंश. फॉड़ा, पु॰ ಧೋತ್ರದ ಮಡಿಕೆ. फाँद, खो॰ ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. पु॰ ಸರಗುಣಿಕೆ; ಬಲೆ.

फॉद्ना, अ॰ काठा; क्षेति. स॰ ದಾಟು; ಸಿಕ್ತಿಸು.

फॉदी, स्त्री॰ चंधाु; कैंगरे. फॉस, स्नी॰ क्रांग्रं; शर्वाः ತೊಡಕು; ಬಲೆ.

फॉसना, स॰ भेर्रेनुःगः; धर्येकार् කියි.

क्रॉसी, स्त्री॰ तंशा; ಉರುಲा; —देना ಫಾಸಿಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸು.

फ्राक्र, पु॰ ಬಾಣದಮೊನೆ.

फाका, पु॰ ಉವವಾಸ; ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ ದಿರುವುದು.

फाका-क्श, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದವ; ಬಡವೆ.

फ्राका-ज़द, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳು ವವ.

फ्राका-मस्त, •वि॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ •फ्राल, स्त्री॰ ಶಕುನ ನೋಡುವುದು. ನಿಶ್ಚಿಂತಿಯಾಗಿರುವವ. फ्राख़ता, पु॰ ಪಾರಿವಾಳ. फ़ाख़िर, वि॰ ಜಂಬಗಾರ; ಬೆಲೆ ಯುಳ್ಳ. काम, पु॰ हैं कि चे चंद्रु. **फागुन, पु॰** ಫಾಲ್ಗು ನ ಮಾಸ. फ़ाज़िर, वि॰ ದುಷ್ಟ ; ಪೋಲಿ. फ्राज़िल, वि॰ ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚು. पु॰ ಸಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. फारक, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು. फाइना, स॰ ळंठे; भेगे; भः छंठ. क्रातिहा, पु॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಕಾರ್ಯಾ ರಂಭ; ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಸಮಾ ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. **क्रातेह, वि॰** ಜೀವಿಸಿರುವ; ಜೀವಂತ. फ्रानी, वि॰ त्रधुरकात. फ़ान्स, यु॰ दौबद्व दिश्य. क्राम, पु॰ थःछू. फ्रायक, वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉಚ್ಚ. फ्रायज़, वि॰ चंबैँ యाञ्च ; ఏజయి. क्रायदा, पु॰ ध्नःध्रं. फ़ायदेमन्द्र, वि॰ ಲಾಭವುಳ್ಳ. फ़ायल, पु॰ ಯಜಮಾನ; ಕರ್ತಾ. फ़ारख़ती, स्नी॰ ಸಾಲ ತೀರಿದುದರ ಬರತಣಿಗೆ. फ्रारस, पु॰ संक्षेत्र की वैरह. फ्रारसी, स्त्री॰ इंक्षेट्रे का का का की फ्रारिग, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತ; ಕೆಅಸದಿಂದ

ಬಿಡುವು ಪಡೆಡ.

9ಗಾಹನ್ನ, ಡಿಂ ಮಿಕ್ಕ; ಉಳಿದ: ಕೆಲಸನಿಲ್ಲದೆ. फ्रालिज, स्नी॰ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು. फ़ाल्द्रस, पु॰ तीलकि तंब्सी फावड़ा, पु॰ ಸಣಿಕಿ; ಸಲಕಿ: ಮಮ್ಮಟಿ. फ्राश, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ. फ्रांसिला, पु॰ द्यार ; इन्तर्णे. फाहा, पु॰ ಮುಲಾಮಿನ ಪಟ್ರಿ. फ्राहिश,, पु॰ ಪೋಲಿ. फ़ाहिशा, म्लो॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ. फ़िकरा, पु॰ ठाउँगाठ ठाउँ। ಮೋಸ; ಗೇಲಿ. फ़िकरे-बाज, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. फ़िक, स्त्री॰ ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ. फ़िक्रमन्द, वि॰ धै॰ डब्बारा दु; धै॰ डै ಗೊಳಗಾದ. फ़िज़्ल, वि॰ ವೈರ್ಥ. फिटकार, वि॰ धौं, तंस्र ; वैच्नुठ ; ಿನಿಂದೆ; ಶಾವನಿಡುವುದು. फिटकिरी, स्त्री॰ ಪಟಕಾರ. फिटन, स्त्रो॰ ಕೆದುರ ಸಾರೋಟು. फ़ितनां, पु॰ क्षतं हं, तं धारी. क्रितर, पु॰ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಿರಾಹಾರಿ ಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಜೆಗೆ ಮಾಡುವುದು. (ರಂರ್ಜಾಹಬ್ಬ) **ई**दुल-फितर ಸಂತೋಷದಿಂದು ರುವ ಹಬ್ಬ ದದಿನ. फ़ितरत, स्त्री॰ प्रुक्षाञ्जः; वेश्बर्धनः; ಜ್ಞಾನ.

फ़ितरती, वि॰ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. फ़ित्र, पु॰ ವಿಕಾರ; ದೋಷ; ಹಾನಿ.

फ्रिदवी, वि॰ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ. पु॰ ಸೇವಕ.

फ़िता, वि॰ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡತಕ್ಕ; ಅನುರಕ್ತ.

किंदाई, पु॰ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು ವವ.

फ्रिदिया, पु॰ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಕೊಡುವ ದಂಡ.

फिर, कि॰ ಮತ್ತೆ; ಪುನः;—भी ಮತ್ತೂ, ಆದಾಗ್ಯೂ.

क्रिस्का, पु॰ ಜಾತಿ; ಪಂಗಡ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

फ़िरकाबन्दी, स्त्री० జాంతియ ಕಟ್ಟು ಪಾಡು.

फिरता, पु॰ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು; ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು ಎದು.

फिरदोस, पु॰ উল্লেখ্ ; মুনা দিনে, अ॰ ఆల్ ; উচ্চা স্বা কাৰ্য কিনা, আবদ্য দিনে নী, জা॰ চেথা, ব ఆ के, অত্যাস দিনে , पु॰ এচক ; একোন । দিনে , पु॰ এচনা এটি ; এচা না এটি দিনা না লা । এই ভ্লা আবু । দিনে না না । কিনা না । ক

फ़िल्-ज़मला, कि॰ ಸಾರಾಂಶವಿಷ್ಟೇ; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ

फ़िल-फोर, कि॰ डिह्नुछ. फ़िल-हक़ीक़्त, कि॰ ವಾಸ್ತ್ರವದಲ್ಲಿ. फ़िल-हाल, कि॰ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ;

ಈ ನಡುವೆ; ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ.

फिल्ली, **स्त्री** ವಿನವಿಂಡ; ಕಣೆ ಕಾಲು.

फिशाँ, वि॰ ಕಾರುವ; ಸುರಿಸುವ. आतिश-फिशाँ ಬೆಂಕಿಕಾರುವ.

फिस, अन्य• ಏನೂ ಇಲ್ಲ. फिसड्डी, वि• ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗ ದವ; ಹಿಂದುಳಿದವ.

फिसलना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

फ्रिसाद, पु॰ ಒಳಸಂಚು; ಜಗಳ; ಕಲಹ; ಪಿತೂರಿ.

फ़िहरिस्त, खो॰ उधी; प्रान्धः; प्रान्धः उड्डा.

फ़ी, अव्यक्तिधु ತಿಯೊಂದು; ತಲಾ. फीका, विक्रिसंडु ; रुस्त्रिट. फीकापन, पुक् ರುಚಿಕರವಲ್ಲದ; रुष

ಸತ್ವ. फ़ीता, पु॰ ಲಾಡಿ : ನವಾರ. फ़ीरोज़ा, पु॰ ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿ. फ़ीरोजी, वि॰ ಇಂದ್ರನೀಲ ವರ್ಣದ. फ़ील, पु॰ ಆನೆ.

फ़ील-ख़ाना, पु॰ ಗಜಶಾಲೆ. फ़ील-पा, पु॰ ಆನೆಕಾಲು ವ್ಯಾಧಿ; ಹುತ್ತಗಾಲು.

फील-पाया, पु॰ राु०य; ಕ०थ. फील-वान, पु॰ ठाञ्चीधेत. फीली, खी॰ ठाञ्चेधेत. फी-सदी, कि॰ टेंश्हिंट. फुँकना, अ॰ ಊದಲ್ಪಡು; ಭಸ ವಾಗು.

फूँकनी, स्रो॰ ಊದುಗೊಳವೆ.

উ্কেৰন, স্ব০, থাসা সা থায়ু.
উ্কেৰ, স্ব০ থাসা সা থায়ু এই.
দুনা, স্ব০ ই০ দ্বা.
উ্ক্ৰন, স্ব০ নি কাল গৈ হায়ু.
উ্ক্ৰি, স্বা০ ন গৈ থা; দথায়ু.
দুনা, দ্বা০ থানথা; ন গৈ গু.
দুব, বি০ ৫০ ৪; থা বৈতাল ৪;
১ প্ৰকা. স্ব০ ৩৪.

पुटकर पुटकर पुटकर पुटका, पु० गण्डी; धार्माण्डी. पुटका, पु० गण्डी; धार्माण्डी. पुटका, पु० गण्डी : धार्माण्डी. पुटका, पु० श्रुप्तर्थ. पुरकार, पु० श्रुप्तर्थां, पुरकारना, प० धार्माणध्ये. पुरकारना, प० धार्माणध्ये. पुरकारना, व० धार्माणध्ये. पुरकारना, व० धार्माणध्ये. पुरकारना, व० धार्माणध्ये.

फुफेरा, वि॰ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧದ. फुर, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ನಿಜ.

फुरकृत, स्त्रिः ठीठळ. फुरती, स्त्रीः डुंटें; ವೇಗ. फुरतीला, विः ಚಟುವಟಕೆಯುಳ್ಳ; ಚುರುಕಾದ.

फुरफुराना, स॰ टेंಕ್ಕೆ ಜಾಡಿಸು. फुरसत, स्रो॰ ಬಿಡುವು; ವಿರಾಮ; ಅವಕಾಶ.

फुरहरी, स्त्री॰ ಅದುರುವಿಕೆ; ಕಂಪನ.

पुलका, पु॰ कैंग्यू है; बैशंजात संज्ञाडे. पुलकारी, स्नी॰ थाधाः हैंग्य. पुलकारी, स्नी॰ क्या थाल. पुलकार, पु॰ हंग्याडे हैंग्यंगावित याल डैशंजात थाधाः. पुलवारी, स्नी॰ क्यात्माधाः शाद्याः, राजते. पुलाना, स॰ शाथाः, येत्री माः; उत्सान, पु॰ शाथाः, शाद्याः. पुलेखा, पु॰ केंद्राः, पुलेखा, पु॰ कैंग्टराः, पु॰ किंग्टराः, पु॰ कैंग्टराः, पु॰ कैंग्टराः, पु॰ कैंग्टराः, पु॰ कैंग्याः, पु॰ कैंग्टराः, पु॰ कैंग्टरा

ಬೋಂಡ. फुल्ल, वि॰ ಆರಳಿದ; ವಿಕಸಿತವಾದ. फुसफुसा, सो॰ ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತು. फुसफुसाना, स॰ ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾ ತಾಡು.

कुलोरी, स्त्री॰ ಒಂದು

फुसंलाऊ, वि॰ ಪುಸಲಾಯಿಸುವ. फुसलाना, स॰ ಪುಸಾಲಾಯಿಸು; ಬುಲ್ಲವಿಸು.`

फुसलाव, पु॰ ಪುಸಲಾಯಿಸುವಿಕೆ; ಬುಲ್ಲವಣೆ.

पुहार, स्त्रो॰ ळही; डा०डाठाः पुहारा, पु॰ चगठाव्यः पूक्ता, स॰ शादाः

फूट, स्त्री॰ ಒಡಕು; ಬಿರುಕು; ಕಲಹ. फूटना, स॰ ಒಡೆ; ಬಿರಿ; ಮುರಿ. फूरा, वि॰ ಒಡೆದ. फूफा, पु॰ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಗಂಡ. फूफी, स्त्री॰ ಸೋದರತ್ತೆ. पूल, पु॰ ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ; ಕಂಚು. फूलगोसी, स्त्री॰ ळ० ಕೋಸು. फूलदान, पु॰ ಹೂವಿನ ಕುಚ್ಚಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ. फूलदार, वि॰ ಬುಟ್ಟಾಕೆಲ್ಸ ಮಾ ಡಿದ; ಹೊಗಳುಳ್ಳ फूलना, अ॰ का थिया; काराना; అరళు; ఌబ్బు; ಹಿಗ್ಗು. फूला, वि॰ ಅರಳಿದ; ಉಬ್ಬಿದ; ಹಿಗ್ಗಿ ದೆ. फूली, स्त्री॰ चंल्लू र का. **ಳ್ಳಸ, ರಂ** ಒಣಹುಲ್ಲು ; ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ . फूसी, स्त्री॰ कॅंग्डियू, ; याज्य. फूहड़, वि॰ ಅಶಿಕ್ಷತ; ಅಗಡು; ಬಂಡ. फॅकना, स॰ ఎग्रं; धर्मै; धरावां. फेंकेत, पु॰ ಮೋಸಗಾರ. फेंट, बीं कैंग्लिस; तका. फेंटना, स॰ ಕಲಸು; ತೇಯು. फेंटा, पु॰ ನಡುಕಟ್ಟು. फेंटी, स्त्री॰ तक्र वित्र किल्ला. फेन, पु॰ ನೊರೆ; ಬುರುಗು. फेनिल, वि॰ ನೊರೆಯುಳ್ಳ. फेनी, स्त्री॰ ಒಂದು ಭ ξ_{s} ; ಫೇಣೆ. फेफड़ा, पु॰ ಶ್ವಾಸಕೋಶ; ಉಸಿರಿನ ಚೀಲ.

. फेर, go ಸುತ್ತು; ಭದಲಾವಣೆ; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು; ಯುಕ್ತಿ; हेर—ಬದಲಾವಣೆ. फेरना, स॰ डैठातिका; तर्जिका; ವಾಪಸುಮಾಡು. फेरफार, पु॰ धट्या वर्ते ; का कार ಡು; ಅದಲು ಬದಲು. फेरा, पु॰ **ಸುತ್ತು** ವಿಕೆ ; ಪರ್ಯಟನ ; ಸಂಚಾರ; ಮಡಿಕೆ. फेरी, खी॰ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; त० ಚಾರ; ಗಸ್ತು. फेरीवाला, पु॰ मन्जानकातपरका ಮಾರಲು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ತಿರು ಗುವವ. फ़ेल, पु॰ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಕ್ರಿಯಾ ಪದ ;--- मुतअद्दी, पु॰ संಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ;-लाजिमी, ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ಕಿಯೆ. केल-जामिनी, स्त्री॰ तेर क्षा स्वाण ಮುಚ್ಛಳಿಕೆ; ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ರುವುದಾಗ ಬರೆದುಕೊಡುವ ಪತ್ತ. फेली, वि॰ हैं धूर तंद है जा है। फ्रोहरिस्त, स्त्रो॰ प्राथी; ಪಟ್ಟಿ. कैन, पु॰ ಪರೋಪಕಾರ; ಉಪ ಕಾರ; ಹಿತ; ಲಾಭ. ಸ फ्रेज़-रसाँ, पु॰ ಪರೋಪಕಾರಿ. **फ्रेंज़-आम, पु॰ छैश सैश** इंस्कर ; ಜನ್ನೋ ಪಕಾರ. क्रैयाज्ञ, वि॰ ದಾನಿ; ಉದಾರ.

फ़ैयाज़ी, स्रो॰, ದಾನಶೀಲತೆ. कैल, पु॰ चैंथर; ಆಟ. फैलना, अ० ळ वळा ; ಹರವು: ಹಬ್ಬು; क्रेलस्कं, पु॰ विवान्तरः; ಜಾಣ; ಮೋಸಗಾರ. ಹರವು ; फैलाना, स॰ ळटळा; ಹಬ್ಬಿಸು. ಹರವು ; फैलाव, पु॰ ఏरा ुठ; ಪ್ರಚಾರೆ. फ्रेंसला, पु॰ अश्छाहः, अश्चाहरः, ನಿರ್ಣಯ. फोकर, वि॰ शक्षेडं ज्ञात ; थे धें ; ಪುಗಸಟ್ಟಿ; ಪುಕ್ಕಟೆ;—**;** ಉಚಿತ ವಾಗಿ ; ಪುಕ್ತಪಿಯಾಗಿ. फोकल, वि॰ ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯ. फोकला पु॰ डॅंगिंग्रें फोड्ना, स॰ ६ ढं; మं ३ है. फोड़ा, पु॰ डंग्ठा ; थीवर्षे. फोड़िया, स्त्रो॰ ಗುಳ್ಳೆ. फोता, पु॰ धीए ; ७०८ चैश ह ; ಕಂದಾಯ; ಖಜಾನೆ. फ़ोतेदार, पु॰ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ. फ्रोला, पु॰ ळ डे क्य ळ० छै. फ्रोक, वि॰ ರ್ರೇಷ್ಠ: ಉತ್ತಮ. फ्रोज स्त्री • तंर; सर्वः; र्गुरुः ದಂಡು.್ಡ ಚಾಗಿವರಣ, ಇಂದಳವತಿ. फौजदारी, खी॰ अतुष: ದೊಂಬಿ: ಕ್ರಿಮನಲ್ ಕೋರ್ಟ; ಕ್ರಿಮಿ ನಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯ.

फ्रोजी, वि॰ ಸೇನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. फ़ीत, **स्री॰** ಅಳವು; ನಾಶ; ಮ ತ್ಯು. ೌತಿಯಾದ. फ्रोती, स्त्री॰ ಮೃತ್ಯು. फ़ीर, पु॰ मकाळा; क्रीडं, फीरन, ऋ॰ धैर तर्र ; उहाल. फ्रोलाट प॰ ಉಕ्छा. फ़ौलादी, वि॰ ಉಕ್ಕಿ ನ. फौब्बारा, पु॰ डा०डाठा; ऊठ; ಕಾರಂಜಿ. फ्रांसीसी, वि॰ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ. बंक, वि॰ ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ ವಕ್ರ. पु॰ ಬ್ಯಾಂಕು. बंका, वि॰ ಬಾಗಿದೆ. वंगला, पु॰ ಬಂಗಲೆ. स्त्री॰ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆ. वंचक, पु॰ ಮೋಸಗಾರ. बंचवाना, स॰ ಓದಿಸು. बंजर, पु॰ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ. बॅंटना, अ॰ ಹಂಚಲ್ಪಡು; ನಿಂಗಡಿ ಸಲ್ಪ್ರಡು. बॅटवाना, स० ळं०क्षेत्र. बॅटबारा, पु॰ ऊ०स्भि भर्ने; धर्स ವಾಡೆ. बॅंटाई, स्त्रो॰ ಹಂಚ-ವಿಕं; ಹಂಚಿದು ದಕ್ಕೆ ಕೂಲ; ವಾರದ ಸಾಗುವಳಿ. बँग्रना, स॰ ॐ०ध्वे ; ನೂಡ: ಬಟವಾಡೆ ಮಾಡು: हाथ—ನೆರವಾಗು.

बंडी, स्त्री॰ ಒಳ ಅಂಗಿ. बंद, वि॰ ಮುಚ್ಚಿದ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಂತ; ಮುಗಿದ. ಇಂ ಕಟ್ಟು; ಸೆರೆ.

बंदगी, स्त्री॰ तकारमुट; प्रधानकाः; ಸೇವೆ.

बंदगोभी, स्त्री० किं रागि हैं. बंदनवार, पु॰ डैंगरिक.

बंदना, स्त्री॰ ವಂದನೆ; ಸ್ತುತಿ; ನಮ್ ಸ್ಚರಿಸುವುದು. सಂ ವಂದಿಸು; ನಮಸ್ತರಿಸು.

बंदर, पु॰ ಮಂಗ ; ಕೋತಿ ; ಕಪಿ ; ವಾನರ; ರೇವು; ಬಂದರು.

बंदरगाह, पु॰ ರೇವು; ಬಂದರು. बंदा, पु॰ ಅಡಿಯಾಳು; ಗುಲಾಮ;

ಸೇವಕ; ದಾಸ.

बंदिश, स्त्रो॰ ಕಟ್ಟು; ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

बंदी, पु॰ ವಂದಿ ವಾಗಧ; ಸೆರೆ ಯಾಳು; ಕೈದಿ. ಈಾಂ ದಾಸಿ.

बंदी़ख़ाना, पु॰ ಸೆರಿಮನೆ; ಕಾರಾ ಗ್ನಹ; ಬಂದಿಖಾನೆ.

बंदीवान, पु॰ चीठी. बंद्क, स्रो॰ ತುಪಾಕಿ; ಬಂದೂಕು.

बंदूकची, पु॰ ತುಪಾಕಿ ಹಾರಿಸುವ ವನು.

वंदोबस्त, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಕಂದಾಯದ ನಿರ್ಧಾರ.

बंब, पु॰ ಬಂಧನ; ಕಟ್ಟು.

वंशक, पु॰ ಅಡವಾत; ಅಡವು.

बंधन, पु॰ ಕಟ್ಟು; ಬಂಧನ; ಕಾರಾಗೃಹ.

बंधना, अ॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು; ಹೋಗು; ಬವ್ಧನಾಗು; ಕಟ್ಟಿ ಬೀಳು.

बंधवाना, स॰ ಕಟ್ರಸು.

बंबाई, स्त्री० ಕಟ್ಟು ವಿಕೆ.

वंधान, पु॰ ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ. बंधाना, स॰ ಕधुराः ; धीराः.

वंधु, पु॰ ಸೋದರ ; ನೆಂಟ.

बंधुआ, पु॰ ही ते; थ०ते.

बंधुता, स्त्री॰ } ಬಾಂಧನ್ಯ.

वंधेज, पु॰ ಕಟ್ಟಳೆ; ಕಟ್ಟು; ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧ.

बंपुलिस, स्रो॰ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಕ್ಕಸು. वंब, स्त्री॰ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಗುಂಡು; ಬಾಂಬು.

वंबा, पु॰ ನೀರು ಕೊಳಾಯಿ; ಪಂಪು.

बंसलोचन, पु॰ ಬಿದಿರಗಣ್ಣು. बंसी, स्त्रो॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳೌಂಗೋವಿ. बंहगो, स्त्री॰ ಅಡ್ಡೆ ; ಕಾವಡಿ.

बक, पु॰ ಕೊಕ್ಕರೆ. स्त्रो॰ ಹರಟಿ; ಗೋಳು.

बक्तचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಮೂಟಿ. बकझक, स्त्री॰ ಒದರಾಟ; ಬಿರು ಸಾದ ಮಾತುಗಳು.

वकतर, पु॰ ಯುದ್ಧ ಕವಚ. बक्ष्यान, पु॰ क्र्इंध देश्ब.

बकना वकना, स॰ "ध्वंतिकाद्धः; क्रंतिधः; ಬೊಗಳು. वक्वक, स्त्रो॰ ಹರಟಿ; ಒದರಾಟ. बकर,•पु॰ ಹಸು; ಎತ್ತು. बकरा, पु॰ कैंग(ड. बकरी, स्त्री॰ एटं। ; ಮೇಕೆ. बकला, पु॰ डैंगिधी; डैगिखा. बकवाद) स्त्री॰ ಪೊಳ್ಳು ಹರಟಿ; | बकवास) ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾ ಡುವುದು; ವೃಥಾಲಾಸ. बकसना, स॰ ದಯ ಪಾಲಿಸು: ಕ್ಷಮಿಸು. बकसाना, स॰ ಕ್ಷಮಿಸು. बकसीस, स्त्रो॰ ಇನಾಮು. बकाया, पु॰ ಉಳಿತಾಯ; ಶೇಷ. बकावल, पु॰ ಅಡಿಗೆಯಭಟ್ಪ. बकावली, स्त्रो॰ ಸುಗಂಧರಾ ಜಹೂ. बक्रिया, वि॰ ११८ ट्रं बकुचना, अ॰ ಮುದರಿಹೋಗು. बकुचा, पु॰ धेर्मु तंरधे. बकुल, पु॰ धक्तांंग कार. बकोरना, स॰ धैजुठा ; चैत्रका. ब-क्रोल, कि॰ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ನ ಮಾತಿಗನುಸಾರ; ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ. बक्कल, पुरु ತೊಗಟ; ತಿಗಡು. बङ्गकाल, पु॰ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವ. बक्की, पु॰ ಹರಟಿ ಮಲ್ಲ. बक्स, पु॰ ಪೆಟ್ಗಿಗೆ. वक्सना, स॰ दे॰ वकसना.

'बब्सा, पु॰ ब्राच्ध ; धार्म. बखसीस, स्त्री॰ दे॰ बकसीस. बखान, पु॰ ವರ್ಣನೆ; ಸ್ತುತಿ. बखानना, स॰ ವರ್ಣಿಸು; ಬಣ್ಣಿಸು. बखार, पु॰ शामा हाः हिल्लाः. बिख़िया, पु॰ ಗೆಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಲಿಗೆ. .बाबील, वि॰ ಲೋಭಿ; ಕ್ಷಪಣ. बल्लीली, स्त्री॰ कार्रान्त्र. ब-खुबी, कि॰ ಸರಿಯಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. बखर, पु॰ ಸುಗಂಧಿ. बखेड़ा, पु॰ ठतएँ; उ०धै; क्ष्रतंष्; ತಕರಾರು. बखेड़िया, वि॰ क्षत्रंप्तिं हो. बबेरना, स॰ ಚಲ್ಲು ; ಚದರಿಸು. बद्रीर, कि॰ हुं:ಮನಾಗಿ; ಕುಶಲ ವಾಗಿ. बद्भत, पु॰ ಅದೃಷ್ಟ; ಹಣೆಬರಹ; ಭಾಗ್ಯ. बष्ट्रतर, पु॰ चंद्रस्ट. बक्तावर, वि॰ कार्न, कार्य; धर्द, स् ನಂತ. बढ़्शाना, स॰ ದಯವಾಲಿಸು; ಕೊಡು; ಬಿಡು; ಕ್ಷಮಿಸು. बब्स्सिस, पु॰ व्यक्तिकाः; ८ळा ಮಾನ; ದಾಸ. बिस्शिश-नामा, पु॰ टा॰र्ठडाँड). बद्ध्यी, पु॰ ಸಂಬಳ. ಹಂಚುವ ಅಧಿ ಕಾರಿ. बाई, स्रो॰ राज्या डैंगलक्षे.

बगल्लुट विकि॰ प्रवस्पर्त ; धीर्म बिगया विक्री॰ शास्त्रज्ञेतः, शास्त्रज्ञुतः बगदुर, ∮ थैंशतं रै. बगड़ा, पु॰ ಠಕ್ಕು ; ಮೋಸ. बगमेल, पु॰ ಜೋಡಿ ಕುದುರೆಗಳು ಸಮವಾಗಿ ಹೋಗುವಿಕೆ. बगरना, अ॰ ळंटळा; खंतठा. बगराना, स॰ ख्रं ध्रः ; स्रति हरः. बग़ल, खो॰ ठंकिं हो; वहीं; ಪಕ್ಚ; ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ: --गरम करना गंश्याकारी गं ವುದು ;—मे मुंह डलना ನಾಚಿಕೆ

ಓಡಲು ಯತ್ನಿಸು. बगर्ले बजाना ಬಹಳವಾಗಿ ಆನಂದಪಡುವುದು. बग़ल-गीर, वि॰ ಪಕ್ಕದಲ್ಲರುವವ. बगलबंदी, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಗಿ.

ಪಡುವುದು. बंगलें झांकना ನಾಚಿ

बगला, पु॰ चैंकचूं है;—भगत हर्चू; ಮೋಸಗಾರ.

बगिळियाना, अ० इक्तुं कुँ ५०; ಮಗ್ಗ ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ಈ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸು.

बग़लो, स्नी॰ ದರ್ಜಿಯು ಸೂಜೆದಾರ ನೊದಲಾದುವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ; ತೋಳುಪಟ್ಟಿ; ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. ಡಿಂ ಕಂಕುಳಿನ; ಪಕ್ಕದ.

बगार, पु॰ दीविद्धु ; स्विध्धु ती. बगारना, स॰ ळंठिकाः; संतरिकाः. बग़ावत, स्त्रो॰ ಪಿತೂರಿ; ವಿದ್ರೋಹ.

बगीचा ∮ ವನ. बगुला, पु॰ 🕏 📆 ै.

बगेरी, स्त्री॰ तंश्यू क्षे.

बार, अन्य॰ ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ. बम्मी $\left. \left\{ \right. \right\}$ स्त्री॰ ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟು.

बदंबर, पु॰ ಹುಲಿ ಚರ್ಮ.

बधनहां, पु॰ ವ್ಯಾಘ್ರನಖವೆಂಬ ಆಯುಧ; ಹುಲಿಯ ಉಗುರವ ನಿಟ್ಟುಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ.

बवार, पु॰ ಒಗ್ಗ ರಣೆ. बबारना, स॰ ध तू ठ हाँ का का; शेखी-- क्षा निवस्तु.

बचत, स्त्रो॰ ಉಳಿತಾಯ; ಲಾಭ. बचन, पु॰ ಮಾತು; ವಚನ; ಪೃತಿಜ್ಞೆ, बचना, स॰ ११ इ है भर्डे भर्डे १५ हैं। ದೂರವಾಗಿರು.

बचपन, पु॰ ಎಳೆತನ; ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

बचाना, स॰ ಮಿಗಿಸು; ಉಳಿಸು; ಕಾಪಾಡು; ಬಚ್ಛಿಡು.

बचाव, पु॰ ठड्ड्राई.

बचा, पु॰ ಮಗು; ಹಸುಳೆ; ಮರಿ.

्र बछड़ा } यु∘ ಕರು. बछनाग, पु॰ ವತ್ಸನಾಭಿ.

बछरा, पु॰ दे॰ बछड़ा.

बछेड़ा, पु॰ ಕುದುರೆ ಮರಿ.

बजंत्री, पु॰ ವಾಟ್ಯ ಬಾರಿಸುವವ.

बजका, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ 'बज़म,स्त्री॰ ನಾಟಕಶಾಲೆ; ಸಭೆ. ಪಕೋಡ.

दजना, अ॰ इंध् उन्तर्भ ; (इन्हें) ಹೊಡಿ; ಮೊಳಗು.

बजनियाँ, पु॰ कार्त्य, तर्म राष्ट्र यारी ಸುವವ.

बजबजाना, अ० ಹಳಸಿ ಹೋಗು. बजरा, पु॰ दौगढ़ू रुगरी; दौगरिंग. ರಾಗಿಯುಂತಹ ಸಜ್ಜೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಧಾನ್ಯ.

बजवाई, स्त्री॰ काದ್ಯ ಗಾರನ ಮ ಜೂರಿ.

बजवाना, स॰ ಬಾರಿಸಿಸು. बजा, वि॰ ಸರಿ; ಉಚಿತ; ಯುಕ್ತ;

ತಕ್ತ;—लाना ಪೂರ್ತಿಮಾಡು; ಪಾಲಿಸು.

बजाज़, पु॰ ಬಟ್ಟಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ बजाज़ा, पु॰ ಬಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲು.

बजाज़ी, स्त्री॰ धर्धी तप जुज्जा है ; ಜನೆಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ.

बजाना, स॰ धारीसाः; ಮೊಳಗಿಸು. बजाय, अध्यः ಬದಲಾಗ; ಪೃತಿ ಯಾಗಿ ; ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

बज़ार, पु॰ दे॰ बाज़ार.

ब-बिन्स, कि॰ कार्गಯाः; ತದ್ರೂಪ. बजुज़, कि॰ ಇದ ಜ್ಞದೆ.

बज्र, पु॰ ठक्षु.

बद्दन, पु॰ ಬಟ್ಟಿಗಳು; ಸಾಮಾನು

ಗಳು.

बझना, अ० भैके केव्यु ; क्रियु ಬೀಳು.

बझाना, स॰ है है, रु.

बझाव, पु॰ डैंब्दिसः; तं०धः: ಸಿಕ್ಕು ; ಗೋಜು.

बर, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಹಗ್ಗೆ ದ ಹುರಿ; ಆಲದ್ಚೌಮರ.

बरलरा, पु॰ डक्टिंच धर्धाः, बटना, स॰ कैंग्रें; डैंटैंक्सं). अ॰ ಆರೆಯಲ್ಪಡು.

बटपार) यु॰ क्राचित्रह्नु.

बरमारी, स्त्री॰ ದರೋಡೆ. .

बरला, पु॰ दीवदू नैवरदा हुँ ; ಗಂಗಾಳ.

बरलो $\{x_{ij}\}_{ij}$ स्त्री॰ x_{ij} स्त्री॰ x_{ij} स्त्री॰ x_{ij} बरवाना, स॰ कं०क्षेत्रं); कं०र्रं ಯಿಸು.

बदवार, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ.

बराई, स्रो॰ ಹೊಸೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಸೆ **ಯುವುದ**ಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲ.

बराज, पु॰ ಹಾದಿಹೋಕ; ಪ್ರಯಾ ಣಿಕ.

बटी, स्त्री॰ ಮಾತ್ರೆ; ಗುಳಿಗೆ; ವಡೆ. बदु, पु॰ दे॰ बदु.

बदुआ, पु॰ ळिल्म और७; और्मु ತಪ್ಪಲೆ.

बटुक, पु॰ दे॰ वटु.

बदुवा, पु॰ दे॰ बदुआ. बरेर, स्नी॰ ಬುರಲಿ ಹಕ್ಕಿ. बरोर, पु॰ ठाठै; तार्षु. बरोरना, स॰ ठावैजाता; तावै ವಾಡು. बटोही, पु॰ ದಾರಿಗ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ. बहा, पु॰ ಸೋಡಿ; ವಟ್ಟ;—लगना ಕಳಂಕಿತವಾಗುವುದು ; — खाता, ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಲೆಕ್ಕ ದವುಸ್ತ್ರಕ. बद्दी, स्त्री॰ त्रल्लू डा॰वार. बಕ್ಕ, g. ಆಲದಮರ. बङ्चन, पु॰ ದೊಡಸ್ತಿಕೆ; ಮಹತ್ವ; ಗೌರವ. बड्बड़ाना, अ॰ ಕನವರಿಸು; ಬಡ ಬಡಿಸು. बड़बड़िया, वि॰ धाळीळ ठरं. वड्बोल) वि॰ ಹರಟೆಗಾರ; ಜಂಭ बड़बोला 🕽 गाठ ; ಬೊಗಳಿಕೆಂಚ. बङ्भाग हे वि॰ ् ध तु ह्यु छ । छ ; बड़मागी 🕽 भागां, जंब डॅ. बड़वामि. र पु॰ रिः ट्रै धरुः ; बड़वानर 🕽 ಬಾಗ್ನಿ. 🥉 बड़ा, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ; ಕ್ರೇಷ್ಟ; ಬಹಳ; ಹೆಚ್ಸು. बड़ाई, स्त्री॰ दील खूरे हैं; ಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ. बड़ी, स्त्री॰ ಸಂಡಿಗೆ. बड़ेलाट, पु॰ ವೈಸರಾಯರು. बढ़, वि॰ कँछं); ಅಧಿಕ; --- कर ಹೆಚ್ಚಿದ; ಒಳ್ಳಿಯ.

बढ़ई, पु॰ ಮರಗೆಲಸದನ; ಬಡಗಿ. बढ़ती, स्त्री॰ ನೃದ್ಧಿ; ಹೆಚ್ಚುವಳಿ; ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ. बहना, अ॰ धैं पै; कैं छं, ; ७ धी ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗು ; ವ್ಯಾ ಪಿ ಸು ; ಮುಂದುವರಿ. बढ़नी, स्त्री॰ ಪೊರಕೆ; ಕಸಬರಲು. बहाना, स्त्री॰ धैं एँ थैं थें, सं ; कें क्षे, सं ; ಮುಂದುವರಿಸು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೆ ತರು; ಹರಡಿಸು. बढ़ाव, पु॰ थैं पठा थैं ते , ध मु , ठ ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ; ವೃದ್ದಿ. बढ़ावा, पु॰ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ; बिहिया, वि॰ धर्गुळा; ವಾದ; ಪ್ರಶಸ್ತ್ರವಾದ. बहियाल, पु॰ हा० ह ह ह ईं छी. बढ़ोतरी, स्त्री० दे० बढ़ती. बणिक्, पु॰ ವ್ಯಾಪಾರಿ. बतंगड़, पु॰ రగर्ड ; ಹಗರಣೆ. बतक, पु॰ ಬಾತುಕೋಳಿ. बतकही, स्त्री॰ ಮಾತುಕತೆ. बतक्कड़, पु॰ ಹರಟಿನುಲ್ಲ; ಮಾತು Med. बतःख, पु॰ ಬಾತುಕೋಳಿ. बतराना, अ॰ ಮಾತಾಡ್ರು; ಸಂಭಾ बतलाना) स॰ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸು; बताना 🔰 ಹೇಳು ; ತೋರಿಸು. बतास, स्त्री॰ गाँधः, ವಾಯುः, ವಾತ ರೋಗ.

बतासा, पु॰ थेड्युम्पं. बतिया, खी॰ कैएसंः; ಮಿಡಿಗಾಯಿ. बतियाना, स॰ ಮಾತ್ಯಡು; ಸಂಭಾ ಷಿಸು.

बितियार, पु॰ ಮಾಶುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ.

बतौर, क्रि॰ ವಿಧವಾಗಿ; ಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ; ಅಂತೆ.

बत्ती, स्त्री॰ ವೇಣದ ಬತ್ತಿ; ದೀಪ. बथान, पु॰ ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ. बथुआ, पु॰ ಒಂದು ಸೊಪ್ಪು.

बर, वि॰ चैधु.

बद-अमली, खी॰ नैधी अद्धरेड. बद-इख़लाक़ी, खी॰ टाउउउउउट. बद-इन्तज़ामी. खी॰ नैधी, ऊर्जर्य

बद-इन्तज़ामी, स्त्री॰ चैंधी जुरुतर्र्क्ष. बद-कार, वि॰ चैंधी तखंडें आंशी. बद-स्वाह, वि॰ चैंधी सुत्रं धुं धंआ

ಸುವ.

बद-गुमान, वि॰ ಸಂದೇಹಸಡುವ. वद गो, वि॰ ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ; ಚಾಡೀಖೋರ; ಅವಶಕುನ.

बर-चलन, वि॰ ದುರಾಚಾರಿ.

बद-ज़बान, वि॰ ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾ ಡುವ.

बद-ज़ात, वि॰ ನೀಚಕುಲದ: ದುಷ್ಪ; ಕೆಟ್ಟವೆ.

बद-तमीज़, वि॰ ಅಸಭ್ಯ; ಕೆಟ್ಟನಡ ತೆಯ.

बद-तर, वि॰ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟೆ. बद-दयानत, वि॰ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. बदन्दुभा, स्त्री॰ ठाइ. बदन, पु॰ ठिएठ; चाँक; क्रीं, बदनसीब, चि॰ कांव्यकातं, बदनसीबी, स्त्री॰ कांक्यकातं, बदना, स॰ कांच्यां, कांव्यकातं, बदनाम, वि॰ चैधी केंद्रकार्यः, कांद्रकार चैधी; ध्याक्यकुड. बदनामी, स्त्री॰ ध्याक्षेत्रकारं, चैधी कांव्यकारं

बद-नोयत, वि॰ ದುರುದ್ದೇಶ್ಯವುಳ್ಳ ; ವಂಚಕ.

बद-नुमा, वि॰ ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ಕುರೂಪ ವಾದ.

बद-परहेज, वि॰ धर्म, जगळाज. बद-बम्बत, वि॰ जांविकातं, बद-बु. स्वि॰ जांविकातं,

बद-मस्त, वि॰ ಮದಮತ್ತನಾದ: ಲಂಪಟ.

बद-मस्ती, स्त्री॰ ಉನ್ಯ डु.डै.

बदमाश, वि॰ ದುಷ್ಟ್ಯ; ಪೋಲಿ; ಪುಂಡ. •

बर-मिज़ाज, विं० ಸಿಡುಕು ಮೋರೆ ಯ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದ.

बद-रंग, वि॰ यहाँ तेशु. बद-राह, वि॰ टाउँगानीन.

बद्दु, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ: ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲು.

बदलना, अ॰ ಬಜೆಲಾಗು; ಮಾ ರ್ಪಡು. स॰ ಬದಲಾಯಿಳು; ಮಾರ್ಪಡಿಸು. बदला, पु॰ ముయ్యి; ಪ್ರತಿಫಲ; ಸೇಡು; ಪ್ರತೀಕಾರ;—केना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बदली, স্থা ১৯৯৯ মান্ত্র মান্ত মান্ত্র মান্ত মান্

बदला, पु॰ ಮುಯ್ಯು; ಪ್ರತಿಫಲ; ಸೇಡು; ಪ್ರತೀಕಾರ;—केना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बरली, स्त्री॰ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲಾ ನಣೆ; ಬದಲಿ; ವರ್ಗ; ಸ್ಥಳಾಂ ತರ.

बदले, कि॰ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ; ಬದಲಾಗಿ. बदलोवल, स्ना॰ ಅದಲು ಬದಲು; ಮಾರ್ಸ್ಕಾಡು.

बद-शकल, वि॰ ರೂಪಗೆಟ್ಟ; ಕು

बद-सॡको, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರ; ಅಪಕಾರ; ಕೆಡಕು.

बद-सूरत, वि० दे० बद-शकल.

बदस्त, किः ದ್ವಾರ; ಮುಖಾಂತರ. बदस्तुर, किः ಯಥಾಪ್ರಕಾರ; ಎಂದಿ

ಸಂತೆ.

बद-हज़मी, स्त्री॰ ಅಜೀರ್ಣ. बद-हवास, वि॰ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ;

बदःहाल, पु॰ ದುಸ್ಥಿ ತಿ. बदा, वि॰ ನೇಮಕವಾದ: ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ.

बदान, स्त्री॰ ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚ್ ಯಿ ಸಲ್ಪ ಡುವಿಕೆ. बदाबदी, स्त्री० क्ष्रैकीश्री; ४००८ु. बदाम, पु॰ दे॰ बादाम.

बदो, स्त्री**ः** ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ; ಕಿಡಕು; ಅಪಕಾರ.

बदीह, वि॰ ತೆರೆದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

बदोलत, कि॰ ಕೃಪಿಯಿಂದ; ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ; ದೆಸೆ ಯಿಂದ.

बद्ध, वि॰ ಗಂಟು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

बद्धकोष्ट, पु॰ ಮಲಬದ್ಧ ತೆ.

बद्धपरिकर, वि॰ ಟಿೂಂಕ ಕಟ್ಟಿದ; ಸಿದ್ದ ನಾದ.

बद्धी, खो॰ ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಮೀಣಿ; ವ್ರತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟುವೆ ಕಂಕಣ ಅಥವಾ ದಾರ.

बाम, पु॰ ಕೊಲೆ; ವಧೆ बामा, स॰ ಕೊಲ್ಲು. पु॰ ಚೆಂಬು. बाई, सो॰ ವೃದ್ಧಿ; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ಮಂಗಳಾಚರಣೆ; ಅಭಿನಂದನೆ; ಕುಶಲ ಸಂದೇಶ.

बधावा, पु॰ ಶು ಭಕಾರ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರು ಬಂಧುಗಳು ಕೊ ಡುವ ಉಪಹಾರ.

बधाया, पु॰ ಆಭಿನಂದನೆ; ಉಡು. ಗೊರೆ.

बिक, पु॰ ಕೊಲೆಮಾಡುವನ; स्ಲू ಗೇರಿಸುವವ; ಬೇಡರವ.

बिधिया, यु॰ थीरक्ष ६ दियं २ ड्यु ; —बिस्ता विज्ञाण्यकाराः ; तस्रु ज्ञाराः बधिर, वि॰ ठैठी छ. बधू, स्त्री० दे० वधू. बध्री, स्त्री॰ ಸೊಸೆ; ಮುತ್ತ್ರಿದೆ; ಸಾಮಂಗಲಿ. बध्य, वि॰ ವಧಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದ. बन, पु॰ क्लाद्धः; ಅಡವಿ. बनकर, पु॰ चालितं सालवंडस्, ಕಂದಾಯ. बनखंड, पु॰ काळा; ಅಡವಿ. बनखंडी, स्त्री॰ ಕಾಡಿನ ಒಂದುಭಾಗ. go ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು. बनचर, पु॰ ಕಾಡುಮೃಗ; ಕಾಡು ಜನ. बनचारी, वि॰ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ; ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ. बनज, पु॰ ತಾವರೆ; ವ್ಯಾಪಾರ. बनजारा, पु॰ ವ್ಯಾಪಾರಿ. बनना, अ॰ ಆಗು; ಸಿದ್ದವಾಗು; ತಯಾರಾಗು; ಸರಿಯಾಗು; ಕೈಗೂಡು; ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರು. बनपट, पु॰ ನಾರುಮಡಿ. बनक्सा, पु॰ ಸೋಂಪಿಸಂತಿರುವ ಒಂದು ಔಷಧಿ ವಿಶೇಷ. बनबिलाव, पु॰ ಕಾಡುಬೆಕ್ತು. बनमानुस, पु॰ काढां कार्के कू. बनमाला, स्त्री॰ डांध्र, कांध्र, ಮಂದಾರ, ಪಾರಿಜಾತ, ಕಮಲ ಈ ಐದರಿಂದಲೂ ಆದ ಮಾಲೆ. बनमाली, पु॰ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ; ದಟ್ಟಿ ವಾದ ಕಾಡು.

बनरा, पु॰ ಮೆಂಗ; ಕಪಿ. बनराज, पु॰ ಸಿಂಹ ; ಮೊಡ್ಡ ಮರ. वनरी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಕಪಿ. बनवसन, पु॰ ನಾರುಮಡಿ. बनवाना, स॰ बनाना ದಪ್ರೇರ ಣಾರ್ಥಕ. बनवारी, पु॰ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಒಂದು ಹೆಸರು. **बनस्थली, ജി॰ ಕಾ**ಡಿನಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ಭಾಗ. बनात, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಣ್ಣೆ ಯ ಒಟ್ಟೆ; ಸಕಲಾತಿ ಒಟ್ಟೆ; ಬನಾತು. बनाना, स॰ कालकः ; डक्कीरिकः ; ಕಟ್ಟು ; ಗಳಿಸು ; ಸರಿಮಾಡು. बना-बनाया, वि॰ ತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ದ ವಾದ. बनाम, अन्य • ಹೆಸರಿನ ೬ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ. वनाव, पु॰ ತಯಾರಿಕೆ; ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾಶ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ. बनावर, स्त्री॰ ೮ಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ; ಕಲ್ಪನೆ; ಸೃಷ್ಟನೆ; ಮಾಟ; ಆಡಂಬರ. बनावटी, वि॰ ಕಲ್ಪತ; ಸೃಷ್ಟನೆಯ; ಕೃತಕ. **बनिज, पु॰** ವ್ಯಾಪಾರ ; ಸರಕು. बनिता, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು; ಹೆಂಡತಿ. बनिया, पु॰ ವರ್ತಕ; ನ್ಯಾಪಾರಿ; ವೈಶ್ಯ.

बनिस्वत, अब्य॰ ठेुु०ड; ७०ड. बनी, पु॰ ಮ ಕ್ರ ಳು ;—आदम ಮನುಷ್ಯ. **बनेठी, स्त्री**ं ಪಟ್ಟಾವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ದೊಣ್ಣೆ. बनैला, वि॰ ಕಾಡಿನ; ವನ್ಯ. बनौरी, वि॰ ಹತ್ತಿಯ ಹೂವಿ ನಂತಹ; ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೃದುವಾದ बनौरी, स्त्रो॰ ಆನೆಕಲ್ಲು; ಕಲ್ಲುಹರಳು. बन्द, वि० दे० बंद. बन्दा, पु॰ ಸೇವಕ;— नवाज ದಯಾ फ;—परवर च ठु ळाळाड. बन्दिश, स्त्री॰ गं॰धें; स्रत्रुठस्रेती; ಉಪಾಯ; ದೂರು बन्दो, पु॰ ಕೈದಿ. स्त्रो॰ ದಾಸೀ. बपतिस्मा, पु॰ हुं गुर्जू ಮडत ते हुं ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ. बपु, पु॰ ठेरिए ; तीरळ. बपौती, स्त्री॰ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ತಿದ ಆಸ್ಮಿ. बपा, पु॰ डं॰दं; ७इं. बफारा पु॰ भर्गेक्वधः; ऋथै. बबर, पु॰ ಹೆಬ್ಬು ಲ ; ಸಿಂಹ. बबुआ, पु॰ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರು बब्ल, पु॰ ಜಾಲೀವ. ರ. बब्ला, पु॰ ಸುಂಟರಗಾಳಿ. बभूत, स्त्री॰ ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ಮ.

बस, पु॰ ಸಿಡಿಮೆ ಜನ ಉಂಡಿ;

ಬಾಂಬು.

बम्जिब, कि॰ ಪ್ರಕಾರ್; ಅನುಸಾರ. बयस, ब्री॰ ठळारा ; ಪ್ರಾಯ. क्या, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ. बयान, पु॰ जक्षान्ते; वैद्यप्रक्षे; ವೃತ್ತಾಂತ. बयाना, पु॰ ಮುಂಗಡ; ಸಂಚ ಕಾರ. बयाबान, पु॰ कात्यः; त्रतः; कारः; ವಿನಾಶ. बयार, स्त्री० गाव्धे. बर, पु॰ ಮೆದುಮಗ; ವರ; ಪರ ಪ್ರಸಾದ; ಬಲ; ಶಕ್ತಿ; ಆಲದ ಮರ. वि. ಶ್ರೀಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ. अस्य • ಮೇಲೆ; ವಿರುದ್ಧ; ಆದರೆ; —आना ಸಿದ್ದಿ ಸುವುದು;—आमद ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ; ಹುಡುಕಿತೆಗೆದ; ನದಿಯ ಮೆಕ್ಕಲು ಭೂಮಿ. बरई, पु॰ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆ ಯುವವ. बरकंदाज़, पु॰ ಒಂದೂಕು ಹಿಡಿದಿ ರುವ ಸಿಪಾಯಿ; ಸಹರೇದಾರ. बरकत, स्रो॰ ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಅಭ್ಯುದಯ; ಲಾಭ; ನಫೆ; ಪ್ರಭಾವ; ಮಹಿಮೆ. बरक्ररार, वि॰ ಸ್ಥಿ ರವಾಗ್ರಿ; ಶಾಶ್ವತ ವಾಗಿ; ಹಾಜರಾದ. बरकाज, पु॰ ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ. बरकाना, स॰ ತಪ್ಪಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. बरखना, अ० दे० बरसना. बरखा, स्त्री॰ మंई.

बरख़ास्त, वि० ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ; ಮುಕ್ತಾಯವಾದ.

बरख़िलाफ, कि॰ ವಿರುದ್ಧವಾಗ: ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ.

बरख़रदार वि॰ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಚಂತೆಯಿಲ್ಲದ. पु॰ ಮಗ.

बरगद, पु॰ ಆಲದಮರ; ವಟವೃ हू. बर-गहता, वि॰ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದ; ವಿರೋಧ ವಾದ.

बरगलाना स॰ ನೋಸಮಾಡುವುದು. बरछा, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಭರ್ಜಿ.

बरछेत पु॰ ಭರ್ಜಿಯನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

बरजना, स॰ ಬೇಡವೆನ್ನು; ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು; ವರ್ಜಿಸು.

बरज़बान, वि॰ ಬಾಯಿಸಾಠವಾದ ; ಕಂಠಸ್ಥ.

बरजस्ता, वि॰ ಆಶುಭಾಷಣ.

बरज़ोर, वि॰ ಶ್ರಬಲವಾದ; ಬಲ ವಂತವಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾ ಡುವೆ. क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ; ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

बग्जोरी, स्त्री॰ ಒತ್ತಾಯ; ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ; ದುಂಡಾವರ್ತಿ.

बरत, स्त्रो॰ ळातू; टाउ ; ग्रु ಯೋत. बरतन, पु॰ कार्डु.

वरतना अ॰ ವರ್ತಿಸು; ನಡೆಕೊಳ್ಳು. स॰ ಉಪಯೋಗಿಸು.

बरतर वि॰ कैंक्सु; शाड्रुका; ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರ. बरतरफ़, वि॰ ಒಬ್ಬದಿಗೆ; ಒತ್ತಟ್ಟ; ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ; ತಳ್ಳಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ. बरताना, स॰ ಹಂಚು; ವಿನಿಯೋ? ಗಿಸು.

बरताव, पु॰ ವರ್ತನೆ; ವ್ಯವಹಾರ. बरती, वि॰ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರು ವವ.

बरतोर, पु॰ ಕೂದಲು ಕಿತ್ತುದರಿಂದ े ಉಂಟಾದ ಹುಣ್ಣು.

बरदार, वि॰ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ವವ; ಹೊರುವವ; ನಾಹಕ; ಆಜ್ಞಾ ಪಾಲಕ.

बरदास्त, स्त्री॰ मंकेड्यू डै; रळतै;

बरन, पु॰ ವರ್ಣ.

बरनन, पु॰ इक्षाहरै.

बरना स॰ ಮೆದುವೆಯಾಗು; ವರಿಸು; ಸೇಮಿಸು. स॰ ಉರಿ.

बरपा, वि॰ ಎದ್ದುನಿಂತ (ದಂಗೆ, ದೊಂಬಿ ಮುಂತ್ರಾದ್ಘು).

बरफं, स्नो॰ ಮಂಜುಗೆಡ್ಡೆ; ಹಿಮ. बरफ़ी, स्नो॰ ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ.

बरबंड, वि॰ थेंथ्डाथै; सुडाॐ; सुरुंडिलंड.

बरबर, स्त्री॰ ಹರಟಿ; ಒದರುವಿಕೆ.

बरबस, कि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ; ಬಲಾ ತ್ಕಾರದಿಂದ; ವೃರ್ಥವಾಗಿ.

बरबाद, वि॰ ಹಾಳಾದ.

बरबादी, स्त्री॰ तगर्थ ; क्राफ.

बरम पु॰ चंद्रधः.

बरमा, पु॰ ತೂತುಕೊರೆಯುವ ಯಂತ್ರ ; ಬೈರಿಗೆ.

नरमी, पु॰ ಬರ್ಮಾದೇಶದವೆ. वि॰ ಬರ್ಮಾದೇಶದ. ಫಾಂ ಬರ್ಮಾ ದೇಶದ ಭಾಷೆ.

बरषा, स्त्री॰ ಮಳೆ; ವೃಷ್ಟಿ. बरस, पु॰ जर्छह; मञ्जूहर.

बरसगांठ, स्त्री॰ कांध्रीत कय्, ; ಜಯಂತಿ.

वरसना, अ॰ ಮಳೆ ಬೀಳು; ವರ್ಷಿಸು; ತೂರು.

-बरसात, बी॰ ಮुಳೆಗಾಲ; ವರ್ಷ ಋತು.

- बरसाती, वि॰ ಮಳೆಗಾಲದ. ge ಹೊಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಮೈ ಒದ್ದೆಯಾ ಗದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟಿ.

बरसाना, स॰ ವರ್ಷಿಸು; ಸುರಿಸು.

बरसी, स्त्री॰ ವರ್ಷಾಬ್ರೀಕ ತ್ರಾದ್ಧ. बरहना, वि॰ ಮೈಮೆ॰ छ बहु के प्रतः

ಬೆತ್ತ ಲೆ.

बरहम, वि॰ ಸಿಟ್ಸುಗೊಂಡ; ಕ್ರುದ್ಧ ನಾದ; ಉತ್ತೇಜಿತ.

बरहा, पु॰ धे हुं का भार्त ; तार्थ ; ळत्र.

बरही, स्त्री॰ ಹೆತ್ತ ಹನ್ನೆ ರಡನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ: ಹಗ್ಗ; ಹೊರೆ. ಆಂ ನವಿಲು: ಮಯೂರ.

बरा, पु॰ ठढी: ठ०ंहे.

बरात, स्त्री॰ ದಿಬ್ಬಣ : ಮದವಣಿಗನ । बरु, अव्म॰ ಆವರೂ ಆಗಲಿ; ಬೇಕಾ ಮೆರವಣೆಗೆ.

बराती, पु॰ ದಿಬ್ಬ ಣದನೆ. बराना. स॰ काशावाः; धरिताः ಕೇರು. ಆಂ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗ ದಿರು.

बराबर, वि॰ संकातंकात: संध ಯಾದ; ಎಣೆಯಾದ; ಸಮತಲ ವಾದ. ಹೊಂ ಸಮವಾಗಿ; ಸರಿ ಯಾಗಿ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ.

बराबरी, स्त्री॰ ಸಮಾನತೆ; ಸರಿ ತೂಗುನಿಕೆ.

बरामद, वि॰ ಹೊರಗೆ ಬಂದ; ಹೊರಟರುವ; ಪತ್ತೆ ಯಾದ. **स्त्री॰** ಹೊರಡುನಿಕೆ; ಉತ್<u>ನತ</u>್ತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ; ವರಮಾನ.

बरामदा, पु॰ हैं। कार्छ ; सर्वकार्छ. बराय, अन्य॰ ಓಸ್ಟರ; ನಿಮಿತ್ತ; —नाम ಹೆಸರಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ನಾಮ ಮಾತ್ರಕ್ತೆ.

बरायन, पु॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವರನ ಕೈ ಬೆರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಕಬ್ಬಿ ಣದ ಉಂಗುರ.

बराव, पु॰ है ज्ञाठलं जाति है करें, ವಿಕೆ; ಬಿಡುವಿಕೆ; ವರ್ಜಸುವಿಕೆ; ನಿವೃತ್ತ ನಾಗುವಿಕೆ.

बराह, कि॰ ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ: ರೂಪದಲ್ಲಿ; ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

बरो स्त्री॰ ಸಂದಿಗೆ. वि॰ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ; ಮುಕ್ತ.

ದ್ದಾಗಲ್; ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

बरनी, स्नो॰ ಕಣ್ಣೆ ನೆಯ ಕೂದಲು. बरोडा, पु॰ धानीका; तानू ठ; ಬೈ ಠಕ್ ಖಾನೆ. बरोबर, वि॰ दे॰ बरावर. बरोह स्त्री॰ ಆಲದ ಬಿಳಲು. बरौनी, स्त्री० दे० वरुनी. बक्रं, खो॰ ವಿದೃಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು. ति॰ ಚುರುಕಾದ; ಚತುರ. वर्कत, स्त्री० दे० बरकत. बर्छा, पु० दे० बरछा. बर्णना, स॰ ವರ್ಣಿಸು बर्त्तन, पु॰ दे॰ बरतन. वर्तना, स॰ जडेन्स्रः; ७ ५० रः: ಉಪಯೋಗಿಸು. बर्त्ताव, पु० दे० बरताव. बर्दाइत, स्त्री० दे० बरदाइत. बर्फ, पु॰ ಹಿಮ; ಮಂಜಿನಗೆಡ್ಡೆ. बर्फिस्थान, पु॰ ಮಂಜು ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳ; ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟ. बर्फ़ी, स्त्री॰ दे॰ बरफ़ी. वर्बर, पु॰ ಕಾಡು ಜನರು; ಅಸಭ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ; ಅನಾಗರಿಕರು. ಡಿಂ ಅನಾಗರಿಕ. बरं, पु॰ ಕಣಜದ ಹುಳು. वर्र-ए-आज़म, पु॰ ಮೆಹಾದ್ವೀಪ.

बर्गक, वि॰, ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶ

ಮಾನವಾದ; ಚುರುಕಾದ;

ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ; ಚತುರ.

बरीना, अ॰ धलधिकाः: उत्तर्

ರಿಸು.

वर्सात, स्त्री० दे० बरसात. बलंद, वि॰ ಎತ್ತರವಾದ: ಶ್ರೇಷ್ತ: ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ. बल, पु॰ डंट्रै: थण; उड्डार्का; ಭರವಸೆ; ಹುರಿ; ಸುರುಳಿ; ಸುಕ್ತ; ಬಾಗು; ಡೊಂಕು; ಅಂತರ; ವ್ಯತ್ಯಾ⊼;्खाना ಹುರಿಯೇರು; ಡೊಂಕಾಗು. बंलकना, अ॰ ಕುದಿ; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು. बलकाना, स॰ ಕುದಿಸು; ಉಕ್ತೇರಿಸು. बलाम, पु॰ चंद्र ; हुँ राज्यू. बलना, अ॰ ಉರಿ; ಜ್ವಲಿಸು. बलबलाना, अ॰ ಉಕ್ಕು; ಕುದಿ. बलम, पु॰ ಪ್ರಿಯ; ಗೆಂಡ; ಪತಿ. बलय, पु॰ दे॰ वलय. बलवंत, वि॰ ಬಲವುಳ್ಳ ; ಶಕ್ತಿ ವಂತ: ಬಲಿಷ್ಟ. बलवा, पु॰ ದಂಗै; ವಿಪ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ. बलवाई, पु॰ ದಂಗೆಖೋರ; ರಾಜ ದ್ರೋಹಿ ; ಬಂಡಾಯಗಾರ. बलवान, पु॰ दें बलवंत. बला, खी॰ तं वाडिं ; वैराड्यू ; ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ :— नशीन ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ. बलाक, पु॰ कैंक्ट्रं टै. बलागत, स्त्री॰ जन्तुं धार्युः; औ ವನ. बलात्, कि॰ थणा डगु पंजाता ; ಹಠದಿಂದ.

बलात्कार, पु॰ ಒತ್ತಾಯ. बलाय, स्त्री॰ दे॰ बला. बलि, स्त्री॰ कालै कें; एकं है; ನ್ನಿವೇದ್ಯ. बलिदान, पु॰ ಆಹುತಿ; ಅರ್ಪಣೆ. बिल्हारना, स॰ धण कैल्हार. बलिहारी, स्त्री॰ एकाड़े; धर्छ; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ. बलुआ, वि॰ ಮರಳಿत; ಉಸುಬಿನ. बलैया, ह्यो०;—होना ಆಶೀರ್ವದಿ ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಿಡುವುದು; ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸು ಫ್ದು. बिल्कि, अभ्यः ಆದರೆ; ಆಲ್ಲದೆ; ಇಲ್ಲವೆ. बह्रम, पु॰ ध्र्यू ; अधे ; दीवाहूं. बल्लमटेर, पु॰ ಸ್ಪಯಂಸೇವಕ. बल्लमबदीर, पु॰ ದಂಡಧಾರಿ; ರಾಜ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜನರು. बल्ला, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಜಲ್ಲೆ; ದಾಂಡು; ಬ್ಯಾ್ಟ್ ಟು. बल्ली, स्त्री॰ ಸಣ್ಣ ಕೋಲು; ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು. बवंडर, पु॰ राष्ट्री करें हैं राष्ट्री राष्ट्री ಗಾಳಿ. ववासीर, पु॰ ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. बशर, पु॰ कालाजू. क्शरा पु॰ ಮುಖಾಕೃತಿ; ಮುಖ

ಭಂಗಿ.

. बशतें, कि॰ ब्रिटें हुर ಮೇಲೆ; ಆದ ಪಕ್ಷಕ್ತೆ. बशारत, पु॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ. बशीर, वि॰ ध्यं त्रका सार्वे ठाउँ ತರುವವ. बस्सास, वि॰ ग्रंग्डिंग संग्रेंग संग्रेंग ಪ್ರಸನ್ನ. बसंती वि॰ ವಸಂತಕಾಲದ; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ದ. बस, अन्य । प्राचित्र, वि प्राचित्र, ; ಯಥೇಷ್ಟ. 😗 ವಶ ; ಶಕ್ತಿ. बसना, अ॰ तैथैरा; ವಾಸವಾಗಿರು; ವಾಸಿಸು; ತಂಗು. बसवार, पु॰ ಒಗ್ಗ ರಣೆ. **बसर, पु॰** ಜೀವನ; ಬದುಕು; ಜೀವನೋ ಪಾಯ. बसह, पु॰ ಎड<u>ु</u>ू. बसाना, स॰ कार्तका किरा; डं० ಗಿಸು; ಇರಿಸು; ಒಕ್ಕಲಿರಿಸು; ವಸಾಹತುಮಾಡು. ೫೦ ಮಾತು ನಡೆಯು. बसीकत, खी॰ ಸಿವಾಸಸ್ಥಾನ; ವಸಾ ಹತು; ವಾಸ. बसीक्ररन, पु॰ ವಶಮಾಡಿಕೊಳು ವುದು; ವಶೀಕರಣ. बसीगत, स्त्री॰ दे॰ बसीकत. बसीठ पु॰, ಸಂದೇಶವಾಹಕ; ದೂತ. बस्ला, पु॰ ಮರಸಿಗಿಯುವ ಒಂದು ಆಯುಧ; ಬಾಚಿ. बस्ली, स्रो॰ त्रह्नु धाव थे; कुँ धाव थे.

बसेरा, वि॰ घाश्रश्चाय ; ನೆಲೆಸು ವವ. दु॰ ಯಾತ್ರಿಕರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಛತ್ರ; ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.

बसोबास, पु॰ रैज्जिनस्कृतं. बसोंधी, स्त्री॰ धाजरंग०ति ಎಂಬ ಸಿಹಿ ತಿನಸು.

बस्ता, पु॰ పున్ను ಕದ ಚೀಲ; ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಪುನ್ನು ಕ ಗಳನ್ನು ಗಂಟುಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟಿಯ ಚೌಕ; —बांघना ಗಂಟುಮೂಟಿ ಕ ಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತ ನಾಗು.

बस्तार, पु॰ ಗಂಟು; ಮೂಟೆ; ಕಂತೆ.

बस्ती, स्नी॰ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಗ್ರಾಮ; ಊರು; ಪಾಳಿಯ.

बहाँगी, स्त्रो० ಕಾವಡಿ ಅಡ್ಡಿ.

बहकना, अ॰ ಹಾದಿತವು ; ಗುರಿ ತಪ್ಪು ಮೋಸಹೋಗು.

बह्काना, स० ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ಗುರಿ ತಪ್ಪಿಸು; ದುರ್ಬೋಧನೆಗೆ ಈಡು ಮಾಡು; ಪುಸಲಾಯಿಸು.

बहन, ಟಾಂ ಸಹೋದರಿ.

बह्ना, अं किंदि, ಪ್ರವಹಿಸು; ಸೋರು; ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗು; ಗಾಳಿ ಬೀಸು; ಚದರಿಹೋಗು.

बहनापा, पु॰ ಸಹೋದರತ್ವ; ' ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವಿಕೆ. 'बहनोई, पु॰ ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ; ಭಾವ.

बहबूद, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಶುಜ್ಲ. बहम, क्रि॰ ಸಂಗಡ; ಸಹಿತ.

बहर, कि॰ ಓಸ್ಕರ; ಸಲುವಾಗಿ. बहर-हाल, कि॰ ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಹೇ

बहर-हाल, फ़ि॰ ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಹೇ ಗಾದರೂ.

बहरा, वि॰ ठेळीळ.

बहराना, स॰ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಅರು; ಗಮನಿಸದಿರು; ಮೆರೆಸು; ಪ್ರಸ ಲಾಯಿಸು.

बहरिया, वि॰ ಹೊರಗಿನ; ಬಾಹ್ಯ. बहरियाना, स॰ ಹೊರಡಿಸು; ಬೇರ್ವ ಡಿಸು. स॰ ಹೊರಗಾಗು; ಬೇರೆ ಯಾಗು.

बहरी, स्वी॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡುಗ. बहरूना, स॰ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತು ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾ ಯಿಸು.

बहलाना, स॰ ವಿನೋದಪಡಿಸು; ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಮರೆಸು; ಮರುಳುಗೊಳಿಸು.

बहलान, पु॰ ಮೆನೋರಂಜನೆ. बहली, बो॰ ರಥದಂತಹ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ.

बहस, स्त्रो॰ कात; डेर्चर; वैकात; संस्टेर

बहसना, स॰ ಪಾದಿಸು; ವಾದ ವಿವಾದವೊಡು.

बहादुर, वि॰ ವೀರ; ಶೂರ; ಪರಾ ಕ್ರಮಿ. बहादुरी, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ.

बहाना, स॰ ಹಾಯಿಸು; ಹರಿಸು; ಸುರಿಸು; ತೀಲಿಸು. पु॰ ನಿಪ.

बहार, ജിಂ ವಸಂತಕಾಲ; ಸುಗ್ಗ; ಆನಂದ; ಮೋಜು; ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; ಅರಳುವಿಕೆ; ವಿಕಾಸ; ತಮಾಶೆ.

बहाल, वि॰ ಹಿಂದಿ ಇದ್ದಂತೆ; ಎಂದಿ ನಂತೆ; ಪೂರ್ವವತ್; ಆರೋಗ್ಯ ವಾಗಿ.

बहाली, सा• ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರು ವಿಕಿ; ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆ; ಬಿಡ ಗನಿಸುಡಿ.

बहाव, पु॰ ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಪ್ರವಾಹ; ಸೆಳೆತ.

ಷहिन, स्त्रो॰ रಹೋದರಿ.

बहिनापा, पु॰ दे॰ बहनापा. बहियां, स्त्री॰ डैंग्रिएंंंं.

बहिरंग, वि॰ ಹೊರಗಣ; ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಇಲ್ಲದ.

बहिला, वि॰ নিৰ্নিख्यু; బరడు (దన).

बहिरत, पु॰ म्राहर

बहिष्कार, पु॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕು ವುದು; ಬೇಡವೆಂದು ತ್ಯಜಿಸು ವುದು.

बहिष्कृत, वि॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. बही, स्नी॰ ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ. बहु, वि॰ ಬಹಳ; ಬಲು. बहुज्ञ, वि॰ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತವೆ.

बहुत, वि॰ थळ एं; एती हा कि । थळ ए जा भे; ए भे ह जा भे; —करके थळ एता थे; — कुछ थळ एं.

बहुतात ह्मी॰ ध्वीचं; धार्मण्युः बहुतायत हिन धळंड; क्रि॰धं. क्रि॰ धळंड्या हिन्दुः क्रि॰धं हिन्दुः

बहुतेरे, वि॰ ಹಲವು; ಅನೇಕ. बहुवा, कि॰ ಬಹಳಮಾಡಿ; ಪ್ರಾಯುಃ; ಆನೇಕ ವೇಳೆ.

बहुमत, पु॰ ಬಹಳ ಜನರ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯ.

बहुसूल्य, वि॰ ಬಹಳ ಬೆಲೆಯ.

बहुरंगी, वि॰ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ.

बहुरना, अ॰ ಹಿ॰ ತಿರುಗು; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರು.

बहू, स्नो॰ ಸೊಸೆ; ವಧು. बहेड़ा, पु॰ ತಾರೆಕಾಯಿ.

बहेतू, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲಿದಾ ಡುವ.

बहेलिया, पु॰ धाँधीतार्ट; धाँख. बह, पु॰ संज्ञात्यः; धं॰तस्त्रः. बहेरवाँ, पु॰ अळकाः.

बांक, वि॰ ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ. पु• ಡೊಂಕು; ಬಾಗು. ज्ञी॰ ವಂಕಿ; ತೋಳು ಬಂದಿ. बाँका, वि॰ फारीटा; ಡೊಂಕಾದ. बाँकिया, स्त्री॰ ಮುರಿಗೊಂಬು; ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.

बॉकुर } वि॰ धंडंग्ठ ; ढी०॰ क्वात. बॉकुरा } वि॰ धंडंग्ठ ; ढी००क्वत. बॉग, स्त्री॰ क्वाता; त्रजाधा जावाज्ञात काकां क्वाता; कैंग थें थ्या किंग से ;—देना कैंग थें किंग से.

बाँचना, स॰ ಓದು.

ৰাস্তা, দ্বী • চাঁং টেচ ; ಆಭಿಲಾಷೆ; ಆ চা০ চুঁ.

बांडित, वि॰ चैंशरीचें क्रंथ. बांझ, स्त्रो॰ थ० थें.

बांटना, स॰ ಹೆಂಚು; ಪಾಲು ಮಾಡು.

चांटा, पु॰ ळ०४४১३६; ফাণ্ডা;

১৯ মুঁ;—बांटी অ০৪৫৮০খা,১৪৫.

बांद, पु॰ মংক্রেচ; তাসন

वांता, पु॰ ಬಂದನಿಕೆ; ಬದಿನಿಕೆ. बांदी, स्त्री॰ ಸೇವಕಿ; ತೊತ್ತು. बांब, पु॰ ಕಟ್ಟಿ; ಒಡ್ಡು.

बांबना, स॰ विधेतु; धीती; ಅಡ्ಡು कावाः, विधेताः.

बांबव, पु॰ तैंब्धे; थ॰का; మिड्रं. बांबी, स्रो॰ कार्डु.

बास, पु॰ धिताणः; ದೋಣಿ तवें ಸುವ ಹುಟ್ಟು; ಗಣೆ; ಬಂಬು; ಎಂಟು ಅಡಿಯ ಅಳತೆ; 'ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ;—पर चढ़ना ಹೆಸರು ಕೆಡಿ ಸುವುದು;—बासी उन्नस्ता ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

बांसुरी } स्त्री॰ कैंबिंस्थाः; क्षेस्ंुः बांसुकी } र्ताशकी.

ৰাঁহ, স্কা • ভাংগ; ভংগ অধেটা অৱসাধ ভাংগ; బావు బల.

चा, पु॰ ನೀರು; ಸಲ; ಸರ್ತಿ. अव्य॰ ಸಂಗಡ; ಎದುರು.

बाइस, पु॰ क्वर्रातः.

बाई, खा॰ दुःष्ण्रं ಹೆಸರಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಆದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಕೆಲವೆಡಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶೈಯರ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಶಬ್ದ.

बाउर, वि॰ ಹುಚ್ಚ ; ದಡ್ಡ ; ಸಾಧು. बाउरी, स्त्री॰ दे॰ बावली.

बाएं, कि॰ ಎಡಗಡಿಗೆ; ಎಡಕ್ಕೆ. बाक्चाल, वि॰ ಮಾತುಗಾರ; ಹರಟಿ ಮಲ್ಲ.

बाक्तर, पु॰ ವಿದ್ಯಾವಂತ; ಧನಿಕ. बाक्तायहा, कि॰ ನಿಯಮಾನುಸಾರ; ಕ್ರಮದಿಂದ:

बाक़ियात, स्त्री॰ ಬಾಕ ನಿಂತೆ ಹಣದ ಬಾಬುಗಳು; ನಿಲವು.

वाकि**रा छी**॰ ಮದುನೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು; ಕನೈ.

बाक्री, वि॰ ಉಳಿದಿರುವ; ಮಿಕ್ಕ; स्त्री॰ ಮಿಕ್ಕದ್ದು; ಬಾಕಿ.

बाक़ीतार, वि॰ धार्म ಕೊಡಬೇಕಾ ದವೆ. बा-ख़बर, वि॰ ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವ; ಬುದ್ದಿ ವೆಂತ.

बाग, स्त्रीं रिवेज्ञाल ; ಲಗಾಮು.

बाग्, पु॰ डैंश्धि; शक्ता, तंजतं; ಉಪವನ.

बागड़ोर, स्त्री॰ ಲಗಾಮು; ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ಯ.

बाग्रबान, पु॰ ತೋಟಗಾರ; ಮಾಲಿ." बाग़बानी, स्त्री॰ डैल्सिट ईंंधर्म.

बागर, पु॰ ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ.

बागाती, स्त्री॰ डैशिध का केंग्रित हैं, ಸರಿಯಾದ ಭೂಮಿ; ಬಾಗಾ ಯಿತು.

बाग़ी, वि॰ धैडा०० तर्वंभै तर्व : ಬಂಡಾಯಗಾರ; ದ್ರೋಹಿ.

ತಾಚಿ ಕಾಂ ತೊಡೆಯಬಳಿ ಆಗುವ ಹುಣ್ಣು.

बाज, पु॰ ಗಡಗ; ಡೇಗೆ; ಮಾಸೂಲು; ಕಂದಾಯ.

बाज, वि॰ ಹಲವು: ಕೆಲವು. क्रि॰ ಬದಲಾಗ; ಅರುಗ;—आना ಬೇರೆಯಾಗು;—रखना ತಡೆಯು ವುದು; ತೊರೆ. ಇಸಾಂ ಕಾರಕ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಥವಾ **ಯಾವು**ದಾದರೊಂದು ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಇರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ:—धोखेबाज्ञ, क्बूत्रवाज्ञ.

बाज़-गइत, स्त्री॰ कैं० डे ठा ता ವಿಕೆ.

बाजूबंद

बाज़-गुज़ार, पु॰ ಕಂದಾಯ ತೆರು

वाज़दावा, पु॰ उत्र कर्नुत्रं ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು.

बाजन, पु॰ दे॰ बाजा.

बाजना, अ॰ ವಾದ್ಯ ಗಳು ಮೊಳಗು.

बाजरा, पु॰ रुವर्छे.

बाजा, पु॰ ವಾದ್ಯ ; ಮೇಳ.

बाज़ाब्ता, ऋ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ವಾಗಿ. ಡಿಂ : ನಿಯಮಾನುಸಾರ ವಾದ.

बाज़ार पु॰ ಪೇಟೆ; ಆಂಗಡಿ ಬೀದಿ: —गरम होना धैतनू n बन्द सन्द ವಾಗು.

बाज़ारी) वि॰ ಪೇಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ बाज़ारू ∫ भैದ; माञ्जारका कार्तः; ಮಾನವಿಲ್ಲದ; ಮರ್ಯೂದೆಗೆಟ್ಟ; ಆಶಿಷ್ಟ್ಯ.

बाजि, पु॰ ಕುದುರೆ.

बाज़ी स्त्री॰ ಆಟ; ಜೂಜಾಟ; ವಂದ್ಯ; ಆಟದವರಸೆ; ಪಣ.

बाज़ीगर, पु॰ ಮಂತ್ರವಾದಿ; ಗಾರ ಡಿಗೆ.

बाज़ीगरी, स्नी॰ ಮಾಟ್; ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆ.

बाजू, पु॰ डैंग्स्भं; धाळा; ह्यां; ಕರ್ಕುಳು.

बाजूबंद, पु॰ डैंग्॰् एथएं.

बार, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ತೂಕದ ಬಟ್ಟು;-जोहना ದಾರಿಕಾಯು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

बाटना, स॰ ७०; ठाया, ; మిది. बारिका, स्त्री॰ ಹೂದೋಟೆ.

बादो, स्रो॰ ಗುಳಿಗೆ; ಉಂಡೆ; ಕೆಂಡ ದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟರೊಟ್ಟ; ಬಟ್ಟಲು.

बाड़ा, पु॰ थेरिशकां हेत सुदौर ह ದನಗಳ ಹಟ್ಟು.

बाड़ी, स्त्री॰ ಹೂದೋಟ.

बाइ, स्त्री॰ सुज्जळ; स्त्रिप; जुट्दै; ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆ; ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿ.

बात, स्त्री॰ ಮಾತು; ವಚನ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಸಂಗ; ಸುದ್ದಿ; ವದಂತಿ; ಸಂಗತಿ; ವಿಷಯ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಮಾತಿನ ನಂಬಿಕೆ; ಗುಟ್ಟು. बातें वनाना ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವಾತಾಡು ವುದು ;—बढ़ाना ಸ್ಥಿ ತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು;—का धनी ಮಾಡಿ ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಪಣ ದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವುದು.

बातचीत, ह्यो॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ.

बातिन, पु॰ ७०ड ८० त ; ७०ड ३ ಕರಣ.

बातिल, वि॰ र्राप्त्री ; हैर्वा. बाती, स्की॰ ದೀಪದ ಬತ್ತಿ. 🤊 बातुल, वि॰ ळाखुः.

बात्निया, वि॰ ಮಾತುಗಾರ. बाद, किः ಅನಂತರ; ತರುವಾಯ. **ಡಿಂ** ಬೇರೆಮಾಡಿದ. **ಇಂ** ಗಾಳಿ.

बादबान, पु॰ ळढिति तहारी; क्राओ; ತೆರೆ; ಚಾಪೆ.

बाद-रफ्रतार, वि॰ ತೀವ್ರಗಾಮಿ;

ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವವ. .बादल, पु॰ ಮೋಡ; ಮೇಘ.

बादला, पु॰ ಜರತಾರಿ; ಕಲಾಬತ್ತು. बादशाह, पु॰ ರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

बादशाहत, स्री॰ ठाक्ष्य; ग्रुद्माडू. बादशाही, स्त्री॰ ठि० थ्रु; इ० तर्र; ಮನಸ್ವೀ ವ್ಯವಹಾರ.

बाद-सद्भत, स्त्री॰ धेरा गाने भें, दीव दू

बाद-हवाई, कि॰ ठुक्ट ञाते; ಸುಮ್ಮ ನೇ.

बादा, पु॰ ವೆ.ದ್ಯ; ಹೆಂಡ; ಸಾರಾಯಿ; --क्स संज्ञाह.

बाह्मम, पु॰ ಬಾದಾಮಿ ಮರ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ.

बादामी, वि॰ थावा था ५ व व. बादि अन्य॰ ವೈರ್ಥ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋ ಜನ.

बादिया, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ डा ಮೃದಪಾತ್ರೆ.

बादी, वि॰ ವಾತ ಸಂಬಂಧವಾದ. **ಟಿಂ** ವಾತ ದೋಪ.

बादे-सबा, स्त्री॰ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸುವಗಾಳಿ; ಬೆಳಗಿನ ಗಾಳಿ.

बाध, पु॰ ತಡೆ; ಅಡಚನೆ; ವಿಘೈ. बाधक, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುವವ; ತಡೆ ಯುವವ.

बाधा, स्त्री॰ ७७० ; ७४४ ते; रह्यु; तुः तुः ; डै०० तर्रे.

बाधित वि॰ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸಿದ; ಕಷ್ಟ ಕ್ರೋಳಗಾದ; ತಡೆಗೊಳಗಾದ.

बाध्य, वि॰ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದ.

बान, पु॰ ಆಂಬು; ಬಾಣ; ಈಟ; ಕಾಂತಿ. स्त्री॰ ರೂಪ; ಅಲಂ ಕಾರ.

बानइत, वि॰ (बानैत) ಬಿಲ್ಲು गाउट. बानक, स्त्री॰ ವೇಷ.

बानगीं, स्त्री॰ ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ. बानर, पु॰ ಮಂಗ; ಕೋತಿ.

बाना, पु॰ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ; ವೇಷ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನೆಯ್ಗೆ; ನೆಯ್ದೆಯ ಹೊಕ್ತು. स॰ ಬಾಯಿ

बानि, स्त्रो॰ ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಕಾಂತಿ; ಕಳೆ; ನುಡಿ.

ಆಗಲಿಸು.

बानिक, ब्लो॰ ವೇಷ; ಶೃಂಗಾರ. बानी, स्लो॰ ಹುಡಿ; ಮಾತು; ವಚನ;

ಸರಸ್ವತಿ; ಬಣ್ಣ; ಕಾಂತಿ. बानीकार, वि॰ ಕುಯುಕ್ತಿ ಮಾಡುವ; ಧೂರ್ತ.

बान्) स्त्री॰ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವರ್ಗದ ಹೆಂ बानो) ಗಸು; ಗೌರವಸ್ಥೆ.

बाप, पु॰ डं॰ दं; इदरहें

बापुरा, वि॰ ತುಚ್ಛ; ನೀಚ; ದೀನ; ಗತಿಕೆಟ್ಟ. बाप्, पु॰ ಅಪ್ಪ; ಅಣ್ಣ-; ಅ बाफ, स्रो॰ ಹಬೆ; ಆವಿ; ಉಗೆ बाफ़, वि॰ ನೇಯುವ; ನೆಯ್ದ.

बाफ़ता, पु॰ ಜರತಾರಿಯ ಹೊಬಳ್ಳಿ ಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆ ಯ ರೇಶೈ ವಸ್ತ್ರ.

बाब, पु॰ ಪರಿಜ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ.

बाबत, ह्वी॰ ವಿಷಯ; ಸಂಬಂಧ; ಬಾಬತ್ತು.

बाबा, पु॰ ತಂದೆ; ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿ.

ಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಆದರ

ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ವಯೋವೃದ್ಧ;

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಲು ಉಪ

ಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದ.

बाबुल, पु॰ ತಂದೆ; ಬಾಬಿಲೋ೯ ಪಟ್ಟಣ.

बाबू, पु॰ ಮಹಾಶಯರು; ರಾಯ ರು; ಒಂದು ಆದರ ಸೂಚಕ ಸಂಬೋಧನ ಶಬ್ದ.

बाम पु॰ ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ. बामन, पु॰ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

बा-मुहावरा, वि॰ प्रठेला कैं। ९ व.

बायँ, वि॰ ಎಡಗಡೆಯ; ಗುರಿತಪ್ಪಿದ. बायन, पु॰ ಬಾಗಿನ

बायबो, वि॰ कीठितरः; ಅಪರಿಚಿತ. बायों, वि॰ ১७; ১७तिवैळा.

बार्च, कि॰ ಎಡಗಡೆ; ವಿರುದ್ಧ.

बारंबार, कि॰ ಪದೇ ಪದೇ ; ँಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ. बार, स्त्री॰ ಸಖ; ತಡವೆ; ಹೊತ್ತು; बाराती, वि॰ ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನಾ ನೇಳೆ. ಆಂ ಭಾರ; ಹೊರೆ; ಬಾಗಿಲು;---आम ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ; ಹಾಗ ಮಾಲುಗಾಡಿ; ಗೂಡು.

बारगीर, पु॰ ळी० ठै ळी० ठो ठंड. बारजा, पु॰ ಬಾಗಿಲಿನಮೇಲೆ ಮುಂ ದುಗಡೆ ಚಾಚಿ ಬಂದಿರುವ ಮಾಡ.

बारदाना, पु॰ र्रंहर्त्र हैं, थेरकाय ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಸಾಮಾನಿಡುವೆಪಾತ್ರೆ. बारना, स॰ डढी; है जारे हां; ಹೊತ್ತಿಸು; ಹೊಡಿ.

बारवधू, ह्यी० ವೇಶ್ಯೆ. बारबरदार, पु॰ धार्ठ; ಹೊರುವವ. बारहखड़ी, स्त्री॰ कारांशवंड.

बारहदरी, स्त्री॰ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ತೆರೆದಿರುವ ಮಂಟಪ.

बारहमासी, स्रो॰ कर्तु रखा डै० त ಳಲ್ಲೂ ಆಗುವ; ವರ್ಷಪೆಲ್ಲ ಹೂ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಬಿಡುವ.

बारहसिंगा, पु॰ ಕಡವೆ; ದುಪ್ಪಿ. बारहा कि॰ ಹಲವು ಸಾರಿ; ಆಗಾಗ; ಪದೇಪದೇ.

बारां, पु॰ कंप्डे. बारात, स्त्री० दे० बद्धात. ಶ್ರಯಿಸಿದ. ಇಂ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋ ಯದ ವಸ್ತ್ರ.

बारिश, स्त्री॰ ಮಳೆ; ಮಳೆಗಾಲ. बारी, स्त्री॰ टाढ ; इंध ; ಅಂಚು ; ತೋಟ; ಪಾತಿ; ಕಿಟಕಿ; ವರಿಸೆ; ಸರದಿ; ಹುಡುಗಿ; ಬಾಲೆ. ಡಂ ಊಟದೆಲೆ ದೊನ್ನೆ ಮುಂತಾದು ದನ್ನು ಮಾರುವ ಒಂದು ಜಾತಿ. बारीक, वि॰ डैಳುವಾದ; ನಯ ವಾದ; ಬಹಳೆ ಸಣ್ಣ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ.

बारीकबीन) वि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ.

बारीकबीनी, स्त्री॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ಯದೃಷ್ಟಿ. बारीकी, स्त्री॰ तळा; डैस्प्रेंच् ; ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ.

बारूद, स्त्री॰ ಕರೀಮದ್ದು; ತುಬಾಕಿ ಮಧ್ದು.

बारे, कि॰ चढें ಯಲ್ಲಿ; चढें तै; ಕೊನೆಗೆ.

बारें में, अस्य ॰ २००० द्वाती; धर्तु; ವಿಚಾರವಾಗಿ; ಕುರಿತು

बाल, पु॰ ಮಹುಗ; ಕೂದಲು; ರೆಕ್ತ್ ;—बांका न होना ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಷ್ಟವಾಗದಿರು ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದಿರು. ಹಾಂ ಧಾನ್ಯಗಳ ತೆನೆ;-की खाल निकालना ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ವಿಮರ್ಶ ಮಾಡುವುದು.

बालक, पु॰ ऋाळात.

बालरी, स्त्री॰ ಬಕೀಟು. बालतोड़, पु॰ ಕೂದಲು ಕೀಳುವುದ ರಿಂದಾಗುವ ಹುಣು. बालना, स॰ ಉರಿಸು; ಹೊತ್ತಿಸು. बालपन, पु॰ ಬಾಲ್ಯ. बालबच्चे, पु॰ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ. वालम, पु॰ ಪ್ರಿಯ; ಇನಿಯ. बाला, ಫೊಂ ಹುಡಗಿ; ಯುವತ್ತಿ, ಡಿಂ ಮೇಲಿನ; ಒಳ್ಳೆಯ; ಮೇ ಲ್ತ್ರರದ ; बोल-ವೇಲುಗೈ ; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. ೫೯४೦ ಮೇಲೆ. बालाई, वि॰ ಹೆಚ್ಚಿನ; ಮೇಲಿನ; ಹೊರಗಿನ; ಹೊಸಬ. ಫಾಂ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ; ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ. बालाख़ाना, पु॰ ಮಹಡಿಯ ಮೇ ಲಿನ ಕೊಠಡಿ.

बाला-नशीन पु॰ ಕೂಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ; ಉನ್ನತಾಸನ. बाला-बाला, कि॰ ಮೇಲೆಮೇಲೆ; ಬೇರೆ ಯೂಗಿ; ವರಭಾರೆ; ನೇರವಾಗಿ. बिलेका, खो॰ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ; ಕನೈ; ಮಗಳು.

बालिंगा, पु॰ धाण्णाजुरुद्धं क्रार्थ्य ನುংಶಿದನ; ನಯಸ್ವ. बालिंशा, खो॰ डिटौठि॰थाः. बालिंशा, खो॰ डिटौठि॰थाः. बालिंशा, खो॰ धार्यिणः, दान्तुं तर्म डैतैं. बालींस्ताी, खो॰ युज्जळ; जैकार. बालुका, बी॰ } ಮಳಳಲು; ಉಸುಬು; बाल्द्र, पु॰ } —की भीत ಬೇಗನೆ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತು, ಭರವಸೆ ಯಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ್ದು.

बाल्ह्याही) स्त्री॰ ८०ता धर्मेळा बाल्ह्याही) ठाठाळा; धाराधार्य. बाल्टी, स्त्री॰ दे॰ बाल्टी.

बाल्यावस्था, स्त्री॰ काळातां हुं; धार्च्यावस्था, स्त्री॰ काळातां हुं; धार्च्या, स्त्री॰ काळां के काळा

बाय, पु॰ ಗಾಳಿ; ವಾಯು; ಹೊಸು. बावड़ी, ಹो॰ ಸೋವಾನಗಳಿರುವ ಹೊಡ್ಡಕೊಳ; ಬಾವಿ; ಸಣ್ಣಕೆರೆ. बावच्द, कि॰ ಹಾಗಿದ್ದರೂ; ಅಷ್ಟಾ ದರೂ; ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ.

बावर, पु॰ ನಂಬಿಕೆ. बावरची, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವ. बावरचीज़ाना, पु॰ ಅಡಿಗೆಯಮನೆ;

ಪಾಕಶಾಲೆ. दावला, वि॰ ಹುಚ್ಚ. बावली, स्लो॰ ಹುಚ್ಚೆ.

बाशिंदा, पु॰ ನಿವಾಸಿ; ವಾಸಿಸುವ ವನು.

बाष्प, पु॰ ಹಬೆ; ಕಣ್ಣೀರು.

बास, go ಇರುವಿಕೆ; ವಾಸ; ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನ; ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಬಟ್ಟ; ವ್ರು.

बासन, पु॰ क्राडें).

बासना, खी॰ ಇಚ್ಛೆ; ಅಪೇಕ್ಷ್; ವಾಸನೆ; ಗಂಧ. स॰ ಸುವಾಸನೆ ಯನ್ನುಂಟುಬಾಡು. बासर, पु॰ वैठ; ವಾರ; ಬೆಳಗ್ಗೆ; ಉದಯಕಾಲ.

बासा, पु॰ ವಾಸಸ್ಥಳ; ಬಿಡದಿ; ವಸ್ತತಿ; ಭೋಜನಶಾಲೆ.

बासिस, पु॰ ದೃಷ್ಟಿ; ಕಣ್ಣು. बासी, वि॰ ಹಳಸಿದ; ತಂಗಳು;

ಬಾಡಿದ; ನಿವಾಸಿಸುವ. बाहुना स॰ ಹೊರು; ಹೇರು.

बाहम, फि॰ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ; ಪರಸ್ಪರ.

बाहर, कि॰ कैंग्रित हैं कैंग्रित हैं. बाहरी, वि॰ कैंग्रित हैं स्वर्ध किंग्रित हैं।

बाहिर, कि॰ दे॰ बाहर. बाहु, ಟಾ॰ ತೋಳು; ಭುಜ.

बाहुल्य, पु॰ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಧಿ ಕತೆ; ಬಾಹುಳ್ಯ.

बाह्य, वि॰ ಹೊರಗಿನ; ಅನ್ಯ; ಪರ ಕೀಯ.

बिद, पु॰ ನೀರಿನ ಒಂದು ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು.

विंदी, स्त्रो॰ ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ; ಬಿಂದು; ಬೊಟ್ಟು; ಚುಕ್ಕೆ.

विवना, अ॰ डाड्येशस्य; ಭೇದಿ ಸಲ್ಪಡು.

विंब, पु॰ तैंडकं; ह्युंबैधै०थ.

बिबा, पु. ತೊಂಡೇಕಾಯು; ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

विआना, स॰ ठाउत्तर्रा का का ; क्या.

बिकना अ॰ ನಾರಲ್ಪಡು; → ಬಿಕರಿ ಯಾ

· विकल, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ಕಳ ವಳಗೊಂಡ.

विकवाना, स॰ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಸು. ಬಿಕರಿಮಾಡಿಸು.

विकसना, अ॰ ಅರಳು; ವಿಕಸಿತ ವಾಗು; ಆನಂದಗೊಳ್ಳು.

बिकसाना, स॰ ಅರಳಿಸು : ಪ್ರಸನ್ನ ಗೊಳಿಸು.

. विकास, वि॰ ಮಾರಲ್ಪ ಡುವ; ಮಾರ ಲ್ಪ ಡಲಿರುವ.

विकार, पु॰ ರೂಪಗೆಟ್ಟ; ರೋಗ; ದೋಷ; ಪಾಪಕರ್ಮ.

बिकी स्त्री॰ ಮಾರಾಟ; ವಿಕ್ರಯ.

विवस्ता, अ॰ ಚದುರು; विन्नु ಪಾಲಾಗು; ಚಲ್ಪಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು. विवेरना, स॰ ಚದರಿಸು; ಎರಚು; ಚಲ್ಪಾ ಪಿಲ್ಲಿಮಾಡು.

विगड्ना, अ॰ ಕೆಡು; ಹಾಳಾಗು; ಹದಗೆಡು; ಕೋಪಿಸು.

बिगड़ेल, वि० ५७७ च डेल्स्डिब्सु. बिगरना, अ० बिगड़ना.

विगाद, पु॰ ईಡುವಿಕೆ; ಕೆಡುಕು; ದೋಷ; ಜಗಳ; ದ್ವೇಷ.

विगाइंना, स० ಕೆಡಿಸು; ಹಾಳು ಮಾಡು.

विगाना, वि॰ ಇತರರ; ತನ್ನದಲ್ಲದ; ಪರಕೀಯ.

बिगारी, स्त्री० दे० वेगारी.

बिगुन, वि॰ ಗುಣಹಿತವಾದ. ;, पु॰ ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು. विगोना, स॰ ಕೆಡಿಸು; ಹಾಳು. बिज़न, पु॰ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೊಲೆ. ಮಾಡು; ನಾಶಪಡಿಸು.

विवटना, स॰ ವಿಧ್ವಂಸಮಾಡು; ವಿನಾಶಮಾಡು.

बिचकाना, स॰ ಅಣಕಿಸು; ರೇಗಿಸು. विचरना, अ॰ ಆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗು; ಅಡ್ಡಾಡು; ಸಂಚರಿಸು.

विचलना, अ० ವಿಚಲಿತವಾಗು; ಫೈರ್ಯಗೆಡು; ಮಾತು ತಪ್ಪು. . बिचला, वि॰ तद्यार्यकः; तद्यार्चिः; ಮಧ್ಯದ.

विचलाना, स॰ ಕದಲಿಸು.

विचवान } पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಗಾರ. विचत्रानी ∫

विचारनाः, स॰ ఏ धन ठ ठान छ। ; ಆಲೋಚಿಸು; ವಿಚಾರಸು; ಕೇಳು.

बिचारा, वि० दे० बेचारा.

बिस्सू, पु॰ धैर का ; जुर्हु ह. बिछना, अ॰ ळंटळं हु छ ; ಲ್ಪಡು.

बिछाना, स॰ ळंठंबंः; क्वाराः; ಹರವು.

बिछावन, पु॰ ಹಾಸಿಗೆ.

ೋಂ ಆಗಲಿಕೆ; ವರಹ.

दुइना) अ० ಆಗಲು; ಬೇರೆ (ಯಾಗು.

₹, पु∘ ಆಗಲಿಕೆ; ಏಯೋಗ. विद्धोना, पु॰ कार्रित.

विजन, पु॰ ಬೀಸಣಿಗೆ. वि॰ ಏಕಾಂತ ವಾದ.

विजली, स्त्री॰ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು; ಸಿಡಿಲು.

बिज़ाअत, स्त्री॰ ಆಸಲು; ಮೂಲ ಧನ.

बिज़ातिही, कि॰ डार्टर; ಖುದ್ದಾಗಿ. बिञ्चकना, अ० कैंतरा ; ७०%.

बिटिया, स्त्री॰ ಮಗಳು.

विठाना, स॰ ಕೂಡಿಸು; ಕುಳ್ಳಿ ರಿಸು.

विडंब, पु॰ ಬೂಟಾಟಕೆ; ಆಡಂಬರ. बिडंबना, स्त्री॰ ಅನುಕರಣ; तर्मणः; ಆಪಹಾಸ್ಯ ; ನಿಂದೆ.

बिडरना, अ॰ क्ष्त्रं प्रंथः ಗೊಳ್ಳು.

विडराना, स॰ अंतरिकाः; धैतरिकाः. बिडारना, स० ಹೆದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು; ತರಬು.

बिड़ाल, पु॰ तंवा धैक्यू ; तंबिज. वितरना, स॰ ळ०ळा ; ठिरीಯी ಗಿಸು.

विताना, स॰ ಕಾಲ ಕಳೆ; ಹೊತ್ತು 步뿧.

बित्ता, पु॰ गं(६६०.

बिथकना, अ॰ ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ಚಕಿತನಾಗು; ಸ್ತಬ್ದನಾಗು; ನೋಹಿತನಾಗು.

वियरना, अ॰ धैत छः; धैक्षु ಹ್ಲೋಗು. (बिधुरना) विथा, स्त्री॰ ನೃಥೆ,; ದುಃಖ.

विथारना, स**्.** ಚದೆರಿಸು; ಚಿಮು ಕಿಸು.

बिदकना, अ॰ धेठै; ६ ढै; इंग्लं जन्ताः

बिद्काना, स॰ ೩९६७; ೩११; ಘಾಯ ಗೊಳಿಸು.

बिता, सि॰ कैंगरिका ठीनें; ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು ಏಕೆ; ಹೊರಡಲು ಆನುಮತಿ;—होना ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

ৰিবাৰ্ছ, জাণি ಅಗಲುನಿಕೆ; ಹೊರಡು ನಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುನಿಕೆ.

बिदारना, संबेशिश्णे ; ळठे. बिदून, अस्य कॅंबरेडेंग्रे ; ब्रथ्लेंडें बिदेश, पुरु देव विदेश.

बिद्दत, स्त्रीः ಅನ್ಯಾಯ; ಕಷ್ಟ; ವಿಪತ್ತು; ಕೆಡಕು; ಅತ್ಯಾಚಾರ. বিষ, स्त्रो॰ ವಿಧ; ಬಗೆ. बिन, अस्य॰ ಹೊರತು; ವಿನಾ. पु॰

बिनती, स्त्री॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಆರಿಕೆ; ವಿನಂತಿ.

ನುಗ.

विनना, स॰ ७० फा ; त्री र्याः. विनसना, स॰ ठाउँ, उत्तराः ; तार्य कार्गः.

बिनसाना, स॰ तग्डं रागखाः. बिना, अच्य॰ ಅध्रतः; ಹೆಣ್ಣರತः; ವಿನಾ. स्रो॰ डधूळतः; थाख. विनोला, पु॰ ಪತ್ತಿಯ ಕಾಳು. विपच्छ, पु॰ ಶತ್ರು; ಪ್ರತಿಸಕ್ಷ. विपच्छी, पु॰ ವಿರೋಧಿ; ಶತ್ರು. विवरन, ति॰ ಬಣ್ಣ ಗೆಟ್ಟ; ವಿವರ್ಣ ` ವಾದ.

विवस, वि॰ ವಿವಶನಾದ; ಕಡ್ಡಾಯ ಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ. क्रि॰ ವಿವಶನಾಗಿ. विवाहे. क्री॰ ಕಾಲಿನ ಚರ್ಮ ಬಿರಿ

बिबाई, स्त्री॰ चिश्येत ಚರ್ಮ ಬಿರಿ ಯುವ ರೋಗ.

बिवाक, वि० दे० वेबाक.

बिमन, वि॰ ಚಿಂತಿತನಾದ; ದುಃಖಿತ. विमोहना, स॰ ಮೋಹಿಸು; ಮೋಹ ಗೊಳಿಸು.

विया, पु॰ धी९क्ष.

बियाना, स॰ ఈ యు పు మం. (बिआना)

वियोबान, पु॰ धैः गाःखः.

बिरंग, वि॰ ಅನೇಕ ಬಣ್ಣ ಗಳ: ನಾನಾವರ್ಣದ.

विरसनां, अ॰ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು ; ಹೆಣ ಗಾಡು.

विरथा, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ: ವ್ಯರ್ಥ.

विरद, पु॰ = १९ ड मं ; <u>ट्रा</u> ट्रा इस्त्रू.

बिरमना, अ॰ ಉಳಕೊಳ್ಳು ; ನಿಲ್ಲು : ತಡೆ ; ನಿಶ್ರಾಂತಿಮಾಡು. बिरमाना, स॰ डढ़ै; ನಿಲ್ಲಿಸು; ವ್ಯಾಮೋಹಗೊಳಿಸು.

'बिरला, वि॰ ಒಂದೆರಡು; ಅಪೂರ್ವ; ವಿರಳ.

बिरवा, पु० १ र्छ.

ंबिरहिन) स्त्री॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಂದ बिरहिनी 🕽 ಆಗಲಿರುವವಳು;ವಿಯೋ

12.

विरही, पु॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳಿಂದ ಅಗ ಲಿರುವವ; ವಿಯೋಗಿ.

बिराजना, अ॰ ವಿರಾಜಿಸು; ಮಂ ಡಿಸು.

विरादर, पु॰ तळीश्तर.

विराद्री, भ्री॰ प्रस्कित्व वंडर; र्रं॰ध ಸ್ತ್ರನ; ಪರಿವಾರ.

बिरान) वि॰ वडर ; इरिक्ष्ण ; विराना ∫ ಅನ್ಯ.

बिराना, स॰ ಆಣಕಿಸು.

बिरियाँ, स्त्री॰ क्रॅंगड्यू; त्रकाळा; ಸಲ; ಸಾರಿ.

ৰিকৰ, yo ৰুৱ; মান্ত্ৰা విళంబ.

ಇಡ್, go ತೂತು; ಬಿರಕು; ಬಿಲ; --- उमूम स्वकृत का का ते ; — जब ಬಲಾತ್ತಾರವಾಗಿ; बिलाई, स्ती॰ ಹೆಣ್ಣು

— जुमला ಒಟ್ಟಾಗಿ; ಒಂದು ಗೂಡಿಸಿ;—फ्रज़ ಕರ್ತವೃಕ್ಚನು

ಸಾರವಾಗಿ. -

बिलकुल, कि॰ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಸರ್ವಹಾ.

विलखना, अ॰ ७ ४० ; गैं गिं १ १ दं ; ವಿಲಾಪಿಸು.

बिलग, वि॰ थैं(ै; ह्यं ड्रैं, हें, हें, ಬೇರೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

बिलगाना, अ॰ ७ मण्डः थैंए वै ಯಾಗು. ಈ ಅಗಲಿಸು; ಬೇರ್ಪ ಡಿಸು.

बिस्टो, स्त्री॰ ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಪಾವತಿ.

बिलपना, अ० दे० बिलखना. बिल-फ़र्ज़, कि॰ ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿ; ಹೀಗೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು.

ಡಿಹಾಗಿಹ, ಹಿಂ ಈಗೆ; ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ; ಪ್ರಸ್ತುತ.

बिलविलाना, अ॰ ಮಿಸುಕಾಡು; ನರಳು.

बिलमना, अ॰ डखं कार्ताः; डंंगिः. विलमाना, स॰ डढ्यकाढा.

बिललाना, अ० ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು; ನಿಲಾಪಿಸು; ಹಲಬು.

बिलसना, अ॰ ಆ ನಂದಿಸು. बिलस्त, पु॰ तीरका.

बिला, अध्य० दे० बिना.

ಪಾತಾಳಗರಡಿ; ಪಾತಾಳಭೇದಿ; ಅಡ್ಡ ಅಗುಳಿ.

बिलाना, अ॰ ಮಾಯವಾಗು ; ಮರೆ ಯಾಗು; ಅಳಿ.

बिलार, पु॰ तंद्धा धैकाु.

बिलोकना, स॰ ನೋಡು; ಪರೀ ಕ್ಷ್ಮಿಸು.

विलोइना, स॰ ಕಡೆ; ಮಥಿಸು; ಎರೆಚಾಡು; ಚೆಲ್ಲು.

बिलोना, स॰ ಕಡೆ; ಮಥಿಸು. बिल्कुल, क्रि॰ दे॰ बिलकुल.

बिल्ला, पु॰ डातवित थे थूँ.

बिल्ली, स्त्री॰ धैर्च्यू.

बिल्लोर, पु॰ ಸ್ಫುಟಿಕ್ ಶಿಲೆ. बिवराना, स॰ ಕೂದಲ ಸಿಕ್ತನ್ನು

ಬಿಡಿಸು. ತಾರ್ಗಾಡು ಗಾಯಗೊಂಡ. ಇಂ

बिसमिल, वि॰ ಗಾಯಗೊಂಡ. पु॰ ಅರ್ಪಣೆ; ಬಲಿ.

विसमिल्लाह, पु॰ ಪ್ರಾರಂಭ; ಆದಿ. विसरना, स॰ ಮರೆತುಹೋಗು.

बिसराना, स॰ ಮರೆತುಬಿಡು. बिसवास, पु॰ दे॰ विश्वास.

विसहना, स॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖರೀದಿಮಾಡು.

बिसहर, पु॰ ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

विसात, स्त्री० ಸ್ಥಿತಿ; ಗತಿ; ಸಾಮ ರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ; ಆಸ್ತಿ; ಬಂಡ ವಾಳ.

बिसाती, पु॰ ಮಣಿಗಾರ; ಸೂಜಿ, ದಾರ, ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುವವೆ.

विसारना, स॰ दे॰ विसराना. विसाहना, स॰ चैं००७० चैंकण्णुः; चैंकण्णुः. विस्रना, अ॰ क्षे॰डेरा; ಮःश ಪಡು.

विस्तर, पु॰ ಹಾಸಿಗೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

बिस्तारना, स॰ ಹರಡಿಸು; <u>೩ಸ್ತ</u> ರಿಸು.

बिस्वास, पु॰ दे॰ विश्वास,

बिहँग, पु॰ दे॰ विहंग.

बिहँसना, अ० ನಸುನಗು; ಅರಳು; ಪ್ರಫ್ಲಲ್ಲಿತವಾಗು.

बिहतर, वि॰ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ.

बिहान, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ.

विहाना, स॰ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು; कु ಜಿಸು. विहाल, वि॰ चंध्यपंती विहाल, वि॰ चंध्यपंती विहाल, वि॰ चंध्यपंती विष्

बिहिस्त, দ্ধাি৹ দুনাে ; ঠাু চা৹ হ. ৰাৰিনা, মা৹ হালায়ু; হালাহা হালাহা

बी, स्त्री॰ दे॰ वीबी.

वोचा, पु॰ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ಏಕರೆಯ ಐದನೇ ಒಂದು ಭಾಗ.

बीच, पु॰ ಮಧ್ಯ; ನಡು. क्रि॰ ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ;—विचाव ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ.

बीचोंबोच, किं त्रखाळाकी : ನಟ್ಟ ನಡುವೆ.

बीज, पु॰ थै(थ. बीजगणित, पु॰ थै(थ्रां र्लंड. वीजक, पु॰ ಸೂಚಿ; ಪಟ್ಟ ; ಕಬೀರೆ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ.

' बीजन, पु॰ ಬೀಸಣಿಗೆ. बीज्, वि॰ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ. बीट, स्त्री॰ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಲ.

न्धांत्र, पु॰ ಕುದುರು ; ಮಡಿಕೆ ಮುಂ ಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನಿ ರಿಸುವಸಿಂಬೆ.

चीबा, पु॰ ಅಡಿಕೆ, ಸುಣ್ಣ ಮುಂತಾ ದ್ವನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿದ ವೀಳೆ ಯದಲೆಯ ಸುರುಳ; ಪಾನ್ ಪಟ್ಟ;—उडाना ಕಾರ್ಯಮಾಡ ಲು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡು, ಉದ್ಯುಕ್ತ ನಾಗು;—देना ಕಾರ್ಯಭಾರ ವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡು; ವೀಳೆಯಕೊಡು.

बांडी, सा॰ि ಹೆಂಗಿಸೆಂಪ್ಪನ ಸುರಳ; ಬೀಡು.

ৰাননা, अ॰ (ಕಾಲ)ವು ಕಳೆದು ಹೋಗು; ಗತಿಸ್ತು; ಸಾಗು.

बीता, पु॰ तिः ताः . बीयना, अ॰ त्रेन्द्रेन्डिन्ड्यू इत्यां. स॰ ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವುದು; ರಂಧ್ರ ಮಾಡುವುದು.

ৰীন, ছৌ॰ মংলি . বীননা, নেও ఆটমা. বীনাई, ছৌ॰ বু షి, ; নিং టি. বীনী, ছৌ॰ మাগেমে. बीफै, पु॰ ಗುರುವಾರ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ ವಾರ.

बीबी, स्त्री॰ कैंग्डबै ; ಪತ್ನಿ . बीमस्स, वि॰ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಸಿಗೆ ಯುಂಟಾಗುವ; ಅಸಹ್ಯ; ಕ್ರೂರ; ಪಾಪಿ. पु॰ ಬೀಭತ್ನ ರಸ.

बीमा, पु॰ ఏಮೆ; ಇನ್ ಷ್ಯೂ ರೆನ್ಸು. बीमार, वि॰ ಆಸ್ಪಸ್ಥ; ರೊಗಗ್ರಸ್ತ. बीमारी, स्नी॰ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ;

बीमारी, स्री ं किंदा ; ಕಾಯಿಲೆ; ವ್ಯಾಧಿ; ಹೆಣಗಾಟ; ಕೆಟ್ಟಚಟ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

वीरा, पु॰ दे॰ बीड़ा.

बीरान, वि॰ ಶೂನೈವಾದ. बीसी, खी॰ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹ; ಪ್ರಭವಾದಿ ಅರವತ್ತು ಪರ್ಷಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

बीहड़, वि॰ डंग्ग्रं ಮುಗ್ಗಾದ; ಕರಡು; ಮರಡು.

बुंद, स्नो॰ తొంట్పు ; జాని ; బిందు. बुंदकी, स्नो॰ तल्ल బొంట్పు ; ఆపార్త్రీ. बुआ, स्नो॰ సೋదరత్తే.

ತ್ತ**ತ್, ಫ಼ಾಂ** ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟಿ.

बुक्चा, पु॰ ಬಟ್ಟಿಯಗಂಟು; ಗಂಟು. , चो॰ ಬಟ್ಟಿಗಳ ಸಣ್ಣ ಗಂಟು; ಸಿಂಪಿಗರು ಸೂಜಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗ ಳನ್ನಿಡುವ ಚೀಲ. बुक्तनी, स्त्री å ಪುಡಿ; ಚೂರ್ಣ; बुत-ख़ाना, पु॰ ದೇವಾಲಯ. ಬಣ್ಣ ದ ಪುಡಿ. बुक्का, पु॰ ಹಿಡಿ; ಕಾಗೆ ಬಂಗಾ

ರದ ಪುಡಿ.

ಕ್ರೋಧ; ದುಃಖ.

बुद्धल, स्त्री॰ ಲೋಭಿತನ. **ಷ್ಯಾ, ಇಂ ಹೊರಗೆಡಹ**ದಹಗೆತನ.

बुज़, स्त्री॰ रंं। है.

बुज़दिल, वि॰ ७००० थार्ठा ; ಹೇವಿ.

बुजुर्ग, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. पु॰ ಹಿರಿಯರು; ಪೂರ್ವಿಕರು. बुजुर्गी, स्त्री॰ ಹಿರಿತನ; ಮುದಿತನ.

बुझना, अ॰ ७ छः; ६ छातः; तं ठाः.

बुझाना, स॰ ಆठिमा; ಅಡಗಿಸा; ನಂದಿಸು; ಬೋಧಿಸು.

್ಕ ಡಿಂ ಮುದುಕ; ವೃದ್ವ. बुद्भस, पु॰ ಮುದಿತನದಲ್ಲಿ ಯೌ ವನ.

बुढ़ाई, स्त्री॰ ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾವ್ಯ. बुढाना, अ॰ ಮುಖೃಬರು; ಮುದು ಕನಾಗು.

बुढ़ापा, यु॰ ಮುದಿತನ; ಮುಪ್ಪು. ತ್ರಡಿया, स्त्री॰ ಮುದುಕಿ.

बुढ़ोती, स्त्री० दे० बुढ़ापा.

ವಿಗ್ರಹ ; ಪ್ರಿಯತಮ.

बुत-कदा, पु॰ ಮಂದಿರ; वरेळांडा बुराई, स्त्रो॰ चैंदंडा; राधडें; ಇರುವ ಸ್ಥಳ.

ब्रत-परस्त, वि॰ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕ.

बुत-परस्ती, स्त्री॰ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ; ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ.

बुख़ार, पु॰ ಜ್ವರ; ತಾಪ; ಶೋಕ; बुत-शिक्रन, वि॰ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವವ; ಮೂರ್ತಿಭಂಜನ.

वुताना, स॰ दे॰ वुझाना. खुत्ता, पु॰ ವಂಚನೆ.

बुदबुद, पु॰ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆ.

बुद्द, वि॰ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡನ; ಜಾಗೃತ; ಜ್ಞಾನಿ; ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ಯಾಂಸ. ಆಂ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ದ. बुद्धि, स्त्री॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ: ವಿಚಾರ

ಶಕ್ತಿ; ಬುದ್ತಿ. बुद्धिमत्ता, स्त्री॰ ಒುದಿ ವಂತಿಕೆ.

बुनना, स॰ रैःಯು. वुनाई, स्त्री॰ ನೇಯುವಿಕೆ; ನೆಯ್ಸೆ; ನೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बुनावट, बी॰ ನೇಮ್ಲೆ. बुनियाद, स्त्री॰ डंಳಹದಿ; ಆಸ್ತ್ರಿಭಾರ; ಮೂಲ.

बुमुक्षा, स्त्री॰ ध्येर्ड. बुभुक्षित, वि॰ ಹಸಿದ.

बुरका, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪ್ಬುಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರದೆ; ಬುರುಕೆ.

बुत, पु॰ ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ; बुरा, वि॰ ईंधीू; ಕೆಡ ಕಾದ; ನಿಕೃಷ್ಣ,

ಆವಗ್ರಣ; ದೂರು; ನಿಂದೆ.

द्वारा, दुः कांठित ग्रीवे. दुर्जे, दुः ಗೋಪುರ; ಬುರುಜು; ಕೋಟೆಯನೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗೋಪುರ.

ತ್ರಕ್ಕೆ ಟಾಂ ಪುಕ್ಕಟ್ಟಿ ಸಿಗುವ ಹಣ ; ಲಾಭ.

बुदंबार, वि॰ ಸಹಿಸುವವ; ಸಹ**ನ** ಶೀಲ.

हंद, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿದಾದ; ಉನ್ನತ.

चुळंदी, घी० ದೊಡ್ಡದು; ಎತ್ತರ; ಔನ್ನತ್ಯ.

ತೃಹತ್ವಹ, ಷ಼ಾಂ ಬುಲ್ಬುಲ್ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿ.

डुलडुला, पु॰ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆ. डुलहुवस, वि॰ ಆಸೆಯುಳ್ಳ; ಲೋಭಿ; ಕಾಮವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

बुळवाना, स॰ ಕರೆಯಿಸು ; ಕರೆಕಳು ಹಿಸು.

बुलाक, पु॰ ಬುಲಾಕು. बुलाना, स॰ ಕೂಗು. बुलाना, पु॰ ಕರೆ; ಆಮಂತ್ರಣ. बुहारना, स॰ ಗುಡಿಸು; ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡು.

बुहारी, स्त्री॰ ಕಸಬರಿಕೆ. वृंद, स्त्री॰ १९०त ತೊಟ್ಟು; ಹನಿ; ಬಿಂದು.

> ಗಿಂ ಸಣ್ಣ ಮಳೆ; ಅಲ್ಪ ನೃಷ್ಟಿ; ಹನಿಮಳೆ.

ब्ंदी, स्त्री॰ ಬೂಂದಿ ('ಮಿಠಾಯಿ); ಹನಿ. ৰ. স্লা॰ వాಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ನಾತ;

ब्, എಂ ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ನಾತ; ದುರ್ಗಂಧ.

ब्आ, स्वी॰ ಸೋದರತ್ತೆ; ಅಕ್ಕ. ब्क्ना, सा॰ ಪುಡಿಮಾಡು; ಅರೆ; ಬೀಸು.

बुग़-दान, पु॰ ಕೋತಿಯಾಟ ಆಡಿ ಸುವವನ ಚೀಲ.

ब्रा-वन्द, पु॰ ಗಂಟುಕಟ್ಟುನಬಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನುಗಳ ಚೀಲ. ब्रवह, पु॰ ಕಸಾಯಿಯವ. ब्रवा, वि॰ ಕಿನಿಹರಕ; ಅಂಗಹೀನ. ब्रवा, स्रो॰ ತಿಳಿನಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ; ಒಗಟಿ.

ब्झना, स० ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ब्दा, पु० ಹಸಿಗಡಲೆ; ಕಡಲೇಗಿಡ. ब्दा, पु० ಸಣ್ಣ ಮರ; ಗಿಡ; ಗೋಡೆ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿ ಸುವ ಪುಷ್ಪ ಅಥವಾ ಗಿಡಗಳ ಆಕಾರೆ.

ಶ್ವವಿ, ಭಾಂ ವನಸ್ಪತಿ; ವನೌಸಧಿ; ಮೂಲಿಕೆ.

बूहना, अ॰ ವಬಳುಗು; ಲೀನ ವಾಗು.

ब्हा, पु॰ ముదుसं. ब्हा, पु॰ धः । इंट्रें. ब्होबास, स्त्री॰ कारमकू ठे. ब्हा, पु॰ भागी. ब्हा, पु॰ धारकी मंसू टे.

ब्रानी, स्त्री॰ 'ವಾಂಗೀಭಾತು. ब्स्तां, पु॰ ळाळाला धा. बृहत, बृहद्, वि०. थण ದೊಡ್ಡ; ಭಾರಿ. बेंग, पु॰ चंड्यै. बेंट, बेंट, स्त्री॰ ಆಯುಧ ಮುಂತಾ ದವುಗಳ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ. बेंड़ा, वि॰ ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ; ವಕ್ರ. वेंत, पु॰ ಬೆತ್ತ. बेंदी, स्त्री॰ ಬೊಟ್ಟು ; ತಿಲಕ. बे, प्रत्य॰ ನಿಷೇದಾರ್ಥ **ಮ**ತ್ತು ಅಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿನತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. **श्रायक** ; बे - असर, बे-कदर.

बेअकल, वि॰ ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ. बेअदब, वि॰ ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ; ಅಶಿಷ್ಟ.

बेअसर, वि॰ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳದ. बेअसल, वि॰ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ; ಸುಳ್ಳು. बेआब, वि॰ ಹೊಳಪಿಲ್ಲದ; ಕಾಂತಿ ಹೀನ.

बेआबरू, वि॰ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದ; ಮಾನಹೀನ.

बेइन्तहा, वि॰ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ. बेइन्साफ़, वि॰ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ. बेईमान, वि॰ ಅಧರ್ಮ; ಅನಾ ಚಾರಿ; ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲದ; ಆಪ್ರಮಾಣಿಕ.

बेईमानी, स्त्री॰ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಮೋಸ; ಮೋಸೆಗಾರಿಕೆ. बेडज्र, वि॰ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

बेकदर, वि॰ ಗೌರವಹೀನ. बेकदरी, खो॰ ಅಗೌರವ.

वेकरार) वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ; ಚಿಂತಿತ; वेकर) ವಿಶ್ವಲಗೊಂಡ; ಕಳವಳ ಗೊಂಡ.

बेकली, स्त्री॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಕಳವಳ. बेकस, वि॰ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ಅನಾಥ. बेकस्र, वि॰ ನಿರಪರಾಧಿ. बेकहा, वि॰ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದ

ವನು. बेकाबू, वि॰ ವಶ ತಪ್ಪಿದ. बेकाम, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ_ೆ ನಿರು

बेकायरा, वि॰ ನಿಯಮ ವಿರುದ್ಧ ; ಅಕ್ರಮ.

बेकार, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ; ನಿರರ್ಥಕ; ವ್ಯರ್ಥ. बेकारी, खो॰ ನಿರುದ್ಯೋಗ; ವ್ಯರ್ಥ. बेकुस्र, वि॰ दे॰ वेकस्र.

बेखरके, कि॰ १ ठा डे॰ ಕ का १; ಧಾರಾಳವಾಗಿ.

बेख़बर, कि॰ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ; ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿ.

वेग, दुः ವೇಗ; ಸಾಹುಕಾರ; ಒಂದು ಬಿರುದು.

बेगम, स्नो॰ ठाई. बेगरज़, वि॰ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ. बेगानगी, स्नो॰ ಪ ರ ಕೀಯ ವೆಂಬ ಭಾವನೆ. बेगार, स्त्री॰ धैधी, इंग्लै ; ಕೆಲಸ. बेगारी, पु॰ थेधैं। ಕೆಲಸವಾಡುನನ. बेगुनाह, वि॰ ನಿರವರಾಧಿ. बेचना, स॰ ಮಾರು; ವಿಕ್ರಯಿಸು. बेचारा, वि॰ ಗತಿಯಿಲ್ಲದ; ನಿಸ್ಸಹಾ ಯ; ನಿರ್ಗತಿಕ; ಬಡಸಾಯಿ. वेचैन, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ ; ಚಿಂತಿತ. वेज इ, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಆಧಾರ ವಿಲ್ಲದ. बेज्ञबान, वि॰ ಬಾಯಿಲ್ಲದ; ಮೂಕ. बेजा, वि॰ ಅನುಚಿತ; ಅಪ್ರಾಸಂ ಗಿಕ: वेजान, वि॰ ಜೀವಾಳವಿಲ್ಲದ; ಸೊರ ಗಿದ. बेज़ाब्ता, वि॰ ನಿಯ ಮ ವಿರುದ್ಧ; ನ್ಯಾಯವಿರುದ್ದ. बेज़ार, वि॰ धैं(तर्रोतीकाव्स. बेजोड़, वि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟ ಯ್ತಿಲ್ಲದ. बेटा, पु॰ ಮಗ. बेठन, पु॰ ಗಂಟು ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟಿ. बेठिकाने, वि॰ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಂಬದ್ಧ . बेड़, पु॰ धर्मा; धर्मा . बेड़ा, पु॰ डैंग्यू ;—पार करना २००५ ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗು. ಕಾಂ ಸೊಟ್ಟ

ಗಿರುವ.

बेड़ी, स्त्री॰ तं०कैंगरथे; तंलू डेंड्यु.

बेड़ील, वि॰ ವಿಕಾರವಾದ; ಅನುಪ ಯುಕ್ಕವಾದ. बेढंगा, वि॰ ರೀತಿ ತಪ್ಪಿದ; ಕುರೂಪ ವಾದ; ಅಸಹ್ಯವಾದ. बेढना, स॰ धैं(थैक्कार्च). बेढब, वि० दे० बेढंगा. बेत, पु॰ धैंडू. बेतकल्लुफ़, वि॰ ಸಂಕೋಚಪಡದ: ಶಿಷ್ಟ್ರಾಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದ. बेतमीज़, वि॰ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನರಿ ಯದ; ಮೂಢ. बेतरह, किः ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ; ಅನುಚಿತ ವಾಗಿ; ವಿಪರೀತವಾಗಿ. बेतरीका, वि॰ ನಿಯಮಗೆಟ್ಟ; ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿದ. बेतहाशा, क्रि॰ धधार्जंशतंज्ञत ; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡದೆ. बेताब वि॰ ದುರ್ಬಲ; ಅಶಕ್ತ. बेताबी, स्त्री॰ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. वेतार, वि॰ ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ. बेताल, पु॰ ವಂದಿ ಮಾಗಧ; ಬೇ ತಾಳ. बेतुका, वि॰ ಅಸಮಂಜಸ; ಬದ್ದ. बेदख़ल, वि॰ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ; ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ. बेद्ख़ली, स्नो॰ ಸ್ಪಾಧೀನ ತಪ್ಪಿ ಹೋ ಗುವಿಕೆ; ಅಧಿಕಾರಚ್ಯುತಿ. बेदम, वि॰ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ; ಸತ್ತ; ಮೃತಪ್ರಾಯೆ.

बेददे, वि॰ ದಯೆ ಇಲ್ಲದ; ಕನಕರ विक्रिक, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ; ವಿಲ್ಲದ.

बेदर्दी, स्री॰ ನಿರ್ದಯಿ.

बेदाग़, वि॰ रुद्धुं इं० हः, सुद्धुः; ನಿರಪರಾಧಿ.

बेदाना, पु॰ ಒಂದು ಉತ್ತಮಜಾತಿ ಯ ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು.

बेदार, वि॰ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ. बेदारी, स्त्री० ಎಜ್ಘ್ ठಿಕೆ.

बेधड़क, कि॰ रेगू जिंश स्वाता ; ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ.

बेघना, स॰ ध्रै विरुष्धः ; ತಿವಿ. बेन, पु॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ. बेनज़ीर, वि॰ ಸಾಟಿಇಲ್ಲದ; ಅನು ಪನು.

बेनवा, पु॰ ದರಿದ್ರ; ಬಡವ. बेना, पु॰ चुं थि राहिती. बेनिम्, वि॰ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ. बेनियाज़, वि॰ ಬಂಧನರಹಿತ. बेनी, स्त्री॰ ತುರುಬು.

बेनु, पु॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ. बेपरद, वि॰ ಆವರಿಸಲ್ಪಡದ; ಬೆತ್ತಲೆ; ಬಹಿರಂಗವಾದ.

बेपरवा) वि॰ ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿ वेपरवाह ∮ रंದ ; ಉದಾಸೀನೆ. वेपरवाही, स्त्री॰ ಆಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾ ಸೀನತೆ.

वेपीर, वि॰ ನಿರ್ವಯ; ನಿಷ್ಕರುಣಿ. बेपेंदी, वि॰ ಬುಡವು. ಭದ್ರ ನಿಲ್ಲವ. बेफ्रायदा, वि॰ ಲಾಭಿವಿಲ್ಲದ; ವೃರ್ಥ. ತ್ಯಪ್ಪ.

, स्त्रो॰ నిప్పింతే.

बेबस, वि॰ ನಿರುಪಾಯ ನಾದ; ವಿವಶ.

बेबसी, स्री॰ ದಾರಿ ಕ;ಣದಿರುವಿಕೆ; ವಿವಶತೆ; ನಿರುಪಾಯದೆಶೆ.

.बेबाक, वि॰ ಭಯುವಿಲ್ಲದ; ತೀರಿದ; ಸಂದಾಯವಾದ; ಬಾಕಿಯಿಲ್ಲದ. बेबुनियाद, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಆಧಾರ ವಿಲ್ಲದ.

बेमाव, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಪರಿ ಮಿತವಾದ.

बेमज़ा, वि॰ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ: बेमरम्मत, वि॰ ದುರುಸ್ತು ಮಾಡದ; ಹರಕು ಮುರಕು.

बेमुनासिब, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ. बेमुरव्वत, वि० ಸೌಜನ್ಯ ವಿಲ್ಲದ ; ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

बेमोका, वि॰ ಆಕಾಲದ; ಆವೇಳೆಯ. बेमासिम, वि॰ ७ क्वा धर्म. बेर, पु॰ ಎಲು ಹಣ್ಣು ; ಬೋರೆ

ಹಣ್ಣು. बेरहम, वि॰ ದಯೆಯಿಲ್ಲದ; ಕ್ರೂರ. वेरहमी, स्त्री॰ ಕ್ರೌರ್ಯ.

बेरुख़, वि॰ ವಿಮುಖ; ಕುಪಿತ.

बेरोक, कि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅಡ್ಡಿ ಯಿಲ್ಲದೆ.

बेरोज़गार, वि॰ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. बेल, पु॰ ಬಿಲ್ಪಮರ. ಫಾಂ ಬಳ್ಳ.

बेलचा, पु॰ ಪಿಕಾಸಿ; ಸಲಿಕೆ. बेलज्ज्ञत, वि॰ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ; ಸುಖ ವಿಲ್ಲದ. बेलदार, पु॰ ठाली ू खू. बेलन, पु॰ లध्युः हैं तें; ಗುಂಡು ಕ್ಲುು. बेलना, स॰ धर्धा, मा; ळवजा. पु॰ ಲಟ್ಟ ಣಿಗೆ. बेलबूरा, पु॰ चंत्राडिका कायश, ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ. बेला, पु॰ ಸಮುದ್ರದ ತೀರ; ಹೊತ್ತು; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ. बेलाग, वि॰ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾದ. बेलौस, वि॰ रिक्ष्याद; ಶುದ್ಧ ವಾದ; ಸ್ಪಾರ್ಥರಹಿತ. बेवक्रूफ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ; ಅನಿವೇಕಿ. बेवकूफ़ी, स्त्री॰ ಮೂರ್ಖತನ; ಅವಿ ವೇಕ. बेवक्त, कि॰ ಆವೇಳೆಯಲ್ಲಿ; ಅಕಾಲ ದಲ್ಲಿ. बेवफा, वि॰ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ; ದ್ರೋಹಿ. बेवरा, पु॰ दे॰ ब्यीरा बेवा, स्त्री॰ ವಿಧವೆ. बेश, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಆಧಿಕ; ಶ್ರೀಷ್ಡ್ನ. बेशउर, वि॰ अर्रीत किडत. वेशक, कि॰ ನಿಸ್ಸಂದೇ ಹವಾಗಿ; ಖಂಡಿತ.

वेशकीमत) वि॰ क्षेत्रं बेशकीमती र् ಯार् ; धळा ಮೂ ಲ್ಯವಾದ. बेशरम, वि॰ ता क्षेत्री के; ता क्षेत्री ಗಟ್ಟ. बेशरमी, स्त्री॰ ताथ हैं ति विडर्ह ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ ತೆ. बेशी, स्त्री॰ एग्यं ; त्रई. बेग्रुमार, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಗ ಣಿತ. बेक्स पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ. बेसन, पु॰ ಕಡಲೆಯ ಹಿಟ್ಟು. बेसबब, कि॰ ನಿಷ್ಟಾರಣವಾಗಿ; ಆಕಾರಣ. बेसबरा, वि॰ ७डंऽठंद्रद्रांज. बेसवरी, स्त्री॰ ಅಧೈರ್ಯ. बेसमझ, वि॰ बेंश्रां(क्ष: బుద్ధ ಹೀನ; ಮೂರ್ಖ. वेसमझी, स्त्री० डै ४ ति ३ ड ठ : ಮೂರ್ಖತನ. बेसरा, वि॰ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ. वेसाहना, स॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖರೀದಿಮಾಡು. बेसाहा, पु॰ ಕೊಂಡ ಸಾಮಾನು: ಸರಕು. बेसिलसिला, वि॰ ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ; ಅವ್ಯವಸ್ಥಿ ತವಾದ. बेसुध, वि॰ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ बेसुर, वि॰ ಆಪಸ್ಸೆರದ. बेह, पु॰ ರಂಧ್ರ. वि॰ ಉತ್ತಮ ವಾದ.

बेहतर, वि॰ कैंग्रें, ಒಳ್ಳಿಯ; ಉತ್ತಮತರ; ಮೇಲಾದ. बेहतरी, स्त्री० ६९ड०. बेहबूद) स्त्री॰ ಉಪಕಾರ; ಒಳ್ಳೆಯ बेहब्दी ∮ काडा; श्रंथकार्वाः. बेहद, वि॰ ಮಿತಿಮೀರಿದ; ಅಪಾರ ವಾದ; ಅತ್ಯಧಿಕ. बेह्या, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ನಾಚಿ ಕೆಗೇಡಿ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ. बेह्याई, स्नो० ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ. बेहाल, वि॰ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ; ವ್ಯಾಕುಲ ಪಡುವನ. बेहासी, स्नी॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ. बेहिसाब, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ. बेहूदगी, स्त्री॰ ६ ठिछाउँ हैं ; ಅಸ ಭ್ಯತೆ. बेहूदा, वि॰ ಒರಟ; ಆಸಭ್ಯ. बेहैफ, वि॰ २३,०ड. बेहोश, वि॰ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದ; ಮೂ ರ್ಭಿತ. बेहोशी, स्त्री॰ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುನಿಕೆ; ಮೂರ್ಛೆ. वेंगन, पु॰ ಬದನೇಕಾಯಿ. वैंगनी) वि॰ ಬದನೇಕಾಯಿ ಬಣ್ಣ वैंजनी } ದ; ಊದಾ. बै, स्त्री॰ तंथातंयां वर्ष कांव्यः. बैज़ा, पु॰ ಮೊಟ್ಟೆ. बैठक, खो॰ का श्डाकेश का का तं; ಆಸನ; ಅಧಿವೇಶನ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಯಾಮ.

बैक्कलाना) पु॰ ಮನೆಗೆ ಬಂದವ ∫ ರೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂ ಡು ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಥಳ. बैठना, अ॰ ಕೂಡು ; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತಗಲು; ಬಿದ್ದಿರು. वैद्यना (स॰ ಕುಳ್ಳಿರಿಸು; ಪ್ರತಿ वैठालना ∫ ಷ್ಥಾಪಿಸು. बैत, खी॰ ಕವಿತೆ; ಕವನ; ಶ್ಲೋಕ; ಪದ್ಯ. बैत-उल-ख़ला, पु॰ ಶೌಚಾಗಾರ; ಕಕ್ಕಸು. बैत-उल-माल, पु॰ ಸರಕಾರಿ ಖಜಾನೆ ಉತ್ತ್ರರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತು. बैद, पु॰ जीुद्यु. बैदगी, ജിಂ ವೈದ್ಯನ ಕಸುಬು. बैन, पु॰ कार्जि; वस्तर क्रि॰ ನಡುವೆ बैना, पु॰ धारीहर. बैनामा, पु॰ हुळाइडु. वैपार, पु॰ ಕಸುಬು; ಪ್ಯಾಪಾರ. वैपारी, पु॰ ಕಸುಬುದಾರ; ವ್ಯಾಪಾರಿ. बेर, पु॰ ವೈष; ಹಗೆತನ; ವೈಮ ನಸ್ಯ. बैरक, पु॰ धार्ज्ञीं बेरी, पु॰ ग्रंड्यु; ఏರೋಧಿ. वैल, पु॰ ఎక్కు ; వృషభ. बैस, स्त्री॰ जळारुः; ग्रागुळाः; ಯೌವನ. वैसाखी, स्नो॰ ಕುಂಟರು ಕಂಕುಳ ಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಊರುಗೋಲು.

ಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ. बोझ, पु॰ भाठ; ಹೊರ; ತೂಕ;

ಕಠಿಣವಾದ ವಿಷಯ.

बोझना, स॰ ಹೇರು. बोझल,) वि॰ भारकात; डाइ बोझिल ∫ ची ही. बोझा, पु॰ दे॰ बोझ.

बोटा, पु॰ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ. बोटी, स्त्री॰ ಮಾಂಸದ ತುಂಡು. बोतल, स्त्री० १९%.

बोदा, वि॰ ದಡ್ಡ ; ಸೋಮಾರಿ. बोघ, पु॰ ಜ್ಞಾನ; ಬೋಧೆ; ನೆಮ್ಮದಿ;

ಧೈರ್ಯ; ಸಂತೋಷ. बोधक, पु॰ धीलिक्रावित्रं बोधगम्य, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ

ವಂಥ. बोधना, स॰ ಉಪದೇಶಿಸು;

ಹೇಳು ; ಬೋಧಿಸು. बोना, स॰ थेड्यु ; थि १४ का र्हा.

बोरना, स॰ ಮುಳುಗಿಸು; ಯಿಸು; ಅದ್ದು.

बोरसी, स्नी॰ ಕುಮಟ; ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ. बोरा, पु॰ थ्रेंए ; तीं ति हों थ्रेंए बोरिया, स्त्री॰ प्रक्लू क्षेरण ;---उठाना ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು; ಹೊರಡು.

बोरी, स्त्री॰ प्रलू थेएए. बोल, पु॰ ಮಾತಂ; ವಚನ; ನುಡಿ. बोलचाल, स्ना॰ ಮಾತುಕತೆ; ನುಡಿ ನಳಿ.

बोआई, स्त्री॰ ಬಿತ್ತನೆ; ಬಿತ್ತುವುದ बोलता, वि॰ ಮಾತುಗಾರ; ಮಾ ತಾಡುವವ : ವಾಚಾಳಿ. 😗 ವಾಕ್ಶಕ್ಕಿ; ಆತ್ಮ; ಜೀವ; ಪ್ರಾಣ.

बोलना, अ॰ ಮಾತನಾಡು; ಸಂಭಾ ಷಿಸು; ಹೇಳು; ಅನ್ನು; ಕೂಗು. बोलवाना, स॰ ಮಾತಾಡಿಸು; ನುಡಿಸು.

बोलाना, स॰ दे॰ बुलाना. ಕರೆಕಳುಹುವಿಕೆ; बोलावा, पु॰ ಆಹ್ವಾನ; ಆಮಂತ್ರಣ.

बोली, स्नो॰ ಮಾತು; ನುಡಿ; ಭಾಷೆ; ಹರಾಜಿನ ಸವಾಲು.

बोवाना, स॰ धैं क्षे धैं है, रां. बोशा, पु॰ ಆಡಂಬರ; ನೀಚತನ. बोसा, पु॰ ಚುಂಬನೆ; ಮುತ್ತು. बोसीरा, वि॰ कैंग्डेंड ; ಹಳೆಯ. बोस्तॉ, पु॰ ಉದ್ಯಾನ. बोह, पु॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಡುಬಕಿ. बोहतान, पु॰ ಅಸತ್ಯವಾದ ಆರೋ ಪಣೆ.

बोहनी, स्त्री॰ ದಿವಸದ ಮೊದಲ ನೆಯ ಮಾರಾಟ; ಬೋಣಿ; ಬೋಣಿಗೆ.

बोहित, पु॰ ಹಡುಗು ; ದೋಣಿ. बौंड, स्त्री॰ थशुः; ळं०थः). बोंडी, स्त्री॰ ಮಡಿಗಾಯಿ; ಹೀಚು. बोआनः, अ० ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡು; ಕನಪರಿಸು; ಬಡಬಡಿಸು. बोसल, विश्व ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ; ಮಂಕ.

बोसलाना, अ॰ कं ख़ु रुग्णः; क्रुंख्यु के कि.

बोछाड़) स्त्री० ಜಡಿಮಳೆ; ಸುರಿ बोछार) ಮಳೆ. बोडडा, वि॰ ಹುಚ: ಮರುಳ.

बोड़हा, वि॰ ळाखु; ठाठाए. बोना, पु॰ काषु; तेखू.

बोर, पु॰ ಮಾಂದಳಿರು; ಮಾವಿನ ಹೂ.

बोरना, अ॰ ಮಾವಿನ ಮರಚಿಗುರು ವುದು.

बोरा, वि॰ ಹುಚ್ಚ; ಏನೂ ಆರಿಯ ದವ; ಅಜ್ಜ; ಮೂಗ.

बोराना, अ॰ ಹುಚ್ಚು ನಾಗು; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ. स॰ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸು.

बौरी, स्त्री॰ ळाधीु.

च्यवहरिया, पु॰ हैं है का दै । के ಮಾಡುವವನು ; ಸಾಹುಕಾರ.

ब्यवहार, पु॰ ವ್ಯವಹಾರ; ಲೇನಾ ದೇವಿ.

ब्याज, पु॰ धह्नै.

ह्याना, स॰ क्रिंधः; ह्युप्रधिरः. अ॰ क्रिंधःः

ब्यापना, अं ಹರಡು; ಹರವಿ ಹೋಗು.

ध्याल, पु॰ क्वाञ्चं. च्यालो, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು. च्याल्., पु॰ ठाತ್ರಿ ಊಟ. च्याह्र, पु॰ ಮದುकै; ವಿವಾಹ. ब्याहता, वि॰ ఏ ञा ळ ಮा ಡಿ ಕೊಂಡ.

ब्याहना, स॰ ಮದುವೆಯಾಗು; ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ಹಾಗೆಗೆ, ಹಾಗಿ ವಿವರಣೆ; ವಿಲೇವಾರ; ವಿಧಾನ; ಯುಕ್ತಿ; ಪ್ರಸಂಗ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

ಹಾಗೆಗಾ, ಈ ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸುವ.

ಹಾಗೆಗಾ, ಈ ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸಿಸು.

ಹಾಗೆಗಾ, ಈ ವಿವರಿಣೆ; ತಪಶೀಲು;

ಹಾಗೆಗಾ, ಆ ವಿವರಣೆ; ತಪಶೀಲು;

ಹೇಳಿಕೆ. ब्योरेवार, क्रिः ವಿವರಗಳಿಗನುಸಾರ ವಾಗಿ.

स्योहर, पु॰ एँरकादौर के. स्योहरिया, पु॰ एँरकादौर के स्वावध स्वर्ध.

भ

भंग, पु॰ ಅ೮ै: ಸೋಲು; ಅಪ ಮಾನ; ತುಂಡು; ನಿಧ್ವಂನ; ಭಂಗಿ ಸೊಪ್ಪು. भंगा, वि॰ ಭಂಗಿ ಸೇದುವವ. भंगी, पु॰ ತೋಟಿ; ಝೂಡಮಾಲಿ. भंगुर, वि॰ ನಾಶವಾಗುವ; ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ. भंगेई, पु॰ ಭಂಗಿ ಸೇದುವವ. भंजक, वि॰ ಭಂಗಪಡಿಸುವ; ನಿಭಾ भंजन, पु॰ ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ಭ॰ग भक्साना, अ॰ ಮುಗ್ಗಿಹೋಗು; ಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಧ್ವಂಸ; ನಾಶ. भंजना, स॰ ಭಂಗಪಡಿಸು. मंजाना, स० ಒಡೆ; ಮುರಿ; ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು.

भंटा, पु॰ धतरी काळी. भंद, वि॰ हैं धुता का खार्य दें ; ಬಂಡ.

भंडा, पु॰ ಪಾತ್ರै; ಗುಡಾಣ; ರಹ' ಸ್ಥ; -- फूटना ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗು. भंडाफोड़, पु॰ ताधी, वर्धानुता करें. भंडार) पु॰ ಬೊಕ್ಕಸ; ಖಜಾನೆ; भंडारा ∮ ಭಂಡಾರ.

भंडारी, खी॰ प्रश्लु के विते; केंश्यं; ಖಜಾನೆ. ತಂ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾನ್ ಚಿ.

भंड़ेरिया) पु॰ कार्यं, गाउं; तंरि मंड़ेला ∮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

भंभाना, अ० दे० रंभाना.

भॅबर, पु॰ ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ; ನೀರಿನ ಸುಳ; ಸುಳಿಗಂಡಿ.

भैंबरजाल, पु॰ ह्युडांव्यं डाडा ತ್ರಯ.

भॅवरा, पु० दे० भौंरा.

भैंवरी, स्त्री॰ २०० रंग रंग ; ಕೂದ ಲಿನ ಸುಳಿ; ಸುಳಿದಾಟ.

भॅसना, अ० डे१७); ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಗೆಯಲ್ಪ ಡು.

भइया, पु॰ ಅಣ್ಣ; ಅಣ್ಣಯ್ಯ. भक्सा, वि॰ ಮುಗ್ಗ ಲಾದ; ಬೂಜು ಹಿಡಿದ.

ಬೂಜು ಹಿಡಿ.

मकुआ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ಮೂಢ. भकुआना, अ॰ ಪೆಚ್ಚಾಗು. ् स॰ ಪೆಚ್ಛಾಗಿಸು; ಘಾಬರಿಪಡಿಸು.

भकोसना, स॰ धैरुतूरे ಅಗಿಯದೆ ನುಂಗು; ಮುಕ್ಕು.

भक्ष, पु॰ बैत्री व वका वह.

मक्ष्य, वि॰ ತಿನ್ನ ಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. go ತಿನಸು; ಆಹಾರ.

भख, पु॰ ಆಹಾರ.

भगत, पु॰ భక్త, भगति, स्त्री॰ ध्रुं

भगदर, स्त्री॰ ६६ ; ಪಲಾಯನ. भगना, अ० ६ द्ध).

भगल, पु॰ ಮಾಯಾಮಂತ್ಯ; ನೋಸ; ಕಪಟ; ಆಂಡಬರ.

भगली, पु॰ ಕಪध; ವಂಚಕ.

भगाना, स॰ ६ किरा; ताठकावा; ಆಟ್ಸು.

भगिनी, स्त्री॰ मळील ति .

भगोड़ा) वि॰ ६ द्धां का थ ; कें (व ; भगा 🐧 ಅಂಜುಬುರು ಕ.

भगोहाँ, वि॰ ६ दिए भेट्र ज्ञत. भन्न, वि॰ ಒಡಕ; ಮುರಿದುಹೋದ;

ಸೋತ; ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದ. भग्नावदोष, पु॰ क्रान्ध्रं.

भचक, खो॰ ಕುಂಟು.

भचकना, अ॰ का॰धाः; धैक्षु धाः धः; ಚಕಿತನಾಗು-

भाजन, पु॰ रहान हैं प्रक्षते; क्षाते. चिगाना, स० कैंस्प्रे. भाजना, स० मैंदिकात्काः; क्षेत्रेम्म्ये. सिगत, वि॰ कैंस्प्रे अ॰ ६ विकारितः; स्टाम्प्रेतं भागत, पु॰ राजेः इंगालं. सतीजा, पु॰ राजेः

भवनी, पु॰ ಭಜಿಸುವವೆ. भर, पु॰ ಭಟ ; ಸಿಪಾಯಿ. भरकना, अ॰ ಅಲೆದಾಡು; ತೊಳಲು; ದಾರಿತಪ್ಪು.

भरका, वि॰ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ. भरकाना, स॰ ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ಮೋಸ

भरकाना, स० ದಾಂತಪ್ಪಸು; ವ್ಯೂಸಿ ಪಡಿಸು.

भरू, पु॰) ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಣ್ಣ ಇವು भर्ही, बी॰) ಗಳನ್ನು ಸುಡುವಗೂ ಡು; ಆವಿಗೆ; ಭಟ್ಟ; ಸಾರಾ ಯಿಯನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಒಲೆ.

भिंदियारा, पु॰ संड्राट ज्ञुं जसकू कर ; ७ वित्रे के ते ज्ञुं ज्ञुं जसकू कर ;

भड़क, स्त्री॰ ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ; ರೀವಿ; ಆಡಂಬರ.

भड़कना, अ॰ ಜ್ವಲಿಸು; ಧಗ್ಗನೆ ಉರಿ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡು; ರೇಗು.

सड्काना, स० ಉರಿಸು; ಹುರಿದುಂ ಬಿಸು; ರೇಗಿಸು.

भड़कीला, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಥಳ ಥಳಿಸುವ.

भड़भूँजा, पु॰ ಕಡಲಿಪುರಿ ಮುಂತಾ ದುವನ್ನು ಹುರಿಯುವವೆ.

भ्डुआ, पु॰ ಭಡವ; ದಾತಂಡಿಗ; ಕುಂಟಣಿಗೆ.

भणना, स० कैंएक.
भणित, वि० कैंएके धेर्रु.
भतार, पु० तेवंड; रुडे.
भतीना, पु० रेकैंगित्वरंत र्यात.
भन्ता, पु० वित्तंत य्वंडु; रुडे.
भर्दे, स्त्री॰ क्वांड्रंड डे॰ंगिके केंगिके धेर्यंड्रंड

भद्दा, वि॰ ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ವಿಕಾರ ವಾದ.

भद्रता, खी॰ वैद्धु वै; प्रद्यु वै. भनक, खी॰ कैर्ण्यत्र ; गार्थिया द्वु. भनकना हे स॰ कैंडिंग भनना कि र्फ्या॰ केरिंग.

भनभनाहर, स्त्री॰ ಝೇಂಕಾರ. भनभड़ हे स्त्री॰ ಸಂದಣ ; ಗುಜು

भक्सड्) स्त्री॰ रःतिलः; ताः स्थाः भाभाड्) ताःग्याः भाभार्गा, अ॰ वृद्यायायायः.

भमकी, खो॰ तंत्रखंदू ळॅंदिटेचें. भभूका, पु॰ धैं॰चेंद्रश खनुर्टं.

भभूत, पु॰ నిభూతి; భಸ್ಮ. भयंकरता, स्रो॰ भैरहंठड्.

भयान्क भयान्क भयान्ह

भर, वि• ಪೂರ್ತಿ; ತುಂಬ; ಇಡೀ; ಅಷ್ಟೂ; ಎಲ್ಲಾ.

भरण, पु॰ ठाएतै; क्षाद्धलै. भरतार, पु॰ दे॰ भतार.

भरती, ज्ञी॰ ತುಂಬುವಿಕೆ; ಭರ್ತಿ; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. भरना, स॰ डंग्लाः (ळळ) हिंधू, म्भलमनसत् । स्त्री॰ प्रनिक्षत्रः ६ धै। ೫೦ ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ತುಂಬು; ನೆರೆ. भरनी, खी॰ तंरकारीका केन्ड्रा.

भरपाई, कि॰ मंब्युक्तिहरूकी. स्त्री॰ ಸಂದಾಯ; ಪಾವತಿ.

भरपूर, वि॰ कठे क्षाक्ष कार्य. कि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

भरम, पु॰ ಭ್ರಾಂತಿ; ಭ್ರಮೆ; ಸಂಶಯ; ಭೇದ; ರಹಸ್ಯ.

भरमना, अ॰ ७ छै का द्धाः ; यू , धाः ಸು; ತಿರುಗಾಡು.

भरमाना, स॰ ಅಲೆದಾಡಿಸು; ಆಶ್ಸ ರ್ಯಕ್ಷಡಿಸು.

भरमार स्त्री॰ धण ळॅंझेंु; జాస్త్రి; ಅತ್ಯಧಿಕತೆ.

भरवाना, स॰ डं०० धरः.

भरसक, कि॰ चुं एवतळाः ; सव्पू ವಾದಷ್ಟು ; ಶಕ್ತ್ರ್ಯಾನುಸಾರ.

भरा } वि॰ डा०थीत.

भरी, स्त्री॰ ಒಂದು •ರೂಪಾಯಿನ ತೂಕ; ಒಂದುತೊಲೆ ತೂಕ.

भरोसा, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಆಸರೆ; ಭರವಸೆ; ನಂಬಿಕೆ.

भत्ता) पु॰ ಒಡೆಯ; সনু మ; भर्त्तार 🕽 त० छ.

भर्त्सना, खी॰ २००वं; ताब्बर्ल.

भरांना, कि॰ थैरावरी; ततू व ಧ್ವನಿ.

भलमनसी ∫ डर्त. भला, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಮೇಲ್ತರದ; ಉತ್ತಮ. ಇಸಾಂ ಒಳ್ಳೆಯರು; र्तुं. पु॰ దీతే; ఒళ్ళితు ;—चंगा

बुरा कैडाकैडं ;--बुरा कहना ಬೈಯು, ಅನ್ನು.

भलाई, स्नी॰ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಒಳ್ಳಿತು; ಹಿತ.

भलामानुस, पु॰ मंत्रु कर्मू भले, कि॰ धैरा ते; ज्ञाहर ವಾಗಿ.

अन्य• ಭಲಾ; ಭಳಿರೆ.

भवदीय, सर्वे॰ डेर्ಮू; डेर्ಮू र्ज. भवन, पु॰ ठाते; ठाळि. भवितन्य, पु॰ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸು.

ವಂತಹುದು; ಭಾಗ್ಯ.

भवितन्यता, स्री॰ ఏಥे. भक्यता, ಕ್ಷಾಂ ಸೌಂದರ್ಯ.

भसाना, स॰ १९० तं और वै थियं : ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕು.

ਮसुंड, पु॰ ಆਨੰ. (ਮੁसुंड).

भसुर, पु॰ किरीका क्यांतार. भस्म, पु॰ धावी; धर्नू.

भस्मक, पु॰ ತಿಂದದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಅರಗಿ ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ; ಬಹಳ ಹಸಿವು.

मस्मीभूत, वि॰ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಯಾದ ; ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾದ.

भहराना, अ॰ शक्तारा; क्षारी भाखना, स॰ कें(४); रा. है. ಬೀಳು.

भाँग, स्त्री॰ ಭಂಗೀಸೊಪ್ಪು; ಬಂಗಿ. मांज, स्नी॰ ಮಡಿಸುವಿಕೆ; ಚಿಲ್ಲರೆ ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟ. भॉजना, स॰ ठा खडैका हाँ: ರೂ ಸಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು

ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು. भाँटा, पु॰ ಬದನೆಕಾಯಿ. भाँड, पु॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿದೂಷಕ; ನಾಚಿಕೆಗೇಡ; ಭಂಡ; ಮಡಕೆ. भॉंड्ना, अ० ಅಲೆದಾಡು. भाँड़ा, पु॰ क्षार्डी; धा॰व्स.

भांडार, पु॰ कैंश्ह्य; य्रुंबार्ट; ಖಜಾನೆ.

भांत) स्त्री० े १३ ह्य हुन् हुन् हुन् हुन् भांति) डठळ; धर्ग; ಮಾದರ. भाषना, स॰ ಗ್ರಹಿಸು; ಇಂಗಿತ ವನ್ನರಿ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

भावना, स॰ डाठे; डेक्यु; डेल्क्यः; ತರಣಿಹಿಡಿ.

भाँवर, स्त्री॰ ಸುತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಪ್ರದ ಕ್ಷಿಣೆ; ನಿವಾಹದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರು ಆಗ್ನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ. भाई, पु॰ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವೆ; ಸಹೋ ದರ. •

भाईचारा, पु॰ सँग ति पक्षा तः; ಭ್ರಾತೃಭಾವ.

भाईबंद, पु॰ थ॰ दाध धर्म. • भाउ, पु॰ ಭಾವನೆ; ಟ್ರೀತಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿ. भान, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಜ್ಞಾನ.

भाखा, स्त्री॰ धृबद्धै. भाग, पु॰ क्राच्छ ; क्रा त ; क्रा त ;

ಅದೃಷ್ಟ.

भागना, अ॰ ఓढाः; ఓढि ಹೋಗು. भागी, वि॰ क्राध्यानार ; क्रातं हू. भाग्य, पु॰ ಅದೃ ब्रुः; क्रान्,. ,भाजक, वि॰ ँ ವಿಭಾಗವಾಡುಪ; ಹಂಚುವ. 😗 ಭಾಗಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

भाजन, पु॰ ಯೋಗ್ಯ ; ಆಧಾರ. भाजना, अ॰ ఓ खेंर्केल तथे. भाजी, स्त्री॰ काಯಿಪಲ್ಯ ; डर्पकारे. भाज्य, पु॰ कातिर धीर काता राज्ये, **ಡಿಂ** ವಿಭಾಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

भाट, पु॰ ಹೊಗಳು ಭಟ; ವಂದಿ ಮಾಗಧ.

भारा, पु॰ रैंंंचैंड; ಇಳೆड; ನಮು ದ್ರದ ಇಳಿತ.

भाइ, पु॰ ध्रिधुः; ಹುರಿಯುವ ಒಲೆ; — झोंकना ತುಚ್ಛವಾದ ಕೆಲಸ ವಾಡುವುಡು;—में झोकना ठूळ, ಮಾಡುವುದು.

भाड़ा, पु॰ धावीती. भात, पु॰ ಅನ्यू. भाथा, पु॰ ಬತ್ತ ಳಿಕೆ. भायी, स्त्री॰ डैवै; डैडैु. भादों } । ਸ਼ਹੂਤਰ ਕਸ਼ਤ. भाद्र भानजा, पु॰ ಸೋದರಿಯಮಗ. भानमती, श्ली॰ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ; ಗಾರುಡಿಯವಳು;—का पिरारा ಬೇಡದ್ದು ಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ.

भानु, पु॰ ಸೂರ್ಯ. भानुजा, खी॰ ಯಮುನಾನದಿ.

भाप, स्त्री॰ ಹधे; ಆఏ; ಉಗಿ. भाभी, स्त्री॰ ಅణ್ಣ र ಹೆಂಡತಿ;

ಅತ್ತಿಗೆ. भाषप, पुं• ಸೃಹೋದರಭಾವ;

ಭ್ರಾತೃಭಾವ. भार, पु॰ ಭಾರ; ತೂಕ; ಹೊರೆ. भारती, क्ली॰ ನುಡಿ; ವಾಣಿ; ಸರ

Rai, ಈ ಿ ಉಡ್ : ಎಂಟ ಸ್ವ ಚಿ. ಡಿಂ ಘನವಾದ : ತೂ

भारी, वि॰ इंग्तेज्ञत ; डंग्डिंज्यु ; तंग्रदू ; तद्यु ; वैष्टाध्यात. भार्या, स्रो॰ कैंग्डिंड.

भाल, पु॰ ಹಣೆ; ನೊಸಲು; ಲಲಾಟ; ಭಲ್ಲೆ; ಈಟ; ಬಾಣದ ಮೊನೆ. भालना, स॰ ನೋಡು; ವಿಚಾ ರಸು.

भारा, पु॰ व्रंष्ट्रं ; ದೊಡ್ಡ ಈಟ. भारात्रदार, पु॰ ಈಟಯವ. भारते, स्त्री॰ ಈಟಯ ತುದಿ; ಮೊನೆ

ಶೂಲ.

भालू, पु॰ चंठवे.

भाव, पु॰ ಇರುವಿಕೆ; ವಿಚಾರ; ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ದರ; ಬೆಲೆ.

भावज, खो॰ ७ डु.गै. भावता, वि॰ छैरुतूरे डैं०९० బరువ; ಮर्रिःग्रेर वि॰ छाटा. भावताव, पु॰ क्विटंडे.

भावना, ജി॰ ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ವಿಚಾರ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ. स॰ ಚನ್ನಾಗಿ ತೋರು; ರುಚಿಸು.

भावार्थ, पु॰ डाड्र और. भावित, वि॰ धारी प्रध्येतुः भावी, स्री॰ ध्री स्रुः, धारी, स्रिक् ध्रुत्युः,

भावुक, वि॰ कार्यकार्यवर्धकारः ಉತ್ತಮ कार्यतेमध्युषु. भाषण, पु॰ कार्यकः; शास्त्रकारं. भाषांतर, पु॰ धरायाः; डस्थान्यः.

भासना, अ॰ ತೋರಿಬರು; काला; भारता, अ॰ ತೋರಿಬರು; काला;

भासमान, वि॰ ಕಂಡುಬರುವ. भासित, वि॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. भिंगाना, स॰ दे॰ भिगोना. भिंडी, बी॰ ಬೆಂಡೆಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದರ मिक्सा, स्ती → ಯಾಚನೆ; ಬೇಡಿಕೆ; † ಭಿಕ್ಷೆ; ತಿರುಪ.

ਜਿਲ੍ਹਾ भिक्षा भिक्षा भिक्षा भिक्षा भिक्षा भिक्षा

भिगाना) स॰ ತೋಯಿಸು; ನೆನಸು; भिगोना) ಉನಿಯ ಹಾಕು.

भिजवाना, स॰ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು; ರವಾನೆಮಾಡಿಸು.

भिजाना, स॰ ತೀಯಿಸು; ನೆನಸು; ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು.

মিল, বি০ ৩০ই. মিল, ব্লো০ কলাখন কাপ্য; কলাখ. মিল্লা, ৰা০ কঁলংকেটো; এনা ০মা; মংকা.

भितल्ला, पु॰ ಒಳಮಡಿಕೆವನ್ತ್ರ; ಒಳ ವಸ್ತ್ರ.

भित्ति, स्त्री॰ तैंशर दैं.

भिदना, अ॰ ৰ্ভাৰ্ডাগ্ৰংখা; ফ্লাত্ডা ক্লান্য.

भिनकना } अ॰ ಝೇಂಕರಿಸು; भिनभिनामा ई ಮೊರೆ.

भिनसार, पु॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ನಸುಕು. भिनसार, पु॰ ನೀರು ಹೊರುವವನು. भी, अच्य॰ ಕೂಡ; ಸಹ; ಸಹಿತ. भीस, स्त्री॰ ತಿರುಪ್; ಭಿಕ್ಷೆ. भीगना, अ॰ ತೊಯ್ದು ಹೋಗು; ನೆನೆ; ಒದ್ದೆಯಾಗು.

भोरा, पु॰ ದಿಹ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ. भीड़, स्त्री॰ ಗುಂಪು; ಜಂಗುಳ; ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

भीड्मड्का, पु॰ } ಗುಂಪು; ನೂಕು; भीड्माड्, स्नो॰ } ನುಗ್ಗು. भीत, स्नो॰ ಗೋಡೆ; ತೆರೆ. वि॰ ಭಯಗೊಂಡ.

भीतर, कि॰ धर्मते; धर्मते. भीतरी, वि॰ धर्मते ; धर्मते औ; ए॰डिकार्ट.

भीति की व्यक्षः कॅंटि० है; भीती कि धिर्धहैं. भीनना, अब धर्मकाराः , रीएक. भीर, खील गालकाः , हर्षः , काश्य. भीर, वि धल्याकारेः , कुनुः , केंदि.

मीस्ता, स्नी॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. भीरे, कि॰ ಹತ್ತಿರ; ಬಳ. भील, पु॰ ಭಿಲ್ಲರೆಂಬ ಒಂದುಜ್ಞಾತಿಯ ಕಾಡುಜನರು. भीषण, वि॰ ಭಯಂಕರವಾದ.

भुंद्दें, स्त्रो॰ द्माक्ष्यः स्त्रुक्तुः. भुंतना, स॰ कारियाक्रीशांगः. भुंता, पु॰ कार्यः, प्रस्तः.

भुअन, पु॰ दे॰ भुान. भुआल, पु॰ ^{ఆరన}; రాజ. **भुइंडो**ल, पु॰ భೂಕంಪ.

भुक, पु॰ ಆಹಾರ; ಭೋಜನ.

भुक्बड़, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕ; ಉಣ್ಣ ಗುಳ; ದರಿದ್ರ.

मुक्त, वि॰ ತಿನ್ನಲ್ಪಟ್ಟ; ಅನುಭವಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಭೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मुखमरा, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಲ್ಲ ದವ; ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕ.

सुगतना, सिं तिक्षेत्राः; ಅನುಭವಿಸು. सुगतान, पु॰ ಮುಕ್ತಾಯ; ತೀರ್ಪ; ತೀರ್ಮನ.

भुगताना, स॰ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು; ಬಾಕಿತೀರಿಸು; ತೊಂದರೆಕೊಡು; ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

भुतंग, पु॰ कार्च ; मंडह.

भुज, पु॰) डी०(४०; ಭುజ; भुजा, सी०) బాळा. भुजाली सी० ढिं००च्या चंडे:

भुजाली, खी॰ दिंग्जिन हें हैं ; धार्मा.

भुजिया, पु॰ ಕುದುಪಲಕ್ಕಿ; ಕುಚ್ಚ ಲಕ್ಕಿ.

भुद्दा, पु. ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ; ಜುಂಗು; ಗೂಗು.

भुनता, पु॰ ದೋಮೆ; न्हलू ಮುಂದೆ ಹಾರಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಕರೀ ಭಣ್ಣ ದ ಕೀಟ.

भुनना, बा का है दो कि ला है। सुनना, बा कि हो दो कि ला है। कि ला

भुरकना, स॰ ळाविकाळा.

भुरकुस, पु॰ ग्रीवै; ळीवै.

भुरता, पु॰ ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ವಸ್ತು; ಚಟ್ನ; ಪಲ್ಯ.

भुरभुरा, वि॰ डिंडिट क्या है । ते हैं है है । ते ।

मुलकह, वि॰ ಮರೆತುಹೋಗು ವಂಥವ.

मुलवाना } स० ಮರೆಸು; ಮರಳು मुलाना } ಗೊಳಿಸು; ಮಾತು ಮರೆಸು.

भुलावा, पु॰ ಮೋಸ. भुव, स्त्री॰ ಭೂಮಿ.

भुवन, पु॰ ह्युहार हुं स्थानंडु.

भुवाल, पु॰ ಅठंत्र.

भुस, पु॰ दे॰ भूसा.

भूकना, अ॰ धीन तर्थ.

भूचाल, पु॰ ಭೂಕಂಪ.

भूजना, स॰ ಹುರಿ; ಸತಾಯಿಸು; ಕಾಡಿಸು.

भूँजा, पु॰ ಹುರಿಗಾಳು; ಹುರಿದದ್ದು. भूँडोल, पु॰ धार्मिंग्डर.

ಕ್ನ, ಫಾಂ ಭೂಮಿ.

মূৰে, দ্বী০ ত্রুমঠা. মূৰো, বি০ ত্রুমটে.

भूगर्भ, पु॰ धाकी क्षेत्रका क्षेत्रकात ; धाकी स्वार्थितः

भूचर, पु० ಭೂಮಿಯನೇಲೆ ಓಡಾ ಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. '

भूचाल } ಭೂಕಂಪ.

भूत, पुर्व भूतड ; ದೆನ್ವ; ಭೂತ ಕಾಲ. वि॰ ಕಳೆದುಹೋದ. भूतस्विविद्या; स्त्री॰ ಭೂಗಭ೯ಶಾಸ್ತ್ರ. भूतपूर्व, वि॰ ಹಿಂದಿನ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ.

भूतलु, दु॰ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ; ಪ್ರಪಂಚ.

भूतात्मा, स्त्री॰ घंटरं ; धंरताब्हु. भूति, स्त्री॰ ఏభుతి; వృభవ; సిద్ధి. भूतिनि } स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು పిಶಾಚಿ. भूतिनी की के का क्षेत्र

भूबर, पु॰ थैं धेंु. भूनना, स॰ ळं०े.

भूमिका, स्त्री॰ ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನು ಡಿ. भूर, पु॰ ಮರಳು.

भूरा, वि॰ బుదు; ಕಾಕಿ బణ్ణ. भूरि, वि॰ విಶೇಷವಾದ; ಬಹಳ. भूरि, बि॰ విಶೇಷವಾದ; ಬಹಳ. भूरु, बो॰ మరవు; ತಪ್ಪು; ದೋಷ; ಅಪರಾಧ.

भूलना, स॰ ಮರೆತುಬಿಡು; ತಪ್ಪು ಮಾಡು.

भूलभुकैयाँ, ज्री० ಸುತ್ತುಸುತ್ತಾಗಿ ಇದ್ದು ದಾರಿಯನ್ನೇ ಮರೆಸುವ ಕಟ್ಟಡ.

भू**वा, पु॰** ಅರಳೆ; ಹತ್ತಿ.

भूषण, पु॰ ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.

भूषा, स्त्री॰ ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.

भूषितं, वि॰ ಅల० ४० నల్పట్టి. भूसा, पु॰ १ कारु, गंध ळाँँ ಟ్ర్టు ; भूसी, बी॰ १ गैंं ४०. সূকুরী, দ্ধী০ ক্ষাফ্যু. সূব্ব, দ্ব০ ওধ্য ; র্মবের্চ ; ফার্চচ. মূহ, দ্ধী০ গ্লং গ্লং গ্লংগ্রু, মতবেঙ্গন্ত; কালক ; অফার্মনিট.

भेंटना, स॰ दी धैर्नैत खंः ; प्रत्य वैहर्मा.

भेक, पु॰ ಕಪ್ಪೆ. भेख, पु॰ వೇಷ. भेजना, स॰ ಕಳುಹಿಸು.

भेजवाना, पु॰ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

भेजा, पु॰ మిదుళు; ಮೇದಸ್ಸು. भेड़, स्त्री॰ ಕುರಿ.

भेड़ा, पु॰ धत्रका.

भेड़िया, पु॰ ತೋಳ. भेड़ियाघसान, पु॰ ಕುರಿಮಂದೆಯಂತೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ

ೆಧುಮುಕುವುದು. भेड़ी, स्त्री॰ दे**्** भेड़.

भेद, दुः पं तैनः भेद, दुः ಭೇದಿಸುವಿಕೆ; ಮರ್ಮ; ರಹೆಸ್ಯ; ವೃತ್ಯಾಸ.

भेदक, वि॰ ಭೇದಿಸುವ; ಭೇದಿಯ ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.

भेदिया, पु॰ ಬೇಹುಗಾರ; ಗುಪ್ತ ಚರ; ಗೂಢಚಾರ.

भेदी, पु॰ ಗೂಢಚಾರ. वि॰ ಒಡ ಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವ ; ಭೇದಿ ಸುವವ.

भेदीसार, पु॰ धी ार्त. भेग, वि॰ भएष्यळाटात. मेरी, खो॰ तंगाठे; ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ. भेल, वि॰ ಅಂಜುಬುರಕ. भेली, खी॰ ముద్ద; ಉಂಡೆ. ಗುಟ್ಟು **ेभेव,** यु॰ ठळ ಮರ್ಮ. मेवना, स॰ डी० था छा ; ಮಾಡು. भेष, पु॰ वैश्वं. मेषज, पु॰ ಔಷಧ. भेस, पु॰ दे॰ भेष. भेंस, खीं॰ ಎಮ್ಮೆ. भेंसा, पु॰ चैंशक. भैचक, वि॰ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ: ಚಕಿತ. मैना, स्त्री॰ प्रकारित. भैया, पु॰ प्रक्रीश्वर भैयाचारी, स्त्री॰ मंदील तर्रकाई; ಭ್ಯಾತೃಭಾವ. भैयाद्ज, स्त्री० क्वेडिक ठाँठू ಬಿದಿಗೆ ದಿನದ ಹಬ್ಬ. ಈ ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಹೋದರ ರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. भैरव, वि॰ ಭಯग त ಕ जा त ; ಭೀಷಣ. भोंकना, स॰ वर्ष ; डैर्क्ष ; त्रारी गर्रा. भोंचाल, पु॰ ध्र० ह॰ इ.

भोंड़ा, वि॰ ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ವಿಕಾರ ವಾದ; ಕುರೂಪವಾದ. भींदू, वि॰ ಮೊದ್ದು; ದಡ್ಡ; ಪೆದ್ದ. भोंपूँ, पु॰ दे॰ भोषा. भोक्ता, वि॰ ಭೋಜನವಾಡುವವ: ಅನುಭವಿಸುವವ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ. भोग, पु॰ संक्षः विद्यारं ; दीवर ಜನೆ; ನೈವೇದ್ಯ. भोगना, स॰ ७ ठायँ ठारा; तकरा. भोगी, पु॰ ಭೋಗಿಸುವವ; ಆನಂದ ದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯು ವವ; ಸರ್ಪ. ವಾದ ; ತಿನ್ನುವ ವದಾರ್ಥ. भोज, पु॰ धिडल ; प्रञ्डह्म लं. भोज्य, पु॰ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ. भोपा, पु॰ ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು. भोर. पु॰ धैंं मेर क्षार्य; सन्दः ಕಾಲ; ಮೋಸ. भोला, वि॰ गठं ; ग्राक्ः; भौला है; —भारत ಭೋಳೆ ಸ್ವಭಾವ; ಸಾಧು ವಾದ; ಸರಳ. भों, स्नी॰ ळाया,. भोंस, पु॰ डंग्धि; ಭ್ರಮರ; ಸುಳಿ. भौरकली, स्त्री॰ कांद्राउँ कांश. भौराना, स॰ काउंगु; ह ಮಾಡು. भौरी, स्त्री॰ इंग्रांतर क्री कैं। क्री ಸುಳಿ; ವಧೂವರರ ಆಗ್ನಿ ಪ್ರದ

ಕ್ಷಣೆ; ನೀರಿನ ಸುಳಿ.

भोंह, स्त्री॰ • ಹು ಬ್ಬು ; — चड़ाना अभामक, पु॰ ಒಂದುರೋಗ. वि॰ ಹಬ್ಬು ಗಂಟಕ್ಕು, ಸಿಂಡರಿಸು; —तानना ळाय्यू तं धेड्यू ವುದು. भौगोलिक, वि॰ ध्रा ती १ ई है ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. भोचक, वि॰ धै धै थे छू. भौजाई, स्नो० ७ ड्रे ते. भीन, पु॰ ठातै; ध्रवत.

भोमवार, पु॰ ಮಂಗಳವಾರ. भ्रम, पु॰ ॐाश्यः; ಭ್ರಾಂತಿ ; ಸಂಶಯ.

भौम, पु॰ ಮಂಗಳಗ್ರಹ; ಕುಜ.

भ्रमर, यु• डा०ध ; భೃಮರ. क्रमण, पु॰ व्यान्तुं; मन्यान्दः; ತಿರುಗಾಟ.

भ्रमना, अ॰ डैठाता; राउं, ಭ್ರಮಸು.

भ्रमात्मक, वि॰ ध्र्णु० थे तैन १ राज्य ವಂಥ; ಸಂದಿಗ್ದ.

अमाना, स॰ डैठा ता विहा; धानु ० डै ಗೊಳಿಸು; ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು.

अष्ट, वि॰ चैंपेरीथिदू; इडेड; ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ; ದುರಾಚಾರಿ. **अांत, वि॰** क्ष्णु० है ति० व्हं; ज्यु संध्

ಗೊಂಡ; ಉನ್ಮತ್ತ.

म्रांति, स्नी॰ ಭ್ರಮೆ; ಸಂಶಯ; ವುರುಳು; ಪ್ರಮಾದ.

आता, पु॰ ६ वकाधीत्व ; मकी०१ ದರ.

ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ. भू, ಹೊಂ ಹುಬ್ಬು. भ्रम, पु॰ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು.

मंग, स्त्री० ಬೈ डर्छै. मंगता हु॰ डेंटा हं; भ्राह्मा है. मंगनी, स्त्री॰ थैं(दारी हैं; भेहरू

ಟನೆ; ಎರವಲು; ಮದುವೆಯ ನಿಶ್ಚಿ ತಾರ್ಥ. मंगल, पु॰ ಕುಶಲಿ; ಕ್ಷೇಮ; ಮಂಗಳ

ಗ್ರಹ; ಮಂಗಳವಾರ. मंगलवार, पु॰ ಮಂಗಳವಾರ.

मंगवाना हे सु० ತರಿಸು.

मंगेतर, वि॰ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದ; ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मंच, पु॰ ಮಂಚ; ವೇದಿಕೆ; ಪೀಠ. मंजन, पु॰ ಉಜ್ಜುವುದು; ತಿಕ್ಕು ವುದು; ಹಲ್ಲುಪುಡಿ.

मंजरी, स्त्री॰ ्थशुः; ಕುಡಿः; ಹೂ ಗೊಂಚಲು.

मंजाना, अ० डिक्रुंग्रः; शक्ष्युंग्रः. मंजार, स्त्री॰ धैंच्यु.

मंज़िल, खो॰ ಮಹಲು; ಮಹಡಿ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ; ಅಂತಸ್ತು; ಪ್ರಯಾಣ ದಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ.

मंजिलत, स्त्री॰ ಪದ್ಮನಿ. मंजीर, पु॰ गैथीं ; तक्यां ठ. मंजु } वि॰ ಸುಂದರ; ಮನೋ मंजुल} ಹರ.

मंजूर, वि॰ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪ ಟ್ಟ ; ಅಂಗೀಕೃತ; ಸ್ವೀಕೃತವಾದ.

मंज्री, स्नि॰ धर्रु तं; ७००१ स्वरं मंज्रा, स्नि॰ प्रक्लू ಪैस्थु तं; खर्र्यु. मंज्ञा, वि॰ र्वाययकः; चाद्र्यः मंज्ञाना, स॰ क्रीतांच्याः; ग्रुव्यंष्ट्रं क्रैंगितांच्याः

मंझार, क्रि॰ ಮಧೈ; ನಡುವೆ.

मंडन, पु॰ ಶೃಂಗರಿಸುವಿಕೆ; ಅಲಂ ಕಾರ; ಸಮರ್ಥನೆ.

ਜੰडप, पु॰ ಚಪ್ಪರ; ಹೆಂದರ; ಮಂಟಪ.

मंडराना, अ॰ ಕವಿದುಕೊಳ್ಳು; ಸುಳಿದಾಡು; ಕವಿ.

#ंडल, पु॰ ಚಕ್ರಾಕಾರದ ಅವರಣ; ನೃತ್ತ; ಗೋಳ; ಸಮಾಜ; ಸಂಘ.

मंडलाकार, वि॰ ದುಂಡಾಗಿರುವ; ಗೋಳಾಕಾರದ.

मंडलानां, अ० दे० मंड्याना.

मंडली, स्त्री॰ २०३२; সম্প্রুল ; শোংশ্বু.

मंडवा, पु॰ ಮಂಟಪ.

मंडा, पु॰ ವಣ್ಯಾರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

मंडित, वि॰ ಅಲಂಕರಿಸಿದ; ವಿಭೂ ಷಿತವಾದ; ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मंडी, खो॰ ಮಂಡಿ; ಅಂಗಡಿ. मंडुआ, पु॰ ठानी; प्रावर्ध मंडुक, पु॰ चंडुै.

मंतन्य, पु॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ. मंत्र, पु॰ ಸಲಹೆ;ಮಂತ್ರ; ರಹಸ್ಯ. मंत्रणा, चो॰ ಸಲಹೆ; ಮಂತ್ರಾಲೋ

छत. मंत्रिल, पु॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತ್ನ.

मंत्री, पु॰ ಸಲಹೆಗಾರ; ಸಚಿವ; ಮಂತ್ರಿ.

मंथन, पु॰ ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು. मंथर, वि॰ ಮಂದವಾದ; ಜಡ. पु॰ ಛಳಿಜ್ವರ.

मंद, वि॰ ಮಂದವಾದ; ಆಲಸೃ ವುಳೃ; ಜಡ; ಮೂರ್ಖ; ದುಷ್ಟ. मंदमाम्य, पु॰ ದುರ್ಭಾಗೃ.

मंदान्नि, स्त्री॰ ಅಜೀರ್ಣ. मंदार, पु॰ ಎಕ್ಕೈ ; ಎಕ್ಕ್ ದಗಿಡ. मंदिर, पु॰ ಮನೆ ; ಭವನ ; ದೇವಾ

ಲಯ. मंदिरा, स्त्रो॰ ಕುದುರೆಲಾಯ.

मंदी, स्त्री॰ ७ मूं ज्ञातिठा वही. मंदुरा, स्त्री॰ दे॰ मंदिरा.

मंद्र, वि॰ ಮನೋಹರ; ಸುಂದರ; ಗಂಭೀರವಾದ.

मआज़-अल्लाह, अन्य॰ ದೇವರು ಕಾ ಪಾಡಲಿ

मआनी, पु॰ ಅರ್ಥ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. मआना, स्त्रो॰ ಜೀವನೋಪಾಯ; ಜವಿಳಾನುದಾರಿ.

मकई, बी॰ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ.

मकड़ा, पु॰ दैंगिखू खें(बंठ कारी). मकड़ी, स्त्री॰ खैर वें ठळाड़ा. मकतब, पु॰ क्वावंटा थै. मक़त्ब, वि॰ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. मक़दूर, पु॰ ठर्डे ; फ्राच्यें क्रू. मक्रनातीस, पु॰ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು. मक्कूल वि॰ ಅಡ्य व्यवधुध्रु. मक्रबरा, यु॰ तीशरी; सर्वागिती. मक्रवूजा, वि॰ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡ; ಅಧಿಕೃತವಾದ. मक़बूल, वि॰ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ; ಮೆಚಿ, ಕೆಯ; ಸ್ವೀಕೃತ. मक़रूह, वि॰ ಅಪವಿತ್ರವಾದ; ಹೊ ಲಸು. मक्सद, पु॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮನೋ ರಥ; ತಾತ್ಸರ್ಯ; ಸಿದ್ದಾಂತ. मक्सपूर, वि॰ श्रितुंशैर्र्यशुध्तुं. मकस्म, वि॰ ळेळ्छणुध्यु. मकान, पु॰ कोर्त ; हिंधू, व. मकाम, पु॰ मुकाम. मकु, अन्य॰ ಬೇಕಾದರೆ. मकुट, पु॰ ಕಿರೀಟ. मकुना, पु॰ ದಂತಗಳಿಲ್ಲದ ಗಂಡು ಆನೆ; ವಿೂಸೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡಸು. मकुनी, स्त्री॰ ಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟನ ರೊಟ್ಟಿ. मकूला, पु॰ कैं १९ हैं; हक्त, तार्वे. मकोड़ा, पु॰ कांडा; है थि. मकोय, स्त्री॰ ಕಾಚೇಗಿಡ. मका, पु॰ ಮಕ್ಕೆ ಜೋಳ; ಮುಸು ಕಿನ ಜೋಳೆ; ಮಕ್ಕಾನಗರ.

मकार, वि॰ ಮೋಸಗಾರ: ಕಪಟ. मकारी, स्त्री० ಮೇ?ಸ. मक्खन, पु॰ धैर्ह्ह. मक्बी, स्त्री॰ ँरै०छ:—मारना ನೊಣ ಹೊಡಿ, ಕಾಲಕಳೆ. मक्बीचूस, पु॰ ॐಪುಣ; ಲೋಭಿ. मक्षिका, पु॰ तीलक. मल, पु॰ ಯಜ್ಜ್ಲ ; ಯಾಗ. मख़ज़न, पु॰ भं० खाठ ; है ० ॰ छ ; ಖಜಾನೆ ಕಣಜ. मख़तूल, पु॰ 😤 ैं दें 📆 . मख़दूम, पु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ. मखनिया, पु॰ ಬೆಣ್ಣೆ ಮಾರುವವ. मल्रमल, स्रो॰ ಒಂದು ಬದೆಯ ವೆುತ್ತಗಿರುವ ರೇಶ್ಮೆ ಬಟ್ಟಿ; ಮಖ ಮಲು. मलमली, वि॰ ಮಖಮಲ್ಲಿಸ: ಮಖ ಮಲ್ಲಿನಂಥ. मख़लूक, खी॰ दैश्वर रुक्षु; . ಜೀವರಾಶಿ. मख़लूत, वि॰ इंटंड : మిక్రిड. मख़सूस, वि॰ धैर हैं कर धैर इन्छ ಸಿದೆ; ಖಾಸಗಿ. मखौल, पु॰ क्वन्द्र, मग, पु॰ ಹಾದಿ; ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. मगज़, पु॰ ಮಿದ್ಕಿಳು. मगज़ी, स्त्री॰ ವಕ್ಷ್ಮಗಳ ಅಂಚು. मगन, वि॰ ಮುಳುಗಿರುವ; ತಲ್ಲೀನ; ಮಗ್ಗ.

मगमूम, वि॰ ದುಃಖ ಪಡುವ; ದುಃಖಿತ.

मगर, पु॰ ಮೊಸಳೆ. अक्य॰ ಆದರೆ. मगरिव, पु॰ ಪಡುವಲದಿಕ್ಕು ; ಪಶ್ಚಿಮ.

मगरू, वि॰ ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ; ಅಭಿಮಾನಿ.

मग़रूरी, ह्यो॰ ಗರ್ವ ; ಅಭಿಮಾನ ; ಅಹಂಕಾರ.

मग़लूब, वि॰ ಸೋತ; ಪರಾಜಿತ. मगु, पु॰ ಹಾದಿ; ದಾರಿ.

मग्ज़, पु॰ दे॰ मगज़.

मझ, वि॰ दे॰ मगन.

मचक, स्त्री॰ काठ; ಒತ್ತಡ.

मचकना, स० ಒತ್ತರಿಸು.

मचना, अ॰ ಆಗು; ಮೂಡು; (ಗಲಾಟಿ) ಏಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು.

मचलना, अ०

मचला, वि॰ ಹಟಮಾರಿ.

मचलाना, अ॰ ಓಕರಿಕೆ ಯುಂಟಾಗು; ವಾಂತಿಯಾಗು.

मचान, पु॰ ಅಟ್ಟ; ಮಂಚಿಕೆ; ಮಂಚ.

मचाना, स॰ (ಗಲಾಟಿ) ಮಾಡು; ಎಬ್ಬಿಸು.

मचिया, स्नी॰ ಸಣ್ಣ ಮಂಚ. मच्छ, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮಿನಿಸು. मन्छड़ } पु॰ क्रीड़ी.

ਸਵਾਡੀ } स्त्री॰ ವಿ.බරා. ਸਭਾਲੀ }

मञ्जूञा } पु॰ బేদ্ৰ; ভ০খন.

मज़कूर, वि॰ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಚರ್ಚಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मज़कूरा-बाला, वि॰ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ; ಪೂರ್ವೋಕ್ತ್ಯ; ಸದರಿ.

मज़दूर, go ಕೂಲಗಾರ; ಕೆಲಸ ಗಾರ.

मज़दूरी, खी॰ ಕೂಲಿಯ ಕೆಲಸ; ಕೂಲಿಯ ಹಣ; ಮಜೂರಿ.

मजन्, पु॰ ಹುಚ್ಚ; ಉನ್ಮತ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ.

मज़बूत, वि॰ ದೃಢವಾದ; ಗಟ್ಟಿ ಯಾದ.

मज़ब्ती, खी॰ ದಾರ್ಡ್ಯ; ಪುಷ್ಟಿ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

मज़ब्र, वि॰ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ಪಾಯನಾದ.

मज़बूरन्, कि॰ ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರು ಪಾಯನಾಗಿ; ಬಲವೆಂತವಾಗಿ.

मज़ब्री, स्त्री॰ ವಿವಶತೆ; ಒತ್ತಾಯ; ಬಲವಂತ.

मजमा, पु॰ ಗು॰ಪು; ಜನಸಮೂಹ; ಸಭೆ.

मजम्बा, वि॰ ६६६८ ति ति हिस्सू हुई ; न्ना निक्षित्र हुई हुई हिस्सू हुई हिस्सू हुई हिस्सू हुई हुई है । निक्षा हुई हिस्सू हुई हिस्सू हुई है । स्टिन्स् हुई हुई हिस्सू हुई है । स्टिन्स् हुई है । स्टिन्स हुई है । स्टिन्स् हुई है । स् मज़म्न, पु॰ शैक्षक्ष ; ಲೇಖನ. ममरूसा, वि॰ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿ ರುವ; ಕೃಷಿಮಾಡಿದ.

मजरूहे, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ; ಗಾಯ ಗೊಂಡ.

मजलिस, स्नो॰ ಸಭೆ; ಸಮಾಜ; ಸಂಗೀತ ನಾಟ್ಯಗಳ ಕಛೇರಿ.

मीर-मजलिस पु॰ ಸಭಾವೀರ.

मजलिसी, वि॰ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. मज़ल्स, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳ ಗಾದ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मज़हब, पु॰ ಮತಾಚಾರ; ಮತ; ಧರ್ಮ.

मज़ह्बी, वि॰ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಮತೀಯ.

मज़ा, पु॰ ರುಚಿ ; ಸವಿ ; ಸ್ವಾರಸ್ಶ್ರ ; ಆನಂದ ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ.

मज़ाक, पु॰ ನಗೆಚಾಟ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ; ವಿನೋದ; ತಮಾಷೆ.

मज़ाकन्, कि॰ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ; ತಮಾಷೆಗಾಗಿ.

मज़ाकिया, चि॰ ವಿನೋದದ; ತಮಾ ಷೆಯ; ತಮಾಷೆಗಾರ.

मजाज, पु॰ ७क्षेक्वरं; ळच्छू. मजाजन, कि॰ रेळाजालास्वरं. मजाज़ी, वि॰ चुंडुळा; चधुंड. मजार, पु॰ तिश्हें; स्वाक्ते.

मज़ार, पु॰ ಗೋರ್; ಸಮಾಧಿ. मजाल, खो॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. मजीठ, खो॰ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುವ

ಒಂದುಗಿಡ ; ರಕ್ತಾಂಗಿಗಿಡ.

मजीठी, वि॰ ईं॰क्टब्द. मजीद, वि॰ कुःध्युः टुं॰क्टुः ಪವಿತ್ರವಾದ.

मजीरा, दु॰ ಒಂದು ಒಗೆಯ डाई; ಝಾಲರಿ.

मजूरी, **ജी॰ दे॰ मज़दूरी.** मज़ेदार, वि॰ ಸ್ಪಾರಸ್ಯವಾದ; ಕೊಗೆ . , ಸಾದ; ತಮಾಷೆಯಾದ.

मज्जन, पु॰ ಸ್ನಾನ मज्जा, स्त्री॰ ಮೇದಸ್ಸು.

मझतार, स्त्री० ನಡುನೀರು; ನದಿ ಪ್ರವಾಹವ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

मझला, वि॰ तखारिण; ಮಧ್ಯದ. मझार, कि॰ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ; ಒಳಗಡೆ. मझोला, वि॰ ಮಧ್ಯದ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದೂ

ಅಲ್ಲದ; ನಡುತರದ. मटक, स्री॰ ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ. मटकना, स॰ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ನಜೆ;

मरकता, अ॰ ಹಲ್ಲಾ ನಡೆ; ನಡೆ; ಬೆಡಗಿನಿಂದ ನಡೆ; ಸರಿ. मरका, पु॰ ಮಡಕೆ; ಮಣ್ಣಿ ನಸಾತ್ರೆ.

मटकाना, म॰ ಬೆಡಗು ತೋರು. मटकी, स्त्री॰ ಸಣ್ಣ ಮಡಕೆ.

सरकीला, वि॰ ಒದ್ಯಾರದ; ಜಿಡ ಗಿನ.

मरमेला, वि॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಬಣ್ಣ ದ ; ಮಸಕು ಬಣ್ಣ ದ. मरा, पु॰ ಬಟಾಣಿ.

मटरगस्त, पु॰ ಆಡ್ಡಾಡುವುದು; ಗಾಳಿಸವಾರಿ.

वि॰ ಹಾಳಾದ; मदिया-मसान, ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾದ. मिटियामेट, वि॰ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿದ. मट्टी, स्त्री॰ दे॰ मिट्टी. मट्टा, पु॰ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ. **मठ, पु॰** ಆಶ್ರಮ; ಮಠ. मिरिया, पु॰ थिन्रू कोष; नाधी ಗುಡಿಸಿಲು. मइई, स्रो॰ ಮಂಟಪ; ಗುಡಿಸಿಲು. मड़क, स्त्री॰ ಒಳಮರ್ಮ; ಗುಟ್ಟು. मदना, स॰ ग्राड्यु; की०१ ग्राः; ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟು. मही, ब्री॰ ಚಿಕ್ಕಮಠ; ಗುಡಿಸಲು. मणि, स्त्री॰ धळं थं थं थं थं थं थं एं रडू. मणिवर, पु॰ महार ; कार्ज. मणिबंध, पु॰ ठालै हिंधा, मतंग, पु॰ ಆನೆ. मत, पु॰ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮತಾ ಚಾರ; ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಓಟು. ೫೦ ಬೇಡ; ಕೂಡದು. मतवल, पुं• ಅಡಿಗೆಮನೆ. मतलब, पु॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ತಾತ ರ್ಯ; ಅರ್ಥ; ಸ್ವಾರ್ಥ; ಗೊ **್**ೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. मतलबी, वि॰ स्टुक्ट्सर. मतला, पु॰ ಕವಿತೆಯ ಅನುಪ್ರಾಸ

ದಿಂದೊಳಗೊಂಡ ಎರಡುಚರಣ

(ಪಾರಸೀಕವ್ಯಿತ್ತದ ಒಂದು

ನಿಯಮ).

ಅಮಲೇರಿದ; ಮತ್ತು ್ಷಟ್ಟ್ರಾಕ್ಷಿ ರುವ. मताधिकार, पु॰ ಓಟುಕೊಡುವ ಅಧಿ ಕಾರ. मतानत, स्त्री॰ ದೃಢತೆ. मताफ्र, पु॰ दीर्वस्त्रू तद स्नु कार. मतीरा, पु॰ इंटिशास्त्र हिल्लू. मत्त, वि॰ ಮದಿಸಿದ. मत्था, पु॰ ळाळी; లలाधी; डंथै. मत्तर, पु॰ कॅंबधी है थ्यू; ಅमा की. मथन, पु॰ इंढेंेेेें चित्रा हैं. मथना, स॰ ಕಡೆ; ಮಥಿಸು. मथना, पु॰ ಮೊಸರು ಕಡೆಯುವ ಮಡಕೆ. मथनी, स्त्री॰ ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು. मिथत, वि॰ ಕಡೆಯಲ್ಪ ಟ್ಟ ; ಕಡೆದ. मद्, पु॰ ಹರ್ಷ; ಆನಂದ; ಅಮಲು; ಮತ್ತು; ಹುಚ್ಚು; ಉನ್ಮಾದ; ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. ಫಾಂ ಕಾರ್ಯ ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ; ಖಾತೆ. मदकची, वि॰ कैं० खंडा खंड हं. मद्खुला, स्त्रो॰ ಸೂಳೆ; ಮಿಂಡಿ. मदक, स्त्री॰ ಅಫೀಮು ಬೆರಸಿಸೇದಲು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದುಮಾದಕ ವಸ್ತು. मदद, स्त्री॰ प्रक्राक्ष; तैपञ्); ಒತ್ತಾಸೆ. मददगार, वि॰ प्रकाळा ह. मदफ्रन, पु॰ त्रू छा ही.

मतवाला, वि॰ ಹುಚ್ಚು, ಹಿಡಿದಿರುವ:

मदाख्रिलत, खी॰ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ತಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ; बेजा—ಅನಧಿ ಕಾರ ಚೇಷ್ಟೆ.

मदार, पु॰ ಮಂದಾರ. मदारात, खी॰ ಆದರ ಸತ್ಕ್ರಾರ; ಅತಿಥಿಪೂಜೆ.

मदारिज़, पु॰ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಗ್ರೇಡುಗಳು.

मदारी, पु॰ ಕೋತಿ ಅಥವಾ ಕರಡಿ ಯನ್ನು ಆಡಿಸುವವ.

मिद्रिस, स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ. मदीला, वि॰ ಮತ್ತೀರಿದ. मदोन्मत्त, वि॰ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ् ಮದಿ

मदे, अन्य॰ ಮಧ್ಯೈ; ನಡುವೆ; ಬಾಬತ್ತು; ಬಾಬು.

मच, पु॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯು. मचु, पु॰ ಜೇನು; ಜೀನುತುಸ್ಪ, । ಮಕರಂದ.

मधुकर, पु॰ ತುಂಬಿ: ಭ್ರಮರ (मधुप).

मधुकरी, खी॰ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಂಬಿ; ಭಿಕ್ಷಾನ್ನ.

मधुमक्की, स्त्री॰ खैरलंकिक.
मधुर, वि॰ भैक्षेयाव्याः मध्यस्त्री॰ भैक्षेयाव्याः मध्यस्त्री॰ भैक्षेत्रं मण्डद्यकाटः.
मधुरी, स्त्री॰ भैक्षेत्रं मण्डद्यकाटः.
मध्यस्त, पु॰ वर्षेत्रुः आदेतुः.
मध्यस्त, वि॰ तंक्षेत्रवाः; आदेतुः ।
मध्यस्यत्तीं, वि॰ तंक्षेत्रवाः; न्यस्यस्यः, पु॰ वर्षेत्रुं मण्डः.
मध्यस्यः, पु॰ वर्षेत्रं मण्डः.
मध्यस्यः, पु॰ तंक्षेक्षं मण्डः.
मध्ये, कि॰ तंक्षेत्रं ; आदेतुं नण्डः ज्ञितः; ध्याध्यंः.

मन, पु॰ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಇಚ್ಛೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ವಿಚಾರ; ನಲವತ್ತು ಸೇರಿನ ತೂಕ; ಒಂದು ಮಣ; —के लड्डू खाना ಮನದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳು;— चलना ಬಯಸು;—हरा होना . ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದು; —भरना ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು; —भर जाना ಕೃಪ್ತಿಯಾಗು ವುದು;—मोटा होना ವಿರಕ್ತತೆ ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು;—रखना ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವುದು. मनई, पु॰ ಮನುಷ್ಯ.

मनकना, अ॰ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನಾ ಡಿಸು ಮಿಡುಕು. .

मनका, पु॰ ಜಪಮಾಲೆಯ ಮಣಿ; ಮಣಿ. मनकामना, स्त्री॰ ಮನೋರಥ; ಅಭಿ ननमोज, स्त्री॰ ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ನಸೆ ಲಾಸೆ

मनकूला, वि॰ ಸ್ಥಾವರವಲ್ಲದ; ಸ್ಥಿ ರ ವೆಲ್ಲದ; ಚರ

मनकूहा, वि॰ ಮದುವೆಯಾದ; ವಿವಾಹಿತಳಾದ.

मनगढंत, वि॰ ह्यू तैळा ; ह्याः ಲಕಲ್ಪಿತ. ಫಾಂ ಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಸಂಗ ಕವೋಲ ಕಲ್ಪನೆ.

मनचला, वि॰ ಸಾಹೆಸಿ; ಉತ್ಸಾಹ ವುಳ್ಳ; ರಸಿಕ.

मनचाहा 🕽 वि॰ ಇಚ್ಛಿಸಿದ; ಅಪೇ मनचीता ∫ ಕ್ಷ್ಮಿಸಿದ; ಬಯಸಿದ. मनज़र, पुं॰ तैशिध ; तु हु, मनन, पु॰ क्रुहरं. **मननशील, वि॰** ವಿಚಾರವಂತ.

मनभाया, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ; ಬಯಸಿದ್ದ

मनभावता) वि॰ ವ: ನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತ मनभावन 🔰 ವೆನಿಸಿದ ; ಪ್ರಿಯ. 🤈 मसमाना, वि॰ कार्रु कैथ्वै द; ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ. ಹಿಂ' ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ; ಮನಸ್ವಿ.

मनमानी, स्त्री॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಾಡುವುದು.

मनमुराव, पु॰ ಮನಸ್ತ್ರಾವ; ವೈಮ

मनमोदक, पु॰ ಮನೋರಾಜ್ಯ; ಮನ ಸ್ಸಿನ ಮಂಡಿಗೆ.

ಯುವುದು; ಸ್ನೇಚ್ಬಾಚಾರ.

मनमौजी, वि॰ ತನ್ನಿ ಸ್ಟ್ರದಂತೆ ನಡೆ ಯುವನ; ಸ್ಟ್ರೇಚ್ಛಾಚಾರಿ. ೧

मनवांछित, वि॰ ಬಯಸಿದ; ಮನ ಸ್ಸು ಒಲಿದ.

मनशा, स्त्री॰ ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ಆಭಿ ಪ್ರಾಯ; ಇಷ್ಟ; ಇಚ್ಛಿ.

मनसब, पु॰ ಪದವಿ; ಉದ್ಯೋಗ; ಹುದ್ದೆ.

मनसबदार, पु॰ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ; ಹುದ್ದೇದಾರ; ಅಧಿಕಾರಿ.

मनसा, स्त्री॰ वर्ध्वै; ಬಯಕೆ; ಅಭಿ ಲಾಷೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. ಡಿಂ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಮನಸ್ಸಿನ. कि. ಮನಸ್ಸಿ ನಿಂದ.

मनसिज, पु॰ ಕಾಮದೇವ; ಮನ್ಮಥ. मनस्ख, वि॰ ड्रं क्षेत्रधुधुः; धित ಲ್ಪಟ್ಟ; ರಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मनस्वा, पु॰ ಯುಕ್ತಿ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ;

मनसूर, पु० ಸಂಪ್ರದಾಯ ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧು.

ವಿಚಾರ.

मनहूस, वि॰ ಕೆಟ್ಪದ್ದು; 'ಅಶುಭ ವಾದದ್ದು; ಅವಲಕ್ಷಣ.

मना, वि॰ ಬೀಡವೆಂದ; ನಿಷೇಧಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ್; ನಿಷಿದ್ಧ; ಅನುಚಿತ ವಾದ; करना रे खे प्रिफ.

मनाई, स्त्री॰ रैर्ऋिं हं ; डर्ढे. मनादी, स्त्री॰ दे॰ सुनादी.

मनाना, स॰ ಒಪ್ಪಿಸು; ಒಲಿಸು; ಸ್ತುತಿಸು; ಹಬ್ಬ; ವಿಶೇಷ ದಿವಸ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಆಚ ರಿಸು.

मनावन, पु॰ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಒಲಿಸು ವಿಕೆ.

सनाही, खो० डढँ; ನಿಷೇಧ. मनिहार, पु० धर्गनाठ. मनी, खो० ಅಹಂಕಾರ; ಮಣಿ. मनु, अच्य० दे० मानों. मनुज, पु० ಮನುಷ್ಯ; ಮಾನವ. मनुहार, खो० ಅನುನಯ; ಒಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ; ಆದರ; ಸತ್ಕಾರ. मनेजर, पु० दे० मनेजर. मनों, अन्य० दे० मानों.

मनोकामना, स्त्री॰ ಹಾರೈ है; ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿಲಾಷೆ.

मनोगत, वि॰ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿರುವಂಥ. मनोज, पु॰ ಮನ್ಮಥ.

मनोज्ञ, वि॰ र्यांश्वर्यकादः; कार्तेशः कर. मनोनीत्, वि॰ कार्रभूगे ७राज्यः

जातं; उरिम्तः, तैरकामणु धः, तार्काचरणकामणु धः, मनोरंजन, पु० वैतीलातं. मनोरंज, पु० चळातु वृहः, अभाष्यं, मनोरम, वि० मण्यतं. मनोविज्ञान, तु० केर्तम्बुर्धः. मनोवृत्ति, स्त्री॰ ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿ: ಮನೋ ವಿಕಾರ.

मनोहर, वि॰ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ; ಸುಂದರ.

मनोअल मनोती कानुस्तरै.

्मपना, अ॰ ಆಳಿಯಲ್ಪ ಡುವುದು.

मफ़रूज़, वि॰ ಉದಾಹರಣೆ गारी. (मान खो)

मफ्रस्स, वि॰ ಪರಾರಿಯಾದ. मफ्रस्क, वि॰ ಹೀನದೆಶೆಯು. मफ्रहूम वि॰ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ. पु॰ ಪದಾರ್ಥ.

मफ़ाद, पु॰ ಉಪಯೋಗ. ममता, स्त्रो॰ ಮಮತೆ; ಶ್ರೀತಿ: ಮೋಹ; ಲೋಭ.

मन्त्र, दु॰ ಇಲಸ್ರೋತ: 'ಊಟೆ: ಉದ್ದಮಃ ನ.

मयंक, पु॰ धं॰तु. मयंदा पु॰ ३००.

मय, खी॰ ಸಾರಾಯಿ: ಸೇಂದಿ. अञ्चर ಕೂಡ; ಸಹಿತ ಒಡನೆ. मयराल, पु॰ ಮಡಿಸಿದ ಆನೆ.

मयस्तर, वि॰ ಸೇರಿದ; ಸ್ರಾಪ್ತ; ದೊರೆತ. मयूक, पु॰ ಕಿರಣ; ಕಾಂತಿ; ಜ್ವಾಲೆ. मयूर, पु॰ ನವಿಲು.

मरकज़, पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನ; ಕೇಂದ್ರ. मरकत, पु॰ ಪಚ್ಚಿ (ರತ್ನ).

मरक़द, दु॰ ಮಲಗುವ ಮನೆ; ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.

मरकना, अ० ಜಜ್ಪಿ ಹೋಗು.

मरकहा, वि॰ ಹಾಯುವ ಪಶು. कम. वि॰ ಬರೆಯಲ ಟ್ರಿ: ನೀಣ

कूम, वि॰ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ ಲುಚ್ಚಾ.

मरगूब, वि॰ ರುಚಿಕರ.

मरघट, पु॰ ಮಸಣ; ಸ್ಮಶಾನ.

मरज़, पु॰ ರೋಗ; ವ್ಯಾಧಿ; ಕೆಟ್ನ ಚಟ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

मरजाद } खो॰ गँछै; এల্లু; ಹದ್ದು, **मरजादा }** ग[®]ठेव ; మయ్యూడ ; চংঙ ; ১యమ ; গ্ৰহ্মাণ্ডী.

मरज़ी, स्त्री॰ ಇಚ್ಛಿ; ಅಪೇಕ್ಷ್ಮೆ, ಇಷ್ಟ; ಸಂತೋಷ; ಒಲವು.

सरण, पु॰ प्राच्य ; ಮೃತ್ಯು. सरतवा, पु॰ प्रथः ; प्राच्य ; धार्य ; प्राप्त :

मरद, पु॰ दे॰ मर्द. ' मरदना, स॰ ನಾದು; ಮರ್ದಿಸು.

मरदानगी, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ; ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ.

मरदाना, वि॰ ಗಂಡಸರ; ಗಂಡಸ ರಂಥ; ಪುರುಷರಿಗೆ ತಕ್ಕ; ನೀರೋ ಚಿತವಾದ.

मरदुम, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ;—आज़ार ಅತ್ಯಾಚಾರಿ. मरदुम-ञुमारी, स्नी॰ 'ಜನಗಣತಿ; ಜನಗಣನೆ; ಸೆನ್ನಸ್ಸು.

मरदूद, वि॰ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ; ಲುಚ್ಛಾ.

मरना, अ॰ ফাయు; ಮಡಿ; ನಾಶ ವಾಗು.

मरनी, बी॰ ಸಾವು; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ. मरनी करनी, बी॰ ಸಾವು ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕ್ಕೆಯೆಗಳು.

मरभुक्खा, वि॰ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪೀಡಿತ ನಾದ; ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ; ದರಿದ್ರ.

मरम, पु॰ दे॰ मर्म.

मरमर, पु॰ ಅಮೃತಶಿಲೆ; ಬಿಣಚ ಕಲ್ಲು; ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು.

मरम्मत, स्त्री॰ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ದುರುಸ್ತು; ರಿಪೇರಿ.

मरवाना, स॰ ಹೊಡೆಯಿಸು; ಕೊಲ್ಲಿಸು; ಸಾಯಿಸು.

मरसिया, पु॰ ಶೋಕಗೀತ; ಚರಮ ಶ್ಲೋಕ; ಗೋಳು.

मरहर, पु॰ ಸ್ಮಶಾನ; ಮಸಣ. मरहम, स्त्री॰ ಔಷಧದ ಲೇಪ; ಮುಲಾಮು; ಪಳಾಸ್ತಿ.

मरहबा, अन्य० ठाया गर.

मरहूम, वि॰ ಕೀರ್ತಿ ಶೇಷವಾದ; ದಿವಂಗತ; ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ.

मरात, स्त्री॰ कैंग्रेंगरः

मरातिब, पु॰ ದರ್ಜೆ; ಪದವಿ; ಮನೆಯ ಭಾಗ; ಅಂತಸ್ತು;

मराल, पु॰ ळैं० म संरू. मरियम, स्त्री॰ ಕುಮಾರಿ ; ಕನ್ನೆ. मरिच, स्त्री॰ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ. मरियल, वि॰ ಬಡಕಲ; ಒಲಹೀನ. मरी, स्त्री॰ ಪ್ಲೇಗು; ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ. मरोचि, स्नो॰ ಕೆರಣ; ರಶ್ಮಿ; ಕಾಂತಿ, ಕೃಭೆ. मरीचिका, स्नो॰ ಬಿಸಿಲ್ದು ದುರೆ; ಬಯ ಲೊ ರೆ. मरीज़, वि॰ వ్యాధిగ్ర মূ ; ರೋಗಿ. मर, पु॰ ಮರಳುಕಾಡು; ಮರು ಭೂವಿ: मरुआ, पु॰ ಮರುಗ; ಮರುವಕ. मरुस्थल, पु॰ दे॰ मरु. मरोड़, स्त्री॰ ತಿರುವುವಿಕೆ: ಹಿಂಡು ವಿಕೆ; ಹುರಿ; ಹೊಸೆದ ಗುರ್ತತು: ಸಿಟ್ಟು. मरोड़ना, स॰ ತಿ೦ಚು; ಹೊಸೆ; ನುಲ ಹಿಂಡು. मकेंट, पु॰ ಮಂಗ ; ಕಪಿ. मर्ग, पु॰ ಸಾವು. मर्ची, स्त्री० दे० मिर्च. मर्ज, पु॰ उँ०१त. मर्ज़ीं, स्त्री० दे० मरज़ी. मतिंबा, पु•े ಪದವಿ; ಹುದ್ದೆ; ಸಲ; ಸರ್ತಿ. मर्तबान, पु॰ జాवी;

ಬರಣಿ.

मर्द, पु॰ गं॰ वस्र ; शर्ट ; कार.

मदीना, वि० दे० मरदाना. मदीं, स्रो॰ ಪೌರುಷ; ಶೌರ್ಯ. मर्दुम, पु॰ काराञ्जू. मर्दुम-शुमारी, स्त्री० दे० सरदम शुमारी. मर्दुमी, स्त्री॰ ग्रु०मंड्. मर्दूद, वि॰ दे॰ मरदृद्र. मह्न, पु॰ ತುಳಿದು ಹಾಕುವಿಕೆ; ಹಿಸುಕಿಬಿಡುವಿಕೆ; ಅರೆದು ಬಿಡು ವಿಕೆ; ಮರ್ದನ. मर्म, पु॰ ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು; ಗೂ ಡಾರ್ಥ. मर्मज्ञ, वि॰ धर्डडंड्र्जर्जुड्ड. ममेंभेदी, वि॰ ಹೃದಯ ವಿದಾರಕ. मर्यादा, स्त्री० ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಮ ರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ. मल, पु॰ ಕೊಳೆ; ಮಲ; ಮೂತ್ರ. मलका, स्त्रो॰ ರಾಣಿ; ಪಟ್ಟದರಸಿ. मलखंभ) पु॰ चंಸರತ್ತು ಮಾಡಲು मलखम ∮ ಗರಡಿಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರುವ ಕಂಬ मलना, स॰ धर्मः हेर्रा है किया है। ನೀವು; ಮಾಲೀಸು ಮಾಡು; हाथ मलना चरुतु बर्दे इसकी, ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳು. मलमल, स्त्री॰ तं आञ्चात अर् ; ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟಿ मलमास, पु॰ ಅಧಿಕಮಾಸ. मलय, पु॰ ಮಲಯಪರ್ವತ; ಮಲ ಬಾರದೇಶ; ಮಲಯದ್ವೀ ಪ.

मर्दानगी, स्त्री० दे० मरदानगी.

मलहम, स्त्री० दे० मरहम.

मलाई, स्ना॰ काथित हेतै; ಮಾ ಲೀಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

मालामत, स्नी॰ २०वै; ದೂಷಣೆ; ತೆಗಳುವಿಕೆ.

मला, पु॰ ಒಂದು ರಾಗ. ಇದನ್ನು ! ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಳೆ ಗಾಲದಲ್ಲಿ ! ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

मलाल, पु॰ ದುಃಖ; ವ್ಯಸನ.

मलाह, पु॰ दे॰ मल्लाह. मलिंद, पु॰ डा॰धी.

मलिक, पु॰ ठाक्ष.

मलिका, स्त्री० दे० मलका.

मिलन, वि॰ ಕೊಳೆಯಾದ; ಕೊಳಕು; ಮಲಿನ; ಅಶುದ್ದ.

मिलियामेट, वि॰ ঠाణ্ফু ফা एग द्रं, का एग द.

मलीदा, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೃದು ವಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಉಣ್ಣೆ ವಸ್ತ್ರ.

मलीन, वि॰ ಕೊಳಕಾದ; ಮಲಿನ; ದುಃಖಿತನಾದ.

माइ, पु॰ ಜಟ್ಟ; ಪೈ ಉತ್ಪನ. माइयुद, पु॰ ಜಟ್ಟೆ ಕಾಳಗ; ಕೃಸ್ತಿ. माइसह, पु॰ ಬೆಸ್ತ; ಅಂಬಿಗ.

मल्हराना है स॰ ముద్దాడు; లక్లి मल्हाना है तैं యు.

मविकल, पु॰ चंहु गाउट.

मवाजिब, पु॰ . ನಿಯವಿತಕಾಲಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ದಂತೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊಬಲಗು ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ. मवाज़ी, वि॰ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಅನುಮಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मवाद, पु॰ ಕೀವು.

मवास, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಶರಣ; ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ.

मवेशी, पु॰ ದನಕರುಗಳು; ಪಶು. मवेशीखाना, पु॰ ದನಗಳ ಹಟ್ಟ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಡ್ಡಿ.

मशक, पु॰ ಚಿಗಟ; ಸೊಳೈ; ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದಚೀಲ.

मशक्त, खो॰ ದುಡಿತ; ಪರಿಶ್ರಮ. मशगूल, वि॰ ಕಾರ್ಯ ಮಗ್ನ ನಾದ; ತಲ್ಲೀನ.

मशरिक, पु॰ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು. मशरिकी, वि॰ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಮೂಡಣ.

मश्रस्, पु॰ ಗೆರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅರಳಿ ವಸ್ತ್ರ.

मशरूह, वि॰ ಟೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मशविरा, पु॰ ಸಲಹ; ಮಂತ್ರಾ ಲೋಚನೆ.

मशहूर, वि॰ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ದ.

मशान, पु॰ ಮಸಣ; ಸ್ಮಶಾನ.

मशायरा, go ಕವಿಗಳು ಸೇರಿ ಕವನ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಓದುವ ಕವಿ ಸಮ್ಮೇಳನ.

मशाल, स्नी॰ ದೀವಟಿಗೆ; ಪಂಜು.

मशालची, पुढे ದೀವಟಗೆ ಹಿಡಿಯು ವವ.

मशीख़त, स्त्री॰ तंज्ञहः; एळ उचार । मर्कः; पु॰ एक्षुः, रः, राविः; ज्ञारं. मरुक्तः, वि॰ गंदीरकातुतः.

मक्कूर, वि॰ चुंडिक्षू.

मस्ताक, वि॰ ७ ध्येनु, त्रज्ञु हुः हर्षः तिदः; दहुः.

मष्ट, वि॰ ಸುಮ್ಮಗೆ; ನಿಶ್ವಬ್ದ. मस, खो॰ ಚಿಗುರು ವಿೂಸೆ; ಕುಡಿ ವಿೂಸೆ;—भींजना ವಿೂಸೆ ಬರಲಾ ರಂಭಿಸು, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು.

मसक, पु॰ राँक हैं.

ससकना, अ० ಹಿಂಜಿಹೋಗು; ೩९೪ ಹೋಗು; ಬಿರಿ. स० ಹರಿ; ೩९ಳು.

मसक्का, पु॰ ಆಯುಥಗಳಿಗೆ ಹೊ ಳು ಕೊಡಲು ಮಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಲ ಕರಣೆ.

मसका, पु॰ धैलूंै.

मसकीन, वि॰ ದರಿದ್ರ; ದೀನ. मसखरा, पु॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ನಕಲಿ. मसखरी, खी॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಕುಶಾಲು;

ಗೇಲಿ.

मसिजिदं, स्थि॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ; ಮಶೀದಿ.

मसनद, स्त्री॰ ದೊಡ್ಡ°ದಿಂಬು ಗದ್ದುಗೆ; ಗಾದಿ.

मसरफ्र, पु॰ ಉಪಯೋಗ; ಬಳಕೆ. मसरुफ्र, वि॰ ಕಾರ್ಯ ಮಗ್ನನಾದ; ನಿರತ; ಖರ್ಚಾಗದ.

मस्तर, स्त्रो॰ ताल्यू वि ; तार्वे ;. नार्वाचे.

मसलन्, किः ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ; ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ; ನಿವರ್ಶನ ವಾಗಿ.

मसलना, स॰ ತಿಕ್ಕು; ಹಿಸುಕು; ನಾದು.

मसल्हत्, बी॰ ಗುಪ್ತಸಹಾಯ. मसला, पु॰ तावी; राज्या है. मसनिता, पु॰ ಕರಡು ಬರವಣಿಗೆ; ಕರಡುಪ್ರತಿ; ಮಸೂದೆ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.

मसहरी, स्नी॰ ಸೊಳ್ಳೆ; ಪರದೆ. मसा, पु॰ ಸೊಳ್ಳೆ; ಗಂತಿ; ಹಾ ಲುಣ್ಣೆ.

मसान, पु॰ मूं करु. मसाना, पु॰ ಮೂತ್ರ ठळा; द्राके ड्रांट.

मसायल, पुरु ಸಮಸ್ಯೆ; ಪ್ರಶ್ನೆ. मसालहत, स्त्री॰ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

मसाल, स्त्री॰ दे॰ मशाल.

मसाला, पु॰ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಜೀರಿಗೆ ಮೆಣಸು ಮೆಂತೆ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಮಸಾಲೆ.

मसालेदार, विं॰ ಮಸಾಲೆ ಸೇರಿ ಸಿರುವ; ಕಾರದ. मसाहत, स्त्री॰ ಅಳತೆ; ಜಮಿನಿನ महँगी, स्त्री॰ ದಾರಣೆ ವಾಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ವೆ. ವಿಕೆ; ತುಟ್ಟ: ಬರ: का ನು

मसी, श्ली॰ ಮಸಿ; ಶಾಯಿ. मसीह, पु॰ ಈಸಾಯಿಗಳ ಧರ್ಮ ಗುರು; ಏಸುಕ್ಕಿಸ್ತ.

मसूड़ा, पु॰ ठर्राखं.

मस्र, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಳೆ; ಕೆಂಪು ತೊಗರಿ.

मस्रो, स्नी॰ भैद्धाः ; ಅಮ್ಮೆ. मस्रु, पु॰ दे॰ महस्रु. मस्समा) अ॰ ಮ्ठभू ठट्टी ವೃಥೆ मसोसना) ಪಡು; ಮೆರಗು; ಕೊ ರಗು.

मसौदा, पुं॰ दे॰ मसविदा. मस्तिद, स्त्री॰ दे॰ मसजिद. मस्त, वि॰ ಮದಿಸಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ; ಅಮ ಲೇ ರಿದ; ಮದಮತ್ತ; ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ.

मस्तक, पु॰ डर्डं; ಹಣೆ. मस्ताना, वि॰ ಮತ್ತ್ರೀರಿದ; ಮದಿಸಿದೆ. मस्तिष्क, पु॰ ಮಿದುಳು; ಮೇಧಸ್ಸು; ಬುದ್ಧಿ.

मस्ती, स्त्री॰ ಸೊಕ್ಕು; ಅಮಲು; ಮದ; ಬೆದೆ.

मस्त्रल, पु॰ ಹಡಗಿನ ಮಧೈಹಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿ ರುವ ಕಂಬ; ಕೋವೆಮರ.

महँगा, वि॰ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ; ತುಟ್ಟಿ ಯಾದ. महाँगी, स्नि॰ व्यापकी ప్రామ్ ಹೆಚ್ಚು ನಿಕೆ; ತುಟ್ಟ; ಬರ; ಕ್ರಾ ಮ. महांत, पु॰ ಸಾಧುಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಠಾಧಿಪತಿ; ಮಹಂತ. महांक, स्नि॰ ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಗಂಧ.

महकदार, वि॰ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಪರಿಮಳದ.

महकना, अ॰ ಪರಿಮಳಿಸು. महकमा, पु॰ ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ;

महकीला, वि॰ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಸುಗಂಧಿತ.

महज़, वि॰ ಶುದ್ಧ ; ತಿಳಿಯಾದ. कि॰ ಬರೀ ; ಕೇವಲ ; ಮಾತ್ರ.

महज़-क़ैद, स्त्री॰ प्राच्चात्र है हुँ. महज़र, पु॰ प्राक्ष्स द्वां ; ಮಹಜರು. महत्, ति॰ ದೊಡ್ಡ; ಮಹಾನ್; ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

महताव, स्त्री॰ ये ४ ८ ० त ५०; ಚಂದ್ರಿಕೆ. पु॰ ಚಂದ್ರ. महतावी, स्त्री॰ ಬಾಣ ಬಿರುಸುಗಳ ಲ್ಲೊಂದು; ಮತಾಬು.

महतारी, स्त्री॰ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ. महती. स्त्री॰ ಮಹತ: ಮಹಿನೆ

महती, स्री॰ ಮಹತ್ವ; ಮಹಿಮೆ; ದೊಡ್ಡಸ್ಸಿಕೆ.

महत्तर, वि॰ ಎರಡರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ पु॰ ಶೂದ್ರ. महत्व, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೆ; ಮಹತ್ತ. महदूद, वि॰ गिर्व तुमु थारण धु धु ; ಹದ್ದು ಬಂದಿಯಾದ; ಪರಿಮಿತ. महफ्तिल, खो॰ तथै; ಸಮಾಜ. महफूल, वि॰ ಜೀ ಪಾನವಾಗಿ ಡ ೮ ಟ : कार्तिका थारी र राज्य के

महफूब, वि॰ ಜೋ ಪಾ ನವಾ ಗಿ ಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾದ.

महब्ब, पु॰ ಇಸಿಯ; ಪ್ರೇಮಿ. महब्बी, स्नो॰ ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ. महमह, क्नि॰ ಸುಗಂಧದೊಡನೆ.

महमहाना, अ॰ ಗಮಗಮಿಸು; ಪರಿ ಮಳಿಸು.

महरम, पुः ಅಂತರಂಗದ ಗೆಳೆಯ; ಆಪ್ತ; ಮಹಮ್ಮದೀಯರಲ್ಲಿ ಹೆಂ ಗಸನ್ನು ಬುರುಕಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನೋಡಬಹುದಾದ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ಪ ಸೋದರ ಮಾವ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧೀಕರು.

महरा, पु॰ ಅಡ್ಡೆ ಹೊರುವವ. वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

महराज, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವ; ಪರಿಚಾ ರಕ.

महराब, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಮಾನು. महरूम, वि॰ ಇಲ್ಲದಿರುವ; ವಂಚಿತ;

ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ. महल, पुः ಅರಮನೆ; ಮಹಲು; ಭವನ; ಅಂತಃಪುರ.

महलसरा, स्त्री॰ ರಾಣಿವಾಸ; ಅಂತಃ ಪುರ.

महस्रो, पु॰ ಅಂತಃಪುರದ ಸೇವಕ. महस्रा, पु॰ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದುಭಾಗ; ಕೇರಿ; ಮೊಹಲ್ಲಾ.

महत्तर, पु॰ दीरवर्गतारेतर्र्श कथा ठलं तर्वेषाव्य तितः, गु४०००. महसूर, वि॰ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ. महसूर, पु॰ ठा क्षाः, के ಕಾರಿಗಳು ಕೂಡಿಸುವ ಚಂದಾ; ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ; ಸಿದ್ಧಾಯ; ಮಹಸೂಲು. महसूलदार, पु॰ ಕಂದಾಯ ತೆರು

महसूस, वि॰ ಮನಗಂಡ; ಮಂದ ಟ್ಟಾದ; ಅನುಭವಿಸು;—करना ಮನಗಾಣು, ತಿಳಿ.

ವವ.

महा, वि॰ ದೊಡ್ಡ: ಭಾರಿ. महाई, स्त्री॰ ಮಥಿಸುವಿಕೆ; ಕಡೆ ಯುವಿಕೆ; ಕಡೆದ ಮಜೂರಿ.

महाउत, पु॰ दे॰ महावत. महाउर, पु॰ दे॰ महावर.

महाजन, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ; ಹಣವಂತ; ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡು ವವ; ಶ್ರೀಮಂತ.

महाजनी, स्त्री॰ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡು ವಿಕೆ; ಲೀವಾದೇವಿ.

महानुभाव, पु॰ ಮಹಾಶಯ; ಮಹ ನೀಯ.

महामांग, वि॰ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ. महामारी, खी॰ ಕಾಲರಾ ಪ್ಲೇಗು ಮೊದಲಾದ ಕಾಯಿಲೆ.

महाराणा, पु॰ ् ಉ ದ ಯ को ರದ ರಾಜರ ಬಿರುದು.

महाल, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಭವನ; ಮೊಹ ಲ್ಲಾ; ಭಾಗ.

महावट, पु॰ ಪುಷ್ಯಮಾಘ ಮಾಸಗಳ ಮಳೆ: ಚಳಿಗಾಲದ ಮಂಜು. महावत, पु॰ ಮಾವುತ. महावर, पु॰ ಮದರಂಗಿ. महाबरेदार, वि॰ दे॰ महावरेदार. महिषी, स्त्री॰ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ. . मही, स्त्री॰ ಪೃಥ್ವಿ; ಮಜ್ಜಿಗೆ. महीन, वि॰ डैशु ಗಿರುವ; ಸೂಕ್ಷ ವಾದ; ಸಣ್ಣ. महीना, पु॰ ७० तर्भ; ಮार. - महुआ, पु॰ ಇಪ್ಪೇಮರ (मध्क). महोदय, पु॰ काळाठळा. माँ, ब्ली॰ डाळी; ಮाडै. मांग, स्त्री॰ धी(कि हैं; तैठा है ಬೈತಲೆ; ಸೀಮಂತ. मॉंगना, स॰ धैरका; व्याविक्रः. मॉछ, पु॰ ವಿ೧ನು. माँछी, स्नी॰ दे॰ मक्खी. मॉजना, स॰ १० १० १३ ; ಬೆಳಗು. माँझ, अन्य॰ ಅಲ್ಲಿ; ಒಳಗೆ; ಮಧ್ಯೆ. मॉझा, पु॰ ನದೀಮಧ್ಯದ ಭೂಮಿ. माँझिल, वि॰ तळाठेत; तळाठेत; ಮಧ್ಯದ. मॉसी, पु॰ रुग्धिन. मॉंट, पु॰ ಮಡಕೆ. मॉंड, पु॰ ಗಂಜಿ; ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಗ. मॉइना, स॰ कैंग्रां हा ता दा ; ಕಿವಚು.

मॉइव, पु॰ ठैजाळ ಮಂಟಪ. मॉंडी, स्त्री॰ गं०थे. माँत. वि॰ ಮದಿಸಿದ; ಹುಚು, ಹಿಡಿ ದಿರುವ; ಸೋತುಹೋದ." मॉतना, अ॰ ळाखा, के वि. माँथ, पु॰ डंछै ; हैं एँ. माँद, ख्री॰ ಗುಹೆ. माँदगी, स्त्री॰ टैंग्लित ; काळी छै. मॉदा, वि॰ तक्षेत; धैरसंडु. मांसल, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ; ಕಟ್ಟುಮ ಸ್ತಾದ; ಗಟ್ಟಮುಟ್ಟ. माँह ै माँहिं { अन्य॰ ಅट्टे; ६४ ते; तकार्जे. माँही) मा, ह्यी॰ ತಾಯಿ. माइका, पु॰ ತವರುವುನೆ. माई, स्त्री॰ ತಾಯಿ; ಅಮ್ಮ; ಅವ್ಯ. माऋल, वि॰ ಉಚಿತ; ಯೋಗ್ವ; ಸರಿಯಾದ. माखन, पु॰ धैलूं. माखना, अ॰ कैंश्डातीनक्री. माखी, स्त्री॰ रैंग्विल. मागघ, पु॰ ಭಟ್ಟಂಗಿ; ಹೊಗಳುವ ವನು. मागधी, स्त्री॰ ಮಗಧದೇಶದ ಪತ್ರಿ ಚೀನ ಭಾಷೆ. माची, स्त्री॰ ಆಸನ. माछ, पु॰ ವಿೂನು. माछी, स्त्री॰ रॅंग्रिश. माजरा, ५० ಘಟನೆ; ವಿದ್ಯಮಾನ; ಸಂಗತಿ; ವೃತ್ತಾಂತ.

माज़ी, वि• ध्वाडं झाउँ हः; ಹಿಂದೆ क् ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ; ಹಿಂದಣ.

माजून, स्त्री॰ ಲೇಹ; ಲೇಹ್ಯ. मार, पु॰ ಹರಿವೆ; ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆ. मारी, स्त्रो॰ ಮಣು.

मातंग, पु॰ ಆನೆ; ಚಾಂಡಾಲ. मात, खो॰ ಪರಾಜಯ; ಸೋಲು

वि॰ ಸೋತ. मातदिल, वि॰ ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ.

मातादल, ान॰ काद्रुका ह्यु हु है की. मातना, अ॰ शार्तु हु जाराः ; कार्य वैरिटाः

मातवर, वि॰ ನಂಬಿಕಸ್ಥ; ವಿಶ್ವಸ ನೀಯ.

मातवरी, स्नी॰ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ; ನಂಬಿಕೆ.

मातम, पु॰ ಸಾವಿನಶೋಕ; ಗೋ ಳಾಟ.

मातमपुर्ती, स्त्री॰ ಸತ್ತವನ ಸಂಬಂಧಿ ಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಿಕೆ.

मातमो, वि॰ ಶೋಕ ಸೂಚಕ; ಶೋಕದ.

मातहत, वि॰ हैं। है ईमि ठं; ಅಧೀನಸ್ಥ. मातहती, स्त्रो॰ ಆಧೀನತೆ; ಅಧಿ ಕಾರ.

माता, स्त्री बिक्स काळी. मातुल, पु॰ स्मात्यविकार्य. मातुभाषा, स्त्री बिक्स काळीती. मात्रा, स्त्री बिक्स केंद्र स्वीठाकाल.

माथा, पु॰ ಹಣೆ; ಫೆತ್ತಿ; ನೊಸಲು.

माथापच्ची, स्त्रीः ಬಹಳ ಯೋಚಿ ಬವುದು; ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು ವುದು; ಬಹಳ ತರ್ಕವಿತರ್ಕ ಮಾಡುವುದು.

माथे, कि॰ ਫਿੲೆಯ ಮಿ॰ਦੈ; ಹಣೆಯ ಮೀಲೆ.

मादकत, वि॰ ಅವ. थेत ; మద का ०. मादकता, खो॰ మತ್ತು ; ಅವು थः. मादर, स्त्री॰ डाळा ; జనని. मादरी-ज़वान, स्त्री॰ डा మ్ముడి.

मादा, स्त्रो॰ ಹೆಣ್ಣು (ಜಾತಿ). माहा, पु॰ ವಸ್ತು; ತತ್ವ; ಯೋಗ್ಯ ತೆ;

ಕೀವು. मायुरी, स्त्री॰ २३; ಮಾಘುರ್ಯ; ಸೌಂದರ್ಯ.

माध्यम, वि॰ ನಡುವಣ. पु॰ ಸಾಧನ; ಮಾಧ್ಯಮ.

मान, पु॰ ಅಳತೆ: ಪ್ರತಿಸ್ಥೆ; ಮ ರ್ಯಾದೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

मांनचित्र, पु॰ ਨहूँ; ಭೂಪಟ. मानता, स्त्रो॰ ूर्राञ्चा है है है है ವಿಕೆ.

माननी, स॰ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಗೌರ ಏಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಭಾವಿಸು; ಎಣಿಸು.

मानमनाती, खी॰ ಹರಕೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಸಮಾಧಾನ.

मानवी, स्त्रो॰ तुन्हें; ಹೆಂಗಸು. वि॰ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. मानस, पु॰ ಮನಸ್ಸು; ಮಾನಸರೋ ವರ; ಕಾಮದೇವ; ಮನುಷ್ಯ. मानसर, पु॰ ಮಾನ ಸರೋವರ. मानसशास्त्र, पु॰ ಮನಶಾೃಪ್ತ. मानित्र, वि॰ ಸಮಾನ; ಸದೃಶ. मानी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ. पु॰ ಸಿಂಹ. स्त्री॰ ಅರ್ಥ; ರಹಸ್ಯ; ಪ್ರ ಸೋ ಜನ.

माने, पु॰ ७०० ; ५४००. मानों, अ॰ ५०० ; ১०००० ; ১०००० ; ১०००० .

माप, खो॰ } अपबै. मापक, पु॰ } अपबै. माफ्र, वि॰ ಮನ್ನಿಸಿದ; ಕ್ಷಮಿಸಿದ. माफ्रिक, वि॰ ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ; ಅನುಕೂಲ.

साफक्ता, खो॰ ವೈತ್ರ; ಗೆಳೆತನ. साफ्ती, खो॰ दूಮाಪಣೆ; ಮಾಫಿ; ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ ಜಮೂನು.

माफ्रीदार, पु॰ व्यक्तकायात है.
मामका है पु॰ तंति है; वैद्यक्षी;
मामिका है ग्रुत्ति ते.
मामूँ, पु॰ तैंशति दक्का वे.
मामूँ, वि॰ डं॰थित.
मामूँ, पु॰ ध्याहुत्र; ठावे; रि॰ है;
ग्रीविकारी.

मामूली, वि॰ माक्किएकः; ವಾಡಿಕೆ ಯಾದ; ರೂಢಿಯ.

माय, स्त्री॰ ತಾಯಿ. मायका, पु॰ ತವರುಮನೆ. मायल, वि॰ धागीत; ಪ್ರವೃತ್ತ. माया, खो॰ ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಸಂಪತ್ತು; ಛಲ; ಕಪಟ.

मायाविनी, श्ली॰ ನೋಸಮಾಡುವ ವಳು; ಮೋಸಗಾರ್ತಿ; ಮಾಟ ಗಾರ್ತಿ.

त्रे**नायाची, पु॰ ಮೋ**ಸಗಾರ; ಮಾಟ ಗಾರ.

मायासुत, दुः ध्यात्. नायिक, विः ಮಾಯೆಯಿಂದಾದ; ಆಡಂಬರದ. मायुत, विः ठैठार्गरुग्यः.

मायुस, वि॰ २००४ तकः. मायुसी, खी॰ तैं। कार्यं, १ रेकार्यं. मार, पु॰ क्वियादां खी॰ वैध्युः; क्विबंड ; धिबंड ; धार्मं.

मारक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಸಂಹಾರಕ. मारका, वु॰ ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ; ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಘಟನೆ.

मारकाट, स्नो॰ ಹೊಡೆದಾಟ; ಕಾದಾ ಟ; ಯುದ್ಧ.

मारकीन, पु॰ ಕೋರಾಬಟ್ಟಿ. मारग, पु॰ ಮಾರ್ಗ.

मारगन, पु॰ धानाः; बैठातः. मारण, पु॰ क्लिप्टारीने.

मारना, स॰ ಬಡಿ; ಹೊಡಿ: ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು; ಎಸೆ.

मार-पेच, पु॰ ಮೋಸಗಾರಿಕೆ. मार-पोट, खो॰ ಬಡಿದಾಟ; ಹೊಡೆ ದಾಟ. मारफ़त, अव्य॰ ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ

मारा, वि॰ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊಡೆ

मारामारा, कि॰ ತ್ವರೆಯಾಗಿ; ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

मारी, स्त्री॰ २० च्या ठी है. मारू, पु॰ विक्षा है : विक्षा है. वि॰ चैंक छैंते खर्च :

मारे, अन्य॰ ಕಾರಣದಿಂದ; ದೆಸೆ ಯಿಂದ; ನಿಮಿತ್ತ.

मार्को, पु॰ ರಣಭೂಮಿ; ಚಿನ್ಹೆ; मार्केका ಮಹತ್ತರವಾದ.

मार्गण, पु॰ ಹುಡುಕುವುದು; ಪ್ರೇಮ; ಯಾಚಕ.

मार्जन, पु॰ मार्जना, स्त्री॰ } रूप्ट्री डै.

मार्जनी, स्त्री० हमधी है.

मार्जार, यु॰ ಬೆಕ್ಕು. मार्तेड, यु॰ ಸೂರ್ಯ.

माफ़्ति, अव्य॰ ಮು ಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ.

मार्मिक, वि॰ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ; ಹೃದ ಯಂಗನು.

माल, स्त्री॰ काग्धै; कार्यः, राज्यः, पु॰ राज्यः, प्रतः, राज्याकः, —गोदाम कार्यः,

मालकिन, स्रो० ಒಡತಿ.

मालगाड़ी, स्नो॰ ಸಾಮ್ಮಾನು ಒಯ್ಯುವ ರೈಲುಗಾಡಿ; ಗುಡ್ಲು ಗಾಡಿ. मालगुज़ार, पु॰ ಕಂದಾಯ ತೆರು ವವ.

मालपुज़ारी, स्त्री॰ ಕೆಂದಾಯ: हैटारी. मालदार, वि॰ ಹಣವಂತೆ ; ಧನಿಕ. मालपुआ रे पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ , मालपुआ रे ಮಿಠಾಯಿ.

सालवीय, वि॰ ಮಾಳವ ಪೀಶದ. साला, श्ली॰ ಸಾಲು; ಅವಳ; ಹೂವಿನಹಾರ; ಸಮೂಹ; ಗುಂವು.

मालामाल, वि॰ र्रास्तु दू; राज्यतू. मालिक, पु॰ ६ देव्या; सम्बुर; धिराहिक, पु॰ ६ देव्या; सम्बुर, धिराहिक, पु॰ १ देव्या

मालिका, स्त्री॰ ಸಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು. मालिकाना, पु॰ ಯಜಮಾನನ ಅಧಿ ಕಾರ; ಒಡೆತನ. क्रि॰ ಯಜ ಮಾನನಂತೆ.

मालीदा, पु॰ ಒಂದುತರದ ಉಣ್ಣೆಯ ನಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ.

माल्सम्, वि॰ गिंड्युतः; ७९तः; ಜ್ಞಾತः; ವಿದಿತ. -

मावस, स्त्री॰ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. मावा, पु॰ ಸಾರ; ರಸ; ಗಂಜಿ. माशा, पु॰ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾ ದವುಗಳನ್ನು ತೂಗುವ ಒಂದು ತೂಕ; ಮಾಸಿತೂಕ. माशी, वि॰ ಮಾಸಲು ಹಸುರು. माशूक, पु॰ ప్రియ; ప్రೀతివాత్త,; ಪ್ರಿಯತಮ. माश्क्री, स्रो॰ ಪ್ರೇಮ; ಸೌಂದರ್ಯ. ಈ माहिष, वि॰ ಎಮ್ಮೆಯ. मास, पु॰ बैटर्निष्ठे. मासना, अ॰ च्लळः ; थैंंै. मासिक, वि॰ ७० तं ९ र. मासी, स्रो॰ धेर्नुಮू. मासूम, वि॰ ನಿರವರಾಧಿ. माँह, कि॰ ಮಧ್ಯೆ ; ನಡುವೆ. माह, पुं॰ ಮಾಘಮಾಸ; ತಿಂಗಳು. माहज़बीं, वि॰ धळंषरंभें विठवा दः ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಯ. माहज़र, वि॰ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. माहताब, पु॰ ಚಂದ್ರ. माहताबी, स्त्री॰ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಚಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ತರದ ವಸ್ತ್ರ; ಅಂಗಳ ದೊಳಗಿನ ಕಟ್ಟ. माहली, पु॰ ७० उः श्रुपदीन पेत्र ಪುರುಷ; ಕಂಚುಕಿ; ಸೇವಕ. माहवार, कि॰ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಲ್ಲೂ. वि॰ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ. पुಂ ತಿಂಗಳಿನ ಸಂಬಳ. माहवारी, वि॰ ಮಾಸಿಕ; ಪ್ರತಿ माहिं, क्रि॰ ಒಳಗೆ.

माहियत, स्त्री॰ डंड्रु; ವಿವರಣೆ.

माहियाना, वि॰ ಪ್ರತಿಮಾಸದ; ತಿಂಗಳಿನ. go ತಿಂಗಳಿನ ಸಂ ಬಳ್ಳ माहिर, वि॰ रैशिकः; वैथेतर्जः माहिला, पु॰ ७०थितं; तारी है. माहीं, कि॰ दे॰ माहिं. माही, स्त्रो॰ ವಿೂನು. माहीगीर, पु॰ ७०थितं ; धैर्टु. माहुर, पु॰ ३ र्झ. मिहदी, स्त्री० दे० मेहँदी. मिआद, स्त्री॰ दे॰ मीयाद. मिकद, स्त्री॰ ಗುದ; ಮಲದ್ವಾರ. मिकदार, स्त्री॰ ಪರಿಮಾಣ; ಪ್ರಮಾಣ; ಅಳತೆ. मिकनातीस, पु॰ दे॰ चुंबक. मिचकना, अ॰ ठर्सु थढ़िता स्किस्थु. मिचकाना, स॰ ठर्रु थि है; हिल्लू ಚಿಮುಟು; ಮಿಟಕಿಸು. मिचना, अ॰ (ಕಣ್ಣು) ಮುಚ್ಚು. मिचराना, अ॰ ಹಸನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಣ್ಣು. मिचलाना, अ॰ ६४०ई थटा; ವಾಂತಿಯಾಗು. मिचवाना, स॰ ಮುಚ್ಚಿಸು. मिज़गाँ, स्त्री॰ चल्लै ठउँदौँ. मिज़मार, पु॰ ಕೊಳಲು; ಕುದುರೆ ಜೊಚಿನ ಮೈದಾನ. मिजराब, स्त्री० ठिड्रै.

मिज़ाज, पु॰ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ; ಗುಣ; ಪ್ರಕೃತಿ; ಮನಸ್ಸು; ಶರೀರ; ಅಹಂಕಾರ.

मिज़ाज़्पुरसी, खो॰ कांड्य हुँ हुँ. मिज़ाजशरीफ़, अस्य॰ डग्जी कांड्य जगिद्विरपी ಎಂಬ हुं डूँ.

मिटना, अ॰ ನಾಶವಾಗು; ಹಾಳಾಗು; ಕೆಡು.

मिटाना, स॰ ನಷ್ಟ್ರಪಡಿಸು; ಕೆಡಿಸು; ಅಳಿಸು.

मिटिया, स्नी॰ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಕುಡಿಕೆ.

मिट्टी, स्त्री॰ ಮಣ್ಣು; ನೆಲ; ಭೂಮಿ;
—करना ನಾಶಗೊಳಿಸು;—का
तेस्ठ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ, ಚಿಮಣಿ ಎಣ್ಣೆ.
—पत्नीद करना ಸರ್ವನಾಶ
ಮಾಡುವುದು;—का पुतला ಮ
ನುಷ್ಯ ಶರೀರ;—में मिलाना
ನಾಶಮಾಡುವುದು.

मिट्टा, वि॰ ಸವಿಯಾದ; ಸಿಹಿಯಾದ. मिट्टा, खो॰ ಮುದ್ದು; ಚುಂಬನ. मिट्टा, पु॰ ಸವಿಮಾತನಾಡುವವ; ಗಿಣಿ.

ਸਿਤਕੀਲਾ, go ಸವಿ ಮಾತನಾಡು ವನ.

मिठलोना, कि॰ ಸ್ಟ್ರಲ್ಪವಾಗು ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿದ.

ਜਿਤਾस, ਜ਼ੀ• ਸਹੈ; ಮಾಧುರ್ಯ. ਜਿਜ, वि• ಕಡಿಮೆ. ਜਿਜਵੇਂ, ਜ਼ੀ• ਸੰਝੰਭਨ. मिति, स्त्री॰ ಪರಿಮಾಣ; ಎಲ್ಲಿ; ಆವಧಿ. मिती, स्त्री॰ ತಿಥಿ; ತಾರೀಖು.

मित्रता, स्त्री॰ ಗೆಳೆತನ. मिथ्या, वि॰ ಸುಳ್ಳಾದ; ಹುಸಿ. भिनकार, पु॰ ಕೊಕ್ಕು; ಬೈರಿಗೆ;

. ಬರಮಾ. . ಬರಮಾ.

भिनती, स्त्रो॰ थेर्तू ಪ ; వినంతి. मिनारा, पु॰ दे॰ मीनार. मिनजानिब, क्षि॰ ಕಡೆಯಿಂದ. मिनजुमला, क्षि॰ ,ಒಟ್ಟೆ ನೊಳಗಿಂದ ;

ಅಂತೂ. मिनहा, वि॰ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. मिन्नत, खो॰ ಅರಿಕೆ; ವಿಸಂತಿ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬಿನ್ನಹ.

मियाँ, पु॰ ಸ್ವಾಮಿ; ಯಜಮಾನ. मियांमिट्टू, पु॰ ಮಧುರಭಾಷೆ; ಸವಿಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ.

मियाद, क्षो॰ ಅವಧಿ; ಗಡುವು. मियान, स्लो॰ ಒರೆ. पु॰ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ನಡು.

मियाना, वि॰ మధ్యమ ಆಕಾರದ. पु॰ ಮಧ್ಯ; ಕೇಂದ್ರ. मिरा, पु॰ ಜಂಕೆ; ಚಿಗರಿ. मिराी, स्त्री॰ ಅವಸ್ಥಾರರೋಗ. मिरचा, पु॰ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ. मिरची, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

मिरज़ई, स्रो॰ ७०८.

मिरज़ा, पु॰ क्षैरकांब्बर कार्त मिल्की, पु॰ ಜಮಿನಿಸುದಾರ; ಜಾಗೀ ಅರಸು ಮಗ; ರಾಜಕುಮಾರ. ರದಾರ. मिरजाई, ಫೊಂ ಮುಂದಾಳುತನ: मिल्लत, स्रो॰ ಮತ; ಧರ್ಮ. मिश्रित, वि॰ ಕೂಡಿಸಿದ : ಕಲೆಸಿದ. ಅಭಿಮಾನ. मिश्री, स्त्री॰ दे॰ मिसरी. मिरजान, पु॰ ळंबं ई. मिलकी, पु॰ ಜಮಿನಿಸುದಾರ; ಧನ, मिष, पु॰ ವೋಸ; ನೆವ; ಅಸೂಯಿ. मिष्ट, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ. ವಂತ. मिस, पु॰ तैंच ; तैं ह. मिलन, पु॰ ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಸೇರು ನಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ. मिसना, अ॰ ಕೂಡು; ಕಲೆ. मिलनसार, वि॰ र्ग्रैं के स्विध्वर्र मिसरा, पु॰ ಉರ್ದು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕದ ಒಂದು ಚರಣ. ವುಳ್ಳ; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾ मिसरी, स्त्री॰ ಈ ಜಿಪ್ಸ್ ದೇಶದ ವದ. ನಿವಾಸಿ; ಈಜಿಪ್ಟ್ರಾದೇಶದ ಭಾಷೆ; मिलना, अ॰ काढाः; धैरे ; మिएंड ವಾಗು; ಕಲೆ; ದೊರೆ; ಸಂಧಿಸು; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ. मिसिल, खो॰ ಉದಾಹರಣೆ: ಹೋಲು मिलवाना, स॰ ६० ४० ४०० ८०० ८०० । ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ. ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು. मिसिल, वि॰ ಸಮಾನ; ಅಂತೆ. ची॰ मिलान, पु॰ ಹೋಲಿಕೆ; ಸೇರಿಸು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ. ವಿಕೆ; ಬೆರಸುವಿಕೆ. मिस्कीन, वि॰ ದೀನ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವೆ. मिलाना, स॰ धैउँरा; ಕೂಡಿरा: मिस्तरी, पु॰ ६९ हैं। हैं रूपिंगानि ; ಪರಿಚಯವಾಡಿಸು; ಕಲೆಸು; ಮೇಸ್ತ್ರಿ. ಸರಿನೋಡು; • ತಾಳೆನೋಡು: मिसमार, वि॰ है १ १ भेट ७ व्हा उन ಹೋ ಲಿಸು. ಬಿದ್ದುಹೋದ. मिलाप, पु॰ यैथीः; तैथैंडतः; रै९० छैः; मिस, पु॰ कं क्षेज्या दौर र ಹೊಂದಿಕೆ; ಐಕ್ಯ. मिलाव, पु॰ ಕೂಡಿಸುನಿಕೆ; ಗಿಳಿ मिस्सी, स्रो॰ ಹೆಂಗಸರು ಅಲಂಕಾರ ತನ. ಕ್ಕಾಗಿ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ

मिलित, वि॰ उ० छे द. मिल्कियत, खी॰ ಜಮಿನಿಸುದಾರಿ

ಜನ್ಗಿನಿನ ಒಡೆತನ.

मिह, पु॰ ಮೋಡ; ಮೇಘ. मिहतर, पु॰ दें॰ मेहतर.

ಹಚ್ಳುವ

मिहनत, खी॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ದುಡಿತ. मिहनताना, पु॰ दे॰ मेहनताना. मिहनती, वि॰ ದುಡಿಯುವವ. मिह्मान, पु॰ दे॰ मेहमान. मिहर, स्त्री० दे० मेहर. मिहरबानी, स्त्री० दे० मेहरबानी. मिहरा, पु॰ दे॰ मेहरा. मिहिका, स्त्री॰ ಮಂಜು. मिहिर, पु॰ मं०ळाह. मींगी, स्त्री॰ डैठाफा ; काराठ ; ಚೇಗು. मींजना, स॰ बैड्यू; ಬೆಳಗು. मींइना, स॰ हैं ಯಿಂದ डेह्यू. मोआद, स्नी॰ ವಾಯಿದೆ; ಅವಧಿ; ನಿಶ್ರಿತ ಸಮಯ. मीआर्री, वि॰ ವಾಯಿದೆಯ. मीचना, स॰ (हक्कू) ಮುಚ್ಚು. मिचु, ह्यी॰ ಸಾವು. मीजान, स्त्री॰ डर्मु के ; ಕೂಡುವಿಕೆ ; ಬೇರೀಜು; ಬಟ್ಟು. मीठा, वि॰ भैक्षे आगत; है आ; ರುಚಿಕರ. मीठातेल, पु॰ २९ लूँ: ६५ हुँ लूँ: मीठानींबू, पु॰ थर्नेकु (उत संक्रू). मीठीखुरी, स्त्री॰ तिल दँशशका सुर्हु; ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ; ಮೋಸಗಾರ. मीन, पु॰ ವಿ೧ನು. मीना, पु॰ ನೀಲಮಣಿ; ಚೆನ್ನದ मील,पु॰ ಮೈಲು; ಮೈಲಿ. ಮೇಲೆಮಾಡುವ ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ;

ಪಿಂಗಾಣೆ; ಸೇಂದಿಯ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ.

मीनाकर, पु॰ क्षेत्र यें शु ಅಭರಣ ಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತುವ ಚಿನ್ನದ ನಕ್ಕಾ ಶಿ ಕೆಲಸ.

मीनाबज़ार, पु॰ ಸುಂದರವಾದ ಅಂ ಗಡೀ ಬೀದಿ.

मीनार, ജിം ಸ್ತಂಭದಂತಿರುವ ಗೋ ಪುರ; ಕಂಬ.

मीर, पु॰ प्रवक्ताव ; ಮುಖಂಡ ; ् ಸೈಯದ್ ವಶಸ್ಥರ ಹೆಸರಿನೊಂ ದಿಗೆ ಬರುವಕದ; ಹದ್ದು; ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ ;—अदल पु॰ ಪ್ರಧಾನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ;—आतिश पु॰ ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳ ಉಗ್ರಾಣದ ಯಜಮಾನ.

मीरक्रर्श, पु॰ ठंडू तं धरेका ७० क्ष ನಲ್ಲಿ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರದಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭಾರವಾದ ಪದಾರ್ಥ .ಅಥವಾ ಕಲ್ಲು.

मीरबद्ध्यी, पु॰ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಹಂಚುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

मीर-बह्, पु॰ रुग्का रं(र्तर्का ನಾಯಕ.

मीर-मजलिस, पु॰ रुका रु है; ಅಧ್ಯಕ್ಷ.

मीर-मुन्शी पु॰ ಹೆಡ್ ಗುಮಾ್ಲೆ. मीरास, स्त्री॰ పిత్రార్జిక ఆಸ್ತ್ರಿ.

मुँगरा, पु॰ र्र्स्य है तै ; दीन हूँ .

मुँगौरी, स्नी॰ कॅमठा म० तिरी.

मुंब, पु॰ डंग्डै; ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆ. वि॰ ಬೋಳಿಸಿದ; ಅಧಮ; ನೀಚ. मुंडन, पु॰ ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ. मुंडना, अ॰ ही ठिकाताः; तर्बा ವಾಗು. मुंदा, पु॰ ಬೋಳು ತಲಿಯವ; ತಲಿ ಯಮೇಲೆ ಕೂದಲಿಲ್ಲದವನು. मुंडित, पु॰ च्यू छ. मुंडी, स्त्री॰ डर्टैथी०१६५८ तर्रा ವಿಧವೆ. मुंदेर, स्त्री॰ ಹೊಲಗಳ ಬಾಂದು: ಬೇಲೆ. मुंडे्स, पु॰ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿರಿ ಸಿರುವ ಸಿಡಿಗೋಡೆ; ತುಂಬಿ मुंतक्रिल, वि॰ दे॰ मुन्तक्रिल. मुंतज़िम, वि॰ दे॰ मुन्तज़िम. मुंतज़िर, वि॰ दे॰ मुन्तज़िर. मुँदना, अ० ಮುಚ್ಛಿಕೊಳ್ಳು. मुंदरा, पु॰ ಕುಂಡಲ. **मुँदरी, ह्मी॰** ಉಂಗುठः मुंशियाना, वि॰ धैर शहर ठ० ड्रंड. मुंशी, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಲೇಖಕ. मुंसरिम, पु॰ जु, बर्गू ब्राह्म ब्राह्म ब्राह्म व्याप्त मुंसिलिक, वि॰ द्वींबैंग धीरिका ల్పట్ట. मुंसिक्र, पु॰ तम्बु आन्दिः है. मुंसिक्ती, ജി• ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಕೆಲಸ; ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪದವಿ

मुँहकाला, पु॰ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು; ದುರ್ನಾಮ; ಅಗೌರವೆ.

मुँहज़ोर, वि॰ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡು ವವ; ಬಾಯಿ ಬಡುಕ.

मुँहिंदिलाई, क्ली॰ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವೆರು ಹೆಣ್ಣ ನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಪ್ರ ದಾಯ.

सुँहफर, वि॰ ಕೆಟ್ಟಮಾತನ್ನಾಡಲು ಸಂಕೋಚಪಡದವೆ; ಬಾಯಿ ಹರುಕ.

, ಡಿಂ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ; ನಿಜನಲ್ಲದ (ಮಾತು).

್ರ್ಯ बो• ಲಂಚ; ಋಷ್ಪತ್ತು. मुँहमांगा, वि• ಬೇಡಿದ; ಕೋರಿದ; ಬಯಸಿದ.

मुहामुँह, कि॰ धा ಯಿ ವರಿಗೆ; ಹೊಟ್ಟತುಂಬ.

सुँहार्सा, पु॰ ಮಡಿಬೊಕ್ಕೆ; ಮಡಿಮೆ; ಮುದ್ದಣ.

मुअङ्गन, पु॰ ನಮಾಜಿಗೋಸ್ತರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯುವವ. मुअज़िज़ज़, वि॰ 🗥 ರವಸ್ಥ. मुअङ्ग्रम, वि॰ गೌರವನೀಯ. मुअत्तल, वि॰ ನಿರುದ್ಯೊಗಿ. मुअत्तली, स्त्री॰ ನಿರುದ್ಯೊ ಗ. मुअन्नस, पु॰ धु, ७० तं; मुअरिंख, पु॰ वडेकामंग्रीधार. मुअरिफ़, पु॰ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವ. मुअब्लिफ, पु॰ गु०व्ह इंडर. मुअल्लिम, पु॰ थैर्स् हं ; ಅಧ್ಯಾಪಕ. मुआफ़, वि॰ दे॰ माफ़. मुआफ्रिक, वि॰ प्रಮात; ಅನು ಕೂಲ. मुआफकत, स्त्री॰ गैंपैंडत; ग्रैं एळ. मुआफ़ी, ख्री॰ दे॰ माफ़ी. मुआमला, पु॰ दे॰ मामला. मुआयना, पु॰ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಪರಿ ಶೋಧನೆ. सुआलिज़, पु॰ धैठैड़, रू. **मुआल्जा, पु॰** क्षठेडूँ, मुआवज़ा, पु॰ धर्मध्य. मुआहदा, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞೈ; ಕರಾರು. मुकत्ता, वि॰ ಅಂದವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ.

मुक़दमा, दु॰ ಮೊಕದ್ದಮೆ; ಖಟ್ಲಿ;

मुक़दमेबाज़, पु॰ धर्मर्यकाखाउँ ;

ದಾವಾ; ವ್ಯಾಜ್ಯ.

ವ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವವ.

मुक़द्मेवाज़ी, स्नी॰ अंत्रिक्धि.

मुक्रहम, वि॰ ಪ್ರಾಚೀನ; ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಇಂ ಮುಖಂಡ; ಮುಂ ದಾಳು. मुक्रह्मा, पु॰ दे॰ मुक्रद्मा. मुक्कहर, पु॰ कार्त्र; ವಿಧಿ. मुक्रद्स, वि॰ ಪವಿತ್ರ; ಪಾವನ. मुकम्मल, वि॰ इंग्लिट्र राज्य रुधुः; ಮುಗಿಸಿದ; ಸಮಾಪ್ತ. मुकरना, अ० ನಟಸು. मुकराना, स॰ वडररित्यू तधिका ವಂತೆಮಾಡು; ಅನ್ಯ ರನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡು. मुकर्रर, वि॰ ನಿಶ್ಚಿತ; ಗೊತ್ತಾದ; ನಿಯುಕ್ತ. मु≆रेरी, स्रो॰ २गे दे; २००० ठंडे; ನಿಯುಕ್ತಿ; ನೇಮಣೂಕಿ. सुकावला, पु॰ धैरधै: जैनकधेरै; ಎದುರಾಟ; ಹೋರಾಟ; ಪ್ರತಿ ಭಟನೆ; ಸಾಮ್ಯ; ಹೋಲಿಕೆ. मुक्काविल, कि॰ ಎದುರಿಗೆ. वि॰ ಎದು ರಿನ; ಸಮಾನ. ರೃಂಶತ್ರು; ಎದುರಾಳಿ, मुकाबिला, पु॰ धं धं ; ठैटेंश दं ; ಹೋಲಿಕೆ. मुकाम, पु॰ अर्थक्री इंग्रू हैं ; ತಂಗುವ ಸ್ಥಾನ; ಬೀಡು; ತಂಗು ನಿಕೆ; ನಿವಾಸ. मुकियाना, स॰ गंऽड्राऽ. मुकीम, वि॰ ತಂಗುವವ; ನಿವಾಸಿ.

मुकुट, पु॰ कैरेश्धे.

मुकुर, पु॰ ಕನ್ನಡಿ; ದರ್ಪಣ. मुकुर, पु॰ ಮೊಗ್ಗೆ; ಅರೆಮುಗುಳು. मुकुरित, वि॰ ಮೊಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟ; ಅರೆ ಬಿರೆದ.

मुका, पु॰ ಮುಷ್ಟಿ; ಗುದ್ದು. मुकी, खो॰ ಗುದ್ದಿನ ಏಟು; ಗುದಿಕೆ. मुकेवाज़ी, खो॰ ಗುದ್ದಾಟ. मुक्तक, पु॰ ಒಂದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾ

ರದ ಕಾನ್ಯ.

मुक्तता, स्नो॰ మోగ్రక్ష; బిడుగడి. मुक्तहस्त, वि॰ ಕೊಡಗೈ; ದೊಡ್ಡ దాని.

मुक्ता, स्नी॰ ಮುತ್ತು.

मुस्तन, वि॰ ಮುಖದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ವಾದ. पु॰ ಬಾಹ್ಮಣ.

मुखड़ा, पु॰ ಮುಖ; ಬಾಯಿ; ಮೋರೆ.

मुख़तार, पु॰ ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ಏಜೆಂಟು; ಮೊಕ್ತ್ರಿಯಾರ್.

सुस्रतार्आम, पु॰ ಎಲ್ಲ ಆಧಿಕಾರಗ ಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ನಿಧಿ; ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ.

मुखतारनामा, पु॰ ಅಧಿಕಾರವತ್ರ; ಮೊಕ್ತ್ಯಾರುನಾಮೆ.

मुख़तारी, खो॰ हुं डैरीपैडूं. मुख़न्नस, वि॰ रह्यां इंद द्वां द्वां है.

मुखर, पु॰ ಬುರುಕಿ. मुखरफफ, वि॰ ಹಗುರ ಮಾಡ ಲೃಟ್ಟ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ. मुखबंब, पु॰ ಮುನ್ನು ಡಿ; ಭೂಮಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

मुखबिर, पु॰ ಸುದ್ದಿ ಗಾರ; ಗುಪ್ತ ಚಾರ.

मुखर, वि॰ ಕಟುವಚನಗಳನ್ನಾಡು ವವ; ಕಟುಭಾಷಿ.

मुखरित, वि॰ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾದ. मुख़लिसी, स्री॰ ಬಿಡುಗಡೆ.

मुखस्थ, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ; ಗಟ್ಟಿಮಾ ಡಿದ.

मुखाय, वि॰ धा थ थ । या थ । य

मुख़ालिफ़, पु॰ ವಿರೋಧಿ; ಎದು ರಾಳಿ.

मुख़ालाफिकत, स्त्रो॰ ವಿರೋಧ; ಹಗೆ ತನ.

मुखिया, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಸರದಾರ; ಹಿರಿಯ.

मुफ़्तालिफ़, वि॰ ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನ; ಬಗೆಬಗೆಯ; ವಿವಿಧ.

मुफ़्तसर, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪಹೇಳಿದ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ; ಅಲ್ಪ.

मुख्तार, पु॰ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ;—नामा ಆಧಿಕಾರ ಪತ್ರ.

मुख्य, वि॰ क्षु क्वित. मुगदर, वि॰ ज्ञांतिक तंः; केविडे. १ सुग़लनी, स्त्री॰ ದಾಸಿ; ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊಲಯುವ ಹೆಂಗಸು.

सुग़ालता, पु॰ ಮೋಸ. सुग्द्र, वि॰ ಮೂಢ; ಸುಂದರ; ಮೋಹಿತ.

मुचलका, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪತ್ರ; ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ.

सुकंदर, पु॰ ಕಲ್ಲೀ ವಿ೧ಸಿಯುಳ್ಳವನು; ಕುರೂಪಿ; ಮೂರ್ಖ; ಇಲಿ.

मुज़क्कर, पु॰ ಪುಲ್ಲಿಂಗ; ಗಂಡು. मुज़तर, वि॰ ಅಶಾಂತಿ; ದುಃಖ. मुज़दा, स्त्री॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ.

सुन्नरा, सा॰ ಶುಭ ಸಿಮಾರ್ಚಾರ. सुन्नफ्रार, वि॰ ವಿಜಯಿ; ಶೇಷ್ಠ. सुन्नरा, पु॰ ಉತ್ತಾರಹಾಕಿದ್ದು;

मुजरा, पु॰ ಉತ್ತಾರಹಾಕಿದ್ದು; ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು; ಸೂಳೆಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ.

सुज्ञहर, पु॰ ನೋಟ; ರಂಗಭೂಮಿ. सुज्जहिर, पु॰ ಗೂಢಜಾರ; ಪತ್ತೀ ದಾರ.

ಹಾರ. मुजरंद, वि॰ ಒಂಟಿಗ; ಅವಿವಾಹಿತ; ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವ.

मुनर्रव, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿತ; ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मुत्तरिम, पु० ದೋಷಿ ; ಅಪರಾಧಿ. सुजायका, पु० ಆಪತ್ತಿ ; ನಷ್ಟ. सुजारा, वि० ಸರಿಸಮನಾದ. पु० ರೈತ.

मुज़ाहिम, वि॰ ಕಷ್ಟಕೊಡುವವ; ಪೀಡಕ; ಉಪದ್ರವಿ. मुज़ाहिमत, स्नी॰ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸು ವುದು; ತಡೆಯುವುದು. मुज़िर, वि॰ ಹಾನಿಕಾರಕ; ಹಾನಿ

सुज़िर, वि॰ ಹಾನಿಕಾರಕ; ಹಾನಿ ಕರ; ಕಿಟ್ಟ. सुटाई, स्ति॰ ಸ್ಥಲತನ; ಪೃಷ್ಟ:

सुराई, स्त्री॰ ಸ್ಥೂಲತನ; ಪ್ರಸ್ಟಿ; ಅಹಂಕಾರ;—चढ़ना ಬಹಳ ಅಹೆಂಕಾರಿಯಾಗು.

सुराना, अ॰ ಆಹಂಕಾರಿಯಾಗು. सुरिया, पु॰ ಭಾರ ಹೊರುವ ವ ; ಕೂಲಿಕಾರ.

मुझ, go ಮೂಟಿ; ಗಂಟು; ಒಂದು ಹಿಡಿ.

मुही, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿ ; ಹಿಡಿ ;—गरम करना ಲಂಚಕೊಡು.

मुठभेड़, स्त्री॰ ಕೈ ಕಲೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಡೆದಾಟ; ಎದುರಿಸುವಿಕೆ.

मुठिया, स्त्रो॰ ಹಿಡಿಕೆ.

मुड्ना, अ॰ ತಿರುಗು; ಬಗ್ಗು; ಹಿಂತಿರುಗು.

मुड़बाना, स॰ धैशः थैराः). मुड़ाना, स॰ दे॰ मुड़वाना.

ವಿಷಯವಾಗಿ.

मुतअदी, पु॰॰र्ग्डकाइ ಕ್ರಿಯೆ.

मुत-अ्रिन, वि॰ ఆडंट्स रक्षिणाज. मुत्तअल्लिङ, वि॰ নত্যত্বরুধু; ఆಶ್ರಿತ. क्षि॰ নত্যত্বরুগী;

मुतअस्सिब, विಿ ಪಕ್ಷ**ಪಾ**ತೆ; ಹಟ ಗಾ**ರ.**

मुतअस्सिर, वि॰ ಇತರರ ಮಾತು ಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ.

मुत-आखरीन, वि॰ ಆಧುನಿಕ. मुतदायरा, वि॰ ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಸ ಲ್ಪಟ್ಟ. मुतक्रन्सी, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. मुतक्तर्रकात, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನು. मुतवन्ना, पु॰ ದತ್ತುಮಗ. मुतमैयन, वि॰ छा० डेळा त्यू ಹೊ० ದಿದ; ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟ. मुतफ़रिक, वि॰ तु तु इं दंद ; ವಿನಿಧ. मुतमोवल, वि॰ ঠাং మంత; ম০ মনু. मुतलक्क, कि॰ २५ इंग्रु ; डार्स. वि॰ ಕೇವಲ; ಸ್ವತಂತ್ರ. मुतवज्जह, वि॰ ಗಮನಿಸುವವ. मुतवल्ली, पु॰ ಮೈನರ್ ಗಾರ್ಡಿ ಯನ್; ಧರ್ಮಕರ್ತಾ. मुतवातिर, कि॰ ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ನಿರಂತರ. मुतसदी, पु॰ थउँक्र मार्ट ; कार्ट ಕೂನ; ಗುಮಾಸ್ತ್ರ. मुताबिक, क्रि॰ ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ. मुतालबा, पु॰ धाने काशेत ळकः; ವಸೂಲು ಬಾಕಿ. मुताला, पु॰ ಅಧ್ಯಯನ; ಓದು. मुत्तफ़िक़, वि॰ ಒಮ್ಮತವಾದ; ಒಂದೇ ಆಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ. मुत्तप्तल, वि॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ್ ; ಪತ್ತಿ ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ. **ಹಾ**ಂ ನಿರಂತರ; ಯಾವಾಗಲೂ. मुद, पु॰ ಅरु०त ; म०डी० रू.

मुदरिस, पु॰ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ; ಶಿಕ್ಷಕ. मुदा, अन्य॰ ಆದರೆ. मुदाम, कि॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂ ತರ; ಸದಾ. मुदामी, वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಸಿರಂ ತರವಾದ. मुदित, वि॰ र्रां डीश्बर्यध्रु. ्रमुद्दआ, पु॰ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ; ತಾತ್ಸ್ರಕ್ಯ ; ಅರ್ಥ. मुह्हे, पु॰ जाते; ग्रंड्या. मुद्दत, ಫೊಂ ಕಾಲ; ಸಮಯ; ಚಿರ ಕಾಲ. मुहालेह, पु॰ गु, बैजाते. मुद्रक, पु॰ ಅಚ್ಚು ಹಾಕುವವ. मुद्रण, पु॰ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವಿಕೆ; ಮುದ್ರಣ. मुद्रा, ಫಾಂ ಮೊಹರು; ರೂಪಾಯಿ; ಮುದ್ರೆ. मुद्दिका, स्त्री॰ ಉಂಗುರ; तुन्छू. मुबा, क्रि॰ ठुका. मुनकिर, वि॰ ಒಪ್ಪದವ; ನಾಸ್ತ್ರಿಕ. मुनका, पु॰ वन्, हूर. मुनगा, पु॰ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ. मुनसिम, पु॰ ठ्यु ठ स्कू ट हं; ಮ್ಯಾನೇಜರ್. मुनहसर, वि॰ ಆಶ್ರಿತ; ಅವಲಂ ಬಿತ. मुनादो, स्त्री॰ ಡಂಗುರ; ಸಾರಿಹೇ ಳುವುದು. मुनाफ़ा, पु॰ ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ.

मुनासिब,• वि॰ ड ಕ್ರ; ಯೋಗ್ಯೆ ವಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

मुनासिबत, स्त्री∘ ಸಂಬಂಧ; ಉ •ಯುಕ್ತ ತೆ.

मुनियाँ, स्त्रो॰ ಲಾಲ ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಣ್ಣು.

सुनीब) पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ ; ಸಹಾ सुनीम } ಯಕ ; ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ಇಡುವವ.

मुन्तकिल, वि॰ ಸ್ಥಾ ನಾಂತರಮಾಡಿದ; ಸ್ಥೆ ಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

मुन्तज़िम, वि॰ ठी, ठ स्नू इ ह ; ह्यथा हुए हिन्ह

मुन्तज़िर, वि॰ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಮಾಡುವ; ದಾರಿಕಾಯುವ.

मुन्दक़ं, वि॰ ಸೇರಿಸಿದ; ಅಂತರ್ಗತ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ.

मुक्तिलिस, वि॰ ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ. मुक्तिलिसी, स्त्री॰ ಬಡತೆನದ; ದಾರಿ

सुफसिद, वि॰ क्षतंष्रतंशी. सुफस्सल, वि॰ ವಿಸ್ತೃತ; ಸ್ಪಷ್ಟ; ವಿಶದ; ಸಂಪೂರ್ಣ. दु॰ ಪಟ್ಟಣ ದಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳ ಲಿರುಘಾಣರು.

मुक़ारकत, स्त्री० ವಿಯೋಗ; ಆಗಲು ವಿಕೆ.

मुफ्तीन, वि॰ ಉಪಕರಿಸುವವೆ. मुफ्तीर, वि॰ ಲಾಭದಾಯಕ. **मुम्त, वि॰ ಪು**ಕ್ಕಟ್ಟೆ; ಬಿಟ್ಟೆ; ಉಚಿತ

सुबतला, वि॰ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ; ಗ್ರಸ್ತ. सुबलिंग, पु॰ ಮೊಬಲಗು.

मुबादला, पु॰ ಬದಲು.

मुबारक, वि॰ ಶುಭ; ಮಂಗಳಪ್ಪದ. मुबारक-बाद, स्त्री॰ ಅಭಿಸಂದನೆ;

सुबालगा, पु॰ ७३४००९९५ु. सुबद, वि॰ २०५५ुंत्रया, ड. सुबाहिमा, पु॰ वनद ఏ वनद ; संस्टैंट.

मुबाही, वि॰ ಅಭಿಮಾನ; ಗೌರವ ನೀಯ.

मुमकिन, वि॰ ಆಗಬಲ್ಲ; ಸಂಭವ; ಸಂಭಾವ್ಯ.

मुमताज़, वि॰ ಮಾನನೀಯ; ಆದ ರಣೀಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

मुमतहिन, पु॰ घरैः हुर्रः. मुमनयत, स्त्रो॰ रैजैंदि; रैठैंः द. मुम्पी, स्त्रो॰ राज्यर्ग्य थळारा चुत्ता.

सुमूर्षु, वि॰ ಮರಣ ಸಮಿಪಿಸಿದ. सुवस्तर, वि॰ ಹೊಂದ ಬಹುವಾದ. सुरंडा, पु॰ ಗುಳವಾಪುಟ ಉಂಡೆ. सुरंहे, खो॰ ಮೂಲಂಗಿ.

सुरक, स्त्री॰ ಒಯ್ಯಾರ; ಒನವು. सुरकता, अ॰ ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು; धानांभः; धर्भानां. मुरगा, पु॰ कंजिक्षः.
मुरगा, पु॰ कंजिक्षः.
मुरगा, पु॰ कंजिक्षः कंगिः,
सुरमा, पु॰ कंजिल्याः,
सुरमा, पु॰ कंजिल्याः, धर्मकः;
स्वत्य, पु॰ किंगुः कंजिज्ञाति करित्रं
सुरमा, पु॰ कंजिः कंजित्रं कंपिक्षः

सुरदा, पु० कँक; ಶವ. सुरदार, वि० ಮೃತ; ಸತ್ತ; ಅವ ವಿತ್ರ. सुरदासंख, पु० ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ

ಔಷಧ. ಪ್ರೀತಾ, ಇಂ ರಸಾಯನ; ಮುರಬ್ಬ; ಸಕ್ಕಸೆ ಬಾಳಕ.

मुख्बी, पु॰ ರहूं ह ; ಸಹಾಯ ह. मुख्ती, स्त्री॰ ಕೊಳಲು ; ್ರಪಿಳೃಂ ಗೋವಿ.

सुरवी, स्त्री॰ ळैंतै. सुरव्यज्ञ वि॰ ಪ್ರಚಾರವಾದ. सुरव्यत, स्त्री॰ दे॰ सुरोवत.

मुरिशद, पु॰ ७क्कृड र ; ज्ञाक्ष्णु ; ಗುರು.

मुरसल, पु॰ दौरबद्यां डं.

्रमुस्तिल, वि॰ ठाङान् ठाळ हरे. मुस्हा, पु॰ कुंखू. वि॰ ಅरीग्कः; डध्यु थे.

मुराद, स्त्री॰ चैंशिठेचें; धळाचें; कार्तुंचें.

मुरादिक, वि॰ ಪರ್ಯಾಯಾರ್ಥ.

सुगारी, वि॰ ಬಯಸಿವ; ಹಾರೈಸಿದ. सुराफ्ता, पु॰ ಅಪೀಲು; ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ವುದು.

मुरीद, पु॰ वैब्रुः. मुरेश, पु॰ वर्षेत्रतुः; ರುಮಾಲು. मुरोषत ो खो॰ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯः; ಮ मुरोषत ो ರ್ಯಾದೆ; ಸಂಕೋಚ;

मुरावत) कार्या है राज्या है स्वाप्त है स्व

मुर्जजा, वि॰ ಆರಿಸಿತೆಗೆದ. मुत्तहिन, पु॰ ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

मुद्देनी, स्त्री॰ दे॰ मुरदनी. मुद्दी, पु॰ ठठ ; ळॅं.

मुनीं, स्नो॰ ಬಿಲ್ಲನ ಹುರಿ; ಹೆದೆ.

मुल, ಟಾ॰ ಮದ್ಯ. मुलको, वि॰ दे॰ मुल्की.

सुलाजिम, वि॰ ಅಪರಾಧಿ; ಆಪಾ ದಿತ.

मुखतवी, वि॰ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मुलम्मा, पु॰ · ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಿಲೀಟು ಮಾಡುವವ. चि॰ ಗಿಲೀಟು ಹಾಕಿದ; ಹೊಳೆಯುವ. मुलहरी, की॰ ಕಲಾಯಿ; ಗಿಲೀಟು; ಅತಿಮಧುರ.

मुलाकात, स्त्री॰ भैंरधे; भैंधी; मुलाकार, स्त्री॰ भैंरी

मुलाकाती, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಪರಿಚಯ ದವೆ.

मुळाज़िम, पु॰ ਸੰংਕੋಕ; ದಾಸ. मुळाज़िमत, स्त्री॰ ਸੰংਕੈ; ਨੌਾਰਿ); ಚಾਰਹੈ.

मुलायम, वि॰ ಕೋನುಲ; ಮೃದು ವಾದ.

मुलायमियत, श्ली॰ ಮೃದುತ್ವ; ಕೋಮಲತ್ತೆ:

मुलाहज़ा, पु॰ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಸಂಕೋ ಚ ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

सुलक, पु॰ दे॰ सुल्क. सुलेठी, स्त्री॰ दे॰ सुलहठी.

ಕ್ಷಣಾ, ಇಂದೇಶ; ನಾಡು; ಸೀಮೆ; ರಾಷ್ಟ್ರ.

मुल्की, विं σ ನಾಡಿನ; ದೇಶೀಯ; σ ಸ್ಟ್ರೀಯ.

मुत्तवी, वि॰ ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪ ಟ್ಟ. मुझा, पु॰ ಮುಹಮ್ಮ ದೀಯ ಪಂಡಿತ मुवक्तिस, पु॰ हे सुंतार.

सुशक्तिक, वि॰ ದಯಾಳುವಾದ; ಕರುಣಾಳು; ಮಿತ್ರ.

सुशायरा, पु॰ ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನ. सुशाहरा, पु॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ सुरुक, पु॰ ಕಸ್ತೂರಿ; ಗಂಧ; ವಾಸನೆ. स्त्री॰ ಭುಜ; ತೊಳಳ. सुक्किल, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣ ವಾದ; ದುಸ್ತರ. ್ಕ್ರಿ, ತೊಂದರೆ.

सुरकी, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕರಿ. पु॰ ಕರಿಕುದುರೆ.

सुस्त, पु॰ ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ. सुस्तरका, वि॰ ಹಲವು ಜನರಿಗೆ ಸಮ ವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿರುವ; ಬಹುಜನ ಪ್ರಿಯ.

, वि॰ ప్రసిద్ధ వాద. सुस्ताक, वि॰ ప్రేషిమ్; ఆభిలాషి. सुसकुराना, स॰ ననునగు; మంద ಹಾಸ బೀరు.

मुसक्ताहर क्षीं तेर्रातमें; ಮು मुसकान किम्हान किम्हान किम्हान मुसक्यान किम्हान किम्हान मुसक्यान किम्हान किम्हान मुसक्यान किम्हान किम्हान मुसक्या, पु. विश्वान किम्हान मुसक्या, पु. विश्वान किम्हान मुसक्या, पु. विश्वान किम्हान

मुसिबिक, पु॰ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ. मुसम्मा, वि॰ ಹೆಸರಿನ. मुसम्मातु, वि॰ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳು; ಹೆಂಗ ಸರ ಹೆಸರಿನಮುಂದೆ ಹೇಳುವ

ಶಬ್ದ. मुत्तरा, पु॰ ಮರವ ತಾಯಿಬೇರು. मुत्तल्यार, वि॰ दे॰ स्तल्यार. मुत्तल्लम, वि॰ ಅಖಂಡ; ಪೂರ್ಣ. मुत्तल्लह, वि॰ ಆಯು ಧಗಳಿಂವ ಸಜ್ಜಿತವಾದ.

मुसल्ला, यु॰ तं क्या क्षा का त्या व ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಚಾಸೆ. मुसन्तिर, पु॰ क्षेड्र, गाउँ र. मुसाफ़िर, पु॰ इ, का लंह ; का ತ್ರಿಕ. मुसाफ़िरखाना, पु॰ ಯಾ ತ್ರಿ ಕ ರು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ; ಮುಸಾಫಿರಿ ಬಂಗಲಿ. मुसाफ़िरी, स्त्री॰ ಪ್ರವಾಸ; ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ಸೆ. मुसावात, स्त्री॰ ಸಮಾನತೆ; ಉದಾ ಸೀನತೆ. मुसावी, वि॰ ಸಮಾನವಾದ. मुसाहब, पु॰ ಅठमठ ಅಥವಾ ಧನ ವಂತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವವ. मुसिन, वि॰ ಮಯಸ್ಸಾದ; ಮುದು ಕ. मुसीबत, स्त्री॰ ವಿಪತ್ತು; ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ, मुष्टंडा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಪೋಕ್ಸಿ. मुस्तअफ़ी, वि॰ ರಾಜೀನಾಮೆ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ, मुस्की रहि॰ दे॰ मुसकुराहट. मुस्क्यान, स्त्री० दे० मुस्कुराहट. मुस्तकिल, वि॰ भूठ; ७४४०. मुस्तकानी, वि॰ ह्युंड०डु; अधुळा ಉಳ್ಳ. मुस्ता़ीस, पु॰ ಫಿರಿಯಾದು; ದೂರು

मुस्तनद, वि॰ तं शिक्स्,

मुस्तराना, वि॰ धैर वैद्यावस्य धूर्सः ; ಅಪವಾದ ಸ್ವರೂಪದ. मुस्तहक्र, वि॰ ळ ड्यु कार्ट; ಕಾರಿ. मुस्तैद, वि॰ डंड्रुठ; मत्रू दू. मुस्तैदी, स्नी॰ डंड् ठंडै; ಉತ್ಸಾಹ. मुहकमा, पु॰ विकात. महज्ज़ब, वि॰ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. मुहतमिम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ. मुहतरका, पु॰ गं०ंड; डिंट. मुहताज, वि॰ धढर ; ದರಿದ್ರ. मुहब्बत, स्त्री० ಪೀತಿ; ಪ್ರೇಮ. ನಲ್ಮೆ. मुहर, स्त्री॰ ಠಸ್ಸೆ; ಮೊಹರು; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ. मुहरा, पु॰ ಮುಂಭಾಗ; ತುದಿ. मुहर्रम, पु॰ ಅರಬ್ಳೀ ವರ್ಷದ ನೊದ ಲನೇ ತಿಂಗಳು; ಮೋಹರಮ್ ಹಬ್ಬ. मुहर्रमी, वि॰ ವೊಹರಮ್ ಹಬ್ಬ ಕ್ಕ್ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. मुहरिर, पु॰ ಲೇಖಕ; ಬರಹಗಾರ. मुहरिरी, स्त्री॰ धरळताविहै. मुहलत, स्त्री० दे० मोहलत. मुहला, पु॰ दे॰ मोहला.-मुहसिन वि॰ ಉಪಕಾರಮಾಡುವ. मुहाफ्रा, पु॰ धुः त्यार इत्यानस्य ಪಲ್ಲಕ್ತಿ. मुहाफ़िज़, विरू २०० हु ह.

सुहाफिज़-खमा, पु॰ ಕಚೀರಿಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಡುವ ಸ್ಥಳ. सुहालु, वि॰ ಅಸಂಭವ; ಅಸಾಧ್ಯ. सुहावरा, पु॰ ವಾಕ್ ಪ್ರಚಾರ; ಶಬ್ದ ಗಟ್ಟು; ಭಾಷಾಸಂಪ್ರದಾಯ. सुहावरा, पु॰ ಮುತ್ತಿಗೆ. सुहाविरा, पु॰ ವಸೂಲಿ ಹಣ;

ಉತ್ಪನ್ನ; ಲಾಭ. मुहिब, पु॰ ಸ್ರೇಮ; ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ.

मुहिम हिनी चिठिलका व चंध्य; मुहीम कि आप्तू; उन्हांका, मुहीन, वि॰ य्यां चंदिकात. मुहीन, वि॰ यंयां चंदिकात. मुहैगा, वि॰ वंयां चंदिकात. मुँगा, खी॰ वंयां चंदिकात.

मूँगफली, स्नो॰ ಕಡಲಿಕಾಯಿ; ನೆಲ ಗಡಲೆ. मूँगा, पु॰ ಹನಳ.

मूँछ, स्त्रो॰ మार्यः; मूँछों पर ताव देना ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮೀಸೆ ಹುರಿಮಾಡು.

मूँज, स्नी॰ ಮುಂಜಿಹುಲ್ಲು; ನಸೆ ಹುಲ್ಲು.

मूडन, पु०॰ ముండన; ह्यू र. मूडना, स० ह्यू रమाविमा; विश्हुं हैंगढा.

मूँड़ी, स्त्री॰ डंडें. मूँदना, स॰ ముజ్మ. म्, पु॰ कार्तिकाः. मृचन् वहूह्याः वहूलाः वहूलाः वहूलाः स्कृ, वि॰ ಮೂಕ; ಮೂಗ. स्कृ, पु॰ तिकाहें, किंदी; तालूं।; ముష్టి. स्वित, वि॰ टैश्पितंतिकारं. स्वित, पु॰ कार्यक्षः. स्वी, पु॰ कार्यक्षः. स्वी, पु॰ कार्यकः.

म्जी, पु॰ ದುರ್ಜನ; ಕಷ್ಟಕೊಡು ವವ; ದುಷ್ಟ. मूर, स्रो॰ ಮುಷ್ಟಿ.

मूह, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ. मूत, पु॰ ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಚೆ. मूतना, अ॰ ಮೂತ್ರ ఏಸರ್ಜನೆ ಮಾಡು; ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯು.

म्निस, पु॰ सूं९कैड; तका आस. म्बाफ, पु॰ ಜಡೆಗೆಕಟ್ಟು ಪರಿಬ್ಬ ನು. म्र, पु॰ ಮೂಲ; ಬುಡ.

म्रात } स्त्री॰ ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ. म्राति स्था॰ ಬುಡ; ವನಸ್ಪತಿ.

म्सिस, पु॰ ಪೂರ್ವೀಕರು. मूच्छेना, स्नी॰ ಸಪ್ತಸ್ಪರಗಳ ಆರೋ ಹಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅವರೋಹಣ.

म्चां, बां॰ ಮೂರ್ಛೆ. म्तं, वि॰ ಕಠಿಣ; ಮೂರ್ಛತ. म्तं, सां॰ ಶರೀರ; ಆಕೃತಿ ಪೃತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ.

मूद्धां, पु॰ ಮಸ್ತಕ; ತಲೆ. मूल, पु॰ ಬುಡ; ಆದಿ; ಪ್ರಾರಂಭ; ಸತ್ಯ; ನಿಜ.

मूलक, पु॰ ಮೂಲಂಗಿ. मूलच्छेद, पु॰ २० इंग्रिक्ट राज्य म्लिका, स्त्री॰ ವನಸ್ಪತಿ; ಔಷಧಿಗಳ ಬೇರು. मूली, ജിಂ ಮೂಲಂಗಿ. सूल्यः, पु॰ धंर्धं मुश्गिकी, स्त्री॰ डर्चरवैर्जाली. मूस, पु॰ वधै. म्सदानी, स्त्री॰ ७७ थैंगरहा. ्मूसर, पु॰ ६३ई ; ऊर्धृत. म्बरचंद, पु॰ ळधुत; धरेहुंड; ಅಸಭ್ಯ. म्सल पु॰ ಒನಿಕೆ; ಬಲರಾಮನ ಅಸ್ತ್: मुनलधार, कि॰ कृष्ण मंश्राज्ञ इ ವಾಗಿ. स्सला, पु॰ ಕವಲೊಡಿಯದ ತಾಯಿಬೇರು. म्सली, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷ ಧದ ಬೇರು मूला, हु॰ ಇथे; ಯಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೈಗಂಬರ. -**म्ग, पु॰** थैंं कें; धैतर ; तहा. स्गजल, पु॰ ಬಿ೪ಲ್ಲು ದುರಿಯ ಆಲೆ ಗಳು. मृगतृष्मा, स्त्री॰ ಬಿಸಿಲ್ಲು ದುರೆ. मृगया, पु॰ धंः धै. मृगांक, पु॰ धन्द्र. स्यो, स्रो॰ (कँक्यू) क्षेत्रिः. म्हणाल, स्त्री॰ ತಾವರೆಯ ದಂಟು.

मुणालिनी, स्त्री॰ ಕಮಲಾಧಿ; ತಾವರೆ ಹೂಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ. सृतक, पु॰ ळैल. मृत्तिका, स्त्री॰ ಮಣ್ಣು. मृत्यु, खी॰ मन्त्रु. मृथा, कि॰ जुक्ह. सदुल, वि॰ ಕೋಮಲ; ಎಳೆಯ. • स्वा, अस्य • जूक्ट. वि • त्रास्त्रु. में, अन्य॰ ಅಲ್ಲಿ; ಸಪ್ತಮಿ ವಿಭ ಕ್ತ್ರಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. मेख, पु॰ ಮೇಷ; ಕುರಿ. ह्यो॰ ಗೂಟ; ಬಿಣೆ; ಆಪು; ನೊಳೆ. मेखला, स्ता॰ ಸೊ೦ಟದಪಟ್ಟ; ಕಂಕಣ; ಉಡಿದಾರ. मेच, स्नी॰ ಮಂಚ. मेचक, पु॰ ಅಂಧಕಾರ; ಕತ್ತಲು; ನೀಲಾಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ; ಹೊಗೆ: ವೋಡ. मेज़िपोश, पु॰ ಮೇಜನಮೇಲೆ ಪಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ. मेज़बान) पु॰ ಯಜಮಾನ; ಅತಿ मेज़मान ∫ ಥಿಯನ್ನು ಸತ್ತರಿಸುವವ; ಸತ್ತಾರಿ. मेटनहार) पु॰ ಹಿ॰ ದಟ್ಟು ನವ; मेटनहारा 🕽 ಅಳಿಸುವನ. मेटना स० ಅಳಿಸು; 'ನೀಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. मेटिया, स्त्री॰ ಮಡಿಕೆ. मेंड, दु॰ ಮಾವುड ; ಜಮಾದಾರ. मेड़, पु॰ ಒಡ್ಡು; ಬಾಂದು; ಮೇಡು.

मेड़ा, पु॰ धर्मरी. मेही, स्त्री॰ ಕೂದಲ ಜಡೆ; ವೇಣಿ; ಹೆಳಲು. मेथी, स्त्री॰ ಮैं॰ डै र्रंक हों. मेदा खी॰ कैंगधी, ; ಅत्रा ठंळा. मेदिनी, स्त्री॰ ಭೂಮಿ. मेव, पु॰ ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ; ಯಜ್ಞ ದಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಡುವ ಪಶು. मेधा, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ. मेवावी, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. मेम, स्त्री॰ इंटिंग कैंग तरा. मेमना, पु॰ ಕುರಿಯ ಮರಿ; ಕುದು ರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ. मेमार, पु॰ ಉಪ್ಪಾರ. मेरवना, स॰ ಕೂಡಿಸು; ಬೆರೆಸು. मेह्दंड, पु॰ धैराू ಮೂಳ; धैराँू ಲಬು. **ಸಿಹ, ಇಂ** ಸಂಬಂಧ; ಸಂಪರ್ಕ; ಹೊಂದಿಕೆ; ಸ್ನೇಹ; ಮಿಶ್ರಣ; ಸಂಯೋಗ. मेलना, स॰ ಕೂಡಿಸು; ಬೆರೆಸು. मेला, पु॰ क्षाबुँ ; शाबू र्ज. मेवा, पु॰ ಒಣಗಿದ ಹಣ್ಣು ಗಳು. भेवाफ्ररोश, पु॰ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಮಾರುವವ. मेवासा, पु॰ चैंशधै; ಮನೆ. मेवासी, पु॰ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುವವ; ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ. मेष, पु॰ चंशी.

मेदक, पु॰ हरीं ; ಮल्याहर.

್, ಕಾಂ ಗೋರಂಟ; ಮದರಂಗಿ. ಪ್ರಮೇಹ मेह, पु॰ ಮೂತ್ರ; ರೋಗ; ಕುರಿ; ಮೇಘ. मेहतर, पु॰ ठ्याविकारी; धर्वू; ತೋಟ. मेहनत, स्त्री॰ ಶ್ರಮ; ಪರಿಶ್ರಮ. . मेहनताना, पु॰ ಕೂಲಿ; ಮಜೂರಿ. भेहनती, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ; ದುಡಿಯು ವವ. मेहमान, पु॰ ७३०. मेहमानदारी, स्त्री॰ ಆತಿಥ್ಯ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ. मेहमान-नवाज़, पु॰ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸತ್ತ ರಿಸುವವ<u>ೆ</u>. मेहमानी, स्त्री० ७७० तड्यू ठ; ಔತಣ. मेहर, स्त्रो॰ ಕೃಪೆ; ದಯೆ. ge ಸೂರ್ಯ. मेहरबान, वि॰ ದಯೆಯುಳ್ಳ. मेहरबानी, ची॰ ದಯೆ; ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃ ಸೆ. मेहरा, पु॰ केंक्क्लै तं ; त्रञ्चा० मंहरा मेहराब, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲಿನ ಗೋಲಾಕಾರದ ಬಾಗು: ಕಮಾನು. मेहरिया) स्त्री॰ कैंग्तरंगः; ಪತ್ನಿ; मेहरी ∫ ळें०ढडे. मेहरारू, स्त्री॰ ळैं॰तंर्राः. में, स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ. क्रि॰ ಒಂದಿಗೆ.

मैका, पु॰ डंतरा तारी. मैखाना, पु॰ ಹೆಂಡದಂಗಡಿ. मैत्री, स्त्री॰ गंंधेंडर्ठ; ग्रूंश्ळ. मैदा, पु॰ ಮೈದಾಹಿಟ್ಟು. मैदान, पु॰ घळाలा;—में आना ಎದುರಿಸು;--मारना ಗೆಲ್ಲು. मैन, पु॰ ಕಾಮದೇವ; ಮದನ. मैना, स्त्री॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. मैयत, स्रो॰ ಸಾವು; ಮರಣ. मैया, स्त्री॰ ड००००. मैल, स्रो॰ चंकिए; चंकिएका; ಹೊಲಸು. मैलख़ोरा, वि॰ ಮಾಸಿದರೂ ಬೇಗ ಕೊಳೆಕಾಣದ (ಬಣ್ಣ). मैला, वि॰ ಹೊಲಸಾದ. मैहर, पु॰ तथ. मोंगरा, पु॰ ಕಟ್ಟಿ ಗೆಸುತ್ತಿ ಗೆ. मोंछ, स्त्री॰ ವಿಶಸೆ. मोंड़ा, पु॰ ಪೀಠ; ಗದ್ದುಗೆ. मो, सर्वं॰ ठठू. मोआयूना, पु० दे० मुआयना. मोक़दमा, पु॰ दे॰ मुक़दमा. मोकल, वि॰ ड श्रे भैक्षी विः की ಗಿರುವ. मोकला, वि॰ ಆಗಲವಾದ. मोक्ष, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; ನ್ನುತ್ಯು. मोख़ा, पु॰ ठं०के; हैधहै. मोगल, पु॰ ಮೊಗಲಾಯಿ ಜನ. मोघ, वि॰ ವ್ಯರ್ಥ.

मोच, पु॰ ಬಾಳೆಯ ಮರ. मोचक, पु॰ धिक्षे मंज्ञ इं. मोचना, स॰ थेखाः; थेविह्याः. मोची, पु॰ ಹೊಲೆಯ; ಚಮ್ಮಾರ. मोछ, स्त्री॰ ಮೀಸೆ. मोजरा, पु॰ मंग्डिक का वंग का रेहे. मोज़ा, पु॰ क्वाथक्ष्टिंश. मोट, स्त्री॰ तं धिः; धार्ते. मोटरी, स्त्री॰ तंंधा. मोटा वि॰ ದಪ್ಪ ;—असामी और ಮಂತ. मोटाई, स्त्री॰ स्कू ७ डै. मोटाना, अ॰ दंगु रुग्ताः , ಅಹಂ ಕಾರಿಯಾಗು; ಧನವಂತನಾಗು. मोटिया, पु॰ तज्जु ज्ञत जंजु. मोड़ स्रो॰ कैंग्रिक्शे स्राह्म त्र. मोड़ना, स॰ ಹಿಂತಿಠುಗಿಕೊಡು. मोड़ी, स्नी॰ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಒಂದು ಲಿಪಿ. मोतदिल, वि॰ ಉಗುರು ಗಾದ. मोतवर, वि॰ तं थ्या औरत्र ; ವಿಶ್ವಾಸ ಪಾತ್ರ. मोतिया, पु॰ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದಬಳ್ಳಿ; —बिंद ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿನ ಹೂ. मोती, पु॰ ಮುತ್ತು. मोतीचूर, पु॰ ಬೂಂದಿ ಲಾಡು. मोथा, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಗರಿಕೆ.

मोद, पु॰ মাঠজীংর; অর্জা. मोदक, पु॰ তালা; গা০লী; মঠ কলমা:

मोदी सु॰ ಕೋಮಟ.

मोना, स॰ ತೊಯಿಸು; ಅದ್ದು.

मोम, पु॰ ಮೇಣ.

मोमजामा, पु॰ ಮೇಣದ ಬಟ್ಟಿ. मोमदिल, वि॰ ಕೋಮಲ ಹೃದಯ

ವುಳ್ಳ.

मोमवर्त्ता, स्त्री॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ: मोमिन, पु॰ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ನಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನ.

मोरंग, पु॰ तैं काಳ दौर ಶದ ಪೂರ್ವ ಭಾಗ.

मोर, पु॰ तंर्रीण.

मोर्एंख, स्त्री॰ ನವಿಲು ಗರಿ.

मोरचा, पु॰ शुँ रेडिंग ठंडू हैं तील सुठ डेंगैंद डाग्र् ; ಕಂದಕ. मोरचाबंदी, खी॰ ಕೋಟಿಯನ್ನು

ಬಲಪಡಿಸುವಿಕೆ.

मोर्डल, पु॰ ನವಿಲುಗರಿಯ ಬೀಸ ಣಿಗೆ.

मोरना स॰ दे॰ मोड़ना.

मोरनी, स्त्री॰ कँक्ष्णू त्र र्रीट्स.

मोरी, स्ना॰ ಚರಂಡ; ಮೋರಿ; ಚಿಕ್ಚ ಕಾಲುವೆ.

मोल, पु॰ धंंणें ;—करना क्राह्मण काला.

मोलवी, पु॰ दे॰ मौलवी. मोलाई, स्त्री॰ धंध दें देंधा ਹੈ ਹੋਵੇं. मोह, पु० ७ छान्नू त.

मोहक, वि० ಮೋಹಿಸುವ.

पु० बार्ग्येज घारणे घरणे घारणे घारण

ಮೋಹಿಸು; ಭ್ರಮಿಸು. मोहनी, स्नो० ವಶೀಕರಣ ಮಂತ್ರ.

वि• ಮೋಹಗಾರ್ತಿ; ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ.

मोहफ़िल स्त्री० दे० महफ़िल.

मोहर, स्त्री॰ ಮುಬ್ರೆ; ಶಸ್ಸೆ. मोहरा, पु॰ ಪ್ರಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿ; ಚದುರಂಗದ ಒಂದು ಕಾಯಿ; —केना ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸು. मोहरिंर, पु॰ ಬರೆಹಗಾರ. मोहरुत, स्त्री॰ ಬಿಡುವು; ಅವಕಾಶ;

ಅವಧಿ. मोहल्कि, कि॰ ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗ.

मोहल्ला पु॰ दे॰ महल्ला.

मोहसिन, वि॰ ಉಪಕಾರನಾಡುವ ವನು.

मोहार, पु॰ धन्धिः मोहाल, पु॰ धन्धिः है है मोहासरा पु॰ दे॰ मुहासरा.

मोहिं, सर्व॰ ਨੋਨਂगै.

मोही, वि॰ ಮೋಹಿಸುವ. मोका, पु॰ ಆಪಘಾತದ ಸ್ಥಳ; ಸ್ಥಳ; ಸಂದರ್ಭ; ತಕ್ಕವೇಳೆ; ಹೊತ್ತು. मौकूक, वि॰ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ ; ಆಶ್ರಿತ. मोक्की, खी॰ ಪ್ರತಿಬಂಧ; ಮು ಕ್ಕಾಯ. ಕ್ಕ ಡಿ. ಮುಖದ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ. मौगा, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ನಪುಂಸಕ. मौगी, स्त्री॰ ಹೆಂಗನು. मीज, स्वी॰ ಅಲೆ; ತರಂಗ; ಹುರುಪು; ಆನಂದ; ಮೋಜು. मौज़ा, पु॰ ಊರು; ಗ್ರಾಮ. मोजी, वि॰ ಮೋಜುಗಾರ. मोर्जू, वि॰ मठेकात; शक्षेड. मोजूद, वि॰ ಇರುವ; ಹಾಜರಿರುವ; ವೃಸ್ತುತ. मोज्दगी, ജി॰ ಹಾಜ೦; ಇರುವಿಕೆ; ಉಪಸ್ಥಿ ತಿ. मीज्हा, वि॰ अगर; जङ्कार ಕಾಲದ मात, स्त्री॰ राज्य; ಮರಣ. मोन, पु॰ ಸುಮ್ಮ ನಿರುವಿಕೆ. मौनी, वि॰ ಸುಮ್ಮ ನಿರುವವ. मोर पु॰ धारी ती. मोरना, अ॰ ळ०धिळा.

मौरी, स्त्री० धेर्चु धारी०त.

मोरूसी, वि॰ इट०इटानड. मोवीं, स्नि॰ ಹೆದೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹುರಿ. मौलवी, पु॰ ಅರಬೀ ಪಂಡಿತ. मौलसिरी, ജി॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮರ. मोला, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಸ್ವಾಮಿ; ಈಶ್ವರ. मौल्द्रद, पु॰ तंजक्षां थे थे। मौसम पु॰ दे॰ मौसिम. मोसा पु॰ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ; ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ. मौसिम, पु॰ ಋತು; ಉಪಯುಕ್ತ ವಾದ ಸಮಯು. मौसिमी, वि॰ त्रकाळीश हळीशि; ಋತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ. मौसी, ജി॰ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ; ತಾಯಿಯ ತಂಗಿ. मौस्क, वि॰ जर्लेटभेट ; क्रंथिट. मोसेरा, वि॰ क्षेचू ಮृहिर्ग मंगसरा, ಪಟ್ಟ. म्यान, पु॰ ६०ै. म्लान, वि॰ ಹೊಲಸಾದ; ಬಾಡಿದ; ದುರ್ಬಲ. ಸ್ಹಾತ್ಯ ರಾಜ್ಯಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿ. यंत्र, पु॰ ಯಂತ್ರ; ಆಯುಧ; ತ್ಯೆಯಿತಿ.

यंत्रण, पु॰ ठ हुर्छि ; ಕಟ್ಟು ನಿಕೆ.

यंत्रणा, स्त्री॰ ಯಾತನೆ; ಕಷ್ಟ; यक-साँ, वि॰ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ದುಃಖ.

यंत्रमंत्र, पु॰ ಮಾಟ.

यंत्राल्य, पु॰ ಮುದ್ರಾಣಾಲಯ; ಕಾರ್ಖಾನೆ.

यंत्री, पु॰ ತಾಂತ್ರಿಕ; ಮಾಟಗಾರ; ವಾದ್ಯ ಊರುವವ.

यक, वि॰ ಒಂದು; ಏಕ.

यक-क्रलम, वि॰ ಆದ್ಯಂತ; ಎಲ್ಲ; ಒಟ್ಟು. ಹಿಂ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ. यक-ज़बां, वि॰ ಒಂದೇ ಮಾತಾಡು ವವ; ಸತ್ಯನುಡಿಯುವವ.

यक-ज़हत, वि० ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವುಳ್ಛ ; ಸಹಮತ.

यक-जा, कि॰ ಒಂದೇ तू ಕೂಡಿರುವ; ಏಕತ್ರಿತ.

यक-जाई, वि॰ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರುವ; ಒಂದೇ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ರುವ.

यकता, वि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟಿ ಯಿಲ್ಲದ.

यक-दिगर, कि॰ इंटर्र्ट. यक-ब-यक) कि॰ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ; यक-बारगी 🔰 ఏका ఏठे ; " 🖰 करा,

ತ್ತಾಗಿ; ಒಮ್ಮೆಲೆ. यक-मुस्त; कि॰ ६००० तथर्नु;

ಒಟ್ಟಿಗೆ.

यक-रंग, वि॰ ६४ तक कैकरतक ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ನಿಷ್ಕಪಟ.

यक-सर, क्रि॰ धळंड ; వివరೀತ.

ಸಮಾನ; ಒಂದೇರೀತಿಯ.

यकायक, कि॰ दे॰ यक-बारगी. यक्तीन, पु॰ ನಂಬಿಕೆ; ಭರವಸೆ. यकीनन्, कि॰ ದಿಟವಾಗಿ; ನಿಜ ವಾಗಿ:

यक्सा, वि॰ ड्रुळारीलात.

,यगाना, वि॰ ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ; ಅದ್ವಿತೀಯ.

यजन, पु॰ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವಿಕೆ. यजमान, पु॰ ಒಡೆಯ; ಯಜನಾನ. यजमानी, ಫो॰ ಹಿರಿಯ ತನ;

यत, वि॰ ನಿಯುಮಿತ; ಶಾಸಿತ. यतन, पु॰ ಯತ್ನ.

यति, पु॰ महाकु है.

यती, स्नो॰ ವಿರಾಮ; ಅಡಚಣೆ; ಆಡ್ಡಿ ; ಸನ್ಯಾಸಿ.

यतीम, पु॰ ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ·ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲಿದವ;—खाना ಆನಾಥಾಲಯ.

यत्न, पु॰ श्रिंदीकुश्त ; ಪ್ರಯತ್ನ ; ಉಪಾಯ; ರಕ್ಷಣೆ; ಚಿಕಿತ್ನೆ.

यत्र कि॰ ಎಲ್ಲಿ. यथा, अस्य • ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ. यथाक्रम, कि॰ चुं ಮವಾಗಿ; ಕ್ರಮಶಃ. यथातथ्य, अब्य॰ . ನೊದಲಿದ್ದಂತೆ ; ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ.

यथापूर्व, अन्य ० ಮೊದಲಿನಂತೆ.

यथार्थ, अन्य॰ ನಿಜ; ನ್ಯಾಯ. यथार्थता, स्त्री॰ ನತ್ಯ. यथाशक्ति, अन्य॰ ಶಕ್ತಿ ಗನುಸಾರ. यथेच्छ, अव्य॰ ಬಯಸಿದಷ್ಟು. यथेष्ट्र, वि॰ मार्च्छ्यू. यथोचित, वि॰ ಯಿಗ್ಗೆ ವಾದ. यदा, अन्य॰ ಯಾವಾಗ ; ಎಲ್ಲಿ. बदाकदा, अव्य॰ ಒಮ್ಮೊ ಮೈ; ಆಗಾಗ್ಗೆ. यदि, अन्य ० ै. यद्यपि, अस्य॰ ಆ का ताजुः. यसक, पु॰ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಾ ಲಂಕಾರ; ಅವಳಿಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳು; ಸಂಯಮ. यव, पु॰ ಜನೆ ಗೋದಿ; ನೇಗ. यवन, पु॰ ವೇಗ; ಮುಸಲ್ಮಾನ. यवनिका पु॰ राधिन्य सर्वे. यश, पु॰ केश्बेह्; धें इंकः; ह्युभेतू; ಪ್ರಶ್ತಂಸೆ. यशस्वी) वि॰ ರೀರ್ತಿಪಂತ; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ यशी ∫ ಪಡೆದ. यष्टि, स्त्री॰ दूरक्षः; थाळा. यहां, कि॰ वर्थू. यही, अन्य० ಇದೇ. यहूद पु॰ ಏಸೂಕ್ತಿಸ್ತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶ; ಪ್ಯಾಲಸ್ಟೈನ್. यहूदी, पु॰ యळावतू. याँ, क्रि॰ व्रथ्लै.

यथायोग्य, अन्य॰ कार्त ; कंशी व

ಬೇಕೊ ಹಾಗೆ.

या, अन्य॰ ಆಥವಾ. याकूत, पु॰ ಹವಳ. याचक, पु॰ ತಿರುಕ. याजूज़, पु॰ डं॰धैश्रीलर्ट; काड्रुट ಧ್ರುವನಿವಾಸಿಗಳು. यातायात, पु॰ ಆಮದುರಫು__. याचना, स्त्री॰ डैठा है; भै हैं. यातना स्त्री॰ ಪೀಡೆ; ದುಃಖ; ನೋವು. याद, स्त्री॰ र्तेत्र हा; त्रू ठर्छ. यादगार, स्त्री० स्रु, ७; स्नु ठ ह. याददाइत, स्त्री॰ ಸ್ಕೃರಣಶಕ್ತಿ; ನೆನಪು; ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡದ್ದು. यान, पु॰ ವಾಹನ. यानी } अन्य॰ ಅರ್ಥಾತ್; ಅಂದರೆ. यापन, पु॰ ನಡೆಸುವಿಕೆ. याफ़्त, भ्री॰ ಹೊಂದುವಿಕೆ; ಆದಾಯ. याबू, पु॰ क्षेड्र्यकां कार्य. याम, पु॰ ಜಾವ; ಪ್ರಹರ; ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ. ಫಾಂ ರಾತ್ರಿ. यामिनी, स्त्री॰ ठ० %, यार, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಿತ್ರ. यार-बाज, वि॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ. याराना, कि॰ गैंडैं क्रांति हैं। वि॰ ಗೆಳಿತನದ. 😗 ಗೆಳಿತನ. यारी, खी॰ ಗೆಳೆತನ; ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂಧ.

यारे-गार, पु॰ ಕಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಮಿತ್ಯ.

याल. स्त्री॰ ಕುದುರೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು; ಕೇಸರ.

यावनी, स्त्री॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಬ್ಬು.

यावर, पु॰ मंक्का आंह.

यास, स्त्री॰ है एवर्ड.

युक्त, वि॰ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಮ್ಮಿ ಲಿತ; ಉಚಿತ.

युक्ति, ജി ಉಪಾಯ; ಕೌಶಲ; ತರ್ಕ.

युग, पु॰ र्द्धाः वि; ಯುಗ. युगल, पु॰ खंि० थे. युगांतर, पु॰ ಎರಡನೆಯ ಯುಗ. युग्म, पु॰ र्छाः है. युत, वि॰ ಯा हु; मके ड. युक्सा, स्त्री॰ యుద్ధ మాడు న ಇಚ್ಛೆ; ವಿರೋಧ.

युयुत्सु, वि॰ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಿಯ. युवा, वि॰ व्यान्यर्तेतः; ज्ञा कात. यूँ, अन्य॰ ಹೀಗೆ.

यूथ, पु॰ ಗುಂಪು.

यूनान, पु॰ ि्रहाः

यूनानी, वि॰ गुरु के वंश्यत. यूप, पु॰ त्रद्र्नुः व्य.

चेलाक, पु॰ यंश्मेर्गेका यंश्मेकाञ्च ತಣ್ಣ ನೆಯ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರೀಷ್ಮ ನಿವಾಸ.

यों, अव्य॰ ಈ है (डैक्फार्र).

चोंही, अन्य॰ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ಹೀಗೆಯೆ.

योग, पु॰ र्र० किश्तं; हैकां की. योग्यता, स्त्री॰ ಅರ್ಹತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. योजक, वि॰ ಕೂಡಿಸುವವ.

योजन, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮ; ಯೋಗ; ನಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿ.

योजना, स्त्री० ರಚನೆ; ಆಯೋಜನೆ. योद्धा, पु॰ श्री है हं ; य्रध. योनि, स्नी॰ कांधा, तर्त्र ह ; तर्म ; ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನಸೇಂದ್ರಿಯ; ದೇಹ.

योम, पु॰ ಹಗಲು; ದಿವನ; ತಿಥಿ. यों, अन्य० दे० यों.

रंक, वि॰ ಬಡನ; ಲೋಭಿ; ಸೋ ಮಾರಿ.

रंग, पु॰ थालू; ताध्रुटेंं तं हं है; ಕಾಂತಿ; ಯುದ್ದ; ಆನಂದ; —जमाना ಪ್ರಭಾವಿಸು;—बद्ल-ना ಕೋಪಿಸು ;—में भंग पड़ना ಸಂತೋಷ್ಕದಲ್ಲಿ ತಡೆಯುಂಟಾಗು.

रंग-ढंग, पु॰ ಬಗೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಮಾದರಿ. रंगत, स्त्री॰ थालू; ವರ್ಣ; ರಂಗು. रंगना, स॰ थल्लू कारुं; थल्लू ಕೊಡು.

रंगभूमि, ब्री॰ काध्रुठं तः; ठं त ಮಂಚ.

रंगमहल, पु॰ ಭೋಗವಿಲಾಸದಸ್ಥಳ. रंगमार, पु॰ ಇಸ್ಪೀಟನ ಒಂದು ಆಟ. रंगरली, स्त्री॰ ಆನಂದ; ಭೋಗ್ रंद, पु॰ ಕಿಟಕಿ; ಛಿದ್ರ; ತೂತು: ವಿಲಾಸ.

रंगरिसया, पु॰ ವಿಲಾಸ ಪುರುಷ. रंगस्ट, पु॰ ग्रंश्त्रैकाशू ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರುವ ಸಿಪಾಯಿ.

रंगरेज़, पु॰ ಬಣ್ಣ ಗಾರ. रंगरेली, खी॰ दे॰ रंगरली. रंगवाना, स॰ धल्लू कार्रेरा. रंगसाज़, पु॰ ಬಣ್ಣ ತಯಾರಿಸುವ ವನು; ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವವನು. रंगसाज़ी, स्वी॰ ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ. रंगाई, स्त्री॰ धल्लु धर्थे थणा ज्ञातर्रे,

ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ. रंगीन, वि॰ ಬಣ್ಣದ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ. रंगीनी, स्त्री॰ ठर्भे इंडे. रंगीला, वि॰ ವಿಲಾಸಿ; ರಸಿಕ. रच, रंचक, वि॰ मुशु; डाम.

रंज, पु॰ ದುಃಖ. **ಸ್ಸಕ್, ಇಂ** ತುಪಾಕಿ ಹತ್ತಿಸಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಮದ್ದು; ರಂಜಕ್ತ.

रंजन, पु॰ ಮನೋರಂಜನೆ. रंजित, वि॰ ಆ त० विङः; ಪ್ರಸನ್ನ. **रंजिश**) स्त्री॰ ठैळाठ ; जूसर ; रंजीवगी } ಮನಸ್ತಾವ; ವೈಮ್ನಸ್ಯ. रंजीदा, वि॰ ದುಃಖಿತ; ಅಸಂತುಷ್ಟ. रंडा, वि॰ ವಿಧವೆ.

रंडापा, पु॰ त्रीं प्रज्ञ. ಕತೆ, ಫಾಂ ಸೂಳೆ:

रंडीबाज़, पु॰ ವೇಶ್ಯಾಗಾಮಿ.

रंडुवा, पु॰ విధుర.

ಕಂಡಿ.

रंदना, स॰ ಕಿತ್ತುವುದು; ಮರದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಸೆಯು ವುದು.

रंदा, पु॰ चीवित्रं. रंबन, पु॰ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು. रंघ्र, पु॰ डंगडंं. रंभाना, अ॰ ಆಕಳ ಕೂಗು. **र**ಕ್ಕೆ, ಫೌಂ ಕಡಗೋಲು; ಮಂತು. रईस, पु॰ ಶ್ರೀಮಂತ; ಹಣವಂತ. रईसी, स्त्री॰ सुधार्युः; ६ वंडत.

रकसा, पु॰ ळक्कच०डठा. रक्तबा, पु॰ ಕ್ಷೇತ್ರಫಲ; ವಿಸ್ತ್ರೀರ್ಣ. रक्रम, स्त्रो॰ द्रहः ळकः; ಮೊಬ ಲಗು; ತರಹ; ಬಗೆ; ಒಡವೆ.

रकाव, स्त्री॰ ेहन्याः; ಕುದುರೆಯ ಬಾಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಿಗಿಯುವ ಚರ್ಮದಪಟ್ಟಿ.

रकाबा, पु॰ ತಟ್ಟಿ ; ಪರಾತ. रक़ाबी, स्त्री० क्षेच्र डिधूँ, रक़ीक़, वि॰ ನೀರು ನೀರಾಗಿರುವ: ದ್ರಾವಕದಂತಿರುವೆ.

रकीक वि॰ ನೀಚವಾದ; ದುರ್ಬಲ ವಾದ.

रक़ीब, वि॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯದ ಮತ್ತೊ ಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ.

रक्रीमा, पु॰ कातत; क्षेर्धं. **रक्कास, पु॰ तर्ग**धी_र गाउँट.

रक्तपात, पु॰ ರಕ್ತ ಸುರಿಸುವುದು; राखत, ह्या॰ ರುಚಿ; ಮನಸ್ಸಿರು ಕೊಲೆ.

ಹೃಬ್ಬ.

रिक्षत, वि॰ ठहुँ मधुधू, रक्ष्य, वि॰ ರಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

रखना, स॰ ७७७.

रखवाई, स्त्री॰ काळा धर्म; काळा ನಕೂಲಿ.

रखवार $\left. \begin{array}{c} \mathbf{q} \bullet & \mathbf{r} \bullet \mathbf{v} \circ \mathbf{v}$

रखवाली, स्त्री॰ चायावधि ३ ई; ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾವಲು.

रखाना, स॰ ఇడిను.

रखेळी, स्नी॰ शहरडाड्डू; वधीर ಕೊಂಡವಳು.

रखेया, पु॰ ठहु माञ्च ; वधीः, ಕೊಳ್ಳುವವ.

राष्ट्रा, पु॰ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು; ಆಡಂಬರ; ಮೆಟ್ಟಿನ ಚರ್ಮ.

रग, स्त्रो॰ रुग खै; भैठै.

रगज़न, वि॰ ठंडू रुविळारा ३१९ ರಕ್ಕ ತೆಗೆಯುವವ; ಸರ್ಜನ್.

रगड़, स्त्री० इंदर्रहें; डेक्नूधं; ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ.

रगइना स० ७ ह्यु; धार्र्यः; ಪೀಡಿಸು ; ತೊಂದ[್]ರೆ ಕೊಡು.

रगड़ा, पु॰ ಕೊನೆ ಮೊದಲು' ಇಲ್ಲದ ಜಗಳ; ರಗಳೆ.*

ವುದು; ಒಲವು.

रक्षाबंधन, पु॰ तक्थिकालूँ कौका रगरेशा, पु॰ अर्थेतर हिर्मास्थः; रगरेशे में नं उक्कि है हैं हैं। रगरेशे से वाकिफ़ होना कैरुवु त ಗುರುತಿಸು.

> रगेदना, स॰ ७६००; इंठथः. **.रचक, पु॰** ರಚಿಸುವವ.

रचना, स्त्री॰ ठक्षेत्रशुध्न बस्युः; ರಚನೆ. ಈಂ ರಚಿಸು; ಶೃಂಗ ರಿಸು.

रचियता, पु॰ तुं॰ वृं हंडहः; ठं क्षेत्रे ದವ.

रचित, वि॰ ठक्षेत्रशुध्र, रज़, पु॰ ದ್ರಾಕ್ಸಾಸವ; ಮದ್ಯ. रजक, पु॰ ಅत्र ; ಮಡಿ जार्थ. रजत, स्नी॰ ಬೆಳ್ಳಿ; ಆನೆಯ ಹಲ್ಲು. वि॰ ಬಿ೪; ಕೆಂಪು.

रजनी, स्त्री० एवड़ी, रजप्ती, स्त्री॰ ಕ್ಸ್ಪಾತ್ರ; ಶೌರ್ಯ. रज़वाड़ा, पु॰ ठ० क्षु; तं० स्ट्रुतं. ಸೂಟ.

रजाइस, स्त्री० ५ धूँ.. रज़ाई, स्रो॰ टाइ धे. रज़ामंद्र, कि॰ ಸಮ್ಮ ತಿಸಿದ; ಒಪ್ಪಿದ. रज़ामंदी, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆ. रजाय, स्त्री॰ } ७ व्र्ह्न रजायसु, पु॰ } रज़ील, पु॰ शिखं; टांड्रा.

रज़ाक़, पु॰ दाँदिक.
रज़, बी॰ छत्.
रज़, बी॰ छत्.
ररंत } बी॰ उंच्यू क्राव्यक्षिक्षेः
रट } धाळी क्राव्यक्षेत्र केंद्र केंद्र आध्यक्षेत्र
रटना, स॰ इदाँदिक्षेत्र केंद्र केंद्र केंद्र केंद्र आध्यक्षेत्र
स्वा, स॰ इदाँदिक्षेत्र केंद्र केंद्

జాంగ్రణి. रतनार } रतनारा के वि• ठारांगै० छो. रतनारा, स्रो• चैं० छो ಬಣ್ಣ.

रतल, क्षि॰ ಮ ದೃವ ನ್ನೆ ಳೆ ಯು ವ ಒಂದುಬಟ್ಟಲು; ಒಂದು ಪೌಂಡು ತೂಕ.

रताना, अ॰ डंट्रैश्रितंज्ञातां. रतात्व, सु॰ ६०टा धर्मेळा तैलका. रतांची, स्ना॰ वठाशाताल्लू ठेलता; क्रा ठा० का घ जा त डोएडे क्लालू कालतिठाज ठेलता. रत्ती, स्ना॰ ताथातं ते. रताकर, पु॰ क्रांचि. रवाहरू हु॰ क्लांचे. रवाहरू हु॰ क्लंड्रा.

रपटाना, स० ಜಾರಿಸು; ಬೇಗನೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

रफ्रा, वि॰ ದೂರಮಾಡಿದ; ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ.

रफ़ाइ, स्त्री० ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಪರೋಪಕಾರ.

रफ़्तीक, go ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ. रफ़्, go ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೇಪೆ ಹಾಕಿ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕುವಿಕೆ.

रफ़्तर, वि॰ ಸರಿಪಡಿಸುವವ. रफ़्चकर, वि॰ ಮಾಯವಾದ. रफ़्त, वि॰ ಹಳೆಯ. रफ़्तगीर, स्त्रो॰ ಹೊ ರಡು ನಿ ಕೆ; ನಿಗ್⊱ಮನ.

रफ़्तार, स्त्री• ठिलें; तक; ठिलें; —व गुक्तार काडां हक्षे; त्रवे ಸುಡಿ. रफ़ता रफ़ता, कि॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ; ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ. रब, पु॰ अध्रुठ. रबड़ी, स्त्री॰ ध्वाग्रंग्वी. रबी, स्त्री॰ बर्मां वर्मां अध्य ; बर्मां वर्मां ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವ ಬೆಳೆ. रबीडल् अन्वल, पु॰ ಆರಬರ ಮೂ ರನೇ ತಿಂಗಳು; ಜ್ಯೇಷ್ಟಮಾಸ. रबीउल् आखिर, पु॰ ಅठथठ तुन्धु, ररना अ॰ दे॰ रटना. ನೆಯ ಮಾಸ; ಆಷಾಢ. रबीब, पु॰ ದತ್ತು ಮಗ. रन्त, पु॰ ಅಭ್ಯಾಸ; ಸಂಬಂಧ. रमकना, अ॰ ण ಯा, छै का थू ತೂಗುವುದು. रमजान, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ. रमड, पु॰ विंाति रमण, पु॰ है,९वै; ಆಟ; ಪರೆ. रमणीक } वि॰ సుందర. रमणीय } रमता, वि॰ ಅಲಿದಾಡುತ್ತಾ. रमना, अ॰ ಭೋಗವಿಲಾಸಮಾಡು; ಆನಂದಿಸು; ಅನುರಕ್ತವಾಗು. रमल, पु॰ ದಾಳ ಎಸೆದು ಫಲ ಹೇಳುವ ಜ್ಯೊತಿಷ್ಯ. रमा, स्त्री॰ లక్ష్మి. रमाना, स॰ ಅನುರಂಜಿಸು ; ಮೋ **దీను.**

रम्ज, स्रो॰ तर्है; ವ್ಯಂಗ್ಯ. रमैनी, स्त्री॰ ಕಬೀರದಾಸರು ಕವನ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ವೃತ್ತ. रम्माल, पु॰ ರಮಲ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದವೆ. रम्य, वि॰ ಮನೋಹರ. रम्हाना, अ० (ಆಕಳು) ಅಂಬಾ. ಅನ್ನು. रय, पु॰ ವೇ त. रयनि, स्त्री॰ वठाई।; ठाडें, रस्यत, स्त्री॰ ठुँ ड ; ಒಕ್ಚಲಿಗ. रर्गं,, वि॰ జಗಳಗಂಟ. रली, स्त्रो॰ ವಿಹಾರ; ಕ್ರೀಡೆ: ख, पु॰ द्रुरी. रवां, वि॰ ಹರಿಯುವಂಥ; ಹದನ; ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಚೂಪಾದ. रवा, पु॰ ठंವै; काफा; मक्षात. वि॰ ಯೋಗ್ಯವಾದ. रवाज, स्त्री॰ ग्री शाधी; ठावि. रवादार, वि॰ ಶುಭಚಿಂड हे. रवानगी, स्त्रीक ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ನಿರ್ಗ ಮನ. रवाना, वि॰ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. रवानी, स्त्री॰ ग्रुವಾಹ. रवायत, स्त्री॰ 🕏 डै. रविश, स्त्री॰ तंब; १९७. रवंयत, स्त्री॰ ಕಾಣಿಸುವುದು; ದರ್ಶನ. रवेया, पु॰ ठढीं ठाढी ; एस्ति.

रशीद, वि॰ वैह्रल उदैत. रಕ್ಕಾ, ರು ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚು; ದ್ವೇಷ. रिस, स्त्री॰ 'डैर्टल. रस, पु॰ माठ; ठम; कां कर्तरम. रसगुह्ना,पु॰ ಒಂದು ತರದ ಮಿಠಾಯಿ रसज्ञ, वि॰ ರಸಿಕನಾದ. रसद, स्त्री॰ क्राच्या; ಸಾಮಾನು; ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ.. रस्सी, स्नी॰ धैर्नु छत्. रसदार, वि॰ ठंग्रज्ञेषु ; ग्रंडेेेे या व. रसन, पु॰ ठाक्षे र्राल्या रहे ; ನಾಲಿಗೆ. रसना, स्त्री॰ रुग्धीती. रसराज, पु॰ ಶೃ० तार ठूम ; क्राय ರನ.^ रसरी, स्त्री॰ ळार्रे. रसां, वि॰ ಒಯ್ಯವವ. रसा, स्त्री॰ सुक्षुं; काळी संट्रीकी ರನ. रसाई, स्ना॰ में राठा वर्ते ; डिंग वर्जी वर्ते. रसातल, पु॰ काङाई. रसायन, पु॰ ಮಣ್ಣಿ ಗೆ ; ವಿಷ. रसाल, पु॰ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು. रसिया, पु॰ ठग्नेड. रसीद, स्त्री॰ ठिभ९ है; ज्ञार्ज है. रसीला, वि॰ वि॰ वाकात; त्रिक्षणात. रस्म, पु॰ रस्म ष्यू त धळा जक्ष तः; ರೂಢಿಗಳು. रसूल, पु॰ ಪೈಗಂಬರ; ದೇನದೂತ. रसोइया, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವ. रसोई, स्त्री० ಅಡಿಗೆ.

रसोई-वर, पु॰ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ. रस्ता पु० दे० रास्ता. रस्म, स्त्री॰ तंखंडैं; ठ०क़ै; संतू है. रस्मि स्त्री० दे० रहिम. रस्मी, वि॰ राक्षिठा का का ; ಸಾಮಾನ್ಯ. ಊಟದ **ु रस्सा, यु॰** ಹಗ್ಗೆ. रहेंदा, पु॰ तालां काधी; स्वरंत. रहेंदी, स्त्री॰ ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ರಾಟಿ. रहन, स्त्री॰ ಇರುವಿಕೆ; ವ್ಯವಹಾರ; ಆಚಾರ. रहन-सहन, स्त्री॰ तखर्रा थें हैं ; रिडि నిగితి. रहना, अ॰ वठा ; रुष्ट्रा ; **१**०० ; ಜೀವಿಸು; ವಾಸಿಸು. रहनुमा, वि॰ ದಾರಿತೋರಿಸುವ; ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ. रहवर वि॰ दे॰ रहनुमा. रहनि, स्त्री० ಆಚರಣೆ. रहम, पु॰ ಕೃಪೆ; ದಯಿ. रहमत, ह्यी॰ ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಪೆ; ದಯೆ. रहमान, वि॰ ದಯಾಳು. रहर, स्त्री॰ ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ. रहस्, पु॰ ठळरूँ, रहसना, अ॰ ಆ ನಂದಿತವಾಗು. रहिस, स्त्री॰ ಏಕಾಂತಸ್ಸಾನ. रहाई, स्त्रो॰ ಆರಾಮ; ಏಶ್ಯಾಂತಿ. रहित, वि॰ ಇಲ್ಲದೆ.

रहिला, पु॰ न्दंबर्थं. रहीम, वि॰ దయాಳು. रांगा, पु॰ धैर्स्सू. रांचना, अ॰ ಅನುರಕ್ತ ವಾಗು; ಪ್ರೀತಿ ಯುಂಟಾಗು.

रांड़, खी॰ ठिव्र रें; र्जं र्रं, रांड़ना, अ० ७९०. रांघना, स॰ ಆಡಿಗೆಮಾಡು. रांभना, अ॰ र्कातः. राइ, पु॰ ಚಿಕ್ಚರಾಜ. राई, स्त्री॰ मार्टर वै. राड, पु॰ ठाळ; ಅರಸ. राउत, पु॰ ವೀರ; ಕ್ಷತ್ರಿಯ. राकस, पु॰ ठा हूर्त्र. राका, स्त्री॰ ಪೌರ್ಣಿಮೆ. राकापति राकेश } पु॰ धंःत्रु. राख, स्त्री॰ ಬೂದಿ. राखना, स॰ ठहुँ हो. राखी, स्त्री॰ ठक्तु थ० दहं; ठहुं. रागना, अ॰ ७ ठाउ हु जा गाः; ಹಾಡು. रागिनी, स्त्री॰ हुँ, कार्त. रागी, पु॰ हुँ, की. राचना, स॰ ठक्षेत्रं. **राज, पु॰** ಅಧಿಕಾರ; ಶಾಸನ;

राज, go ರಹಸ್ಯ ; ಗುಟ್ಟು. राजकर, go ಪ್ರಜಗಳಿಂದ ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೌಹಣ. राजकीय, वि० ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
राजगीर, खा॰ ಅರಸುತನ.
राजगीर, खा॰ ಉಪ್ಪಾರ; ಮನೆಕಟ್ಟು ನವ.
राजगिरी, खा॰ ಉಪ್ಪಾರನ ಕೆಲಸ; ಮನೆಕಟ್ಟುನ ಕೆಲಸ.
राजतिरी, खा॰ ಉಪ್ಪಾರನ ಕೆಲಸ; ಮನೆಕಟ್ಟುನ ಕೆಲಸ.
राजत, वि० ಬೆಳ್ಳಿಯ.
राजविलक, पु॰ ठ० छा, ಭಿನೇಕ.
राजदार, प॰ ता, धा॰ ठ० छह। एउस.
राजनीति, खा॰ ठ० छह। ७० छ.
राजनीति, खा॰ ठ० छह। उत्थे।
राजवादी, खा॰ ठ० छठ।
राजवादी, खा॰ ठ० छठ।
राजवादी, खा॰ ठ० छठ।
राजवादी, खा॰ ठ० छठ।
राजमण्डल, पु॰ ठ० छठ।

ರಾಜ್ಯಗಳ ಗುಂಪು.
राजयक्ष्मा, पुः ಕ್ಷಯರೋಗ.
राजराम, पुः ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ;
ಯಕ್ಷ್ಮ; ಕ್ಷಯರೋಗ.
राजस्ता, सीः ರಾಜಶಕ್ತಿ; ಅರ
ಸೊತ್ತಿಗೆ.
राजस्ता, विः ದಾಜಯಾಗ್ಯವಾದ.
राजस्त, पुः ರಾಜಧನ.
राजी, सिः ಒಪ್ಪಿದ; ಅನುಕೂಲ;
ನಮ್ಮತ;—करना ಸಂತೋಷ
ಪಡಿಸು.
राजीनामा, पुः ಸ್ಪೀಕಾರಪತ್ರ.

राजीव, पु॰ ಕಮಲ.

राज्ञी, स्नी॰ ಮಹಾರಾಣಿ.

राइ, वि॰ २१४ ; कर दि. रात, स्त्री॰ ठाडे, ; वठां छा. राता, वि॰ चै॰ छी. रातिब, पु॰ ಮೇವು; ಪಶುಗಳ ಆಹಾರ. राधन, पु॰ मा प्रते; सा, है, ; ಸಂತೋಷ. राधना, स॰ ಆರಾಧನೆಮಾಡು. रान, स्त्री० डी० छै. राव, बी॰ ಗೆಟ್ಟಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿನ ರಸ; ಕಾಕಂಬಿ. राबड़ी, स्त्री॰ ಬಾಸುಂದಿ. राबता, पु॰ र्गंर्इ ; ग्रंथः प्रः रामतरोई, स्त्री॰ थैं०ढैं(क्वा थे). रामदाना, पु॰ स्व थ्या का राव ; ಸಾಬೂ ಅಕ್ಕಿ. रामरज, खी॰ तैं कि के खिल के वित. रामरस, पु॰ शहीं, रामबान, वि॰ ಬೇಗನೆ ಗುಣಮಾ ಡುನ. राय, पु॰ ठाळ; ಅठमं. राय, स्नी॰ ಸಮ್ಮತಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮತ; ಸಲಹೆ; ಸೂಚನೆ. रायज़, वि॰ इ, धिंधैंड. **रार, पु॰** क्षर्मर ; त्रुळ ; ड०धी. राल, स्त्री॰ ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲರಸ. राव, पु॰ ठाळ; त्रवकार. रावचाव, पु॰ 🖏 👶. रावटी, स्त्री॰ दें(उं; धैं०धें). रावत, पु॰ धैर्मु ಅರಸು; ठा क्ष.

रावल, पु॰ ಅಂತಃಪುರ; ಸರದಾರ. राशि, स्नी॰ ठाठै; तंड्याब्ह. राष्ट्र, पु॰ ताव्धः; दीः घं. राष्ट्रीय, वि॰ तन वितं ; दाँशैष्ठा. रास, पु॰ ಮೆಲ್ಫ್ ಗ; ತಲೆ; ರಾಸು; ಬೂಶಿರ. ಕ್ರಾಂ ರಸ್ತೆ. रासभ, पु० चंड्रै. रासायनिक, वि॰ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ. रासी, पु॰ ठाक्षठ धिठेडैं. रास्त, वि॰ ^{ಸರಿ}ಯಾದ; ಯೋಗ್ಯ; ಉಚಿತ. रास्तगो, वि॰ तंड्र, काटी. रास्तबाज़, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. रास्ता, पु॰ वाठे; ಮार्ताः, तवंडैः ರೂಢಿ. रास्ती, स्त्री० रीक्ष; प्रबंू. राह, स्त्री॰ ದಾರಿ; ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತೆ. राहगीर, पु॰ काठेकार ; सक्रिक् ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ. राहज़न, पु॰ रुष्ठ; तठेल खेळाल ठे. राहज़नी, स्त्री॰ रिष्ठ); ದರೋಡೆ. राहत, खी॰ విಶ್ರಾಂತಿ; ಸುಖ. राहदारी, स्त्री॰ ठर्हे को प्रांतर ; ರಹದಾರಿ. रहनुमा } वि॰ ದಾಂತೋರಿಸುವ. राह-रिभश, स्त्री॰ तंदर्वे; यत्रे है; ರೀತಿನೀತಿ. ್

राह-व रस्म, खो॰ ಐಕಮತ್ಯ. राहर, पु॰ ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ. राही, पु॰ ಮಾರ್ಗಸ್ಥ; ದಾರಿಕಾರ. रिंगाना, स॰ कार्चुका ಅಂधैका ಲಿಡುವುದು. रिंद, पु॰ तार्शुं हं; सार्वाहर वि॰ ಉನ್ನತ್ತ. रिंदा, पु॰ है ठ० कांग्रं. रिआयत, स्त्री॰ ದಯೆ; ರಿಯಾಯತಿ; ಕಡಿಮೆ. रिआया, स्वा॰ सु श्लै ; ఆಶ್ರಿತಜನ. रिकाबी, स्त्री॰ डधै, रिक्त, स्नी॰ ಕೋಮಲತೆ; ದಯೆ; ಆಳುವಿಕೆ. रिक्त, वि॰ धठैकात. रिज़क, पु॰ क्षेत्रंतरील काळा. रिज़ाला, स्रो॰ ता क्षेनी १ विडत ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ ತೆ. रिज़क, स्त्री० दे० रिज़क. रिझाना, स॰ मं॰ डै०९ ब्रस्टिमं. रिझाव, पु॰ २०डी०(ब्र. रिणी रेवि॰ ಋಣೆ; ಸಾಲಗಾರ. रिपु, पु॰ इड्यु. रिया, स्त्री॰ कार ह-कार कार ಗಾರೆ: रियाज़, पु॰ डैलाधित्रका; ग्रीष्ट्राठी; ತಪಸ್ಸು.

रियासत, स्त्री॰ २०२० हु है. रिवाज़, पु॰ १९३; रांव है; तंद है. रिश्ता, पु॰ रा०थ० दा. रिक्तेदार, पु॰ ಸಂಬಂಧಿಕ; ಆಪ್ಪ; ನೆಂಟ. रिश्वत, स्त्री॰ ७० छं. रिश्वतालोर, पु॰ ७०० तक १, ७०० छ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ. रिश्वतख़ोरी, स्त्री॰ ७० छ ७ ठाँ, ఏ ई. रिष्ट, पु॰ ಕಲ್ಯಾಣ; ಮಂಗಳ. रिस, स्त्री॰ ಕैंग्टॅंड. रिसहा, वि॰ ಕ್ರೋಧಿ. रिसाना, अ॰ चैंग्रिक्षेत्रा. रिसाल, पु॰ ಕರ; ಕಂದಾಯ. रिसालदार, पु॰ ठाञ्चंडंठं ಪಡೆ: ಚಿಕ್ಕವುಸ್ತಕ; ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ; ಕಾಗದಪತ್ಯ. रिसोंहाँ, वि॰ चैंश धेमैचैं के छ. रिहल, स्त्री० ವ್ಯಾಸಪೀಠ. रिहा, वि॰ ಮುಕ್ತ; ಬಿಡುಗಡೆ • ಹೊಂದಿದ. रिहाई, स्नी॰ ಮುಕ್ತಿ ; ಬಿಡುಗಡೆ. शिवना, स॰ ಅಡಿಗೆಮಾಡು. रीछ, मु॰ इंटंबि. रीझ, खी॰ ಮುಗ್ದನಾಗುವಿಕೆ; ನೋಹಿತವಾಗುವಿಕೆ. रीझना, अ॰ ಮೋಹಿಸು; ಮುಗ್ಧ ನಾಗು. रीता, पु॰ ಅಂಟವಾಳ; ಕೂಗಟಿ ಕಾಯಿ. रीढ, स्त्री॰ ಬೆನ್ನೆಲುಬು.

रियाज़ी, स्त्री॰ तंतीरंड खेल(डेब्रू,

ಗಣಿತ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು.

रीत, स्त्री॰ धर्म; ैए डै. रीतना, अ॰ धिटागां. रीता, वि॰ ಬರಿದು. रीति, स्त्री॰ ਨಡತೆ; ರೂಢಿ; ಪರಿ ಪಾಟ; ರೀತಿ; ಪ್ರಕಾರ. रीस, स्त्रो॰ कैंश इं; त्रुं हैं; ಪೈ ಪೋಟ. ಕೆತ, ರಂ ಕೈಕಾಲು ಮತ್ತು ತಲ್ಲೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಶರೀರದ ಭಾಗ ; ರುಂಡ; ಕಬಂಧ. र्ह्यना, अ० ತೊಡಕಿಬೀಳು; ಸಿಕ್ತಿ ಕೊಳ್ಳು. सआब, पु॰ ಪ್ರಭಾವ; ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ. . **रकना, अ०** ನಿಲ್ಲು; ನಿಂತುಹೋಗು; ತೊಡಕಿ ಬೀಳು. स्कावर, स्त्री॰ डढी; डढीಯು ఏ र्रे. स्का, पु॰ ಚೀಟ; ಕಾಗದ. स्त्रम, पु॰ मंश्रेतकः; थ० गार्च. स्था, वि॰ ಒಣಗಿದ. रुख़, पु॰ ಆಕೃತಿ; ಮುಖ; ಮುಖ ಭಂಗಿ. रुख़सत, स्त्री॰ केंगरविध्य धर्ह्य है ; ಆಜ್ಞೈ ; ಅಗಲುವಿಕೆ. रुख़सताना, पु॰ ಆಗಲುವಿಕೆ. रुव़सती, स्नी॰ कैंगरें दिथा एहा है ; ಬೀಳ್ಕೊ ಡುವುದ್ತು. रुख़सार, पु॰ चैर्ह्य; त्रष्ट्र. रखाई, स्त्री॰ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುವಿಕೆ;

ಬಿರುಸು.

रुखाना, अ॰ ६६१ ताः ; धड्यू. रुखानी स्त्री० ಉಳಿ. स्मा, वि॰ ठीशत ; थातित. रुचक, वि॰ ರುಚಿಕರ; ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ. रुचना, अ० ठाक्षेग्रा. रुचि, स्नी० ಸವಿ; ಪ್ರೀತಿ; ಇಷ್ಟ. रुचिकर, वि॰ ठासिक्यार्, मंत्री ಯಾದ. रुचिर, वि॰ ಸುಂದರ. रुच्छ, वि॰ ಒಣಗಿದ. रजा, खो॰ टींं ति; काळींं. रजाली, स्त्री॰ ರೋಗಗಳ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಂಪರೆ. रजी, वि॰ ಅಸ್ಸಸ್ಥ. रुजू, वि॰ ग्रुजुंडु; ತೊಡಗಿದ. हजूलियत, स्त्री॰ तिंदसंगडत. रझना, अ॰ ಗಾಯಗಳು ಗುಣವಾಗು. स्त, पु॰ ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ. रुतबा, पु॰ ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ; ಘನತೆ; ಆದರ. रुद्दन, पु॰ तीलएडं). रुद्ध, वि॰ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಚ್ಛಿದ. रुद्र, पु॰ ಈಶ್ವರ. वि॰ ಭಯಂಕರ. रुधिर, पु॰ ठट्टू. रुनित, वि॰ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ. रुपना, अ॰ रुग्धेशु खः; रुखेशु खः. रुपहला, वि॰ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಇರುವ. रुबाई, स्त्री॰ ಉರ್ದೂ ಮತ್ತು ಪಾರ ಸಿಯೆ ಕನಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುತರದ

स्ताई, स्त्री॰ ಸೌಂದರ್ಯ. रुस्आ, पु॰ ता० धी. रुलाई, स्त्री० ಅಳು. स्लानाः स० ७९ माः; रातिमाः. ಕಾಶ, वि॰ ಕೋಪಗೊಂಡ. रुसवा, वि॰ २०८ड. रसवाई, स्नी॰ ದೂಷಣೆ ; ನಿಂದೆ. स्स्व, पु॰ ದೃಢತೆ; ಧೈರ್ಯ. रुसूम, पु० दे० रसुम. रुस्तम, पु॰ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲ. रूंबना, स॰ धैंश्च कार्स्स. ₹, ರು ಮುಖ; ಮುಂಭಾಗ; ಆಕೃತಿ. ಫಾಂ ಕಾರಣ; ತಳ. रूई, स्नो॰ ७४ई; ळ डेु. **रूख, यु॰** ಮರ; ಗಿಡ. रूखा, वि॰ ಒಣಗಿದೆ. ल्डना, अ० भेधी, बाजा छा ; नै०९ ಸಿಸು; ಮುನಿ. ಕ್ಕಾ ಡಿಂ ಏರಿದ; ಆರೂಢ; ಹತ್ತಿದ. रुंदि, स्की॰ ಪದ್ಧತಿ; ವಾಡಿಕೆ; ಏರು; ವೃದ್ಧಿ. रूदाद, स्त्रो॰ प्रकामान ; ग्राष्ट्री. रूप, पु॰ ಆಕಾರ; ही विकास ಕ್ಷಳಾ, ಆಂ ಮೂರ್ತಿ; ದೃಶ್ಯವಾಕ್ಯ. रूपा, पु॰ धंशु. रूपान्तर, पुं• यतकार्वहं. रूपी, वि॰ ರೂಪವುಳೃ; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ. रूपोश, वि॰ ಗುಪ್ತ; ಕಣ್ಮರೆಯಾದ. रूपोशी, स्त्री० ಅಡಗುವಿಕೆ.

रुवकार, पु॰ मंद्रात्यु; **ए**ख्यू ग्रङ्; ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ रूकारी, स्त्री॰ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ. रूबरू, कि॰ ಸಮ್ಮುಖ; ಎದುರೆದು ರಿಗೆ; ಸಮಕ್ಷ. 'रूमाल, पु॰ ಕರವಸ್ತ್ರ. रुंग, वि॰ ಅः वज्जित ; हुं शब्दू. रुस्आियत, स्त्री॰ यह या ड. रूस, पु॰ ठळाू, दौरष्ट. रूसना, अ० भैध्न, ताः ; ಕೋಪಿಸು. रूह, स्त्री० ಆತ್ಮ; ಜೀವಾತ್ಮ; ಸಾರ. रूहानी, वि॰ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಆತ್ಮಿಕ. रेंकना, अ० क्रीका; ಅರಚು. रॅगना, अ॰ ಅಂಬೆಕಾಲು ಹಾಕು ವುದು; ತೆವಳುವುದು. रेंड, पु॰ ಹರಳುಗಿಡ. रेंड़ी, म्बी॰ ळठईं हूं. रेख } खो॰ ಗೆರೆ; ಗೀರು; देः ಮೆ रेखागणित, पु॰ 🐯 ु ನುತ್ರಿ ; टे९ ४७ व ಗಣಿತ. रेष्ट्रता, वि॰ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದಮಾತು; ಹರಡಿದ; ಸುಣ್ಣ ದಿಂದ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ದಿಲ್ಲಿಯಭಾಷೆ. रेव्हती, स्त्री॰ हु, ಯाट ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆ.

रेग, ह्यो॰ ಮರಳು; ಮಳಲು.

रेगिस्तान, पु॰ ಮರುಭೂಮಿ; ಮರಳುಗಾಡು. रेगे-खाँ, वि॰ तन ध्यारी काराज ಮರಳು. रेचक, वि॰ ಭೇದಿಯ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಜುಲಾಬಿನ; ಪ್ರಾ ಣಾಯಾಮದ ಒಂದು ವಿಧಿ. रेचन, पु॰ य्रं ि. रेज़, स्त्री॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ; ಪ್ರವ ಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. रेज़गःरी) स्त्री॰ डा॰काः; डाकाराः; रेज़गी (संगर्ध ; रेज़ा, पु॰ त्रल्लू ಚೂರು. रेज़िश, स्त्री० तेंति है. रेणु, स्त्री॰ ಧೂಳು. रेणुका, स्त्री॰ ಮರಳು ; ಧೂಳು. रेत, ह्यो॰ ಮರಳು ; ಉಸುಬು. रेतना, स॰ ಅರದಿಂದ ಉಜ್ಜು. रेता, पु॰ ಮರಳು; ಮರಳುತುಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶ. रेती, स्नो॰ ಆರ; ಮರಳುದಿಬ್ಬ. रेतीला, वि॰ ಮ ४१२० ದೊ ಡ ಗೂಡಿದ; ಮರಳಿನ. रेफ, पु॰ ಅರಕಾವೊತ್ತು. रेब, पु॰ ಅನುಮಾನ. रेल, स्त्री॰ ಆಧಿಕ್ಯ ; ರೈಲು. रेला, पु॰ गुज्जळ रेवड, पु॰ ಆಡು ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪು. रेवड़ी, खी॰ ಎಳ್ಳು ಮಿಠಾಯಿ. रेश, पु॰ गाळा.

रेशम, पु॰ टेश्ब्रू; टेश्व्रेज्ञे. रेशमी, वि॰ ರೇಷ್ಟ್ರೆಯ. रेशा, पु॰ राग्धः; २५. रेह, स्त्री॰ ಚೌಳುಮಣು . रेहन, पु॰ ಅಡವು; ["]ಅಡಮಾನ: -- दार ಅಡಮಾನದ ವ रेहननामा, पु॰ ಅಡಮಾನಪ್ತ,. रेहल, स्रो॰ ವ್ಯಾಸಪೀಠ. रैन, ह्यो॰ ठाडें ; वठारं . रैयत, स्त्री॰ सुर्छ ; रीड. रोंगटा, पु॰ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲು. रो, वि॰ ಮೊಳೆಯು. रोआब पु० दे० रोब. रोक, स्त्रो॰ डढै; रैबैंदि; ಅಡಚಣೆ. रोकरोक, स्त्री॰ ಪ್ರತಿಬಂಧ. रोकड़, स्त्री॰ तत्राद्धः; टीब हुः; ಹಣ. रोकड़िया, पु॰ चैंश काद्र, हुं ; रुं ति ಗುಮಾಸ್ತ. रोकना स॰ डढ़ ; रुष्ट्रिया. रोग, यु॰ काओ थै; क्षत्रं, ತೊಂದರೆ. रोग़न, पु॰ २हूँ ; क्राथिबा ; ನುಣುಪು. रोग़नदार, वि॰ ठा छा जा ठा; ಸಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ. रोगिया, पु॰ 🍃 ಕಾಯಿಲೆಯವ. रोगी, वि॰ रोचक, वि॰ ठा धे हठ; ವಾದ.

रोचन, वि॰ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ; ಸ್ರಿಯ ವಾದ. गोज़, पु॰ ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು. अला ಕೃತಿದಿವಸ; ದಿನಾಲೂ. रोजगार, पु॰ ठू, ठमाळा; दिः दै; ಉದ್ಯೋಗ; ಕಸುಬು. रोजगारी, पु॰ क्यु क्वि. रोज़नामचा, पु॰ ದಿನಚರ್ಯಿಯ ಪುಸ್ತಕ; ದಿನವಹಿ. रोज़मर्रा, अन्य० ह्यु डैति हः ದಿನಾಲೂ. **रोज़ा, पु॰** వ్రత; ಉಪವಾಸ. रोज़ाना, कि॰ ಪ್ರತಿದಿವನ. रोज़ी, स्त्री किर्ति किर्हा ದಿನ ಭತ್ಯ ; ವೃತ್ತಿ ; ಕಸುಬು. रोज़ीना, पु॰ ದಿನಗೂಲಿ. रोज़ीनादार, वि॰ ದಿನಗೂಲಿ ಗಾರ. रोट, पु॰ ದೊಡ್ಡ ರೊಟ್ಟೆ. रोटी, ञ्ली० ರೊಟ್ಟ; ಚಪಾತಿ;। ಬಕ್ಕರಿ; ಊಟ;—कपड़ा ಅನ್ನ ನಸ್ತ್ರ ;— सल ಹೊಟ್ಟಿಯಪಾಡು. रोड़ा, पु॰ दौबद्ध ७७८३;—अटकाना ವಿಘ್ನ ತಂದೊಡ್ಡು ವುದು. रोदन, पु॰ ७४०; गॅर्ल्स्थ. रोदा पु॰ ळॅंदे. रोधन, पु॰ इंदी; ಅद्धक्तं. रोषक, पु॰ उर्वेయाవవ. रोना, अ० ७४); ती०११७); ಮರುಗು; ಪ್ರಲಾಪಿಸು. रोली, खी॰ .ಶ್ರೀ ಜ್ಲೋ೯. रोवनहार, वि॰ ಅಳುವವ; ಶೋಕಿ ७ इं ; र्नार्शिक क्षेत्र ; → पीटना ಗೋಳಾಟ. ಸುವವ.

चोप, पु॰ ಆರೋಪಣೆ; ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಸಿ. रोपण, पु॰ ँಮೇಲಿಡುವುದು; ಏರಿ ಸುವುದು; ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. रोपना, स॰ राधिः; रीवः: ಸ್ಥಾಪಿಸು ; ತಡೆ. **रोब, पु॰** ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ; ಪ್ರತಾಪ; ਹੁ ಭಾವ ; ಆಟೋಪ ;—जमाना ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು; —में आना कैतराज्ञाता. रोबदार, वि॰ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಳೃವ; ಪ್ರತಾಷಿ; ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. रोम, दु॰ ಮೈಗೂದಲು; ಲೋಮ. रोमपाट, पु॰ शक्तूं ಯಬಟ್ಟೆ. रोमहर्षण, पु॰ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಭಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು. वि॰ ಭಯಂಕರ. रोमांच, पु॰ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು. रोयां, पु॰ ಮೈಗೂದಲು. रोरी स्त्री० दे० रोली. रोल, स्त्री॰ तद्धः ಬೊಬೈ, ಕೋಲಾಹಲ; ಅಬ್ಬೀ ಪ್ರವಾಹ; ಹೊಯಿಲು. रोला, पु॰ तित्रुष्ट; ಕೋಲಾಹಲ; ಘೋರಯುದ.

रोवासा, वि॰ ಅಳುಬುರು ಕं; ಅಳು रोज़न, पु॰ ತೂತು. ನೋರೆಯವ: रोशन, वि॰ ಉರಿಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿ ಪ್ರಕಟವಾದ. रोशनचौकी, स्त्री॰ ಮುಖವೇಣೆ. रोबानदान, पु॰ तंका हुँ; धीं पति हैं। रोह, वि॰ ध्राया करें; इं, संवतः रोशनदिमाग, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ದಿ; ಮೇಲ್ತ್ರ ರದ ಬುದ್ದಿ . रोशनाई, स्त्री॰ ಬರೆಯುವ ಮಸಿ; ಶಾಯಿ. रोशनी, स्त्री॰ धैष्टरा: ಪ् ಕಾಶ; ದೀ ಸ. रोष पु॰ ಕೋಪ ; ರೋಷ. रोषी वि॰ चील्यतीकाळ : टील्ड ವುಳ್ಳ. रोहण, पु॰ ಏರುವುದು: ಏರುನಿಕೆ. रोहित, वि॰ ರಕ್ತವರ್ಣವ. पु॰ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. रोही, वि॰ ఏटाइड. रोह, ह्वी॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೊಡ್ಡ ವಿೂಸು. रींड, स्त्री॰ डांश्वारी हैं ; रीधी ನಿಕೆ; ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು, ಗಸ್ತು. रींदना स॰ टाई: ठीका. रो, स्की॰ ಚಲह; ಪ್ರಗತಿ: ಪೇಗ:

ವಾರ್ನೀಸು.

रोज़ा, पु॰ ತೋಟ; ಸಿದ್ದ ಪುರುಷರ ಗೋರಿ. ಸುವ; ಉಜ್ವಲ; ಕೃಸಿದ್ದ; रौताइन, ಟಾಂ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಹೆಂಗಸು; ಕುಲೀನಪ್ತೀ. रोताई, स्त्री॰ तंरवात सवध. go ರೌದ್ಯರಸ. रोनक, स्त्रो॰ ಅरुवाद; करे; का० है; ಸೊಬಗು: ರೂಪ; — अफ़र्जा ಶೋಭಿಸುವವನು. रीनक़दार, वि॰ डैंग्सिंड; र्रंगिध ಗಿನ. रीख. वि॰ धळा० चठ; भ्रश्यक. go ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ನರ ಕದ ಹೆಸರು. रौरा, सर्वं॰ ङाज्ञ. रीरे, सर्वः डार्ज्ञ. रीला, पु॰ ಗಲಭೆ; ಗದಲ: ಕೋಲಾ ಹಲ. रोहल, बी॰ ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ನಡೆ: ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ. रौशन वि० दे० रोशन. 8 ्लंक, स्थी० ಸೊಂಟ; ನಡು. संग, पु॰ ही व्हीं इत. स्त्रीं व हर्ते. र्तंपञ्च ; ಪ್ರವಾಹ ; ಉತ್ಪಾಹ ; लंगाड क्षाड़ कि कार्राः ; सार्धाकावाः रोग़न, पु० ಎಣ್ಣೆ ; ಪಾಲೀಮ : ಹೆಗಫಾನ, ಈ೦ ಕುಂಟು ; ಕಂಟುತ್ತಾ

ನಡೆ.

ಹೊಲಿಗೆ; ಟಾಕು. ಡಿಂ ದೊಡ್ಡ ; ಭಾಸವಾದ; ತುಂಟ. रुंगरख़ाना, पु॰ ७ त्रु प्रड, ; ಧರ್ಮ । ಸತ್ಯ. शंगरगाह, पु॰ ನಂಗಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಜಹ ಜುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ಹೆಸ್ಟ್, ರಂ ಕೋತಿ; ಮಂಗ: ಕೋತಿಯ ಬಾಲ; ಒಂದು · ಜಾತಿಯ ಕೋತಿ. कंत्रूफल, पु॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. लंगूल, पु॰ छा॰ ता० ; घाण. ಹಾಗಾತ) पु॰ ಕಾಛಾ: ಹನುಮಾ೯ संगोदा ∫ संख्रे ; ७० तीलाधी. **इंगो**री, स्त्री॰ किंग्सित; एट गैलिसी. लंबन, पु॰ ಉಪವಾಸ; ಅನಶನ; ಆಕ್ಷಮಣ; ಅತಿಕೃಮಣ. संवना, स॰ कार्धा; ವಿ೧ರು. ಕತ, ಡಿಂ ದಡ್ಡ ; ಮುಟ್ಮಾಳ ; ವೆದ್ದ. संदूरा, वि॰ ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ. लंतरानी, स्त्री॰ ळ ठधं : थाठ ढं. संपर, वि॰ ವ್ಯಭಚಾರಿ: ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ. **ಹंपट**ता,•स्त्री॰ ದುರಾಚಾರ. ಹंब, पु॰ ನಿಡುರೇಖೆ; ಲಂಬ स्त्री॰ ತಡ. ಡಿ. ಉದ್ದವಾದ. संबतइंग, वि॰ डा धेटा पटा डै शाद ವಾದ.

ದನಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ

ಕೊರಡು; ದಂಡಿ; ಗುದ್ದಿ; ದಾಟು

लगर, पु. रुंतर्भूः; ಅಂಗರು ;. 'लंबर, पु. गं० थैं,. कंबरदार, पु॰ ಪर्धः ७; ಹೆಗ್ಗ ಡೆ. लंबा, वि॰ ಉದ್ದವಾದ; रिए जाता; -- चोडा ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದ. लंबाई, स्त्री॰ } ಉದ್ದ; ನೀಳ. लंबान, पु॰ } लक्ष्म, पु॰ इधी है; ಔಷಧಿ. लकड्फोड़ा, पु॰ ठाठकांधेकतं कर्हुः ಬಡಗಿ ಹಕ್ಕಿ. लकड्हारा, पु॰ क्रीत भैः धार्यं ; . ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀ.ಳುವವ ಅಥವಾ ಮಾರುವವ. लकड़ा, पु॰ ದಿಮ್ಮಿ; ಕೊರಡು. लकड़ो, स्त्रो॰ ಮರ; ಮರದತುಂಡು; ಕಟ್ಟಿಗೆ : ಸೌದೆ ; ಕೋಲು. ಹ**ತ್ತಾ, ೮೦** ಬಿರುದು. ಹಾಹಾಹಾ, ಆಂ ಸಾರಸ ಪಕ್ಷ; ಕೊಕ್ಕರೆ. वि॰ ಸಣಕಲಾದ; ನರಪೇತಲಿ. ल्झवा, पु॰ इह्ह्हाइड; राष्ट्र ನಾಯು. रुक्सो, **क्षो**़ नेतने नेतर्थः; ರೋಟೆ. लकीर, स्त्रो॰ टं॰ र्ट : గేరే ; గి॰ ध**ు** ; ಸ್ಯಾಲು: — का साकीर ಅಂಧ ವಿಶ್ವಾಸಿ. ಪತ್ತು } _{ಕ್ಷಾ} ಶಾಟ; ಕೋಲು. ਲਾਜ਼ਵ, ਧੁ॰ ඛ৯১, ; ਨਾਈ; ತೊಲੈ; ಕೊರಡು.

लक्का, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನಾರಿ ವಾಳ.

स्क्सी, वि॰ ಅರंಗಿನ ಬಣ್ಣ ದ. पु॰ ಲಕ್ಷಾ ಧಿನತಿ; ಹಣಗಾರ; ಆರंಗಿನ ಬಣ್ಣ ದ ಕುದುರೆ.

लक्ष, वि॰ ಲಕ್ಷ. दुः ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಣ. लक्षण, दुः ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ; ಲಾಂಛನ.

स्वित, वि॰ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ. स्थ्य, दु॰ ಗುರೀ; ಥೈೀಯು. स्थान, स॰ ನೋಡು; ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳು. अ॰ ಕಾಣು; ತೋರು.

ख्खपती, पु॰ లಕ್ಷ್ ಧಿಕಾರಿ. ख्यालखा, पु॰ ಸುಗಂಧ ದ್ರವೃ; ಅಮೃತಸಂಜೀವಿನಿ; ಸುಗಂಧ. ख्याद, पु॰ ಗುರುತು; ಲಕ್ಷಣ.

लखाड, पु॰ गंगरांडा; एड्ला. लखेरना, स॰ धैत्रूधाः: ६ दिका. लखेरा, पु॰ धर्मनाठः: धर्मदानादाः

ವವ.

ख्योरा पु॰ क्षंतितः क्ष्मिश्हाः ख्योरी, श्ली॰ क्षेत्रोळाडां, ठावै. लक्ष्मा, पु॰ क्ष्मिराः, त्राध्यक्षाः ख्यां, पु॰ क्ष्मिराः, त्राध्यक्षाः ख्यां क्षिमार प्रिंडिंगतः यक लक्ष्म कर्वाः

ಹಾಗಾಗ, ಈಗಿಂ ರತಿ; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಸಂಗ; ಆಸಕ್ತಿ, ಹಾಗ, ಹಾಗಿಂ ವರೆಗೆ: ತನಕ. ಈ ಮಾಂ ಸಲುವಾಗಿ; ಓಸ್ಕರ. ಇಂ ಪ್ರೀತಿ; ಆಸಕ್ತಿ. स्ट्रानिश, स्त्री॰ ಜಾರುವುಗು; ತವ್ಪು; ತೊದಲುವುದು.

लगन, स्वी॰ ಬ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ; ಲಗ್ನ.

ಹಾಗಾ, ಇಂ ಅಂಟು; ಸೇರು; ಉತ್ಪನ್ನ ವಾಗು; ತಗಲು; ವೈಯವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ನೆಡಲ್ಪಡು; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತೊಡಗು; ಸಾಗು.

लगभग, कि॰ ಸುವಾರು; ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ.

लगवार, पु॰ शहर है.

लगा, वि॰ ಸೇರಿದ; ಹೊಂದಿದ; ಸವಿಖಪದ.

लगातार, कि॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ; ಅನ ವರತ; ನಿರಂತರವಾಗಿ.

खगान, पु॰ च॰ दावळा ; डैठितै. खगाना, स॰ वद्याः; काचाः; ಹौकित्याः; तैद्याः; द्याः(वित्यः; ಮೆತ್ತು; थथः; डातथ्याः.

ख्याम, स्त्रो॰ ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು-खग़ायत, क्षि॰ ಒಂದಿಗೆ; ಕೊನೆವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನವರೆಗೆ.

लगालगी, स्त्री॰ ప్రి(తి; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ನೇಹ; ಅನುರಾಗ; ಸಂಬಂಧ. लगाव, पु॰ मंग्यावद; संग्रहह स्र्री (स.

लमा, पु॰ त्र०थ०वः; ಸೇರಿಕೆ; ಪ್ರಾರಂಭ. ळमी, स्त्री• ಗಳು; ಕೋಲು; ಹजाजत, स्त्री• ಜಿಗಜ; ಅತಿಶಯ ಕೊಕ್ಕೆ ಕೋಲು; ದೋಟೆ.

स्त्रगाइ, पु० तिखत.

·लिख्यात, स्त्री॰ ठ्रुष्ट्रकाठं; ಹೇಸಿಗೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಸಟಿಮಾತು.

: ಶಶ್ವ, वि॰ ಚಿಕ್ತ; ಹಗುರವಾದ. **रुष्टुचेता, ५०** डाक्ष्म काराज्यु; ಅಲ್ಪ ನಾದ ಮನುಷ್ಯ.

. ಹಶ್ವಗಡಿ, ಡಿಂ ವ್ಯಂದಮತ್ಯಿ ಮೂಢ. लघुराका, खा॰ ಮೂತ್ರಿಸುವಿಕೆ.

खचक, **स्त्री॰** ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ; ಬಳುಕಾಟ.

लचकना, अ॰ धर्णाका ; धाना. कचकीला, वि॰ ಬಳುಕುವ; ಬಾಗುವ. लचर, वि॰ ಕೈಲಾಗದ. पु॰ ಬಡ

ಸಾಯಿ; ಕಿಸಬಾಯಿ. लचीला, वि॰ ಬಗ್ಗು तं; ಬಳುಕುतः; ಬಾಗುವ; ಮಣಿಯುವ.

ಹಕಾ, ಆಂ ನೆಪ; ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ. ಹಕಾಕ, ೮೦ ಚಿನ್ಹೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಒಪ್ಪ. ಹಾಕಾಗ, ಇಂ ನೂಲಿನ ಬಳೆ: ಗೊಂ

ಚಲು. ಹಾರೆ, ಹೊಂ ಪಾರದ ಉಂಡೆ: ಕಂಡಿಕೆ.

ಹಾಹಾಸ, ಡಾಂ ರುಚಿಕರವಾದ: ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ; ಇಂಪಾದ.

लजना, अ॰ ಲಜ್ಜಿಸು; ನಾಚಕು. - रुजलजा, वि॰ धैमधात.

ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

लजाधुर, वि॰ ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲಜಿ ಸುವ. 😗 ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ.

लजाना, अ॰ धक्षु रा ; ಪಡು; ನಾಚು. ಈ ನಾಚಿಕೆ ಪಡಿಸು.

. खजालू, वि॰ ಲಜ್ಜೆ ಯುಳ್ಳ; ನಾಚಿಕೆ ಯುಳ್ಳ. ತಂ ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ; ಮುಟ್ಟಿದರಿ ಮುನ್ನಿ.

लज़ीज़, वि॰ ರುಚಿಕರವಾದ. लजीला, वि॰ ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲಜ್ಜಿ ಸುವ. (लजोहा, लजोहाँ)

लज़म, पु॰ ಅನಿವಾರ್ಯ. लङ्जत, स्त्री॰ ರುಚಿ; ಸವಿ; ಇಂಪು. लच्चा, स्त्री॰ ನಾಚಿಕೆ; ಸಿಗ್ತು;

ಲಜ್ಜೆ. लिजत, वि॰ राधिनैता० व. लट, स्त्री॰ क्षाधीः; वैश्री; क्षतीः;

• ಅಗ್ನಿ; ಉರಿಯುನಾಲಿಗೆ; ಜ್ವಾಲೆ. लटक, स्त्री॰ ಜೋಲಾಡು ವಿಕೆ; ಬಾಗುನಿಕೆ; ಥಳಕು; ಹೋಲಿಕೆ.

लटकना, अ० र्तं डाव्यः; संग्र ತಾಡು; ಓಲಾಡು; ಬಳಕು.

लटका, पु॰ तधरी; ख०ध: ಒಯ್ಯಾರ.

लरकाना, स॰ ड़ाका कार्चा; ತೂಗಾಡಿಸು.

लरकाव, पु॰ ನೇತಾಡುವಿಕೆ.

स्टरकीस्न, वि॰ ನೇತಾಡುವ; ತೂಗಾ ಡುವ.

ख्टना, अ॰ ಬಳಲು; ತೂರಾಡು; थखंञानां; धार्वाः; ಸೊರಗು.

ಹಶಳಕ, ಡಿಂ ಮುಗ್ಗ ರಿಸುವ.

ल्स्परा, वि॰ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ; ಮುಗ್ಗ ರಿಸುವ.

ल्थपटाना, अ॰ ಮುಗ್ಗ ರಿಸು; ವೋಹ ಗೊಳ್ಳು.

ಹಪ ಡಿಂಬಡವಾದ ; ನೀಚ: ಕೆಟ್ಟ; - ಕುಗ್ಗಿದ.

ल्टापरी, स्त्री॰ ಪುುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ: ಜಗಳ.

रह, पु॰, ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಟ್ರ. ल्ह्यह, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ನೆನೆದ. ल्ह्, पु॰ ಬೊಗರ; ಬುಗರ:— होना ಮೋಹಿಸಲ್ಪಡು.

लहु, पु॰ ಶಾಠೀವರಸೆ ಬಲ್ಲವ. लहुबाज़, वि॰ ಶಾಠಿವರಸೆ ಬಲ್ಲವ. लहुमाल, वि॰ ಲಾಠಿಇಯಿಂದ ಹೊಡೆ ಯುವವ.

लहा, पु॰ ದಿಮ್ಮ : ದೂಲ. लहेत, पु॰ ಲಾಠೀವರಸೆ ಬಲ್ಲವ. रुवंत, स्त्री॰ ೭೧४४: ಹೋಂಡು. • ಕಾದಾಟ.

लड़, बो॰ अधै; ७३. लड़कहैं, खो॰ } ळाखाताडंत : लड़कान, पु॰ } थाण्यु. लड़का, पु॰ ळाखाता; थाण्डं. लड़कोरी, खो॰ कार्यु थ डाळा. -ळड्खड़ाना, अ० ಅಲ್ಲಾಡು; ತೂ ಗಾಡು.

ल्ड्ना, अ॰ ಜಗಳಕಾಯು ; ಹೊಡೆ. ದಾಡು; ಕಾದಾಡು; ಹೋರಾಡು.

ಂ ಯುದ್ಧ ; ಕದನ ; ಜಗಳ ; ಹೋರಾಟ.

लड़ाका) वि॰ का या खा ब ब ; लड़ाकू) छाठ ; घठा हु है।

छड़ाना,स॰ ಹೊಡೆದಾಡಿಸು; ಕಾದಾ ಡಿಸು; ಹೋರಾಡಿಸು; ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿಸು.

ही, स्त्रो॰ ಎಳೆ; ಲಡಿ; ಸರ.

लड़ेता, वि॰ ಪ್ರಿಯ ; ಮುದ್ದು. लड़डू, पु॰ ಲಾಡು ; ಲಡ್ಡು.

लडा, पु॰ लढ़िया, स्त्री॰ } ಎತ್ತಿ ನಗಾಡಿ.

लात, श्लीव ದುರಭಾಶೃಸ; ಚಾಳಿ; ಚಟ.

लतावोरा वि॰ ६वैडैत्यू तर्व : २६६८ डेत्यू तर्व : २१८४.

लता, स्त्री॰ ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು.

लताड़, घो॰ ನಿಂದೆ; ತಿರಸ್ಕ್ರಾರೆ. लताड़ना, म॰ ಮೆಟ್ಟು;

ಧಿಕ್ವರಸು. लताफ्रत, श्ली॰ ಮಾಧುರ್ಯ ; ಸವಿ ;

लितका, स्नी॰ ಬಳ್ಳೆ; ಹಂಬು. लितिसल, नि॰ ದುರಾಚಾರಿ. लितिसाना, स॰ ಒಪೆ; ತುಳ; ಮೆಟ್ಟು

ಕೋಮಲತೆ.

स्रतिक, वि• कोर्तशस्त्रपः; सैवदं स्रपेटना, स॰ संख्युः; कोक्षरः; ಸಾದ; ದಯಾಳು.

लतीफ़ा, पु॰ तैंगथा धेंचें ; कार्यू ; ನಿನೋದ.

लत्ता, पु॰ धधी, का कर्तका धि०ती. लती, स्थी॰ ಒದೆ; ಕಾಲಿನ ಒದೆತ; ಬಟ್ಟಿಯ ಪಟ್ಟಿ.

लथड्ना, अ॰ ಕೊಳೆಯಾಗು. लथपथ, वि॰ ನೆನೆದ; ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೊಯ್ದ ; ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ.

. लथाइना) स० हैं तठ तथ्ले छ दूर ; लथेड्ना हे ಕೊಳೆಮಾಡು; ಬುರದೆ ಮಾಡು.

सदना, अ॰ व्हैं तरश्रुद्धः ; ಲ್ಸ್ರಡು.

ಹಾदुवा) वि॰ ಭಾರಹೊರುವ ಹತ್ತ್ ∫ (ಪ್ರಾಣಿ.).

लद्भ वि॰ ಸೋಮಾರಿ

• ಜ್ನಾಲೆ; ಹೊಳಪು; लपक. ಮಿಂಚು.

लपकना अ॰ ಮೇಲ್ಜಾಯು; ಪುಟ ಹಾರು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

लपझप, वि॰ छ०छछ; ३१३, स्पर, स्था॰ ಆಕ್ವಾಶೆ; ಬಿಸಿಗಾಳೆ; ಧಗೆ ; ಸೆಕೆ.

लपटना अ० दे० लिपटना. स्पल्पाना, अ० ಹೊಳೆ: ಒಳಕು. **स्पसी, स्री॰** चंधु.

लपाना, स॰ चंगळाची : ६०००. ಹರ್ಡ, ಫೊಂ ಸುತ್ತು; ಿಮಡಿಕೆ:

ತೊಡಕು ; ೩ಕ್ಕು.

ಸುರಳಿ ಸುತ್ತು; ಗಂಟು ಕಟ್ಟು.

लपाइ, पु॰ चैत्रै औरधिः: ರಾಕು.

लक्षंग, पु॰ ಪ್ರೇಲಿ; ಪ್ರಂಡ; ಮರಾ ಚಾರಿ.

लामा, पु॰ ಮಾತು; ಶಬ್ದ; ಸೊಲ್ಲು. -लक्षजी, वि॰ डियू त ; डियू त रंग्या ಧವಾದ ;—मानी ಶಬ್ದಾರ್ಥ.

रुफ़्फ़ाज़, वि॰ ಮಾತುಗಾರ; २०६ ಗಾರ.

लफ़्फ़ाजी, स्त्री० •ळं ठधै.

लब, पु॰ डांधी; डांधी; डांटी, लबड़-घोंचों, स्त्री॰ तटार्धः उत्तर्धः ಗದ್ದಲ; ಗುಲ್ಲು.

लबड्ना, अ॰ धाठाव धिद्धाः ಸುಲ್ಬಾಡು.

लबड्-सबड्, पु॰ ६०० चर्रधः.

ಹवदा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ. लबदी, स्त्री॰ धंड,

लंबनी, स्त्री० कैंब्स वर्गमान ಮಡಕೆ.

लबरा, वि॰ राज्यु डार्चर.

लबरेंज वि॰ ತುಂಬಿ ಶ್ರಳುಕುವ.

ल**ब-व-लह**ज़ा, पु॰ ವಶಾತನಾಡುವ ુર∂.

लबादा, पु॰ ಸವಿಲವಾದ ಆಂಗಿ; ಕಪ್ಪಿನ ; ನಿಲ್ಲುವಂಗಿ.

लबाड़, वि० दे० लबार. लबार, वि॰ संअध्नु ट्यां इंड. स्वारी, ब्री॰ মাধ্যু; চ্চাম.

ন্বৰান্তৰ, বি॰ ডা০গ্ৰ ভাগাধান ;

মান্তমানা গ্ৰান্ত কি৽ ভা০গ্ৰ

ভাগাধানা কিঃ

स्वे-गोर, वि॰ ಮರಣಾಸನ್ನ; ಬೇಗನೆ ಸಾಯಲಿರುವ.

स्त्रवेदा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ ; ಕೋಲು. स्त्रव, वि॰ ಹೊಂದಿದ; ಪಡೆದ.

स्कायप्रतिष्ठ, वि॰ π ೌರವವನ್ನು ಪಡೆದ; π ೌರವನ್ಥ.

स्मिकना, अ॰ ಹಾತೊರೆ; ಉತ್ತಂ ಠಿತವಾಗು.

ल्मरंगा वि॰ ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲುಗ ಳುಳ್ಳ.

लमतहंगं, वि॰ ಎತ್ತರವಾದ.

लमहा रुक्तः हुकः; हुकाः हुकाः

लरजनां, अ॰ तंद्वतः ; रु० धैरः. लराई स्त्री॰ दे॰ लड़ाई.

ललक, स्त्री॰ ಉತ್ಸಾಹ; ಹಮ್ಮಸ್ಸು. ललकना, अ॰ ಹಾತೊರೆ.

रुलकार, स्था॰ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯು ವಿಕೆ; ಆಕರಣೆ; ಯುದ್ಧಾ ಹ್ವಾನ.

ख्लकारना, स॰ ಯುದ್ಧ ಕೈಕರೆ; ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕೂಗು.

ललचना, अ॰ ಆಸೆಪಡು; ನೋಹಿತ ವಾಗು.

ल्लचाना, स॰ ಆ इं ಗೊಳಿಸು; ವೋಹಗೊಳಿಸು; ಆಶಿತೋರಿಸು. ल्लचोहाँ, वि॰ ಆ ಶೆಪಡುವ; ಮೋಸಗೊಂಡ. ಹಹಗ, ಇಂ ಕಂದ; ಕುಮಾರ; ಆಟ. ಹಹಗ, ಹಾಂ ಹೆಂಗಸು; ನಾವಿಗೆ. ಹಹಗ, ಇಂ ಮುಜ್ಜು ಮಗ; ಕಂದ; ಪ್ರಿಯ.

ललाई, स्री॰ कें०थलू ; कें०डा). .ललाट, पु॰ ळलें.

ललाम लिक क्रित है विक क्रांच्या है स्वार्थिक स्वार्यिक स्वार्थिक स्वार्थिक स्वार्थिक स्वार्यिक स्वार्यिक स्वार्थिक स्वार्यिक स्वार्यिक

ಹಹಾ ಹಾ ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ. ಹಹಾಕಾ, ಕಂಪು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ.

स्ता, पु॰ ಮುದ್ದು ಮಗ; ಸ್ರಿಯ. सिंहो, खी॰ ನಾಲಿಗೆ.

लहोः चपो स्ना॰ ನಯವಾದ ಮಾತು; ಮುಖಸ್ಮು ತಿ.

लवण, पु॰ ಉಪ್ಪು.

स्वन, पु॰ ಕೊಯ್ಲು ; ಕೊಯ್ಯು ವುದು.

लवा, यु॰ ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿಯುವೆ ನಾಲಿಗೆ.

खबलीन, वि॰ ಮಗ್ನ; ತನ್ಮಯ; ಮುಳುಗಿದ.

ठवलेश, पु॰ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಗಾತ್ರ. ठवा, पु॰ ಅರಳು.

ल्वाजमा, पु॰ ಆ ವಶ್ಯ ಕವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು.

लवारा पु॰ ळ झंश्री तस्टी. व

लाइका, पु॰ ಸೈನೄ; ದಂಡು; ಸೈನೄದ ಪಡೆಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ; ಲಮ್ಮಹು.

लक्करी, वि॰ ग्रीत्रुक्तुं निः निः निः

लस, पु॰ ಅಂಟು ಏಕೆ; ಅಂಟು; लहर, खी॰ ಅಲೆ; ತೆರೆ; ಉತ್ಸಾಹ; ಜಿಗಟು.

लसदार, वि॰ ७०६० तः, क्षेत्रधानतं. छसना, स॰ ७०धिराः; क्षेत्रधाः ಯಿಸು. ೫೦ ಅಂಟು; ಶೋಭಿಸು.

लसलसा, वि॰ ಜಿಗಟಾದ; ಅಂಟು ಅಂಟಾದ.

लसी, खी॰ कारी हैं वर्षा वर्षा है ఆంటు : ಸಿದ ಷರಬತ್ತು; ಜಿಗಟು.

लस्टम-पस्टम, क्रि॰ क्वात्ति कैएतिः ಏನೋ ಮಾಡಿ.

लस्त. वि॰ ಶೋಭಿಸುವ.

लस्सी, **स्त्री॰** ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಹಾಲು: ವುಜ್ಜಿಗೆ; ಆಂಟು.

सहूँगा, पु॰ क्रावदं; ७०त.

लहक, स्त्री॰ ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ; ಅಲುಗಾಡುವಿಕೆ.

लहकना. अ॰ ಹೊಳೆಯು; ಮಿಂಚು; ಅಲುಗಾಡು.

लहजा, पु॰ ಧ್ವನಿ ; ಮಾತಿನ ಸ್ವರ. लहज़ा, पु॰ हूं हा; रंक्टै व्हाः.

लहद, स्त्री॰ ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.

छहन, स्त्री॰ ಧ್ವನಿ ; ಸ್ವರ.

लहनदारं, पु॰ ಸಾಲ ಕೊಡುವವ; ಸಾಹುಕಾರ.

लहना, स॰ ಹೊಂದು; ಪಡೆ. अ॰ ಸೇರು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿು. дo ಭಾಗ್ಯ; ಸಾಲಿದೆ ಹಣ.

ಉಲ್ಲಾ ಸ.

लहरदार, वि॰ ಡೊಂಕಾದ.

लहरा, पु॰ ಆಲೆ; डेंंंटे.

लहराना, अ० ಅಲೆ ಹೊಡೆ; ಅಲೆ ಏಳು; ಸಂತೋಷವಾಗು; ಶೋ ಭಿಸು; ಬಳುಕು.

लहरी, स्त्री० ಅएँ ; डँठैं.

लहलहा, वि॰ ಹುಲುಸಾದ: ಸಮೃದ್ಧ.

लहलहाना, अ॰ क्यांध्यामा धेर् : ಸಮೃದ್ಧಿ ಪಡೆ; ಚಿಗರು; ก็ก็ ขั้ง.

लहसुन, पु॰ धैंಳ्युः थैं,

लह-लोट, वि॰ ಆ तं विराध ; तथ ದಾಡುವ.

लहू, पु॰ ठ हु ; तें डु छ ;-का बूँट पीना ಕೊಪವನ್ನಡಗಿಸು;-पानी एक करना चंद्र दंधेंंं, ಕೆಲಸಮಾಡು.

लांक, स्त्री॰ फ़ैं०० धं; त्रं खं.

लांग, स्त्री॰ इंस्नुं ; कै०त स्ह्रें. लांघना, स॰ काठा; धीत; वाधा; ತೊರು.

हांच, ह्यी॰ ಲಂಚ.

लांछन, पु॰ ಗುರುತು ; ಚಿನ್ಲೆ.

<mark>ಹಾ, अन्य</mark> ಶಬ್ದ್ರದ ಮೊದಲುಸೇರುವ ನಿಷೇಧ ಸೂಚಕ ಅವ್ಯಯ ಉದಾ : लापता, लाजवाब. ಪತ್ತೆ ಯಿಲ್ಲ; ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

साइसाज, वि॰ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದ; ಮದ್ದಿಲ್ಲದ; ಅಪರಿಹಾರ್ಯ.

কাই, জাঁ০ ভবধ্য. কাহ্ৰদা, বি০ ১ ট্ৰু টেয়েচু ট্ৰ. কাৰ্ক্সাদ, বি০ নট টোচ ট. কাৰে, বু০ ভ ক্ৰ. দ্বী০ ভবনা; ভাব, উচান কাৰ্

खाबना, स॰ ಅರಗು ಹಚ್ಚು. साब्रिरान, वि॰ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ (ಜವಿನಿನು); ಮಾನ್ಯ.

. स्राग-डांट, स्त्री० ವಿರೋಥ; ಹೆಗೆತನ; ಪೋಟಾಪೋಟ.

लगत, स्त्री॰ ತಗಲುಪಡಿ; ಲಾಗೋ ಡು; ವೆಚ್ಚ; ಮೂಲವೃಯ.

खागर, वि॰ थखंच्छ; त्र्यंच्छ. खागरी, स्त्रो॰ थखंच्छा; इन्हें कैर्तरः

स्तान् वि॰ मध्यायन्यः; मन्यान्यः ज्ञान्तः; धतुः अप्तान्यः ;—होनाः धतुः अप्राप्तः मध्याः

स्तावन, पु॰ ಕಡಿಮೆ; ನಪುಂಸಕತೆ. | क्रि॰ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ; ಬೇಗ | ಬೇಗನೆ.

खाचार, वि॰ ನಿರ್ವಾಪನಿಲ್ಲದ; ಗತಿ ಯಿಲ್ಲದ; ಬಡಫಾಯಿ.

लाचारी स्त्री० ವಿವಶತೆ. साज, स्त्री० ठाः क्षेत्रें; धर्न्नुं. राजनान, नि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲಕ; ಸಾಟ ಯಿಲ್ಲದ; ಮೌನವಾದ.

लाजिम, वि॰ ಒ ತ್ತಾಯ ನಾದ; ಅಗತ್ಯನಾದ.

लाज़िमी, वि॰ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ; ಅಧಿವಾರ್ಯ.

स्तार, स्नी॰ ದೊಡ್ಡ ಕಂಬ. पु॰ ಗವ र्तरफः ; बड़े—ವೈಸರಾಯ**ರು**.

लाटजंगी, पु॰ ಸೇನಾಧಿಪತಿ. लाट साहब, पु॰ ವೈಸರಾಯರು. लाठी, स्त्री॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಕೋಲು. लाइ, पु॰ ಲಜ್ಞೆ; ಮುದ್ಘಾಟ;

ಪ್ರೀತಿ. ಹಾಕ್ರಾ, ಇಂ ಅತಿಪ್ರಿಯ; ಮುದ್ದು. ಹಾಗ, ಕಾಂ ಒದೆ; ಲತ್ತೆ; ಕಾಲು. ಹಾಕ, ಕಾಂ ಹೇರುವಿಕೆ.

लादना, स॰ कैंरिक ; कैंगिटिका.

लादाबा, वि॰ ಹೆಕ್ಕ್ರಿಲ್ಲದ. लादो, स्त्री॰ ಹೊರೆ.

लानत, स्त्रो॰ ಧಿಕ್ಕಾರ; ಬೈಗಳು; ಹಳಿವು.

खानती, वि॰ ನಿಂದ್ಯ; ನಿಂದನೀಯ. लाना, स॰ ತರು; ಕರೆ ತರು. खापता, वि॰ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕಳೆದು ಹೋದ; ಮರೆಯಾದ. -

लापरवा } वि॰ ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿಲ್ಲ ದ ; लापरवाह } ಅಜಾಗರೂಕ.

लापरवाही, स्त्री॰ ಅಜಾಗರೂಕತೆ; ಅಸಾವಧಾನ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆ. लक्क, स्वी॰ ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ಹರಟಿಮಲ್ಲ. लाला, पु॰ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ लाभ, पु॰ धाद्म; त्रई; कैंड; ಒಳಿತು.

लामकारी) वि॰ क्षेड्रवर्ग्यु०धी लाभदायक ∫ ಮಾಡುವ.

लाम, स्त्री॰ ಸುತ್ತು; ಸುಳಿ: प्राच्या; ಸೇನೆ.

ಬೈದಾಟ; लाम-काफ, पु० ದುರ್ಭಾಷೆ.

लायक, वि॰ ಅರ್ಹ; ಉಚಿತ; ಯೋಗ್ಯ ; ಸಮರ್ಥ.

लायकी, स्त्री॰ ಆರ್ಪತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ. लार, स्त्री॰ खेन्छा; जाजारमं

ಹಾಹ, ಡಿಂ ಕೆಂಪಾದ; ಮುದ್ದು; ಪ್ರಿಯ. ರು ಮುದ್ದಾಟ; ಮುದ್ದು ಮಗು; ಕಂದ; ಮಾಣಿಕ್ಯ.

सास्त्र, पु॰ ७३९३३; छँ०१४; ಲಾಲಸೆ.

लालची, वि॰ ಲೋಭಿ; ಆಸೆಗಾರ. सालरेन, स्त्री॰ धनवत्र; रविष्था. लालन, पु॰ ಮುದ್ದಾಡು ವಿಕೆ; —पालन ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಬೆಳಸು ವುದು.

लाल-बुझक्कइ, ५० ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವ ನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ;

लाळ-मिर्च, स्वी॰ ಒಣಗಿದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

लालसा, स्त्री॰ ಆಶं; घाण्यै; ಬಯಕೆ; ಗೀಳು.

स्टाल्सी, वि॰ ಆಶೆಪಡುವ.

ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಯಸ ಜಾತಿಯವರು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಗೌರವಸೂಚಕ ಶಬ್ದ. ಕಾಂ ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲೆ.

लालायित, वि॰ एडँडधी, ಹालित, वि॰ ಪ್ರಿಯ; ವಾಲಿಸಿದ. लालिख, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ;

ಸೋಬಗು. लालिमा, स्त्री० ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

लाली, स्नी॰ ಕೆ॰थलू; ಮರ್ಯಾದೆ; ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ.

लाले, पु॰ ಹಂಬಲ; ಹಿರಿಯಾಸೆ; ---पड्ना ಬಹಳ ಆಸೆಯುಂ ಟಾಗು.

ಹावण्य, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ.

लावनी, स्त्री॰ ಲಾವಣಿ. लाव-लइकर, पु॰ ದಂಡುದಾಳಿ.

लावल्द्, वि॰ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ.

लावलाव, पु॰ ಅತ್ಯಾಶೆ. लावा, पु॰ ಅರಳು; ಜ್ನಾಲಾಮುಖ ಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ , ಕಲ್ಲು,

ಮಣ್ಣು, ತುರಳು. लावारिस, वि॰ ವಾರಸುದಾರನಿಲ್ಲದ; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯಿಲ್ಲದ.

लावारसी, स्त्री॰ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದೆ ಸೊತ್ತು.

लाश, स्त्री॰ ळैछः; ಶವ.

लास, पु॰ ६०४३ वृत् धैवंताः; ಒಂದು ಒಗೆಯ ಕುಣಿತ.

लासा, पु॰ ಅಂಟು; ಗೋಂದು.

432 हासानी, वि॰ अद्युक्षिणः; अर्ह कियाई, खो॰ जीवु तैः, स्वर्णहेः; हासानी ಬಳಿಯಲು ಅಥವಾ ಮೆತ್ತಲು ಕೊಡುವಕೂಲಿ. लिपाना, स॰ ಸವರು; ಮೆಶ್ತು; ಯಿಲ್ಲದೆ. स्यस्य, पु॰ २००८० राग्धितः **राह, खो॰** छर्रात्र. ಸುಣ್ಣ ಬಳಿ. लाहोल वला कूबत, पु० दीःवंधी लिपि, स्नी॰ ಅಕ್ಷರ; ಬರಹ. ದೊಡ್ಡವನು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ हिर्णवह, वि॰ ಬರಹದಲ್ಲಿರುವ. ತಿಗಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಕೆ हिप्त, वि॰ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ. ಯಾದಾಗ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉಚ್ಛ लिप्सा, स्री॰ क्लंथण ; सरी. लिफ्राफ़ा, पु॰ चार्तात्व थीए।; ರಿಸುವ ವಾಕ್ಯಾಂಶ. ಲಕೋಟೆ; ಕನರು. **ভিনা, যু**০ జీస్మే, ভি০గ.. खिफ़ाड़िया, वि॰ జంబ**ద**ಕೋಳಿ; ् हिन्साइ, पु॰ ಬಹಳ ಬರೆಯುವವ. हिस्तना, स॰ धरीव्याः; तुः०व ಆಡಂಬರೆ. लिबास, पु॰ °०विते; हैवविते; ರಚಿಸು. लिला, वि॰ धरैतः; धरैतंवक. लिखाई, खी॰ ठी९ थठ ; थठळ ; खिबासी, वि**०** ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡಿ ಉಡುವು. ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೂಲಿ. ರುವ; ತೋರಿಕೆಯ. लियाक्रत, खी० एक है; जीता ते हैं; लिखाना स॰ ಬರೆಯಿಸು. लिखापदी, **खो॰** घड्ट द्रुद्युच्च ದಕ್ಷತೆ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. लिखान्द्र, खी॰ ट्रेंश्चर ; धर्वर खिल्लाह, कि॰ ७७० ठेत कैंप्रीत्थू; ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ. ಕಾಗೆ. क्लिबत, वि॰ ಬರೆದ; ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. हिवाना, म॰ डैतीओर्राः; . ^{के कि} लियाना, स॰ ठांशीरा; धर्गराँ. ಯಿಸು; लिवा लाना ಜೊತೆ लिह, पु॰ ईल्वित्र है राज्या तर्ज ಯಲ್ಲಿ ^{ಕರೆತರು}. लिवाल, पु॰ चैकलिका चैक्का चुंजू उर्ज ; ನಾದ ರೊಟ್ಟ. लिहार, पु॰ ही. वि॰ की. लिपरना, अ० ७०६ఏ); ७५५ के. के. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ**ವ**. लिसान, स्त्री॰ रुग्धित ; ध्राग्लै. रिहाज, पु॰ ಆದರ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು. रियराना, स[्] ७०धित्रा; डघारू; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಪರಿವೆ; ಸಾ ಆಲಿಂಗಿಸು. स्थिता, अ० मंत्रपशुखाः; ಮೆತ್ತ ಗಮನ. ಲೃಡು; ಸಾರಿಸು

खिहाज़ा, विरु वित्रचुते; ಓಸ್ಕರ. * खुकना, अ० ಅವಿ ತುಕೊಳ್ಳು; लिहाफ, पु॰ ರಜಾಯಿ; ಹೊದೆ ಯುವ ಮೆತ್ಯೆ. लिहाड़ा वि॰ ಅಧಮ; रुःधः ; ಅಯೋಗ್ಯ. लीक, स्त्री॰ भिर्काः, मैठै; ರೇಖೆ: ದಾರಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ. सीख, स्ना॰ ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಟೆ; ಸೀರು; ಈರು. स्रीचड़, वि॰ ಸೋಮಾರಿ; ಮೈಗಳೃ. लीची, स्नी॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು स्रीद, स्त्री॰ ಲದ್ದಿ. सीन, वि॰ ಲಯಿಸಿದ; ಮಗ್ನ ವಾದ. स्रीपना, स॰ प्राठिप्ता; ಮैತ್ತು; ಬಳಿ. **ਲोपा-पोती, स्रो॰** ಗಾರಿ ಮಿತ್ತಿ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಸುವಿಕೆ. ಹೌಹ, ತೃಂ ನೀಲಗಿಡ. कीलना, स॰ ನುಂಗು. ಹುंगी, ജിಂ ಗುಡ್ಡೆ ; ಲುಂಗಿ. हुज, वि॰ कँ रंड. लुंड, पु॰ टा॰वं; रं॰ध॰दं.

छुंडा, वि॰ उँಕ್ಕೆ ಉದರಿಹೋದ (ಪಕ್ಷಿ). लुआडा, पु॰) ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ; लुआरी, स्त्री॰ े किंशे. ন্তুসাৰ, पु॰ দৈংেকা; ভ৽১১১; ಉಗುಳು.

लुआबदार, वि॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾದ. ಹ್ಞಾ, go ಮೆರಗು; ವಾರ್ನೀಸು.

ಹುದುಗು; ಮರೆಯಾಗು. लुक्रमा, पु॰ डंगडंगू ; स्र्वरं.

लुकाना, स॰ धध्नुताः; काताः ಗಿಸು.

लुग़त, स्त्री॰ ಭಾಷೆ; ನುಡಿ; ಶಬ್ದ ಕೋಶ; ನಿಘಂಟು.

खुगदा, पु॰ खुगदी, खो॰ } ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ. लुगाई, स्रो॰ ಹೆಂಗಸು; ಮಡದಿ. लुच्चा, वि॰ ಫೋಕರಿ; ಪೋಲಿ. लुरना, अ॰ ठेग्यं कार्यः हं ई ಕೊಳ್ಳು; ಲೂಟ ಮಾಡಲ್ಪಡು; ಸೂರೆಯಾಗು; ಕೊಳ್ಳೆಹೋಗು. लुटाना, स॰ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆ; ಸೂರೆ ಹೊಡೆ; ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆ; ದುಂದು

ವೆಚ್ಚ ಮಾಡು. लुटिया, स्त्री॰ क्षेच् क्षंत्रकाः; ತಂಬಿಗೆ.

लुदेश, पु॰ हर्णु]; ದರೋಡೆಖೋರ. लुराना, स॰ ಉರುಳಾಡಿಸು. लुद्कना, अ॰ ಉರುधाळा. लुइकाना, स॰ ಉರುಳಾಡಿಸು.

लुइना, अ॰ ಉರುಳು; ಬೀಳು.

ಕ್ಷಣ, पुಂ ಆನಂದ; ವಿನೋದ; ದಯೆ; ಅನುಗ್ರಹ; ಒಳಿತು.

हुस्क्री, वि॰ **ದತ್ತು** ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. लुनना, स॰ ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯು; ದೂರ ಮಾಡು.

लुनेस, पु॰ ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯುವವ. लुपना, अ॰ ಅಡಗು. लुस, वि॰ ಮರೆಯಾದ; ಅಡಗಿದ; ಕಾಣದ. लुमाना, स॰ क्रीक्षुका; क्रील्ळ ಗೊಳಿಸು; ಮರುಳುಮಾಡು. ೫೦ ಆಶಿಪಡು; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು. क्रुकना, अ० डंक गव्हें। द्धारकी, स्त्री॰ छील्लाका. - लुहार, पु॰ ಕಮ್ಮಾರೆ. ಡ್ಡ, ಫೊಂ ಬಿಸಿಗಾಳ್ಲಿ ल्ल, स्त्री॰ ಜ್ವಾಲೆ; ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ. **ल्रुकना, स॰ धै**ं के ळख्यू. ल्का, पु॰ क्ष्रार्टं. लूकी, स्त्री० टै वै. लूर, ची॰ ಅಪಹರಣ; ಲೂಟಿ. स्त्म, पु॰ धार्थ. ळूमना, अ॰ डंातं. लूला वि॰ ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಮೊಂಡ. ल्लू, वि॰ ಮೂರ್ಖ. लेंहड़ा, पु॰ ठांवी; कैंवां.

ಲೇಹ್ಯ; ಗಂಜಿ. हेकिन, अन्य• ಆದರೆ; ಪರಂತು. हेख, पु• ಲೇಖನ; ಬರಹ; ಬ ವಣಿಗೆ; ಲಿಕೃ. हेखक, पु• ಬರಹಗಾರ; ಲೇಖಕ.

हे, अन्य के ಮೊದಲುಗೊಂಡು. क्रिक

ತನಕ; ವರೆಗೆ.

खेखनी, स्त्री॰ ट्रैश्चिरे; ट्रैन्, खेर्च. ढेखा, पु॰ ट्रैन्; ट्रैनन्, ध्रन्, ध्रन्, ಎಡೆಕ.

लेखिका, स्त्री॰ ಬರಹಗಾರ್ತಿ. लेज़म, स्त्री॰ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುವ

हेरना, अ॰ ಮಲಗು. लेटाना, स॰ ಮಲಗಿಸು. होन, पु॰ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ನಕे; ಬರ ಬೇಕಾದ ಹಣ; ಲೇಣೆ. लेन-देन, पु॰ ಲೇವಾದೇವ; ಲೇಣೆ ದೇಣೆ. लेना, स॰ डीगैंदानिक्यु; ಕೊಳ್ಳು; ಪಡೆ. हेप, पु॰ ಲೇಪನ; ಮುಲಾಮು. लेपना, स॰ मंजिंछ ; धरे. लेखा, पु॰ ಕರು. लेव पु॰ दे॰ लेप. हेवा, पु॰ ಮಣ್ಣು ಗಾರೆ; ಗಚ್ಚು. लेवादेई स्त्री॰ दे॰ लेनदेन. लेवार, पु॰ ಮರಳುಗಾರೆ. केश, पु॰ ಚಿನ್ಹೆ; ಗುರುತು. लेसना, स॰ ९००४०; లೇಪಿಸು; ಹಚ್ಚು.

लेहाज़ा, कि॰ ಆದುದರಿಂದ लेस, वि॰ ಸಜ್ಜಿತ; ಸನ್ನದ್ಧವಾದ; ಸಿದ್ಧವಾದ. ಹोंदा, पु॰ ಮುದ್ದಿ; ಉಂಡಿ. ಹों, अस्य॰ ಇಕೆ/).

ಬುರಣೀಸು; ಉಳ್ಳಿ. स्रोक, पु॰ क्षतंड्रु ; क्षतं. लोकना, स॰ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೀಳದಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ಹಿಡಿಯುವುದು. लोकसंग्रह, पु॰ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನ लोबिया, पु॰ ೧೮ಸಂದಿ; ತಡಗಣಿ. ರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು. स्रोकाचार, पु॰ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವ ಹಾರ. ಹोकोक्ति, छी॰ ಗಾವೆ; ಸಾಮತಿ. स्रोकोत्तर, वि॰ ಅದ್ಭುತ; ವಿಚಿತ್ರ ನಾದ; ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ. लोखा, पु॰ ಹಜಾಮನ ಸಲಕರಣೆ ಗಳು. क्लोग, पु॰ ಜನ; ಮಂದಿ; ಮನುಷ್ಯ. ಹಾತ ಕಾಂ ಬಳುಕುವಿಕೆ; ಕೋಮ ಲತೆ. ರೃಂ ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ. स्रोचन, पु॰ ಕಣ್ಣು. स्रोदना, अ॰ ಉट्यंग. स्रोटा, पु॰ धि॰धाः; ड०थातै. स्रोटिया, स्रो॰ ಚಿಕ್ಚ ಚಂಬು. लोड़ना, स॰ ಆರಿಸು; ಬಿಡಿಸು; ಹೆಕ್ಕು. स्रोड़ा, पु॰ ರುಬ್ಬು ಗುಂಡು. लोथ, लोथी, स्रो॰ ळॅణ; ಶವ. स्रोथड़ा, पु॰ ठा०० मधे० छ. होन, पु॰ ಉಪ್ಪು;—मिर्च हरगाना ಉಪ್ಪುಕಾರ ಹಚ್ಚು; ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷ ಮಾಡು.

; स्त्री॰ तळाज्ञात ಕಂಬಳಿ; होना, वि॰ ಉಪ್ಪಿನ; ಸುಂದರವಾದ; ಲಾವಣ್ಯ ವುಳ್ಳ. लोनी, **स्त्री॰** क्ष[ा]ಳುಮಣ್ಣು ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ. लोबान, पु॰ ಲೋಬಾನ; ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ ; ಹಾಲುನುಡ್ಡಿ . •लोभाना, स॰ ನೋಹಿಸು; ಮರಳು ಮಾಡು. लोभार, वि॰ ಮುಗ್ಗ. लोम, पु॰ ಮೈ ನವಿರು; ಮೈ ಗೂದಲು. लोमड़ी, स्नी॰ ਨਹੈ. लोयन, पु॰ हिल्लू. लोर, वि॰ धं०धंँण. पु॰ ಕर्लूं (t) ; ಕಂಬನಿ. ಹारी, स्त्री॰ ಜೋಗುಳ ಪದ; ಲಾಲಿ. ಹोल, वि॰ ಆಲ್ಲಾ ಡುವ ; ಕ್ಷಣಿಕ. लोलक, पु॰ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಲೋಲಾಕು. ಹಾಹಾ, ಈಾಂ ನಾಲಿಗೆ; ಲಕ್ಷ್ಮ. लोवा, स्त्री॰ న්ටී. लोष्ट, पु॰ च्लूभः; कं०धी. **लोहँ**ड़ा∙ पु॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾನೆ. लोहा, पु॰ चंधीुछ; लोहे के चने ಆತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡು. लोहार, पु॰ ಕವಸ್ಮಾರ. **लोहित, वि॰ ಕೆ**ಂಪಾದ. लोहिया, पु॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾಮಾನು ಗಳನ್ನು ಮಾರುವವೆ.

लोहू, पु॰ ठ हुं, लों, अच्य॰ ವರೆಗೆ; ತನಕ. लोंकना, अ॰ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗು; ಕಾಣಿಸು; ಗೋಚರಿಸು.

होंग पु॰ లవంగద మర.
होंग पु॰ లవంగద మర.
होंग, पु॰ ಹುಡುಗ; ಹೈದ.
होंग़, स्ना॰ टा०भे; ಕೆಲಸದವಳು.
हों, स्ना॰ జ్వాలి; ರಾಗ; ಪ್ರೀತಿ.
होंकना अ॰ दे॰ होंकना.
होंकी, स्ना॰ సౌತೆಕಾಯಿ.
होंग़, पु॰ ಬಾದಾವು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ವುರಾಯಿ.

होद, खो• ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ; ವಾಪಸು ಬರುವುದು.

ಶोटना, ಇಂ ಹಿಂತಿರುಗು; ವಾಪಸು ಬರು.

स्टोंटफेर, पु॰ ಪರಿವರ್ತನ. स्टोंटाना, स॰ ವಾವಸು ಕೊಡು; ಹಿಂತಿರುಗಸು.

होंदाफेरी, स्री॰ ಹೋಗಿಬರುವುದು. होन, पु॰ ಉಪ್ಪು. होस, पु॰ थैंटिंस. होह पु॰ चैथु,छ; ಹಲಗೆ.

व

वंक, वि॰ ढाँ० क्वात. वंचित, वि॰ তাঁংসেরাল ছণু ছাু. वंदनवार, पु॰ ঙাঁংগেলে. वंदना, खो॰ সক্ষাসভূত; নালেই; ম্যুঙ.

वैदनीय, वि॰ ನಮಸ್ಪಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾದ. वंदित, वि॰ ಸಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वंदीजन, पु॰ कार्में प्रधिराः वंध्या, स्त्री॰ ಬಂಜೆ. 'वंश, पु॰ ಬಿದಿರು; ಕುಲ. ವಂಶೀಯರು; .वंशज, पु० ತಾನ. वंशघर, पु॰ ಕುಲದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. वंशलोचन, पु॰ ಬಿದಿರೆ। ಸುಣ್ಣ वंशी, स्त्री॰ పిక్టంగೋవి; ಕೊಳಲು वंशीय, वि॰ ವೆಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. व, अक्य॰ ಮತ್ತು; ಹಾಗೂ. वक, पु॰ ಬಕ ಪಕ್ಷಿ; ಕೊಕ್ಕರೆ. वक्रअत, स्त्री॰ ಗೌರವ; ಶಕ್ತಿ; ನಂಬಿಕೆ.

वक्रियत स्त्री॰ दे॰ वाक्रियत. वक्रावत, स्त्री॰ ಬೇರೊಬ್ಬನ ಪರ ವಾಗಿ ವಾದಿಸುವಿಕೆ; ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿ; ವಕೀಲರ ಕಸುಬು; ವಕಾ ಲುತ್ತು; ರಾಯಭಾರ.

वकालतनामा, पु॰ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಿ, ಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ; ವಕಾಲತ್ತು ನಾಮೆ. वकाहत, खो॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರು. ವುದು; ಉದ್ದಂಡತೆ. वकील, पु॰ ಲಾಯರು; ವಕೀಲ. वकुल, पु॰ ಹವಳದಗಿಡ.

वक्षा, र्वं॰ ప్రసంగ ; ಘಟನೆ. — क्र, रु॰ బుద్ది. वक्त, पु॰ कांध; ವೇಳೆ; ಸಮಯ । ಸಂದರ್ಭ; ಅವಕಾಶ.

वक्त्न्,-फ़वक्त्न्, कि॰ धार्ने; ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ; ಸಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ.

वक्तन्य, पु॰ कें(थर्च; ವಿಷಯ; वजीक्रा, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ. **ತಿಂ** ಹೇಳಬಹುದಾದ.

वक्ता, पु॰ ಭಾಷಣಕಾರ; ಉಪ ನ್ಯಾಸಕ.

वनतृता, स्त्री॰ ವಾಕ್ಷ ಟುತ್ವ; ಭಾಷಣ; ಹೇಳಿಕೆ.

वक्तृत्व पु॰ दे॰ वक्तृता.

बङ्गक, पु॰ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ; ದಾನದ ಸೊತ್ತು.

वक्कफ़नामा, पु॰ ದಾನಪತ್ರ. वक्र, वि॰ ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ.

बक्ष, पु॰ ಎದೆ.

वक्षस्थल, पु॰ ळु टळा ; ಎದೆ. वक्षोज, पु॰ रुर्ठ; ಮೊಲೆ.

वग़ैरह, अव्य० ನೊ ದ ಲಾ ದ ; ಇತ್ಯಾದಿ.

वचन, पु॰ ಮಾತು.

वज़न, पु॰ भाग्ठ; ಹೊರै; ತೂಕ. वज़नदार, वि॰ धार्ठकाट.

चज़नी, वि॰ ಭಾರವಾದ; ತೂಕವುಳ್ಳ. वजह, ಫೂ ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ.

वज़ा, स्त्री॰ ठय्हरू; क्री, इधीरू;

ಅಲಂಕಾರ; ರೀತಿ; ಬಗೆ;—दारी ಫೈಶನ್.

वजादार, वि॰ ಒಳ್ಳೆ• ಮೈ ಕಟ್ಟುಳ್ಳ.

वज्ञारत, स्त्री॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತನ.

वजाहत, स्त्री॰ ಸೌಂದರ್ಯ. वज़ाहत, स्त्री॰ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ. वज़ीअ, वि॰ ಹೇಯವಾದ.

वज़ीर, पु॰ ಮಂತ್ರಿ.

,वज़ीरी, स्त्री॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸ.

वज़ीरे-आज़म, पु॰ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ; ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.

बजू, पु॰े ನ ಮैंग ಜು ಮಾಡು ವ ನೊದಲು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

वजूद, पु॰ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ. वजूहात, स्त्री॰ केंठिलां पर्णे.

वज़्द, पु॰ ಚಿಂತಾ ಜನಕಸ್ತಿತಿ.

वज्र, पु॰ ವಜ್ರಾಯುಧ. वि॰ ಕಠಿಣ ವಾದ.

वज्रधर ರ ಇಂದ್ರ.

बर, पु॰ ಆಲದ ಮರ.

विदिका है स्त्री॰ ಗುಳಿಗೆ; ಮಾತ್ರೆ.

ag Įgo ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ; वरुक ∫ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿ.

विणिक्, पु॰ जुलुकारी; जर्डाहर; ನೈಶ್ಯ.

वतन, पु• ब्यानस्कूत; ಭೂಮಿ.

वतीरा, पु॰ ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ; ದುರ ಭ್ಯಾಸ; ಚಟ.

वत्त्व, पु॰ ಮೆಗು; ಬಾಲಕ; ಕರು; ಸಂವತ್ಯರ.

वस्तर, पु॰ ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ. वस्तल, वि॰ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ತನ ಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ವುಳೃವ.

वदन, पु॰ ಬಾಯಿ; ಮುಖः. ,वदान्य वि॰ ಶ್ರೆ ದಾನವೀರ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವ.

वाप, पु॰ ಕೊಲೆ; ಹತೈ; ನಧೆ. वापक, पु॰ ಕೊಲ್ಲುವವ; ಬೀಡರವ. वापू, को॰ ಮದುಮಗಳು; ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ; ಸೊಸೆ.

वध्य, वि॰ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲು ಯೋಗ್ಯ ನಾದ.

वन, पु॰ ಕಾಡು; ಅಡವಿ: ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾನ; ನೀರು.

वनचर, go ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಅಥವ್ರಾಮೃಗ.

वनज, पु॰ ವನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ; ಕಮಲ.

वनराजि) स्त्री॰ जु ह्यू तं र प्रकाळहः; वनराजी हे काढ्याका ठे.

वनस्थळी, स्त्री॰ ೨७ರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ; ಜಂಗಲು.

वनस्पति, स्त्री॰ ಮರಗಿಡಗಳು. वनस्पतिशास्त्र, पु॰ ಸಸ್ಯವಿಜ್ಞಾನ. विता, स्रो० ಹೆಂಗಸು. र वन्य, वि० ಅಡವಿಯ; ಕಾಡಿನ. वपन, पु० ತಲೆ ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ. वपा, स्रो० ಕೊಬ್ಬು; ನೆಣ; ವ್ಯವೆ. वपु, पु० ಮೈ; ಶ೯९೮; ರೂಪ. वफ्रा, स्रो० ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪಾಲನೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆನುಡಿ; ಸುಶೀಲತೆ.

वक्रादार, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರ.

वक्रादारी, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರತೆ.

वकात, स्त्री॰ प्राची; ಮರಣ; ಮೃತ್ಯು

वफ़्र, वि॰ ಹೆಚ್ಚಿನ; ಬಲಾತ್ರಾರ. वफ़्र, पु॰ ಪ್ರತಿನಿಧಿ.

वबा, ജി• ಪ್ಲೇಗು ಕಾಲರ ಮುಂ ತಾದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ; ಮಹಾಮಾರಿ; ಅಂಟುರೋಗ.

वबाल, पु॰ ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಘೋರ ವಾದ ವಿಪತ್ತು.

वमन, पु॰ ಕಾರುವಿಕೆ; ವಾಂತಿ.

वय, स्नी॰ वयस् , पु॰ } ವಯಸ್ಸು.

वयस्क, वि॰ ಪ್ರಾಯದ; ನಯಸ್ಸಿನ; ಯುವಕ.

वयोवृद्ध, वि॰ ನಯ ಸ್ಸಾದವ; ಮುದುಕ;ಹಿರಿಯ.

वरंच, अञ्च॰ ಹಾಗಲ್ಲದೆ; ಆದರೆ.

चर, go ಡೇವರು ಅಥವಾ ಮಹಾ ಪುರುಷರಿಂದ ಬೇಡಿದ ಮನೋ ರಥ; ವರ; ಮದುಮಗ; ಗಂಡ. च्चि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ.

वरक, पु॰ ಹಾಳೆ; ಪುಟ; ಚಿನ್ನ; ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪರೆಯಂತಿರುವ ರೇಕು.

वरगलाना, म॰ ಮೋಸಮಾಡುವುದು; ಉಬ್ಬಿ ಸುವುದು.

बरज़ित्रा, स्त्री॰ ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕನ ರತ್ತು.

वरदान, पु॰ ವರಪ್ರಸಾದ.-

वरती, खो॰ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪೋ ಷಾಕು; ನಮನತ್ತ.

वरन् ; अन्य॰ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ; ಪ್ರತಿ ಯಾಗಿ.

बरना, अस्य॰ कार्ते ಆಗದಿದ್ದರೆ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ.

वरयात्रा, स्त्री॰ ದಿಬ್ಬಣ.

बरासत, स्त्री॰ ಹಕ್ಕು ದಾರ ನಾಗಿರು ವುದು ; ಹಕ್ಕಿನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಆೆಸ್ತಿ.

बराह, पु॰ ळ०ते.

विरष्ट, वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪೂಜನೀಯ. वरेण्य, वि॰ ಮುಖ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ; ಪೂಜನೀಯ.

बर्क्स पु० दे० वरक.

वर्ग, पु॰ ಬಗೆ; ಜಾತಿ; ಶ್ರೀಣಿ; ದರ್ಜೆ. वांलाना स॰ दें वर्गलाना. वर्जन, पु॰ धीटां धेचें; डकुतं; धौटां बेजेंंचें, हैकेंदि. वर्जनीय, वि॰ धीधा, धीटां धीटां

वर्जनीय, वि॰ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲು ಯೋ ಗೈವಾದ; ನಿಷೇಧಿಸಲರ್ಹವಾದ. वर्जित, वि॰ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತ್ಯಜಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ.

,वर्ज्य, वि॰ दे॰ वर्जनीय.

वर्ण, पु॰ ಬಣ್ಣ; ರಂಗು; ಆಕ್ಷರ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮುಂತಾದ ಜಾತಿಭೇದ.

वर्णन, पु॰ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುನಿಕೆ; ಹಿತ್ರಿ ಸುನಿಕೆ; ಬಣ್ಣ ಸುನಿಕೆ; ವರ್ಣನೆ.

वर्णमाला, स्त्री॰ ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ.

वित, वि॰ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वित्तेन, पु॰ ವ್ಯವಹಾರ; ವರ್ತನೆ; ವೃತ್ತಿ; ಪಾತ್ರೆ.

वर्तमान, वि॰ ಈಗ ನಡೆದು ಬರು ತ್ತಿರುವ. पु॰ ಸಮಾ ಜಾರ; 'ವೃತ್ತಾಂತ.

वर्त्तुल, वि॰ ಗುಂಡಾಗಿರುವ; ದುಂಡ ನೆಯ.

वर्दी, स्त्री० दे० वरदी.

वर्द्धक, वि॰ ಬೆಳೆಯಿಳುವಂಥ; ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ.

बर्द्धन, पु॰ धेंं इंद्रिक्षी ; श्रास्तु डे. बर्ना, अन्य॰ दे॰ वरना.

वर्म, पु॰ ಕವಚ ; ಬತ್ತ ೪ಕೆ. वर्ष, पु॰ ವರುಷ ; ಸಂವತ್ಸರ. वर्षगांड, स्त्री॰ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ; ಜನ್ಮ ದಿನ.

वर्षा, स्त्री॰ ಮಳೆ.

वर्षाकाल, पु॰ ಮಳೆಗಾಲ.

वलय, पु॰ ಮಂಡಲ; ಸುತ್ತು; ಆವ ರಣ.

r वलियति, वि॰ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ; ಗುಡಿಕಟ್ಟಿದ.

ತನಾನಾ, पु∘ ಆನೇಶ; ಭಾವೋ ಈ ದ್ರೇಕ.

्वलाका, सी॰ ಕೊಕ್ಕರೆ; ಬಕಪಕ್ಷ. वली, सी॰ ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ; ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ಸಾಲು. g॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮ; ಸಾಧು.

वाक्कल, पु॰ ಮರದ ತೊಗಟೆ; ನಾರು ಮಡಿ.

बल्द, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

विद्यित, स्नो॰ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದು; ಪ್ರವರ.

बल्मीक, पु॰ ಹುತ್ತ; ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ.

वहारी } स्त्री॰ धर्ी; లडी.

वहाह, अव्यः गंड्यु ವಾಗಿ ; ದೇವರ ಆಣೆ.

विश्विका है स्त्री॰ ಬಳ್ಳಿ ; වತೆ.

वश, पु॰ ७० हैं; ७०० हैं कि कार्य;—चलना व्याद्भ तर्वे.

वशवर्ती, वि॰ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ; ಅಧೀನವಾದ. वशीकरण, पु॰ वष्टं छिर्रे सैन स्मृ करे. वशीकृत, वि॰ वष्टं छिर्रे सैन स्मृ णुध्:

व्याभित, वि॰ ವಶಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಅಧೀನನಾದ.

वसअत, स्त्री॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. वसन, पु॰ ಬಟ್ಟಿ; ವಸ್ತ್ರ. वसह, पु॰ ಎತ್ತು; ಬಸವ.

वसीका, पु॰ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿ

ಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ
ಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲೆಂದು
ಸರಕಾರದ ಬಳಿ ಇಡುವೆ ಠೇವಣಿ
ಹಣ ಅಥವಾ ಆ ಹಣದಮೇಲೆ
ಬರುವ ಬಡ್ಡಿ.

वसीयत, स्त्री॰ ಮೆರಣ ಶಾಸನ.

वसीयतनामा, पु॰ ಮರಣ ಶಾಸನ ವನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ರ; ಉಯಿಲು. वसीला, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಸಹಾಯ;

ಸಾಧನೆ; ಉಪಾಯ. वसुंबरा } स्त्री॰ ಭೂಮಿ; ವೃಥ್ವಿ.

वस्क, पु॰ ದೃಢ; ನಂಬಿಕೆ; ಪರಿ ಶ್ರಮ.

वस्ल, वि॰ ದೊರೆತ; ಪ್ರಾಪ್ತ; ಪಾವತಿಯಾದ. पु॰ ಪಾವತಿ; ಸಂದಾಯ ವಸೂಲು.

वस्ली, स्नो॰ ಪಾವತಿ; ವಸೂಲ.

वस्तु, स्त्री॰ प्रडंगु ; ಗೋಚರವಾಗುವ ಪದಾರ್ಧ ; ನಾಟಕದ ಕಥನ.

वस्ताः; अन्य॰ ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ

वरफ, पु॰ ವಿಶೇಷತೆ; ಗುಣ; ಹೊಗ वांछित, वि॰ ಕೋರಿದ; ಬಯಸಿದ; ಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ. वस्ल, पु॰ ಎರಡು ವಸ್ತು ಗಳ ಕೂಡು ನಿಕೆ; ಸೇರುನಿಕೆ; ಸಂಧಿಸುನಿಕೆ. वहदत, स्त्री॰ ಒಂದಾಗುವುದು; ಐಕ್ಯ ವಾಗುವುದು; ಏಕತ್ವ. वहन, पु॰ ಹೊರುಏಕಿ. वहम, पु॰ डह्या विशेवधने ; ಅरा ಮಾನ; ಭ್ರಾಂತು; ಸಂಶಯ. बहशत, स्त्री॰ ಅನಾಗರಿಕತೆ; ಹುಚ್ಭು; ಮಂಕುತನ; ಜೀವ ಕಳೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. वहशी, वि॰ का कितं; वर्तु; ಅरा ಗರಿಕ. वहाँ, कि॰ ಅಲ್ಲಿ; ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. वहिरंग वि० दे० बहिरंग. वहिष्कृत, वि॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಟರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वहीं, अव्यं ७ ಅಲ್ಲಿಯೇ; ಅದೇಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ. वहीं, स्त्रो॰ संशुर्ठता डत् हों तं॰ ಬರರಿಗೆ ಅಥವಾ ದೂತರಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಆಜ್ಞೆ. सर्वे ७ ಅವನೇ; ಅವಳೇ; ಅದೇ.

ಪರಿಜ್ಞಾನ; ಪರಿಚಯ. वाज्ञया, पु॰ ಘಟನೆ; ನೃತ್ತಾಂತ; ಸಮಾಚಾರ. ಬಾತ್ಮೀದಾರ. ಸುವ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ. वाक़िफ़, वि॰ ಅರಿತ; ತಿಳಿದ; ಪರಿ ಚಿತ; ಅನುಭವವುಳ್ಳ. वाकिक्रकार, वि॰ ಅನುಭವಿ; ಬಲ್ಲವೆ. ನಾದವ. वहीद, वि॰ रगधिಯಿಲ್ಲದ; ಎಣೆ वागीश, पु॰ ಬೃಹ್ಮ ; ಕವಿ. ಯಿಲ್ಲದ; ಅದ್ಭುತ. वांछनीय वि॰ ಕೋರಬಹುದಾದ; ಬಯಸುವಂಥ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ತ. ವಾಗ್ದಾ ನ. वांछा, स्त्री॰ चैंग टैंचे; ७ श्रें हुँ; ಬಯಕೆ. ಬಲ್ಲವ.

ಅಪೇಕ್ಷ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वांति. ജീಂ ಕಾರುವಿಕೆ; ವಮನ; ವಾಂತಿ.

वा, अव्य॰ ಅಥವಾ.

वाइज़ पु॰ ಧರ್ಮೀಪದೇಶಕ; ಉಪದೇಶಕ್ಕ

्वाइदा, पु॰ दे॰ वादा.

वाक्कई, वि॰ ನಿಜವಾದ; ಯಥಾರ್ಥ ವಾದ; ವಾಸ್ತ್ರವವಾದ. ಆ. ಇ. ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ; ವಾಸ್ತ್ರವವಾಗಿ. वाक्तफ़ियत, स्त्री॰ । এংখ্য ; এট্র ;

वाक्रया-नवीस, पु॰ मध्यू मार्च ;

वाका, वि॰ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ; ಘಟ

वाक्पटु, वि॰ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರ

वाग्जाल, पु॰ ನೂತುಗಳ ಆಡಂಬರ. वादान, पु॰ ಮಾತು ಕೊಡುವಿಕೆ:

वाम्मी, पु॰ धैत्रुत ಮाड्र राव

वाचक, वि॰ ತೋರಿಸುವ; ಸೂಚಿ ಸುವ; ಓದುವವ; ವಾಚಕ. वाचन, पु॰ ಓದುವಿಕೆ; ಪಠನ. वाचियता, वि॰ ಓದುವವ; ವಾಚಕ. वाचा, स्त्री॰ काडा; रु. की: काडा; ವಚನ. বোৰাল, বি॰ ಮಾತುಗಾರ; ವಾಚಾಳಿ; ವಾಕ್ಸ್ಟ್ ಟು. वाची, वि॰ ಸೂಚಿಸುವ; ಬೋಧ ಪಡಿಸುವ; ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ. . वग्स्य, वि॰ ಹೇಳಬಹುದಾದ. वाज़, पु॰ ಉಪದೇಶೆ. वाजिब र वि॰ ಯೊಗೈವಾದ; ತಕ್ಕ; वाजिबी 🗦 ಉಚಿತವಾದಿ. वाजी, पु॰ ಕುದುठै; ಒಡೆದ ಹಾಲಿನ ನೀರು. बार, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಕಟ್ಟಡ. वादिका, स्त्री॰ डैलिध ; श्राच्यू त. वाण, पु॰ ಅ०था. वाणिज्य, पु॰ ज्ञु, क्रावरं. बात, पु॰ का थे; का था. वातायन, पु॰ ಸಣ್ಣ ಕಿಟಕ; ಜಾಳಂದ್ರ. बातुल, पु॰ कां खुः । शार्तु डुः. बात्सल्य, पु॰ डंग्वं डंग्वी अर्था ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನುಕ್ಕಳ ಮೇಲ ರುವ ಪ್ರೀತಿ; ಮಮತೆ. वाद, पु॰ ಚರ್ಚಿ; ನಿವಾದ. वाद्विवाद्, पु॰ ವಾಗ್ಪಾದ ; ಚರ್ಚೆ. वाता, पु॰ बंक्षतः, बाज्ञः, वासा-न्यांस, पु॰ डे१ब्रीग्टर् ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ವಾಗ್ಧಾನ.

चादी, पु॰ ಫಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ. वानर, पु॰ ಕೋತಿ; ಮಂಗ. वापम, वि॰ ಹಿಂದಿರುಗಿದ; ಹಿಂದಿರು ಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತಿರುಗಿಬರುವ. वापसी, वि॰ ತಿರುಗಿಬರುವ; ವಾಪಸು ಬರುವ. ಟಾಂ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ. वायी, स्त्री॰ ಭಾವಿ. वाम, वि॰ २ ७ वतं व्ये थः । २ व : ವಿರುದ್ಧ ; ಡೊಂಕಾದ. वामन, वि॰ ਨੈਫ਼ੂ; ਚੁੰਤੂ. वामा, खी॰ कैंग्तिंगः ; हैंु. वारंवार, अन्य० दे० बारंबार. बार, पु॰ धानी था: डढी; प्रथ: ಪ್ರಹಾರ; ಕ್ಷಣ; ದಿವಸ; ಧಾಳಿ —कारना ಧಾಳಿಮಾಡು. वि**॰** ಸಮಾನವಾದ. वारदात, ജിಂ ದುರ್ಘಟನೆ; ಅನಾ ಹುತ; ದೊಂಬಿ; ದಂಗೆ. वारना, स॰ ನಿವಾಳಿಸು; ಬಲಿಕೊಡು. वारपार, पु॰ तंत्रेळा व ह्नु वैळा ದಂಡೆಗಳು; ತುದಿಮೊದಲು; ಕೊನೆ. वारफेर, स्त्री॰ थण्डै; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ; ನಿವಾಳಿ. वारांगना, स्त्री॰ ವೇಶೈ ; रक्रई. वारा, पु॰ ಉಳಿತಾಯ; ವಿಚಿತನ್ನಯ; ಪ್ರಯೋಜನ; ಲಾಭ. ಡಿಂ ಅಗ್ಗ ವಾದ; ಲಾಭಕರವಾದ. ನಿರ್ಣಯ; ಶಿಷ್ಕರ್ಷೆ.

वारिस, पु॰• ದಾಯಾದ; ಉತ್ತರಕಾಧಿ• वाही, वि॰ ನಿರರ್ಥಕ; ನಿಷ್ಟ್ರಯೋ ಕಾರಿ; ವಾರಿಸು. वारणी, स्त्री॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯಿ. बार्त्ता, स्त्री॰ ಸುದ್ದಿ; ಮಾತು. वार्त्तालाप, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ. बाईदव्य, पु॰ ಮುಪ್ಪು. वाला प्रत्य॰ प्रः धः प्रत्यः प्रत्यः च ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ: मकानवाला. बालदैन, पु॰ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು. वालिद, पु॰ ತಂದೆ. वालिदा, स्त्री॰ ತಾಯಿ. वावेला, पु॰ ಗೋಳಾಟ; ರೋದನ; ಗದ್ದಲ. वासना, स्त्री॰ थळा है; वर्ध्हुं. वासर, पु॰ वैतं; वैत्रतं. **बास्ता, पु॰** ಸಂಬಂಧ; ವೈುತ್ರಿ; ಸ್ನೇ ಹ. वास्ते, अव्य॰ ಓಸ್ಟ್ರರ; ಸಲುವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ. बाह, अल्य॰ ಭ೮ೆ; ಭ೪ರೆ; ಸೈ. बाहवाही, स्त्री॰ ಕೊಂಡಾಟ; ಹೊಗ ಳಿಕೆ. वाहिद, वि॰ ఏर्च; ಒಂಟೆ. पु॰ ಈಶ್ವರ; ಏಕವಚನ वाहिनी, स्त्री॰ ग्रीत्रुः वाहिब, वि॰ ಉದ್ಪಾರವಾದ. बाहिमा, पु॰ ಕಲ್ಪ ನಾಶಕ್ತಿ. बाहियात, वि॰ ಉಪಯೋಗ್ನಿಲ್ಲದ; ೯; ಕೆಟ್ಟ್ ಕಿ ನೀಚ.

ಜಕ; ಮೂರ್ಖ. ಫಾಂ ಬೈಗಳು. वाही-तबाही, वि॰ ७ मं० थातू. स्त्री॰ ಬೈಗಳ. विकट, वि॰ ಭಯ ः ಕರವಾದ : ಡೊಂಕಾದ; ಕಠಿಣ. विकराल, वि॰ ಭಯಾನಕವಾದ; ಭಯಂಕರ. विकल, वि॰ ಕಳನಳಗೊಂಡ. विकल्प, पु॰ ध्रुगु० है. विकसना, अ॰ ಅರಳು ; ವಿಕಸಿಸು. 🕶 विकास, पु॰ ಪ್ರಸಾರ; ಅರಳು ಏಕೆ; ಕ್ರಮೇಣ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಿಕೆ. विकीणं, वि॰ ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಯಾದ. विकृत, वि॰ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ; ಅಸ್ವಾ ಭಾವಿಕ. विक्रमाब्द, पु॰ ವಿಕ್ರಮೂದಿತ್ಯ ಶಕೆಯ ವರ್ಷ; ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ. विक्रमी, वि॰ ಬಲಶಾಲಿ. विक्रेता, पु॰ ಮಾರುವವ. विक्षिप्त, वि॰ ಘುಚ್ಚು ಬಿಡದ : ಮನ ಶ್ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ. विश्चवनं, वि॰ ದುಃಖಗೊಂದ. विख्यात, वि॰ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. विगत, वि॰ ಕಳೆದ; ಕಳೆದುಹೋದ; ಗತಿಸಿದ. विप्रह, पु॰ % तर; ಕथळ; ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ.

विगल्ति, वि॰ कैंग्डिं ; क्रिंगत. विञ्च, पु॰ डेंढें; खढ़्यस्तें; डेंग्विंटें. विचरण, पु॰ तेंढें क्रिंग्डेंं केंद्र

ಡುನಿಕೆ; ಸಂಚರಿಸುನಿಕೆ.

विचरना, अ॰ ಓಡಾಡು; ತಿರು ਨਾਰಡು; ಅಡ್ಡಾಡು.

विचलना, अ० ७ क्षैु क्षारहाताः ; कृष्णिकी क्ष्युः.

विचिल्ति, वि॰ ఆ ಸ್ಥಿರವಾದ; ಹಂಚಲ.

ेविचार, पु॰ ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಏಚಾರ.

विचारशील, पु॰ ఏस्नाटठां हं ६ भुँठा स्टंशास्त्री तम्राज्य सुद्धाः विचारणीय, वि॰ स्टंशास्त्री त यो स्वात

विचारना, स॰ ಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾ ರಿಸು.

विचाराधीन, वि॰ ಗಮನದಲ್ಲಿರುವ. विच्छिन्न, वि॰ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ ; ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

विद्योह, पु० ವಿರಹ; ವಿಯೋಗ. विजन, वि० ಏಕಾಂತ; ಬೀಸಿಣಿಗೆ. विजय, स्त्री० ಗೆಲುವು; ಜಯ.

विजाति, वि॰ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ; ಅನ್ಯಜಾತಿಯ.

विजातीय, वि॰ ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರದ; ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ.

विजारत, स्त्री॰ ಮಂತ್ರಿತ್ವ ; ದಿವಾನ ಗಿರಿ. रिविजेता, पु॰ ಗೆಜ್ಞವ; ಜಯಶೀಲ ನಾದವ.

विज्ञ, वि॰ ಅರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

विज्ञप्ति स्त्री॰ ಜಾಹಿರಾತು; ಪ್ರಕ ಟಣೆ; ಇಸ್ತಿಹಾರು.

विज्ञापन, पु॰ ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಗಾಗಿ ಹೊರಪಡಿಸುವ ಸೂಚನೆ; ಪ್ರಕಟಣೆ.

वि**टप, पु॰** ಮರ.

विडंबना, स्त्री॰ ಅನುಕರಣಮಾಡು ವಿಕೆ; ಅಣಕಿಸುವಿಕೆ; ಎಗತಾಳಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.

विद्रना, अ॰ ಚದರಿಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾ ಸಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಓಡಿ ಹೋಗು.

विदारना, स० ಚದರಿಸು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡು; ನಷ್ಟ ಪಡಿಸು; ಓಡಿಸು; ಅಟ್ಟು.

विडाल, पु॰ ಬಿಕ್ಕು. वितरण, पु॰ ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಹಂಚುವಿಕೆ.

वितरना, स० ಹಂಚು. वितकं, पु॰ ಸಂದೇಹ; ಆನುಮಾನ. वितान, पु॰ ಮಂಡಪ. वित्त, पु॰ ಹಣ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

विद, पु॰ ಆರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ಪಂಡಿತ. विदरना, अ॰ ಹರಿದುಹೋಗು. स॰ ಹರಿ. 445

विदा, बी॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ;—होना ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

विदाई, खो॰ ಆಗಲುವಿಕೆ; ಹೊರಡು ವಿಕೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರ ಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ.

विदारना, स॰ ಹರಿ; ಸೀಳು; ಸಿಗಿ. विदारित, वि॰ ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೀಳ ಲ್ಪಟ್ಟ.

विदित, वि॰ चार्त्य विदेशकात ; भेरेत ; ७० ड.

विदीणं, वि॰ ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಡೆದು ಹೋದ.

विद्षना, स॰ क्षे किरा ; नाका.

विद्यालय, पु॰ क्राव्टिंग्ड.

विद्युत्, स्नो॰ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ.

विद्रुम, पु॰ ळ्ळई.

विद्रोह, पु॰ शैडा० है; थांवा क्यांतर स्वाप्त स्वाप्त

विहेष, पु॰ ದ್ವೇಷ; ಹೆಗೆತನ; ವೈರ.

विष्रना, स्नी॰ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವದು; ಆಗಲಿರುವುದು; ವಿಧಿ. पु॰ ಬੁಹ್ಮ.*

विभाता, पु॰ ಮಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತ; ಬ್ರಹ್ಮ.

विधान, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ಕಟ್ಟುಪಾಡು ; ಪದ್ಧ ತಿ. ैविघायक, पु॰ ಮಾಡುವವ; ರಚಿಸು ವವ; ಏರ್ಪಾಡು ವೂಡುವವ. वि॰ ರಚನಾತ್ಮಕ.

विधि, स्नी॰ ಕ್ರಮ; ನಿಯಮ; ವಿಧಾನ.

`विधिवत्, किः ನಿಯಮದಂತೆ; , ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ; ಉಚಿತ · ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

विषुर, वि॰ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತವ. विनति) स्त्री॰ ಬಿನ್ನಹ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; विनती) ವಿನಂತಿ.

विनम्न, वि॰ धार्गिय; ವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

विनय, ছািি হচু কৃচি ; ಬಿನ್ನಹ. विनसना, अ॰ का एगिः ; ನಶಿಸು. विना, अक्य॰ অಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ; ವಿನಹ.

विनाश, पु॰ ಅಳಿವು; ನಾಶ. विनिमम, पु॰ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬದಲು ಮತ್ತೊಂ ದನ್ನು ತೆಗೆ ದು ಕೊಳ್ಳು ನಿ ಕೆ; ಆದಲುಬದೆಲು; ಪರಿವರ್ತನ.

विनियोग, पु॰ ಉವಯೋಗ; ಪ್ರಯೋಗ.

विनीत, वि॰ ವಿನಯಶೀಲ.

विनोद, पु॰ ತಮಾಷೆ ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ ; ಆನಂದ.

विन्यास, पु॰ ಇರಿಸುವುದು; ಅ७० ಕರಿಸುವುದು. विषस्, पु॰ गु॰ गु॰ गुः इंड्रं, ठिरील प्रसु; सुंडेजाते; ग्रंड्रं, ठिरील प्रसु; सुंडेजाते; ग्रंड्रं, विपन्न, वि॰ मह्मुत्रं विपन्न, वि॰ मह्मुत्रं विप्रेत, वि॰ मह्मुत्रं विपर्वेत, वि॰ मह्मुत्रं केंद्रं, ठिराद्रं जाता, सुंडेम्लियात, वि॰ मह्मुत्रं केंद्रं कें

ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಇಲಾಖೆ. विभाजन, पु॰ ಭಾಗಿಸುವಿಕೆ; ಹೆಂಚು ವಿಕೆ.

विभव, पु॰ ಐಶ್ವರ್ಯ; ಧನ; ಸಿರಿ.

विभाग, पु॰ भागतं; काराः; ७०४;

विश्रांत, वि॰ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. विभिन्ना, वि॰ ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; तात्रात्रात्रुका ರದ; ಬಗೆಬಗೆಯ.

विभिन्नता, स्रो॰ धैरादा; बुंडगुर्त. विभीषिका, स्रो॰ ध्रय्यान्टर्नेलाध. विभेद, पु॰ धैरादा; बुंडगुर्त.

विमारी, पु॰ ಭೀಬ, ಮೃತ್ಯಾಗ. विमारी, पु॰ ಸಮಿಗ್ಪ್ರಹ; ಸಲಹೆ; ವಿನುರ್ಶ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

वि**मर्शन, पु॰** ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ.

विषस्, पु॰ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷ; ವಿರೋಧ 'विभिन्न, वि॰ ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲವ; ಸ್ವಚ್ಛ; ಪಕ್ಷ; ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಶತ್ರು. ನಿರ್ಮಲ.

विमाता, स्त्री॰ ತಂದೆಯ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಮಲತಾಯಿ.

विमुक्त, वि॰ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿದ. विमुख, वि॰ ಪ್ರತಿಕೂಲ; ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದ.

विमोचन, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ. विमोह, पु॰ ಅಜ್ಞಾನ; ಭ್ರಾಂತು. वियोग, पु॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.

वियोगी, षु॰ ಅಗಲಕ್; ಏರಹ. वियोगी, वि॰ ತನ್ನ ಇನಿಯಳನ್ನು ಅಗಲಿರುವ.

विरक्त, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ; ಅನಾಸಕ್ತ; ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ; ಉದಾಸೀನ.

विरक्ति, स्त्री॰ ವೈರಾಗ್ಯ; ಬೇಸರ; ಉದಾಸೀನತೆ.

विरचित, वि॰ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬರೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟ.

विस्त, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ.

विसमना, अ॰ ಮನಸ್ಸಿಡು; ಅನು ರಕ್ತನಾಗು; ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.

विस्ल, वि॰ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ್ರದ; ದುರ್ಲಭವಾದ; ತಿಳಿಯಾದ; ತೆಳುವಾದ; ತುಸ; ಸ್ವಲ್ಪ.

विरले, अव्य॰ धळंड ಕಡಿಮೆ; ದುರ್ಲಭ.

विरस, वि॰ ಸಪ್ಪೆ ; ನಿಸ್ಸಾರ. विरह, पु॰ ಅಗ©ಕೆ ; ವಿಯೋಗ.

ಭಿಸು; ವಿಲಾಸದಿಂದಿರು; ಆನಂ ವೈರಾಗ್ಯ; ವಿರಕ್ತಿ. विराजना, अ॰ ಶೋಭಿಸು; काक्ष ದಿಸು. ರಾಗಿರು; ಮಂಡಿಸು. विलाप, पु॰ ಗೋಳಿಡುವಿಕೆ. विस्रापना अ॰ गैंश्थिकः; ಶೋ विराजित, वि॰ संग्रेडी भेड कार्ट ; ಕಿಸು. ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. विलायत, पु॰ ಹೊರದೇಶ; ಪರ विराजमान, वि॰ ह्य का ह का ह ದೇಶ ಸೀಮೆ. ವಾದ; ಶೋಭಾಯಮಾನ. विलायती, वि॰ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾ विराट, वि॰ धळपटीबदू. ರಾದ; ವಿದೇಶ; ಪರದೇಶಿ. विराम, पु॰ डढीक्या और ; हिंछा विलास, यु॰ संश्राधीनात. ವಿಕೆ ; ವಿಶ್ರಾಮ. विलीन, वि॰ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ; र्थेंठंडंऽ विरासत, स्त्री॰ పిత్రార్కి ವಾರಸು. ಹೋದ. विलोकना, स॰ तैशाखा ; ಅवर्णाः विरुद्, पु॰ ಬಿರುದು; ಕೀರ್ತಿ. विरुद्ध, वि॰ ವಿರೋಧವಾದ. ಕಿನ್ನು विरेचक, वि॰ ಭೇದಿಯ ನ್ರುಂಟು विलोचन, पु॰ चॅछ्रू. विलोल, वि॰ ಚಂಚಲ; ಸುಂದರ. ಮಾಡುವ. विवरण, पु॰ ತಪಶೀಲು ; ವಿವರಣೆ. विरेचन, पु॰ ಭೇಧಿ; ಜುಲಾಬು. विरोध, पु॰ ಹಗೆತನ; ವಿರೋಧ. विवर्तन, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ. विवृश, वि॰ ಯತ್ನ ವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಹ विरोधी, वि॰ ఏರೋಧಿಸುವ. पु॰ ಹಗೆ; ಶತ್ರು; ವೈರಿ. ವಿಲ್ಲದೆ. विवाह, पु॰ ಮೈದುವೆ; ಲಗ್ನ. विलंब, पु॰ डंखं; मार्जिकारं; विवाहिता, वि॰ ಮದುವೆಯಾದ ವಿಳಂಬ. ವಳುೆ. विलक्षण, वि॰ ಅದ್ಭುತವಾದ; ಅಪೂ विविध, वि॰ ಬಗೆಬಗೆಯ; ನಾನಾ ರ್ವವಾದ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ. विलखना, • अ० दाश थेंड राग ; ಪ್ರಕಾರದ. ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳು. ಈ ಕಂಡು विवेक, पु॰ डै९ै्र**९** है; थातू; ಕೊಳ್ಳು ; ಪತ್ತಿಮಾಡು. ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನೆ. विरुपना, अ॰ ಆಳು ; ವಿಲಾಹಿಸು. विवेचन, पु॰ 🔰 ಪರಿಶೀಲನೆ; विवेचना, ಫಾಂ∮ ವಿಮರ್ಶೆ.

विलमना, अ॰ डढकाटिं।

448

विशद, वि॰ मूं स्नुज्जतः; रीಮाण्य ज्ञातः; मूं स्नुज्जतः; थीणेळाः; ठीमुं, बंजातः.

विशारर, वि॰ ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನು ಪಡೆದವ; ಕಾರ್ಯ ಕುಶಲ; ದಕ್ಷ.

'বিষিছে, বি॰ ಕೂಡಿದ; ಯುಕ್ತ; ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನುಳೃ.

विष्णुंबल, वि॰ ತಿಹಿಯಲ್ಲದ; ಸ್ವೀಚೈಯ.

िले<mark>शेषता, स्त्री॰</mark> ಹೆಚ್ಚು ಗಾರಿಕೆ; ಆಸಾಮಾನ್ಯತೆ; ವಿಶೇಷತೆ.

विश्लेषण, पु॰ ಬೆ[°] ರಿಬೇರಿಯಾಗ ವಿಂಗಡಿಸುವಿಕೆ.

विश्व, पु॰ क्षतं अुः; गुंग्रं वर्धः विश्वस्तीयः, वि॰ तं श्याळाळाळाळा. विश्वासः, पु॰ तं श्येष्टः

विश्वासघात, पु॰ ಮೋಸ; ದ್ರೋಹ. विश्वासपात्र, पु॰ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾದವ.

বিষানী, বি০ ব০ গুলু কু. বিষম, বি০ খং অলঃ গুনু (ম০ গ্রু). বিষযক, বি০ ম০ গ্রুত গ্রুত ১ ব আর.

विषेला, वि॰ విಷವೃಳ್ಳ. विष्टा, হ্বা॰ వుల; ಹೆಂಟಿ. विस्तंन, पु॰ ಬಿಡು, ವಿಕೆ; ಮುಕ್ತಾ ಯ.

विसाल, पु॰ ಕೂಡಿಕೆ; ಸೇರಿಕೆ. विस्तार, पु॰ ಹರವು; ವಿಸ್ತ್ರಾರ. विस्तारना, स॰ ಹರಡಿಸು; ವಿಸ್ತ ರಸು.

विस्फोट, पु॰ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿತಾಗಿ ಒಡೆ ್ರಯುವುದು.

विस्मय, पु॰ एशू र्काट. विहंग, पु॰ करेंचु. विहरना, अ॰ औराज

विहरना, अ॰ ंडेठा ताव्या ; ವಿಷ ರಿಸು.

विहार, पु॰ ತಿರುಗಾಡುವಿಕೆ. विह्वज, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. वीरता, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ. वीरान, वि॰ धैंंंगाच्छाद; काಳाद; कार्राधिद्व.

वेतन, पु॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ; ತಲಬು. वेदना, स्त्रो॰ ಪೀಡೆ; ನೋವು. वेदी, स्त्रो॰ ಆಟ್ಟ; ಪೇದಿಕೆ. वेधना स॰ ಚುಚ್ರು; ಕೊರೆ.

वेबशाला, खी॰ रहूँ डुँ डगर्एं; యంತ್ರ डगर्एं; भारीत(४डगर्डु डैन(दे राग्ध्य).

वेला. स्त्री• ಸಮಯ; ಹೊತ್ತು; ವೇಳೆ.

वेस) पु॰ ವೇಷ; ಸೋಗು; ಅಲಂ वेष) ಕಾರ; ರೂಪ. वैदेशिक, वि॰ ಪರದೀಶದ. वैदा, पु॰ ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತೃಕ.

वैघ, वि॰ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ. वैघानिक, वि॰ ಶಾಸನ ಸಮ್ಮತವಾದ. वैष पु॰॰ळगैंडर.

ಇಳ ಆರ್ಥಿಯಗಳು. ಇಗೆ, ಡಾಂ ಹಾಗೆ; ಸುಮ್ಮನೆ. च्यंग र पु॰ ಎಗತಾಳಿ; ವ್ಯಂಗ್ಯೌ; । शअवान, पु॰ ಅರಬೀವರ್ಷದ ಎಂಟ इयंख्य ∫ात्रव्यक्ट्रहर. व्यंजना, स्त्री॰ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ

ವ್ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು.

ब्यक्त, वि॰ शुद्धुः **च्या, वि॰ क्**रिजें पर्गी०० वि. व्यय, पु॰ जैंध्नु ; रुग्धं. व्यवस्था, स्त्री॰ ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ब्याख्यान, पु॰ धाळ्छा; शास्त्रज्ञ, मं. **ब्याध, पु॰ ಬೇ**ಟಿಗಾರ.

ब्यापना, अ॰ ವ್ಯಾಪಿಸು ; ಹರಡು. ब्यापार, पु॰ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.

च्युत्पत्ति, स्त्री॰ ಶಬ್ದ ದಮೂಲರೂಪ. वण, पु॰ ಹುಣ್ಣು. बोड़ा, स्त्रो॰ ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

शंका, स्त्री॰ मंग्दीलं ; मंग्यें स्त्री॰ शंकित, वि॰ कैंतरेत; संवर्धक ದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

शंख, पु॰ ठ० थः; रु० थः. शंबर, पु॰ ಯುದ್ಧ. शंबल, पु॰ ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಭೋಜನ ಸಾಮಗ್ರ; ಬುತ್ತಿ ; ಪಾಥೀಯ.

शंबा, पु॰ ಶನಿವಾರ.

शंबुक, पु॰ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಚಿಪ್ಪೆ ಗಲ್ಲು; ಬಸವನ ಹುಳು; "ಕವಡೆ;

ದೊಡ್ಡ ಶಂಖ. 🔹

ನೆಯ ತಿಂಗಳು.

शआर, पु॰ ರೀತಿ; ಪದ್ಮತಿ.

शकर, पु॰ डेश्वर्रश्हें; ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು;—दार ದಕ್ಷ.

शक, पु॰ ठं॰ है; रुं तैल्ह ; यू र्या. शकट, पु॰ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ; ಹೊರೆ;

ಭಾರ; ಶರೀರ.

शकरकंद, पु॰ ಸಿಹಿಗೆಣಸು.

शकरपाला, पु॰ ठ० हठ छी। ११ ಮಿಠಾಯಿ.

शकरलब, वि॰ ಮಿತಭಾಷಿ; ಮಾತಿನವೆ.

शकल, स्त्री॰ ಆಕೃತಿ; ಸ್ಪೆರೂಪ; ವೋರ; ವೇಷ; ಮುಖಭಾವ; —स्रत ಮುಖಾಕೃತಿ.

शकील, वि॰ ಅಂದವಾದ; ಸುಂದರ ವಾದ.

शकोह, पु॰ दीवदू हुई; ध्रका; ್ಗಸಂದೇಹ; ಪ್ರತಾಪ.

शकर, ಹಾಂ ಸಕ್ಕರೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ. शक्की वि॰ ಸಂದೇಹಪಡುವ; ಸಂಶ ಯಾತ್ಮ.

शक्त, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುಳೃವ; ಸವ:ರ್ಥ. शक्ति, स्त्री॰ ಬಲ; ಪ್ರಭಾವ. शक्य, वि॰ ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಮಾಡ

ಲ್ಪಡಬಹುದಾದ; ಸಂಭವವಾಗ ತಕ್ತ.

शक्क स्त्री० दे० शकल.

शद्रप, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ; ವ್ಯಕ್ತಿ.

श्राष्ट्रिस्यत, स्त्री॰ जुं है ु हु . श्राष्ट्रसी, वि॰ जुं है , पढ़ ; ನೈ ಯಕ್ತಿ, ಕ . श्राष्ट्र, पु॰ ವ್ಯಾನಾರ ; ನೃತ್ತಿ ; ಕಸುಬು ; ವಿನೋದ.

शगुन, पु॰ ಶಕುನ. शगुनियाँ, पु॰ ಶಕುನ ಹೇಳಬಲ್ಲವ; ´ ಜೋಯಿಸ.

शामूका, पु॰ ಮೊಗ್ಗು ; ಮುಗುಳು ; ಹೂ ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸ ಘಟನೆ.

भग्निता, वि॰ ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತ. शजर, पु॰ ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

शजरा, पु॰ ವಂಶವೃಕ್ಷ; ವಂಶಾವಳಿ; ಮರ; ಗಡ; ನಕಾಶೆ.

शाह, वि॰ ಧೂರ್ತ; ಪಟಿಂಗ; ಮೂರ್ಖ.

शतदल, पु॰ ಕಮಲ. शतरंज, पु॰ ಚದುರಂಗ. शतरंजवाज़, पु॰ ಚದುರಂಗದ ಆಟ

ಗಾರ. शतरंजी, ಹೊಂ ಜಮಖಾನೆ; ಶತ್ನ ಗಂಖಳಿ; ಚದುರಂಗದ ಹಾಸು. शतांजा, पुಂ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ. शतांजी ಹೊಂ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತವಾನ.

शतायु, पु॰ ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಜೀವಿ ಸಿರುವವ.

शतु, पु॰ ಆಗದವ ; ಹಗೆ ; ನೈ ರಿ. शतुसा, स्त्रो॰ ಹಗೆತನ ; ನೈ ರ. शरीद, वि॰ ಬಹಳ ; ಆತಿ ; ಕಡು. शनाख़्त, स्त्रो॰ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ. सनीस, वि॰ ಗುರುತಿಸುವವ. शनै:, क्रि॰ ಮೆಲ್ಲನೆ; ನಿಧಾನವಾಗಿ; सनै: शनै: ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ. सपथ, स्रो॰ ಆಣೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ಶಪಥ.

शाफक, खी॰ ಸಂಜೆಗೆಂಪು; ಅರು ಹೋದಯು.

शक्तकत, खो॰ ಕೃಪೆ; ದಯೆ. शक्ता, खो॰ ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸೌಖ್ಯ. शक्ताअत, खो॰ ಆಸೆ; ಶಿಫಾರಸು. शक्ताखाना, पु॰ ಆಸ್ಪತ್ರೆ; ಚಿಕಿತ್ಸಾ

ಲಯ. शकी, ಇಂ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವವ; ನಡುವೆ ಬಂದು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವೆ.

शक्तीक़, वि॰ ದಯಾಳು. शफ़ुक़ा पु॰ दे॰ शगूका. शफ़्काक़, वि॰ ಶುಭ್ರವಾದ; ಸಾರ ದರ್ಶಿ.

शब, দ্লী ত ত ঙ্ৰু; স্বৰ্ডাণ্ড.

शवनम, स्त्रीः ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆ.

शवनमी, ജो० ಸೊಳೈಪರದೆ. शववरात, ജो० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಒಂದು ಹಬ್ಬ. ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೇವದೂತರು ಜನರಿಗೆ ಐಶ್ವರೃ

ಬಿ ಬೆನೆ ಬೆನೆಗೆ ಬಿತ್ತರೈ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

शबला, खो॰ ಕಾಮಧೀನು. शबाब, पु॰ ಯೌವನ; ತಾರುಣ್ಯ; ಜೆಲುವು; ಹೋಲುವಿಕೆ.

शवाहत, ಕಾಂ ಆಕೃತಿ; ಮುಖಾ ಕೃತಿ; ಮುಖಭಾವ.

शाबिस्ताँ, पु॰ ಮಲಗುವ ಕೋಣಿ. शाबीह, स्त्री॰ ಚಿತ್ರ; ಭಾವ ಚಿತ್ರ. शाबोरोज़, अल्य॰ ಹಗಲಿರಳೂ; ಅಹೋರಾತ್ರಿ.

शालो, स्रो० ರಜನೀಗಂಥ. মান पु॰ ಕ್ಷಮೆ; ಶಾಂತಿ; ತಾಳೈ. शानन, पु॰ ಅಡಗುವಿಕೆ; ಶಾಂತಿ; ದಮನ.

शमला, पु॰ ರುಮಾಲೆ. शमशेर, स्री॰ रुंड्रे. शमा, स्त्री॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ. शमादान, पु॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಸಮೆ.

शमी, पु॰ ឧন্ড্রু আচ; ষক্রিন্তুর্নু, হ্রামীন, দ্বাি॰ ন্যান্তর্ব্ব; হাচর্ব্বাধ, দ্বাান, দ্বাি॰ হাচর্ব্বাধ, হামনা, বি॰ ক্রাম; মুখু, হামন, पु॰ মাজেনে, হামন, पु॰ ন্যাথনা, হাল্ড্রিন্ত্র্যালনা, হাল্ড্রেন্ত্র্যালনা, হাল্ড্রেন

शयनागार, पु॰ ಶಯನಗೃಹ ; ಮಲ ಗುವ ಕೋಣೆ.

शरया, ಫಾಂ ಹಾಸಿಗೆ; ಮಂಚೆ. शर, पुಂ ಅಂಬು; ಬಾಣ. शरअ, स्त्री॰ ಮೆತ; ಧರ್ಮ; ಮಾರ್ಗ; ಉಪಾಯ; ಮುಸ ಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

शरहै, वि॰ ಮುಸಲ್ಮಾ २९ ಧರ್ಮ ನುಸಾರವಾದ ;—पानामा ಉದ್ದ ವಾದ ಇಜಾರು ;—वाही, ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಗಡ್ಡ.

.शरण, स्नो॰ ಮರೆ; ಆಶ್ರಯ. शरणागत, वि॰ ಮರೆಹೊಕ್ತ; ಶರಣಾ ಗತನಾದ.

शरत्, की॰ ವರ್ಷ; স০ব্ৰু ক্ৰি,
ಚಳಿ; ಶರದೃತು.
शरकाल, पु॰ ಶರದೃತು.
शरद, की॰ दे॰ शरत्.
शरबत, पु॰ অতথঙ্ডু অন্তর্ভ;

ठर्स.

शरम, दु॰ क्षावंडै. शरम, द्वी॰ तगक्षेचें; धर्ह्युः; त्रव्हेशक्षं; ज्ञातं; तग्वेठं. शरमाज, वि॰ धळपंजाते तगक्षे

ಕೊಳ್ಳುವ; ಲಜ್ಜಾ ಶೀಲ. ् शरमाना, अरु ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು; ಲಜ್ಜಿ ತನಾಗು. स० ನಾಚಿಕೆ ಗೊಳಸು; ಮಾನ ತೆಗೆ; ಲಜ್ಜಿತ

शरमाल्, वि॰ दे॰ शरमीला. शरमा) कि॰ ते थे चैं ति ० त्थे ; शरमी) थर्ष्ट्रे क्ष वैर्वेक्षे०व्य. शरमिन्द्र्गी, खी॰ त्राथेचैंतिक्ष्णुं केर्चे.

ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

ಲಜಿ ತ.

शरमीला, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಲಜ್ಜಾಲು.

शरर, पु॰ यी० है का है वि.

शरह, स्त्रो॰ धें शुं छैं ; धें(चैं ; घैं छैं ; ದರ.

शराकत, ಫಾಂ ಸೇರಿರುವಿಕೆ; ಭಾಗ. शराफत, स्त्रो॰ मॅं॰ क्षतु; दीवादू ಸ್ತ್ರಿಕೆ.

्रिक्ट स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಮದ್ಯ. शराबखाना, पु॰ ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿ.

शराबख़ोरी, स्त्री॰ ಕುಡುಕತನ. शराबी, वि॰ ಕುಡುಕ.

शराबोर वि॰ डी०ळ्रू ; तैतैत.

शरार, पु॰ धैं० है है है. शरारत, स्त्री॰ डंग्॰ धंडंत ; कै९धंछै ;

ಕುಚೇಷ್ಟೆ. शरीअत, स्त्री॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮ

ಶಾಸ್ತ್ರ. शरीक, वि॰ ಸೇರಿದ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ; ಜೊತೆಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

शरीफ़, वि॰ ಪವಿತ್ರ. पु॰ ಕುಲೀನ; ಸಭ್ಯ; ಗೌರವೆಸ್ಥ.

शरीका, पु० १ (ड० इंध.

शरीर, पु॰ दील. वि॰ दाइ,; ದುರುಳ.

शरीरी पु॰ ಶं೭९ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದವ; ಆತ್ಮ; ಜೀವ; ಪ್ರಾಣಿ. शर्करा, स्त्रो॰ तस्तुउँ; स्ट्राप्तस्तुउँ.

शरमिन्दा, वि॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡ; श्रीम, स्त्री॰ ಪಣ; ಕರಾಶು; ನಿಬಂ ಧನೆ.

> शर्तिया किः ಖಂಡಿತವಾಗಿ; ದಿಟ ವಾಗಿ. ಡಿಂ ನಿಶ್ಚಯವಾದ.

शर्म, स्त्री० दे० शरम॰

शमींला, वि॰ दे॰ शरमीला.

शवेरी, वि॰ ಸಾಯಂಕಾಲ; ರಾತ್ರಿ. शलाम र पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ

शलजम 🕽 ಮೂಲಂಗಿ. ನಡು, ರೃ∘ ಮಿಡತೆ.

शलल, पु॰ ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯ ಮುಳ್ಳು.

शलाका, स्त्री॰ ಕಡ್ಡಿ; মঁరಳು; ಸಲಾಕು; ಬಾಣ; ತಾಳೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಉಕ್ಕಿ ನಮಳೆ.

शलीता, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದನ್ನ ನಾದ ಬಟ್ಟಿ.

शाल्का, पु॰ ಅರೆತೋಳಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಪ್ಪಸ.

शाल्य, पु॰ ಒಂದು ಬಾಣ; ಅನ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಎಲುಬು; ಮೂಳೆ.

शस्यिकया, स्त्री० यतुं धिरेडैं,

शव, पु॰ ಹಿಣ; ನೀರು.

शवदाह, पु॰ ದಹನಕ್ರಿಯೆ; ದಾಹ ಸಂಸ್ಕಾರ.

शश, पु॰ ವೊಲ; ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕೊಣುವ ಕಲೆ ಅಥವಾ ಕಳಂಕ. शशक, पु॰ ಮೆ%ಲ.

श्वामाही, बि॰ ಆರುತಿಂಗಳ; ಅರ್ಧ. ವಾರ್ಷಿಕ.

शास-व-पंज, पु॰ ಚಿಂತೆ; ಆಸಮಂಜಸ; ವಿಚಾರ; ತೊಡಕು.

शशांके } पु॰ ಚಂದ್ರ.

शष्य, स्त्री॰ ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲು.

शस्त, युः ಗುರಿ. श्लीः ಹೆಬ್ಬೆ ರಳು; ನಕ್ಕಿ; ವಿೂನು ಹಿಡಿಯುವ ಮುಳ್ಳುಗಾಳ.

হান্য়, पु॰ ఆయుధ; ಶಸ್ತ್ರ.

श्चिकिया, भ्वी॰ ಹುಣ್ಣು ಕುರು ಘಾಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ.

शस्त्रपास, पु॰ ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ. शस्त्रपासे, वि॰ ಶಕ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ; ಆಯು ಧಪಾಣಿಯಾದ. पु॰ ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.

शस्त्रागार, पु॰ ಆಯುಧಶಾಲೆ. शस्य, पु॰ ಎಳೆಹುಲ್ಲು; ಬೆಳೆ; ಸೈರು.

शहंशाह, पु॰ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾರ್ವಭೌಮ.

शहंशाही, वि॰ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೊಪ್ಪುವ. स्रो॰ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ.

মাছরাবা, पু॰ তাল্লকার্কার. হাছরাবা, বি॰ బలిష్ఠ; ইন্ট্রুরাত্ত. হাছরাবা, দ্বা॰ బల; ইন্ট্রু; গুরুত্ত দ্রুবার

शहत पु॰, दे॰ शहद. शहतीर,पु॰ কাঠা; কোల; টিগ্রংমা. शहत्त,पु॰ ফিব্রুల কিঠেণ; ৮০১৮ ় ক্ষেফু.

शहर, पु॰ ಜೀನು ತುಸ್ಪ ; ಮಧು. शहना, पु॰ तंगेठ ठ हुं हुं; ಕೊತ್ಪಾಲ. शहनाई, स्रो॰ ಒಂದುವಾದ್ಯ <u>: ಹಾಸ್</u> ಸ್ವರ.

शहबत, ജിಂ ಕಾಮ; ಸಂಭೋಗ. शहबाला, पुಂ ನಿನಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದವಣಿಗನ ಸಂಗಡ ಬರುವ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕ.

शहर, पु॰ ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ. शहरियत, स्नी॰ ನಾಗರಿಕತೆ ನಾ ಜೋಕು.

शहरी, वि॰ ಪಟ್ಟಣದ; ಪಟ್ಟಣಿಗ; ನಾಗರಿಕ.

शहवत, स्त्री० दें० शहबत.

शहादत, स्त्री॰ फार्ड्सु; ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು.

शहाब, पु॰ ಅಚ್ಚ ಗೆಂಪು.

शहामत, खो॰ ದ್ರೋಡ್ಡ ಸ್ತಿಕ್; ಮಹತ್ವ. शहीद, पु॰ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯ ಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತವ; ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ. शांत, वि॰ मೌಮ್ಯವಾದ; मिट्टी धूटा; ಉದ್ವೇಗವಿಲ್ಲದ; ಉದ್ರೇಕವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಥಿ ರವಾದ.

शाइस्तगी, स्त्री॰ वैद्भुवै; मळूत ಯತೆ; ಮನುಷ್ಯತ್ವ.

शाइस्ता, वि॰ ಸಭ್ಯ; ಶಿಷ್ಟ; ವಿನಯ ವುಳ್ಳ; ನಮ್ರಸಾದ.

शाक, पु॰ ಕಾಯಿ ಪಲ್ಯ ; ತರಕಾರಿ. शाक्क, वि॰ तिकास्य ; असक्

ವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ. भाकर, पु॰ ಗಾಡಿಗೆ ಹೂಡುವ ಪ್ರಾಣಿ.

शाकल, पु॰ ಹವನದ ಸಾಮಗ್ಸ; ಸಮಿತ್ತು.

शकाहार, पु॰ मंस्रु, कार्ट.

शाकाहारी, पु॰ संस्कृतकारी.

शाकिर, वि॰ क् डिक्टू ; मं०डा ह्यु ; ತೃಪ್ತ.

शाकी, वि॰ ದೂರು ಹೇಳುವವ; ದಾವೆ ಮಾಡುವವ; ಚಾಡಿ ಖೋರ.

शाख़, स्त्री॰ चैं०० थ्रै; धैं०० तै; ತುಂಡು; ವಿಭಾಗ; ಕೊಂಬು; ಕೋಡು.

शाखा, स्त्री॰ ಕೊಂಬೆ; ಟೊಂಗೆ; ಶಾಖೆ; ವಿಭಾಗ.

शाखी, वि॰ ಕೊಂಬೆಗಳುಳ್ಳ. शागिर्द, पु॰ वैद्धुः.

शागिदीं, स्त्री० वैद्धुं डुं ; राँ दै.

शाख्य, पु॰ ಮೋಸं; ಕಪಟ.

्शान, पु॰ ফার্ল্ল পড়া. 🗼 शात, वि॰ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಸೆದ; ಬಡಕಲಾದ.

शातिर, पु॰ ಧೂರ್ತ; ಮೋಸ್ಗಾರ. शाद, वि॰ स्रुमत्रु तग्दः; मः अध्युः; ತುಂಬಿದ. पुಂ ಪತನ.

शादमान, वि॰ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ: ಪ್ರಸನ್ನನಾದ.

शादमानी, भ्री॰ २० डैंग रह ; ह्रा र ನ್ನ ತೆ.

शादाब, वि॰ ಪೈರುಪಚ್ಛ್ಷೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

शादियाना, पु॰ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

शादी, स्त्री॰ ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ; ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

शान, स्त्री॰ ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಠೀವಿ; ಥಳಕು; ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

शानदार, वि॰ वेश्वेಯ ; धैंविते तं ; ಭವ್ಯ.

शान-शौकत, स्त्री॰ डंइराधीइरा; ಆಡಂಬರ; ವೈ ಖರಿ.

शाना, पु॰ ಬಾಚಣಿಗೆ.

शाप, पु॰ ಶಾಪ; ಜರೆಯುವ ನುಡಿ; ಧಿಕ್ರಾರ.

शापग्रस्त, वि॰ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಯಾದ

शापसुक्त, वि॰ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ.

शाफ़ी, वि॰ ಗುಣಪಡಿಸುವ; "অভ ಕಾರಿ.

शाबाश, अ॰ धाँ আ ! ঘ্ণণ । চಹ ফুন ম !

शाबाशी, स्त्री॰ ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ. वि॰ ಸಾಧುವಾದ.

शाम, स्त्री॰ ಸಂಜೆ; ಬೈಗು. g॰ ಆರಬೀದೇಶದ ಉತ್ತರಭಾಗದ ಹೆಸರು.

शामत, स्त्री॰ ದುರದೃಷ್ಟ; ದೌರ್ಭಾ ಗ್ಯ; ವಿಪತ್ತು; ಕೇಡುಗಾಲ; ದುರ್ದಶೆ.

शामतज्ञदा, वि॰ ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ಮಂದಭಾಗ್ಯ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ. शामियाना, पु॰ खंडाू ठ; ಡೇರೆ. शामिख, वि॰ चलबित; ಸಮ್ಮಿಳಿತ ವಾದ; ಸೇರಿದ.

शामिलात, स्नी॰ ಹುದುವು; ಪಾಲು ದಾರಿಕೆ; ಸೇಧಿರುವಿಕೆ.

शायद, अस्य० ಬಹುಶಃ. शायर, पु० इंವಿ. शायरा, स्त्री० इंವಿಯಿತ್ರಿ. शायरी, स्त्री० इंವಿತ್ವ; ईंವಿತै; ಕಾವ್ಯ. शाया, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಪ್ರಕಾಶಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

शायी, वि॰ ಮಲಗುವವ ; ನಿದ್ರಿಸು ವವ.

शारंगी, स्री॰ प्राचितिಯैं०थ जाता, शारिका, स्री॰ ಮೈ ता ಎ०थ डाहूँ. शारिका वि॰ डिएएर्स, प्राचिका प्रेस्ति शारिका भेटा; दी करें.

शाल, पु॰ ತೀಗದ ಮರ; ಸಾಗ ವಾಸಿ. ജो॰ ಶಾಲು; ಶಾಲುವೈ ಸಕಲಾಹಿ.

शावक, पु॰ ಮರಿ. शासक, पु॰ ಆಳುವವ.

शासित, वि॰ ७९ुः हैर्गं, धरात्रत. शास्ति, स्नो॰ टायरां, वेर्त्रुः, वेट्यं, शाहंशाह, पु॰ ठोळाटा साविष्यः, धरुं उवेहः ; सावास्यायः,

शाहंशाही, स्नो॰ ಮಹಾರಾಜಾಧಿ ರಾಜನ ಭದವಿ; ಸಾರ್ವಭೌ ಮತ್ತ.

शाह, पु• ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಮಹಾ ರಾಜ; ಬಾದಶಹ.

शाहजादा, पु॰ ರಾಜಕುಮಾರ. शाहजादी, सी॰ पा ಜಕುಮಾರಿ. शाहबाज, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡಗಿಡಗೆ.

शाहाना, वि॰ ರಾಜಯೋಗೈವಾದ.

शाहिद, पु॰ ಸಾಕ್ಷಿ ಗಾರ; ಸಾಕ್ಷಿ. वि॰ ಸುಂದರವಾದ.

शिकंजा, पु॰ ಒತ್ತುವ ಅಥವಾ ಬಿಗಿ _ ಯುವ ಯಂತ್ರ ; ಕೋಳದವುರ.

शिकन, ജി॰ ಮುದುರು ಏಕೆ; ಉಡುಗುಏಕೆ; ನಿರಿಗೆ; ಸುಕ್ಕು. शिकम, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ.

शक्स, पु॰ ಹೊಟ್ಟ; ಉದರ. शिक्सी, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಸಂಬಂಧ ವಾಧ; ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಿನ; ಆಗರ್ಭ; ಒಳಗಿನ.

शिकमी-कास्तकार, पु॰ ಒಬ್ಬ ರೈತೆ ನಿಂದೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಜನಿನಿನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತ.

शिकरा, पु॰ दिंशतें; तेदतें.

सिकवा, पु॰ ದೂರು; ನಿಂದೆ; ಚಾಡಿ.

शिकस्त, स्त्री० ಸೋಲು; ಅವಜಯ; —द्रेना ಸೋಲಿಸು;—स्ताना ಸೋಲು.

शिकस्ता, वि॰ ಒಡೆದ; ಮ್ರುರಿದ; ಭಗ್ನ ವಾದ; ಮೋಡಿ (ಬರಹ).

शिकायत, स्वी॰ ದೂರು; ಚಾಡಿ; ನಿಂದೆ; ರೋಗ.

तिकार, बी॰ थैं धैं; थैं धैं थैंथै थें थैं ಕೊಲ್ಲಲ್ಪ ಟ್ಟ್ ಪ್ರಾಣಿ; ಮಾಂಸ; ಆಹಾರ; ಭಕ್ಷ್ಯ;—बेलना थैं ಟಿಯಾಡು. शिकार-गाह, स्त्री॰ धैःधैः धाः का स्त्रुं π

शिकारी, पु॰ थें। धैगान एं; थें। खरंड. शिक्षक, पु॰ ఓटा चंटी मार्जेड ;

ಗುರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. शिक्षण, पु॰ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

शिक्षा, खी॰ పిద్యే; ঠেরুঁ; దండనే. शिक्षाप्रद, वि॰ ঠेরুলে ಕೊಡುವಂಥ. शिक्षार्थी, पु॰ పిద్యాథిక

शिक्षाविभाग, पु॰ ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ.

शिक्षित, वि॰ ಓದುಕಲಿತ; ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಪಡೆದ; ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

शिखंड, पु॰ বঠী চানট; ফাটায়ু. शिखार, पु॰ బోట్బద ತುది; ঠীথাট; নিংহাট; চ্চঠ

शिखा, स्नो॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ದೀಪದ ಕುಡಿ.

মিনি, বু৹ বঁ৯িভা; మయుচা. মিনাকি, বু৹ বঁজ অঠু ফুল আ; গুডাৰুচ; ফাৰু; মংপা; ৯ এবাচা; বজাৰা.^

शिगुफ़्ता, वि॰ ಅರಳಿದ.

शित्र्सा, पु॰ ಮೊಗ್ಗೆ; ముగుళు; ಹೂವು; ឯಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿ; —ि बिलाना ತಮಾಷೆಗೆ ಏನಾದ ರೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು. शिताब; कि॰ धीरारें; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ. शिताबी, खो॰ ಅವಸರ.

शिति, वि॰, धै९ँळा. शिथिल, वि॰ मि थ विथ्यात सं कि था थिए । शिद्दत, स्त्री॰ वंशत; स्राठाका; ಉಗ್ರತೆ; ಆಧಿಕ್ಯ. शिनादृत, स्त्री॰ गंउठाडाः; ಚಯ; ಸರಿಜ್ಞಾನ. शिनास, वि॰ तार्या वैमा वर्या. शिक्रर, पु॰ ಗುರಾಣಿ. शिर, पु॰ डणै; ळह्नै; वैश्रठ. शिरकत, स्त्री॰ ಪಾಲು; ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಟೆ. शिरमोर, पु॰ कैरिध; ಅಧಿಪತಿ; ನಾಯಕ. शिरस्राण, यु॰ व्यायद्वीत कार्या ತಲಿಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗ ದಂತೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಬ್ಬಿ ಣದ ನೊಕವಾಡ; ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ. शिराकत, स्त्री॰ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ; ವ್ಯಾ ಪಾರ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಜಂಟ ಅಧಿಕ್ಕಾರ; ಭಾಗ; ಸಹ ಕಾರ; ವೈಯಕ್ತಿ ಕವಲ್ಲದ್ದು. शिरीष, पु॰ भेटी मंद्रार धारी हाती. शिरोधार्थ, वि॰ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸತಕ್ಕ; ಆದರದೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. शिलवट, स्त्री० दे० सिलवट. शिला, स्रि॰ ಕಲ್ಲು); ಬಂಡೆ. शिलाजीत, पु॰ ಶಿಲಾಜಿತ್ತು; ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಔಷಧ. शिलालेख, पु॰ वैध्या कार्रत.

হালিদ, দু০ হুঁ হুন্য**থ**ে; হাছ**্** ವಿದ್ಯೆ ; ಕಲ್ಲುಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ. शिल्पो, पु॰ ಶಿಲ್ಪಿಕಾರ; ಮನೆ ಕಟ್ಟು ವವ; ಶಿಲ್ಪಿ; ಚಿತ್ರಗಾರ. शिविका, स्त्री॰ ಪಲ್ಲಕ್ಕ್ಕಿ; ಡೋಲಿ. शिविर, पु॰ तांखाठ; ढींरठं; वैधेठ. शिष्ट, वि॰ ಧರ್ಮಶೀಲ; ಶಾಂತ; ಧೀರ; ಸುಶೀಲ; ಸಭ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. शिष्टाचार, पु॰ माद्याजात तंद्रज ಳಿಕೆ; ವಿಧೇಯತೆ. शिस्त, स्नी॰ ವಿಾನು ಹಿಡಿಯುವು ಕೊಕ್ಕೆ; ಗಾಳ; ಗುರಿ; ಎಸ್ಟ್ರೆ; ಶಿಸ್ತು. शीकर, पु॰ ळही; डंग्डिंग्सं, तारी; ನೀರಿನ ಹನಿ. शीघ्र, कि॰ ಬೇಗನೆ. शीतज्वर, पु॰ धं ४%ूर्ट. शीतल, वि॰ ತಣ್ಣ ಗಿರುವ; ತಂಪಾದ; ತೃಪ್ತ. पु॰ ತಂಪು. शीतला, स्त्री॰ ಸಿಡುಬು; ಮೈಲಿಗೆ. शीर, पु॰ ळाण्य. शोरगर्म, वि॰ सुणु ಬೆಚ್ಚ ಗಿರುವ; ಉಗುರು ಬಿಚ್ಚಾಗಿರುವ; ಕವೋಷ್ಣ. शीरा, पु॰ प्रक्लू ರಕ್ತ रूज्धः; रूप ಬತ್ತು; ಬೆಲ್ಲಿದ ಪಾಕ; ಕ್ಷೀರ. शीराज़, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು. शीरीं, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಮಧುರ ವಾದ; ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೇಮದ. शीरीज़बाँ, स्त्री॰ ನಲ್ವಾತು; ಸವಿ ನುಡಿ.

शीरीनी, स्त्री॰ ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ. । बुक्तुज़ारी, स्त्री॰ ಉಪಕಾರಸ್ಮ ರಣೆ; शीणे, वि॰ ಭಗ್ರವಾದ; ಹರುಕು ಬರುಕಾಗಿರುವ; ಕೃಶವಾದ. शीषं, पु॰ ತಲೆ; ಹಣೆ; ತುದಿ. शिषंक, पु॰ ಶಿರೋನಾಮೆ.

शील, पु॰ तदंतावि; ಅಚರಣै; ಸ್ವಭಾವ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಜಾಣ.

शीलवान्, वि॰ ಶೀಲವಂತ; ಒಳ್ಳಿಯ ೯ ಆಚರಣೆಯುಳ್ಳ.

श्रीयम् पुर ಒಂದು ವೃಕ್ಷಜಾತಿ; ಬೀಟೀಮರ.

शीशमहल, पु॰ ಗಾಜಿನ ಮನೆ. शीशा, पु॰ गाःकाः; ಕನ್ನಡಿ.

शीशी, स्रो॰ ಗಾಜಿನ ಬುಡ್ಡ; ಸೀಸೆ; ಬಾಟ್ಲ.

ಶ್ರೆತ, 😗 ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು. गुक, पु॰ ಗಿಣಿ.

ग्रुकराना, पु॰ ಕೃತಜ್ಞ ತೆ; ಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿದನಂತರ ಕೃತ್ಯಜ್ಞ ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಹಣ್ಣ

शुक्त, वि॰ ಹುಳಿಯಾದ; ಹುಳ್ಳ ಗಿರುವ. 90 ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ನೀರು. ಕ್ಷಣ, ಫೊಂ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಶಂಖ.

चुक, वि॰ ಬಿಳಿಯ, पु॰ ಒಂದು ಗೃಹ; ವೀರ್ಯ; ಪೌರುಷ. **ಪೂಸ, ಇಂ** ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರಕಟಣೆ; ಧನ್ಯವಾದ.

ಕೃತಜ್ಞ್ರ**ತೆ.** शुक्रिया, पु॰ ಧನ್ಯವಾದ. शुक्क, वि॰ धि थळां. ಪुजा, वि॰ ವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ. - ग्रुजाअत, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ; ಪರಾ ಕ್ರಮ.

गुतुर, पु॰ ಒಂಟಿ;—कीना ಹಗೆತನ ವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವ ;—गमज़ा ಮೋಸ; ಕಪಟ.

ज्ञुतुरगाव, पु॰ ಜರಾಫೆ. शुतुरमुर्ग, पु॰ ಉಷ್ಟ್ರ ಪಕ್ಷಿ. ग्रुद, वि॰ ಪುರಾತನ. पु॰ ಯಾವು ದಾದರೂ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಪು<ಾಗಿ, ಫಾಂ ಸಂಭವಸಲರುವ ಮಾತು.

ज्जुद्धिपत्र, पु**०** डर्क्कुए**ं**. गुक्रा, पु॰ तैंठैळार्ज.

ज्जुबहा, पु॰ ಸಂದೇಹ ; ಸಂಶಯ ; ಭ್ರಾಂತಿ.

ग्रुम, वि॰ ಮಂಗಳಕರವಾದ. पु॰ ಮಂಗಳ; ಶುಭ.

शुभचिंतक, वि॰ దీత్బేషి. गुमा, स्त्री॰ छैल्यै; का०डै.

जुञ्ज, वि॰ ಬಿಳಿಯ; ಉಜ್ವಲ.

ग्रुमार, पु॰ रा०थीं ; २०१ है ; एँ हुं ; ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

गुमारी, स्त्री॰ २१३ है.

गुमाल, 'बी॰ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು. ಪ್ರಕ್ಕ ರೂ ಮೊದಲು; ಪ್ರಾರಂಭ.

ವುಣಾ, go ಜಾಡಿಗೆ; ಹಾಸಲು · ಫೀಜು; ರುಸುಂ. शूथ्रा, सी॰ गें(ವೆ; ಪರಚರ್ಯ. ಪ್ರಷ್ಕೃ ಡಿಂ ಒಣಗಿದ; ನೀರಸವಾದ್ಯ श्कर, पु॰ ळ०ते. श्चन्य, पु॰ ಸೊನ್ನೆ ; ಖಾಲ ; ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ. वि. ಏನೂಯಿಲ್ಲದ; ಖಾಲಿಯಾದ; ವಿಹೀನ; ರಹಿತ. शूप, पु ಮೊರ. **್ಘಾ, ಡಂ** ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ಲೋಭಿ. श्चर, पु॰ वेश्ठ ; स्ट्राक्टर बूल, दु॰ ಮುಳ್ಳು ; ಶೂಲ. পুৰকা, ভাি৹ চ্ మ ; ವರಿಸೆ ; ಸರ ಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ; ಡಾಬು. शृंग, पु॰ ಶಿಖರ; ಗೋಪುರ; ಕಲಶ. र्भृगार, पु॰ ನವರಸಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಅಲಂಕಾರ. পূगाल, पु॰ న $^{\circ}$. वि॰ कं $^{\circ}$ के: ಅಂಜುಬುರುಕ. शेख, पु॰ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರನ ವಂಶಸ್ಥರ ಬಿರುದು;` ಧರ್ಮ ಗುರು; ಆಚಾರ್ಯ. शेख़िल्ली, पु॰ ಗಾಂಪರೊಡೆಯ ; ಮೂರ್ಖ. शेखर, पु॰ डंर्थं ; कलै. शेखी, स्त्री॰ ಅಹಂಕಾರ; ಗರ್ವ; ಠೀವಿ; ದರ್ಸ; ಜಂಭ; ದುರಭಿ ಮಾನ;--बघारना या मारना ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

शेक्रतगी, स्त्री॰ ಆಸಕ್ತಿ. शेक्रता, वि॰ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. शेर, पु॰ २०ळ; २१ पशुराब; ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚರಣದ. शेरवानी, स्त्री॰ ನಿಲುವೆಂಗಿ; ಆಂಗಿ. शेष, पु॰ १९ कार्या; धारे; ಮರಣ. शेवा, पु॰ ೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ. शै, स्त्री॰ बर्स्युः; इकार्वहः. शैतान, पु॰ शुं डाठ; ಮನುಷ್ಯ ರನ್ನ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಳೆಯು **शैतानी, स्त्री॰** ದುಷ್ಪತನ; ತುಂಟತನ;. ಉಪದ್ರವ. शैदा, वि॰ ಪ್ರೀತಿಸಿದವ ; ಪ್ರೇಮಿ. भैदाई, पु॰ हुँ, को का बार्च कर . शैल, पु॰ धौधीू; ಪರ್ವತ; బండి. शैली, सा॰ि ಬಗೆ; ಕ್ರಮ; ಪದ್ದತಿ; ಬರೆಯುವ ವಿಧಾನ; ಶೈಲಿ. शैवाल पु॰ राग्धे. शैसव, वि॰ भ्रेष्डतंत. पु॰ भ्रेष्डतं; ಚಿಕ್ಚಂದು,; ಬಾಲ್ಯ. शोकाकुल) वि॰ ಶೋಕದಿಂದ शोकार्त 🕽 रुंगीधू. शोख़, वि॰ ४०८२३) हुं. शोख़ी, स्त्री॰ జంభ. शोच, पु॰ ದುಃಖ ; ಚಿಂತೆ. शोचनीय, वि॰ ದುಣಖಪಡಬೇಕಾದ. शोणित, वि॰ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ. पु॰ ರಕ್ಕ.

হাাখ, দু০ ফাহা. शोध, पु॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಶೋಧನೆ. शोधपत्र, पु॰ डर्ह्युएँ. शोधक, पु॰ ಶುದ್ದಿ ಮಾಡುವವೆ. · शोधन, पु॰ धां यू का खा के हैं ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ. बोधना, स॰ ಶುದ್ಧ ಮಾಡು; ಹು ಡುಕು; ಶೋಧಿಸು. शोभना, अ॰ टैंश भैरां). क्रोभा, स्त्री॰ ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; ್ಷಸೊಬಗು; ಅಲಂಕಾರ. शोभायमान) वि॰ ಸುಂದರ; ಶೋಭಿ -**शोभित** ∫ ಸುವ. शोर, पु॰ ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ; ಗಡಿಬಿಡಿ. शोरगुल, पु॰ ಗದ್ದಲ; ಗೌಜಿ. शोरवा, पु॰ ಮा॰ग्रंत १९ठा; ಮಾಂಸದ ಸಾರು. शोरा, पु॰ ಸೋರುಪ್ಪು; ಚವುಳು. शोरिश, स्त्री॰ तंद्र्रं थ. शोला, पु॰ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ. शोशा, पुं॰ ಹೊರಗಡ್ಡೆ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗ; ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾತು. शोषक, वि॰ ಬತ್ತಿ ಸುವಂಥ; ಹಿಂಗಿ ಸುವಂಥ; ಹೀರುವ. 😗 ನಾಶ ಮಾಡುವವ, `शोषण, पु॰ ಶೋಷಿಸುವಕ; ಹೀರು ವಿಕೆ. शोषित वि॰ ಶೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಣಗಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬತ್ತಿಹೋದ.

भोहदा, **पु॰** ग्रे॰द्ध; ग्रेंशहर); ಸೊಗಸುಗಾರ. शोहरत, स्त्री०) ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ವಿಖ್ಯಾತಿ; शोहरा, पु॰ 🔰 कॅंग्रिफेंज्ञिश. शोक, पु॰ ११९७; स्मि १; बैर्लिंग ; —से ಆನಂದವಾಗಿ, ಭೇಷಾಗಿ. शौकत, स्त्री॰ ಠೀವಿ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ದರ್ಪ; ವೈ ಖರಿ. शोकिया, कि॰ ಖುಷಿಯಾಗಿ; ಷೋ ಕಾಗಿ. वि. ಜೋಕಿನ. शौक्रीन, स्त्री॰ ಮೋಕಿನವ; ಸೊಗ ಸುಗಾರ; ವಿಲಾಸಿ. शोक़ीनी, स्त्री॰ ನೋಕಿ; ನೋಜು; ವ್ಯಭಿಚಾರ. शोच, पु॰ ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಶುಚಿಯಾಗಿರು ವಿಕೆ; ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ. शोखं, पु॰ ಪರಾಕ್ರಮ. शोहर, पु॰ तंब ; ध्रंडर. इमशान, पु॰ ಸುಡುಗಾಡು; ಸ್ಮಶಾನ. स्यामल, वि॰ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ. क्यामसुंदर, पु॰ और हुं ह्यूं. **श्येन, पु॰** ಹದ್ದು. श्रद्धा, स्त्रो॰ ಪೂಜ್ಯಭಾಭ; ಅಕ್ಕರೆ; ಆಸ್ಥೆ ; ಭಕ್ತಿ. अद्वालु, वि॰ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನುಳ್ಳ. श्रद्धेय, वि॰ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ; ಪೂಜನೀಯ. श्रम, पु॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ; ವ್ಯಾಯಾಮ. श्रमकण, पु॰ ಬೆಹೆರ ಹನಿ.

अमजल, बु॰ धैंबरा. • • अमजीवी, पु॰ ಕೂಲಿಗಾರ. अमजीवी, पु॰ ಕೂಲಿಗಾರ. अमण, पु॰ धौंचे कंडिंट संस्कृत्रे. अमी, वि॰ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು ವವೆ. पु॰ ಕೂಲಿಗಾರ.

अवना, अ॰ ಸೋರು; ಸ್ರವಿಸು. ' आति, को॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ; ದು:ಖ.

श्लेणि) खी॰ সহতা; ಪಂಕ್ತಿ; श्लेणी) ಮೆಟ್ಟುವರಿಸೆ. श्लेणिवद्ग, वि॰ সহতাកিতাৰ; ಪಂಕ್ತಿ

ಯಲ್ಲಿರುವ. श्रेणियुद्ध, पु॰ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಗಗಳ

श्रेणियुद्ध, पु॰ एकिन्ड जर्मापर मञ्जेबन्ध.

श्रेय, पु॰ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು; ಕೀರ್ತಿ. श्रोता, पु॰ ಆಲಿಸುವವ. श्राघनीय, वि॰ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಯೋಗೈ

ವಾದ; ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ. % ಪಾ, ಹಾಂ ಪ್ರಶಂಸೆ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

ಹಾ, ಇಂ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗ.

श्रेतमा, पु॰ श्रेत्यू; हर्ज.

श्वपच, पु॰ ಚಂಡಾಲ. श्वसुर, पु॰ ವಾವ.

श्वान, पु॰ राज्या.

श्वास, पु॰ ಉಸಿರು

षंड, पु॰ ನಪುಂಸಕ.

षर्, वि॰ ಆರು. पु॰ ಆರನೆ ಸಂಖ್ಯೆ. षर्कोण, वि॰ ಆರು ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳ. षर्पर, वि॰ ಆರುಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ.

पहेंचि, पु॰ ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

षडानन, पु॰ ಕಾರ್ತಿಕೇಯ. षड्यंत्र, पु॰ ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

षण्मुख, पु॰ कार्डिक्टिंट.

षाणमासिक, वि॰ ಆರುತಿ॰ तर्र , ಅद् ನರ್ಷದ.

पोड्स, वि॰ ಹದಿನಾರು. पोड्सी, ಹೊಂ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಹೆಣಾ.

स

संकना, अ० ४०६८०.

संकर, पु॰ धेंठचें ; మిಶ್ರಣ. संकरा, वि॰ • वर्षुः धागुः दा ; प्र०वेश लहा. पु॰ दोशिश, धेंडाबेंडे. खो॰ प्रवेद्य ; प्र०वेशाबें.

संकर्तना, स॰ మाध्युः. संकरी, वि॰ धैर्टन क्षाडेकांड. संकष्ण, वु॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; स्तार् कर्ने.

संकल, खो॰ थिंग्च; प्रवस्थ. संकलन, पु॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಕೂಡುವ ಲಿಕ್ಷ.

संकल्प्ति, वि॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; संग, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ; ಜೊತೆ; ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ्संकल्प, पु॰ ఏटाठ ; वर्धी; ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ. संकार, स्त्री॰ मर्तु; वा० गड. संकारना, स॰ मंत्रुं ಮाव्यं. संकीर्ण, वि॰ वर्चु धंगुत. संकीर्तन, पु॰ ಭಜನೆ. संकुचित, वि॰ ಮುದಡಿಕೊಂಡ; ಸಂಕುಚಿಸಿದ. स्कुल, वि॰ ಒತ್ತಾಗಿರುವ; ದಟ್ಟ ವಾದ. ಆಂ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. संकेत, पु॰ ಸನ್ನೆ ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ. संकोच, पु॰ ता थे हैं; धर्ह्यू ಭಯ. संकोचना, अ० ಸಂಕೋಚಮಾಡು. संकोची, वि॰ ಸಂಕೋಚವುಳ್ಳವ. संक्रमण, पु॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಸಂಚರಿ ಸುವಿಕೆ. संकामक, वि॰ ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ರಿಂದೊಬ್ಬ ರಿಗೆ ಬರುವ (ರೋಗ); ಅಂಟ್ರುರೋಗ. संक्रामी, वि॰ ಆಂಟುರೊಗವನ್ನು ಹರಡಿಸುವ (ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿ). संक्षिप्त, वि॰ ग० हुँ शिमणु धु. संक्षेपतः व अन्य मर्जूर क्रिका संक्षेपतया 🕽 मु धु ದರಲ್ಲಿ ಯೇ. संखिया, पु॰ ಶ॰ಖ ಪಾಷಾಣ; ಗೌರೀಪಾಷಾಣ.

ಕೂಟ. ಹೊಂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ; ಸಂಗಡ. संगठन, पु॰ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುಧಿಕೆ; ಸಂಘಟನೆ. संगत, स्त्री॰ मंग्त, धर्ड, मंग्ता है. संग-तराश, पु॰ ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗೆ. संगति, स्त्री॰ गैरिठा रें; मंजरें; ಕೂಟ್ನ संग-दिल, वि॰ ಕಲ್ಲಿದೆಯ; ಕ್ರೂರ. संग-दिखी, स्त्री॰ ಕಲ್ಲೆದೆ; ಕ್ರೌರ್ಯ. संग-पुस्त, पु॰ ಆಮೆ; ಆವೆ. संग-मरमर, पु॰ ಅಮೃತ ಶಿಲಿ; ಹಾಲುಗಲ್ಲು. संग-रेज़ा, पु॰ ಕಲ್ಲು ಹರಳು. संग-मूसा, पु॰ ಕರಿಕಲ್ಲು. संगाती, पु॰ प्रःगिता; गैंं थें थे: ಮಿತ್ಸ. संगिनी, स्त्री॰ ळैं०ढंडै. संगी, पु॰ गैंपैंक ; ग्रुं है के ड. वि॰ ಕಲ್ಲಿನ. संगीन, वि॰ ಕಲ್ಲಿನಂತಹ; ಯಾದ; ಬಾಳಿಕೆಬೆರುವ. संगे-मसानों, पु॰ ಮೂತ್ರಾಶಯದಲ್ಲಿ ರೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲ್ಲು. संगृहीत, वि॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. संगृहीता, पु॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವವ. संग्रह, पु॰ कालाकाका की है ; ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು

ಗೂಡಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥ.

संप्रही, पु॰ म० तु ಹಿಸುವವ. संग्राम, पु॰ ಯುದ्र. संघ, पु॰ ಸಮೂಹ; ಸಮುದಾಯ: ಕೂಟ. संघर) पु॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; संघटन 🕽 పుಳನ; "ಸಂಯೋಗ; ತಿಕ್ತಾಟ; ಜಗಳ; ಪರಸ್ಪ ರ ಯುದ್ದ. संघटित, वि॰ ठक्षेत्रधु धू. संघर्ष) पु० ತಿಕ್ಕಾಟ; ಸಂಘ संघर्षण 🕽 छ 🕫 संघात, पु॰ हैं छिं,; कैंबिंड; ಕೊಲೆ. संचातक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಪ್ರಾಣ ವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ; ನಾಶಪಡಿ ಸುವ. संघाती, पु॰ ಸಂಗಡಿಗ; ಜತೆಗಾರ; ಮಿತ್ರ ; ಪ್ರಾಣನಾಶಕ. संघारना, स॰ तार्यस्वित्राः; कैर्णूः; ಸಂಹರಿಸು. संवाराम, पु॰ धनिंदू भैह्या काड्यु ಶ್ರಮಣರು ವಾಸಿಸುವ ಮಠ. संघोष, पु॰ दौबद्ध रथू संचना, स॰ रांग्, ह्वांग्ला ; रांग्र ಕ್ಷಿಸು. संचय, पु॰ ठाठै; तंथतूँ; ಕೂಡಿಡು ವಿಕೆ. संचयन, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ. संचरण, पु॰ मं॰धिमाधिनै. संचरना, अ॰ बैठा गावि ; गावि सं ರಿಸು.

ಹರಡುವಿಕೆ. संचारक, पु॰ गं० छिरां ठे ठां ठे ठां ಮುಂದಾಳು. संचारित, वि॰ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ. संचालक, पु॰ (ಕಾರ್ಯ) ನಿರ್ವಾ ಹಕ. संचालन, पु॰ तिवस्थिति हैं; कैं। थै, ಚಾರಣೆ; ನಿರ್ವಹಣೆ. संचित, वि॰ ಕೂಡಿಟ್ಟ; ಗೂಡಿಸಿದ; ರಾಶಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ संजम, पु॰ दे॰ संयम. संजमी, वि॰ दे॰ संयमी. संजात, वि॰ ळाधे, त. संजाफ, स्त्री॰ ७० का; काका, संजीदगी, स्त्री॰ गा०भ१००६; ಘನತೆ; ಗಂಭೀರತೆ. संजीदा, वि॰ गं०भीरवं कार्य. संजीवन, पु॰ ಬದುಕಿಸುವವ, संजीवी, वि॰ ಸತ್ತ್ರವನ್ನು ಬದುಕಿ ಸುವವ. . संजोग, पु॰ दे॰ संयोग. संजोना, स॰ ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸು. संज्ञा, 'स्त्री॰ २४ हुं, हुं, हुं, हुं, ಹೆಸರು; ನಾಮಪದ; ಸನ್ನೆ; ಸಂಕೇತ. संझा, स्रो॰ गं० खें; गाळा० हा थ. संड्सी, स्त्री॰ ಪಟಕಾರು; वर्ह् ई. संडा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಹೃಷ್ಟವುಷ್ಟ. go ಠೊಣೆಯ.

संचार, पु॰ डैठा गाधि; मं॰ सार ;

संडास, पु॰ ಪಾಯಖಾನೆಯ ಕುಣಿ. संतत, अ॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂ ತರ.

संतम्, वि॰ ಕಾದ; ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದು:ಖತ.

संतरा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣು. 'संतरी, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ; ಪಹರೇ ದಾರ.

संतान, ह्यो॰ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ; , ಸಂತತಿ.

प्ताप, पु॰ ಉठि; ಬೇಗೆ ತಾಪ; ದು:ಖ; ಮನೋವೈಥೆ.

संतुष्ट, वि॰ डु હੈ, टॅंंग्लिटीत. संतोख रे पु॰ डु હੈ, ; गं०डैलां ड ; संतोख रे खडा: धरेता.

संतोषी, पु॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದವ. संदर्भ, पु॰ ರಚನೆ; ಲೇಖನ; ಪ್ರಬಂಧ; ಸಂಬಂಧ; ಸಂದರ್ಭ.

संदल, पु॰ श्रीलं कर संवत्र

संदिग्न, वि॰ ಸಂದೇಹಪೂರ್ಣವಾದ; ಎಡವಟ್ಟಾದ.

संद्क्त, पु॰ डॉंध्री ते. संद्क्ष्वा, पु॰) म्लू डॉंध्री तें ; संद्क्ष्वी, खो॰) ही डॉंध्री तें

संदेश, पु॰ ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

संदेशा } पु॰ ಸುద్ద; त्रమाक्षाठ. संदेसा } पु॰ त०४००; त०दौरळ. संदेह, पु॰ त०४००); ಹಿ०ळ०. संघान, पु॰ ಗುರಿಯಿಡುಪಿಕೆ; ಹುಡು ಕುವಿಕೆ.

संघानना, स॰ गाठिकाळा.

संचा, सा॰ गेरिकाडें; ಮಲहा; ಒಪ್ಪಂದ; ಮೈತ್ರಿ.

संपत्-संपत्ति) खी॰ भै०; ಸಂಪತ್ತು; संपद्-संपदा) ಐಶ್ವರ್ಯ ; ಸಿದ್ಧಿ ; ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ; ಲಾಭ.

संपन्न, वि॰ ಪೂರ್ಣವಾದ; ಸಾಧಿಸ ಲೃಟ್ಟ; ನೆರವೇರಿದ; ಕೂಡಿದ; ಸಹಿತ; ಶೀಮಂತ; ಧನವಂತ. संपक्के, पु॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ;

ಸಂಸರ್ಗ; ಸ್ನೇಹ. ಈಗ, ಕೊಂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು.

संपात, पु॰ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬೀಳುನಿಕೆ. संपादक, पु॰ ಸಿದ್ಧ ಗೊಳಿಸುವವ; ಸಂಪಾದಕ; ಎಡಿಟರು.

संपादकीय, वि॰ ಸಂಪಾದಕನಿಗೆ ಸಂ ಬಂಧಿಸಿದ. पु॰ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯ ಲ್ಲಿಯ ಅಗ್ರ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಟೀಕೆ ಟಿವ್ಯಣಿ.

संपादन, पु॰ ಸಜ್ಜು ಗೊಳಸುನಿಕೆ; ಸರಿಪಡಿಸುನಿಕೆ; ಪ್ರಕಟಿಸುನಿಕೆ.

संपादिका, स्त्री॰ ಸಂಪಾದಕಿ. संपादित, वि॰ ತಯಾರಾದ.

संपुर, पु॰ ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಬ್ಬಿ; ಭರಣಿ; ಬೊಗಸೆ.

संपूर्ण, वि॰ ಎಲ್ಜಾ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ.

संर्र्णतया, • कि॰ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ; • संभाल, स्त्री॰ ಮೇಲ್ನ ಚಾರಣೆ ; ರಕ್ಷಣೆ; ಏರ್ಪಾಡು. ಪೂರಾ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. संभालना, स॰ रिध्न धीरां, तं धा सँपेरा, पु॰ क्राञाधितं. सँपोला, पु॰ ಹಾವಿನ ಮರಿ. ಳಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ತಾಳು; ಸಹಿಸು; सँपोलिया, पु॰ का ग्रांपरर्भ के वि ಕಾಸಾಡು. ಯುವವ; ಹಾವಾಡಿಗ. संभावना, स्रो॰ ನಡೆಯಬಹುದಾದ್ದು; संप्रति, अञ्च किं तर्रः; ह्यु हुं इ. ಕಲ್ಪನೆ ; ಗೌರವ. संप्रदान, पु॰ कार कीला धर्मे. संभाषग, पु॰ ,ಮಾತುಕತೆ. संप्रदानी, पु॰ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ್ ಧಾ संभ्रम, पु॰ ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತು ರ್ಮಿಕ ಮತ್ಯ ಪಂಗಡ; ಮಾರ್ಗ; ನಿಕೆ; ಕಳವಳ; ಪ್ರಮಾದ. ಪಥ; ರೂಢಿ; ಪರಿಪಾಟಿ. संभाति, पु॰ च्ष्यं प तंकि व्यः संबंब, पु॰ तंंधार्मुत; घाःव्याद्ध; ಉದ್ವಿಗ್ನ; ಶಿಷ್ಟ. ಮಿಳನ; ಮದುವೆ. संम्रांति, स्रो॰ हर्ष्यर ; शादी (त ; संबंधी, वि॰ मः भः भः महाराष्ट्री ; ध्रिष्ठ ಆತ್ಮರ. ಯನನ್ನು ಕುರಿತ. ಇಂ ನೆಂಟ; संतेलन, पु॰ दे॰ सम्मेलन. ಬಳಗದವೆ. संयम, पु॰ डढ़ै; ७०ई; ఇ०८) య संबद्घ, वि॰ ಕೂಡಿಸಿದ; ತಾಗಿದ; ನಿಗ್ರಹ; ನಿರೋಧ; ಕಟ್ಯು; ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ. ಬಂಧನ. संबल, पु॰ काईएका; तारी संयमी, वि॰ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಖರ್ಚು. . ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ संबोधन, पु॰ हंं ; एळा ूर्त. ಟ್ಟ್ರಕೊಂಡಿವ; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; संमलना, अ० २ वह कै मधु तं ; ಯೋಗಿ. ? ಸಾಗು; "ಜೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; संयुक्त, वि॰ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ; ಹುಷಾರಾಗು. ಒಡಗೂಡಿದ; ಸಹಿತ. संभार, पु॰ ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ. संयोग, पु॰ में टाडिंच ; डाडा़ छां; संभवतः, कि० धळाठाः. ದೈವ ಘಟನೆ;—ಈ ದೈವ ವಶ संभवनीय, वि॰ धतार्थिकातात ; ದಿಂದ. संयोजक, पु॰ का धि रा ठ ठ ; ಸಂಭವಿಸಬಹ್ಮದಾವ. ಜೋಡಿಸುವವ; ಸಭೆ ಸೇರಿಸು संभर, पु॰ डढै; २४ ुठिनै; ॰ ठत्तुलै.

ವವ.

संयोजन, पु॰ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಏರ್ಖಾ ಟು ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. संयोजित, वि॰ रैं१०४७ धुः संरक्षक, पु॰ का बा खा बंदा, मा का ವನ; ರಕ್ಷಕ. संरक्षण, पु॰ काथतै; म॰ ठ हूं हैं ; ಆಧಿಕಾರ; ಅಂಕೆ. संलग्न, वि॰ धैरुगूरी ७०धैर्नै०० ಡಿರುವ. पुंलाप, पु॰ ಮाडां हंडे; सं० का ್ಮ ಷಣೆ. संलिप्त, वि॰ ಮಗ್ನ रुव ; डंट्रीरर ನಾವ. संबत्, पु॰ ठईहः; राव्वेंड्रिट. संबस्तर, पु॰ ವರ್ಷ. संवरण, पु॰ दावर काव्यं के हैं: ಬಚ್ಛಿಡುವಿಕೆ; ಆರಿಸುವಿಕೆ. संवरणीय, वि॰ है जा ठेत थु खंड हु ; ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ. संबरना, अ० २० ति रे रे कि छ।; ಅಲಂಕೃತವಾಗು. संबर्त्तन, पु॰ ಸುತ್ತು ವಿಕೆ. संबक्तित, वि॰ ಸುರುಳಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ. संबद्धन, पु॰ यें पैत्रायी हैं ; ಅಭ ವೃದ್ಧಿ; ಸಾಕುವಿಕೆ; ಪೋಷಣೆ. संवर्द्धित, वि॰ धंंधरणुधाः; ७०० ವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ. संवाद, पु॰ का डाउ हु ; प्र० का

ಷಣೆ; ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

संवाददाता, पु॰ संधित तानरा; धाने, ध ದಾರ. संवारना, स॰ भै०तिरैंगः; ಅ೮० ह ರಿಸು; ಸರಿಪಡಿಸು. संविधान, पु॰ ರಚನೆ; ಏರ್ನಾಡು. संवेदन, पु॰ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ. संवेदना, स्त्री॰ ಪರಿತಾಪ. संवेष्टन, पु॰ साड्यु ఏ है; सारा १ ಸುತ್ತು ನಿಕೆ; ಆವರಿಸು ನಿಕೆ. संशय, पु॰ ಸಂದೇಹ. संशयात्मक, वि॰ २००० व्हेळ्ये हुं ; ಸಂದಿಗ್ದೆ; ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ. संशोधक, पु॰ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡು ವನ. संशोधन, पु॰ ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಸರಿಪಡಿಸು ವಿಕೆ. संशोधिन, वि॰ बैद्विधुधी; बैद्वा ಪಡಿಯಾದ. संशोषण, पु॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೀರುವಿಕೆ. संवर्ग, पु॰ राज्य हर; राळवार. संसर्गदोष, पु॰ ಸಹವಾಸದೋಷ. संपार, पु॰ ಪ್ರಪಂಚ ; ಜಗತ್ತು. संस्ति, स्रो॰ मुक्षु. संस्करण, पु॰ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಸುಧಾ ರಣೆ; ಪುಸ್ತುಕದ ಮುದ್ರಣ; ಆವೃತ್ತಿ. संस्कृति, स्त्रो॰ ग्रुक्षुं हैं; ग्रीक्युं ठं; ಅಂತಃ ಕರಣಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ

ರೂಪ.

संस्था, श्ली॰ ಸಮಾಜ; ಮಂಡಳಿ.

संस्थापक, पु॰ स्रू क्षेत्रे वर्ज.

संस्थापन, पु॰ ಸ್ಥಾಪನೆ; ನಿರ್ಮಿಸು ನಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ.

संस्थापित, वि॰ ਸਾਹੂ ஃਸੰਦ੍ਹ ಟ್ಟ ; ಜಾರಿಗೆ ತರಲ್ಪ ಟ್ಟ.

संस्मरण, पु॰ ६४ कुँ का तैत्र हा. संहारक, पु॰ चैंग्र धूजर्ज.

संहारना, स॰ ನಾಶಪಡಿಸು; ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

सअद, पु॰ मिक्मानुः सआदत, खी॰ मिक्मानुः; एतुर्ह्यः; धशुरुः केडः

सभादत-मन्द, वि॰ धार्मा, हाण्णे; ठिद्री क्षेत्र क्षेत्

सई, स्त्री॰ ಪ್ರಯತ್ನ; ಶಿಫಾರಿಸು. सईद, ति॰ ಶುಭಕರ; ಮಂಗಳ; ಭಾಗೈನಂತ.

सहस, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಆಳು. सकत, स्रो॰ ಬಲ : ಶಕ್ತಿ.

सकता, आ॰ ಶಕ್ಯವಾಗು; ಸಾಧ್ಯ ವಾಗು.

सकपकाना, अ॰ ಬೆರೆಗಾಗು; ಕಕ್ಕಾ ಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು; ನಾಚು; ಹಿಂಜರಿ.

सकाना, अ० ಶಂಕಿಸು; ಹಿಂಜರಿ; ಶೋಕಿಸು.

सकारना, स० ಸ್ವೀಕರಿಸು. सकारे, कि० ಮುಂಜಾನೆಯೇ; ಬೆಳ ಗಾಗುತ್ತಲೆ.

सकालत, എಂ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಭಾರ ವಾಗಿರುವುದು. सकाश, अच्य॰ ಹತ್ತಿರ; ಸಮಿನಪ ದಲ್ಲಿ.

सक्रीम, वि॰ ರೋಗಿ; ದೋಷ ಪೂರ್ಣವಾದ.

सक्कील, वि॰ ಬೇಗನೆ ಜೀರ್ಣವಾಗದ (ಉಟ); ಭಾರವಾದ.

सकुव, go ಸಂಕೋಚ; ಲಜ್ಜೆ. सकुवना, अo ಸಂಕೋಚಪಡು; ನಾಚಿಕೊಳ್ಳು; ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳು; ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು.

सकुचाना, अ० ಸಂಕೋಚಪಡು ಲಜ್ಜಿಸು. सಂಮುಚ್ಚಿ ಈ - ' सक्चीला. वि० ಸಂಕೋಚ ಪ.ಕ.

सक्कचीला, वि॰ प्रंतिशक्ष हुन्। बैक्काः

सकुइना, अ० दे० सिकुइना. सकुन, पु० ळర్చీ; పర్షే, కేరున. सकुनत, ఱो० వెంగస్థాన; మీరిల్వ భాన; బత్తే.

सकेलना, स्त॰ ಕೂಡು ಹಾಕು; ಕೂಡಿಸು.

सका, पु॰ ನೀರು ಹೊರುವವ.

सिक्किय, वि॰ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ.

सञ्चम; वि॰ ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ; ಬಲ ಶಾಲಿ; ಸಮರ್ಥ.

सालाा, पु॰ } है, ಲ ಪಕ್ಕ ಪಲ್ಲದ सालाागे, सो॰ } ಅಡಿಗೆ; ಮುಸುರ ಅಡಿಗೆ.

स**ला, पु॰** ಜೊತೆಗಾರ; ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ. ದಾನಶೀಲತೆ.

सखी, स्त्री० ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ; ಗೆಳಿತಿ. सख़ी, वि॰ कैंगळा हुँ ; दा है.

सखुआ, पु॰ क्राध्यं हु.

सखुन, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಕವಿತೆ; ಕಾವ್ಯ; ಮಾತು; ವಚನ; कैं(धर्म; स्वत.

स्खुन-तिकया, पु॰ ಮಾತನಾಡುವಾಗ _ಹಲವರು ಅಭ್ಯಾಸದಮೇಲೆ ಪದೇ ್ಷ ಪದೇ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ ಅಥವಾ `ವಾಕ್ಯಾಂಶ.

स्खुन-दाँ, वि॰ ಕಾವ್ಯರಸಿಕ; ಕವಿ. संखन-परवर, वि॰ चीधी बाबरा ನೆರವೇರಿಸುವವ; ಹಠಿ.

सख़ुन-फ़हम, वि॰ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮ ವನ್ನು ಆರಿತವ; ಜಾಣ; ಚತುರ. सख्त-साज़, पु॰ ಹುಣ್ಣ ನೆಯ ಮಾತು ಗಳನ್ನಾಡುವವ; ವ್ರಾತುಗಾರ.

सद्भत, वि॰ ಕಠಿಣ; ಕಡುದು; ಕ್ರೂರ; ನಿದ್ಯ ಹಿಂ ಬಹೆಳ ಹೆಚ್ಚು ; ಅಧಿಕ ; ಸಖತ್ತು.

सस्त-जान, वि॰ ಕಠಿಣವಾದ ಮನ ಸ್ಸುಳ್ಳವ; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ. सक्त-दिल, वि॰ चॅंग्रेशकाय क्रुं प्रथा

ವುಳ್ಳವ; ನಿರ್ದಯಿ.

सस्ती, स्त्री॰ ಕಾಠಿಣ್ಯ; ಗಡುಸು; ಕ್ರೂರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ.

सगवग, कि॰ थें(तर्र ; डधर्नु रं. वि॰ ತೊಯ್ದ ; ಸೆನದ.

सख़ावत, स्रो॰ ಉದಾರತೆ; ಔದಾರ್ಯ; र्सगम् 🕽 वि॰ अंಕಲ; ु ಸಮಸ್ತ; सगळ ∫ वदाः.

सगा, वि॰ ६ वळाधीत; क्राह्म ; र्यु इं ;—माई श्रें संग ड्रास्ट्री.

सगाई, स्नो॰ ನಿಶ್ಚಯತಾಂಬುಲ; ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ; ಸಂಬಂಧ.

सांगिर, वि॰ क्षेचुं ; प्रल्लु ; प्रुणु. सवन, वि॰ दर्धी, कार्यः; रुधि द

सच, वि॰ ನಿಜವಾದ. पु॰ ಸತ್ಯ. सचमुच, कि॰ ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ; ಸಿಶ್ಚಯ ವಾಗಿ; ನಿಸ್ಪಂಪೀಹವಾಗಿ.

सचाई, स्नो॰ ನತ್ಯ ತೆ; ವಾಸ್ತ್ರವಿಕತೆ. सचान, पु॰ १६ तं.

सचित, वि॰ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ.

सिवका) वि॰ ಬಹಳ ನುಣವಾಗಿ सिचक्कन ∫ ರುವ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಜಾರು

सचिव, पु॰ ठी। छुं; र्यू १ छैड़; ವುಂತ್ರಿ ; ಸಚಿವ ; ಸಹಾಯಕ. सचेन, वि॰ ॢथ्यु ರವಾದ ; ಕುಷಾ

ರಾದ; ಚೀತರಿಸಿಕೊಂಡ. सचेष्ट, वि॰ ಕದಲುಮೆದಲುವ;

ಜಾಗರೂಕ. सचिरित्र, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಶೀಲ ಗಳನ್ನು ಳೃ.

सच्चा, ि० ನಿಜ್ನನ್ರೇ ಹೇಳುವ; ಸತ್ಯವಾಗಿ; ನಿಜವಾದ; ವಾಸ್ತ ವಿಕನಾದ.

सचाई, स्रो० दे० मचाई.

साज, स्रो० ಅಲಂಕರಿಸುವಿಕೆ; ಅಿಂದ; ರೂಪ; ಸೊಗಸು; ಶೃಂಗಾರ; ಸೌಂದರ್ಯ.

साजा, वि॰ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳ; ಜಾಗ ರೂಕನಾದ.

सजाज, स्त्रो॰ ಅಂದಚಂದ; ಅಲಂ ಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

सजन, पु॰ सिक्षूत; त्रात्रुळक्दू; ಗಂಡ; ಪತಿ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯ.

सजना, अ॰ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂ ಕೆಂಸು.

सवल, वि॰ ನೀರು ತುಂಬಿದ; ನೀರ ನ್ನೊಳಗೊಂಡ; ಕಣ್ಣೀರು ತುಂ ಬಿದ; ಅಶ್ರುಪೂರ್ಣ.

सजवाना, स॰ ಆಲಂಕರಿಸು; ಸುಸ ಜ್ಜಿ ತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

सज़ा, खो॰ थे हुँ; ದಂಡನೆ. सजाई, खो॰ ७ ೮० ಕರಿಸು ಏ ಕೆ; ಸಿಂಗರಿಸುಏಕಿ.

सजा ए-मोत, स्नो॰ ಮೆರಣ ದಂಡನೆ. सजतीय, वि॰ ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಗೋತ್ರದ.

सजाना, स॰ ಸಿಂಗರಿಸು; ಅಲಂಕ ರಿಸು.

सज़ाय, खीं॰ दें॰ सज़ा. सज़ायाप्तता, वि॰ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾ ದವ; ದಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ. सजाव, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯೆ ನೊ ಸರು. ಫो॰ ಆಲಿಂಕಾರ. स्तावट, हो॰ ಆಲಂಕೃತಿ; ಶೃಂಗಾರ; ಶೋಭೆ; ತ್ರಯ್ಯಾರಿ; ಸಿದ್ಧತೆ. सज्ञावार, वि॰ ಉಚಿತ; ಉಪ ಯುಕ್ತ.

सजीला, वि॰ ಸೊಗಸಿನ; ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಿಯ.

सजीव, वि॰ ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ; ಬದು ಕಿರುವ; ಜೀವಂತ; ಚುರು ಕಾದ; ಸ್ಪೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ.

सजान, पु॰ ಸತ್ಪುರುಷ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯತಮ.

सज्जनता, श्लो॰ ಸೌಜನ್ಯ ತೆ. सजा, श्लो॰ ಆಲಂಕೃತಿ; ವೇಷ ಭೂಷೆ; ಮಂಚ.

सिनित, वि॰ ಅಲಂಕೃತವಾದ; ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧವಾದ. सज्ञान, वु॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜಾಣ; ವುಸ್ಸಬಂದವ; ಪ್ರೌಢ. वि॰ ಜ್ಞಾನವುಳೃ; ಜಾಣನಾದ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಾದ; ಜಾಗರೂಕನಾದ.

सरक, എಂ° ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ನುಸುಳುವಿಕೆ; ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದ ವಾದ ನಳಿಗೆ

सरकता, अ॰ ನುಸುಳು; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳು; ಪರಾರಿಯಾಗು.

सटकारना, स॰ अग्जुं धे ಯಿಂದ ಹೊಡಿ; ಸೆಳೆ..

सरना अ॰ ಅಂಟು; ं ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಒಂದುಗೂಡು. सरपर, ह्या॰ ಘಾಬರಿ; ಇಬ್ಬಂದಿ. संदपराना, अ॰ वित्रेश थी(र्र); ಬೆರಗಾಗು; ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು.

सटरपटर, वि॰ प्रक्षू क्रोधुः; डाध्युः; ಅಲ್ಪ.

सटान, ह्यो॰ ७०धिनै०० विरोधिन ; ಎರಡು ವಸ್ತ್ರುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂ ದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಾಯಿಂಟು.

सटाना, स॰ र्थाः विरागः ; ग्रेंटिरां. सरीक, वि॰ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಎರಡೂ ಇರುವ; ಟೀಕಾ ಸಹಿತ ` ವಕ್ಷ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾ ಗುವ ರೀತಿಯ; ಸರಿಯಾದ.

सद्दा ए॰ धर्जुः तर्जनुः; क्रिकरः ನಾಮೆ; ಅಂಗಡಿಸಾಲು; ಬಜಾರು.

सहाबहा, पु॰ ಆಪ್ತ್ರಸ್ತ್ರೀಹ; ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ದಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪ ಡುವ ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

सरियाना, अ॰ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದವ ನಾಗು; ಷಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ಮುದಕನಾಗು; ಆರಳುಮರು ಳಾಗು.

सङ्क, स्त्रो॰ ರಾಜಮಾರ್ಗ; ಬೀದಿ; ರಸ್ತ್ರೆ; ಮಾರ್ಗ.

सड्ना, अ० ಕೊಳೆ; ಕೊಳೆತು ಹೋಗು.

सहसी, स्त्री॰ दे॰ संहसी. सड़ान, स्नी॰ ಕೊಳೆಯುನಿಕೆ.

सड़ाना, स॰ ಕೊಳೆಯಿಸು; ಕೊಳೆ ಹಾಕು.

'सिड्येल, वि॰ चंं पेंड ; चंं धर्म, ಬಾರದ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ. सतत, अन्य • ಎಲ್ಲಕಾಲಕ್ತೂ; ಸದಾ:

सतावर

ನಿರಂತರ.

सतदल, पु॰ ಕಮಲ; ನೂರು ದಳದ

सतरंज, स्त्रो॰ दे॰ शतंरज.

सतर, स्त्री॰ गैंठै; ठें१ थ्रै; प्राच्छा: ಪಂಕ್ಷಿ. ಡಿಂ ಸೊಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ; ಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ಕ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ.

सतराना, अ॰ चैंशि धैभैचैंशिष्णुः; ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

सतरोहाँ, वि॰ भैधी तैतु; ಗೊಂಡ: ಕುಪಿತನಾದ.

सतर्क. वि॰ क्षा प्रकार राज्य: ಎಚ್ಚ ಕದಿಂದಿರುವ.

सतर्कता, स्त्री० ಜಾಗರೂಕತೆ; ಎಚ್ಛ

सतसई, स्नी॰ ५५० राज्य स्तूर ಳನ್ನುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥ; ಸಪ್ತಶತಿ.

सतह, स्नी॰ ಪದರು; ಪರೆ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೊರ ಭಾಗ; ಹೊರವೈ; ಮೇಲ್ಮೈ.

सताना, स॰ का बिरा ; . कै बिरा : ಸತಾಯಿಸು.

सताल्र्, पु॰ ಒಂದು ಫಲ ವಿಶೇಷ: ಪಿಚ್ಚೀಸು ಹಣ್ಣು.

सतावर, ಫಾಂ ಶತಾವರಿಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಔಷಧಿಯ ಗಿಡ.

सती, वि• गंठंडे; ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧ್ವಿ, -होना गळतका तका खाः खोः ಪತಿವೃತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು.

सतील, पु॰ क्राडेठ,ड् सतुआ, पु॰ ಅರ೪६७ू,

सतून, पु॰ रुंध; मुंध्य. सत्कार, पु॰ ಆದರ; ಸನ್ಮಾನ; ಆತಿಥ್ಯ.

सत्त, पु॰ डैठाका; संड्र.

सत्ता, स्त्रो॰ वराधि हैं; अर्थु डूं; रहें; ಪ್ರಾಣ; ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ.

सत्ताधारी, पु॰ ध्वैक्वि ; ध्वैश ಸರು.

सत्तु, पु॰ प्रड्युत; ड०थिध्यू सत्त्या, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯದಾರಿ.

सत्य, वि॰ रेक्षजात; व्यक्षक्ष ವಾದ. ೮೦ ಸತ್ಯ.

सत्यतः, अन्य॰ रीक्षज्ञातः; యథా ರ್ಥವಾಗಿ.

सस्याग्रह, पु॰ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆಂದು ಅಹಿಂ ಸಾಯುತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೋ ರಾಟ; ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ.

सत्याग्रही, वि.० संड्रु तुळ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ನಾದವೆ; ಸತ್ಯಾ ಗ್ರಹ ಮಾಡುವವ.

सत्यनाञ्च, पु॰ मर्जन्तार्गः प्रु०मः सत्यनाशी, वि॰ तर्जा त्राध्या वि० ವವ; ಅದೃ ಸ್ಟ್ರಹೀನ.

सन्न, पु॰ प्रकारमङ्गः ध्रंडुः काणा ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಡೈದಿನಗಳ ವಿಭಾಗ; ಟರ್ಮ.

सत्व, पु॰ ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ರ; ಸಾರ; ತಿರುಳು; ತತ್ವ; ಮೂಲ ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ.

सत्वर, अन्य॰ धैंशतरुं; थैरझं , काते;

सद, वि॰ ನೂರು. ಫಾೆ॰ ಸ್ವಭಾವ; ಪ್ರಕೃತಿ.

सद्का, पु॰ कार्त; रीकार्थ.

सदन, पु॰ ಮतै; ध्वंतर. सदमा, पु॰ ಪೆಟ್ಸ; ಆಘಾತ; ದುಃಖ; ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ.

सद्य, वि॰ टळीळाडू जे.

सदर, पु॰ ಎದೆ; ವರ್ಮಾಗ; ಅಂಗಳ; ಪ್ರಧಾನ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾ ಳ್ಳ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ. वि• ಶ್ರೇಷ್ಠ; ದೊಡ್ಡ.

सदर-आज़म, पु॰ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ.

सदर-आला, पु॰ तळाळा च ಜಡ್ತಿ. सदर-नशीन, पु॰ मध्यमार्थं, ध्रमृहूं.

सदर-सुदूर, पु॰ ह्या का कि कि कि सद्री, स्रो॰ ತೋಳುಗಳಿಲ್ಲದ ಅಂಗಿ. सदहा; वि॰ तंकिकाका; धळंड. सदा, अन्य॰ का उहारिका; है ठ०

ತರ. 📵 ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ; ಮಾ ರ್ದನಿ; ಕೂಗು.

सदाक़त, स्त्री॰ मंड्रुडं; रुक्ष; मा हुं हुं। सदाचरण } पु॰ ६९० तढ़डै. सदाचार

सदाबरत) ए॰ ಅನ್ನದಾನ; ಬಡ सदाबते) ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷಕೊಡು ವುದು.

सदाबहार, वि॰ ಯಾವಾಗಲೂ ಪುಷ್ಪಿ ತವಾಗಿರುವ.

सदारत, स्त्री॰ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ.

सदासुद्वागिन, वि॰ हिंडु, ಸುಮಂಗಲಿ; ಯಾವಾಗಲೂ ಮುತ್ತೈದೆಯಾ ಗಿರುವ. स्त्रो॰ ಸೂಳೆ; ವೇಶೈ.

सदी, ची॰ ನೂರುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತಮಾನ; ಶತಾಬ್ದ; ನೂರರ ಸಮೂಹ; ಶೇಕಡ.

सदरा, वि॰ ಸಮಾನವಾದ; ಅನು ರೂಪವಾದ; ಸಮನಾದ.

सदेह, कि॰ देंश्ळदीवढरी.

सरैव, अब्य॰ ಯಾವಾಗಲಾ; ಸದಾ. सद्य } अब्य॰ ಇಂದೇ; ಈಗಲೇ; सद्यः} ಕೂಡಲೇ; ತತ್ತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ.

स्वना, अ॰ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗು; ಸಾಧಿ ಸಲ್ಪಡು; ನರವೇರು; ಈಡೇರು; ಆಭ್ಯಾಸವಾಗು; ಕುದುರು; ಆಳ ತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತಿರು.

स्वा, स्वी• ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂ ಗಲಿ.

साथाना स॰ ಸಾಧಿಸುವಂತೆಮಾಡು. सन्, पु॰ ವರ್ಷ; ಸುವತ್ಸರ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ಶ್ರಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ಸಿದ ವರ್ಷ.

सन, पु॰ ಸೆಣಬಿನಗಿಡ. वि॰ ನಿಶ್ವಬ್ದ; ಸ್ತಬ್ದ; ಮಾತಾಡದ; ಮೌನ.

सनहैं, स्त्री॰ प्रल्लू क्षाब्धे प्रेलिया. सनक, स्त्री॰ तिष्या; ಮರ್ಥು; ಆಸಕ್ತಿ; ಹುಚ್ಚು.

सनकना, अ॰ ಹ.खू. तानाः; नाः । ಯಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊಂಗು.

सनकाना, स॰ ಹುಚ್ಚ ನಾಗಿಮಾಡು; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸು.

सनकी, वि॰ ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ.

सनद, स्नो॰ ಪ್ರವಾಣ; ರುಜುವಾತು; ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು; ಸನ್ನದ್ದು.

सनद-याप्तता, वि॰ ಯೊಗೈತಾ ಪತ್ರ ವನ್ನು ಪಡೆವ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ.

सनना, अ॰ ಮಿತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಬೆರೆ; ಕಲೆ; ಬೆರೆತುಹೋಗು.

सनम, पु॰ ಪ್ರಿಯನು; ಪ್ರತಿಮೆ. सनमान, पु॰ ಆದರ; तೌರವ.

सनस्रव, अव्य॰ ಎದುರಿಗೆ; ಎದುರಿ ನಲ್ಲಿ.

सनसनो, **स्नी०** ಜೋಮುಹಿಡಿ**ದಂ** ತಾಗುವಿಕೆ; ಉದ್ಪೇಗ; ಘಾಬರಿ; ನಿಶ್ಚಬ್ದತೆ; ನೀರವತೆ.

सनहकी, स्त्रो॰ ವ.ುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

सनाअत, स्त्रो॰ ಹಸ್ತ ಕೌಶಲ.

सनाय, स्रो॰ ಸೋನಾವ.ುಖಿಯಂಬ ವಿರೇಚನಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಸೊಫ್ಪು. ್ सनाह, पु॰ .चंद्रसः

सनेह, पु॰ र्यूं क्ष्य; र्युं का.

सनेही, वि॰ ಸ್ನೇಹಿ; ಪ್ರೇಮಿ. पु॰ ಪ್ರೀತಿಸುವವ; ಸ್ನೇಹಿತ.

सन्द्रक, पु॰ दे॰ संदूरक.

सन्न, वि॰ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿ ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಾತೇ ಇಲ್ಲದ; ಕಡುಮೌನ

ನಾದ.

सक्कद्व, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಿಗಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧನಾದ; ತಯಾ ರಾಗಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮಿ ಪದ.

सम्नारा, पु॰ २१ हुं धु है ; सू धू है ; २१ हुं ए हैं.

सन्नाह पु॰ ಕ र धः; ಉಕ್ಕಿ र ० तः; ಪ್ರಯತ್ನ; ಸನ್ನಾಹ.

सिविकट अस्य के छेड्रे ठ ; मंजीकर.

सिव्यात, पु॰ ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಸ್ಮ ಇವುಮೂರರ ದೋಷವೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ;

ತ್ರಿ ಶೋಷ.

सिन्निविष्ट, पु॰ ಜೊತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿ ರುವ; ಇಂಡಲ್ಟಟ್ಟ.

सन्मान, पु॰ ಆದರ ; ಗೌರವ. सन्मुख, अञ्च॰ ಎದುರಿಗೆ; ಎದ ರಿ

ನಲ್ಲಿ.• स्वरःनी, स्नो• ಗಂಡನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಸವತಿ.

सपत्नीक, वि॰ डड्रैप्रजीएड. सपथ, पु॰ दे॰ शपथ. 'सपन } कि चंत्ररं : स्ट. स्पना }

सपरवाई, पु॰ ವೇಶೈಯು ಹಾಡು ತ್ತಿರುವಾಗ ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯ ವನ್ನು ಭಾರಿಸುವವ.

सपरना, स० ಮುಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾ ಗು; ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಪೂರೈಸು स्पराना, स० ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು; ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗು.

सपार, वि॰ प्रकाडप्यात ; राष्ट्र तराज.

सपारा, पु॰ ವೇಗೆ; ಓಟ ; ಓಡಾಟ; ತಿರುಗಾಟ.

सपुरं, खो॰ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾವು ದಾದ ರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ವೆ.ತ್ತೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು ವುದು.

सप्त, पु॰ ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಯಣನಾದ ಮಗ; ಸತ್ಪುತ್ರ.

सपेंत } वि० दे० सफ़ेद.

सपेरा पु॰ दे॰ संपेरा.

सपेला } पुठ देव सपोला.

सप्ताह, पु॰ ಒಂದುವಾರ; ಏಳು ದಿನಗಳ ಕಾಲ.

सफ, स्रो॰ ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು.

सफ्र-आरा, वि॰ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿ. सफ़गोल, पु॰ ಇಸಕೋಲೆ ಬೀಜ. सफ़-जंग, स्नो॰ ವ್ಯೂಹರಚನೆ.

सक्रर, पु॰ ಯಾತ್ರೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ಸಂಚಾರ.

सफ़रदाई पु॰ दे॰ सपरदाई. सफ़रा, पु॰ పిड्रु.

-सक्ती, वि॰ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ. दु॰ ದಾರಿ ಖರ್ಚು; ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು; ಸೀಬಿಹಣ್ಣು.

सफल, वि॰ ಸಾರ್ಥಕವಾದ; ಫಲ ಕಾರ್; ಕೃತಕಾರ್ಯನಾದ.

सफलता, ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ; ಜಯ.

सफ़हा, पु॰ ग्रुध ; कार्र.

सक्रा, वि॰ ತಿಳಿಯಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ಪವಿತ್ರವಾದ.

सफ़ाई, खो॰ ನಿರ್ಮಲತಿ: ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಸಾಲವು ತೀರಿಹೋಗುವಿಕೆ; ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ.

सफ्रा-चर, वि॰ ಚೊಕ್ಕಟವಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

सकाया, पु॰ क्रीं तथः, क्षेत्रकाहतः, रुग्धः

सफ्री वि॰ ಪವಿತ್ರವಾದ; ಶ್ರದ್ಧ ವಾದ.

सक्तीना, पु॰ ದೋಣಿ; ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕು; ಕೋರ್ಟಿನ ಸಮನ್ನು.

सफ्रीर, पु॰ ರಾಜದೂತ; ರಾಯ ಭಾರಿ. ಕಾಂ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ ಧ್ವರಿ. ल्सक्क, पु॰ स्काव्हः; कोवे. सक्केद, वि॰ थी थेळाः; ಶುಭ್ರ. सक्केद-पोश, वि॰ ಶಭ್ರವಾದ ವಸ್ತ್ರ. , ಧರಿಸಿದವः; ಮರ್ಯಾದಸ್ತ್ರ.

सक्रेंबा, पु॰ ವೆಂಗಭಸ್ಮ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು.

सफ़ेदी, स्त्री॰ ಬಿಳಪು; ಶುಭ್ರತಿ; ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಸುಣ್ಣ ಬಳಯುವಿಕೆ.

सफ्फ्रा, वि॰ तुंब्रु; ನಾಶವಾದ. सफ्रकाक, वि॰ ಕೊಲೆಗಡು ಕ; ನಿರ್ದಯಿ; ಕಟುಕ.

सब, अन्य॰ ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ.

सबक, पु॰ ಪಾಠ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪ ದೇಶ

सवक्रत, खी॰ ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿ ಯುವುದು.

सबब, पु॰ काठक ; क्लंडा.

सबर, पु॰ दे॰ सब्र.

सबल वि॰ ಬಲಶಾಲಿ. ' पु॰ ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ.

सबहा, पु॰ ಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳು. सबा, स्नो॰ ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ.

सबात, पु॰ भूँ ठंडै; दृ्द्धं

सबाह, स्त्री॰ युड़ान्तुः धंदर्गै. सबाहत; स्त्री॰ युड़ान्तुः, सुरुतै.

बाहत; स्त्री॰ ಬಿಳಿಪು; ಸೌಂದ ರ್ಯ. ್ಯ सबील, स्त्री॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ;• ಉಪಾಯ.

सबीह, वि॰ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ ದ. सब्,,पु॰ ಮಡಕೆ.

सबूचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕ ಮಡಕೆ.

सब्त, पु॰ ರುಜುವಾತು; सुಮಾಣ; ಧೃಢತೆ.

सबूरी स्त्री० दे० सब.

सक्ज, वि• ಹಚ್ಚನೆಯ; ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ; ಶುಭ; ಉತ್ತಮ; ಹಚ್ಚಹೊಸ; ತಾಜಾ.

सामानीन, वि॰ ಹೆಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ಯುಟ್ಟಿ ರುವವ; ಮುಸ ಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ಸೂಚಿ ಸಲು ಈ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿಯುಡು ತ್ತಾರೆ.

सन्त-बस्त, वि॰ धानां, गाणी. सन्ता, पु॰ ಹಚ್ಚ ಹಸರು; ಭಂಗಿ; ಪಚ್ಚೆ.

स्वज़ी, स्त्री॰ ಸೈರುಪಚ್ಚೆ ಗಳು; ಹಸಿ ತರಕಾರಿ.

सन, go ಧೈರ್ಯ; ತಾಳ್ಮೆ; ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.

समा, ची॰ ಸಂಘ; ಕೂಟ; ಸಮಿತಿ; ಪರಿಷತ್ತು.

सभापति, पु॰ ७६, हुँ. समासद, पु॰ ४६८, ; ॐ०थठा. सम्य, वि॰ वैद्धु; ॐ०थठा. क्षाच्य, • ನಾಗುರತ.

समंजस, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತ ವಾದ.

समंत, वि॰ ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ. पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

सम, वि॰ ಸಮಾನ; ಸಮ (ಸಂಖ್ಯೆ).:

go ವಿ.ಷ.

समअ, पु॰ ಕಿವಿ. समकक्ष, वि॰ ಒಂದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ; ಸಮಾನವಾದ.

समकालीन, वि॰ ಒಂದೇ 📆 ಲದಲ್ಲಿ

ಇದ್ದ. समञ्ज, कि॰ ಎದುರಿಗೆ ; ಎಮರಿನಲ್ಲಿ.

समम् वि॰ अण्डा ; मर्का मु. समम् वि॰ अण्डा ; मर्का मु. समचेता, पु॰ ध०दी धार्गेका धेडु जुडुकार्यु धृज्ञता.

समझ, स्नी॰ ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ. समझदार, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತ.

समझना, स• ಅರಿ; ತಿಳಿ; ಗ್ರಹಿಸು; ಎಣಿಸು; ಬಗೆ; ಭಾವಿಸು.

समझाना स**ं** ತಿಳಿಸು; ತಿಳಿ ಹೇಳು; ಬೋಧಿಸು; ಸಮಜಾಯಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು.

समझोता, पु॰ ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂ ಬಡಿಕೆ.

समदन, पु॰ धैः धैः ; धैधेः . समदना, स॰ धैः धैञाटः

समिथयाना, पु॰ संकानि; गैंगरी.

समधी, पु॰ धीरत. समन, पु॰ ಶಮನ; ದಮನ. समन्दर, पु॰ ಸಮುದ್ರ; ನದಿ. समन्दर, पु॰ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಜೋ ಡಣೆ.

-समन्वित, वि॰ ಕೂ ಡಿಸಿರುವ; ' ಜೊ⁻ಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समयानुदूल, कि॰ तंडाळाचुं तरि ಹೋಗುವಂತೆ.

समर, go ಯುದ್ಧ. समर्थ, क्वि ಸಾಮ ರ್ಥ್ಯವು ಳೃ; ಯೋಗ್ಯ.

-समर्थक, वि॰ ಆನುಮೋದಿಸುವವ; ಅನುಮೋದಕ.

समर्थता स्त्रो॰ रहें: म्हें स्वर्धक्रुह. समर्थन, पु॰ एक्सर्जैक्टर स्कर्म इंटर्जे.

समर्पण, पु॰ कालें हैं.
समर्पन, वि॰ राका श्री रुष्णु धुः.
समर्वर्ती, वि॰ राका श्री रुष्णु धुः.
समर्वर्ती, वि॰ राका श्री रुष्णु राक्षेत्र, वि॰ राक्षेत्र, विः समवेदना, स्त्री॰ राक्षेत्र रुष्णु हा स्विद्धः.
समस्र, वि॰ अष्ट्राः स्वार्थः, समस्रा, स्त्री॰ राका रुष्णु, राक्ष्णुः, राक्षणुः, र

समाँ, पु॰ ಹೊತ್ತು; ಸವುಯ; ವೇಳೆ;—बाँधना ಕಳೆಕಟ್ಟುವುದು. समाञ्जत, स्रो॰ ಆಲಿಸುವುದು. 'समक्रिल, वि॰ ಬಹಳ ಘಾಜಿರಿಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

समागत, वि॰ ಬಂದಿರುವ; ಬಂದ. समागम, पु॰ ಬರುವಿಕೆ; ಆಗಳುನ; ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಮಿಲನ; ಭೇಟಿ.

समाचार, पु॰ ಸುದ್ದಿ; ವರ್ತಮಾನ; ಸಮಾಜಾರ.

समाचारपत्र, पु॰ ವರ್ತವಾನಪತ್ರ; ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ.

समाज, पु॰ त्रವುೂಹ; ಸಂಘ; ಸಮಾಜ.

समाजत, स्वी॰ ਨਾਲੀਰੈ; ಲಜ್ಜೆ; ವಿನ್ಯ; ಮುಖಸ್ತೃತಿ.

समादर, पु॰ धत्र ; प्रत्यू ते. समादरणीय, वि॰ धत्र प्रक्यु ते पंधेते का गुत्रात ; प्रयूत्र. समादत, वि॰ धैत्यूते धत्रे

ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸನ್ಮಾ ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. समात्रान, पु॰ ಸಂದೇಹವನ್ನ ನಿವಾ ರಣೆಮಾಡುವ ಮಾತು; ಸಮಾ ಧಾನ.

समाना, अ॰ ತುಂಬು; ಹಿಡಿಸು. स॰ ತುಂಬು; ಭರ್ತಿಮಾಡು.

समाप्त, वि॰ ಮುಗಿದುಹೋದ ; ಪೂರ್ತಿಯಾವ.

समाप्ति, ह्वी॰ ७०डं, द्वाः धै चैतर्रे.

समारम, पु॰ धैरुनू ते ज्ञाउठ० ध ज्ञातां शिंद ; श्रेक्षु० थ्रह्में. समारोह, पु॰ ध्यक्षेठ ; श्रेक्षु० थ्रह्में

समालोचक पु॰ ताल दैश हात स्वार ಚಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವವ; ವಿಮ ರ್ಶಕ. समालोचन, पु॰) गालदैशः इ समालीचना, स्त्री० र्रा रही ही ಶೀಲಸುವಿಕೆ; ವಿಮರ್ಶೆ. समाविष्ट, वि॰ धर्मकैन्द्रं धर्मतै ಆಡಗಿ ಹೋದ; ಅಂತರ್ಗತವಾದ. समावेश, पु॰ धळाता धर्म; ७० ड ರ್ಗತವಾಗುವಿಕೆ. समिति, स्रो॰ थ्री; संकाक्ष: ಕಮಿಟಿ. समोक्रत, वि॰ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗಿ ಳಲ್ಪಟ್ಟ. समीक्षा, पु॰ } ताँ (हां की है ; समोक्षा, खो॰ } का हां की है ; ಆಲೋಚನೆ; ಸಮಿತ್ರಣೆ. समी चीन, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತ ವಾದ. समीप, वि॰ ळ डेुं ठें ; धरे. समीपवर्ती, वि॰ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮಿಾಪದ. समीरन $\left\{ \begin{array}{ll} \mathbf{g} \bullet & \mathbf{m} \bullet \mathbf{v} \end{array} \right\}$ उब्बंध समुद्र, पु॰ ನಮುದ್ರ. समुचित, वि॰ ಸರಿ ಸಾದ; ಉಚಿತ ವಾದ; ಯೋಗ್ಯ. समुस्चय, पु॰ ठाठै; तार्ष् ಸಮೂಪ್ಪ

समुज्ज्वल, वि॰ ಕ್ಕೂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ

समुदाय, पु॰ ६६६), ; कार्ध : ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ. समुग्रत, वि॰ ಸಿದ್ಧ ನಾಗಿರುವ. समुन्नन, वि॰ खैरुनू १ ७भेर्जु है ಯ್ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ; ಬಹಳ ಎತ್ತ್ಯರವಾದ. समुन्नति, स्रो॰ ध्यैत्रु त्रै; शर्त्रु है; ಮಪತ್ವ; ಎತ್ತರ. समुद्धास, पु॰ ಉಲ್ಲಾಸ; ಆನಂದ; ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚ್ಛೀದ. समुहाना, अ॰ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದು. समूम, खो॰ ठेडा ता थे; दे प्रथ. समूल, वि॰ धीरा प्रक्रेडकाट; ಕಾರಣವುಳ್ಳ. ಹಾಂ ಬೇರು ಸಹಿತ ವಾಗಿ; ಬುಡಮುಟ್ಟ. समूह, पु॰ ताः छो; ठाः है. समृद्द, वि॰ धर्यु अन्तर्रा इं छल ವಂತ್ರ ಸಂಪತ್ತು.° समेरना, स॰ होंगदाठा; त्राठाधी: ಮೃಡಿಚು. समेत, अन्यः चन्द्रः राजता ; ಸಹಿತ. सम्त, स्त्रो॰ विष्ठै; हं वै; विष्ठ्रु. सम्मत, पु॰ ಅಭಿಸ್ರಾಯ. सम्मति, स्नो॰ ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಮತ;

ಆಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಲಪೆ.

समुत्यान, पु॰ ಏಳಿಗೆ; ಉನ್ನತಿ.

सम्मान, पु॰ ಆದರ; गೌರವ. सम्मानित, वि॰ गೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಆದರಣೀಯ; ಮಾನ್ಯ.

ಆದರಣೀಯ; ಮಾನ್ಯ. सिमलन, पु॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಒಂದು ಗೂಡುವಿಕೆ.

समिलित वि॰ मैं१०मधुधु...

ंसिमिश्रण, पु॰ ಬೆರಕ್; ಮಿಶ್ರಿತ ವಾಗುವಿಕೆ.

सम्मुल, अन्य • ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಮುಂದೆ. सम्मुद, वि• ಏನೂ ಅರಿಯದ;

ಅಜ್ಞಾನಿ. सम्मेलन, पु॰ ಪರಿಷತ್ತು; ಒಂದು ಗೂಡುವಿಕೆ; ಸಮ್ಮೇಳನ.

सम्मोहनं, पु॰ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. सम्यक, पु॰ ಸಮೂಹ. वि॰ ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರಾ. क्षि॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ.

सम्राज्ञी, स्त्री॰ ಚಕ್ರವೆಲ್ತಿ ನಿ.

सम्राट, पु॰ ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ; ಬಾದಶಹ.

सम्हालना, स॰ दे॰ संभालना. सयाना, वि॰ धाःकः; ವಯಸ್ಸು ಬಂದವೆ.

स्तर, पु॰ तर्परा, ; प्रटेश बर्ट. सर, पु॰ डंटें ; ಶेठ ; ಜುಟ್ಟು ; ಶಿಖೆ ; —करना ವಶಪಡಿಸು

ಕೊಳ್ಳು, ಗೆಲ್ಲು.

सरअंबाम पु॰. సామగ్రి; ಸಾ ಮಾನು.

सरकना, अ॰ गठ ; क्षरंगा.

्रसरम्बा, वि॰ ಅವಿಧೇಯ; ಉದ್ಧ ಟ; ವೊಂಡ.

सरकशी, खी॰ ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ಧ ಟತನ.

. सरकार, स्त्री॰ ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು; ರಾಜ್ಯಸಂಸ್ಥೆ; ಸರಕಾರ.

सरकारी, वि॰ प्रवंकारत; ಒಡೆ ಯನ; ರಾಜ್ಯದ; ರಾಜಕೀಯ.

सर-व्रत, पु॰ ಮನೆ ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆ ಯುವ ಪತ್ರ.

सर-ख़ुश, वि॰ ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ವಿಲಾಸ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ರುವವ ; ಸುಖಿ.

सरग़ना, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾಳು.

सर-गरदाँ वि॰ ಘಾಬರಿಗೊಂಡ; ಸ್ತಂಭಿತ.

सर-गरम, वि॰ डंड्रु ರ; ಸನ್ನದ್ಧ; ಉತ್ಸಾಹಿ.

सर-गरमी, बी॰ ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ सर-गरतगी, स्ती॰ ಆಲೆದಾಡುವಿಕೆ. ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗು ವಿಕೆ.

सरगइता, वि॰ ಅಲಿಎಾಡುವ; ದುಃಖ ದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ.

सर-गुज़न्त, स्नो० ನಡೆದ ಮಾತು; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ. सर-चरमा, .पु॰ ನದಿಯ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನ.

सरजद, वि॰ ಬಹಿರಂಗವಾದ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

सर-ज़मीन, स्त्री॰ तग्दंश; देश्यं.

सर-ज़ोर, वि॰ ಬಲಿಸ್ಥ; ಪ್ರಬಲ; , ದುಸ್ಟ.

सर-ज़ोरी, स्त्री॰ ಜುಲುವು; ಅತ್ಯಾ ಚಾರ; ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ; ಒತ್ತಾಯ.

सर-ताज, पु॰ ಬಹ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ; ಉತ್ತ ಮೋತ್ತಮ.

सर-ता-पा, कि॰ ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನ ವರೆಗೆ; ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ.

सरदार, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ನಾಯಕ.

सरदारी, स्त्रो॰ ताळा हर्डु; ಮುಂ ದಾಳುತನ.

सरनाम, वि॰ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಕೀರ್ತಿಪಡೆದೆ.

सर-नामा, पु॰ ಶಿರೋ ನಾ ಮೆ; ಶೀರ್ಷಕ; ವಿಳಾಸ.

सार्पेच, पु॰ °ಪ ೦ ಚಾ ಯು ತ ರ ಲ್ಲಿ ಮ.ಖೃಸ್ಥ.

सरपट, पु॰ ನಾಗಾಲೋಟ.

सरपत, पु॰ ठंठ इंड्रं ; ಅಲಗು.

सर-परस्त, वि॰ ಸಲಹುವವ; ಸಂರ ಕ್ಷ ಕ.

सर-परस्ती, स्त्री॰ तथळा ३६; त०४ हू हाँ. सर-वेच, पु॰ ಪಗಡಿಯ ಮೇಲೆ ಧರಿ ಸುವ ಪದಕ.

सर-पोश, पु॰ ತಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಹರಿ ವಾಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ.

.सर-फ़राज़, वि॰ ಉಚ್ಚ್ವಪದವಿಯಲ್ಲಿ ರುವ; ಕೀರ್ತಿಪಡೆದ; ಧನ್ಯ;. ಕೃತಾರ್ಥ.

सर-बराह) पु॰ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ सर-बराहकार) ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳವವ; ವ್ಯೂನೇಜರು; ಅರ ಮನೆ ಅಥವಾ ಸರಕಾಶಿ-ಕೆಲಸ ಗಾರರ ನಾಯಕ; ಮೇಸ್ತಿ.

सर-बराही, स्त्री॰ ಏರ್ಪ್ನಾಟ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

सरबस, यु॰ बत्रू वैत्र्यू चृद्धे.

सर-ब-सर, कि॰ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ; ಸಂಪೂರ್ವವಾಗಿ.

सर-बस्ता, वि॰ ध क्षे धेरे हैं हैं। ರುವ; ದಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ; ಗುಪ್ತ.

सर-बाज़, वि॰ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣ ವನ್ನಾಗಿ "ಇಡುವವ; ್ಕವೀರ; ಧೀರ.

सर-बुलन्द, वि॰ ಮಾನ ನೀಯ; ಭಾಗ್ಯವಂತ.

सरमद, वि॰ ಸಂಬದ್ಧ; ಸೇರಿದ; ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಮದಿಸಿದ.

सर-मस्त, वि॰ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವ; ಮತ್ತೇದ.

सरमाया, पु॰ ಮೂಲಧನ; ಬಂಡ ವಾಳ. सरवत, स्रो॰ त्रक्षीतृ ; बीद्यंत्र. सरवा, पु॰ त्रदेशत्वर ; ಅಧಿಪತಿ. सरवार, स्रो॰ त्रकात्रडे.

सरस, वि॰ ರಸವತ್ತಾದ; ಸುಂದರ ವಾಪ; ಮನೋಹರ.

सरसना, अ॰ ಚಿಗುರು; ಸೋಂಪಾಗಿ • ಬೆಳೆ; ಶೋಭಿಸು.

सर-सन्ज, वि॰ ಪಚ್ಚಿ ಪೈರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿರುವ; ಸಂತುತ್ಯ ನಾದ.

सर-सर, स्त्री० थैरंग्राज्ञ थे.

सरसराना, स्नी॰ ಹರಿವಾಡು; ದೇಕು. सरसरी, क्नि॰ ಸಮಾನ್ಯವಾಗಿ; ಸರಾ ಸರಿ: ಮೇಲು ಮೇಲಿಂದ.

सरसाना, स॰ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸು; ರಸವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡು.

सरसाम, पु॰ ಸನ್ನಿಪಾತ. सरसी, स्त्रो॰ ಕೊಳ; ಸಣ್ಣ ಸರೋ ವರ.

सरसों, स्त्री॰ धि रुग्धेर्ज.

सरहंग, पु॰ शैराजिताल्या है; क्षियुं; ಪೈಲವಾನ; ಪರा हु ಮै; काष्ट्राच्या

सरह, पु॰ ಮಿಡ डैकां र.

सरहंगी, खो॰ ಸೈನಿಕನ ಉಸ್ಯೋಗ. सरहज, खो॰ ಭಾವ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ.

सरहतन्, कि॰ ನೃಷ್ಟವಾಗಿ; ಬಹಿ ರಂಗವಾಗಿ.

सरहर, खो॰ ఎల్లి; ಮೇರೆ; ಗಡಿ.

्रसरह्यो वि॰ ಸರಹನ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ. ಸಿದ; ಗಡಿನಾಡಿನ.

सराप, पु॰ छा इ.

सरापना, स॰ ಶಪಿಸು; ಬೈಯು. सरापा, कि॰ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.

सराक्र, दुः धैरी, धैरी वर्त्राप्ट ज्युगारी.

सराक्रा, पु॰) ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಇವುಗಳ सराक्रो, बो॰) ವ್ಯಾಪಾರ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿನಗಗಳ ಕೆಲಸ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು.

सराव, पु॰ धीभेथ्यू ದುರೆ; ವು೧೯ ಚಿಕೆ; ನೋಸಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತು. सरावोर, वि॰ ನೆಸದು ಒದ್ದೆಯಾವ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಯ್ದು ಹೋವ.

सराय, स्त्री॰ ಯಾತ್ರಿಕರು ನಿಲ್ಲುವ χ_{ϕ} ; ಧರ್ಮ ಛತ್ರ ; ಮುಸಾ ಭಿರಖಾನೆ.

सरापर, अथ्यः ವೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಸು ವರೆಗೆ; ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ.

सराप्तरो, स्त्रो॰ ಬೇಗ; ಅವಸರ; ಸುಮಾರು; ಅಂದಾಜು.

सराह्रना, सः ಹೊಗಳು; ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡು; ಶ್ಲಾಘಿಸು. ज्ञोः ಹೊಗ ೪ಕೆ: ಶ್ಲಾಘನೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ

सराहनीर, वि॰ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾದ; ಪ್ರಶಂಸ್ಥೀಯ, सरि, स्त्री॰ ಜಲವಾತ; ಝರಿ; ನದಿ; सरे-शाम, स्त्री॰ ಸಾಯಂಕಾಲ. वि॰ ಸರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ. **ಡಿಂ** ಸಮಾನವಾದ.

सरित् } स्त्री॰ ನದಿ. सरिता 🕽

सरियाना, स॰ ळंವಣಿಸು; ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಡು.

सरिइता, पु॰ चैंशिधाः; चंधीः ; ಆಫೀಸು.

सरिक्तेदार, पु॰ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವು ದಾದ ರೊಂದು ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ಮಚಾರಿ; ಸಿರಸ್ಥೆ ದಾರ.

सरिस } वि॰ ಸಮಾನ; ಸದ್ಶಶ. सरीफ़ा, पु॰ ३१ डाइंध.

सरीह, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿರಂಗ ವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

सरीहन, वि॰ तुं ब्रुं जगि ; ಬಹಿ ರಂಗವಾಗಿ.

सहप, पु॰ ಸ್ವರೂಪ. सरूर, पु॰ धरावदः गांडीला इ. सरेदस्त, कि॰ ಈ र्तू; प्रद्यु है; ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ.

सरे-नो, वि॰ कैंग्र धर्मेळागे: ಹೊಸ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ;ನೊದಲಿನಿಂದ. सरे-बाज़ार, वि॰ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿವಂತೆ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.

सेर्चि र दु॰ ఒందు బగేయ అంటు; सरेसे र ಗೋಂದು. वि॰ ಜಿಗಟಾದ.

ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಲೆ. सरो, पु॰ मंठरी दाउ ; संस्रिटिसी

ಮರ. (झाऊ)

सरोकार, पु॰ संवधवद; अनुवै; ಪ್ರಯೋಜನ. सरोज, पु॰ ಕಮಲ.

सरोजी, वि॰ ಕಮಲದ ಬಣ್ಣದ. सरोता, पु॰ ಅಡಿಕೆಕತ್ತರಿ.

सरोद, पु॰ तिःड; ठातं; हक्तं. सरोष, वि॰ टी॰ ब्रट्टा हुं ; ಕೋಪ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ

सरो-सामान, पु॰ ಸಾಮಾಗ್ಗ; ಸಾ ಮಾನು.

सरौता, पु॰ 🕽 ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತೆರಿಸುವ सरोती, स्रो॰ ∮ ಕತ್ತರಿ; ಆಡಕೊತ್ತು. सर्कार, स्त्री० दे० सरकार. सर्कारी, स्त्री० दे० सरकारी.

सार्ग, पु॰ ਨಡੰ; ಗತಿ; ಗಮನ; ಕಾವ್ಯದ ಪರಿಚ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ. सर्द, वि॰ डकार्यात; शैडिंण; ಮಂದವಾಗುವಿಕೆ.

सदीमजान, वि॰ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದ; ಶೀಲವಂತನೆಲ್ಲದ.

सर्दार, पु० दे० सरदार.

सर्दी, स्रो॰ डकाञ् ; ड॰ छ); धर् ; ಶೀತ; ನೆಗಡಿ.

सर्व, पु॰ काञ्च; मंग्रह. सर्पिगी, स्त्री॰ कैंक्क्रुकार्ज.

सर्फ, पु॰ जैख़्; जुंजा; अर्थाः; ದುಂದುವೆಚ್ಛ.

सफ़ां, पु॰ काडंजुळा; शक्ताः. सर्वस, पु॰ दे॰ सराफ़. सर्राफ़, खा॰ दे॰ सराफ़ी. सर्राफ़ा, खा॰ दे॰ सराफ़ी. सर्व, वि॰ ಎల్లా; खविः; ಸಮಸ್ತ. सर्वतः, अस्य॰ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

सर्वत्र, अल्य • २ छूँ वें ते ४ छूक ; २ इंट्रेड्ल.

सर्वया, अन्य • ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ. सर्वदा, अन्य • ಯಾ ವಾ ಗ ಲೂ;

सर्वेदा, अन्यः व्या का म एक प्रताः

सर्वनाम, पु॰ कार्थः; विद्यु॰तः. सर्वसाधारण, पु॰ क्षतमावागत्रुठः; क्षतंडै. वि॰ विशेष बंब धूटः; मावागत्रुः.

सर्वस्व, पु॰ डित्रू वैत्रू डिस् वैट्रू ; अक्षेत्रकार्ये.

सर्वोग, पु॰ विक्षः डेराउ; ಎಲ್ಲ ಅಂಶ ಅಥವಾ ಅಂಗಗಳು.

सर्वोगीण, वि॰ ಎಲ್ಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ.

सर्सों, पु॰ दे॰ सरसों.

सहंद, स्त्री॰ दे॰ सरहद.

सलगम } पु॰ दे॰ शलजम. सलजम

सलज्ज, वि॰ एक्षाः जेंड.

सलतनत, खी॰ ರಾಜ್ಯ; ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ; ಏರ್ಪಾಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಪ್ರಯಾಸ ವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ. सलज्ञा, अ० ತೂತಾಗು; ತೂತು ಕೊರೆಯಲ್ಪಡು; ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು; ತೂರಿಸಲ್ಪಡು. पु० ಬೈರಿಗೆ. सलक्, वि० ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲ.

सलमा, पु॰ धेरु ७ व्यं चा धेरी का

ಸರಿಗೆ; ಚಮಕಿ.

सलवात, स्नी॰ ಶುಭವನ್ನು ಕೋರು ವುದು; ಶಾಂತಿ.

सलसलाना, अ॰ ನವೆಯಾಗು; ನಸೆನಸೆಯಾಗು. स॰ ತುರಿಸು. ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿಮಾಡು.

सलहब, स्त्री॰ क्षार ಮೈದುನನ

सलाई, स्नी॰ ಕಡ್ಡಿ; ಸರಳು; ಸಲಾ ಕು; ಬೆಂಕೀಕಡ್ಡಿ.

सलास, स्नी॰ ಲೋಹದ ಸರಳು; ಸಲಾಕು; ಗೆರೆ.

सळाजीत, स्त्री॰ ಶಿಲಾಜಿತ್ತು.

सलावत, स्त्री॰ ಧೃಢತै; ದಾರ್ಢ್ಯ. सलाम, पु॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಪ್ರಣಾಮ; ಶಾಂತಿ; ಸೌಖ್ಯ.

सलाम अलेकुमं, अन्य॰ ನಮಸ್ತೆ! ಪ್ರಣಾಮ!

सकामत, वि॰ ಸುರಕ್ಷಿ ತವಾದ; ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯುಷ್ಯ ವಂತ; ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯ ವುಳೃ. ಹೀಂ ಕುಶಲ್ತಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ. ಫಾಂ ಸಂಪೂರ್ಣತಿ.

सलामी, बी॰ ಸೈನಿಕರು ವಂಧನೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ; ಗೌರವಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಿಕೆ; ಕುಶಾಲ್ ತೋವು; ರಾಜ ಮಹಾ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ. सलासत, बी॰ ಸೌಲಭ್ಯತೆ.

सराह, खो॰ ಸಮ್ಮತಿ; ಅಭಿಸ್ರಾಯ; ಸಲಹೆ.

सलाहकार, पु॰ ಸಲಹೆಗಾರ. सलिल, पु॰ ನೀರು; ಜಲ.

ससीका, पुः ಚैನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾ ಡುವ ರೀತಿ; ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ; ಯೋಗೃತೆ; ಗುಣ; ನಡತೆ; ವರ್ತನೆ.

सखीक्रामन्द, वि॰ ಕಾರ್ಯಕುಶಲ; ಯೋಗ್ಯ; ಗುಣವಂತ.

सकीता, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಒರಟು ಬಟ್ಟಿ.

सकीम, वि॰ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ; ಸರಿಯಾದ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ; ಗಂಭೀರ.

सकीस, वि॰ ಸುಲಭವಾದ; ಸುಗಮ. सत्स्क, पु॰ ವೈವಹಾರ; ಆಚರಣೆ; ಸದ್ಭಾವ; ಸ್ನೇಹ; ಉಪಕಾರ.

ನೈದ್ಯ. सस्त्रोत्तरी, षु॰ ಪಶುಗಳ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಗಳ ರೋಗದ ಚಿಕಿಳ್ಸೆಯ ನೃರಿತವೆ.

सलामी, खी॰ ಸೈನಿಕರು ವಂಧನೆ .सलोना, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಉಪ್ಪು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ; ಗೌರವಾರ್ಥ ಪ್ಪಾದ; ರಸಭರಿತ.

सस्त्रोनापन, पु॰ ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾಗಿರು ವಿಕೆ; ಸೌಂದರ್ಯ.

सवा, स्वी॰ ಕಾಲುಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು; . ಚತುರ್ಥಾಂಶದ ಸಹಿತ; ಒಂದೂ ಕಾಲು.

सवाई, स्नी॰ ಅಸಲಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದುಭಾಗದಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವ ಒಂದುವಿಧದ ಸಾಲ; ಜಯಪುರದ ಮಹಾ ರಾಜರ ಒಂದು ಬಿರುದು. • वि॰ ಒಂದೂಕಾಲು.

सवाब, पु॰ ಪುಣ್ಯ ; ಒಳ್ಳೆಯದು; ಉಪಕಾರ;—कमाना ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು; ಪುಣ್ಯಪಡೆಯು.

सवार, पु॰ ಕುದುರೆಮೇಲೇರಿದನ; ಅಶ್ವಾರೂಢ; ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿದ ಸೈನಿಕ; ಸವಾರ; ಏರಿದನ; ಆೆರೊಢ.

सवारी, खी॰ ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಏರುವಿಕೆ; ಆರೋಹಣ; ವಾಹನ; ಮೆರ ವಣಿಗೆ; ಉತ್ಸವ.

सवाल, पु॰ ड्रुबूँ; थाँकि हैं; धार्त्र्ळ; याग्यती.

सवालजनाब, पु॰ ವಾದವಿನಾದ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ.

सवालात, पु॰ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಳು. सवाल ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.

सवेरा, पु॰ धंंपीत कंबड्यु; सहचरी, स्त्री॰ कंवढंड़; हाड़े. ಪಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ. सवैया, पु॰ ಒಂದೂಕಾಲು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಬಟ್ಟು. सशंक, वि॰ यें का ग्रीकार तार ; ಭಯಭೀತ. ससक, पु॰ ಮೊಲ. ससरना, अ॰ ಸರಿದುಹೋಗು; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳು; ನುಸುಳಿಬಿಡು.

ತಿಯ ತಂದೆ; ಮಾವೆ. ससुरार्ल, स्ना॰ ಮಾವನಮನೆ. सस्ता, वि॰ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ; ಅಗ ನಾದ.

ससुर, पु॰ तं वह स्कृत कैं व

सस्ताना, अ॰ ७ त्रं ज्ञाताः; थैं छै ಇಳಿದುಹೋಗು. सಂ ಬೆಲೆಯ ನ್ನಿಳಿಸು.

सस्ती, स्री॰ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರು ವುದು; ಆಗ್ನ ವಾಗಿರುವ ಕಾಲ. सह. अन्य॰ ಸಹಿತ; ಕೂಡ; ಒಡನೆ. **ಠಿಂ** ಸಮರ್ಥ.

सहकार, पु॰ रळ ಬೋಗ; ಸಹಾಯ; ಸಹಾಯಕ.

सहकारता 🕽 स्त्री॰ ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾ सहकारिता र् ळाडे; तळाळा. सहकारी, पु॰ ಸಹಾಯಕ.

सहगामी, पु॰ छीउ बैंगिक र; तंन त ಡಿಗ.

सहचर, पु॰ कन्द धराज्ञ : ಸೇವಕ; ಆಳು.

सहचारी है पु॰ दे॰ सहचर.

. सहज, वि॰ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ: ಸುಲಭ. ಇಂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದೆವೆ. सहजात, वि॰ ६ खळाधे. त.

सहन, पु॰ ಸೈರಿಸುವಿಕ ; ಸಹನೆ: ತಾಳ್ಮೆ; ಕ್ಷಮ; ಅಂಗಳ.

सहनज्ञील, वि॰ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹಿಷ್ಟು.

सहना, स॰ ಸಹಿಸು; ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು; ಫಲವನ್ನ ಸುಭವಿಸು; ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯು.

सहनीय, वि॰ ಸಹಿಸಬಹುದಾದ. सहपाठी, पु॰ ಒಡನೋದಿ; ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವೆ.

सहभोजन, पु॰ ಸಹಭೋಜನ: ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣು ವಿಕೆ.

सहम, पु॰ ळीटा है; ध्राया ; राज ಕೋಚ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

सहमत, वि॰ ಒಂದೇ ಅಭಿಸ್ರಾಯವ, सहमना, अ॰ ಹೆದರು; ಭಯಪಡು.

सहमाना, स॰ ಹೆದರಿಸು. सहयोग, पु॰ ಸಹಾಯ; ಸಹಕಾರ.

सहयोगी, पु॰ ಸಹಾಯಕ್ತ

सहर, स्त्रो॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂ ಜಾನೆ.

सहरा; पु॰ ಮೈದಾನ; ಕಾಡು सहल, वि॰ ಸುಲಭವಾದ.

सहस्राना, सै॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯೆಂ ಡಿಸು; ಸವರು; ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿ ಮಾಡು.

सहसा, अस्य • ಇದಕ್ಕಿ ದ್ದಹಾಗೆ; ಅಕ • ಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

सहसानन, पु॰ ಆದಿಶೇಷ.

सहाइ) पु॰ ಒತ್ತಾಸೆಗಾರ; ಸಹಾ सहाई) ಯಕ.

सहाध्यायी, पु॰ ಸಹವಾಠಿ; ಒಡ ನೋದಿ.

सहाबा, पु॰ तंंंंचेंंेंंंंंंंंं गूँं कैंड.

सहाय, पु॰ ಒತ್ತಾಸೆ; तಹಾಯ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ; ಸಹಾಯಕ.

सहायक, पु॰ ಸಹಾಯಮಾಡುವವ; ಸಹಾಯಕ.

सहायता, स्त्री॰ ನೆರವು; ಸಹಾಯ. सहारा, पु॰ ಆಧಾರ; ಬೆಂಬಲ; ಸಹಾಯ; ಒತ್ತಾಸೆ.

सहिजन, पु॰ ನುಗ್ಗೇಮರ; ನುಗ್ಗೇ ಕಾಯಿ.

सहित, अ॰ ಕೂಡ; ಸಮೇತ. सहिन्नु, वि॰ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹನ

್ಳ, ओಂ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹ ನಶೀಲ.

सही, वि° ದಿಟ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ; ವಾಸ್ತವಿಕ; ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧ; ಸರಿ; ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ; ಸಹಿ.

सही-सलामत, वि॰ ँगा ಗರು ಜನಗ ಳಿಲ್ಲದ; ಕುಶಲಿಪೂರ್ವಕ. सहीम, वि॰ ಸಮಾನ; ಸಮ; ತುಲ್ಯ. सहूलत, स्रो॰ ಸುಲಭತೆ; ಶಿಷ್ಟಾ ಚಾರ.

; ಈಾಂ ಸೌಕರ್ಯ; ಸುಲ ಭತೆ; ಅನುಕೂಲತೆ; ವಿವೇಕ; ಆರಿವು.

. सहस्य, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ; ' ದಯಾಳು; ರಸಿಕ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ಸಜ್ಜನ.

सहदयता, स्त्री० ರಸಿಕತನ; ದಯೆ; ಸೌಜನ್ಯ. . ••

सहेज, पु॰ कँ हो ू.

सहेजना, स॰ ಪರಿಶೀಲಿಸು;್ನನಂಬಾ ಳಿಸು.

सहेली, सी॰ ಜತಿಗಾರ್ತ; ಗಿಳತಿ; ಸಃ

सांई, पु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಪರ ಮಾತ್ಮ; ಭಗವಂತ.

* ಸ್ಕ್ರ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಯ್ಟ್ಟ್ ಸಂಕೋಲೆ; ಆಗಳಿ.

सांकर, स्त्री० ग्रंठंडिं ; ರುಳೆ. वि० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ.

सांकेतिक, वि॰ ಚಿನ್ಹೆಯ; ಗುರು ತಿನ.

सांग, स्त्री॰ ಭರ್ಜಿ.

सांचर, पु॰ ಗಂಡನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗೆ; ಮಲಮಗ.

सांघातिक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಸಂಹರಿ ಸುವ. सांच, पु॰ ಸತ್ಯ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ. साँचा, पु॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯು ವ ಆಚ್ಚು; ಪಡಿಯಚ್ಚು; ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ.

साँझ, स्त्री॰ ಸಂಜೆ; ಸಾಯಂಕಾಲ. सांह, पु॰ ಕಾಲು ಸರಪಳಿ; ಗೊಲಸು; ರುಳಿ.

सॉड-गाँड, क्ली॰ ಬಹಳಸ್ನೇಹ; ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹ; ಗಂಟು ಬೀಳುವಿಕೆ. ಗೂಳ; ಹೋರಿ.

सॉब्, पुंढे थपंच ; नाकि ; ಹೋरि. सॉब्नी, खो॰ कैंका ॢ ಒಂಟಿ. सॉब्ना, खो॰ गंडी गंडी गंडी इंके ; गंडी गंडी गंडी गंडी

सॉथरी, स्त्री॰ ಚಾಪೆ. सॉप, पु॰ ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

साँपत्तिक, वि॰ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

साँपा, पु॰ ॐश ही १ इं.

साँ पिनं, बी॰ ಕುದುರಿಯ ಮೈ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸುಳ; ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು.

सांप्रदायिक, वि॰ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಥವಾ ಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ಕೋಮಿನ; ಕೋಮ ವಾರು.

सॉमर, पु॰ ಪಾಥೇಯ; ಬುತ್ತಿ; ಕಡವೆ; ಸಾಂಭರವೆಂಬ ಸರೋ ವರದ ನೀರಿನಿಂದ ಆಯಾರಿಸಿದ ಉಪ್ಪು.

साँवर रेवि॰ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದ; साँवरा रे ಶ್ಯಾಮಲ.

साँवा, पु॰ कार्जे आधु. साँस, स्त्री॰ डागुर्स; श्रिभेठा; डैठांगु; — चढ़ना या फूलना औरश्योभेठा धठा;—भरना श्रिभेठां डांग्या;

ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು. सॉसत, ಈಂ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುವುದು; ಪೀಚಾಟ; ಹೆಣಗಾಟ; ತೊಂ ದರೆ.

साँसारिक, वि• ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ; ಐಹಿಕ. सा, अक्ष्य• ಅಂಥ; ಸಮಾನ; ಸದೃಕ; ಅಮ್ಮ.

साइत, पु॰ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಹೊತ್ತು; ಕ್ಷಣ; ಶುಭಲಗ್ನ, ಮುಹೂರ್ತ.

साईं, पु॰ फ्राक्ध.

साई, स्त्री॰ ಸಂಚಕಾರ; ಮುಂಗಡ. पु॰ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ.

साईस, पु॰ ಕುದುರೆಯಾಳು.

साईसी, स्नी॰ ಕುದುರೆಗೆ ಮಾಲೀಸು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

साका, पु॰ ಶಕ್, ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು. साकिन, वि॰ ನಿವಾಸಿ; ವಾಸಮಾಡು ವವ.

साक्रिब, वि॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. साक्री, वु॰ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿಸು ವವ; ಫ್ರೇಮಿ. साक्षर, विं ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವುಳು; '
ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲ.
साक्षरता, ಹो ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ.
साक्षाकार, पु ಸಂದರ್ಶನ; ಭೇಟ;
ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ
ಆಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನ.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮು ಖಾಂತರ ಆಗುನ ಪದಾರ್ಥಗಳಜ್ಞಾನ. साख, ९० ಸಾಕ್ಷಿ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಮಯಾಂದೆ; ನಂಬಿಕೆ.

साख़ता, वि॰ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲದ; ಕೃತ್ರಿಮ.

सास्त्रों, पु॰ मा हुँ मा ठ. स्त्री॰ मा हुं, ठाक्षा जा डा.

साखोचारन, पु॰ गैंग(ਭ੍ਰੇವರ್ಣನೆ; ಪ್ರವರ.

साग, पु॰ ತರಕಾರಿ; ಸೊಪ್ಪು; ಕಾಯಿ; ಪಲ್ಯ.

सागपात, पु॰ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು. सागर, पु॰ ಸಾರಾಯಿಯ ಬಟ್ಟಲು. सागर, पु॰ ಸಮುದ್ರ.

सागू, दु॰ ಸಬ್ಬಕ್ಕಿಯಮರ.

सागूदाना, पु॰ मा धा का की; मध्य हैं; भार्ती क्षेत्र की की

सागीन, पु॰ डै(तंदळाठ; मागी कारी.

साज, पु॰ ಅಲಂಕಾರ; ಅಲಂಕಾರದ ಸಾಮಿನು; ಶೃಂಗಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ; ವಾದ್ಯ; ಆಯುಧ. ಕಾಂ ಸರಿಪಡಿಸುವ ವನು; ತಯಾರಿಸುವೆವನು; (ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು

ವಿಶೇಷಣದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿ ಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ: वहीसाजः.) साजगार, वि॰ ಶುಭ; ಸರಿಯಾದ. साजन, पु॰ ಸ್ವಾಮಿ; ಒಡೆಯ; ಗಂಡ; ಪ್ರೇಮಿ.

साजना, स॰ ಅಲಂಕರಿಸು; ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು.

साज़-बाज़, पु॰ ತಯಾರಿ; ಸಿದ್ಧ ತೆ; ಘನಿಷ್ಟತೆ.

साजिद, वि॰ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡು**ನ** ವನು.

साज़िन्दा, पु॰ ವಾದ್ಯಗಾರ. ** साज़िश, स्त्री॰ ಮಿಳನ; ಒಳಸಂಚು;

साझा, पु॰ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ; ಪತ್ತಿಗೆ; ಪಾಲು; ಭಾಗ.

साझे } यु॰ क्राच्छातावर ; ध्राव्य साझेदार } तर्क्षु

साझेदारी, स्त्रीं ज्ञां ज्ञां जारा ति हैं. सारना, स॰ ७० धैं का; र्रं रेका; चित्रों का

साड़ी, स्नो० र्रै. उं. उं. उं. उं. उं. साइसाती, स्नी० ఏళరాటద ಶని ಕಾಟ.

साहू, पु॰ बढ़ू हं. साहे, वि॰ ಅರ್ಥ; ಅರ್ಧ ಹೆಚ್ಚು. सातफेरी, चो॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಸಪ್ತಪದಿ.

साद, पु॰ ಅರಬೀ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರ; ನಿಷ ಯವು ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗುರುತು.

सादगी, स्त्री॰ तंपंडैं ; सन्दान्धि ತರ; ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ.

सादा, वि॰ मन्दारालकातः; धैर्ठनै ಯಿಲ್ಲದೆ; ಆಡಂಬರನಿಲ್ಲದ; ಸಾದಾ; ನಿಷ್ಕಪಟ; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ.

सादा-दिल, वि॰ ठांतू क्रुंत्र त्रांत. सादा-रू, वि॰ तंदू ವಿಖಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುಖದವ.

सादा-लोह, वि॰ ಏನೂ ಅರಿಯದ ; ಮೂರ್ಖ.

सादिक, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ; ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠ ; ಸರಿಯಾದ.

सादिकी, स्रो॰ तंडु तं० दंडै.

सादिर, वि॰ कैंग पि वर्षे धुं छाउं ; ಪ್ರಕೆಟವಾದ.

साद्य, पु॰ प्रಮಾನತೆ.

साध, पु॰ ಸಾಧು; ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ. सो॰ ಕೇಂಂಕ; ಇಚ್ಛ; ಅಭ ಲಾಷೆ.

साधक, पु॰ भेितू इ वै యు వవ; ಸಾಧಿಸುವವ; ಸಾಧಕ; ಯೋಗಿ; ತಪಸ್ವಿ.

साधन, पु॰ भेति काळि कैन्ध्री अहै; साप, पु॰ कार्य.

ವಿಧಾನ; ಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ಂಟುಮಾಡ ತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರ; ಉಪಕರಣ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.

साधना, स्त्री॰ ಸಿದ್ದಿ; ಸಾಧನೆ; ಗುರಿಯಿಡುವಿಕೆ; ಉಪಕರಣ. स॰ ನೆರವೇರಿಸು; ಪೂರೈಸು; ಸಾಧಿಸು.

साधारण, वि॰ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ಸುಲಭವಾದ; ಸಾರ್ವಜನಿಕ.

साधारणतः, अन्य॰ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

साधु 🕽 पु॰ ಸಂತ; ಸಾಧು. वि॰ साधू रे ६ है का ; ग्रुग्नं प्रश्रिका ; अञ्च ಸಾಧು ಸಾಧು; ಶಹ ಬಾಸ್!

साध्य, वि॰ ಸಿದ್ದಿಯಾಗುವಂಥ; ಸುಲಭ; ಸರಳ.

साध्वी, स्त्री॰ ಪತಿವೃತಿ.

सान, पु॰ ಸಾಣೇಕಲ್ಲು;--चढ़ाना ಸಾಣೆ ಹಿಡಿ; ಮಸೆಯು;—देना ಸಾಣೆ ಕೊಡು.

सानना, स॰ ७०; ३९६६६ ; ಮೆತ್ತು. साना, पु॰ ವಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತ.

सानी, स्त्री॰ ದನಗಳಿಗೆ ನೀರು ಅಥವಾ ಕಲಗಚ್ಛಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುಸಿ ಕೊಡುವ ಹಿಂಡಿ. वि• ಎರಡ ನೆಯ; ಸಮಾನ.

सापना, सरु ठिश्चेसः; धौल्याः सामः, वि॰ शिक्षेयान्यः; शिक् ज्ञायः; शैक्षान्यः; शैक्षान्यः; इठि स्वानु ठ ज्ञायः; क्षेत्रमुश्चे ज्ञायः; सूस्यः; जुङ्ज्ञायः क्रि॰ श्यायः क्षेत्रमुश्चेज्ञाने;— गोई सूस्याः धौनम्शिकाने;—

साफ़ा, पु॰ ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ. साफ़ी, सो॰ ಕರವಸ್ತ್ರ; ಸೋಸುವ ಬಟ್ಟಿ.

साबिक, बि॰ कै०वैठ; ग्रांठाडं ठ काथता; ग्रांकट्रत कि॰ ग्रांकट तथ्री; ग्रांक्र के अंश: —दस्तूर कीवविध्युठंडिकीश; क्षांक्र क्रांठ्र, ग्रांक्र ग्रांठ्र

साबिज्ञा, ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ; ಸಂಬಂಧ; ವೈವಹಾರ.

साबित, वि॰ ಪ್ರಮಾಣಪಡಿಸಿದ; ರುಜುವಾತಾದ; ಸಾಧಿಸಿದ; ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

साबिर, वि॰ डा ಳೈ ಯು ಳೈ ವೆ; ಸಹಿಮ್ದು.

साबुत, विं तु व्यञ्च काटा; ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾದ ; ಸರಿಯಾದ.

साबुन, पु॰ ಸೋಪು; ಸಾಬೂನು. साबुदानां पु॰ दे॰ सामूदाना.

सामंत, पु॰ ರಾಜನ ಕೈ ಕೆಳಗಿರುವ ಜಮಿಂದಾರ ಅಥವಾ ಸರದಾರ. सामग्री, स्वा॰ ಸಾಮಾನು; ध्वडहुं ह ವಾದ ಪದಾರ್ಥೆಗಳು; ಸಾಧನ. सामना, पु॰ वितेषः; ಭೆಟ್ಟ; ಸಂದರ್ಶನ; ವಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ; —करना ಎದುರಿಸು.

सामने, कि॰ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಎದುರಿಗೆ; ಮುಂದೆ; ವಿರೋಧವಾಗಿ.

सामियक, वि॰ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ; ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ.

सामिरक, वि॰ ಯುದ್ಧ ಸಂಬಂಧ ವಾದ.

सामर्थ छी० दे० सामर्थ्य.

सामर्थी, पु॰ ಸಮರ್ಥ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವುಳ್ಳ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

सामध्ये, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಬಲ; ಯೋಗ್ಯತೆ. सामाजिक, वि॰ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ.

सामान, पु॰ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಾಮಾನು. सामान्य, वि॰ ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

सामान्यतः रे अन्य॰ प्राच्चा रहे सामन्यतया रे जातिः

साम्राज्य, पु॰ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ.
साम्राज्यवाद, पु॰ ಬೇರೊಂದು
ದೇಶದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ
ಹಿತಗಳಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ
ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

साम्राज्यशाही, स्त्री॰ ಚೆಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಒಡೆತನ.

साम्राज्यवादी, वि ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪು ನಂತಹ.

सायंकाल, पु॰ ಸಂಜೆ. सायत, स्नो॰ ಶುಭಮುಹೂರ್ತ.

सायबान, पु॰ ಒಪ್ಪಾರು; ಚಾಟು; ಚಪ್ಪರ; ಒಸಾರೆ.

सायर, पु॰ प्रगते ; प्रं त्री हुं ; स्रो हुं ;

सायल, पु॰ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವ.

साया, पु॰ ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ದೆವ್ವ; ಲಂಗ.

सारंग, पु॰ मार्गा जाद्रा; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ; ಕ್ಕೊಗಿಲೆ; ಹದ್ದು; ಚಾತಕ.

सारंगी, स्त्री॰ ಸಾರಂಗ ವಾದ್ಯ. सार; पु॰ ರಸ; ತತ್ವ; ತಿರುಳು; ಸತ್ವ.

सारना, स॰ ಮುಗಿಸು; ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು; ಸಿಂಗ ರಿಸು.

सारभाग, पु॰ ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ ವಿಳಿತ. सारसं, पु॰ कं॰मंड हुं. ' सारांश, पु॰ डं॰डुं क्रांट. सारां, पि॰ २००० हं मंडिंग मंडिंग स्टारंट, स्टारंट, स्टारंट, स्टारंट, स्टारंट, क्रांटेट, स्टारंट, क्रांटेट, सारिका, स्रो॰ १९०० हिंग स्टारंट, सारां, स्रो॰ १९०० हिंग स्टारंट सार्थक, वि॰ ७६० हम्ह स्टिंग्डंटा हा

्सार्थक, वि॰ ಅರ್ಥ ಸಹಿತವಾದ; ಸಫಲವಾದ; ಸಾರ್ಥಕ.

सार्थकता, स्त्री॰ ಸಫಲತೆ; ಸಿದ್ಧಿ. सार्वजनिक, वि॰ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ.

सार्वभौम, पु॰ ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾಮ್ರಾಟ.

साल, पु॰ वर्षाः; गं०वर्षुरः; कालाः; इनकाः; वर्गातव्यातः

साल-गिरह, स्त्री॰ कांधीत कथ्ः ; स्रतृतित.

साल-तमाम, यु॰ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ.

सालक, वि॰ ಕಷ್ಟಕೊಡುವ. सालन, पु॰ ಮಾಂಸದ ಪಲ್ಯ.

सालना, स॰ डैठी; खं्रुखंु.

सालसां, पु॰ రಕ್ತ ವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಔಷಧ.

सालसी, **ह्यी० ತೀ**ರ್ಮಾನ; ಪಂಚಾ ಯತಿ.

साला, पु॰ कार्ज्यज्ञात ; क्रीत. सालाना, वि॰ ठाव्हरत ; कार्यहर्च. सालार, पु॰ क्रांशिव्ह ; क्रांशिक कार्यः.

सालार-जंगे, पु॰ र्रं(रुव्हडे. े सालिक, पु॰ ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ಯಾತ್ರಿಕ. सालिम, वि॰ विक्षः; राज्याकाः; ಆರೋಗ್ಯವಾದ. सालियाना, वि० दे० सालाना. साली, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹೋ ದರಿ. सालुसी, खी॰ ದ್ರೋಹ; ಪಿತೂರಿ. सालेह, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಸಜ್ಜನ; ಸದಾಚಾರಿ. सावंत, पु॰ दे॰ सामंत. साव, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ಸಾಹುಕಾರ. सावक, यु॰ ಕರು; ಮರಿ. सावकाश, पु॰ धीखाञ्च ; ಅವಕಾಶ ; ವಿರಾಮ. ಹೊಂ ಬಿಡುವಾಗಿ. सावधान, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವ; ಸಚೀತ. सावन, पु॰ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ. सास, स्त्री॰ ಅತ್ತ್ರೆ; ಗಂಡ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಯಿ. सासत, स्त्री॰ दे॰ सांसत. सासु, स्त्री॰ दे॰ सास. सासुर, पु॰ ಮಾವ; ಮಾವನ ಮನೆ. साहनी, स्त्री॰ ಸೈನ್ಯ. साहब, पु॰ ६ विळा ; स्नु का ; ಈಶ್ವರ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಹಾಶಯ; ಒಂದು ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಶಬ್ತ. साहब-ज़ादा, पु॰ प्रत्रु छ पूँ ह

ಮಗ; ಪುತ್ರ:

साहब-सलामत, स्रो॰ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾ ರಮಾಡುವುದು. साहबा, स्त्री॰ साहब ष्ट्यूट हैं। ಲಿಂಗದ ರೂಪ. साहबान, पु॰ साहब ಶध्रू ದ ಬಹು ವಚನ. साहबी, वि॰ ಸಾಹೇಬರ; ಒಡೆ ಯರ. ಫಾಂ ಒಡೆತನ; ಪ್ರಭುತ್ವ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿಕೆ. साहस, पु॰ ಧೈರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ. साहसी, वि॰ ಪರಾಕ್ರವಿು; ಸಾಹಸಿಗ. साहाय्य, पु॰ राक्काळा ; तेरीवा. साहित्य, पु॰ ವಾಣ್ಮಯ; ಸಾಹಿತ್ಯ साहित्यिक, वि॰ ವಾಙ್ಮಯ ಕ್ರೈ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. साहिब, पु० दे० साहब. साहिबा, स्त्री० दे० साहबा. साहिर, पु॰ ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದೈ ತೋರಿ ಸುವವ; ಗಾರುಡಿಕಾರ. साहिल, पु॰ दादा. साही, पु॰ ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ. साहू २ पु॰ प्रस्टूत; प्रविद्धाः साहूकार 🕽 ळळळाञ्डं; फाळाकार्य. साहकारी, स्रो॰ प्राच्छा का ठंड तं ; ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ. साहेब, पु० दे० साहब. सिंकना, अ॰ इन्योग्ध्य खं. सिंगा, पु॰ ರಣವಾದ್ಯ; ಕೊಂಬು; ಕಹಳೆ. सिंगार, पु॰ ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

सिंगारना, स० भै० ति भैर्च क्यूं. सिंगारहार, पु० डाविट डांड्रं. सिंगी, स्नी० चंड पं; चै००थ्थ. सिंघासन, पु० भै०क्वार्त्त. सिंघानी स्नी० ಮೂಗು; ಹೆಣ್ಣು भैठळ.

सिंचन, पु॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸು ಏಕೆ; ಗಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯುಏಕೆ. सिंचना, अ॰ ನೀರು ಚಮುಕಿ ಸಲ್ಪಡು; ನೀರು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು.

सिंचाई, स्नो॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸು ವಿಕೆ; ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯು ವಿಕೆ; ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ಮಜೂರಿ. सिंचित, वि॰ ನೀರೆರೆಯಲ್ಪ ಟ್ಟ. सिंदूर, पु॰ ಕುಂಕುಮ; ಸಿಂದೂರ. सिंदूरवान, पु॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿ ನ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ.

सिंखु, पु॰ ಸಮುದ್ರ; ಸಿಂಧುನದಿ. सिंह, पु॰ ಸಿಂಹ; ಮೃಗ್ರರಾಜ.

सिंहनी, स्त्री॰ ळॅंक्यू ३०ळं.

सिंहावलोकन, ए॰ ಮುಂದುವರಿ ಯುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸು

ವುದು.

सिंहासन, पु॰ ರಾಜರ ಆಸನ; ಸಿಂಹಾ ಸನ.

सिंहिनी, स्त्री॰ दें॰ सिंहनी. सिआर, पु॰ ठंैंैं. 'सिकिंदा, पु॰ ಅಲಿಗ್ಜಾ°ಂಡರನ ಹೆಸರು.

सिकड़ी, स्नी॰ ಸರಪಳ; ಸಂಕೋಲೆ. सिकता, पु॰ ಮಳಲು; ಉಸುಬು; ಹೊಯ್ತಿ.

'सिकली, क्ली॰ ಕತ್ತಿ ವೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯು ` ವಿಕೆ; ಸಾಣೆ; ಹದ.

सिक्सीगर, यु॰ ಸಾಣಿ ಹಿಡಿಯು ವವ.

सिकहर, पु॰ ಕಲ್ಲಿ; ನೆಲವು. सिकुड़न, स्नो॰ भैಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ. सिकुड़ना, अ॰ गंजिंधडें का गंजः; ಸುಕ್ಕು ಬೀಳು.

सिकोइना स॰ ಮುದಡು; ಸುರುಟು; ಮಡಿಚು; ನಿರಿಗೆಹಿಡಿ.

सिकोही, वि॰ ಅಭಿಮಾನ); ಪರಾ ಕ್ರಮಿ; ವೀರ.

सिक्का, पु॰ ಮುಬ್ರೆ; ಕಸ್ಸೆ; ಮೊ ಹರು; ನಾಣ್ಯ;—वैटना या जमना ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡು.

सिस्त, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೋಯ್ದ. सिख, चो॰ ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಭೋಧತೆ; ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ. g॰ ಶಿಷ್ಯ; ಗುರುನಾನಕರ ಅನು ಯಾಯಿಗಳು; ಸಿಕ್ಟ್ರರು. '

सिखलाना) स॰ ಬೋಧಿಸು; ಕಲಿಸು; सिखाना) ಪಾಠ ಹೇಳು. सिखावन, g॰ ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪದೇಶ.

सिजदा, पु॰ ನಮಸ್ಕ್ರಾರ; ಶರಣು.

सिझना, थु० घीरळाः; ಕುದಿ. सिझाना, स॰ ಕುದಿಸು; घौरಯಿಸು. सिटकिनी, स्त्री० ಅಗುಳಿ; ಅಗಣಿ. सिटपिटाना, अ० ताव्यवितिवरं,; ಕೆಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು. सिही, स्रो॰ कन्तु धाउँ. सिड़, स्त्री॰ ळाळागु; तिएका. सिड़ी, वि॰ ळाखुं; ठाठाई. सितम, पु॰ ಬಲಾತ್ಕಾರ; ಜುಲುಮೆ; ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ. सितमगर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಹಿಂ ಸಕ. सितम-रसीदा, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಸೀಡಿತ. सिता, स्त्री॰ रहिं. सिताब, कि॰ थें तरी. सितार, पु॰ ಒಂದು ವಾದ್ಯ; ಸಿತಾರು. सितारा, पु॰ ठ हूं डाः, क्षे मूं; क्षः तूः; ಅವೃಷ್ಟ; ಬೊಟ್ಟು; ಸಿತಾರು. सिद्धहस्त, वि॰ वैद्याः हु द्वाः हु दिलः ; ಎತ್ತಿದ ಕೈ. सिद्धांत, पु॰ ਭತ್ವ; ಮತ. सिपाई, स्रो० स्वे हुँ ईं, संपर्ड. सि गाना) अ० कंजरकः; डैरफः; सि गरना 🕽 माळा. सिन, पु॰ जळाग्रू. सिनक, ह्यो॰ भै०धर्प; तैजलूँ. सिनकना, अ॰ ಮೂಗುಸಿ ಮ. सिपर, स्त्रो॰ १५,०० छै.

् सिपहगरी, स्त्री० ಸಿ ಪಾ ಯಿ ಯ ಉದ್ಯೋಗ. सिपहर, पु॰ गै०^{१५}; ಮಂಡಲ; ಆಕಾಶ. सिपहसालार, पु॰ मैं राज्य है. सिपारस, स्त्री० दे० सिफ्रारिश. सिपारसो, वि॰ दे॰ सिक्षारशी. सिपास, स्री॰ द्रत्रुचाद; कैंगत. ಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ. सिपाह, स्त्री॰ र्रीुरुः, त० तः. सिपाहगिरी, स्त्री॰ ಸಿಪಾಯಿಯ ಉದ್ಯೋಗ, सिपाहियाना, वि॰ ಸಿಪಾಯಿಯಂ ತಹ ; ಸೈ ನಿಕರಂಥ. सिपाही, पु॰ ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ. सिपुर्द, छी० दे० सपुर्द. सिपा, पु॰ ಯುಕ್ತಿ; ಪ್ರಾರಂಭ. सिकत, स्त्री॰ ठैशैं खंडै; तारा ; ಲಕ್ಷಣ; ಸ್ವಭಾವ; ರೂಪ; ನೋರೆ. सिकर, पु॰ ठ०तंः; र्रंगतेंः; ಪೂಜ್ಯ सिफलगी, स्त्री॰ शिखंडत; डांध्युं हैं; ಹೀನತೆ. सिकला) वि॰ रेश्छं; सिक्सली 🕽 केश्त्र. सिकात, स्त्री॰ सिकत ಶಬ್ದದ ಬಹು ವಚನ. सिफारत, स्त्रो॰ ठाओधाठी; टाउं;

ರಾಯಭಾರಿಯ ಕೆಲಸ; ದೌತ್ಯ.

सिक्तारिश, सी॰ ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳಿತುಮಾಡಲು ಏನಾದರಷ್ಟು ಹೇಳು ವುದು; ವಾಕ್ಸಹಾಯ; ಶಿಫಾರಸು.

सिफ्रारसी, वि॰ वैकार्वप्रेतः; वैका रुसंस्थानसम्बद्धाः

सिफासी, वि॰ ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ.

सिफ़ाहत, स्त्री॰ ಮೂರ್ಖತನ. सिफ़्ल, वि॰ ದಪ್ಪನಾದ;

ಯಾದ. सिमट, स्नो6 ಉಡುಗುವಿಕೆ; ಮುದು

ರುವಿಕೆ; ಸಂಕುಚನ.

सिमट्ना, अ॰ शकार्ताः; ಮುದುರು; ಒಂದಾಗು

सिमेटना, स॰ दे॰ समेटना. सिम्त, स्त्री॰ ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು; ದಿಶೆ.

सियरा, वि॰ ತಣ್ಣ ಗಿರುವ ; ಶೀತಲ. सियराई, स्रो॰ ತಣವು.

सियराना, अ॰ ತಣ್ಣ ಗಾಗು ; ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟು.

सियह, वि॰ ಕಪ್ಪು; ಅಶ್ಯಭ; ಕೆಟ್ಟ, ಕೆಟ್ಬುಹೋದ.

सियादत, स्नी॰ ನೇತೃತ್ವ; ಮುಂದಾಳು ತನ; ಆಡಳಿತ.

सियापा, पु॰ प्रडु ವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಂಗಸರು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಅಳು ವುದು; ಗೋಳಾಟ.

सियार ; सियाल, पु॰ ਨਹੈ.

्रियास्त, स्त्री॰ ठाक्ष्यु धार्ठः; ठाक्षायु त्रिक्षेडः; ठाक्षरिक्षेः; यौतिरिक्षेः; त्राव्यते.

सिर, पु॰ डंंड ; ಶैರಸ್ಸು ; ಕೊನೆ ; ತುದಿ;--आखों पर होना ಆದರ ದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸು;—का बोझ रलना ಚಿಂತೆಯು ದೂರವಾಗು; —खाना ಕಾಡು ಹರಟಿಯಿಂದ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟಿನಿಸು;—चढ़ाना ತಲೆ ಯ ಮೇಲಿರಿಸು;—घूमना ತಲೆ ತಿರುಗು;—देना ಪ್ರಾಣವನ್ನ ರ್ಪಿಸು;—नीचा करना ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸು;—पर आना ಸವಿೂಪಿಸು; —पड़ना ಜವಾಬ್ದಾ ರಿಯು ಮೇಲೆ ಬೀಳು;—पन्ची करना ಕಾಡಿಸು; —पर पाँव रखना ವೇಗವಾಗಿ ఓడు;—से कफ्रन बांधना నెం ಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗು;—ಇ बला टालना ಮನಸಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರು.

सिरका, पु॰ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಳಿ ಹಿಡಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲು ಅಥವಾ ದ್ರಾಕ್ಸಾರಸ.

सिरकी, ಹೊ ಗರಗು; ಲಾಳಿಕಡ್ಡಿ. सिरजना, स॰ ಸೃಷ್ಟಿಸು.

सिराना, म॰ डंलू तागे।; ಶಾಂತ ವಾಗು; ಮುಗಿದುಹೋಗು; ಕೊನೆಗಾಣು; ಕಳೆದುಹೋಗು. सिराही, चो॰ ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಜುಟ್ಟು. सिरिस, पु॰ ಒಂದು ಪುತ್ತ ವಿಶೇಷ;

ಶಿರೀಷ ಕುಸುವು. सिरोना, पु॰ ಮಡಕೆಗಳ ಕೆಳಗಿಡುವ ಸಿಂಬಿ.

सिरोपान, पु॰ ರಾಜದರ್ಬಾರಿನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪ ಡುವ್ತ ಉಡುಗರೆ; ಖಿಲ್ಲತ್ತು. सिरोही, स्त्री॰ ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

सिरोही, को॰ हंडे ; शब् . सीर्को, पु॰ दे॰ सिरका. सिर्फा, कि॰ हैंचिंड : మाडु ; थरी.

ಡಿಂ ಏಕಮಾತ್ರ ; ಶುದ್ಧವಾದ.

सिल, ছो॰ ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ; ಶಿಲೆ. सिलार, ছो॰ ಸಮತಲ; ಚಪ್ಪಟೆ; ನುಣುಪಾದ; ಸಪಾಟಾದ.

सिलबद्दा, पु॰ ಕಲ್ಲುಪತ್ತು; ಅರೆ ಯುವ ಕಲ್ಲು.

सिलसिलाबंदी, स्त्री॰ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು ; ಂಕ್ತಿ ಬದ್ದ ತೆ.

सिससिक्षेत्रार, िः ವರಸೆಯಾಗಿ; ಕ್ರಮಾನುಸಾರ; ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧ ವಾಗಿ.

सिल्ह, पु॰ एक्प्रादः इंद्रु. सिल्ह्ख़ाना पु॰ दे॰ सिलाह्ख़ाना. सिल्ह्ख़ाना पु॰ दें॰ सिलाह्ख़ाना. सिल्ह्यांचा, वि॰ वंद्रु द्वारे ; श्रुं तैर्च. सिला, खो॰ क्प्रु. पु॰ धंदें क्रांत्र्यू क्रीक्ष्यांचा वें तें का चें० व्हां क्रांत्र्य केंग्रियं क्रीट्रियं द्वारा होते

सिलाई, स्ता॰ ಹೊಲಯು ಏ ಕಿ; ಹೊಲಿಗೆ; ಹೊಲಿಗೆ ಕೂಲಿ.

सिलाना, स॰ ಹೊಲಿಸು. सिलाह, पु॰ ಆಯುಧ; ಅನ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ. सिलाहफ़ाना, पु॰ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರ. ಪಾಣಿ.

सिलाहसाज़, पु॰ ಶಸ್ತ್ರ ಗಳನ್ನು ತಯಾ ರಿಸುವವೆ.

सिलाही, पु॰ ಸೈನಿಕ; ಸಿಪಾಯಿ. सिलीट } पु॰ ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು. सिल्ली, खी॰ ಸಾಣೆಗಲ್ಲು; ಮಸೆಗಲ್ಲು. सिवई, स्त्री॰ हा राते; हैं हैं। सिवा, कि॰ ಅದ्लू दे; ಹೊರತು; ವಿನಾ; ಶಿವಾಯಿ. ಡಿಂ ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಿ ನ.

सिवान, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ति ; गर्वह्रंद्रा. सिवार सिवाल }े स्त्री॰ या थे ; कार्च गें. सिविर, पु॰ वैधेठ; दाँठै.

सितकना, अ॰ धिन्नु धिन्नु ಅಳು; ಬಿಕ್ಕು; ಮರಗು.

सिसकारी, स्त्री॰ ಬುಸುಗುಟ್ಟು ನಿಕೆ. सिसकी, स्त्री॰ धैक्यू दंश; धैक्यू. सिहरना, अ॰ धं धैಯಿಂದ तखाँ ताः; ಬೆದರು; ಹೆದರು.

सिहराना, स॰ धं ९००० त तता ಗಿಸು; ಹೆದರಿಸು.

सिहरी, स्त्री॰ तखार ; शैर्ड क्वं ; ಭಯ; ರೋಮಾಂಚ.

सिहाना, अ॰ ಅಸೂಯಿಪಡು; ಆಸೆ ಗೊಳ್ಳು; ವ್ಯೊಹಿತನಾಗು.

सिहोड़ $g \circ \forall g \land G$.

सिलाहबंद, वि॰ ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿ; ಆಯುಧ ्रसींक, स्त्री॰ ನೊಸೆ ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾ ದುವುಗಳ ಕಡ್ಡಿ.

सींका, पु॰ चैंकडा, ; तैंकव्सं था. सींकिया, पु॰ २९०त धर्धुः; र्राह ಸುವ ಬಟ್ಟಿ.

सींग, ಕೋಡು; ಕೊಂಬು; ಕಹಳೆ. सींच, खा॰ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವಿಕೆ; ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ.

सींचना, स॰ २९०० हा ಯಿಸು; ಚಿಮಿಕಿಸು.

सींव, पु॰ ఎల్లీ; గడి. सी, वि॰ ಅಂಥ; ಸಮಾನವಾದ.. स्त्री० ಸೀತ್ರಾರ.

सीकर, पु॰ २९० ळ२ ; ಜಲಕಣ. सीकल, स्रो॰ ಮರದಮೇಲೆ ಹಣ್ಣಾ ದ ಮಾವು.

सीकत, पु॰ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ. सीका, पु॰ तैंधळा ; ಕಲ್ಲಿ ; ಶಿಕ್ತೆ. सीख, खी॰ वैह्ल; शहर्तां है. सीज़, स्त्रो॰ } ಕಬ್ಬಿ ಣದ ಸರಳು. . सीख़चा, पु॰ 🕽 सीबना, स॰ रिथे; थैर्लिछिंढै. सीग़ा, पु॰ ఏफ़ात; विष्युं: ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಚ್ಚು.

सीजना) अ॰ धै॰ ಯा; ಕರಗು; सीझना 🕽 ತಪ್ಪಿನ ನ್ನು ಸಹಿಸು.

सीटना, स॰ ಜಂಭಕೊಚ್ಚು; ಬೊಗಳೆ ವಾತ್ರಗಳುನ್ನಡ.

सीटी, स्त्री० भैष्युः ; పి॰పి.

सीता, बि॰ मंत्री; ठाथिकाशूर्त. सीती, खी॰ केर्यु; भेर्यु. सीहा, खी॰ वेंद्य; उठायाका. सीहा, खी॰ పेळी; नेस्नुळीते; कोर्सुछा; सीलकात.

सीतलपारी, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಆದ ರಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ನಯವಾದ ಚಾಪೆ.

सीतला, स्त्री॰ ಸಿಡುಬು; ಸೀತಾ ಳಮ್ಮ; ಮೈಲೆರೋಗ.

सीदना, अ॰ ದುಃಖವನ್ನ ನು ಭವಿಸು; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸೆಹಿಸು.

सीव, ജി• ನೆಟ್ಟಗಿರುವಿಕೆ; ಲಕ್ಷ್ಯ; ಗುರಿ.

सीषासादा, वि॰ रुद्धु ಪಟ. सीषे, कि॰ रैंधे ते; ಎದುರುಗಡೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ; ಶಿಷ್ಟ ವ್ಯವ ಹಾರದಿಂದ.

सीना, स॰ ಹೊಲ; ಟಾಕಾಹಾಕು. सीना, पु॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ; ಸ್ತನ. सीना-बन्द, पु॰ ರವಿಕೆ; ಕುಪ್ಪಸ. सीना-कोर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ. सीना-सिपर, ऋ॰ ವಿದುರಿದುರಿಗೆ. सीप, पु॰ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಚಿಪ್ಪೆ ಗಲ್ಲು; ಶಂಖ. सीपिज, पु॰ ಮುತ್ತು. सीपी, सी॰ दे॰ सीप. सीम, पु॰ ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ; ಮಟ್ಟ; ಮರ್ಯಾದೆ. सी॰ ಬೆಳ್ಳಿ. सीमतन, वि॰ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಶುಭ್ರ ವಾಗಿರುವ.

सीमाँत, पु॰ ಸರಹದ್ದು; ಗಡಿನಾಡು; ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ. सीमा, सो॰ ಬೈತಲೆ; ಗಡಿ,; ಸರ

सामा, सा॰ ಬೃತಲ; ಗ್ರಡ್ಡ; ಸರ ಹದ್ದು—के बाहर जाना ಮಟ್ಟ ವಿೂರು.

सीमाब, पु॰ ಪಾದರಸ. सीर, पु॰ ನೇಗಿಲು; ನೇಗಿಲಿಗೆ ಹೂಡುವ ಎತ್ತುಗಳು. **ಟಾಂ** ಸ್ವಂತ ವೃವಸಾಯದ ಜಮೂನು. सीरनी, ജो॰ ಮಠಾಯಿ.

सीस, पु॰ ತಲೆಯ ಕಡೆ; ತಲೆ ಮಗ್ಗಲು; ಸಕ್ಕರೆಯ ನಾಕ. वि॰ ನಿಶ್ವಬ್ದ ನಾದ; ಮೌಫ. सीख, पु॰ ಗುಣ. എः ತೀವ; ತರಿ; ಜೌಗು.

सीवन, पु॰ ಹೊಲಿಗೆ. सीस, पु॰ ਭੋਹੋ; ಹಣೆ.

सीसमहरू, पु॰ ಗಾಜಿನ ಮನೆ; ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಗಲೆ.

सीसा, पु॰ दे॰ शीशा. सीसी, स्त्री॰ ३९७२,४.

ಫಾಂ ನಸ್ಯ. सुँवाना, स॰ ಮೂಸಿನೋಡಿಸು. सुंहि, स्त्री॰ ಶುಂತಿ. सुंडा, स्त्री॰ ಸೊಂಡಿಲು. सुंदरता, घी॰ ಸೌಂದರ್ಯ. सु, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ. उप॰ ಶ್ರೇಷ್ಣತೆ ಯನ್ನು ಸೊಚಿಸುವ ಉಪಸರ್ಗ. सुअ, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ. सुक्रदा, पु॰ तिछै ; ಶंउर्ह. सुअन, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ. सुआ, ए० दे० सुभरा. सुई, स्नो॰ राजधै. सुकड्ना, अ॰ मं॰ संधंड कार्राः. सुकनार्सा, बि॰ गिलैक्टी कि ಗುಳ್ಳ. सुकर, वि॰ त्रं थ्यं ; तं रहे. सुकरता, स्त्री॰ ಸೌಕರ್ಯ. सुकुआर } वि॰ ಕೋಮಲಾಂಗ. सुकुमार } सुकृत, पु॰ ಮೌನ; ಪತನ. सुकून, पु॰ ಮನಶ್ಶಾಂತಿ; ಸ್ಥಿ ರತೆ. सुकृतत, स्त्री॰ वन्त्रत्रू ४; है वन्त्र ಸ್ಥಾ ನ.

ತೋಷ; ಶಾಂತಿ. सुखधाम, पु॰ ग्रुं तम् ; 🍕 क्रां॰ छः. सुखप्र्वक, क्रि॰ ಸುಖವಾಗಿ. सुखपद, वि॰ राधातरा केव

सुकूरा, पु॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಬಟ್ಟಲು. सुख, पु॰ ಆतंव्द; मांभ; मंव

ंसुंखमा, स्त्री॰ डैंग्हिं हैं; स्वार्थ: ಸೊಬಗು.

सुबसार, पु॰ ವೋर्ड्स. चुलांत, वि॰ ಸುಖಮಯವಾದ ಪರಿ ಣಾಮವುಳ್ಳ; ನಾಟಕದ ಎರಡು ಭೇದಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುವ.

खुखाना, स॰ ६६० निर्माः सुखारा } सुखारा } वि॰ ಸುಖಿಯಾದ.

सुखिया) वि॰ मंधिते कि कि सुखी ∫ ದವ; ಸುಖಿ. सुगंध) स्त्री॰ राज्यार है ; ಪರಿ

सुगंधी 🕽 ಮಳ; ಸುಗಂಥ. सुगंधित) वि॰ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ

सुगंधी 🔰 ಕೂಡಿದ. सुगति, स्नी॰ प्रदू है; जैश हु; ಮುಕ್ಕಿ.

सुगम) वि॰ संध्यकात ಹौतत सुगम्य ∫ ಬಹುದಾದ; ಸುಲಭವಾದ. सुमा, पु॰ तेकी; छाई. सुमाी, स्त्री॰ ळॅल्यू तेले. सुबर, वि॰ ६ ही का की हिंधा है;

ಸುಂದರವಾದ. सुविदत, वि॰ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

सुबद्द, वि॰ ಸುಂದರ; ಅಂದನಾದ. सुचार, वि॰ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ. सुचि, वि॰ ಶುಚಿಯಾದ; ನಿರ್ಮಲ ವಾದ.

सुजन, पुढे ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; . ಸೆತ್ಸುರುಷ ; ಸಜ್ಜನ; ತನ್ನವರು; ಸ್ನಜನ. सुजनी, स्त्री॰ थी०० वै; पक्षाणे. 1 सुजस, पु॰ मध्रु औह. सुजगर, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. सुजात, वि॰ प्रತ್ಕು ಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದವ. सुजान, वि॰ विश्वधिर्मिक्षां हु; ಚತುರ; ಪ್ರವೀಣ; ಪಂಡಿತ; ಸಜ್ಜನ. सुजोग, पु॰ संभर्काका; सं ಯೋಗ. सुझाना, स॰ डैंगरी राः; वैधे राः; ಹೇಳಕೊಡು; ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಕೊಡು. ್ಕ ಡಿಂ ಸುಂದರವಾದ; ಉತ್ಕೃ ಷ್ಟ್ರವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ. **वि॰** ಅಂದವಾದ ಕಟ್ಟುಳ್ಳ; ಸುಂದರಾಕಾರದ. सुत, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ. सुतरां, अन्य॰ ಆದುದರಿಂದ; ಆದ ಕಾರಣ; ಆದಾಗ್ಯೂ. सुतरी $\{ {\bf gan} = {\bf ga$ सुता, स्त्री॰ ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ. सुतार, पुढे ಮರಗೆಲಸದವೆ; ಬಡಗಿ; ಶಿಲ್ಪಕಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ. सुतारी, स्त्री॰ ದಬ್ಬಳ; ಕಂಠಾಣಿ. सुतुही, स्त्री॰ क्षेत्रींू; ಕರಟ. सुत्न, पु॰ रु० थ. •

सुथना, पु॰ वक्षार्थः; यार्थः ಜಾಮ. सुथनी, स्त्री॰ ಸಡಿಲವಾದ ಇಜಾರು. सुथरा, वि॰ ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಸ್ಪಚ್ಛ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ. सुदी, स्त्री॰ ठा हू इ.हू. सुदूर, वि॰ थळं च त्रांग्यत. -सुदृद्द, वि॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ. सुदैव, पु॰ ಅದೃ ಪ್ಪ. सुदी, स्त्री॰ ಹೊಟ್ಟ ಯೊಳಗೆ ಒಣಗಿ ಬಂದ ಮಲ; ನಿಸ್ಥೆ. . . सुब, स्त्री॰ तैत्र छी; २४ सूर; सु सूरू; —लेना भू वैतवित पर्त् o. सुवतुष, स्त्री॰ सुध्द्वा; स्त्रूर; **—मारी जाना** येथितू हैं धेंगू ಹೋಗು. सुधरना, अ० ಸರಿಹೋಗು; ಗುಣ ವಾಗು; ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು. सुधांञ्ज, पु॰ ಚಂಧ್ಯ. सुन्ना, स्त्री० ಅಮೃತ; ಹಾಲು. सुबार, पु॰ ತಿಜ್ಞುಪಡಿ; ಸುಧಾರಣೆ. सुधारक, पु॰ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡು ವವ. सुवारना, स॰ मंध्यविमा; ತಿದ್ದा; ಸುಧಾರಿಸು; ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸು._ सुधि स्त्री० दे० सुध. सुनगुन, स्त्री॰ ಸುಳುವು; ಪತ್ತೆ. सुनना, स॰ ಆಲಿಸು; ಕೇಳು; ಲಾಲಿಸು. सुनबहरी, ജി॰ ಆನೆಗಾಲು ರೋಗ.

सुनवाई, स्त्री॰ ಆಲಿಸುವಿಕೆ; (ಕೋ ರ್ಟನ) ಹೀರಂಗು.

सुनवैया, वि॰ ಕೇಳುವವ; ಆಲಿ ಸುವವ.

सुनसान, वि॰ ಶೂನೄವಾದ; . ನಿರ್ಜನ; ಜನಹೀನ. पु॰ ನಿಸ್ತ ಬ್ಧತಿ.

सुनहरा } वि० धेर्त्रत थक्षू ज्ञेष्; सुनहरा ∮ कैं००थक्षू त. सुनाना, स० चें९४२०; कें९४०; डे४४०; ७२०.

सुनाम, पु॰ वेरवेह; श्राकुवे. सुनार, पु॰ वस् मारी, धिरीयार. सुनारी, सो॰ धित्र धैथू काड्य तत तस वेर्म; धिरीयारत जुबु.

सुन्न, वि॰ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ; ನಿರ್ಜೀವ. पु० ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ.

सुवत, स्नो॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಪುರು ಷೇಂದ್ರಿಯ ಮುಂಭಾಗದ ಚರ್ಮ ವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಧಾ ರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ; ಸುನ್ನತಿ.

सुना, पु॰ ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ. सुनी, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸಂಗಡ.

ವರ್ಷ, ಇಂ ಒಳ್ಳೆಯಹಾದಿ; ಸನ್ಮಾರ್ಗ. ವುಇವ, ಇಂ ಚಂಡಾಳ; ಶ್ವಪಚ. ವುಇಇ, ಇಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ. ವುಇಇ, ಇಂ ರೋಗಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಆಹಾರ. 'सुपार्त्र, पु॰ ತಕ್ಕವ; ಯೋಗ್ಯನಾ ದವ.

सुपारी, स्रो॰ एक हैं.
सुपास, पु॰ फाश ; फ्रांक्यु, .
सुपुर्द, पु॰ जर्ट ; फ्रांक्यु, है.
सुपेद, वि॰ दे॰ सफ्रेद,
सुपेदी, स्रो॰ धैर्या; छाध्रु डै.
सुपेसी, स्रो॰ धैर्या; छाध्रु डै.
सुपेसी, स्रो॰ धैर्यु जैंतर.
सुपेसी, वि॰ रैतुं काल्का इं, क्रांक्यु

सुत्रतिष्ठ, वि॰थळ[्] ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಸನ್ಮಾ ನನೀಯ.

सुप्रभाता, पु॰ ಉದಯ ಕಾ ಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಈಶ್ವರಸ್ತುತಿಯ ಹಿಸ ರು; ಪ್ರಾತರ್ವಂದನಿ.

सुप्रसन्न, वि॰ ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದಿ ರುವ; ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದ. सुप्रसिद्ध, वि॰ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ:

ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ. ಕಾರ್ಡ್ ಕ್ಯೂ ಬೆಳಗಿನ ಹೊಡು:

सुबह, स्त्री॰ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮ್ಲುಂಜಾನೆ.

सुबह-दम, क्रि॰ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವ್ನು ಹೊತ್ತಿಗೆ.

सुबह-सादिक, स्त्री० ಉಪಾಕಾಲ.
सुबहान, वि० ಪನಿತ್ರ; ಸ್ವತಂತ್ರ;
—आहला ಈಶ್ವರವನ್ನು ಸ್ಥರಿಸು
ತ್ತೇನೆ. ಆನಂದವಾದಾಗ ಅಥವಾ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಾಗ ಹೇಳು ವ ಒಂದು ಪದ.

सुबास, स्त्री॰ रुअञ्चर्त्र ; राज्यक्ति,, सुमिरनी स्त्री॰ दे॰ सुमरनी. सुबासित, वि॰ ಸುಗಂಧಿತ; ಸುವಾ ಸನೆಯುಳ್ಳ.

सुबिस्ता, पु॰ मिंग्ध्रा, ಅराक्तिश. सुबीता, पु॰ दे॰ सुभीता. सुबुक, वि॰ ಹುಗುರಾದ. सुबुकी, स्त्री॰ ಅವಮಾನ.

सुबू पु॰ दे॰ सुन्नह. सुनूत, पु॰ इ, ಮಾಣ; ರುಜುವಾತು. स्बोध, वि॰ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ∙ಬಹುದಾದ. ರ₀ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಳಿ

ನಳಿಕೆ.

सुभग, वि॰ मं० तर; कार्नेशक्टर. ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಉತ್ತಮ ಸೈನಿಕ.

सुभागिन, पु॰ भागा, जंंड; हि भाग ಗ್ಯಶಾಲಿ.

सुभाव, पु॰ मृक्षार्ज. सुमापी, वि॰ ध्रिष्ठी क्रां क्रांडिंग स् ನ್ನಾಡುವವ.

सुभीता, ए॰ मण्ध्यं, ; ७राजन ಲತೆ; ಸೌಕರ್ಯ; ಸುಯೋಗ. सुभ्र, वि॰ टाय्); शायु ध. सुम, यु॰ गीवदरा; चीवपार. सुमन, पु॰ कंक; छाडू. वि॰ ಮಾನೋಹರ; ಸುಂದರವಾದ.

सुमरना, स॰ ग्रूठैरा; क्रुत ಮಾಡು; ಜಪಿಸು.

सुमरनी, स्त्री॰ ಜಪಮಾಲೆ. सुमिरना स० दे० सुमरना.

सुसुखी, स्त्री॰ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ

ವನ್ನುಳ್ಳವಳು; ಕನ್ನಡಿ. सुयश, पु॰ डे९७८. सुयोग, पु॰ संप्रतं क्रांक्ष ; संप्रति, सयोग्य, वि॰ ಉತ್ತ್ರಮನಾದ. सुरंग, पु॰ मंगठंग; डैशका: ಕನ್ನ. ಡಿಂ ಸುಂದರವಾದ; ಒಳ್ಳೆ ಬಣ್ಣ ದ.

ಆಗ್, ಆಂಸ್ಟರ; ಧೈನಿ; ದೇವತೆ. सुरकना, स० कैए ठा; धी ह्या. सुरक्षित, वि॰ क्ष्यु कार्य. सुरझना अ० दे० सुलझना. सुरत, स्त्री॰ २४ सूर्ठ; सुखू. ಸಂಭೋಗ.

सुरती, स्त्री॰ ತಾಂಬೂಲದ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು; ಸೂರತಿ.

सुरिभ) ह्यी॰ ळ रंग ; सुरभी 🗲 मंग्रेतव्द.

सुरमई, वि॰' ಕಾಡಿಗೆಯ ಭಣ್ಣದ; ಕಪ್ಪು ; ಕಪ್ಪು ಬೆರತ.

सुरमा, पु॰ चरकी तै; ७० क्षतं. मुरम्य, वि॰ ಬಹಳ ರನುಣೀಯ ವಾದ.

सुरस, वि॰ ರಸಭರಿತವಾದ; ರುಚಿ ಕರವಾದ; ಮಧುರ; ಸುಂದರ ವಾದ.

सुरसरि, स्त्री॰ तं०तै.

ರಾಗು; ನಸೆನಸೆಯಾಗು.

सुरसुरी, स्त्री॰ ತಿಮಿರು ತೀಟೆ; ತುರಿಕೆ; ನವೆ; ಚಕ್ಕಲಗುಳಿ

सुरा, स्त्री० ಹೆಂಡ; ಸಾರಾಯಿ , ಮದ್ಯ.

सुराख़, पु॰ डंगडंग् ; ठंग् ; ಸುರಂಗ.

सुराग, दु॰ इंशेब्र्यु कार्य धुरि है ; ಇಂಪಾದ ರಾಗ

सुराग, पु॰ थै(ळ); क्षाव ; हा हुँ. ಗಾರ.

सुराही स्त्री॰ ळाळ दे; ಕೂಡಾ. सुराहीदार, वि॰ ಹೂಜಿಯ ಆಕಾರದ.

सुरीला, वि॰ ಇಂಪಾದ. सुरुख, वि॰ मंग्डैश स्रिकेटियां :

ಪ್ರಸನ್ನ. सुरुचि, स्नी॰ ಉತ್ತಮವಾದ ರುಚಿ.

सुरूर, पु॰ ಆ त० त ; ह्यू तत्रु है. सुद्ध, वि॰ ಕೆಂಪಾದ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ದ. go ರಕ್ತವರ್ಣ; ಕ್ರಿಪು ಬಣ್ಣ. सुर्फ़र, वि॰ का० वैद्यालहरू या द ತೇಜಸ್ವಿ; ಪ್ರತಿಷ್ಟತ.

मुर्विरुई, स्त्री॰ యಶಸ್ಸ; ಕೀರ್ತ; ಗೌರವ; ಸನ್ಮಾನ.

, ಫಾಂ ಕೆಂಪು; ರಕ್ತ. सुलगना, अ॰ कैंबें हैं किएं); शर्रः

ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು.

सुरसुराना अ॰ ಹರಿದಾಡು ; ತಿಮಿ सुलगाना, स॰ ಹೊತ್ತಿಸು; ಉರಿಸು; ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸು.

> सुलझन, स्त्री॰ ಬಗೆ ಹರಿಸುವಿಕೆ: ಪರಿಹಾರ.

सुंलझना, अ॰ थै बैप्रशुद्धाः; धार्त ಹರಿ; ಬಿಚ್ಯು.

मुलझाना, स॰ ಬಗೆ ಹೆರಿಸು ಸಿಕ್ತು ಬಿಡಿಸು.

मुलझाव पु॰ दे॰ मुलझन. सुलरा, वि॰ ನೇರವಾದ; ನೆಟ್ರಗಾದ. सुलक्र, वि॰ ಕೋಮಲವಾದ; ಬಳು ಕುವ.

सुलह, स्रो॰ ग्रुंश्ळ ; त्र्ये, ; ठाळे ; ಸಂಧಿ; ಒಪ್ಪಂದ; ಕೌಲು. सुलहनामा, पु॰ ठ०क्ष ಪತ್ರ;

ಸಂಧಿಯ ಷರತ್ತು ಗಳನ್ನು ಬರಿದ ಪತ್ರ. सुलाना, स॰ ಮಲಗಿಸು.

सुवन, पु॰ ಮಗ. सुवर्ण, पु॰ ध॰ मार्च; क्षेत्र.

सुवास, पु॰ ಸುವಾಸನೆ. सुविधा, स्नी॰ ಸೌಕರ್ಯ; ಅನು ಕೂಲ; ಅವಕಾಶ.

सुव्यवस्थित, वि॰ ಸರಿಯಾಧ ವ್ಯವ ಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ.

सुशिक्षित, वि॰ ವಿದ್ಯಾವಂತ. सुशील, वि॰ ಶೀಲವಂತ.

सुशोभित, वि॰ ಕಂಗೊಳಿಸುವ.

सुश्रूषा, स्नी॰ ಉಪಚಾರ; ಶುಶ್ರೂಷೆ. सुषमा, स्त्री॰ स्नि॰ तर्या राज ಮಾವಧಿ. स्यज्ञित, वि॰ धैरुनू में भेरतिय ಲ್ಪಟ್ಟ ; ಸಜ್ಜಿತನಾದ. सुसताना, अ॰ तक्षे ज्ञारी केंक्ष्युं; ವಿಶ್ವಮಿಸು. सुसती, स्त्री॰ दे॰ सुस्ती. सुसराल, स्नी॰ ಮಾವನಮನೆ. सस्त, वि॰ ಆಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಸೋಮಾರಿ; ಆಲಸಿ. सुस्ती, स्री॰ रेग्रु है; रेग्रह छै; ಆಲಸ್ಯ; ಕಾಹಿಲೆ. सुस्थ, वि॰ ಆರೋಗ್ಯವುಳ್ಳ; ಸ್ವಸ್ಥ; ನಿರೋಗ. मुस्मित, वि॰ तर्तर्जनताः, कंप्र ನ್ನು ಖಿ. सुहाग, पु॰ ಮತ್ತೈ ದೆತನ; ಸಧನೆ ಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸೌಭಾಗ್ಯ. सुहागा, पु॰ थे थे ताउटे. सुहागिन र स्नी॰ ಮುತ್ತೈದೆ; ಸೌ सुहागिनी 🕽 भागा, जर्भ ; मंदर्ज. सुहाना, अर्व चं तिक्षिता; छैक् ಭಿಸು; ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಣು; ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ತೋರು. सुहावक) वि॰ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣು सुहावना 🕽 ವ ; ಮನೋಹರವಾದ. सुहास, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಮಧುರ ವಾದ; ನಗುವೊಗದ. सुहेला, वि॰ राष्ट्रध्यकात.

; ಆಂ ಮೂಸು; ವಾಸನೆ ನೋಡು. सुँइ, स्नो॰ ಸೊಂಡಿಲ. सुअर, यु॰ ळ०ते. सूआ, पु॰ १९. सुई, स्त्री॰ राजधे. सुकर, पु॰ ಹಂದಿ. स्कना, अ॰ ६० ८० ८० ८५; धड्यू; ಇಂಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು; ಸಣಕಲಾಗು. स्ला, वि॰ ಒಣಗಿದ; ौ ಬತ್ತಿದ; ನಿಸ್ಸಾರವಾದ; ಕಠೋಭ್ಮ सुचक, वि॰ ತೋರಿಸುವವ. पु• ಸೂಜಿ; ಚಿಪ್ಪಿಗ. स्चना, स्नी॰ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ಪ್ರಕಟನೆ. **स**ಂ ಸೂಚಿಸು. सूचित, वि॰ ಸೂಚಿಸಿದ. सूची, स्त्री॰ इधी; स्मिथी इड्डं; ಕ್ಯಾಟಲಾಗು. स्वन, स्नी॰ ಉಬ್ಬು ఏ है ; धार्जी. सूजना, अ॰ ಉಬ್ಬು; ಊದಿ ಕೊಳ್ಳು. स्जा, पु॰ ದಿ बढू ಸೂಜಿ; ದಬ್ಬಳ; स्जाक, पु॰ ಮೇಹರೋಗ; ಪ್ರಮೇಹ. स्जी, सी॰ गिंगिक रास्तु; ರವೆ; ಸೂಜಿ. ತೃಂಚಿಪ್ಪಿಗ. सुझ, स्त्री॰ ಮನವರಿಕೆ; ಆರಿವು; ದೃಷ್ಟಿ; ಕಲ್ಪನೆ.

स्झना, अ॰ ತೋರು; ತೋಚು; ृस्न, ृपु॰ ಚೂವು; ಪುಸ್ತ. वि॰ ಹೊಳೆ.

सूत, पु॰ राणः; कारं. सूतक, पु॰ माउड हं; ह्ये पढा. स्ता, स्रो॰ कंड्र तंरा. स्ति, स्नी॰ ಪ್ರಸವ; ಹೆರಿಗೆ. स्तिका, खी॰ धान्तिका. स्तिकागृह, पु॰ ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ. स्ती, वि॰ ನೂಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ; ನೂಲಿನ.

स्त्र, पु॰ ನೂಲು; ಎಳೆ; ದಾರ; ಜನಿವಾರ; ಸಾರಗರ್ಭಿತವಾದ ಪದ.

सूत्रपात, पु॰ ಪ್ರಾರಂಭ; ಮೊದಲು. सूथनी, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸರು ತೊಡುವ ಪಾಯಜಾಮೆ; ಒಂದು ಗೆಣಸು. स्द, पु॰ धिह्नै; छाद्य; हर्द्गै; —दर सुद अं हु धि है ;—ब्रहा ಲಾಭನಪ್ಪಗಳು.

स्दानोर, पु॰ మిత్మినిని బడ్డి ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ ; ಕುಸೀದ ಗಾರ.

स्दन, वि॰ ನಿನಾಶಮಾಡುವವ. पु॰ ಸಂಹಾರ.

सूदना, स॰ राग्धराज्यः; राज्य ರಸು.

स्दी, वि॰ थिख्नु में कार्नेट (केल). स्था, वि॰ ८०४; है अंदु हिंध. मुधे, कि॰ ಒಳ್ಳೇಮಾತಿನಲ್ಲಿ; ಸಹಜ

ವಾಗಿ.

ಶೂನ್ಯ.

स्ना, वि॰ ठ०तं ज्ञातः; शा**०**; ನಿರ್ಜನ.

स्ंनु, पु॰ कात. सूप, पु॰ ಮೊರ.

स्क, पु॰ ಉಣ್ಣೆ ; ತುಸ್ಪಟ; ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟಿ.

स्क्रियाना, वि॰ प्रक्षि धर्ठिक है ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರು ವವ; ಸೂಫಿ ಜನರ ಹಾಗಿನ.

सूक्री, पु॰ ಬಹಳ ಉದಾರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಳೃ ವುಹ**ವ್ಮುದೀ** ಯರ ಒಂದು ಪಂಗಡ; ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವೆ.

स्वा, पु॰ ಪ್ರಾಂತ; ಪ್ರಾಂತ್ಯ; ಪ್ರದೇಶ.

स्वेज़र, पु॰ ಪगु॰ डगुः कि उगिः है ಸೈ ನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

स्म, वि॰ జివుణ ; ಲೋಭಿ. सूर, पु॰ न्मकार: डावर.

सूरज, पु॰ रुक्कान. स्रजमुखी, पु॰ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂ. स्रत, ह्यो॰ ಮುಖ; ಮೋರೆ; ಚಹರೆ; ರೂವ; ಆಕೃತಿ; ಕಳೆ; —हराम ಮೇಲಿಂದ ಸುಂದರ ವಾಗಿದ್ದು ಒಳಗೆ ಬರೀಟೊಳ್ಳು.

स्रन, पु॰ राजवा ते हैं. स्रमा, पु० इ०ठ; ३९४. स्राख़, पु॰ डंगडंग् ; ठंव्त् ,. ಫ್ಯ ರೂಲ; ಈಟ; ಮುಳ್ಳು; ಶೂಲೆ.

सुलना, स॰ ಕಿವಿ; ಶೂಲದಿಂದ ಚುಚ್ಚು. ೫೦ ನೋವಾಗು.

स्गाङ, पु॰ ठंै.

स्जना, स० ಸೃಷ್ಟಿಸು; ಉಂಟು स्नेनानी, स्नो० ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ. ಮಾಡು.

सृष्टि, स्त्री॰ ठक्षर्ते; त्रुक्तुः. संक, खी॰ राखा धरें; का रा. संकना, स॰ राजा; कारी; कार् ಕೊಡು; ಶಾಖಕೊಡು.

संतना, स॰ ಅಣಿಮಾಡು; ಹವ ಣಿಸು.

संत-मेंत, वि॰०० धेड का 🖙 ह्या हुई छैं; ವುಗಸಟ್ಟಿ ; ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ. नेंब, खी॰ रंग्यं तं हतु.

संभा, पु॰ ಸೈಂಧ ಲವಣ; ಸೈಂ ದುಪ್ಪು.

संबी, खी॰ ळैं०ढं; रैं९०ते. संवई, स्त्री॰ उन्हात.

से-प्रस्य • डೃ ತೀಯಾ ಮತ್ತು ವಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಸಂಗಡ; ಕೂಡ; ಇಂದ; ದೆಸೆಯಿಂದ; ಮೊದಲುಗೊಂಡು.

नेमा, पु॰ २ वह कि आं ३ वह ; ಇಲಾಖೆ; ವಿಭಾಗ.

सेचन, पु॰ धेक्या हिम्मा क्रांचित. सेज, ജിಂ ಹಾಸಿಗೆ. सेंह, पु॰ में हो; माळा नाठ.

सेठानी, स्त्री॰ गैर वंठ कैंवड है. सेतु, पु॰ ग्रं(डं) र्जं. सेना, स्त्री॰ र्रंहुरुंहुः हैर्रहें; तर्र. स॰ ಪೂಚಿಸು; ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವು ಕೊಡು.

सेनी, स्त्री॰ डिधीं ; राग्धाः रुक्त ಣಿಗೆ.

सेव, पु॰ र्राथा; राँ ज्ञां कलाू. सेम, यु॰ कारा धैना थी. सेमल, पु॰ थाकि तिति वी. सेर, वि॰ डा॰थित; ड्राड्ड. पु॰

ಸೇರು ತೂಕ. सेर-चरम, वि॰ शकाठिकांत. सेरा, पु॰ ನೀರುಹಾಯಿಸಿದ ಜಮೀಸು.

सेराना, स॰ डें९७३ थेखः; डेंछ ಗಾಗಿಸು. ಆ ಂ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ತಣಿಸು ; ತಣ್ಣ ಗಾಗು.

सेरांब, वि॰ हारा ತುಂಬಿದ; ಸಿಂಪ ಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. सेराबी, स्त्री॰ भै०इडिफाठि है. सेरी, खी॰ गं०डीशळ; डू है.

सेल, पु॰ धिक्षः; ध्रेष्ट्रै. सेलखड़ी, स्त्री॰ ಸೀಮೆಸುಣ್ಣ. सेलना, अ॰ माळा. सेला, पु॰ ರುಮಾಲು; ಅಂಗವಸ್ತ್ರ. सेलही, स्त्री॰ ग्रन्थ.

್, ಫಾಂ ಶಾವಿಗೆ.

सेव, पु॰ गैरा इं; गैरा इं हिल्लू ; ಸೇಬು. सेवकाई, स्त्री॰ १०१ मं है है. सेवन, पु॰ मंश्चर्त; ಉಪಯೋಗ. सेवनी, स्री० राजधी. सेवा, स्रो॰ चुंं किंग्रह ; जार है; ನೌಕರಿ;— में ಸಾನ್ನಿ ಧ್ಯದಲ್ಲಿ. सेवाजन, पु॰ रु॰ हं दान्य. सेवा-टहल, पु॰ हैं हैं ; ಶುಶ್ರೂಪೆ; ಚಿಟ್ಟ್ಗೊಳಿಗ. सेवाबंदगी, स्नी॰ ಆರಾಧನೆ; ಪೂಜೆ. सेवाय वि॰ ७०, हं ; , ळें छुं, , अन्य॰ ಅಲ್ಲದೆ. सेवार, खी॰ का ब्रांगे; साधी. सेविका, स्त्री॰ ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು. सेन्य, वि॰ मैंर जैंगे जी गी, सेसर, पु॰ विश्वुश्चित ६०० एछ ; ಜಾಲ; ಠಕ್ತು. सेह, वि॰ ಮೂರು. सेहत, स्रो॰ मंध्यः; मेंध्यः;—खाना ಶೌಚಾಗಾರ. सेह-मंजिला, वि॰ ಮೂರು ಅಂತ ತ್ತಿನ (ಮನೆ); ಮೊರು ಮಹ ತಿಯ. सेह-माही, वि॰ ಮೂರು ತಿಂಗಳ; – ಕ್ರೈವಾಸಿಕ. सेहर, पु॰ विंदी क्षाण ; गार्का दि. सेंहरा, पु॰ धारी किता. सेहुंड, पु॰ चंधीरी हा. सेहुऑ, पु॰ च्यू ; ಹುಣ್ಣು.

्रसेंतना, स॰ ळंजलेश्रः; ಆಚ ಮಾಡು. से, वि॰ तंगिंग. सैकड़ा, यु॰ ताठि गंभावी. सैकड़ों, वि॰ तंकिकारं. 'सैकत } वि॰ ಉಸುಬಿನ. सैकल, पु॰ मार्ल कि विकाशी है. सैकलगर, पु॰ ಸಾಣಿ ಹಿಡಿಯುವವ. सैनिक, पु॰ तंवाडिं ; भैद्याकी. सैन्य, स्त्री॰ ग्रंश्ते; टा०स्थ. सैक्र, खो॰ हर् ; शर्दू. सैफ़-ज़बाँ, वि॰ और ह्रांक्षु बार दी ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ. सैयद्, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ಮುಖಂಡ: ಸರದಾರ. सैयाँ, पु॰ क्ष्रै, 👌 क्रान्ड्रे. सैयाद, पु॰ धैंश्धी कार्य. सैयार, पु॰ వివరೀತ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವವನು. सैयाल, वि॰ ಹುರಿಯುವ. सैयाह, वि॰ ಸಂಚರಿಸುವ; ಯಾ ತ್ರಿಕ. सैयाही, स्त्री॰ ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ರೆ. सैर, स्रो॰ डैठा का धे; का ध ಸಂಚಾರ; ವಿಹಾರ;्वाहः ವಿಹಾರಸ್ಥಳ. सैल, स्नी क गुज्जळ; ग्रा० र. सिला, पु॰ ನೊಳೆ.

सैलाब, पु॰ ಮಹಾಪೂರ; . ಜಲ ಪ್ರವಾಹ; ನೆರೆ.

सोंडा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಗುದಿಗೆ; ಸೋಟಾ.

सोंह, स्नी॰ ಶುಂಠಿ. सोंधा, वि॰ ಮಣು ವಾಸ

सोंचा, वि॰ ಮಣ್ಣು ವಾಸನೆಯ. सो, सर्वे॰ ಅವನು; ಅವಳು; ಅದು. अस्य॰ ಹಾಗಾದರೆ: ಅದುದ

ರಿಂದ.

नेव्य पर रहा

सोआ, पु॰ ಸಬ್ಬಸಿಗೆ. सोई, सर्व॰ ಅವನೇ; ಅವಳೇ; ಅದೇ.

सोखना स॰ ಹೀರು; ಇಂಗಿಸು; ಇಮರಿಸು.

सोस्ता, पु॰ ಮಸಿ ಹೀರುವಕಾಗದ ; ಒತ್ತು ಕರಡು ; ಬ್ಲಾ ಟಿಂಗು.

सोग, पु॰ डैंश ह ; जु, हर. सोगी वि॰ डैंश है रंघ वर्ज.

सोगा वि॰ ಶೋಕಸುವವ. सोच, पु॰ ಯೋಚನೆ; ಚಿಂತೆ; ವಿಚಾರ; ಎಣಿಕೆ.

सोचना, स॰ ಯೋಚಿಸು; ಚಿಂತಿಸು; ನೆನೆ.

सोच-विचार, पु॰ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ. सोज़, पु॰ ಉರಿ; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ. सोज़न, ज्ला॰ ಸೂಜಿ.

सोज़न-कारी, स्था॰ ಹೊಲಗೆ ಕಿಲಸ; ಸೂಜಿ ಕಿಲಸ.

सोज़िश, स्नी॰ १००३; स्राठभूत चुं हुं हुं हुं सोझ } वि॰ ನೇರವಾದ ; ನೆಟ್ಟ सोझा } ಗಿರುವ.

सोता र पु॰ ಸ್ರೋತ; ನೀರಿನಝರಿ; सोता र ಉಟೆ; ತೊರೆ.

सोदर, पु॰ रुಹೋದರ. वि॰ ಒಂದೇ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

सोदरी, स्त्री॰ मळीश्यठे.

सोधन, go ಶೋಧನೆ; ಹುಡು ಕಾಟ.

सोधना, स॰ ಶೋಧಿಸು; ಹುಡುಕು; ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದು.

सोना, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ. अ॰ ನಿದ್ರಿಸು; ಮಲಗು.

सोनार, पु॰ ಆಕ್ಟ್ರಸಾಲಿಗ_ೆ; ಚಿನಿ. ವಾರ.

सोपान, पु॰ ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ;. ಮೆಟ್ಟಲು.

सोफ़ता, दुः ಏಂಕಾಂತಸ್ಥಾನ; ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಳ; ಕಾಯಿಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುವುದು.

सोफ़ियाना, वि॰ ನೋಡಲು ಸಾಧಾ ರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂದವಾಗಿರುವ.

सोफ़्ती पु॰ दे॰ सूफ़ी. सोफ़्ता•पु॰ दे॰ सोफ़्ता.

सोहना अ० ಶೋಭಿಸು; ಚಂದ ಗಾಣು; ಒಪ್ಪು.

सोहबत, स्नी॰ तळकार; ಒಡನಾಟ;.

सोहराना, स॰ ತಡವು; ತಡವರಿಸು. सोहाग, पु॰ दे॰ सुहाग.

स्नेह

सोहागिन स्त्री० दे० सुहागिन. सोहाना, अ॰ टी०१भैम्भ ; क्षे०द ಗಾಣು; ಒಪ್ಪು. सोहावना वि० दे० सुहावना. सींदना, स॰ धीरमा; ಕಲಸು. सोंध, स्ती॰ तं०दं; जग्मर्रे; ವುಳ. सींघना, अ॰ इंटिकार्यकेवां. ನಹಿಸು. सौंपना, स॰ ఓప్రిసు; ಸುಪರ್ದುಮಾಡು. सोंफ, खो॰ र्याः मोगंद, बीं॰ ಆಣೆ. सोगंघ, पु॰ त्रातं क्. सौगात, स्त्री॰ ಕಾಣಿಕೆ; ಅಪರೂಪದ ವಸ್ಕು. सौवा, स्त्री॰ धंथं विश्वतः; अत् ज्ञतं. सोज, स्वी॰ ಉಪಕರಣ; ಸಲಕರಣೆ. सौत, स्त्री॰ प्रज्ञ है; प्रज्ञ है. सीतिया, वि॰ रूजडेळा. सौतेला, वि॰ ಸವತಿಯ; ಸವತಿಯ ಸಂಬಂಧದ. सोदा, पुं॰ प्राचीताला; ज्ञाह्य ग्राहर; ಸರಕು;—सुलुक्त ಕೊಂಡ ಸರಕು. सीवाई, पु॰ ळ०खी. सीदागर, पु॰ क्रुकि है; बर्डिंट. न्तेदागरो, स्रो॰ ज्यु राग्ठ; तार्लं क्षु; ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕು. सीदामिनी, स्त्री० - ఏుండు. सोध, पु॰ ಮಹಡಿ; ಬೆಳ್ಬಿ. सोम्य, वि॰ ङा॰डंकात.

त्सौर, स्त्री॰ की वैर्च; क्रांतृत. वि॰ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. सारभ, पु॰ ಪರಿಮಳ. सोरी, स्नी॰ कंटिमें कार्त. सीहँ, स्त्री० एर्छ. ಪರಿ मोहादं, पु॰ ಸ್ನೇಹ; ಪ್ರೀತಿ. स्कंत्र, यु॰ डैक्स्फ्रं; क्रांक्ष. °स्वलित, वि॰ ಬಿದ್ದ; ಪತಿತೆ. स्तंभ, पु॰ रु०ध. स्तर, दु॰ ನೆथ; ಮಟ್ಸ. स्तवक, पु॰ ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲು. स्तवन, पु॰ र्स्यु ७. स्तुत्य, वि॰ ಸ್ತ್ರೋತ್ರಾರ್ಹವಾದೆ. स्थगित, वि॰ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ; ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ स्थविर, पु॰ जुळू. स्थाई वि॰ दे॰ स्थायी. स्थानच्युत 🕽 वि॰ ठ ठ ठ ठ ठा ठा ठा स्थानभ्रष्ट ∫ रूएकै०० छ. स्थानापन, वि॰ ಬದಲಿ ಕೆಲಸ ನೋ ಡುವ; ಹಂಗಾಮಿ. स्थानीय, वि॰ रूपित; रूपिला. स्थायी, वि॰ क्वार्युडकांट. स्थावर, वि॰ ಸ್ಥಿ ರವಾದ. स्नातक, पु॰ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿ ಸಿದವ. स्नानागार, go स्नू हिंद को है. स्नायु पु॰ तंरापंडा.

स्निम्ब, वि॰ मूँ (ळ ज्ञाई) ; क्षेट्रां कु

स्नेह, पु॰ र्यू क्र ;, क्षेत्रं हु.

509

स्पंद्रन स्पंदन, पुर तढा ह ; ಅದುರು ಪುದು. ्रस्पर्धा, स्त्री॰ ಪಂದ್ಯ ; ಪೋಟಿ. स्पष्टतया, क्रि॰ ग्रुंब्रु ज्ञिती. स्पष्टीकरण, पु॰ क्षेरिय काउन्हरू ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು. स्पृह्णीय, वि॰ ಕೋರಬಹುದಾದ; ಬಯಸ ಬಹುದಾದ. स्पृहा, स्त्री॰ वर्धी. स्फार वि॰ कैंक्ष्ममूटः, ज्ञुः श्रेभेटः. स्क्राण, पु॰ ಅದರುವುದು; ಊಹಿಗೆ ಬರುವುದು. **स्फुलिंग, पु**० ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ. स्फोटक, पु॰ ಹೊಪ್ಪಳ. वि॰ ಸಿಡಿ ಯುವ. स्मर, पु॰ कार्त्र्र क्. स्मरण, पु॰ तैत्रज्ञे. स्मरणीय, वि॰ ನೆನಯಬೇಕಾದ. स्मित, पु॰ ಮುಗುಳ್ಳ ಗೆ. स्मृति, स्नी॰ तैत्रह्ये. स्यंदन, पु॰ ठक् ; रुग्रिका ठाउँ. स्याना, वि॰ धंडंऽठं; क्षाकः; ಗಟ್ಟಿಗ. स्याह, वि॰ चंद्रजूत; चंठेळा. स्याहा, पु॰ छैर्तुत क्युर्युः हं; ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತುಕ. स्याही, स्ना॰ ಮಸಿ; ಶಾಯಿ. स्याहीचटर) खी॰ ६३०, ४८०६० ; स्याहीसोख़ र् ಮಸಿ ಹೀರುಹ ಕಾಗದ; ಬಾ ಟಿಂಗು.

स्रोत, पु॰ ह्यु काळ. स्वच्छंद, वि॰ त्रुड० ड्रु ज्ञात. स्वच्छ, वि॰ ಶುಭ್ರವಾದ. स्वत्व, पु॰ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ. स्वयमेव, कि॰ ತಾನಾಗಿಯೇ. स्वणं, पु॰ धः तावरं; क्षेत्रु. स्वर्णकार, पु॰ ಅಕ್ಷ ಸಾಲಿಗ. स्वांग, पु॰ र्रांश तों ; जी रहे. स्वादिष्ट, वि॰ ठा क्षेळाव द. स्वामादिक, वि९ ग्रु हु डेळी; प्रबंध ವಾದ; ನೈಜವಾದ. स्वायत्त, वि॰ ग्रुंड०ड्रा बाव्ह. स्त्रास्थ्य, पु० ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸ್ಥಿ ತಿ. स्वीकृति, स्नी० ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಸಮ್ಮತಿ. स्वेद, पु॰ ಬೆವರು.

೫೦ ಹೂಂಕರಿಸು; हंकरना, ಗರ್ಜಿಸು. हँकवाना, सु॰ ಕೂಗು; ಕರೆಸು; ಗಾಡಿ ಹೊಡೆ; ಅಟ್ಟು. हंकार, स्त्री॰ क्का० कार्य; कारा. हंकारना, स॰ काताः; क्ठैः; ಅಟ್ಟು; ತರಬು. ಇಂ ಒದರು; ಕೂಗಾಡು. हंकारी, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ. हंगामा, पु॰्तंथ्दी; तंथाधी; ಉಪದ್ರವ; ಉಪಟಳ. हंजरा, यु॰ चंव्हिंत्वर ; तंब्धिंथ.

हंजार, यु॰ ಪಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

हॅसली, कीं किंड्रेनें के अध्याः; ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಅಸಲಿ.

हँसाई, क्वी॰ तर्तथाधेती; तिताः ठेतींशतः; कार्युः हँसाक, वि॰ कार्युः हिंगात. हँसाना, स॰ तित्राः हँसिया, पु॰ हांबिताःथः.

हैंसी, पु॰ तर्ग ; तर्गयनधेर्य ; कार्यु ; ठितैल्द ;—उड़ाना उठकार्युक्षात्रकारः ; — समझना कार्युक्षेत्रकेरिक

हुँसी-दिह्नगी } स्त्री॰ ड ಮಾ ಷೆ ; हुँसी-मज़ाक } ವಿನೋದ.

हसोड़, go ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ನಗಿಸು ವನ.

हक, go ಅಧಿಕಾರ; ಬಾಧ್ಯತೆ; ಹಕ್ಕು; ಕರ್ತವ್ಯ; ಸತ್ಯ; ಈಶ್ವರ.

िह**कतलाती, घो**० ನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆ; ಅನ್ಯಾಯ.

हक्कदार, पु॰ था क्रुम्हः; ಹಕ್ಕು ದಾರ. हक्र-नाहकः, वि॰ ಆಕಾರಣः; ಮೃರ್ಥ ವಾಗಿ.

हक्र-परस्त, वि॰ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯುಳ್ಳವ; ಆಸ್ತ್ರಿಕ.

हकबकाना, अ॰ ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು; ಬೆರಗಾಗು; ಚಕಿತನಾಗು.

हक-मालिकाना, पु॰ ಒಡೆತನದ ಅಧಿ ಕಾರ ಅಥವಾ ಹೆಕ್ನು.

हक-मोरूसी, पु॰ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ವಾಗಿ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರ.

हक-रसी, खी॰ ನ್ಯಾಯ; ಧರ್ಮ. हकला, वि॰ ಉಗ್ಗು ವವ; ತೊದಲು ನುಡಿಯುವವ; ನತ್ತಿಬಾಯಿ.

हक्छाना, अ॰ ತೊದಲು ; ಉಗ್ಗು ; ನತ್ತಿಮಾತನಾಡು.

हकलाहा, वि॰ दे॰ हकला. हकशामा, पु॰ ಜಮ್ಮಿನು ಮನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವು ದಕ್ಕೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ನೆರೆಯವನಿಗೆ

ಇರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ. हकारत, खो॰ ದ್ವೇಷ; ಅಗೌರವ. हकारता स॰ ಓಡಿಸು; ಅಟ್ಟು. हकीकत, खो॰ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ; ವಸ್ತು

ಸ್ಥಿತಿ; ಇವಾಸ್ತವ; ನಿಜ. ಕ್ಷಾಗಿಕಾಗಿ, ಡಾ. ನಿಜವಾದ; ಸ್ಯಂತ.

हकीम, ६० ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪೈದ್ಯ; न्त्र्म ५० दे० हुन्स. नीम—ಅನುಭವಹೀನ ವೈದ್ಯೆ हकीमी, स्नी॰ ಯೂನಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರ; ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿ. हक्रीयत, स्त्री॰ एँ एँ किन्टि ; गुडु. हक़ीर, वि॰ धेर्नु; डार्क्षु; ಅधु. 🕆 हक्क पु॰ हक ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ. हकाक, पु॰ ನಗಗಳಮೇಲೆ ನಕಾಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವನ. इकावका, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ;

. ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ. हकार, पु॰ चंकतां.

हगना, अ॰ ಮಲತ್ಯಾಗಮಾಡು. हचना, अ० कै०क्षरे.

हज, पु॰ ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆ. हज, पु॰ भागा, ; ಆನಂದ ; ರುಚಿ. हजम, पु॰ इस्तं; द्रेश्वर. वि॰

हजरत, पु॰ ಮಹಾಶಯ; ಮಹ ನೀಯ.

हजाम, पु॰ 📆 ैर्च.

ಜೀರ್ಣವಾದ.

हजामत, स्त्री॰ 📆 ठः ಷ್ಕರ್ಮ.

हज़ार, वि॰ माञीर.

हज़ारहा, वि॰ ಸಾವಿರಾರು.

हज़ारा, वि॰ ಸಹಸ್ರದಲವುಳ್ಳ. पु॰ ಸಾವಿರದ ಸಮೂಹ.

हज़ारी, पु॰ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಿಪ ಯಿಗಳ ಸರದಾರ.

हज़ारों, वि॰ ಸಾಹಿರಾರು; ಬಹಳ.

ित्री, पु॰ ಬಾದಶಹನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸೇವಕ.

हजो, स्त्री॰ ಅಪಕೀರ್ತಿ; ನಿಂದೆ: ಕೆಡಕು.

हज्जाम, पु॰ ನಾಯಿಂದ; ನಾಪಿತ. हटकना, अ० ನಿಲ್ಲು; ಓಡು.

हरका, पु॰ धिं छ हं । अत्र

हटकाना, स॰ रुಷं(पिरंग्र); डवै.

हटताल, स्त्री॰ ळंटंडाई. हटना, अ॰ 🛪०; क्षर्ठाताः

ಹೆಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಹಿಂಜರಿ; ತೊಲಗು. हरबया, पु॰ ७० मढिळा इ.

हटवाई, स्त्री॰ मुळा रेम्, का.

हटवाना, स॰ २०२०.

हरवार, पु॰ ಅ॰ मढिकार्ज.

हटाना, स० ಸರಿಸು; ಜರಗಿಸು: ತೊಲಗಿಸು.

हदुवा, पु॰ ಅಂಗಡಿಯವೆ. हरोती, स्रो॰ ಮೈ ಕಟ್ಟು.

हरू, पु॰ ಪೇಟೆ; ಅಂಗಡಿ. हष्टाकष्टा, वि, ಬಲಿಷ್ಟ ;

ಮಸ್ತ್ರಾದ. **೯೯, ಇಂ** ಹಟ; ಮುಷ್ಯರ. हठधर्म, पु॰ ದುರಾಗ್ರಹ.

हरना, अ॰ ದುರಾಗ್ರಹಮಾಡು 🗧 ಹಟಮಾಡ್ಕು

हरीला ${}^{{}^{\circ}}$ वि॰ ळध्येजाहे.

हर, ಕಾಂ ಅಳಲೇಕಾಯಿ.

हड्कंप, पु॰ ದಾಂಧಲೆ; ಗಲಭೆ. हड्कना, अ॰ ಹಂಬಲಸು; ಹಾತೊರೆ; ಚಡಪಡಿಸು.

हड्काना, स० ಆಸೆತೋರಿಸು. हड्ताल, स्नो० ಹರತಾಳ. हड्प, वि० ನುಂಗಿದ; ಮಾಯವಾದ. हेड्पना, स० ನುಂಗು; ದಕ್ಕಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳು. इड्फूटन, क्षो• ಎಲುಬಿನ ನೋವು.

हृद्दद्, **ಫೊ**ಂಗಡಿಬಿಡಿ; ಅವಸರ; ಲಗುಬಗೆ.

हड्बाना, अ॰ ಗಡಿಬಿಡಿಮಾಡು; ತ್ವರೆಮಾಡು. स॰ ಆವಸರ ಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.

हड्बड्या वि॰ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡು ವವ.

हड्बड़ी, स्त्री॰ ಲಗುಬಗೆ; ಆತುರ; ಅವಸರ.

ह्ह्ह्ह्।ना, स॰ ಅವಸರಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.

हड्डा, पु॰ ಕಣಜದ ಹುಳು; ಕಡಜ. हड्डी, ಫी॰ ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ. हड्डीला, वि॰ ಎಲುಬಿನ; ಗಟ್ಟ ಯಾದ.

हत, वि॰ चैंश्र्रेण धुं. हतक, खी॰ छंडें कार; छान्गेचंडें. हतक-इज़्वत, खी॰ ठंगे ठठंडुं. हतना, स॰ ठवें कार्या ; चैंश्र्र्ण; गण्या ;

हतबुद्धि, वि॰ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ.

हतमागी) वि॰ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ; ಭಾಗ್ಯ हतमाय) ಹೀನ. हताञ्च, वि॰ ನಿರಾಶನಾದ. हताञ्चा, खो॰ ನಿರಾಶೆ; ಆಶಾಭಂಗ. हताहत, वि॰ ಗಾಯಗೊಂಡು ಕೊಲ್ಲ ಲ್ಪಟ್ಟ. हतोत्साह, वि॰ ಉತ್ಪಾಹವು ನೀಗಿದ.

हतोत्साह, वि॰ ಉತ್ಸಾಹವು ನೀಗಿದ. हत्था, पु॰ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ. हत्थे, क्रि॰ ಕೈಯಲ್ಲಿ.

हत्या, स्त्री॰ कैंग्डें; तर्दी. हत्याकांड, पु॰ तंठळडें हत्यारा, पु॰ कैंग्डेंगळंडर

हथ-उधार, पु॰ कौ तातः; कौ प्राच्धः. हथकंडा, पु॰ ಹಸ್ತಲಾಘವ; ಕೈ ಚಳಕ; ಹಸ್ತಕಾಶಲ.

हथकही, स्नि॰ ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ. हथनी, स्नि॰ ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಸಿಡಿಯಾನೆ. हथमेर, ९० ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮಿಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ.

हथकेना, पु॰ ವಾಣಿಗ್ರಹಣ. हथसार, सी॰ ಗಜಕಾಲೆ. हथियाना, स॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು; ಅವಹರಿಸು.

हथियार, पु॰ ಸಲಕರಣೆ; ಉಪ ಕರಣ; ಆಯುಧ; ಅನ್ವಶಸ್ತ್ರ. हथियारवंद, वि॰ ಶಪ್ತ್ರಧಾರಿ. र हथेकी, स्वी॰ ಅಂಗೈ; ಕರತಲ;

हथोटी, स्त्री॰ ळं<u>त्र</u> ह⁷ेंग्ठं ; ही संपंत

हथोड़ा, पु॰ ಸುತ್ತಿಗೆ. हथोड़ी, स्नी० क्षेत्रु ಸುತ್ತಿಗೆ. हद, स्त्री॰ ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ; ಗಡ್ತಿ; ಹದ್ದು. हदबंदी, स्त्री॰ ಬಾಂದುಕಲ್ಲು. हद-समाअत, स्त्री॰ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ರೋಸ್ಕ್ರರ. ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಧಿ. हदसियासत, ജി॰ ಯಾವುದಾದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧೀನಕ್ಕೊಳ ಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ. हिंदिया, पु॰ ठालैंर्ड. ह्रदीस, स्त्री॰ ಮಹಮ್ಮದ ಸಾಹೇಬರ ಕಾರ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ. हनन, पु॰ ಕೊಲೆ. हनना, स॰ ಕೊಲ್ಲು. हनोज़, कि॰ ಈಗಿನವರೆಗೆ; ಇನ್ನೂ. हफ़्ता, पु॰ ವಾರ. हबकना स॰ ळेंंंट्राइंढि. हबरदंबर } क्रि॰ ಬೇಗಬೇಗನೆ. हबशी, पु॰ ನೀಗ್ರೋಜನ. हबीब, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಪ್ರಿಯ. हबूब, पु॰ २९० तका ही. हत्त्व, फु॰ ಸೆರೆಮನೆವಾಸ. हम, सर्वे ನಾವು. अन्य ನಂಗಡ; ಒಡನೆ; ಕೂಡ. हमअसर, पु॰ ग्रंगिकित ध्रुवंतावि. हमउम्र, वि॰ प्रद्याद्यकारी, त.

हमजिन्स, पु॰ ಒಂದೇ ಜಾಂತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ. हमजोली, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗ ಡಿಗ; ಒಡನಾಡಿ. हमदम, वि॰ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ. हमदर्द, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ. हमददीं, स्नी॰ ಸಹಾನುಭೂತಿ; ಪರಿ ತಾಪ. हम-दस्त, वि॰ र्राठा थे. हम-दिगर, कि॰ चंठरू ठ. हम-दीवार, वि॰ ನೆರೆಹೊರೆಯ. हम-नशीं, वि॰ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ. हमनाम, वि॰ ಒಂದೇ ಹೆಸರುಳ್ಳ. हमराज़, कि॰ ಘನಿಷ್ಟಮಿತ್ರ. हमराह, अन्य ० रांति ; ६ छ री. हमराही, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ. हमल, पु॰ तथ्रः; ध्रुष्ठिः. हमला, पु॰ टा॰ढिका है; का थः; ಹೊಡೆತ. हमवतन, वि॰ ಸ್ವದೇಶದ. हमेवार, वि॰ त्र्याडिंग् त्रसाधी. हमशीरा, स्त्री॰ ಸಹೋದರಿ.• हमसबक, पुं• मळ्या हा मळा ಧ್ಯಾಯಿ. हमसर, पु॰ ವರ್ಗದ ಒಡನಾಡಿ: ಸಮಾನಸ್ಥ. हमसरी, स्त्री॰ त्रे कार डै. हम-साज़, वि॰ र्रें १कैंड. हमसाया, पु॰ तेंग्रेंळाड. हमसिन, वि॰ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ.

हमा, वि॰ ಪೂರ್ತಿ; ಟೋಟಲ್; ——तन ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ.

हमाम, पु॰ ಬಚ್ಚಲುನುನೆ. हमाम-दस्ता, पु॰ ಕಲ್ಲು ಪತ್ತು; ಕುಟ್ಟಣಿ.

हमाल, पु॰ ರಕ್ಷಕ; ಕಾಯುವವ; • ಕೂಲಿ.

हमाञ्चमा, वि॰ तंत् ०व रुत् ०व. हमाहमी, स्नी॰ ಅಹಂಕಾರ.

> **ಫಾಂ** ಕಾಸಿನಸರ; ಪುತ್ತ ಳೀಸ್ತರ.

हमेव, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ. हमेशा } अस्य॰ ಸದಾ; ಯಾವಾ हमेस } ಗಲೂ.

हस्साम, पु॰ दे॰ हमाम. हस्माल, पु॰ क्रिटीಯವೆ.

हय, पु॰ ಕುದುರೆ.

हया, स्त्री॰ रुग्धे हैं.

ह्यात, स्त्री॰ क्षेत्रतं ; धार्थ.

ह्यादार, पु॰ ताथि वैयादार, पु॰ ताथि वैयादार, पु॰ ताथि वैयादार, प्राचीतिक क्षेत्र क्षे

हरकत, श्लो॰ गडे; ಕೆಲಸ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ.

. हुरकारा, पु॰ ಓಲೆಕಾರ; ಹರಿಕಾರ; ಅಂಚಿ ಯವನು.

हरख, यु॰ ळब्बन, हरखना, अ॰ ळब्बनडंतनफे. हरगिज़, कि॰ ಎ०ದಿಗೂ. दूरचंद, अव्य॰ ಎಷ್ಟೋ;, ಬಹಳ; ಬಹಳಸಲ.

हरजाई, पु॰ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತಿರು ್ತ್ರಗಾಡುವವ; ಪೋಲಿ.

हरजाना, पु॰ ನಷ್ಟ ತುಂಬುವಿಕೆ; * ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ.

हरण, पु॰ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ; ै ಸಂಹಾರ; ನಾಶ.

हरता घरता, पु॰ ठ हुई की ठाउँ कु रुग्धे ठाग्धे ठाग्धे ठाग्धे ठाग्धे ठाग्धे ठाग्धे

हरताल, स्त्री॰ ಮುಷ್ಕರ; ಹರತಾಳ. हरतेज, पु॰ काट्यर्टर.

हरिदया, वि॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ದ.

हर-दिल-अज़ीज़, वि॰ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿ ಗೂ ಪಾತ್ರನಾದ.

हरदी स्त्री० दे० हलदी.

हरना, स॰ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳು; ನಿವಾ ರಿಸು; ಅಪಹರಿಸು.

हरनी, स्त्री० क्षेत्रे.

हरफ, पु॰ ಅಕ್ಷರ; ವರ್ಣ;—आना ದೋಷಾರೋಪಣ ಮಾಡು ವುದು.

हरफ़न-मौला, पु॰ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಪನ್ನನಂತೆ ನಟಿಸುವವ್ಯ

हरफ्रगीर, वि॰ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷ ರದ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನೂ ತೋಶ್ಧಿಸುವವ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ.

हरफ्रगीरी, स्त्री॰ ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕ्रावल, पु॰ ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ; ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡ. ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡು हरास, पु॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಸಂಶಯ. ವಿಕೆ. हरवा, पु॰ ಆಯು द. हरबीज, पु॰ क्वायं ठंत. हरबोंग, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ. हरम, स्त्री॰ ७०ड रें ह्युर्ट. हरमज़दगी स्त्री॰ ದುಷ್ಟತನ. हरम-सरा छी० दे० हरम. हरसिंगार, पु॰ का०क्षाउंदी तिंख. हरा, वि॰ ळंग्रं धालू दः; ळंखू ಗಿರುವ; ಹಸಿಯಾದ;— भरा ಸೊಂಪಾದ; ಕಳಕಳಿಸುವ. हराना, स॰ र्रांश थैरां. हरापन, पु॰ ळर्राठा डार्झे,. हराम, पु॰ ಅನಾಚಾರ; ಅಧರ್ಮ; ಹಾದು. ಡಿಂ ನಿಷಿದ್ದ; ಕೆಟ್ಟ; ಅನುಚಿತ. हरामकार, पु॰ ನಿಷಿದ್ದ; ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ; ವೈಭಿಚಾರಿ. हरामकारो, स्त्री॰ ಪಾಪಿ; ನೈಭಿಚಾರಿಣಿ. हरामख़ोर, पु॰ क्रायकावि क्ष(व ಸುವವ. ह्रामज़ादा, पु॰ ठिक्षा प्रविच हेरा ಸೂಳೇ ಮಗ;ಜಾರವುತ್ರ. हरामी, वि॰ ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ದುಷ್ಟ. इरारत, स्त्री॰ ಬಿಸಿ; ಮಂದಜ್ವರ; हरुकंप, पु॰ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ; ಬೇಗೆ.

. हिर, पु॰ ವಿಷ್ಣು ; ಇಂದ್ರ ; ಮಂಗ ; ಸಿಂಹ; ಸೂರ್ಯ; ಸರ್ವ; ಬಿಂಕಿ; ವಾಯು; ಶಿವ; ಯಮ. हरिआली, स्त्री॰ ळग्गठा; ह्यूँ ठाउँ ಪಚಿ. हरिजन, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಸ; ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತ. हरिण, स्त्री॰ क्षेत्रं ; क्षे॰र्च. हरिणी, स्त्री॰ क्षेत्रेंठे. हरिद्रा, खी॰ ७०%तं; ळंपंते. हरियाली, स्त्री॰ श्रुंठा हरीं: हरीफ़, पु॰ ಶತ್ರು; ಹಗೆ; ವರೋಧಿ. हरूप, ಹೊಂ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ; ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ. हरूफ़, पु॰ ७ हूं ठ ; ವರ್ಣ. हरैया, पु॰ ಅಪಹರಿಸುವವ; ದೂರ ಮಾಡುವವ. ह्मं, पु॰ ಅद्धे ; ಅಡಚಣೆ ; ತೊಂ ದರೆ; ನಷ್ಟ. हर्फ़ पु० दे० हरफ़. हर्ष, पुढे ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ. हर्षित, पु॰ मं०डैशि ब्रं संध्रु. हल, पु॰ ನೇಗಿಲು;—जोतना ನೇಗಿ था ह धी_{र्र}, शर्था ;—करना ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು. ಆಂದೋಲನ.

ಕ್ಷಣ, ಇಂ ಕಂಠ; ಕೊರಳು. हलकई, स्त्री॰ ಹಗುರುತನ; ನೀಚ ತನ; ತುಚ್ಛತೆ; ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

हलका, वि॰ कंगाणितः, वर्षामातः, ನಸು.

हलकापन, पु॰ ळातारां डह ; है। खं ತನ; ತುಚ್ಛಬುದ್ದಿ.

हलकोरा पु॰ डैंठै; ಅंछै; डंठंगी.

हलचल, स्त्री० तिथिधि ; संपर्वि ; ಸಡಗರ.

हलजीवी, वि॰ ಒಕ್ಚಲಿಗೆ.

हलदी, 'स्नी० ७०% तं;—चढ़ना ಮದುವೆ ನಿಶ್ವಯವಾಗುವುದು; —बे;्लना ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು ವುದು;—लगाके बैठना ಕಷ್ಟ ಸಹನೆಗೆ ಸಿದ್ದವಾಗದಿರು ವುದು.

हलधर, पु॰ ಬಲರಾಮ.

ಸೇರು ; हलना, अ॰ ಅಲ್ಲಾಡು; ್ಪ್ರವೇಶಮಾಡು.

हलक, पु॰ ಆಣೆ; ಶಪಥ.

ಕ್ಟ್ರೆರ हरूफ़नामा, पु॰ ಯಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದ.

हलका, पु॰ ड्रंथ्ल ; अतौरां ते ; ಗಾಬರಿ.

್ನ हलवा, स्त्री० भै (प्रश्ली तें ; ಹಲ್ಪ. इलवाई, पु॰ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿ ಯವ; ಮಿಕ್ಷಾಯಿಗಾರ.

हलवाह, पु॰ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವ ಆಳು; ಕೂಲಿ ನೇಗಿಲಿನವ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

हिलाक्, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವವ; ಹೊಡೆ ಯುವವ.

ಕ್ಷಣಕ್ಕಾ ಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮ ತವಾದ; . ಯೋಗ್ಯವಾದ; ನ್ಯಾಯವ್ದಾದ. हलालख़ोर, पु॰ ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ

ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವ; ಭಂಗಿ.

हलालखोरी, स्नी॰ ಭಂಗಿಯ ಹೆಂಡತಿ: ಕೀಳುಕೆಲಸ.

हलाहल, पु॰ ಅತಿ ಘೋರವಾದ ವಿಷ.

हलीम, वि॰ मानु चंजात ; मान्ये. हलोर, स्नी॰ } डैठै; ಅಲೆ. हलोरा, पु॰ 🖠

हल्ला, पु॰ चंकागाधः; ಬೊಬೈ; ರಂಪು; ಗದ್ದಲ; ಆಕ್ರಮಣ.

हवन, पु॰ ಹೋಮ.

हवलदार, पु॰ ಸೈನ್ಯದ ಓರ್ವ ಚಿಕ್ತ ಅಧಿಕಾರಿ.

हवस, स्त्री॰ ಅತ್ಯಾಸೆ; ಬಯಕೆ. हवा, स्त्री॰ ವಾಯು; ಗಾಳಿ.

हवाई, वि॰ गा थेಯ; ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಕಲ್ಪಿತ; ವಾಯುವಿನ.

हवाई-जहाज़, स्त्री॰ ವಾಯು ವಿಮಾನ; ಏರೋಪ್ಲೇನ್.

हवागीर, पु॰ ಬಾಣಬಿರುಸು ಮಾಡು ವವ.

हवादार, पु॰ तार्थे कार्यु; ಯಾಡುವ,

हवाल, 'पु॰ ದೆಶೆ; ಅವಸ್ಥೆ; ಗತಿ ಸಂವಾದ.

हवाला, पु॰ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಸುಪರ್ದು; ವಾರ್ಪಾಡು; ಅಧಿಕಾರ; ಉದಾ ಹರಣೆ.

हवालात, स्त्री॰ का ठा तूळं; ಕಾವಲು.

इवास, पु॰ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು; ಚೈತನ್ನ; ಸ್ಮೃತಿ.

ಕಡ, पुಂ ಹೋಮದ ವಸ್ಸು. हवेली, स्त्री॰ ಭವನ; ಅರಮನೆ; `ಹೆಂಡತಿ.

ह्वा, स्नी॰ अंतरु है; ಭೂತ. हशमत, स्नो॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ; ಗೌರವ; ವೈಭವ; ಹುದ್ದೆ.

इशर, यु॰ सुप्रका; ताःशः; **—बरपा करना** ಗಲಭೆಯಾಗು ನಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

हसद, पु॰ ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚು; ದ್ವೇಷ.

हसन, पु॰ तंताः; इटिकार्यः; ವಿನೋದ. ಡಿಂ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ; ಹಸನಾದ.

इसब, पु॰ ವೆ॰ इ; ಕುಲ.

हसरत, स्रो॰ ताःशः; शंतः; ಇಚ್ಛಿ ; ಬಯಕೆ.

हसीन, वि॰ कार्तशिक हो; मांवर. हस्त, वि॰ ಕರ; ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು; ಬರಹ.

हस्तकार्थ, पु॰ ಕೈಗೆಲಸ.

हवालदार, पु॰ दे॰ हवलदार. , , हस्तक्षेप, पु॰ तैशक्षेत्री कीशतं ವಿಕೆ; ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ.

हस्तगत, वि॰ ದೊರತ; ಸಿಕ್ಟಿದ. हस्ताक्षर, पु॰ हैं। धठळं; मळे; ರುಜು.

हस्ती, पु॰ ಆನೆ. स्त्री॰ ಇರುವಿಕೆ-; ಇರವು; ಅಸ್ತ್ರಿತ್ವ.

हस्ब, कि॰ ಅದರಂडै;--द्स्तूर रेळा ಮದಂತೆ.

हहर, खी॰ तका ह ; य्रा

हहराना हु सक राद्धाराः ; ಅಂಜು.

हाँ, अन्य॰ ಹೌದು; ಅಹುದು; ಸೈ. हाँक, ಫಾಂಕೂಗು; ಕೇಕೆ; ಅಟ್ಟು ವಿಕೆ; ತರುಬುವಿಕೆ.

ಕೂಗು; ಕರೆ; हाँकना, स० ಹೊಂಕರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ತರುಬು; ಹೊಡೆ.

हाँकी, खो॰ ಶಾವಿಗೆ ಒರಳು. झे, पु॰, ಮಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರೆ; ಬಾನೆ.

हाँपना } स्र ವೇಲುಸಿರುಬಿಡು.

हाँसी, स्त्री॰ ನಗು; ಪರಿಹಾಸ್ಥ; ನಿಂದೆ.

; ರೃ ಆಳುವವ; ದೊರೆ; ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

हाकिमी, खी॰ डाँ भार्ड, एए हैं. हाजत, स्त्रीः ಮಲಬಾಧೆ; ಅಗತ್ಯ; ಇಚ್ಛೆ; ವಶ; ಸೆರೆ.

हाज़मा, पु॰ ಅರಗಿಸುವಿಕೆ; ಪಾಚನ ಶಕ್ತಿ; ಜೀಣಿ೯ಸುವ ಶಕ್ತಿ.

हाजिर, वि॰ ಮುಂದಿರುವ; ವಿದ್ಯ ಮಾನ.

हाज़िर-जवाब, वि॰ ಉತ್ತರ ಕೊಡು ವದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

हाज़िर-जशाबी, स्ति॰ धौरातें ಉತ್ತರ ಪನ್ನೀಯುವ ನೈಪುಣ್ಯ. हाज़िराहें, पु॰ ಜಾಣ; ಬುದ್ಧಿವಂತ. हाजी, पु॰ ತೀರ್ಥಯಾ ತ್ರೆ ಗಾಗಿ ೆ ಮಕ್ಕಾಮದೀ ನಾಕ್ಕೆ ಹೋದ

हाट, ಫಾಂ ಅಂಗಡಿ; ಪೇಟಿ. हाटक, पु॰ ಬಂಗಾರ.

हाइ, दुः ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ. हाइना, सः ಸುಯಾಗಿ ತೂಗು. हाता, दुः ಕಿಲ್ಲಿ; ದುರ್ಗ; ಗೋಡೆ ಯಿಂದ ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟ ಲೃಟ್ಟ ಸ್ಥಾನ; ಪ್ರಾಂತ.

हातिम, ५० ನಿವುಣ; ಪರೋಪಕಾರ ವನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧೆ ನಾದ ಅರಬಸ್ತಾನದ ಓರ್ವ ಸರ ದಾರ.

हाथ, पु॰ चुँ ;—आना चुँ गैरिठा ;
— उठाना तक्षा गुठिन्छ ;— कुँचा
र - होना वार्त चैलवेटा हुत बुडू
वार्गा ;—कर जाना त्रि गूका
क्षा कर्मा क्षा क्षा कि प्रमुख्य
थर्मा ;—का चुरू कि श्री हुर्म
त्रिर्ण ;—का चिया वार्तका

ಡಿದ ;—का मैल ತುಣ್ಣವಸ್ತು;
—खींचना ಬೇರೆಯಾಗು;
—जोड़ना ನಮಸ್ಕರಿಸು;—पसारना या फेलाना ಬೇಡು;—मलना
ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕುತ್ತಾ ಮರುಗು
ವುದು; – रंगना ಲಂಚ ತೆಗೆದು
ಕೆಗಳ್ಳು;- -लगना ದೊರಕು.
/हाथा, पु॰ ಹಿಡಿ; ಪಟ್ಟು.

हाथापाई) स्त्रो॰ की ळ डंजू ఏ के ; हाथाबाही) कैंबिटा स्था हाथीपाँव, पु॰ धर्तकाथा टैंग्शत. हाथीवान, पु॰ ठाज्ञ इंड. हाथाँ, क्रि॰ की टींजिंबिड़ केंबा डंठा से ते हैंबिटा केंबिड़ कुरा हाथा थरते हैं.

हादिस, वि॰ कैंग्रं, तंशुं ठं. हादिसा, पु॰ तंन्धं; ध्यंड्यु. हादी, पु॰ तंन्धं; ध्यंड्यु. हाक्षित्र, पु॰ वंट्र्चं; कंठनतंत्र् कंठंग्रं वंगवितवं. हाफिज़ा, पु॰ ग्रं वंगवित्यं. हामिल, वि॰ भाववंश्रं वंश्यं हामिल, वि॰ भाववंश्यं हामिल, वि॰ भाववंश्यं हामिल, वि॰ भाववंश्यं हामिल, वि॰ भाववंश्यं हामी, वि॰ भाववंश्यं मार्ग हास्ति क्षी॰ धर्मु कैंडं; —भारना शुं क्षिंग्रं; धर्मु. हाय, अन्य॰ ७०००९ !

हायल, वि॰ ಗಾಯಪಟ್ಟವ.

go ಮಾಲೆ; ಹಾರ.

हार, स्त्री॰ ಸೋಲು; ಅಪಜಯ;

— खावा ಆವಜಯ ಹೊಂದು.

हारना, अ॰ ग्रॅंगिएंग. , १ ूहारा, प्रत्य॰ మाव्यं अर्थ; शायाः लकड्हारा.

हाद, पु० ग्रैं(ळ.

हार्दिक, वि॰ ळ्ळात्र्यातः; ळ्ळात्र्याः किःव ळीलपिः!.

हाल, पु॰ ಅವಸ್ಥೆ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ. वि॰ ವತ್ನು ಮಾನ. ಹಿಂ ಈಗ;— में ಸದ್ಯ ಪಲ್ಲಿ.

हांखत, खो॰ भू ७ ; त७ ; काळा. हाळरा, पु॰ ७७ ; ॐठं. हाळांकि, अस्य॰ ಆದಾಗ...,. हाळा, खो॰ ಸಾರಾಯಿ हाळाहळ, पु॰ ఏమ. हाळात, खो॰ भू ७ त७. हाळा, अस्य॰ धैराते. हालभाव, पु॰ ಒत्या ; ఓయ్యार. हावभाव, पु॰ ಒत्या ; ఓయ్యार. हावी, वि॰ ಪ್ರವೀಣ;—होकर बैठना वडर्प स्कृत्वत्य्य स्मु ಮಿभ माळाज्ञाटा.

हाशिया, पु॰ ದಿಕ್ಕು; ಕಡೆ; ಆಂಚು; ಮಾರ್ಜಿನ್ನು.

हास, पु॰ तर्गः; इठकान्धुः. हासिद, वि॰ अम्मार्थ्यस्थान्नतः हासिर, वि॰ टॉक्टेंड; भेर्सुटा; —करना टॉक्टेंडमः. हास्य, पु॰ तर्गास्वधेर्सं.

हाहू, पु॰ ಗೆದ್ದಲ; ಗಲಾಟಿ. हिंगु, पु॰ ಇಂಗು; ಹಿಂಗು. हिंगोट, पु॰ ಇಂಗಳದಗಿಡ ಮತ್ತು ಬೀಜ.

हिंद, पु॰ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ; ಭಾರತ ವರ್ಷ.

हिंद्वी, खी॰ ॐ००१ क्षार्थ. • हिंदुस्तानी, वि• क्षार्यडंबर्घाटा. पु॰ क्षार्यडंबराधे.

हिंदुस्थान, पु॰ ಭಾರತವರ್ಷ. हिंसक, पु॰ ಕೊಲೆಗಡಕ; ಶತ್ರು.' हिंसनीय, वि॰• ಕೊಲ್ಲಲು' ಯೋಗೄ ವಾದ.

हिंसा, स्ता॰ ಕೊಲೆ; ಪೀಡೆ; ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾಡುವಿಕೆ.

हिंसास्मक, वि॰ ಹಿಂಸೆಯಿಂದೊಡ ಗೂಡಿದ.

हिसारू, पु॰ कै॰स्रुइकः; २००४; काथै. हिसा, पु॰ ಎದೆ.

हिआव, पु॰ दे॰ हियाव. हिक्सत, स्लो॰ ಚನುತ್ಕಾರ; ಯುಕ್ತಿ;

ವಿಜೈ; ಕೆಲಾಕೌಶಲ್ಯ; ಉಸಾಯ. हिक्मती, वि॰ ನಿಪುಣ; ಚತುರ. हिकायत, स्नो॰ ಕತೆ; ಪ್ರಂಸಂಗ.

हिकारत, खी॰ ಆಗೌರವ; ತುರ್ಚೈೇ काठ.

हिका, स्त्री० ಬಿಕ್ಕು; ಬಿಕ್ಕುಳು. हिचक, स्त्री० ಹಿಂಜರಿಯುವಿಕೆ; ಅಂಜಿಕೆ. हिचकना, अ० ಸಂಶಯ ಪಡು; ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡು.

हिचिकिचाना, अ० ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವುದು.

हिजड़ा, पु॰ ठह्या० प्रस्.

हिजरी पु॰ ಮಹಮ್ಮ ದೀಯ ಶಕೆ. हिजाज़, पु॰ ಮಕ್ಕಾ ಮತ್ತು ಮದೀನಾ ನಗರಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಂತ.

हिजाब, पु॰ तीशब्द ; रुग्धे हैं.

हिजा, पु॰ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿ ಸುವುದು; ಆಕ್ಷರಕೃಮ; ಕಾ ಗುಣಿತ.

हिज, पु॰ ನಿಯೋಗ; ಆಗಲುನಿಕೆ. हित, पु॰ ಕಲ್ಯಾಣ; ಲಾಭ; ಹಿತ. ಡಿ॰ ಲಾಭದಾಯಕ; ಅನುಕೂಲ. ಈಶಾಂ ಸಲುವಾಗಿ.

हितकारक पु॰ ಗುಣಪಡಿಸುವ; ಕಲ್ಯಾಣವಾಡುವ; ಲಾಭ ದಾಯಕ.

हिताई, स्नो॰ प्रःथः तः ; थः त्रः ; ಆಪ್ತತೆ; ನೆಂಟಸ್ತನ; ಸ್ನೇಹ. . हिताहित, पुः थ्येडाईब्का; धाःय कार्थः

हिती हुत् पु॰ तंष्ठी ; तंष्ठी. ् हित्ती , वि॰ केडबत्यू धळामाब. हितेषा, कि॰ शांधी शंहितेषा, कि॰ शांधी शंहितेषा, कि॰ शांधी शंहित कि विद्यापत, कि॰ शांधी शंहित कि विद्यापत हैं। कि॰ बंदा विद्यापत किंदी शंहित कि विद्यापत हैं।

हिनहिनाना, अ॰ ಕೆನೆಯು; ಕುದು ರೆಯ ಕೂಗು. हिता, स्त्री॰ ಮದರಂಗಿ; ಗೋರಂಟಿ. हिकाज़त, स्त्री॰ प्रवित्रुही; स्त्री॰ ज्ञात,

हिब्बा, पु॰ वाग्ते. हिब्बानामा, पु॰ वाग्तिसंडु. हिम, पु॰ कैकी; की०क्षा; वध्,रे.

हिमकर } यु॰ क्ष० त्र्रा.

र्राहेमाकत, स्त्री॰ ಮೂರ್ಖತನ. हिमायत, स्त्री॰ ರಕ್ಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ. हिमायती, वि॰ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡು ವವ; ಸಹಾಯಕ.

हिम्मत, स्ना॰ ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ. हिम्मती, वि॰ ಸಾಹಸಿ; ಪರಾಕ್ರಮಿ. हिय, पु॰ ಹೈದಯ; ಎದೆ—हारना ಎದೆಗುಂದು.

हियाव, पु॰ ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ. हिरकना, अ॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರು. हिरकाना, स॰ ಹೊಂದಿಸು.

हिरण, पु॰ धः तन्तरे.

हिरप्पय, वि॰ ಹೊಂಬಣ್ಣ ದ. हिरफ़त, स्त्री॰ ವ್ಯವಸಾಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ಕಲ್ಯಾಕೌಶಲ್ಯ; ಜಾಣತನ; ಧೂರ್ತತೆ.

हिराना, अ॰ र्रुं दी ळीला ता.

हिरास, स्त्री॰ ಭಯ; ನಿರಾಶೆ; ದುಃಖ.

हिरासत, स्त्री॰ ಕಾವಲು ; ಸೆರೆ. हिसं, स्त्री॰ ಇಚ್ಛೆ.

हिलकोर र पु॰ डैंँ; ७७ं.

ಹೆಣಗಾಡು: हिलगना, अ ನೇತಾಡು; ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರು. हिलगाना, स॰ दौशरंदिकाली. हिलना, अ॰ ಆಲುಗು; ಅಲ್ಲಾಡು; ಬೆಳುಕು; ನಡುಗು ;--- ತೃलना ಅಲುಗಾಡು;—मिलना ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳು. हिलाना, स॰ ७೮०० विका; कं एक. हिलोर } यु॰ ಅಲೆ. हिलोरा } हिलोरना, स॰ इंटिंग्स्रे; ಎಬ್ಬಿ ಸು. go ಆಲೆ; ತರೆಂಗ. हिसका, पु॰ ಅಸೂಯै; ಹೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚು ; ಪೈಪೋಟ. हिसाब, पु॰ गंकेंड; छेट्:-किताब ಲಿಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ, ಲಿಕ್ಕಾಚಾರ; ಲೆ ಕ್ಷ ಮಾಡು; ---लगाना ತೀರಿಸು : ಸಾಲ —चुकाना -बेबाक करना ಸಾಲ ತೀರಿಸು. हिसार, पु॰ वें ूं ; कैंशधै. हिस्सा, पु॰ धृगतं; क्राथा. हिस्सेदार, पु॰ क्वा थाना है; क्वा तंत्रू. हींसना, अ० ಹೇಕರಿಸು. हींहीं, स्त्री॰ तंतावंडिंग. **ही, अच्यै॰** ಮಾತ್ರ; ತಾನೇ; ಒಡ हुजूम, पु॰ ಗುಂಪು; ದಟ್ಪಣಿ. ನೆಯೇ. हुज़ूर, पु॰ प्रह्ने कृत्त. हीक, स्त्री० धिरुं; धिरुं, धिरुं, धिरुं, हुज्जत, स्त्री॰ ಹಿಂದು ಮುಂದು हीचना, अ० ನೋಡು.

हीज, वि॰ ಸೋಮಾರಿ. हीन, पु॰ मंक्राक्षः,-ह्यात क्षत्रव् ನಧಿ. हीनता, स्त्री॰ ಕುಂದು; ಕೊರತೆ. होनमति, वि॰ ಮೂರ್ಖ. हीर ್ತು ವಜ್ಯ. हीला, पु॰ र्तैंज; वस्मु;-हवाला रैंज. हुँकार, पु॰ ಬೆದರಿಕೆ: ಗರ್ಜನೆ : ಚೀತ್ರಾರ. हुकारना, अ॰ चंगावां. हुंडी, स्रो॰ ಹಣದ ಚೆಕ್ತು. हुकुम, पु॰ दे॰ हुक्म. हुकूमत, स्त्री॰ ठामंत्र; ' ७१ है: ಪ್ರಭುತ್ವ; ಅಧಿಕಾರ. हुका, पु॰ तांखतांख ;—पानी बन्द करना ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕುವುದು. हुकाम, पु॰ ಆಧಿಕಾರಿಗಳು. हुक्म, पु॰ ಆಜ್ಞೆ; ಅಪ್ಪಣೆ; ಹುಕುಂ; –चलाना ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು. हुक्मनामा, पु॰ ७८००० इंडु. हुक्मबरदार, पु॰ ಸೇವೆಕ. हुक्म-राँ, विं० ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವ ; ರಾಜ. हुक्मरानी, स्त्री॰ ರಾಜಶಾಸನ. हुक्सी, वि॰ इंकिक्टित.

ಚರ್ಚಿ

ವಾದ;

ವಿವಾದ.

हुज्जती, वि॰ ವಿವಾದಗಾರ.
हुड्कता, स॰ ಕೊರಗಿಸು.
हुड्क, पु॰ ಸಣ್ಣ ತಮಟೆ.
हुद्कार, स॰ ಹುರಿದುಂಬಿಸು.
हुन, पु॰ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ.
हुनर, पु॰ ಕಲೆ; ಶಿಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ
- ಕೌಶಲ್ಯ.
हुनसंद, वि॰ ನಿಪುಣ.
हुमकना, अ॰ ನೆಗೆದಾಡುವುದು.
हुमेल, सो॰ ಕೌಸಿನ ಸರ; ಕ್ರೂ.
- ಸರ.

हुरमत, र्ज्जा॰ ಮಾನ; ಮರ್ಯಾದೆ. हुळसना, अ॰ ಆನಂದಿಸು; ನಲಿ ದಾಡು; ಹಿಗ್ಗು.

हुलसाना स० तंथ ದಾಡಿಸು;

हुळसी, सी • ಆನಂಜ; ಉಲ್ಲಾಸ. हुळाळ, सी • डिंग्ट्रेंग, ಆಲೆ. हुळिया, पु • ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವ್ಮನ ರೂಪವರ್ಣನೆ.

'go ಗಲಾಟಿ; ಉಪದ್ರವ; ದಂಗೆ.

हुस्न, पु॰ धार्वक्षः ; सी॰ विधार. हुस्नप्रस्त, पु॰ सी॰ विधार र साम्बर्ग

हुस्नपश्स्ती, स्त्री॰ ಸೌಂದರ್ಯೋ ಪಾಸನೆ.

ಕ್ಷ್, ಆವಾಂ ಹೌದು. ಕ್ಷ್, ಆವಾಂ ಸಹ; ಕೂಡ. हुक, ಹಾಂ ನೋವು; ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆ.
हुक्ना, अಂ ನೋಯು.
हुत्न, वि॰ ಸರಿಯಾದ.
हून्-हू, कि॰ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ.
हूर, क्षा॰ ಅವ್ಯರ; ಸುಂದರಿ.
हूर, का॰ ಅವ್ಯರ; ಸುಂದರಿ.
हूर, का॰ ಶಂಲೆ; ಪೀಡೆ.
'हुल्ना, स॰ ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು.
हुत, वि॰ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
हुत, वि॰ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
हुत, वि॰ ಪನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ.
हुर्वविदारक, वि॰ ಕರಳು ಕರಗಿ ಸುವ.
हुट, वि॰ ಹರ್ಷಿತೆ.

हेच, वि॰ डाख्यु; अध्यु. हेडा, वि॰ डंध्यु; अध्यु. हेडा, वि॰ डंध्यं प्रचंत. हेडी, खो॰ डंस्थंडत. हेसांग, पु॰ त०थैतं. हेस्स, पु॰ त०थैतं. हेस्स, खो॰ टंब्युंट्यं, ळाळाच्यधे. हेस्स, खो॰ टंब्युंट्यं, ळाळाच्यधे. हेस्स, स० टंब्यंट्यं, ळाळाच्यधे. हेस्स, स० टंब्यंट्यं, ळाळाच्यधे.

हेरफेर, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ಪರಿವ ರ್ತನೆ; ಮಾರ್ಪಾಡು.

हेशना, अ० हर्दाक्रकाशिः हेराफेरी, स्त्री० ಆದಲುಬದಲು. हेल, पु० ಕೂಡುವಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ. हेलना, "अ० ಆಡು; ವಿನೋದ ಮಾಡು. हेलमेल, ए॰ धर्नरें; तैर्पंडत.,

्रहेला, स्त्री० वैरसमुद ; क्रिक्नु र.

हेंळी, स्त्री॰ ಸಖ; ँगैंंं रडे.

हैजा, पु॰ काथ्ठ थें(तै.

हैबनाक, वि॰ ಭಯಾನಕ.

हैफ़, अव्यः ಅಯ್ಯೇ! हैबत, स्त्री॰ ७० थे हैं; यळा.

—अंगेज ಆಶ್ಚ್ ರ್ಯಕರವಾದ. हैरान, वि॰ अंडेड; धैरानद; ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. हैवान, पु॰ ಮೃಗ; ಪಶು; ಹೆಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ. हैवानी, वि॰ ಪಶುವಿನ; ದನದ. हैसियत, स्त्री॰ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಅಳವು; ಅಂತಸ್ತು; ದರ್ಜೆ. होंठ, पु॰ डांधे. होंठल, वि॰ ದಸ್ಪತುಟೆಯ. होड़, स्त्रो॰ ಪಂದ್ಯ; ಪಂತ ; ब्रल. होड़ा-होड़ी, सी० ಸ್ಪ್ ರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ; ಪೈ ಪೋಟೆ. होनहार, वि॰ ಆಗುವ; ಆಗತಕ್ಷ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ. होना, अ॰ वठा; धताः; ವಿಸು. होनी, स्त्री० ಆಗುವಿಕೆ; ಭವಿಷ್ಯ ; ನೃತ್ತಾಂತ. होरसा, पु॰ तं क्वं क्यूः; सार्वे ಕಲ್ಲು.

होली, ജിಂ ಹೋಳಿಹಬ್ಬ. होश, पु॰ ವಿವೇಕ; ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಅರಿವು; ಸ್ಮ ರಣೆ. होशमंद, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. होशियार, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವೆಂತ; ವಿವೇಕಿ; ಚತುರ. अन्य॰ ಹೋಕೆ! ರಿಕೆ! हैरत, स्त्री॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಅಚ್ಚರಿ 🔍 होशियारी, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತಿಕೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಯುಕ್ತಿ; ; पुಂಗುಂಡಿ; ಹೌಜು. होद, पु॰ ಬಾನೆ; ಜಲಾಶಯ. होदा, पु॰ ಅ॰धा०ै. होरा, पु॰ ಶಬ್ದ ; ಗದ್ದಲ ; ಗಲಾಟಿ; ಕೋಲಾಹಲ; ದೊಂಭಿ. होल, दुः ಅಂಜಿಕೆ; ಹೆದರಿಕೆ. होलिद्ला, वि॰ ७०२०था था ठ हं; होलनाक, वि॰ భయం हरे. होली, स्त्री॰ ಹೆಂಡಮಾರುವ ಸ್ಥಳ. होस, स्त्री॰ ಆಶೆ; ಹಂಬಲ; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು; ಉತ್ಸಾಹ. होसला, पु॰ ಅತ್ಯಾಶೆ; ಉತ್ಕೆಂಠತೆ; ಗೀಳು; ಉತ್ಸಾಹ. वि० होसलामंद, ಉತ್ಸಾಹಿ; ಉತ್ಸುಕ. हास, पु॰ हुं, लावें ; हूं कां. ह्णाद, पु॰ ಆನಂಧ; ಸಂತೋಷ. ह्लाद्न, पु० ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಿಕೆ.

परिशिष्ट

EQUIVALENTS FOR CONSTITUTIONAL TERMS

अनुज्ञा

अ अक्षम, Incompetent. अक्षंमता, Incompetency. अग्रिम धनः Advance. अतिक्रमण, Violation. अतिरिक्त न्यायाधीश. Judge, extra. अतिरिक्त लाभ, Excess profit अधिकरण, Tribunal. अधिकार, Right. अधिकार-अभिलेख. Record of rights. अधिकार-पृच्छा, Quo warranto. अधिग्रहण, Requisition. अधिनियमन, (n.) Act. अधिनियम, (v.) Enact. अधिपत्र, Warrant. अधिभार, Surcharge. अधिमान, Preference. अधिवक्ता, Advocate. अधिवास, Domicile. 1 अधिवासी, Domiciled.

अधिष्ठाता, Presiding officer. अधिसूचना, Notification. अधीक्षक, Superintendent. अधीक्षण, Superintendence. अधीन, Subject. अधीन अधिकारी, Subordinate officer. अधीन न्यायाल्य, Subordinate Court. अध्यक्ष, Speaker. अध्यादेश. Ordinance. अध्यासीन होना, Preside. अनन्य क्षेत्रप्रधिकार, Exclusive jurisdiction. अनहेता, Disqualification. अनहींकरण, Disqualify. अनियमिता, Irregularity. अनुकूलन, Adaptation. अनुच्छेद, Article. अनुज्ञिस, Licenice. अनुज्ञा, (v.) Permit. अनुज्ञा, (n.) Permission.

अनुदान, Grant. धनदेश. Instruction. अनुनमक्त, Undischarged. अनुपाती प्रतिनिधित्व, Proportional representation. अनुपूरक, Supplementary. अनुप्रक अनुदान, Supplementary grant. अनुमति, Assent अनुमोदन, (v.) Approve. अंनुमोदन, (n.) Approval. अनुशासर्न, Discipline. अनुशासन सम्बन्धी. Disciplinary. अनुषक्ति, Adherence. अनुष्टान, Exercise. अनुसमर्थन, (n.) Ratification अनुसमर्थन, (v.) Ratify. अनुसंधान, (v.) Investigate. अनुसंधान, (n.) Investigation अनस्मारक, Reminder. अनुस्चित क्षेत्र. Scheduled area. अनुसचित जनजाति, Scheduled Tribe. अनुसचित जाति, Scheduled Caste. अनुसूची, Schedule. अन्तर्प्रसन, Involve. अन्तर्भस्त. Involved.

अन्तर्देशीय जलपथ, Inland water-way अन्तर्राष्ट्रीय. International. अन्तःकरण, Conscience. अन्य देशीय, Aliens. अन्य-संकामण, (v.) Alienate. अन्य-संकामण, (n) Alienation. अपमान लेख. Libel. अपमान-वचन, Slander. अपमिश्रण. Adulteration. अपर-न्यायधीश, Additionaliudge. अपराध. Crime. अपराध. Offence. अपराधी, Criminal. अपवर्जन (v.) Exclude. अपवर्जन (n.) Exclusion. अपात्र, Ineligible. अपात्रता, Ineligibility. अपील, Appeal. न्यायालय, Court of अपील Appeal. अप्रवृत्त, Inoperativé. अभिकथन, Allegation. अभिकरण, Agency, अभिकर्त्ता, Agent. अभिप्राय, Opinion. अभियाचना, Demand. अभियुक्त, Accused. अभियक्ति, Charge.

अभियुक्ति, Prosecution. अभियोग. Accusation. अभियोजन, Prosecution. अभियोज्य दोष, Actionable wrong. अभिरक्षा, Custody. अभिलेख. Record. अभिलेख न्यायालय. Court of record. अभिशस्त, Convicted. अभिशस्ति, Conviction. अभिसमय. Convention. अभ्यर्थी. Candidate. अमान्य, Invalid. अयक्त प्रभाव. Undue influence. अर्जन, Acquisition. अर्जी. Petition. अर्थ करना, Construe. अर्थ दण्ड. Fine. भहेता, Qualification. अल्पसंख्यक वर्ग, Minority. अल्पीकरण, Derogation. अवधिदान, Adjourn. अवमान, Contempt. धवयस्क Minor. अविभक्त कुद्भव, Joint family. अविभक्त परिवार, Joint family. अविश्वास-प्रस्ताव, Motion of noconfidence.

अवैध, Illegal. अवैधाचरण, Illegal practice. असमर्थता, Incapacity. असमर्थता निवृत्ति वेतन. Invalidity pension. असैनिक, Civil. असैनिक शक्ति, Civil power. अहितकारी, Detrimental. अंकन, Endorse. अंग, Unit. अंश. Share. अंशदान, Contribution! आ आकलन (v.) Credit. . आकस्मिकता निधि, Contingency Fund.

आकारसम्बद्धाः निष्मं, Confingency Fund.
आचार, Custom.
आजादी, Freedom.
आजीविका, Callings.
आजीविका-कर, Callings tax.
आज्ञित, Decree.
आदेश, Order.
आदेशिका, Process.
आजुषिक, Consequential.
आपराधिक, Criminal.
आपराधिक, Criminal.
आपरात, Emergency.
आपात, Emergent.
आपात, Emergent.
आपात की उद्योषणा, Proclamation of emergency.
आमार, Obligation.

भाय-कर, Income tax. आयात-शब्क, Import duty. आयुक्त, Commissioner. आयोग. Commission. आरक्षक, Police. आरक्षक बल, Police Force. आरोप, Allegation. आरोपण करना, Impose. आरोपण, Levy. आर्थिक, Economic. आर्थिक क्षेत्राधिकार, Pecuniary jurisdiction. आवर्त्तक, Recurring. आवारागरदी, Vagrancy. आवेदन-पत्र, Application. आस्ति, Property. आहिंडन, Vagrancy. आह्वान, Summon. आंक. Estimate.

इ

इच्छा-पत्र, Will. इच्छा-पत्रहीन, Intestate. इच्छा-पत्र हीनत्व, Intestacy.

उ

उसाहना, Levy (v) उच्चतम न्यायालय, Supreme Court. उच्च न्यायालय, High Court. उत्तराधिकार, Succession. ः उत्तराधिकार-ग्रल्क, Succession duty. उत्तराधिकारी, Successor. उत्तरवादिता, Liability. उत्पादन, Production. उत्पादन-ग्रुल्क, Excise duty. उत्प्रवास, Emigration. उद्येषण-लेख, Certiorari. उद्ग्रहण, Levy (n.) उद्घोषणा, Proclamation. उद्भव, Descent. उद्यम, Enterprise. उद्योग, Industry. डधार. Loan. उधार-प्रहण, Borrowing. उन्मत्त, Lunatic. उन्माद, Lunacy. उन्मुक्ति, Immunity. उपकर, Cess. उपक्रमण, Initiate. उपचार, Remedy. उपजीविका, Occupation. उपदान, Gratuity. उपदेश. Advisorv. उपनिर्वाचन, Bye-election. उपनिवेशन. Colonization. उपबन्ध. Provision. उपभोग, Consumption. उपराज्यपाल, Lieutenant Governor.

उपराष्ट्रपति, Deputy Presistant.
उपराष्ट्रपति, Vice-President.
उपलब्धि, Emolument.
उपविभाग, Sub-division.
उपवेशन, Sitting.
उपविधि, Bye-law.
उपसभापति, Deputy Chairman.

उपस्थित होना, Appear. उपाध्यक्ष, Deputy Speaker. उपायुक्त, Deputy Commissioner.

उपायोजन, Employment. उपाजित, Accrued. उम्मेदवार, Candidate. उस्लेखन, Contravention.

邪

ऋण, Debt. ऋणग्रस्तता, Indebtedness. ऋण-पत्र, Debenture.

Ų

एकक, Unit. एकछ • निगम, Corporation, Sole. एकछ संक्रमणीय मत, Single transferable vote. एकस्त, Pater≭. æ

कटक, Cantonment. कणक, Account. कदाचार, Misbehaviour. कब्जा, Possession. कम्पनी, Company. कर. Tax. करार, Agreement. कर्तव्य. Duty. कर्त्तमभिन्नेत, Purporting to be done. कर्मचारी-वृन्द, Staff. कानून सम्बन्धी, Legal. कारखाना, Factory. कारबार. Business. कारागार, Prison. काराबन्दी, Prisoner. कारावास. Imprisonment. कामिंक संब, Trade Union. कार्य, Business. कार्यकारी, Acting. कार्यपालिका शक्ति, Executive power. कार्यपोलिका, Executive. कालदान, Adjourn. कावल, Custody. कांजी हौस, Cattle pound. किराया, Fare. ' किसान. Tenant. कुकी, Attach.

कृति स्वास्य, Copyright.
कृत्य, Function.
केन्द्रीय गुप्त-वार्त्तो विभाग, Central Intelligence Bureau केंद्र, Imprisonment.
केंद्री, Prisoner.
क्षेत्रि, Injury.
क्षतिपूर्ति बिल, Bill of indemnity.
क्षमताशाली, Competent.
क्षमा, Pardon.
क्षेत्र, Area.
क्षेत्राधिकार, Jurisdiction.

ख

स्रानिज, Mineral.
स्रानि-वसति Mining Settlement.
स्रानिज-सम्पत्, Mineral
resources.
सर्च, Cost.
संह, Clause.

11

गज़र, Gazette. गणना, Account. गणनानुदान, Vote on account. गणना-परीक्षा, Aúdit. गणप्ति, Quorum गवेषणा, Research. गृह् एत्र, Ballot. ग्राम-परिषद्, Village Council. ग्राह्म, Admissible.

घ

घोषणा, Declaration.

च

ग्वहम, Act. (n.)
चर्चा, Discussion.
चल अथे, Currency.
चलावणी Currency.
चित्तविकृत्ति, Unsoundness of mind.
चिन्ह, Mark.
चुकती, Agreement.
चुने हुए, Elected.
चुंगी, Octroi.
चैक, Cheque.

ह्य

छावनी, Cantonment.

ज

जगह, Post. जनगणना, Census. जन-जाति, Tribe. जनजाति-थेत्र Tribal Area. जनजाति-परिषद्, Tribal Council. जल-दस्युता, Piracy. जल-प्रांगण, Territorial waters. जामिन, Bail.
-त्यंच करना, Inquire.
जिल्ला, District.
जिल्ला, District Board.
जिल्ला-निधि, District Fund.
जिल्ला-न्यायालय, District-

Court. जिला-परिषद्, District Council. जिला-मंडली, District Board. जीविका, Livelihood. जुआ, Gambling. जुमीना किया, Fined. जेल, Prison. ज्वार-जल, Tidal waters.

ज्ञ

ল্লাদ, Memo. ল্লাদন, Memorandum.

7

टंकण, Coinage. टांच, Attach. ट्राम, Tramway. ट्राममाई।, Tram car.

ड

डिक्री, Decree.

त

तत्समय, For the time being. तस्थानी, Corresponding. तद्थे, Ad hoc. तीण, Passed. तीव, Assessment. तृतीय पठन, Third reading. त्रैवार्षिक, Triennial.

थ

थाना, Police Station.

द्

दत्तक-महण, Adoption. दत्तक-स्वीकरण, Adoption. दस्तकारी, Handicraft. दस्तावेज, Document. दंड देना, Punish. दंड-न्यायाल्य, Criminal Court.

Court. दंड-विधि, Criminal law. दंड-सम्बन्धी, Criminal. दंडादेश, Sentence. दंडाधिकारी - न्यायाल्य,

दुबाधकारा - न्यायाख्य,
Magistrate's Court.
दाखला, Entry.
दातच्य, Charities.
दाय, Inheritance.
दायित्व, Liability.
दावा, Claim.
दिवाला, Bankruptcy.
दिवाला, Insolvency.
दीवानी, Civil.
दीवानी-अदालत, Civil Court.
दृष्टांक, Visas.

देश, Fee. देशीयकरण, Naturalisation. दोघरा, Bi-cameral. दोष-प्रमाणित, Convicted. दोष-सिव्हि, Conviction. दोषारोप, Charge. (Cr.) इत, Gambling. दिग्रही, Bi-cameral. दितीय-परन, Second reading.

ध

धन, Móney. धन-विधयक, Money-bill. धर्म, Fauh. धर्मस्व, Endowments. धंधा, Occupation.

न

नक्ष, Design.
नगरक्षेत्र, Municipal area.
नगर-ट्रामवे, Mun cipal
Tramway.
नगर-विगम, Municipal
Corporation.
नगर-पालिका, Municipality.
नगर-स्थ्यायान Municipal
Tramway.
नगर-समिति, Municipal
Committee.
नागरिकता, Citizenship.
नाम-निवर्शन, Nominate.

नार्वधिकरण, Admiralty. निकाय, Body. निक्षेप-निवि, Sinking Fund. निखात-निधि, Treasure trove. निगम, Corporation. निगम-कर, Corporation tax. निगमन, Incorporation. निगम-निकाय, Body, Corporate. निदेश, Direction. निधि, Fund. निबद्ध, Registered. निबन्धन, Registration. निबन्धन, Term. नियन्त्रक-महालेखापरीक्षक, Comptroller and Auditor-General. नियन्त्रण, Control. नियम, Rule. नियुक्ति, Appointment. नियोजक-उत्तरवादिता, Employer's liability. नियोजक-दातव्य, Employer's liability. निरसन, Repeal. निराकरण करना, Abrogate. निरोध, Custody. निरोधा, Quarantine. निणंय, Judgment. निर्णायक मत, Casting vote.

निर्देश. Reference. 'निर्धारण, Assessment. निर्बन्धन, Restriction. निर्यात, Export. निर्यात-कर, Export tax. निर्यात-ग्रुब्क, Export duty. नियोग्यता, Disability. निवचन, Interpretation. निर्वसीयत, Intestate. निर्वसीयता, Intestacy. निर्वहन, Discharge. निर्वाचक-गण, Electoral college. . निर्वाचक नामावली, Electoral rolls. निर्वाचन, (v.) Elect. निर्वाचन, (n.) Election. निर्वाचन-अधिकरण, Election Tribunal निर्वाचन-आयुक्त, Election Commissioner. निर्वाचन-क्षेत्र, Constituency. निर्वाचित, Elected. निर्वासन, Transportation. निर्वाह मजूरी, Living wage. निलम्बन, (v.) Suspend. निलम्बन, (n.) Suspension. निवारक-निरोध. Preventive detention. निवृत्त होना, Retire.

निवृत्ति. Retirement. निवृत्ति-वेतन, Pension. निषेत्र. Forbid. निषद्ध, Forbidden. निष्ठा, Allegiance. नौंदना, Register. (v.) नौकरी, Employment. नौकरी-कर, Employment-tax. नौकाधिकरण, Admiralty. नी-परिवहन, Navigation. नौ-सेना सम्बन्धी, Naval. न्यस्त करना, Entrust. न्यायपालिका, Judiciary. न्यायाधिकरण, Tribunal. न्ययाधिपति, Justice. न्यायाधीश, Judge. न्यायालय, Court. न्यायालय-अवमान, Contempt of court. न्यायिक-कार्यरीति, Judicial proceeding. न्यायिक-कार्यवाही, Judicial proceeding. न्याधिक मुद्रांक, Judicial stamps. न्यायिक शक्ति, Judicial power. न्यास, Trust. न्युनन, Abridge.

पक्ष, Party.

पण लगाना. Bet. पण किया, Betting. पण्य चिह्न. Merchandise Mark. पत, Credit (n.) पत्तन-निरोधा, Port quarantine. पथ-कर, Toll. पथ-नियम. Rule of the road. पद, Post. पद, Office. पदच्यत करना, Dismiss. पद्त्याग, Resignation. पदधारी. Incumbent of an office. पदाधिकारी. Officer. पदावधि. Tenure. पदावास, Official residence. पदेन, Ex-Officio. परकीकरण, Alienation. परमादेश. Mandamus. परन्त, Provided. परमट, Permit. (n.) परामर्श. Consultation. परित्यजन, Abandonment. परित्याग. Abandonment. परित्राण, Safeguard. परिपालन, Implement. परिप्रइन, Inquiry. परिलिध्य, Perquisite.

परिवहन, Transport. परिवहन, Carriage. परिन्यय, Cost. परिषद्, Council. परिषद्-आदेश, Order-in-Council. परिसीमन, Delimitation. परिसीमा, Limitation. परिहार. Remission. परिहार विधेयक, Bill of Indemnity. परोक्ष निर्वाचन, Indirect election. पर्यवेक्षण, Inspection. पर्यालोचन. Deliberate. पद्म-अवरोध, Cattle Pounds. पंचाट, Award. पंजी, Register. पंजी, Registered. पंजीबन्धन, Registration. पंजीयन, Registration. पात्रता, Eligibility.. पात्र, Eligible. पार-पन्न, Passport. पारण, Pass. पारित, Passed. पारितोषिक, Reward. पारिश्रमिक, Remuneration. पावती, Receipt (paper) पीठासीन होना. Preside.

पीठासीन पदाधिकारी, Presiding · officer. पनरीक्षण, Revision. पुनर्बिचार-न्यायाख्य, Court of Appeal. प्रनर्विलोकन, Review. प्ररःस्थापन. Introduce. प्ररःस्थापना. Introduction. प्रते. Charity. पूर्त धार्मिक धर्मस्व, Charitable and religious endowment. पति संस्था. Charitable institution. पूर्व मंजूरी. Previous sanction. पूर्व सम्मति, Previous consent. पूजी. Capital. प्रशंकन, Endorse. प्रशंकित. Endorsed. पेशगी. Advance. पेशा. Profession. पोषण. Maintenance. पोषण करना, Maintain. पौरत्व, Citizenship. प्रकट करना, Discovery. प्रकाशन, Publication. प्रक्रिया, Procedure. प्रस्थापन, Promulgate.

प्रग्रहण, Arrest. प्रचलित. Current. प्रचार करना. Propagate. प्रतिकर, Compensation. प्रतिकृष्ण असर डालना, Affect prejudicially. प्रतिकलता. Contravention. प्रतिकृत प्रभाव, Prejudice. प्रतिकल प्रभाव डालना. Affect prejudicially. प्रति-कृति, Copy. प्रतिज्ञान, Affirmation. प्रतिनिधि, Representative. प्रतिनिधित्व, Representation. प्रतिपत्री. Proxy. प्रतिपालक अधिकरण. Court of wards. प्रतिभृति, Security. प्रतिरक्षा. Defence. प्रतिलिपि, Copy. प्रतिलिप्यधिकार, Copyright. प्रतिवेदन, Report. प्रतिन्यक्ति-कर, Capitation-tax प्रतिषिद्ध. Prohibited. प्रतिषेध. Prohibition. प्रति-शल्क, Countervailing duties. प्रतिषेध छेख, Writ of prohibition. प्रतिसंहरण, Revoke.

प्रत्यक्ष निर्वाचन, Direct election. प्रत्यय. Credit. प्रत्यय-पन्न, Letters of credit. प्रत्ययानुदान, Votes of credit. प्रत्यपेग. Extradition. प्रत्याभृति, Guarantee. त्रथम परन.First reading. प्रथम-सदन, Lower House. श्वान-मंत्री, Prime Minister. प्रपन्न. Form. प्रभाव. Influence. ян. Sovereign. प्रभूता, Sovereignty. प्रमाण पत्र, Certificate. प्रमाण करण, Authentication. प्रमोद-कर. Entertainment tax. प्रयुक्ति, Application. प्रयोग, Application. प्रयोग, Exercise. १ प्रविलम्बन, Reprieve. प्रवर-समिति. Select Committee. प्रविष्टि, Entry. प्रवेश, Access. प्रवेशन. Accession. प्रवजन, Migration. प्रशानित, Tranquillity. श्रासन, Administration.

प्रशासन, Administer. प्रशासन कार्यक्षमता, Efficiency (of administration. प्रशासन कार्यपद्वता, Efficiency of administration. प्रशासनीय. Administrative. प्रशासनीय कृत्य, Administrative functions. प्रशासित, Administered. प्रशिक्षण, Training. प्रसंग. Context. प्रमारण, Broadcasting. प्रसृति साहारय, Maternity relief. प्रसृति सहायता, Maternity relief. प्रस्ताव, Motion. प्रस्तावना, Preamble. प्रस्थापना Proposal. प्राक्कलन, Estimate. प्रादेशिक आयुक्त, Regional Commissioner. प्रादेशिक क्षेत्राधिकार, Territorial jurisdiction. प्रादेशिक निधि, Regional Fund. प्रादेशिक निर्वाचन क्षेत्र, Terri torial constituency. प्रादेशिक परिपद्, Regional · council.

प्रादेशिक भार, Territorial charges.
प्राधिकार, Authority (ab.)
प्राधिकार, Authority (con.)
प्राधिकृत, Authorised.
प्रान्त, Province.
प्रापण, Accrue.
प्राप्त, Receipt.
प्रामिसरी नोट, Promissory
note.

फ

फरियाद, Complaint. फारम, Form. फीस, Fees. फेडरल न्यायालय, Federal Court.

प्रासंगिक, Incidental. प्रोद्धवन, Accrue.

मोद्धत, Accrued.

ब

बंदवारा, Allocation. बनाये रखना, Maintain. (प बनाये रखना, Maintenance (v.) बन्दी करना, Arrest. बन्दी प्रत्यक्षीकरण, Habeas Corpus. बन्धक, Mortgage. बल, Forces. बहि:ग्रुक, Custom duty.

बीमा, Insurance. बीमा-पन्न, Policy of insurance. बेकारी, Unemployment. बैठक, Sitting. बैठक, Bank. बोर्ड, Board.

भ्रम्मा, Allowance.
भविष्य-निधि, Provident Fund
भर्ता, Recruitment.
भागिता, Partnership.
भारक, Rent.
भाड़ा, Fare.
भार, Charge.
भारत्रस्त सम्बद्धा, Encumbered estates.
भारत सरकार, Government of India.
भागित करना, Charge.
भू-अभिटेख, Land Records.
भू-शित, Land Revenue.

म् age.

मजूरी, Wage.

अष्ट, Corrupt.

मण्डल. District. मण्डल न्यायालय, Court, District. मण्डलाधीश, Deputy Commissioner. मण्डलायुक्त, Deputy Commissioner. मण्डली, Board. मत. Vote. मृतदाता, Voter. मतदान, Voting. मताधिकार, Suffrage. मतिमान्द्य, Dullness. मध्यस्थ-व्याधिकरण, Arbitral tribunal मध्यस्थ, Arbitrator. मध्यस्थ-निर्णय, Arbitration. मनोदौर्बल्य, Mental weakness. मनोनयन, Nominate. मनोवैकल्य, Mental deficiency. मन्त्रणा, Advice. मन्त्रणा देना, Advise. मन्त्रणा-परिषद्, Advisory Council. मन्त्रि-परिषद्, Council of Ministers. मन्त्री. Minister. मरण-ग्रुल्क, Death duty.

महाजनी, Banking. महाधिवक्ता, Advocate-General. महान्यायवादी, Attorney-General. महाप्रशासक, Administrator General. न्महालेखापरीक्षक, Auditor-General. महाभियोग, Impeachment. . मंजूरी, Sanction. मानदेय, Honorarium. मानव-पण्य, Traffic in human beings. मान-हानि, Defamation. मान्यता, Validity. मार्ग-प्रदर्शन, Guidance. मांग. Demand. मीन-क्षेत्र, Fishery. मीन-पण्णी, Fishery. मक, Exempt. मुखिया, Headman. मुख्य, Chief. मुख्य-आयुक्त, Chief Commissioner. मुख्य-निर्वाचन-आयुक्त, Chief Election Commissioner. मुख्य-न्यायाधिपति, Chief Justice.

मुख्य-न्यायाधीश, Chief Judge. •मुख्य-मंत्री, Chief Minister. मुद्रा, Seal. मुद्रांक-मुख्क, Stamp duty. मुळधन, Capital. मुळधन-मूख्य, Capital value.

य

यथास्यित, As the case may be. यन्त्र-शास्त्र, Engineering. याचिका, Petition. यातायात, Traffic. योगकाल, Joining time.

₹

रक्षण, Reservation रक्षाकवच, Safeguard. रक्षित बन, Reserved forest. रखायान, Tramcar. रह करना, Annulment. रसीद, Receipt. राजनय, Diplomacy. राजस्व, Revenue. राजस्व-न्यायालय, Revenue Court. राज्य, State. राज्य की सरकार, Government of a State. राज्य-क्षेत्र, Territory.

राज्यक्षेत्रातीत प्रवर्तन, Extra territorial operation. राज्य-निधि, State Fund. राज्य-परिषद, Council of States. राज्यपाल, Governor. राज्य-सूची, State-List. राय, Opinion. राशि, Amount. राष्ट्र, Nation. राष्ट्र-ऋण, Public debt: राष्ट्रपति, President. राष्ट्रपति-प्रसाद पर्यन्त, During the pleasure of the President. राष्ट्रीय-राजपथ, National highways. राष्ट्रों की विधि, Laws of Nations. रिकता, Vacancy. रिक्त स्थान Vacancy. रिक्ति, Vacancy. रिक्थ, Property. रुकावट, Bar. रूढ़ि, Custom. रूप, Form. रूपमेद, Modification. रूपांकन, Design. रेल, Railway.

ल

लगान, Rent. लगाना, Impose. लघुकरण, Commute. लम्बमान, Pending. लिखत. Pending. लाइसंप. Licence. लागत. Cost. लागू होना, Application (n.) खाभ, Profit. लाभांश. Dividend. लिखत. Instrument. लिखित सूचना, Notice in writing. लेख. Writ. लेखा. Account. लेखा-परीक्षा, Audit. लेखानुदान, Vote on accounts. लेख्य, Document. लेना-देना, Dealings. लोक, People. लोक अधिसूचना, Public notification. लोकसभा, House of the People. लोक-समाज. Community. लोक-सेवायं. Public Services. लोक-सेवायोग, Public Service Commission.

लीक स्वास्थ्य, Public health. वकालत करना, Plead. वकौल. Pleader. वचन-पत्र, Promissory note. वचन-बन्ध, Engagement. वणिक-पोत. Merchant marine. वयस्क, Major. वयस्क-मताधिकार. Adult suffrage. वरी, Duty. वसीयत, Will. वस्तु भाड़ा, Freight. वहन-पत्र, Bill of lading. वंदन, Allot. वाक्-स्वातन्त्रय, Freedom speech. वाणिज्य. Commerce. वाणिज्य-दृत, Consul. वाणिज्य सम्बन्धी, Commercial. वाद, Cause. वाद-पद, Issue. वाद-प्रतिवाद, Controversy. वाद-पूल, Cause of action. वाद-विवाद, Debate. वाद-विषय, Subject matter. वायदा बाज़ार, Future market. वायु-पथ, Airways. वार्षिक, Annual.

वार्षिक-वित्त-विवरण, Annual. financial statement. वार्षिकी. Annuities. विकलन, Debit. (v.) विकृत-चित्त, Unsound mind विक्रय, Sale. . विक्रय-कर, Sales tax. विघटन, Dissolution. विचार, Consideration. विचारार्थ प्रस्ताव, Motion for consideration. वितरण, Distribution. वित्त, Finance. वित्त-विधेयक, Finance bill. वित्तायोग, Finance - Commission. वित्तीय, Financial. वित्तीय भार. Financial obligation. वित्तीय विवरण. Financial statement. विदेशीय कार्य, Foreign Affairs. विदेशीय विनिमय, Foreign exchange. विधान, Legislation. विवान-परिषद्, Legislative Council. विधान-मंडल..Legislature.

विधान-सभा, Legislative Assembly. विधायिनी शक्ति, Legislative. power. विधि, Law. विधि-प्रइन, Question of law. विधि-मान्य, Legal tender. • विधियों का समान संरक्षण, Equal protection of law. विधि सम्बन्धी, Legal. विधेयक, Bill. विनियम, Regulation. विनियमन, Regulate. विनिमय-पत्र, Bill of exchange विनियोग, Appropriation. विनियोग-विधेयक, Appropriation bill. विनिश्चय. Decision. विभाग. Section. विभाजन, Distribution. विभेद, Discrimination. विमति, Dissent. विमान-परिवहन, Air navigation. विमान-यातायात, Air traffic. विमान-बल, Air Forces. विमोचन, Redemption. विमोचन-भार, Redemption charges. वियुक्त, Deprive.

विराम, Respite.
विरुद्ध, Repugnant.
विरोध, Repugnancy.
विरोध, Repugnance.
विरु, Will.
विरुद्ध, Deed.
विवरणी, Return.
विवाद, Dispute.
विवाह-विच्छेद, Divorce.
विशेषाधिकार, Privilege.
विश्वास-प्रस्ताव, Motion of confidence.

विद्वास का अभाव, Want of confidence. विषय, Subject. विसर्जन, Disperse. विसंगत. Irrelevant. विस्तार. Extend. विस्फोटक, Explosive. वीसा, Visas. वृत्ति. Profession. वृत्ति-कर, Profession tax. वृद्धि, Interest. वेतन, Pay. वेतन, Salary. देलई, Employment. वेला-जल, Tidal waters. वैदेशिक कार्य, External Affairs.

वोटदाता, Voter.

वित करना, Deprive.
व्यक्ति, Person.
व्यपगत होना, Lapse.
व्यय, Expenditure.
व्यवस्था, Vocation.
व्यवस्था, Order.
व्यवहार, Civil.
व्यवहार, Dealings.
व्यवहार-अदालत, Civil Court.
व्यवहार न्यायालय, Civil Court.
व्यवहार न्यायालय, Civil Court.
व्यवहार मामल्या, Civil

न्यवहार प्रक्रिया संहिता, Civil
Procedure Code.
न्यवहार छाना, Sue.
न्यवहार-वाद Civil suit.
न्यवहार-विषयक अपकृत्य, Civil
wrong.
न्यवहार-विषयक दोष, Civil
wrongs.
न्यवहार-राक्ति, Civil power.

व्याख्या, Explanation. व्यापार, Trade. व्यापार कर, Trades Tax. व्यापार-चिह्न, Trade mark. व्यापार-संघ, Trade Union. व्यावृत्ति, Savings.

হা হাকি, Power.

शते, Condition, श्रालंका. Ballot. शलाका-पद्धति, Ballot. शान्ति, Peace. शास्त्रत उत्तराधिकार, Perpetual succession. शासक, Ruler. शासन, Governance. शासन. Govern. शासन, Government. शांसी निकाय, Governing body. शास्ति, Penalty. शिक्षा, Education. शिक्षा, Instruction. शिल्पी-प्रशिक्षण, Technical training. शिविर, Camp. शिशु, Infant. शिस्त, Disciplinary. ग्रल्क. Duty. ग्रल्क-सीमान्त, Custom Frontiers. ञ्जून्य, Void. शेरिफ, Sheriff. शोधना, Research.

श्र श्रद्धा, Faith. श्रम, Læbour. श्रमिक संघ, Læbour Union श्रेष्ठि चलर, Stock-Exchange.

सक्षम, Competent. . सत्त. Session. सन्न-यायालय, Session Court. सन्नावसान, Prorogue. सदन, House. सदस्य, Member. सदाचरण-पर्यन्त, During good behaviour. सदाचार, Morality. संस्था, Association. सन्धि. Treaty. सभा, Assembly. सभापति, Chairman. समता, Equality. समर्पण. Dedicate. समवर्ती सूची, Concurrent ' List. समवाय, Company. समवाय संस्था, Co-operative Society. समवेत होना, Assemble. समागम, Intercourse. समाचारपत्र, News-paper. समापन, Winding up.

समिति. Committee.

समुदाय, Community.

समुद-नौवहन, Maritime shipping. सम्पदा. Estate. सम्पदा-शल्क. Estate-duty. सम्पूर्ण-प्रभुंत्व-सम्पन्न लोकतन्त्रात्मक गणराज्य, Sovereign Demo-* cratic Republic. सम्मेलन, Conference. सरकार. Government. सरकारी अभियाचना, Public demand. सर्वक्षमा, Amnesty. सर्वोच्च समादेश, Supreme Command. सलाह. Advise. सशस्त्र बल. Armed forces. संहकारी संस्था, Co-operative society. सहमति, Concurrence. सहायक, Ancillary. सहायक अनुदान, Grants-inaid: संकटमय, Hazardous. संकल्प, Resolution. संक्रमण, Transition. संगणना, Compute. संघ. Union. संघटन, Organization. संघ-सूची, Union List. संचार. Communication.

न्संचार करना, Communicate. संचार-सावन, Means of Communications. संचित निधि, Consolidated fund. 'संदर्भ. Context. संदेश, Message. संबोधित, Addressed. सम्पत्ति, Property. सम्पत्ति-हस्तान्तरण-पत्र, Assurances of property. सम्पर्क. Contact. सम्मति, Consent. सन्भावना. Honorarium. संरक्षक. Guardian. संलग्न, Append. संविदा, Contract. संविधान, Constitution. संविधान-सभा, Constituent Assembly. संशोधन. Amendment. संपद, Parliament. संस्था. Institution. संस्थापन, Establishment. संहिता, Code. साक्ष्य, Evidence. साख. Credit. साधारण निर्वाचन. General Election. सामर्थ्य, Capacity.

सामाजिक-बीमा, Social Insurance. सामाजिक रूड़ि, Social custom. सामाजिक सेवा, Social service. सामान्य मुद्रा, Common seal. सामान्य महर, Common seal. सार्वजनिक अधिसूचना, Public, Notification. सार्वजनिक अभियाचना, Public demand. सार्वजनिक कल्याण, Common good. सार्वजनिक व्यवस्था, Public order. साहकार, Money-lender. साहकारी, Money-lending. सांसर्गिक, Contaguous. सांक्रामिक. Infectious. सिद्ध-दोष, Convicted. सिपारिश, Recommendation. सिपारिश करना, Recommend. सीमा, Boundary. सीमा कर, Terminal tax. सीमान्त, Frontiers. सीमा गुल्क, Custom duty. सीमांकन. Demarcation. सुधार-प्रन्यास, Improvement Trust.

सुधारालय, Reformatory.

सुसंगत, Relevant. स्रंगित, Relevancy. सचना, Notice. सूचना-पत्र, Gazette. . सूचना-पत्र, Notice. सूची, List. सद. Interest. सत्र, Formula. संत्रित, Formulated. सेना, Military. सेना-न्यायालय, Court • Martial. सेवा, Service. सेवा की शर्त, Condition of service. सेवा-नियोजन, Employment. सेवाभार, Service charges. सैनिक, Military. सैन्य-वियोजन. Demobilization. सोंपना, Assign. सोंपना, Entrust. स्थग्न, Adjourn. स्थगित करना, Adjourn. स्थान. Post. स्थान, Seat. स्थानान्तरण, Transfer. (n.) स्थानीय क्षेत्र, Local area. स्थानीय गण, Local Board. स्थानीय निकाय, Local body.

स्थानीय प्राधिकारी, Local authority. स्थानीय मंडली, Local Board. स्थानीय शासन, LocalGovernment. स्थानीय स्वशासन, Local Self-Government. स्थापना, Establishment. स्थापित करना, Establish. स्थायी आदेश, Standing Orders. स्थायी समिति, Standing Committee. स्पन्धीकरण, Clarification. स्पष्टीकरण, Explanation. सम्बद्ध, Memorial. स्वतन्त्रता, Freedom. स्ववश, Possession. स्वविवेक, Discretion.

स्वातन्त्रय, Ercedom. स्वाधीनता, Liberty. स्वाधीनता, Liberty. स्वाधिन्त्रय, Royalties. स्वाधिनस्व, Royalties. स्वाधी, Owner. स्वाधिनस्व, Bona vacancia. स्वाधी होना, Own. स्वायत्तता, Autonomy. स्वीय विधि, Personal law.

ह

हक्क, Title. हक्क होना, Entitled. हटाना, Removal. इस्त-शिल्प, Handicraft. हस्तान्तर-पन्न, Conveyance. हस्तान्तरण, Transfer. (n.) हिदायतें, Instructions.